

GOVERNMENT OF INDIA
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
CENTRAL ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

CALL No.

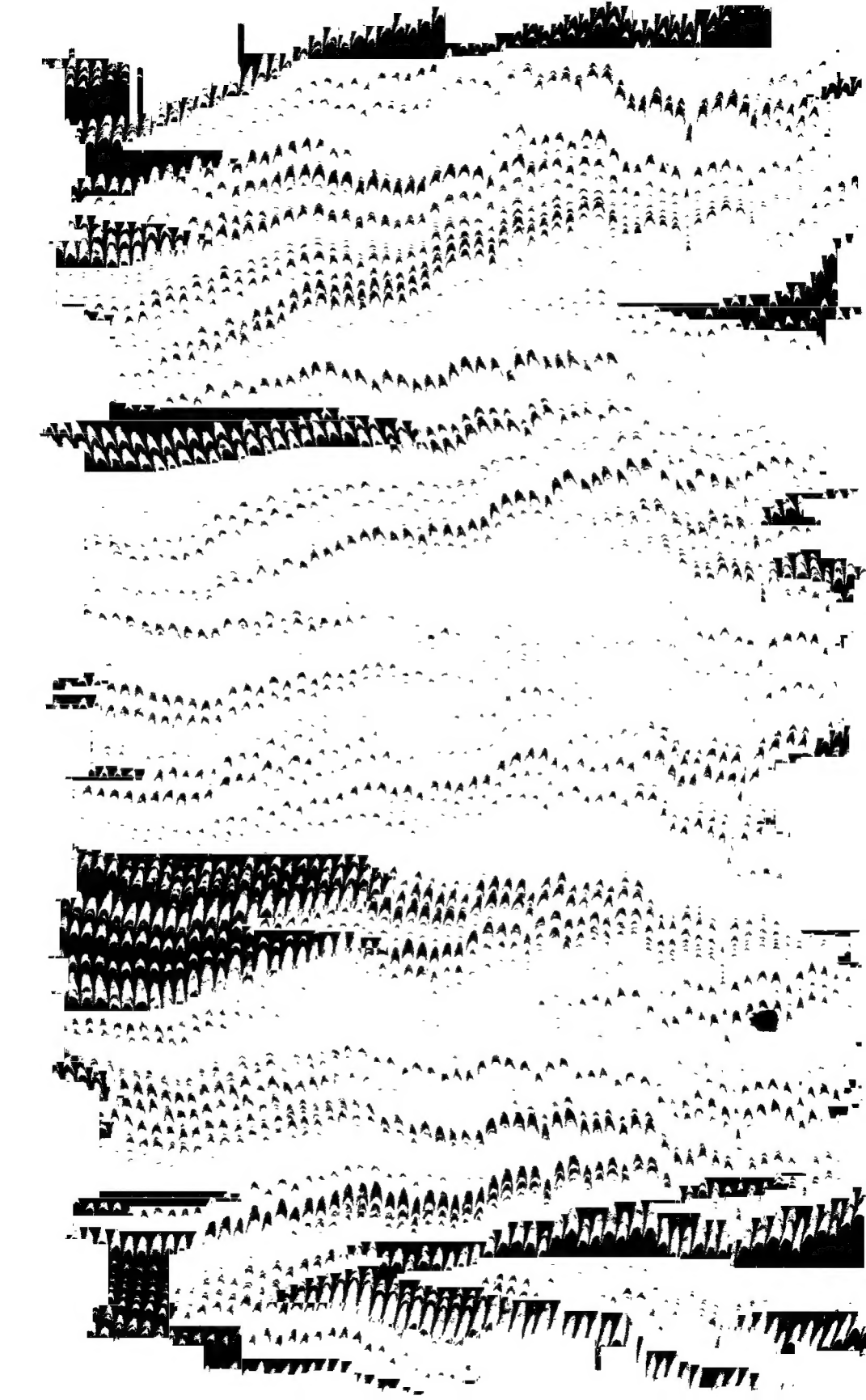
799.252/Abb/Phi

ACC. No.

37242

D.G.A. 79.

GIPN—S4—2D. G. Arch. N. D./57.—25-9 58—1,00,000.

THE
QAWĀNĪN^U 'S-SAYYAD

OF

KHUDĀ YĀR KHĀN 'ABBĀSĪ

37242

EDITED IN THE ORIGINAL PERSIAN

WITH ENGLISH NOTES

BY

LIEUTENANT-COLONEL D. C. PHILLOTT.

Secretary, Board of Examiners; Fellow of the Calcutta University;

Translator of the Bāz-Nāma-yi-Nāqirī, etc.

A384

CALCUTTA :

PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL AND PRINTED AT
THE BAPTIST MISSION PRESS, CALCUTTA.

1908.

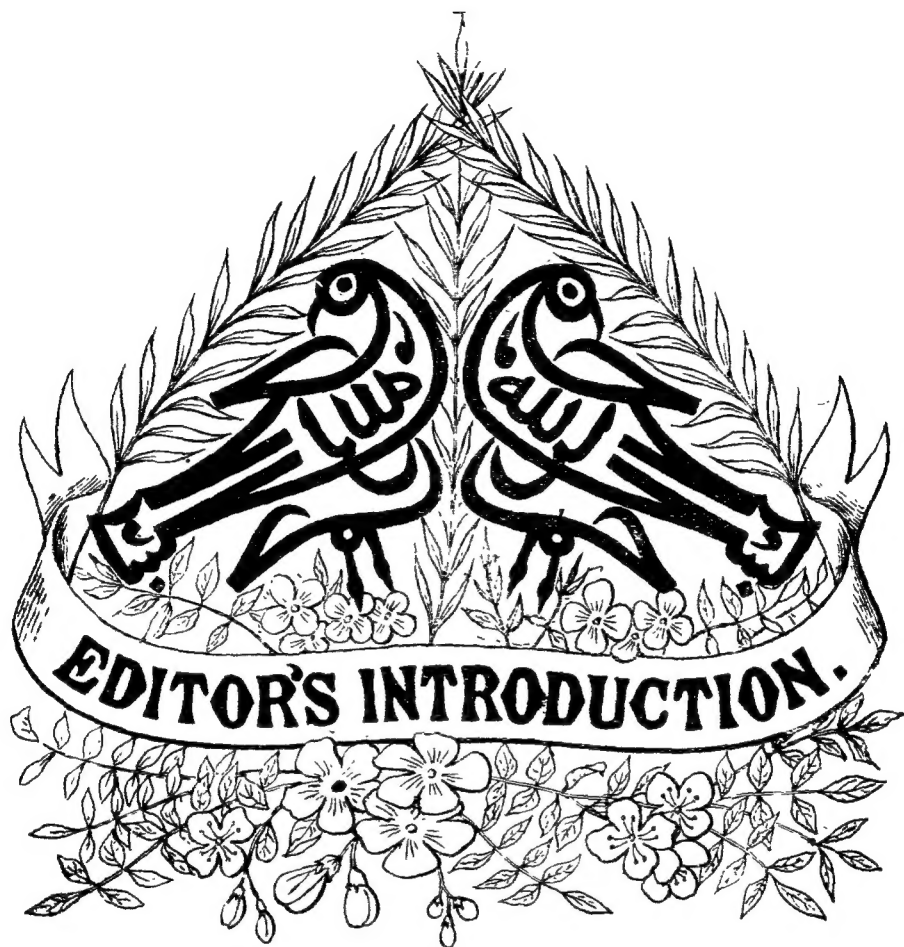
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No 37242 .....

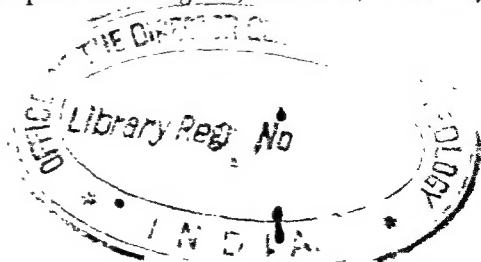
Date 23-7-63 .....

Call No. 199.252.....

~~S.S.~~ | Abb | Phi.

THE MS. from which the present treatise is edited, was copied in A.D. 1873 from one (date unknown) in the possession of H.H. the late Mir 'Ali Murād, Balūch, of Sindh, and was collated with another copy in the possession of Nawāb Muḥammad Afzal Khān, Katti Khayl, of Tank, Dera Ismail Khan. It is the most complete treatise of its kind that has as yet come under my notice. The language is corrupt, being bad Indian Persian mixed with a little Panjabi and Sindhi. Portions of the appendices (which are obviously of a much later date than the rest of the work) especially that on *bulbuls*, are quite unintelligible; and such, therefore, have been omitted.

In the preface, this treatise is stated to have been composed by Yar Muḥammad Dāʿūd *urf* Khudā Yār Khān 'Abbāsī, who lived during the time of Tughān Timūr Khān, a king of Khurāsān that reigned between A.H. 737 and 753 (A.D. 1336—1352). It is worthy of remark that the author makes no mention of the merlins, which, according to one *Bās-Nāma*, were not trained in India till Mughal times, *i.e.*, probably not till the days of Akbar. The work is stated to be a simplified translation of the *Shikār-Nāma-yi Ilkhānī*, which was itself based on the *Sayd-Nāma-yi Mulik Shāhī*¹ of 'Alī bin Maṣṣūr. In the Preface and Introduction, the work is variously named by the author, *Qawānīn*² 'ṣ-Ṣayyād and *Jawāriḥ-Nāma-yi Imāmīya fī Quwānīn*³ 'ṣ-Ṣayyād. I have adopted the former title.

My acknowledgments are due to Koṭ Dafa'dār Dost Muḥammad Khān, 23rd Cavalry, F.F., for making a copy of my MS. for the press; and to Muḥammad Kāzīm Shīrāzī, Persian Instructor of, and Mr. R. F. Azoo, Arabic Instructor of, the Board of Examiners, for continuous help in seeing the work through the press.

The date of the origin of falconry is impossible to discover. Harting, in his "Essays on Sport and Natural History," states that it was practised in China 2,000 years before Christ.

Persian MSS. on falconry maintain that the first falconer was a prehistoric Persian king; but it is possible that the only authority for this statement are the lines from Firdausi's *Shāh-Nāma* :—

رمزده ددانرا همه بگروید	سپه گوش و یوز از میان برگزید
بچاره بیاوردش از دشت و کوه	بد بزد آمدند انکه بد زانگروه
ز مرغان هم آنگه بد و نیک ساز	چوناز و چو شاهین گردنغراز
بیاورد آموختشان گرفت	جهای بدو ماده بدر شکفت

"He [*Tahmārus* ۵] first regarded the wild beasts
And chose from them the lynx and the cheeta.
By devices he caught them in the plains and hills;
Various species of them were snared.
From the birds, too, good and bad,
He chose the goshawk and the proud *Shāhīn*.
He began to train them;
A world was lost in astonishment at him."

¹ Malik Shāh, one of the Saljuk kings, reigned A.H. 465 to 485, and presumably this is the king referred to.

² Written A.D. 1609.

³ Vide note 1, p. x, of Persian Preface.

The Arabs probably learnt the art of falconry from the Persians ; for not only do many Arabic MSS. state that the first falconer was a Persian, but the technical terms are often borrowed from the Persian language. For instance, *shawāhīn* is a broken Arabic plural of the Persian *shāhīn*, while *gūsh-t-i pusht-i māza* is a term not uncommon in Arabic MSS. for the meat near the backbone, or the saddle in mutton.

Learned Pandits maintain that hawking is referred to in the Vedas.¹ One of the words quoted in support of this statement is *Syena jīrī*, which is said to mean one who lives by selling or training hawks. If hawking was known in India before the Muslim conquest, it is probable that the practical Hindus confined themselves to training the short-winged hawks, more especially the goshawk.

On the ancestry of Falconry, Freeman and Salvin, in "Falconry, Its Claims, History and Practice," have written :—

"So much for antiquity and its value ! My own opinion is, that few men exist who do not, so to speak, take off their hats mentally to so respectable an acquaintance. A friend of mine, it is true, once told me that his love for the sport of falconry was perfectly independent of any feeling for antiquity and the middle ages, for which he cared nothing ; but I believe he was mistaken. If I could have twisted the *γνώρι σεαυτον* into a wand, and touched him with it on the heart, he would probably have discovered a light leash that bound him to the bells and jesses of another age

"Falconry is certainly of high descent if that be considered a recommendation. It boasts a long line of ancestors, and has claimed and received homage from the chivalry and beauty of many centuries. * * * *"

Now, the pride of ancestry is nowhere stronger than in India. Although, as in the West, the sport has ever been aristocratic, yet Eastern writers on the subject have generally been far from literate. Persian writings on the subject are indeed fantastic, but they are by no means worthy of the noble art they should describe. Little is said of the past history and practice of the sport, and still less of modern usage. The science, too, was deemed esoteric, and in India, as in Europe, falconers had their own peculiar jargon. Had I not been a practical falconer of more than twenty years' experience of falconry in the East, I would not have ventured to edit the present text. The Persian, as in the case of all Indian *Bāz-Nāmas*, is of the worst description, and is further disfigured by Panjabi and Sindhi idioms and technical terms ; but the fact that the language is unscholarly in no way detracts from the interest attaching to quaint lore fast slipping into oblivion. The reason why so popular a sport as falconry, aptly described as the "coursing of the air," and the "very fairy-work of

---

¹ Variouslly stated to have been written 1200 and 2000 years B.C.

sport"¹ has, even in India, ceased to be popular. is the prevailing modern disease of restlessness and want of leisure.

It must not be supposed that all who keep hawks are keen falconers. Every Indian gentleman has a number of retainers who, when the crops are sown or cut, are idle; and these, while they sit and smoke or run messages, might as well carry hawks (the insignia of rank) as do nothing. Hawks, too, are convenient presents for friends when it is desired to place them under an obligation before preferring a request. Visits also have very occasionally to be paid to outlying lands, and the owner might as well hawk while on the way. Now, hawks kept in a happy-go-lucky fashion and rarely flown, are naturally not in proper condition, and so the lazy and good-for-nothing Indian rabble that carry the hawks, resort to artificial means to increase the hunger and courage of their charges. Consequently, drugs assume an extraordinary importance, not only in the eyes of servants but in those of their masters also. As books or other means of diversion are generally wanting, hawks naturally furnish the chief topic of conversation. It is not the prowess of a bird that is discussed, but its health. Every ignorant falconer claims to possess one or two highly complicated receipts for the cure of certain obscure ailments, and discourses learnedly on humours and complexions and the colour of the pulse in health and disease. A falconer is engaged, not because he is skilled at keeping a hawk in flying condition and in taking quarry, but because, perhaps, it is rumoured that he has performed the delicate operation of opening the stomach or sewing up the crop. Hence it is that the *Bāz-Nāmas* consist chiefly of a collection of receipts for powders, pastes, pills, decoctions, boluses, electuaries, draughts, infusions, purges, intoxicants, and emetics, etc., etc., not only for the cure but for the prevention of disease. One MS. quaintly closes its list with "A sure and proved remedy for a hawk that is sick from too much physicking."

The system of medicine followed is the Greek system—the system of Hippocrates and Galen. In the system of the former, the dominating theory is the humoral. The body contains four humours—blood, phlegm, yellow bile, and black bile. When the humours are properly balanced in the body, the subject is in a state of health; when any one humour unduly preponderates, the subject is diseased.

The theory of Galen, based on that of the former author, is one of temperaments. The normal condition or temperament of the body depends

---

¹ Freeman and Salvin.

on the proper admixture of the elements—heat, cold, moisture, dryness. From a faulty proportion arise distempers, which, if not diseases, are the cause of diseases. Importance is also attached to the faulty mixtures of the blood. By a combination of such morbid predispositions with deleterious influences from without, all diseases are produced.

The same theories prevail as regards drugs; they contain the same elementary qualities of heat, cold, moisture, and dryness; and on the principle of curing by contraries, hot diseases must be treated by cold remedies.

Such is the belief and practice of Persian and Indian *hakims* of the present day. The simple Indian villager admits, indeed, that quinine is a specific for fever; but he argues, there must be something wrong, as the disease and the drug are both hot. Therefore, if you desire him to place any faith in your modern European method, you must direct him to sit in the sun with a pat of butter¹ on his head so that it may soak into his brain and remove the heating effects of the quinine. Before, however, we permit ourselves to smile at his credulity, let us pause and recollect that *fecal pills* were esteemed a very potent remedy by our ancestors.

Though in the open plains of India, where hawks and quarry alike abound, falconry was universally practised, even schoolboys training *shikras* and shrikes, it does not seem to have become such a passion with the people as it did in Europe. It did not affect the language as might have been expected, and even the numerous Turki technical terms introduced by the Moguls have nearly all died out amongst falconers, though Sawdā,² the Urdu poet, who flourished in the reign of Shah 'Alam of Delli, did write a satire on the *Chipak* (the male of the Shikra Sparrow-hawk) in which he used many falconry terms. In England, stringent laws were made on falconry, especially by Edward the III; but let me again quote from Freeman and Salvin's delightful work:—

“Europe was inflamed with it. Monarchs, nobles, and knights, disdaining the moderate draughts of its pleasures, drained them to intoxication, and lived for them as for their fame. If a gallant were in prison, he would carve falcons upon the walls; if in a court or in a church, he would bear them on his glove; if in the grave they would be figured on his tombstone; nay his bride took a merlin to the altar on her wedding-day, and conversed with her lord in terms which became positively figurative, as she pointed every other sentiment, and hope, and (who knows?) command, with an allusion to some favourite twist of the head, or movement of the wing, or stretching out of the foot, proper to the birds which she had caressed

¹ Butter is cooling, but *ghī* is heating. Similarly, ice is heating, but water is cooling.

² He was born A.D. 1713, and died 1783.

twenty times daily since she was tall enough to reach their perches. Not to love hawking was a proof of the grossest vulgarity of disposition, and of many drops of churlish blood."

However, though in reality, the East has ever been the stronghold of falconry, it is dying out there as in the West. In Japan, so Japanese friends tell me, it is dead. In Persia and India it is certainly moribund. Twenty years ago, there were in the Punjab a few enthusiastic falconers ; but their number has dwindled and is dwindling, and none steps forward to fill a vacant place. His Highness Mir 'Ali Murād, of Sindh ; Nawab Fawj-dār Khān, of Dera Ismail Khan ; and Sher Jang, of Attock, have died. Miyān Fayz Muḥammad, of Jallandhur (son of Wazir Ghulām Jilāni) has given up the sport. Miyān Maḥmūd Ṣāhib, of the Shrine of Taunsa, and Malik I'tibar Khān, of Pindi Gheb, are perhaps the only two Indian gentlemen left in the Panjab who keep up anything like a hawking establishment. Nawāb Muḥammad Afzal Khān, Khati Khayl, of Tank, does indeed keep up an establishment, but like that of the late Kālā Singh, of Amritsar (formerly barber of Maharaja Ranjit Singh) it is for show alone. The pupils of Sayyid Faṭh Shāh, a famed and really skilled professional falconer formerly in the service of the Nawabs of Dera, and afterwards in that of the writer, are now old men who have taken to other employments.

The Corps of Guides at Hoti Mardan kept up a regimental establishment of hawks till the Swat Canal, irrigating the desert round the Cantonment, drove the hubara out of the immediate district ; and then modern polo with its exactions proved too formidable a rival. When the British officers ceased to interest themselves in hawking, the native ranks naturally followed their example. In Chhach Hazara, where the splashes of water just outside the villages make duck-hawking an easy and profitable pursuit, a few of the inhabitants still keep some peregrines and shahins. Still, of falconry in India, as in Persia, little remains but to say "*Innā l'illāh wa innā ilayhī rāji'ūn*."

D. C. P.

INDIAN MUSEUM CALCUTTA : }
January 1, 1908. }

BĀZ=NĀMA.

AUTHOR'S PREFACE.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دیباچه

حمد بیحد و ثنای بیعد مالک الملکی را سزد که سیمرغ و هم و شمسوار
عقل دواسپه بسرحد عد و احصای آن نرسد، حضرت منزّه خداوندی را جات
نَعْمَاوَهٗ وَتَقْدَسَتْ وَتَبَارَكَتْ أَسْمَاوَهٗ که بذابر ارادت ابداع انواع و اجناس
و اختراع قوی و حواس ظلمات طلسم آدم خاکی را مخزن ابداع و منبع
آبحیات گردانیده، و شهباز دل الهام منزل انسانرا بر دست قَلْبُ الْمُؤْمِنِینَ
بَيْنَ إصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ فَنَانیده، و هر لحظه از غایت شفقت
بار نظری دارد؛ و او را بتربیت و تقویت آن نظرات غذایت آیات صید
مرغان اوی اجنحه ارادات و الهامات غیبی میگرداند؛ و زبان را که بلبل
گلستان وجود است بر گلبن حمد و ثنای خود بهزار دامن متروم ساخته؛
و بنی آدم را بخلمت کرامت و لَقَدْ دَرَمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبُرْ
وَالْبَحْرِ^۱ مخّلع و مکرم گردانیده؛ و دلهای ایشان بنور معرفت و توحید
بیاراست؛ و پیغمبران را از میدان ایشان برگزید و تاج نبوت را بر سر ایشان
نهاد تا خلقت^۲ از کفر و ضلالت برهانند و باسلام و جلالت رسانند، خصوصاً

^۱ Qur., XVII. 72.

^۲ Khalā'iq for khulā'iq.

نبي الانبياء پیغمبر محمد مصطفیٰ علیہ الصلوٰۃ والسلام را (که دنیا و مافیها بوجود او آفرید، و در شأن او میفرماید لَوْلَاکَ لَمَّا خَلَقْتُ الْاَوَّلَکَ) از میان انبیاء برگزید، و برو اکملیت و افضلیت پیغمبری ختم گردانید تا خلقانرا از طاعت برحمت امیدوار گرداند و از معصیت بعذاب بیم کند كما قال عَزَّ وَجَلَّ مَنْ قَائِلٍ (قوله تعالى) اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِآدْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا¹؛ و هر گلیبرگ داعی را ممر و رودخانه و آه و محل شهود کلمه لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ و قَائِلٌ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ ساخته * و درود نامحدود و صلوة نامحدود بر محمد احمد لقب عاقبت محمود، و بر آل و اصحاب مسعود اوباد الی یوم التذاک، خصوصاً بر شاه اولیا سید اوصیا، امیر المؤمنین، اسد الله الغالب، علی بن ابی طالب علیہ الصلوٰۃ والسلام که او را از میان اولیا برگزیده ولی خویش خواند و وصی پیغمبر گردانید،² چنانکه در حق او میفرماید قوله تعالى اِنَّمَا وَلِیْکُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوا الَّذِیْنَ یَقِیْمُونَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُونَ الزَّکٰوةَ وَهُمْ رَاکِعُونَ³ و روز غدیر خم که پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم از حجة الوداع باز گشته بود، جبرئیل علیہ السلام آمد - و آیه یأینا الرسول بَلِّغْ مَا اُنْزِلَ اِلَیْکَ مِنْ رَبِّکَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ - وَاللّٰهُ یُعْصِمُکَ مِنَ النَّاسِ⁴ را فرود آورد، و به پیغمبر ما رسانید * پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم بفرمان حق سبحانه و تعالی او را وصی و قائم مقام خود گردانیده در حق او میفرماید - مَنْ کُفِّرْتُ مَوْلَاً فَهَذَا عَلِیٌّ مَوْلَاةُ اللّٰهِمَّ وَاِلَیَّ مَنْ وَاِلَاَّ عَادَ

¹ Qur. XXXIII. 44 and 45.

² From this and a later reference to "Du'ārda Imām" it appears that the writer is a Shī'ah.

³ Qur., V. 60.

⁴ Qur. V. 71.

مِنْ عَادَةٍ وَأَنْصَرُ مِنْ نَصْرَةٍ وَأَخْذِلُ مَنْ خَذَلَهُ * و بعد از یازده فرزند معصوم
 اورا از امیر المؤمنین^۱ حسن، تا بمولانا محمد مهدی علیهم السلام امام خلیفان
 و حجج خویش گردانید؛ و پیغمبر در حق ایشان فرمود اَلْأَمَّةُ مِنْ بَعْدِي
 اثْنَا عَشَرَ أَوَّلَهُمْ عَلِيٌّ وَ آخِرُهُمْ مَهْدِيٌّ؛ و طاعت ایشان با طاعت پیغمبر
 خویش ضم کرد و کافه برآیا را بطاعت ایشان فرمود که اطیعوا الله و اطیعوا
 الرَّسُولَ وَ أَوَّلِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ^۲ تا به یمن عصمت و علم و حکمت مآثر سعادات
 تا به انقراض عالم به بندگان خدا برسانند و ایشانرا بطاعت خداوند
 عَزَّ وَجَلَّ و متابعت رسول صلی الله علیه و آله و سلم بفرمایند و از معصیت
 باز بدارند *

بعد از معاهد حق سبحانه و تعالی هزاران هزار صلوات
 ز اکیات و تحف تحیات نامتناهیات بروح مطهر و قالب معطر خواجه
 کائنات، خلاصه موجودات، هادی سبیل، محمد مصطفی و آل و اولاد
 او، آن پاکان و پاکیزگان، باد * بعده هیچ شک و شبهه نیست که هر هنری
 که ارباب فطنت و کیاست و اصحاب مکنت و فراست، دران شروع
 نمایند، بعد از علوم دینی، بهتر از سواری و تیر انداختن و شکار کردن هیچ
 نیست، که شجاعت عبارت از آن است؛ و از کارهایی که برای تماشا و تنعم
 اختیار کنند، بهتر از جانور داری و صید با ایشان کردن چیزی نیست؛ چه
 بسیار درویش و مسکین از فضل ایشان بیسایند، و آن نیز از باب سخاوت
 نوعیست؛ و این طریقه ایست بنزدیک سلاطین و امراء و اکابر و اشراف
 و ارباب هنر، پسندیده؛ و حق جَلَّ و علا حلال گردانیده، کما قال عَزَّ مِنْ

^۱ Amir 'l-Mu'minin is a laqab given by Shi'ahs to 'Ali.

^۲ Qur., IV. 62.

فَإِذَا حُلِّمْتُ فَأَطَاعُوا² *
 فَأَمَّا قَوْلُهُ تَعَالَى (أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَيْرَهُ) ¹ و بصید کردن رخصت
 فرموده و إِذَا حُلِّمْتُ فَأَطَاعُوا² *

سلاطین اعظم و اشراف جهان و کسانی که طبیعت راست داشته اند و هوشناک بوده اند بیشتر بدین کار قیام نموده اند * و حکما گفته اند که جانوران پرانیدن و صید کردن بدیشان امراض مزمنه و انواع علل را زایل گرداند و نافع است و هیچ آفریده را بدین اعتراضی و ننگی و عاری نه * و یقین است که آدمی و سایر حیوانات که حق سبحانه و تعالی از کتم عدم بکثیر وجود آورد مزاج هر یک را برای جذب منفعتی و دفع مضرتی ایجاد کرد و بقدر هر یک را اختیار در کارها داد تا بدان واسطه نیکی از بدی فرق توانند کرد و در صورت و سیرت هر یک اختلافی هرچه تمام تر ظاهر گردانید - بعضی متغلب و زورمند و برخی از حيله و فریب بهره مند - بعضی تازه روی و خندان - بعضی ترش روی و گریان؛ یکی چون باز منظور نظر بادشاهان و یکی چون تدر و⁸ بحال خویش نازان؛ یکی چون شفقار⁴ سر فراز در کار و یکی چون کلنگ⁵ زیرک و هوشیار؛ یکی چون شاعین⁶ دلاور و بلند پرواز و یکی غوغا کننده و شناور چون قاز؛ یکی چون چرخ⁷ با تحمل و درو بین و یکی چون خرگوش همه روز در خواب و اندوهگین؛ یکی چون بکری⁸ سخت کوش و دلاور و یکی چون کلاغ⁹ عاجز و از دشمن پر حذر؛ یکی چون

¹ Qur., V. 97.

² Qur., V. 3.

³ *Tazarr* or *tudarv* (Arabicized into *tadarj*) is an almost obsolete Persian name for the pheasant (*Phasianus colchicus*), now better known by its Turki name of *qur-qāvil*. In Mazenderan it is called *tūrang*.

⁴ *Shunqār*, a species of ger-falcon: vide also Journal Asiatic Society of Bengal. Vol. III, No. 2, 1907.

⁵ *Kulana*, the common crane; in modern Persian usually known by its Turki name *duvna*.

⁶ *Shāhīn* is in India the name of *Falco peregrinator* and its varieties or species. In Persia and Arabia the term includes the Peregrine; vide JI. As. Soc. Beng. Vol. III, 1907.

⁷ *Chargh*, "the Saker Falcon," especially the female; vide JI. As. Soc. Beng. Vol. III, No. 3, 1907.

⁸ *Buhī*, the Peregrine Falcon.

⁹ *Ku'āgh* a name applied to several species of crow and also to the raven. Here the common Indian crow is probably meant.

عقاب نوشنده و یکی چون خروس خروشدند^۱؛ یکی چون هما^۲ مبارک و کم آزار و یکی چون کبک^۳ خندان در کوهسار؛ یکی چون بوم روز کور و بیمار و یکی بر لب دریا نشسته چون بوتیمار^۴؛ یکی چون باشه^۵ چالک و زنگین، و یکی چون گنجشک^۶ عاجز و مسکین؛ یکی چون شیر^۷ بردل و غرآن و یکی چون گوزن بد دل و گریزان؛ یکی چون پلنگ^۸ جنگ آوز و کامران و یکی چون نخچیر بر کوهسار پامیان؛ یکی چون یوز ترش روی و خونخوار و یکی چون آهو^۹ سیاه چشم و کم آزار؛ یکی چون سگ شکم بنده و یکی چون خوک بی حمیت و گنده؛ یکی چون خرزشت آواز و ناخوش و یکی چون شتر حمال و بارکش؛ یکی چون استر شמוש و بد خوی و یکی چون اسب محبوب و مبارک روی * و بر اکثر موجودات بفضیلت و مزیت نطق آدمی را فضیلتی ارزانی داشت قوله تعالی وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا^{۱۰} و بالهام الهی و قوای عقلی ایشانرا در بیشتری از موجودات تصرفات ارزانی داشت، و مستخر ایشان گردانید؛ کما قال الله تعالی وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ^{۱۱} تا ایشان بدین واسطه در مزاجهای بهائم و وحوش و طیور مدخل سازند، و بدانند که کدام است از ایشان که با مردم بسازند و فرمان برداری کنند، و کدام است بگریزند و ناسازگاری کنند، تا بعضی را که حق تعالی بر ایشان حلال گردانیده ذبح کنند و قوت خود سازند، قوله تعالی أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ^{۱۲} و بعضی را از برای جذب

1 *Humā*, "the Lammergeyer": vide Journal Asiatic Society of Bengal, Vol. II, No. 10, 1906.

2 *Kabk*, the Chukor of India.

3 *Būtīmār*, the common Heron.

4 *Bāsha*, the Common Sparrow-hawk (*A. nisus*).

5 *Gunjishk*, the Common Sparrow.

6 *Shīr*, in Persia the Lion; *sher* in India the Tiger.

7 *Palang*, a leopard; *yūz*, the hunting leopard or Cheetah.

8 *Ahū*, a gazelle; the 'ravine-deer' of India.

9 Qur., XVII. 72.

10 Qur., XLV. 12.

11 Qur., V. 1.

منفعت مستغیر گردانند. و بعضی را کار فرمایند. و بعضی را مرکب سازند که قوله تعالى الْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً¹ و بعضی را خدا از برای دفع مضرت آورده و منتشر گردانیده که ازان احتراز نمایند چون سباع و ددان مودیات که قوله تعالى وَلَا تَلْقَوْا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ² *

بنابراین مقدمات در باب جانوران شکار کننده و طریقه بدست آوردن و آموختن ایشان. بانواع فکرها کردند و باران گردن کش و شفقاران سرافراز و شاهینان بلند پرواز را بدست آوردند و مذبحات³ ایشان را قوت خود ساختند؛ قوله تعالى أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُمِ مِنَ الْجَوَارِحِ مَكَلِبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ وَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ⁴ * و چون بازان بلند همت و شفقاران و شاهینان با شوکت مرکز و نشیمن خود بردست ملوک و سلاطین یافتند از غایت بلند همتی که در طبیعت ایشان است گردن به فرمان برداری نهادند و مطیع و منقاد گشتند؛ و آنچه مراد بود از ایشان بهر بهجت خاطر ملوک و سلاطین و مهوسان این فن حاصل آمد * و هیچ شبهه نیست در تسخیر و هوش و بهائم و استیلاء آدمی بر سائر انواع ایشان؛ اما هیچ کدام عجب تر از متابعت و مطاوعت مرغان جوارح نیست چه فرمان برداری حیوانات و مرغان اهلی سبب آنست که اگر از آدمی بگیرند ایشانرا بعنف یا بلطف بدست توان کرد ولی اگر شکرة⁵ بگیرند او را قطعاً بدست نتوان آورد * پس مطاوعت ایشان شگفتی عظیم است که⁶ چون ایشانرا بصید فرستند بروند و نگیرند و هر چند از ایشان باز ستانند دیگر بگیرند. و چون آواز دهند باز آیند *

¹ Qur., XVI, 8.² Qur., II, 191.³ *Mazbūhāt* apparently the quarry taken by hawks.⁴ Qur., V, 6.⁵ *Shikara*, an old unusual term for 'birds of prey'. In Hindi *shikra* is the female of the Indian Sparrow-hawk (*Astur badius*), the male being styled *chippak*. Indian poets, however, have erroneously made the latter word feminine.⁶ *Kichōn* for *chānki*.

القصه این کلمه چند از آن سبب در قلم آمد، تا معلوم شود که حق سبحانه و تعالی این خاصیت در نهاد شکرگان نهاده است، و ایشان را این کیاست و فراست هست که بدانند که ایشانرا از برای این کار تربیت میکنند * فاما چنان باید که مهوسان این فن تمامی همت برین کار مصروف نه نمایند، و علی الدوام بشکار مشغول نباشند، تا از طاعت و عبودیت حق سبحانه و تعالی باز نمانند (قوله تعالی وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ^۱) و مهمات دنیوی و اخروی ایشان معطل نگردد * هر چند این کار پسندیده تر است فاما بدان نیزند که امور دنیا و عقبی بدین سبب انصراف پذیرد * بهمه حال مرقبه اعتدال نگهدارند، که افراط و تفریط در امور مذموم است، و مداومت برین کار دو طائفه را میسر شود یکی حکام و اعظم را که اسباب معیشت ایشان ساخته و آماده باشد و خدام و نوآنانرا بروفق میدارند، تا ایشان بفرغت مباشر این شغل باشند، یا کسی را که حرفت شکره داری باشد که او را بدین مهم قیام ضرور است، و خواب و آسایش بر خود حرام داند، و یک لحظه و نیم لحظه از جانور غافل نباشد تا جانور بکار رساند و کار فرماید، تا بتربیت مخصوص گردد و معیشت او بآسانی حاصل شود، چه اگر زحمتی اختیار کند هم آن تماشا و هم آن فائده بیند * و خداوند شکره را باید که اسپ و باولی و ما یحتاج برای او ساخته و آماده دارد و او را جهت این اسباب زحمتی زیاده نباید کشید * و قوشچی چنان باید که خوش منش و کشاده روی باشد، چه از قوشچی تنگدل و حاسد جانور را علتها افتد، و باید که هر جانور که بدست او برسد او را بفرازد، و نیکو گوید بیشتر از آنچه باشد، و بد نگوید و مال بد نزنند، و بجانور دیگران حسد نبرند که اثری از علتها

و مکرمتن بدین سبب افتد که باز دار نادان و حسود باشد؛ و هیچ علت جانور دار را بدتر از آن نباشد که چون جانور را سرگیرد گوید که این چیزی نیست و عیبی چند نا دانسته برودهد؛ و از غایت نادانی و عاجزی و اعتماد نداشتن بر خود که جانور را بجائی رساند اول عیبی چند بر گوید تا اگر باز را بجائی نرساند بگوید "تقصیر از باز است نه از من"؛ و اگر نیک آید گوید "که من او را بدین مرتبه رسانیده‌ام"؛ و این بدترین خصلتهای قوشچیانه باشد و ملوک و استادان این صنعت این را عیبی تمام دانند، چه هر جانور را از خورد و بزرگ حد کار او پیدا است * هر کس که جانوری نیکو کشاد کند و بکار رساند همه کس نیکو گویند و تحسین آن بجا آرند و اگر تقصیری رفته هم بدانند * و جانور دار باید که پر سخن و لاف زن نباشد و چنان باید که اول جامه خود را از آلودگی نگاهدارد؛ و هیچ عیبی جانور دار را بقر ازین نباشد که جامه او آلوده پینخال و خون بود * باید که بر شکره بغایت مهربان و مشفق باشد و پر و دم جانور را از شکستن نگهدارد و بند و کلاه و دستوانه جانور بغایت پاک و پاکیزه دارد و بریدن و دوختن بند و بهله و طوماغه^۱ داند و برسمان و چاغو^۲ بافتن بیاموزد و در آن دب سعي کند تا بغایت پاک و نازک بند دهد تا او را بدیگری احتیاج نباشد؛ چه هر بزرگی که جانوری از جانور دار طلب دارد اول پر و دم جانور را با احتیاط ملاحظه نماید؛ بعد از آن بند و کلاه و دسترانه دهد *

و آستین بهله چست تر باید جهت چرخ و دستوانه باز و شاهین را آستین کوتاه و فراخ تا اگر ضرور شود از دست زود بیرون توان کرد و قراقو^۳ بستن داند و قراقو کمتر از پنج جفت بال

¹ Band, one of the author's words for "jesses."

Bahlā, a falconer's glove. In India *daṣṭāna* is used, and in Persia *dast-kash*. *Tūmāgha* T., an obsolete word for a hawk's hood.

² *Chalghū* or *jalghū*, a 'halsband'. amongst Panjab falconers *jaghaulī* or *chaghaulī*.

³ *Qarālghū*, the author's word for a lure. Can this be the same word as قرالتغو "a black scarecrow"; vide Zenker. In the Panjab the lure is usually made of crows' wings.

نباشد تا جانور فوراً نراند دید* و البته بی زنده بصحرا فرود که اگر بی زنده بصحرا رود بی شکره باز آید* و شکره در اصطلاح هر جانوری که شکار گیرد همه را شکره نامند* و خریطه جهت زنده همراه بردن توان ساخت و چنان باید که و پسمان بر پای کبوتر بگذری که دو شاخ و نرم باشد چنانکه پای کبوتر زحمت نه بیند؛ و طغابی ده گز بود و چوبکی چهار انگشت بر سر طغاب بندی تا چون کبوتر بیرون اندازند بدست آوردن او آسان شود* اگر جانور وحشی باشد و چون میر شکار را نزدیک بیند زنده نیز بگذارد و بگیرد آنرا گرفتن از مشکلات شمرده اند: حیلۀ او آنست که قره¹ چنـد از موی دم اسپ بتابد (و در زبان هندی آنرا پهانده گویند) و بر کبوتر بندد و میخ بند کف کبوتر را، و خود پنهان شود قاشکره اش آن کبوتر را بگیرد، و دران قره‌ها بند گردد* و باید که قوشچی چکس² و نشیمن جانور داند که چگونه باید ساخت*

نشیمن و چکس باز³ و باشه و ترمتا⁴ دراز و باریک باید چنانکه پای ایشان نیکو فراهم تواند آمد که اینها درخت نشین و گیرنده اند؛ و از آن شنقار و شاهین و چرخ و بصری و امثال ایشان بطور تخته و گرد باید، که ایشان کلوخ نشین و نکد زنده اند تا پای ایشان پهن باشد و در زدن آسان توانند زد* اما بعد چنین گوید محرر این مقدمات و مقرر این مقالات اضعف العباد احوجهم الی رحمة الغفور الغنی الودود ابن یار محمد فقیر داؤد (احسن الله احواله) که معرفت تمام در مزاج شکرگان یعنی جانور شکاری و طریق صید و اصطیاد و کیفیت صیاد و تشخیص امراض و ازالۀ اعراض

¹ قره here "a noose." In Arabic قره means "a cavity in a rock where water collects."

² Chakas is a hawk's perch: the exact pattern distinguished by this term is not now known.

³ Bāz, a general term for the goshawk but especially for the female. The male or 'tiercel' is called jurra or jurra-bāz.

⁴ In India turumti is the female of the Red-headed Merlin (*Esalon chiequera*) and turumti the male, but in Persia turumti is the English Merlin (*Esalon veguluz*).

و حفظ صحت هریک از ایشان بهمرسانیده و بعد از تصقح کتب ملاف و خلف و تتبع علاج آنها بطریق مختلفه ایرانیان و انحاء متنوعه تورانیان و آراء متباینه هندوستانیان، چون تعیین نمودن قدر دواى هریک، و عدم ترتیب ابواب و فصول، و تخلل در ضوابط فروع و اصول را مشاهده نمود خواست که همه را فسق جدید باهم مربوط نموده و آنچه خود بتجربه رسانیده با او الحاق کرده تالیف کتابی نماید که مردم از کتب و رسائل متعدده متفرقه سابقه مستغنی گردند؛ لهذا این حقیر باین امر خطیر مبادرت نموده این کتاب را که مسمی است بجوارحنامه امامیه فی قوانین الصیاد ترتیب نموده مجموع را برسی باب و خاتمه مقرر کرد و لازم دانست که از احوال ملوک و سلاطین سابقه و استادان ماضیه ماهر این فن غریب تیماً ذکری درین مختصراً درج نماید تا بر مبتدیان این هنر بوضوح انجامد *

چنانکه از کتب و تواریخ معلوم شد که اول کتابی که درین فن ساخته اند شاه جمشید¹ ساخت، و او بادشاهی بود بغایت دانا و زیرک و تمامی ربع مسکون را تصرف داشت * اکثری از مرغان جوارح و ددان و حیوانات وحشی را مستخر کرده نزد او بردندی، و او بر هر کدام نامی مقرر کردی. و هیچ کار بهتر از جانور داری پیش او نبودى؛ و میخواست که این علم از یادگار باقی ماند * اول کتابی که درین فن ساخته اند او ساخته بود، و بعد از آن حکما و استادان این فن زحمتهای کشیده و بیاضت و فکر در مزاجهای مرغان جوارح تصرفها نموده اند، و مرض و صحت و معالجت آن معلوم کرده و بزبانهای عربی و یونانی جهت مهارت

¹ Jamshīd, the grandson of Tahmūras the 4th king of the Pishdādiyān dynasty; said to have lived 2 419 years after Adam and 800 years before Christ. He founded Persopolis and instituted the solar year.

سلاطین ماضی تصانیف کرده اند، تا در زمان بادشاهی نوشیروان عادل¹ که هوس او درین فن از بادشاهان و سلاطین و خوانین ما تقدم در گذشته و ابغایت کمال و مرتبه اعلی رسانید؛ چنانکه علی الدوام بشکار جانوران مشغول بودی، و پیوسته بتفحص احوال جانوران غور فرمودی؛ و همواره در صحبت او همچنین ذکر بمیان آمدی؛ و امرا و اکابر و ارکان و اعیان دولت او ذوقی تمام و استعداد کمال درین کسب داشتندی- *الْقَاسُ عَلَى دِينِ مُلُوكِهِمْ** روزی جمعی از میرشکاران در پیش تخت او بحث جانور میکردند از کتاب جالینوس و بقراط آنچه ایشانرا معلوم بود * پس نوشیروان بزرجمهر² حکیم را طلب فرمود و گفت چنان خواهیم که کس باطراف عالم فرستی و کتب و رسائلی که درین باب ساخته باشند جمع گردانی و بزبان پهلوی ترجمه کنی و آنچه خواجه³ را از روی حکمت معلوم شده باشد و استادان روزگار ما دانند اضافه کنی تا بر روی روزگار یادگاری بماند، و اگر مشکلی افتد بدان رجوع نمایند *

موجب فرموده، خواجه بزرجمهر آنچه دانست و از استادان معلوم نمود اصل نسیم از آن خالی بود، جمع کرد؛ و آن کتاب را بازنامه نوشیروانی نام نهاد، و مدتها بر آن کار فرمودند؛ دستوری شد بر روی روزگار* بعد ازان شهنشاه ابوالفوارس عبدالملک بن نوح * که بادشاه خراسان بود هوس این علم بهم رسانید؛ چنانکه از ملوک ما تقدم

¹ *Nāshīrvān-i 'Ādil*, the 20th king of the 4th dynasty of Persia. *Muhammad* was born in his reign.

² (*Khwāja*) *Buzurchumīhr*, Ar: in Persian *Bazurg Mīhr*; was the son of *Bakhtān*. He was the chief minister of *Nāshīrvān* who gave him a golden seat in front of his throne.

³ *Khwāja rā*, i.e., *shumārā*.

⁴ *'Abd al-Malik ibn Nūh As-Sāmānī* reigned from A H. 343 to 350, i.e., A D. 954 to 961.

در گذشت؛ و خواست که بازنامه نوشیروان را از زبان پهلوی
بزبان فارسی ترجمه کند *

وزیر خود را حکم کرد "چنان خواهم که بازنامه نوشیروان را حاضر کنی
و بفرمایی تا از زبان پهلوی بفارسی ترجمه کنند"؛ و استاد روزگار ابوالتجری
به زبان فارسی کرد و جوارحنامه شهنشاهی نام نهاد * و بعد ازو خلف شاه¹
که بادشاه سیستان بود و درین باب استادی بود کامل، و این علم را نیکو
دانست، به بخارا نزد حضرت شهنشاه آمد * التماس نمود تا جوارحنامه
شاهنشاهی را پیش او آورند * مطالعه نمود؛ پسندیده داشت، و یکباب
در شناخت بحری² بهمرسانید و اغافت کرد و منظر شد *

چون زمان شاهی و جهانداري بساطان ملک شاه³ رسید هوس
جانورداری در خاطر او پیدا شد، و چنان در ضمیر او جای گرفت که پیوسته
شب و روز مشغول جانوران بودی، و در هر منزل که نزول کردی جانوران را
نیکو درپیش خود داشتی و ایشانرا مونس خود دانستی؛ و تمامی امرايان
و آقایان و شاهزادگان و وزیران او جانور دار بودی *

پیوسته در مجلس او بازنامه نوشیروانی و جوارحنامه ابوالتجری
خواندندی؛ و میرشکاران و جانور داران بحثها کردند * پس سلطان خواست
که کتابی تصنیف نمایند درین علم و بقام او موسوم گردانند *

خواجه نظام الملک⁴ را فرمود که رسولان باطراف و اکناف عالم فرستی
و کتب و رسالاتی که در علم جانور داری پرورده و درنده ساخته باشند جمع

¹ *Khalaf Shāh*, son of *Ahmad Shāh*, ruler of *Sīstān*, came to the throne A. H. 331 or A. D. 942. He is said to have reigned 612 years.

² *Bahri*, the female of the peregrine falcon: the tiercel is in India called *baḥri bacheha*.

³ *Malik Shāh*, one of the *Saljūqinān* kings.

⁴ *Nizām al-Mulk*, minister of *Malik Shāh-i Saljūqī* and school-fellow of 'Umar-i *Khayyām*. He is said to have been born in A. D. 1017.

کني، و استادان و ميرشکاران که در مملکت و ممالک ديگر باشند و مشتبه شوند بعضی را از پيش پادشاهان بالتماس طلب داري، و برخی را اميدوار گرداني بالطف شاهانه؛ و از کتب و تحرير حکما و تجربه و تقرير استادان آنچه مجرب و معتبر دانند علمي و عملي کتابی جمع کني چنانچه درين فن بهتر از آن کتابي نساخته باشند؛ تا برگلي و جزوي اين وقوفی حاصل گردد.*

پس خواجه رسولان با تحف و هدايا باطراف و اکناف عالم فرستاد و از پادشاهان و حکما و حکام و اکابران ممالک کتب و استادان اين علم را طلب فرموده حاضر گردانيد *

بعد از آن به خدمت حضرت سلطان عرض نمود که ”کتب و استادان جمع شده اند“ * سلطان فرمود که اول نزد خواجه مجلس بيارايند و کتب حاضر گردانند که او با استادان بعثها و سوالها فرمايد و بداند که از ايشان کدام ماهر و استاد تر است و اين علم را بهتر داند و در عمل آورده باشد *

پس بر موجب حکم خواجه بنشست و کتب بنهاد؛ و حکما و دانشمندان چون استاد عالم ابو الجوارح خواجه علي محمد نيشاپوري را (که يکانه روزگار خود بود و درين علم مثل او نبود و هيچکس بهتر از او ندانست، و بعد از او هم کمتر اتفاق افتاد) از نيشاپور و استاد ابوالملک سهيل بلخي را از بلخ و ابوالعباس بن فضل را از ترمذ¹ و عبدالله بن خالد را از مرو و تاشاه را از هرات و علي بن عبدالله را از خوارزم و حاجي بيگ را از روم و خواجه زکي را از عراق عرب و افضل الدين را از فارس و خواجه محمدي را از تبريز و اسماعيل اثال را از سيستان و سرباد را از هندوستان و تالش ترک را

1 Termez, N.E. of *Bulkh*; on the Oxus.

از ترکستان و خواجه زنگی را از اصفهان و عبدالعزیز را از مصر و صدفنوس را از مغرب طلبیده از ایشان سواها و بحثها کرد و از کذب و تجربیات خود هر کس جوابی گفتند و مدت بیست روز درین باب مکالمه نمودند *

پس خواجه فرمود که شمارا چندگاه شد که از اطراف عالم جمع کرده ام و بایکدیگر مدتی مصاحب بوده اید و بحثها کرده و راه و دست همدگر معلوم کرده اید * اکنون میخواهم که بدانم از شما همه جماعت درین علم که بهتر دانند * پس همه جماعت باتفاق گفتند که استاد ما در علم جانور داری علمی و عملی هیچکدام از ابوالجوارح علی بن محمد نیشاپوری بهتر نیست؛ و در باب باز و یوز^۱ و چرخ^۲ و بحری و انواع اینها و شناختن گوهر و نژاد جانور و گرفتن و چشم کشادن و طیار کردن و گیرانیدن و پرانیدن و دریافت بیماری و صحت و شناخت امراض و علاج کردن و بکریز افکندن و کریز خانه ساختن و از کریز برداشتن و هر چه درین باب بکار آید هیچ آنرید^۳ بهتر ازو ندانند، و او را بدین سبب سلاطین ابوالجوارح کنیت داده اند *

پس خواجه نظام الملک حکم کرد و کتاب برداشت و ازو سوال نمود که این جماعت استادان که حاضر اند هر ایک در چه فن استادند و زحمت بیشتر کشیده اند ؟ خواجه علی بن محمد نیشاپوری هر ایک از ایشانرا تکسین میکرد در هر بابی *

پس خواجه ازو سوال کرد که در باب طعمه دادن و کشاد کردن و پینخال^۳ شناختن که بهتر دانند ؟ گفت خواجه زکی عراقی نیکو دانند * و دیگر بار پرسید که در باب علت شناختن و علتی که بر جانور پدید

^۱ Füz, the cheeta or hunting leopard.

^۲ Charch the Saker Falcon (F. chererg); vide JI. and Proc As. Soc. Beng. Vol. III No. 3, 1907.

^۳ Faykhāl, the 'mutes' of birds generally: in mod. Pers. chilghū.

خواهد آمدن که بهتر داند ؟ گفت حاجی بیگ رومی بهتر داند *
 دیگر باره سوال کرد که در باب طبع جانور شناختن و دارو دادن که بهتر
 داند ؟ گفت سرپاد هندی نیک داند * دیگر باره خواجه پرسید که در باب کریز
 دادن و کریز خانه ساختن و اگر پر بیندازد بجهت آن معالجه کردن
 و تدبیر کریزخانه موافق مزاج جانور کردن و پیچال شناختن در کریز که
 بهتر داند ؟ گفت خواجه عبدالله نیکو داند * پس خواجه نظام الملک
 هر یکی از استادان را تکسین نمود و بران همه اتفاق کردند و خواجه را
 سخنان ایشان بغایت پسندیده آمد و ایشانرا بسیار نوازش فرمود *

بعد از آن بکرمت و تکریم تمام همه جماعت را پیش بادشاه آورد
 و آنچه را از ایشان در بحث علم و تجربه هفتم معلوم کرده بود و دریافت
 نموده بود به محل عرض رسانید *

سلطان بغایت پسندیده داشت و آن روز ابو الجوارح خواجه علی
بن محمد جهت سلطان یکدست باز سپید لازقی^۱ سه کریزه که در عمرها
 چنان بازی بدست نیافتاده بود آورد و بنظر اشرف اقدس حضرت شاهنشاه
 گذرانید * بغایت منظور افتاد *

پس روی بجانب خواجه علی بن محمد کرد و گفت "چنان
 خواهم که از کار و کردار باز و یوز و چرخ و بحر و باشه و عیب و هفرو کردار
 ایشان و گوهر و فراد جانوران بیگاهانی و بر احوال آنها واقف گردانی" *
خواجه علی بن محمد رمزی چند بحضور حضرت بادشاه بعنوان
 شائسته بیان نمود * سلطان از وضوح مدعا و لطافت طبع خواجه ابوالجوارح

¹ *Lāziqī*, "white," from *gul-i-lāziqī*, a species of jasmine. the epithet *lāziqī* is applied to a light variety of several species of falcon.

و تقریر پسندیده او تحسین بسیار فرمود؛ و یک ولایت او را اقطاع داد و هزار دینار زر سرخ مرسوم او مقرر کرد باسپ و خلعت شاهانه مختلّع و معزز ساخت؛ و جمیع استادان رانیز سرفراز فرمود * سوالها و بحثها کرد * هر کسی بقدر آنچه دانستی بعرض رسانیدی *

سلطان هر همه را بخشش وافر فرمود و آنچه بدو توقع داشتند بداد و بانواع مکارم و عواطف مخصوص گردانید *

حکم جهانمطاع حضرت گیهان خدیو چنان صادر شد که محمد بن قلیچ نظامی آنچه از تقریر و تحریر از استادان مستفید گشته انتخاب نماید و کتابی تصنیف نماید تا در عالم بعد از من یادگاری باقی ماند *

محمد بن قلیچ زمین خدمت ببوسید و بموجب حکم کذابی تصنیف کرد و مدت مدید و عهد بعید بر آن عمل میکردند *

بعد از آن در زمان بندگی حضرت خدایگان شهریار اعدل اعلم محرز ممالک الدنيا مظهر کلمات الله العلیا کھف الثقلین ظل الله فی الخافقین المنصور من السماء مظفر الدنيا والدين طغان تیمور خان¹ انار الله برهانه علي بن منصور حلواني مشرف و بنظر عاطفت مزین گردید و به عنایت بادشاهانه مخصوص گشت و از امثال و اقران خود بغایت ترقی نمود و بموجب یرلیغ همایونی بعضی از اموال ولایات و امور دیوانی را وزراء حجاب مدخل ساخت و در سلک بندگان خاص و ملازمان حضرت مندرج شد و برای اشرف به قوشخانه خاص مأمور گشت تا هر جانور که از اطراف ولایات میر شکاران آرند بر دفتر ثبت نماید و رنگ و نشان هریک و بزرگی و قامت و نوکریزی و غیره اطوار جانوران بنویسد تا هرسال معلوم گردد که چند جانور بقوشخانه خاص آمده و بکه انعام شده *

¹ *Tughān Timūr* of the *Il-Khāns* of Persia who ruled A.H. 739-52 (A.D. 1338-51).

این ضعیف مدتی درین شغل قیام نمود و بعد از چند گاه رسالت چند که در کذب خانۀ معموره بوده آنرا بر بندگی حضرت عرض میکرد * اصل این کتاب را که موسوم بود بصید نامۀ ملک شاهی از تصنیف استاد عالم ابوالجوارح خواجه علی بن محمد نیشاپوری بود ؛ بعلی بن منصور سپردند و یک باز سفید طیعون^۱ و سایر قوشخانه را حوالۀ او فرمودند و حکم شهنشاهی شرف نفاذ یافت که بازان و سایر طیور نیکو نگهدارند و این کتاب را استاد خود کند و جانور داران نیک مصاحب و هم جلیس باشند تا این فن غریب بیاموزند *

از صیادان مازندران که در سیاه بلاد و توابع آن ساکن بودند چند ایملق^۲ را بعلی بن منصور سپردند و حکومت آنجا بدو مقرر فرمودند تا بعضی باز و شاهین و بحری بگیرند و برخی مرغان آبی مثل قو^۳ و غاز و عقاب و کلنگ و منکشو^۴ و اردک^۵ و کوک^۶ و آنچه بجهت باولی بکار آید مهیا دارند *

چون همت عالیۀ آنحضرت بر آن مصروف بود که مومی الیه ماهر این فن شود و هوس او نیز درین کار بغایت کمال بود مومی الیه بتفحص کار و گردار شکرگان اشتغال تمام داشت و جانوران نیکو پرورنی و درین باب وقوفی نیکو حاصل کرد : و چون در کتاب صیدنامۀ ملک شاهی سوای هنر باز و یوز و چرخ و مرض و معالجه ایشان بیشتر نبود ، و مراد او چندان بود که کار و گردار شکرگان و پرندۀ و چرندۀ تمامی اضافت آن نماید و آنرا شرحی و بسطی دهد ، لهذا بذابر ارادتی که درین فن داشت هر جا که

¹ *Tīghūn* or *tīqūn* "the white goshawk."

² *Imluq* T. "a village."

³ *Qū* or *ghū* T. a swan.

⁴ *Uqār* (and *huqār*) "the common heron."

⁵ منکشو I am unable to identify this bird.

Udak T. a duck.

Kauk, vulg. for *kabk* "the 'chukor' partridge."

کتابی یا رساله درین علم شنیدم که در خزائن امرا و وزرا و مهوسان این علم بود بدست آوردن بدانچه ممکن و مقدور بود سعی بلیغ نمودی، چون بازنامه جاماسپ^۱ و بقراط و رساله جالینوس و بزرجمهر و جوارحنامه ابوالتجری و دهقان ماهکین و رساله ابو الفوارس و فیاورزی و شکره نامه ابو الفرح بازدار و دهقان شکینی و صیدنامه ابوزکریا و دهقان بخاری و رسائل و کتب دیگر که درین علم ساخته اند: از آن وقت تا الی یومنا هذا که زمان سلطنت و ایام دولت حضرت اسلام پناه طغان تیمور خان اعلی الله شانه است یعنی مدت سی سال اجتهاد نموده جمع آوری کرد؛ و این فن را از میرشکاران تاثیریک و مغول دریافته تفحص کیفیت احوال جانوران میکرد و آنچه بتجربه ایشان را معلوم شده بود و تقریر می نمودند و اصل کذاب صیدنامه ملک شاهي از آن خالی بود انتخاب کرد و اضافت نمود و مصور گردانید و از صور و اشکال استادان و میرشکاران و شکرگان روشن گردانید و کیفیت علاج کردن بادویه و داغ و غیره حیل درج کرد تا اگر ناگاه کسی بحتی کند یا جانوری غریب بیارد چون باین کتاب رجوع کنند گاهی آن بدانند *

و چون در زمان سلاطین ماضی شاهین و شفقار کمتر بود فکرم ایشان در آن کتاب نیامده بود * سبب آنکه شاهین و شفقار و ترمنائی^۲ را در زمان شاهي مغول بایران زمین آورده اند و مردم از ایشان فرا گرفتند و قوشچیان مغول این فن را بهتر دانستند * علی بن منصور آنچه از ایشان مشاهده کرده بود و در کتب یافته دوسه باب اضافت صیدنامه ملک

¹ *Jāmāsp*; brother of Gushtāsp of the Kayāniyān dynasty and a great astronomer

² *Turumtā'i*, here evidently the Red-headed Merlin; vide Note 3, p. ix.

شاهی کرد، و دوسه باب دیگر در کشادن شیر^۱ و پلنگ^۲ و سیاه گوش^۳ و سگ
از کتب انتخاب کرد و اضافت نمود، و این کتاب را شرحی و بسطی
داد و مَبُوب و مَرْتَب گردانید و آنرا شکارنامه ایخانی^۴ نام نهاد *
اما چون فرس قدیم مغلق و دور از فهم مبتدیان بود لهذا بذابر توضیح امزج
خواص و عوام این فقیر بتطویل کلام و اصطلاحات قریبة الفهم آنچه از
استادان نادر المعاصر در حیث طبع داشت سرنو بتحریر آورد تا هر کس
که این علم را خواهد، این کتاب را تمام بر خواند و به استادان بحث کند،
و او را در علم جانورداری از پرنده و دونده هیچ مشکلی نماند و در شروع
و انجام مستغنی باشد، و پسندیده نظر مخادیم و اشراف و استادان این علم
افتد * توقع که چون بنظر شریف ایشان ملحوظ گردد اگر سهری یا تکرار
لفظی یا سخنی ناتمام یابند از راه کرم اصلاح فرموده عیب نفرمایند و چون
معذرت تقدیم یافته است بذیل اعماض ببوشانند *

این کتاب مشتمل بر سی و یکباب و مقدمه، و هر بابی مبنی
بر فصولی چند است و الله المعین *

1 In India *sher* "a tiger"; in Persia *shīr* "a lion."

2 *Palang* "panther"; probably a slip for *yūz* or *yūz palang* "cheeta."

3 *Siyāh-gūsh* "lynx." The lynx is still trained in India to catch partridges, hares, Egyptian vultures, etc.

4 *ایخانی* possibly a slip for *ایلخانی* .

INTRODUCTION.

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

حمد بیحد و ثنای بیحد مالک الملکی را سزد که شاهباز دل الهام منزل انسانرا بر دست قلب المؤمنین اصبع الرحمن^۱ نشانیده و هر لحظه از غایت شفقت باو نظری دارد و اورا بتربیت و تقویت آن نظرات عنایت آیات صیاد مرغان اولی اجنحه ارادات و الهامات غیبی میگرداند؛ و زبان را که بلبل گلستان وجود است بر گلبن حمد و ثنای خود بهزار داستان مترنم ساخته هر گلبرگ داعی را ممر ورود ناله و آه و محل شهید کلمه لا اله الا الله و قائل محمد رسول الله گردانیده* درود نامحدود و علوة نامعدود بر محمد احمد لقب عاقبت محمود و بر آل و اصحاب مسعود باد الی يوم القنادر * و بعد چنین گوید محتاج الی رحمة رب الودود ابن یار محمد عرف خدا یار خان داؤد عباسی^۱ چون بفضل رب الموجود و هاب بی منت و جواد بی ضمت معرفت تام در مزاج جانوران شکاری و طریق عید و اصطیاد و کیفیت صیاد و تشخیص امراض و ازاله اعراض و حفظ صحت هریک از ایشان مهارتی بهم رسانید و چون بعد تصفح کتب سلف و خلف و تتبع علاج آنها بطریق مختلفه ایرانیان و اذکار متفرقه تورانیان و آراء متباينه هندوستانیان تعیین

¹ On page ix, line 17, the name is given as ابن یار محمد فقیر داؤد .

نمودن قدر دواى هريك و عدم ترتيب ابواب و فصول و تخیل در ضوابط فروغ و اصول را مشاهده نمود خواست كه همه را نسق جديد باهم مربوط نموده و آنچه بتجربه رسانيده باو الحاق كرده تاليف كتابى نمايد كه از كتب و رسائل متعدده متفرقه سابق مستغني باشد *

لهذا اين حقير به اين امر خطير مبادرت نموده اين كتاب را كه مسمى است بصيد المراد في قوانين الصياد¹ ترتيب نمود و مجموع را برسي باب و خاتمه مقرر كرد كه هر بابى مشتمل بر فصولي چند باشد و بالله المعونة و التوفيق *

باب اول در كيفيت صياد و صيد آن يعني دامدار و باز و سائر جانوران شكارى *

باب دوم در رنگ و عيب و هنر جانوران *

باب سيوم در چشم كشادن جانوران گلال چشم² مشتمل بر شش فصل * فصل اول در چشم كشادن باز بطريق استادان ايران - فصل دوم در طريق استادان هندوستان - فصل سيوم در طريق چشم كشادن باز باستعمال جنتر و اين از استادان هندوستان در تجربه فقير است - فصل چهارم در چشم كشادن باز بطريق كيف³ دادن - فصل پنجم در چشم كشادن باز معمول اين فقير كه باز نو در بيست و پنجروز طيار⁴ و گيرا شود و بتجربه رسيده - فصل ششم در انواع بسيار چشم كشادن باشد و شكره كه در ايران پيغو گویند *

¹ On page x the author says his book is called جوارحنامه اماميه في قوانين الصياد.

² In India *gulāb*— or *gulāb-chashm* “the red-eyed or yellow-eyed birds of prey,” i. e., the short-winged hawks as opposed to *siyāh-chashm* “the black-eyed” or falcons. In Persia the former are called *zard-chashm*.

³ *Kayf dādan* refers to the use of intoxicants, etc. In India hawks often have their eyes ‘unseeled’ when under the influence of camphor, opium, etc., and are easily broken to the hood in this state.

⁴ *ṭiār* or *ṭiār*, *Hindustani*; “ready, trained.”

باب چهارم در کیفیت چشم کشادن جانوران سیاه چشم
 مشتمل بر هشت فصل * فصل اول در چشم کشادن بحری - طریق استادان
 ایران - فصل دوم در چشم کشادن بحری - طریق هندوستان - فصل سیوم
 در چشم کشادن بحری - بتجربه فقیر رسیده - فصل چهارم در طیار کردن شاهین
 آشیانی^۱ - طریق استادان ایران - فصل پنجم در طیار کردن شاهین آشیانی که
 بتجربه فقیر رسیده - فصل ششم در طیار کردن چرخ دامی^۲ - موافق تجربه
 فقیر است و طیار کردن لگر^۳ بهمین موقوف داشته - فصل هفتم در طیار کردن
 چرخ آشیانی آهوگیر - معمول استادان ایران - فصل هشتم در چشم کشادن
 شفقار و طیار کردن آن - و عقاب^۴ و زمج^۵ موقوف بر همین داشته *

باب پنجم در معالجات شکار جانوران گلال چشم مشتمل بر دو
 فصل * فصل اول در شکار باز و جرّه - فصل دوم در معالجات شکار باشه
 و پیغو^۶ عرف شکره *

باب ششم در معالجات شکار جانوران سیاه چشم مشتمل بر
 سه فصل * فصل اول در معالجات شکار بحری - فصل دوم در معالجه
 شکار شاهین - فصل سیوم در معالجات شکار چرخ و شفقار و زمج^۵ *

¹ *Āshiyānī* "eyess"

² *Dāmī* adj, lit. "snared". here = "passage-hawk."

³ *Lagar*, Hindus., is the female of *F. jugger*; vide *Jl. As. Soc. Bengal*, Vol. III. No. 1, 1907.

⁴ *Uqāb*; in India a general term for eagles, but specially applied to the Taw Eagle.

⁵ The *Zummaḡ*, according to Persian and Arabic MSS. on Falconry, was formerly trained. In the *Ḥayat* * *ʿl-Hayawān* it is said to be a species of eagle (*uqāb*) and identical with the Persian *Du-barādarān* "The Two Brothers." The latter appears to be identical with the *دو برا* of the *Bīz-Nāma-yi-Nāḡūrī* where it is stated that the male of this species is about the size of a female goshawk and that the author once trained one. The *Du-Baradarān* always hunt in couples.

⁶ *Pīghū*, T and P., the Indian sparrow-hawk or *Shikra* (Astur Badius).

باب هفتم در تولک^۱ بستن یعنی در کوریز^۲ نشانیدن جانوران
گزال چشم و سیاه چشم و معالجات پریختن آن *

باب هشتم در کیفیت بازدار-مشتملبر شش فصل * فصل اول
 در کیفیت بازدار - فصل دوم در مزاج جانوران - فصل سیوم در شناختن بغل^۳
 جانوران و دیدن نبض آن - فصل چهارم در شناختن پیخال^۴ جانوران و معلوم
 نمودن هر مرض از آن - فصل پنجم در طبیعت گوشتها که کدام یکی جهت
 طعمه سازگار تر است - فصل ششم در معالجه که حفظ صحت جانوران کند
 و نافع است *

باب نهم در معالجات امراض سر جانوران گزال چشم و سیاه چشم -
مشتملبر سیزده فصل * فصل اول در بیماری درد سر و معالجات آن - فصل دوم
در بیماری سر گشتن^۵ و معالجات آن - فصل سیوم در وزم سر و روی جانوران
که هندی زهر باد نامند و معالجات آن - فصل چهارم در بیماری تقلیس^۶
و معالجات آن - فصل پنجم در سر گرفته شدن جانوران^۷ و معالجه آن -
فصل ششم در بیماری لقوه^۸ و معالجات آن - فصل هفتم در بیماری فالج^۹
و معالجات آن - فصل هشتم در بیماری سفید مرگ و آن آکلۀ دماغ است^{۱۰}
فصل نهم در کوفتگی و صرع^{۱۱} و معالجات آن - فصل دهم در دیوانگی جانوران

¹ *Tūlak* "moulting."

² *Kuriz* "moulting"; sometimes spelt **قریز**.

³ *Jānwar* "animal," in the language of Indian falconers means "hawks or falcons."

⁴ The condition of falcons is ascertained by feeling the flesh on the sides under the wings

⁵ *Paykhāl* "mutes."

⁶ *Sar gashtan* is properly "giddiness."

⁷ **تقلیس** I am unable to identify this word.

⁸ *Sar grifta shudan* is properly a "cold in the head."

⁹ *Laquah* Ar. "paralysis of the face."

¹⁰ *Fālaj* "paralysis of half the body."

¹¹ *Ākilah* Ar. "cancer."

¹² *Šar* is "epilepsy." *Kuftagi*, however, properly means "weariness etc., etc."

و معالجات آن - فصل یازدهم در بیماری سر سست کردن¹ جانوران
و معالجات آن - فصل دوازدهم در بیماری سکنه² و معالجات آن - فصل سیزدهم
در قرع³ و معالجات آن *

باب دهم در امراض گوش مشتمل بر دو فصل * فصل اول در کری
و درد گوش و معالجات آن - فصل دوم در سیلان آب و چرک گوش
و معالجات آن *

باب یازدهم در امراض چشم مشتمل بر چهارده فصل * فصل اول
در معالجه سفیدی چشم جانوران - فصل دوم در عشا یعنی شبکور⁴ جانوران -
فصل سیم در معالجه پرد⁵ چشم⁶ جانوران - فصل چهارم در بیماری درد چشم
و کوری چشم جانوران - فصل پنجم در جدري⁷ یعنی دانه‌ای که در چشم
جانوران بر آید - فصل ششم در معالجات سلاق⁸ - فصل هفتم در بیماری جرب
یعنی خارش چشم - فصل هشتم در بدله⁹ و معالجه آن - فصل نهم در
علاج دموع چشم - فصل دهم در سبل¹⁰ بر آوردن از چشم جانوران -
فصل یازدهم در معالجات غشاوه¹¹ یعنی مویبند¹² - فصل دوازدهم در چشم فرا
کردن جانور - فصل سیزدهم در معالجه اتساع و نزول آب¹³ از چشم جانوران -
فصل چهاردهم در معالجه طره¹⁴ که در چشم بهم رسد *

¹ *Sar sust kardan*, "hanging the head."

² *Saktah* Ar. "apoplexy."

³ *Qur'* Ar. "scabbiness of the head."

⁴ *Ashā* Ar., and *shab-kūrī* P. "night-blindness."

⁵ *Parda-yi chashm*, "a film over the eye."

⁶ *Judari* is properly "small-pox."

⁷ *Sulāq* Ar. and *bāmnī* or *bāmhni* in Hindi is a disease in which the eyelashes fall out.

⁸ *بدله* or *بدله*; I am unable to identify this word.

⁹ *Sabal*, a disease of the eye, said to be Panus

¹⁰ *Ghashāwah* Ar. "veiling," an unusual word for "cataract," called in Hindi *motiyā-bind*

¹¹ *Itisā* Ar (being wide) is said to be Medarosis *nazul-ī āb* is cataract.

¹² *Tarfah* Ar. is said to be Acumosis conjunctives.

باب دوازدهم در امراض منسر¹ و این چهار فصل است *
فصل اول در خور² منسر و معالجه آن - فصل دوم در علاج کج شدن منقار
 و راست کردن آن - فصل سوم در آکله دهان - فصل چهارم در خشونت
 دهان³ و تشنج اعصاب گلو *

باب سیزدهم در امراض گلو مشتمل بر دو فصل * فصل اول در
 معالجه کشوم یعنی بثرات حلق⁴ - فصل دوم در معالجات خناق و ثنائی⁵
 که آن ورم گلو است و دانه که در گلو بهم رسد *

باب چهاردهم در بیماری حوصله مشتمل بر هشت فصل *
فصل اول در معالجات حوصله گرفته شدن⁶ جانوران - فصل دوم گوشت
 در حوصله سرد شدن و معالجات آن - فصل سوم در علاج گوشت پختنی⁷
 کردن در حوصله - فصل چهارم در معالجات ضعیف شدن حوصله جانوران -
فصل پنجم در معالجه زهرک⁸ - فصل ششم در معالجات گوشت نافه
 افگندن⁹ - فصل هفتم در ناگواری بدن و قی کردن طعمه و معالجه آن - فصل هشتم
 در سیلان آب از دهن و آن از برودت معده بهم رسد و گاهی از صفرا *

باب پانزدهم در امراض معده مشتمل بر هفده فصل * فصل اول
 در معالجات درد معده - فصل دوم در علاج پر مهره¹⁰ نیاورن - فصل سوم

¹ *Minsar* is the beak of falcons or of birds of prey: *minqār* (gen.) any bird's beak.

² *Khura-yi minsar*, "canker of the beak."

³ *Khushūnat-i-dahān*; apparently a fanciful term.

⁴ *Kushām*: "I am unable to trace this word. *Basrah* Ar. is a "pustule."

⁵ *Khunāy* is quinsy, but the apparently Hindi word *ثنائی* or *ثنائی* is not traceable

⁶ *H mṣala girūta shudān* "cold in the crop."

⁷ *Yakh ā* is properly soup. The expression is explained by the author in the text.

⁸ *Zakrak*: I am unable to trace this word.

⁹ *Nāḡa nḡaradan*, probably a corrupted and local word.

¹⁰ *Par-mohun*, "casting."

در معالجه استرخائی و سستی بدن - فصل چهارم در معالجات شوخ ¹ -
 فصل پنجم در معالجات کج ² - فصل ششم در معالجات هیضه - فصل هفتم
 در معالجات بیماری کشفه ³ - فصل هشتم قراقرشکم و معالجه آن -
 فصل نهم در آکله شکم - فصل دهم در معالجات نخیز ⁴ - فصل یازدهم
 در علاج گنده پیخال - فصل دوازدهم در معالجات قبضیت شکم
 و خشکی ⁵ - فصل سیزدهم در کفکری ⁶ که اندر شکم پیدا شود -
 فصل چهاردهم در علاج کرمه جونگی ⁷ - فصل پانزدهم در بیماری استادم ⁸
 و معالجه آن - فصل شانزدهم در ضعف طبیعت ⁹ جانوران و معالجات
 آن - فصل هفدهم در معالجه زحیر ¹⁰ اندرونی و آن پیدایش شکم است *

باب شانزدهم در امراض روده مشتمل بر سه فصل * فصل اول

در معالجات سدّه ¹¹ روده که از بی عملی مسهلات بهم رسد - فصل دوم
 در معالجات قولنج - فصل سیوم در معالجات نفخ ¹² *

باب هفدهم در امراض دمه ¹³ مشتمل بر چهار فصل * فصل اول

در دم گرفتن جانوران - فصل دوم در معالجه تنگی نفس - فصل سیوم
 در معالجه دمه بلغمی - فصل چهارم در معالجه دمه شش *

1 *Shūkh* is properly "pus." 2 کج farther on in text : I am unable to trace this word.

3 کشفه I am unable to trace this word. Probably it is a corruption of the Hindi *kasan* "constipation."

4 نخیز "a gnawing pain."

5 *Khushki*, "dryness," is in modern Persian "costiveness."

6 *Kankur*, Hindi, "a pebble, gravel, etc."

7 کرمه جونگی apparently a vulgar Hindi term for 'worms in the intestines': from *kirm* P. "a worm or insect," and *jonk* H. "a leech" and vulgarly a worm in the intestines.

8 استادم this word is not traceable: in an Arabic MS it is written اعطارم

9 *Zuf-i tabī'at*, probably for *zuf-i mī'da* "dyspepsia."

10 *Zahīr*, "dysentery."

11 *Sudda* "obstruction, specially in the bowels."

12 *Nafakh*, "distension."

13 *Dama*, "asthma; also a feeling of suffocation." Amongst falconers, however, this is the name of an incurable lung disease, probably identical with the "pantas" of old English falconers.

باب هژدهم در امراض جگر مشتمل بر پنج فصل * فصل اول در معالجه سده جگر - فصل دوم در معالجه درد جگر - فصل سوم در معالجه خورد و گذار¹ - فصل چهارم در علاج لاغری که از خستگی سینه² برد - فصل پنجم در لاغری و فربه کردن آن *

باب نوزدهم در امراض دل مشتمل بر چهار فصل * فصل اول در بیماری دق³ - فصل دوم در بیماری کاهش و معالجه آن - فصل سوم در معالجه خفقان⁴ - فصل چهارم در معالجات هول دل عرف کهنه⁵ *

باب بیستم در امراض جلد مشتمل بر چهار فصل * فصل اول در معالجه شپش - فصل دوم در معالجه جرب یعنی خارش - فصل سوم در معالجه شقاق عرف کلنجر⁶ - فصل چهارم در معالجه صوم و ثلیل و زکیل⁷ *

باب بیست و یکم در امراض پر مشتمل بر ده فصل * فصل اول در علاج پر خوره⁸ - فصل دوم در معالجه پر گردان⁹ - فصل سوم در معالجه کوز پر¹⁰ - فصل چهارم در علاج پر اندر گوشت شکستن - فصل پنجم در علاج پر کچ شدن جانوران و راست کردن آن و نیز پرهای سست بر آوردن

¹ *Khurd u ouzār*, apparently eating and not assimilating.

² *Khushki-yi sina*, "dryness of the chest"; is this "dry cough"?

³ *Dirq* is properly "hectic fever"

⁴ *Khūyūn* is a "temporary palpitation of the heart": vide next note.

⁵ *Haul-i dil* P., and *khunna* H., is the disease "palpitation of the heart": vide note above.

⁶ *Shuqāq*, "fissures or cracks in the hands or feet." **کلنجر** is apparently a Hindi name for the disease but I am unable to trace the word.

⁷ *Silil* Ar. and *masa* H. "wart," but I am unable to trace the words **صوم** and **زکیل**.

⁸ *Par-khūra*, "canker of the feathers."

⁹ *Par-gardān* is a kind of 'false moult,' i.e., as soon as a bird has finished one moult it commences to re-moult.

¹⁰ *Kū-par* is a "strangled or deformed feather."

و قطعاً نروئیدن پر - فصل ششم در معالجهٔ پر تراش که به هندی کتونه خوانند¹ - فصل هفتم در پر وصل کردن² - فصل هشتم در معالجهٔ مرهقه³ - فصل نهم در انواع پر شستن و صاف نمودن از چرک - فصل دهم در معالجهٔ درد بغل که بازو از آن بر داشته نتواند⁴ *

باب بیست و دوم در امراض پای مشتملبر نه فصل
فصل اول در ستوه شدن⁵ و معالجهٔ آن - فصل دوم در معالجهٔ وجع مفاصل - فصل سیوم در سست شدن پای⁶ جانوران - فصل چهارم در معالجهٔ ورم زانو و پای - فصل پنجم در معالجهٔ جدا شده چنگال و بحال آوردن آن - فصل ششم در معالجهٔ کشیدگی عصب که بهندی گدهی⁷ گویند - فصل هفتم در سوختن دوشاخه⁸ جانورو داغ کردن آن - فصل هشتم در معالجهٔ نقرس⁹ پای - فصل نهم در معالجهٔ تخمه که به هندی بنوله گویند¹⁰ *

باب بیست و سیوم در معالجهٔ فربه کردن جانوران لاغر که بی مرض لاغر شده باشد *

باب بیست و چهارم در علاج بد فعلی جانوران و عبث پرواز کردن و از درخت بدرخت جستن *

¹ *Par-tarūsh* is pulling out and eating the feathers. In Hindi, however, *katūnak* is "weakness of the eyes in infants."

² *Par vaṣṭ kardan*, "to imp."

مرهقه: this word is not traceable as a disease.

⁴ This is not a disease of the feathers

⁵ *Sutūh* is apparently used in the sense of "weak"

⁶ *Sust shudan*, "loss of power," apparently from a strain.

⁷ *Ghaṭī*, from *ghaṭnā* "to be deficient, to be drawn in," is in Hindi a vulgar term for a sprain.

⁸ *Du-shākha* is a vulgar name for a certain bone in birds probably for the *pubis*.

⁹ *Nūgris* "gout"

¹⁰ *Tukhma* and *tukma* in Hindustani is vulgarly "small-pox," and in modern Persian "indigestion" Here the word is apparently used by the author as diminutive of *tukhm* "seed" to which the granular swellings are likened. *Banaula* in Hindi is "cotton seed."

باب بیست و پنجم در علاج کرف شدن جانوران ^۱ *

باب بیست و ششم در علاج هوا زدگی مشتمل بر دو فصل *
فصل اول در علاج باد سموم زدگی و باد پشت ^۲ جانوران - فصل دوم در
علاج بونده ^۳ *

باب بیست و هفتم در مضرت گرما زدگی که از دوا و هوای
گرم می رسد و معالجه آن *

باب بیست و هشتم در معالجه گرم کردن جانوران که از هوا
و دوا دادن سرد و خشک شده باشند *

باب بیست و نهم در معالجه لوط ^۴ و آن دنبلی است که
سروا نکند *

باب سی ام در معالجه بانگ شکرگان و آن آواز نحس است *

باب سی و یکم در معالجه باسور و بن ^۵ بر آوردن جانوران *

خاتمه مشتمل بر دو مقدمه ^۶ * مقدمه اول در معالجه بلبل و طوطی
و کبوتران و سایر جانوران بافی طرب ^۷ - مقدمه دوم در علاج امراض اسبان
و آن را بیطره گویند *

¹ کرف : this word is not traceable.

² In the text the disease is said to be called *jhola* in Hindi : *jhola* is "sunstroke."

³ بونده apparently from the Hindi *būndā* "a drop."

⁴ لوط : this word is not traceable in the sense of "boil, etc."

⁵ *Bāsūr* (properly only used in the plural *bawāsūr*) is "bleeding piles." *Bun*, apparently the word for "coffee-berry," seems to refer to projection of the intestine.

⁶ *Muqāddama* ; the word is here incorrectly used.

⁷ *Bānī-yi tarab*, "giving pleasure."

باب اول

در حقیقت دامدار که چه طور شخصی باشد

میاد باید که جانور دوست بود و وقت آمدن شکرگان یعنی جانوران
شکاری بداند * باز از نیمه آذرماه^۱ که هندی آنرا پوه^۲ گویند و آن نام شهر
الهی^۳ است، از اتم آملی - پیشان^۴ و ترکستان که آنجا تمام برفست
آید و چون افتاب از نیمه اسد که هندی آنرا بدره^۵ گویند اندک اندک
تکویل کند، پس از آن باز از بیم سرما در اول سنبله که هندی آنرا
اسوا^۶ ماه گویند از آنجاها بگیرزند و روی بولایات و ملکهای گرم نهند
و مرغابیان در پیش آیند و جانوران عرف بازان در پس آنان؛ و چون بحدود
خراسان رسند از بسیاری مرغان چون کبک (که هندی آنرا چکور خوانند)
و خرگوش که در آن کوهها باشند و نیز در اطراف کوههای فراده و عمران و در
کوههای رعد مازندران و گندود و سمرو و تا حدود آفازان و زارمرود^۷ که نام
شهرهای آن دیار است میروند و از آنجاها قطعاً بغیر موسم بوظن نروند؛
و چون ابتداء مهرماه رسد (که هندی کارنگ^۷ گویند) دامداران در آن
مواضع دام نصب کنند و بازان بسیار بدست آرند * در آن مواضع همه جا

¹ Poh is Panjabi for pās, the ninth Hindi month, corresponding to December-January.

² Shahr-ul-āhī The sāl-ul-āhī was instituted by Akbar in A.H. 964.

³ I am unable to identify these names of places.

⁴ Bhadra is the fifth Hindi month, corresponding to August-September.

⁵ Asā is Panjabi for āsun the sixth Hindi month.

⁶ I am unable to trace any of these names of mountains.

⁷ Kartik, vulg. kātik, is the seventh Hindu month, October-November.

درهائی نوه و درختان انبوه هستند؛ باز آن اکثر در آن درختان از ترس بوم و عقاب پناه آرند و دامداران آن نواح دام بر آن درختان نهند * در هندوستان همه جا آبهای فراخ و درختان بکنار و مرغابیان بسیار؛ اکثر باز آن مقام در آن درختان کنند و غیر مرغابی شکار کم گیرند و دامداران در آن مواضع دام نهند *

اما صیاد را باید که دامها نزدیک بکنار آب نه بندند و نباید بست . مبادا جانور و دام هر دو در آب افتاده غرق شوند؛ و اگر جائی دیگر لائق دام بستن دور از کنار آب نباشد پس بناچار باید دام نصب کرد؛ و متصل کناره بالای آب خس پوش نماید تا جانور و دام بر آن خَسَبَد¹ افتند و غرق نشوند * گاه باشد که دامدار بدیر رسد و جانور بدام افتاده را بیم شغال و روباه و گربه بود * صیاد را باید که زود خبر گیرد، که هیچ جانور بدام افتاده است یا خالی است * چون جانور بدام افتاد بنرمی بر سر او باید رفت و بجانور سختی نکند و بالمواجه در روی او در ننگرد که اقسام بد خوئی و عیبه در طبع جانوران از آن رمیدگی نقش کالکجر میشود چون چشم زدگی و هراسندگی و بد دلی و گریزندگی؛ و نیز بیماریها ازین سبب بهم رسد *

بدانکه حق سبحانه و تعالی در دل جمیع وحوش و طیور هیبت از چشم آدم مستولی گردانیده که همه از آن ترسند؛ و بر تمام خلایق معزز و مکرم داشته * باید که پارچه را بهر دو دست خود گرفته و کشاده کرده و از سر تا پای خود در پس آن پارچه پنهان شده در پرده آن پارچه رود تا بر سر باز رسد؛ و بمجرد گرفتن باید که پارچه بر سر باز انداخته چشم دوخته شراقها² در پایش پوشانیده آنگاه از دام بر آورد زیرا که هر قدر

¹ *Khas-band* or *khas-posh* subs. "a grass platform or hurdle, etc."

² (شراقها) *shirāk-hā*; apparently a copyist's error for *shirāk* (شیراک) *shirāk* (plural *shirāk*), a shoe latchet, a strap etc.: here used for "jeases."

باز در اول آدمی را بتحقیق نه بیند همانقدر وقت چشم کشادن رام و در شکار خوش فعلی کند و هول گرفتاری و غم چشم دوختگی از دل فراموش کند * و باید که جانور از دام برآورده در آب تا گلوگاه فروبرد چنانچه سرش در آب تر نشود که در دهان و سوراخ بینی و گوش او آب نه رود؛ و یا بدهن خود آب بر جانور باید پاشید مثلی که سراجان پوست را بدهن بف^۱ نم کنند؛ و بویا بر زمین گسترده میخ در وسط آن زده جانور را بهمان میخ بسته نزدیک او باید نشست و از گوشه نظر خود بیند که سگ او گریه باز چشم دوخته را آزار نه رساند، یا باز بقاخن خود خراشیده ریسمان چشم را پاره نکند * و چون از طپیدن آرام گیرد آنگاه باز را بر دست گرفته پاره گوشت نرم و خوب و بی استخوان در چنگال او بدهد و بحیلۀ گوشت را بخوراند؛ اگر آن وقت هیچ نخورد باک نیست؛ از غم گرفتاری باید دانست *

از طپیدن بسیار پیه اندرون شکم جانور بگدازد و سیاه شود و از آن جانور را بیم هلاک باشد؛ و اگر در تابستان سلامت ماند در زمستان مرض عود نهد و جانور بمیرد و آن از مرض داغ است زیرا که از طپیدن بسیار مواد حارۀ بجوش آیند و جگر را و پیه را گداز کنند؛ و از آن، داغ بجگر و پیه نه در گرد روده‌ها و معدۀ و شکم جانور است رسد *

بعد ازان وقت دیگر پاره گوشت باید داد چنانچه البته غم و غصه از دل باز فراموش شده باشد؛ شاید که اندکی بخورد و دفع گرسنگی و رمیدگی او شود * و اگر نخورد پس حیلۀ آنست که انگشت جانور را گرفته زور اندکی باید داد و اگر این طور هم طعمه

¹ Apparently a compound word *dahan-baf*, for the Persian *bi-puf* i *dahan*. In India *baf karnā* is a vulgar term for blowing water in a spray out of the month. Amongst Indian falconers this action is called *phā'ārā karnā*, (vulgar for *fawwārā k* from the Ar. **فور** "to boil, gush forth"). One old English writer on Falconry calls this "spouting"

نخورد پس خشک پائچه جانور را که ساق باشد باران جانور یکجا
 زده بر پسمان سست باید بهم پیچید و آنقدر سخت بندد که پای
 جانور از آن تصدیع بیند و چون پای جانور از پسمان بستن مانده شود
 و بقصد رهائی آن پسمان بمنقار کندن گیرد آن زمان گوشت نرم و پاکیزه پیش
 منقار باز نگهدارد لیکن بنوعی که جانور چشم دوخته از منقار گوشت را
 خطا نکند: اگر مرز آنرا شناخته خوردن گیرد پس پایش قدری سست
 بگذارد تا آرام طعمه خورد *

و اگر بدین حیلۀ نخورد پس جانوری سار^۱ و یا کفجشک زنده
 و یا مرغ خانگی پیش پای باز بیارد و چنان نگهدارد که قند حرکت
 نکند: و دست بر آن جانور بزند تا فریاد کند و از بانگ آن باز
 آگاه شود و بمنقار کندن گیرد و بخورد: و این حیلۀ از جمله حیل
 بهتر است *

بقدر سه کفجشک باز نوبدام افتاده را کافی است و زیاده ازین نباید
 داد مبادا جانور نو از غم گرفتاری غافل شود از طعمه و هضم نکند:
 و جانوری که هنوز چشم او دوخته و بخوردن ناآموخته است علاج آن
 از جمله مشکلات توان شمرد *

زود جانور نو را پیش باز دار باید رسانید که دامدار هرگز نگهداشت
 و پرورش برابر میر شکار نخواهد کرد و ازان ضرری بجانور رسد * و چون جانور
 بدست میر شکار سلامت رسد تدبیر آن و نگهداشت و پرورش همه در باب
 چشم کشادن و غیره ذکر کرده خواهد شد *

¹ Sār. here the Common Maina (*Acridotheres tristis*) is meant; called in the Panjab lālī, sharak, gutālī and maina. In Persian, however, the Common Starling (*turnus vulgaris*) is called sār.

باب دوم

در کیفیت رنگ و عیب و هنر و کار و کردار جانوران

صفت باز نر یعنی جرّه^۱ * جرّه خورد تر بود از باز ماده، و بزرگ سر،
و خورد اندام، و سطر، و بزرگ منسر، و قوی گردن، و فراخ چشم،
و اندک خوار، و سخت کوش، و فراخ حوصله، و فراخ حلق و دهان، و سوراخ
گوش کشاده، و ترش روی، و دلاور بغایت *

صفت باز ماده (یعنی شاهباز^۱ بزرگ) و باز دینار گون یعنی فقره
رنگ * نرم گوشت^۲، و آگنده یعنی پر گوشت، و بزرگ، و زیرک، و زود
آموزنده، و خوشرنگ، و خوشخوی بود، و بسیار خوار، و بر شکار حریص
و دلیر، و ناآرمنده بود، و برگرسنگی صبور و شکیبا، و دراز گردن، و خورد
سر، و فراخ کتف، و میان پای فراخ، و نرم پر، و تیز پرنده، و پر گوشت،
و سطران بود، و بعضی گفته اند چون بآفتاب بغشانی پشت بآفتاب کند *

صفت شائستگی باز * باز گرد سر بود، و پهن پیشانی، موی^۳ سر
پهن و نا بر خاسته و خورد، و فراخ چشم، و بام ابرویش بیرون بر آمده، و سوراخ

¹ *Shāhbāz* is in Sindh the name of the *bāz*, or female goshawk. By some falconers the term has erroneously been applied to the Crested Goshawk (*Lophospizias trivirgatus*), called in an Urdu printed *Bāz-Nāmā* چریالی *chiriyālī* or *churiyālī*.

² نرم گوشت: this expression is not understood as the best hawks are سخت گوشت.

³ *Mū* "hair" is, by the author, frequently used for "feather."

بینی فراخ، و سبزی بن منسر بغایت مبرز و اندک، مقار سیاه و سطر، و تقاب روی، فراخ دهان و فراخ گلو، سیاه زبان، و سوراخ گوش فراخ، دراز گردن، و موی گردن سطر و خورد، و فراخ حوصله، و پیکانه‌اش^۱ خورد و برهم فشرسته، پره‌های اندرون کوتاه، و پره‌های بیرونی دراز و باریک، پهن پشت و پهن سینه، و گران سنگ، و گوشت ناک^۲، و نرم گوشت، و دم پهن و کوتاه، و ران گرد و پیر گوشت، و ساق گرد و باریک، و فواخ بر، و سیاه ناخن، سبز پای، و کف پای کشاده و پر گوشت، و پره‌های شلوار^۳ کشیده و دراز، و گوشت رازد هضم کند، زیرک، و دراز پیخال، و خود را بقوت فشانده^۴، و در نشستن چون زاغ پیسه یعنی زاغ شهری^۵ که گردن کبود دارد، و گرد اندام متناسب الاعضا بود.

کیفیت بدی بلز * پهن سر، و تنگ پیشانی، و موی سر برخاسته، و سبزی بن منسر دراز و بسیار، و تنگ دهان، سفید زبان، و تنگ گلو، و تنگ چشم، مالیده^۶ ابرو، و مقار سفید، و سوراخ بینی تنگ، و کوتاه گردن، موی گردن درشت و میان پای تنگ، و گوشه‌های دهان دراز، کوتاه و باریک بالا، و کوتاه ران، ساق دراز و زرد، و کف پای قوی و دراز، دم باریک، و بسیار بانگ، بد آواز، بد رنگ، و رمنده، کم خوار، و دیر هضم کننده، و کسی که این طور باز را نگاه دارد مبارک نباشد و بغایت بد یمن باشد *

^۱ پیکانه‌اش; *paikān* "the head of an arrow or javelin" is here the name of certain feathers.

^۲ گوشت ناک "full of flesh, well-furnished"; the *māsel* or *bahut māsel-wālā* of Panjabi falconers.

^۳ *Shulwār* "loose trousers of a very peg-top pattern": by Indian falconers this term is applied to the feathered thighs of a hawk, and by Indian horse-dealers to the thighs of a horse.

^۴ خود را فشاندن "to rouse": in Hindustani *phurī lenā*, and in modern Persian *khud rā tākān dādan*. *Par jhānā* in Hindustani is also used in this sense, but it generally signifies "to moult."

^۵ زاغ شهری and زاغ پیسه "the pie-bald crow" or "city crow"; by this term the author apparently means the common Indian crow (*Corvus splendens*): its neck however is not "blue." In modern Persian *zāgh-i pisa* means the hooded crow (*Corvus cornix*).

^۶ *Mālidān*, i.e., not projecting.

صفت رنگهای بازان و عیب و نشانه‌های ایشان *

باز زرد رنگ تندرست بود و نیکخو، و لیکن خورد شکار گیرد و بد دل باشد؛ اما سیاه زرده دورنگ نیک نباشد؛ باز یکرنگ باید * اگر دو رنگ باشد زرده سیاه پشت نیک بود * باز آهوپی بغایت نیکخو، و دلیر بر مرغان کلان باشد، و مبارک، و عمرها یکی بدست آید؛ و آهوپی از آن نامند که خطهای سیاه که بر پره‌های دم باشد بطور پای آهو باشند، برخلاف دیگر جانوران که خطهای عریض دارند * باز سبز پشت نیکخو بود و زود آموزنده، شکار دوست، و بهتر از دیگران بود؛ اما نازک طبع باشد * و باز سرخ از سبز بهتر و تندرست تر بود؛ بر شکار مرغابیان کلان حریص و دلاور بود، و لیکن درشت خوی بود * و بازی که یوز بود^۱ و بر هر دورانه‌های او پره‌های بخطهای عریض مثل پره‌های تولک نو کرده باشند، و آن نیز نادر و کمتر بهم رسد، او را خطنگ نامند از برای خطهای همان پرها؛ درشت خو و بر شکار مرغان کلان و چنگل گیر دلاور بود؛ و اگر خطنگ لاله پا بود که کف پای او هردو سرخ بود برخلاف دیگر بازان، آن خوش فعلیها کند و نیکو باشد * و باز سیاه ازینها بهتر و مردانه و دلاور بود، و بر شکار مرغان بزرگ حریص، و تندرست تر بود و پرده، و لیکن تنگدل و درشت خوی و رصده بود؛ اما آنچه کند از پردلی کند، و باز دار او حلیم و صابر باید تا بمدارا کار کند * و بازی که زود آموزنده و اصیل تر است باز سفید سرخ پشت باشد؛ و سبز^۲ پشت میانه باشد *

^۱ یوز probably a copyist's error for بوز T. "grey or white." The author of the *Bāz-Nāma-yi Nāṣiri* uses بوز and بوز یوز for hawks in the immature plumage, the *chūz* of Indian falconers.

^۲ *Sabz* "green" is by Indian pigeon-fanciers and cockers applied to the iridescent feathers on the neck. Amongst falconers it is merely a fanciful term.

اما باز سفید که پدر و مادر او کافوری¹ باشند و بر پرش هیچ نشانی نباشد و هم سرخ چشم بود و سبزی پئی و بن منسر بغائت سبز، بدانکه شاهباز همان باشد، و بزبان ماوراء النهری آنها لازقی² خوانند * بهر قامت که باشد باز تمام است؛ و بغائت دایر و تیز پر بود، عزیز الوجود و مکرم بود؛ و بعمرها یکی بدست آید * و از بعضی میر شکاران صاحب اعتبار بسمع رسیده که شاهباز بزرگ بازان دیگر که متعارف اند باشد ولی بقدر از آنها بزرگ و قویتر اما هیچ شکار نگیرد؛ هر چند تربیت کنند شکار گرفتن او ممکن نیست مگر در جنگل، که کسی از احوال او بجز خدا عز و جل نداند؛ و بر سر او تاج از پرهای چند باشد و بقامت بسیار بزرگ بود *

اما ترکان چنین گویند که چون باز را بر سبزی بن منسر نشانی یا خالی باشد، آنها جانور³ خوانند؛ بهر جهت که باشد باز تمام است و او را بغائت مبارک دانسته نیکو نگهدارند و آنها در ایران و هندوستان طیعور⁴ خوانند *

و هر آن بازی که کبود چشم بود او را گربه چشم خوانند و اهالی ماوراء النهر آنها باز تمام دانند * و باز سبز دم یگانه بود؛ بهر قدی که باشد باز تمام است * و سیاه چشم باز را اهالی روم باز دینار گون خوانند و اکثر باز تمام دانند؛ و بزرگ تر و گران سنگ باشد *

صفت باشه * شایسته آنست که بزرگ تر و قوی تر باشد * اما باشه خورد سر باشد، و شکم دراز، و روی دراز، و گردن دراز، و چنگال کوز،

¹ *Kāfūrī* "white, or of the colour of white wax" is by falconers applied to certain very light-coloured varieties of hawks.

² *lāzqī* "white or the colour of the *gul-i-lāzqī*," which is a species of jasmine. By falconers the epithet is applied to certain light-coloured varieties of hawks.

³ *جانور* apparently a copyist's error for *چاقور* T. "blue-eyed" and also some species of hawk or falcon believed to be a small species.

⁴ *طیعور* or *تیقون* etc. In Persia this term is applied to the white variety of the goshawk and also sometimes to the albino variety of any species of bird.

و فراخ کتف، و پهن سینه، و تمام قد، و کتفها از موی قفا بیرون برخاسته، و گرد پر، و راست نشیند چون نشستن شاهین، و تناور، و خوشخوی، دراز ساق، کوتاه دم، و سیاه زبان، تنگ کف، کوتاه انگشت، دلیز و بر آب پرده، و باز در مشت آینده از دور چنانکه بر زمین نزدیک پرد، و در پرواز کردن دم از پر توادم¹ بردارد، و سر بسیار جنباند، و تیز پر بود، و آرامیده، و بسیار بانگ، و زیرک، و خویشی را بسیار بشوید² و بفشاند؛ و هرچه بدین نوع باشد بغایت بهتر و پسندیده است *

صفت شاهین و کار و کردار او * از کتب استادان و تواریخ چنین معلوم می شود که او را شاهین از آن خوانند که در زمان جمشید شاه که شکرگان را او مسخر کردی جانوران را بر او عرضه کردند و هر یکی را نامی مقرر کردی؛ و چون شاهین را بدشت گرفت گفت که "شاه جانوران این است" *

دیگر گفته اند روزی دو بازدار بهم یکجا بشکار رفتند؛ ناگاه بیرون در صحرا شاهینی را دیدند که جانوری صید کرده؛ و ایشان هرگز شاهین ندیده بودند * ناگاه عقابی فرود آمد که صید از او غصب نماید * از ایشان یکی گفت "عقاب گویا شاه جانوران است که صید از او غصبید" * ایشان درین سخن بودند که شاهین بلند شد و بر عقاب که صید در چنگال، هر مرتبه سرفرو می برد و پر او را میکند، حمله کرده چنان پنجه برگردن زد که گردن او را کفده در بود، و از غایت زور خود صدمه بر زمین خورد؛ چون گل و خلاب بود چنان در آن محکم شد که جان سپرد * بازدار دیگر گفت که

¹ قوادم (pl. of قَادِمَة) the "flight feathers."

² بشوید; falconers use the word 'bathing' for a certain action of hawks when flying; the word does not necessarily mean bathing in water.

”شاه ایفه“ [یعنی شاه جانوران این است] که داد خود از عقاب گرفت و جان خود را فدا کرد *

و نیز از صیادی که در کوه جهت نخچیر میگشت استماع افتاد که ”روزی در گوشه نشسته بودم و شاهینی کبکی را بر آب شکار کرد و در پنجه داشت * ناگاه عقابی را نظر بر آن افتاد: حمله کرد و کبک را از دست آن شاهین بزور ربود و بجای او نشسته میخورد * شاهین بلند شد و حمله بر عقاب آورد که هم گردن او را کند و بیجان ساخت و هم خود بکناره جوی آب چنان صدمه خورد که بمرد *“

هم در ایران زمین روزی استاد علی بن منصور بشکار برآمده بود دید که عقابی سرخابی¹ را گرفته است * چون مردمان را دید از آنجا پرید و آن صید را در دست داشت و زنده در پایش می طپید * آن میرشکار شاهین خود را در پی آن گذاشت * آنشاهین حمله کرد و سرخاب را از چنگال عقاب رها کرد *

غرض که شاهین جانور تمام است و فی الحقیقه شاه شکرگان است؛ و هر آن صیدی که باز و بحری و چرخ و شفقار گیرد همه را شاهین هم گیرد؛ و هرچه در وصف شاهین فرموده اند صفات او زیاده از آن است * و بخاری و اصفهانی² در کتاب خود گوید که ”چنین استماع افتاد که روزی در اصفهان شاهینی را بر جانور عرف تغدري³ پرانیدند و آن تغدري دورکش⁴

¹ سرخاب *surkhāb*, the Ruddy Sheldrake (*Casarca rutila*), the *Chakvā Chakvī* of Hindus, and the ‘Brahminy Duck’ of Anglo-Indians. Its call, “*Main ā, ān chakvā?*” “*Nahin nahin chakvī,*” is very like its Hindi name. In Bengal it is considered the pattern of conjugal fidelity.

² This name is incorrect.

³ تغدري *tughdārī* is a name of the houbara bustard (*Otus macqueenii*) ‘vide’ JI. Asiatic Society of Bengal, Vol. II, No. 9, 1906.

⁴ *Dūr-kash*: when an houbara goes straight away and disappears in the distance with the falcon after it, Panjabi falconers say *Tilār jānvar ko la-gā’i ha* “the houbara has carried off the hawk.”

شد؛ و شاهین در عقب او میرفت تا هر دو از نظر غائب شدند * میرشکار از آنجا مایوس گشته و بخانه آمده تاریخ آنروز را نوشت، و آن شاهین همان روز وقت عصر در شهر ری¹ همان صید مذکور را گرفت و پیش حاکم ری بردند * نام پادشاه اصفهان در شراق² او نوشته بود * تاریخ آن روز را نوشتند * چون خبر باصفهان رسید که شاهین را در ری گرفته اند یکی از قوشچیان را جهت آوردن شاهین فرستادند * چون در ری رسید و شاهین را ملاحظه کرد در همان روز که از اصفهان پریده بود در آخر آن روز در ری تغدیری را گرفته بود * از خواجگان دست جردان³ و ترشیز⁴ استماع یافت که روز جمعه در شبانکاره⁵ شاهینی را بر تغدیری پرانیده بودند و وقت نماز جمعه در صفت مسجد دست جردان تغدیری را گرفته بود * چون در آن ولایت جانور دار کسی نیست و شاهین از راه دور آمده است تاریخ آن روز را نوشته بودند * بعد بثبوت و بتحقیق رسید * و این مسموع از اهل اعتبار است؛ و در سخت کوشی و دلاوری شاهین شک و حرف انکار نیست - والله اعلم بالصواب *

اما شاهین بر سه قسم است؛ یکی خورد که بلند نشود و مرغان خورد گیرد و بر مرغابیان رونده⁶ باشد و اکثر این رنگ سرخ بود و آنرا آل⁷ نیز خوانند؛ و دویم سیاه بود و سیم سمند بود * و شاهین سیاه رنگ بر دو گونه باشد؛ یکی زرد سر؛ و یکی سیاه از سرتادم و هیچ رنگ

¹ Ray, the ancient Rhages near Tehran.

² شراق an error of the author's for شراب "straps," here "jesses." Vide note 2, page 2.

³ دست جردان apparently an error for *Dastajird*, the name of several different villages in Persia and in Turkistan. *Muqaddasī* mentions a village of this name in the district of Ray.

⁴ ترشیز *Turshiz* or *Turshish*, a town four stages from *Nishapur*.

⁵ *Shabānkāra*, a district in the province of *Fārs*, the capital of which is *Dārābjūd*.

⁶ *Ravanda*, amongst Panjabi falconers *daurne-wālā*, i.e., "unsteady, checking at the lure, raking away."

⁷ آل H. "reddish-yellow" i.e., the colour extracted from the *Āl* tree.

دیگر باو نیامیزد * و سمند بر دو گونه بود: یکی بسفیدی زند و در ابروهایش سفیدی بود؛ و دیگر تمام رخس¹ بود از سرتا پای؛ و نیز سفید باشد همچون باز، فاما نادر افتد * و سیاه که هیچ رنگ بدو نیامیزد در هندوستان آن را کولا² نامند و بزرگ بود؛ کلنگ و مرغابی کلان را ستاند و هرچند سیاه تر بود بهتر و کم رونده و از آب و سرما کمتر ترسد: افقاز³ آنرا گویند، و افقاز نام ولایتی است که شاهین های آنجا بهمین رنگ باشند، و هرچه از مکان دیگر بآن رنگ بهمرسد شرفاً آنرا فیز افقاز گویند؛ و زرد سر او از فرو تراست و هرچه بزرگ تر بود کلنگ را شاید، لیکن سست پر بود در بلند شدن * اما رخس که باشد زود بلند شود و زود پرد و دلیر بود؛ و اکثری از ایشان از آب صاف بترسند و بر کبوتر حریص بود و رونده و بد دل باشد و استادان تدر و کبک و امثال آن را ازو گیرانند * و سمندی که بسفیدی زند و اندر ابروهایش سفیدی بود او بچه تدر و جاتسرق⁴ و کبک را شاید *

صفت شاهین سیاه⁵ که از سرتا دم سیاه بود؛ سینه سیاه، و بزرگ جثه، و فراخ چشم، و خوارزمی⁶ سر، و چشمها بمغاک اندر، و ابروها

¹ *Bakhsh* "a mixture of red and white."

² *Kokilā* a Hindi name of the Indian Koel (*Eudynamys orientalis*). It is a Hindu superstition that when it 'sings' near a house, it foretells the arrival of an absent relation. *Kokilā* (or *koklā*) is also a Hindi name of a green pigeon (*Sphenocercus sphenurus*) a favourite cage-bird among Indians on account of its weird but musical call.

³ *افقاز* I am unable to trace this word. Can it be an error for *Qafqāz* the Caucasus?

⁴ *چاخروق* *chākhruq*, the name by which the stone-plover of England (*Edicnemus crepitans*) is known to the Turks of Persia. In the Panjab, where it is called *karwānak*, it used to be considered the quarry for the Shahin. In Arabic it is called *karavān* pl. *kirvān* and *karāwīn*. The Large Stone-plover (*Esacus recurvirostris*), called in the Derajat *ābī karwānak* and *shūkan*, is not flown at.

⁵ *Shāhin-i siyāh*; this variety of *shāhin*, the author explains later, is the peregrine or *bahri*, of India and is divided into two races, one breeding in hills and one in islands. Both these races, as well as the Shahins, are by Persians called *shāhin*.

⁶ *خوارزمی سر*; the people of *Khvārazm* (Khiva) are remarkable for their broad, flat heads.

گستریده و بر بام چشم افتاده، و بزرگ، و سطر منسر، و سیاه رخ، و میان هر دو کتف فراخ، و گرد، و آل سینه، و پشت دراز، و گردن دراز، و پر دم کوتاه و برگرفته¹، و بزرگ دمچه²، و سطر ساق، و گرد ران، و بزرگ چنگال، و انگشتان دراز، و سیاه زبان، و در بیخ زبان دو خط سیاه، و برگرسنگی ناشکیبا، و در وقت خوردن خشمناک، و حریص بر شکار، و زود بلند شو، و در خواندن زود فرود آینده، و اکثر از تندی و دلیری صدمه بر زمین خورد بقوت، و چون بالا پر شود گویا که سنگ از منجنیق، و گاه در هوا کلنگ را گیرد، و گاه بقواند شاهین کوهی از زیر گله کلنگها آمده بالا خیزد و بگیرد؛ آنرا در هندوستان بحری نامند و ایرانیان همه را شاهین خوانند؛ و آن دو قسم است؛ یکی صنف از آن کوهی؛ و صنف دیگر بحری³ که در دریا بچه کند در آن جزائر که آشیان آنها کسی ندیده؛ و آن صنف دیگر که در کوهها بچه دهند از آن اکثری آشیانها دیده است *

صفت شفقار و کار و کردار آن * بدانکه شفقار بر چهار رنگ بود: سفید که بر آن هیچ رنگ دیگر نباشد و منسر و ناخن او سفید باشد و آنرا طیعو⁴ خوانند؛ دیگر سفیدی باشد که بر هر سر پر خورد و بزرگ او نقطهای سیاه بود، و منسر و چنگال او بس محکم و سفید، و آنرا نگارین خوانند و بغایت مبارک و میمون دانند و عزیز دانند؛ و نیز نوعی دیگر باشد که در جوزی⁵ همچون شاهین و چرخ بود و بزرگی زرد تر از ایشان بود، و چون کربز خورد کبود گردد مانند شاهین، و این نوع از همه کوشنده تر باشد؛ و سیاه نیز

¹ "turned up."

² *Dumcha* or *dum-gaza* is a cocking term for the pope's-nose.

³ *بحری* is here, used as an adjective qualifying the species *shāhīn-i siyāh*; 'vide' also note 8, p. iv.

⁴ *Tighūn*, etc., is in Persia the "white goshawk" but the term is also applied to any albino bird.

⁵ *جوزی* for *چوزی* (and also *چوزگی*); *lit.* "chickenhood," is the 'sorage' of a hawk. In India a passage-hawk in the immature plumage is a *chōz* till it has moulted or is nearly through the moult.

باشد¹ * اما شفقار هر چند بزرگتر بود نیکوتر؛ پاکیده روی، و سیاه چشم، و سیاه زبان، و سیاه منقار، و چنگال محکم، و انگشتان دراز، و پوست پای نازک، و دراز گردن، و دراز پای²، و پر دم دراز، و بزرگ دمچه، و خوش خو، و برگرما شکبیا، و بسیار خوار، زور بکار برد، و بهین سینه، و بهین دوش، و نرم پر رنگین³ و بزرگ، و چهار سو پشت⁴، و زود آموزنده، و فراخ حلق، و فراخ دهان، و فراخ میان هر دو پای، و سوراخ بینی کشاده، و گوشه های دهان گرد، و دور بین و تیز نظر * اما همه قواعد طیار کردن و آموختن آن ببحری ماند که گفته خواهد شد؛ از آن معلوم می شود *

صفت و نشان چرخ * بدانکه چرخ سه گروه بود، و بر پنج رنگ: سفید، و سیاه، و سرخ، و زرد، و خالستری رنگ بود؛ و سوای این رنگ دیگر نباشد * و ازین رنگها بهترین سر سفید باشد که بر پشت نقطه های سفید بود و دم او بسفیدی بیشتر زند، و این نوع را نگارین خوانند * و هر سفید نیز باشد که سر دم او زیاده از قانون جانوران دیگر سفید بود، او را مروارید دم خوانند * و سفید نگارین هم باشد * و صاحب باز نامه ایران علی بن منصور در کتاب خود گوید "بوقتی که بندگی مخدوم جهانیان صاحب قران اعظم اعدل نجم الحق و الدنيا و الدین خواجه علی نیشابوری اعلی الله شأنه و خلد زمانه مرا حضرت بادشاه قیلقمور یالوس جغتای⁵ فرستاده بود آن قسم چرخ سفید دیدم که از باز طیفو سفید تر بود و تمامی پرغزه⁶ پره های

1 From these descriptions it would appear that more than one species of Jer-falcon is included under the term *Shungār*. The descriptions might apply to the four species, the Greenland Falcon (*F. candicans*), the Iceland Falcon (*F. islandus*), the Norway Falcon (*F. gyrfalco*), and the Labrador Falcon (*F. labradorus*).

2 دراز پای; *charghs* at least are not long-legged.

3 *Narm-par* is "down." *Rangin-u-buzurg*; there is a copyist's error here.

4 *Chahār-sū pusht*; meaning of this expression not traceable.

5 *Jaghātāy* or *Chaghātāy*; a clan of Mongols, and also the name of the grandson of Chingiz Khān.

6 *پرغزه* properly that portion of the quill of a feather that is in the flesh, is here apparently the shaft.

خورد و بزرگ او بغایت سیاه بود که امیر دولت تیمور داشت و او بغایت نگارین و پاکیزه بود * چرخ باید که سخت گوشت بود و بزرگ و بصیاهی زند و بسیار گوشت و بزرگ سر و زشت روی و سخت منسر و دراز گردن و فراخ کف پای و دراز انگشت و چنگال محکم و با قوت و سیاه ناخن و پهن هیمنه و دراز قوادم و ساق کوتاه و سطر و مروارید دم و دراز و سیاه زبان و شتاب خورنده و ناشکیبا در گرسنگی و منقارش نیکو سخت و پر زور باشد چنانچه گردن مرغان بزرگ بدان بشکند و نشستن او مثل سگ^۱ بود و دلیر آنچنان که با بازان بشکار برند^۲ * در وادیها و مرغزارهای کشاد شکار کند و صیدش تدر و مرغابی^۳ و خرگوش و تعذری بود و بآب خوردن آید و باز بسوی بیابان بطلب موش رود *

صفت بحری^۴ و سنگ سنگ^۵ و خانه^۶ و کار و کردار ایشان *

اما بحری هم نوعی است از شاهین، فاما او در جزیرها در میان دریا باشد و آشیان آنجا دارد و چنین گویند که چون از آشیان بیرون آید عکس خود را در آب بیند و از غایت پردلی خود را بر عکس خود زند تا غرق شود * و بحری بر دو گونه باشد: از سر تا دم سیاه و رخس^۷ نیز باشد * اما شائسته و بهتر سیاه بود * و آنچه بزرگتر و دراز تر و نازور تر بود

¹ To sit like a dog probably means to sit very upright on the perch.

² — که با بازان بشکار برند ; meaning obscure.

³ مرغابی ; certain races of *charghs* may prey on wild-fowl, but many *charghs*, when trained, will vomit if fed on the flesh of water-birds; vide JI. As. Soc. Beng., Vol. III, No. 3, 1907.

⁴ بحری, in Hindustani sometimes incorrectly بهری, is the peregrine and has already been described under *Shāhin-i siyāh*, of which it is said to be the race that nests in islands.

⁵ *Sung-sang* is, the author states later, a species of *shunqār* brought from Rūm (i.e., Greece, Turkey and Asia Minor). In some parts of the Punjab, however, it is a term applied to an undescribed species or variety of Saker with feathered tarsi.

⁶ خانه, later written خذانه, is said by the author to be a species of *chargh*, or something between it and a *shāhin*.

⁷ *Rakhs*, "a mixture of red and white."

بهتر باشد * چون در باب چرغ و شاهین صفت‌های ایشان تقریر رفته و در بدو عیب و هنر ایشان یاد کرده ایم و این صنف جانوران از ایشانست بتکرار مذکور شد * و خود کردار بحری عیان است مانند شاهین، مگر آنکه بحری در بلندی کار کند و عقار را نیکو گرداند و گیرد، و این خصلت به شفقار ماند و کلاغ^۱ را نیز چست گیرد * و آموختن و کشاد کردن او در باب طیار کردن جانوران سیاه چشم مذکور خواهد شد *

فاما او را در هوای خشک کویز دادن مشکل است بدین سبب که او جانور دریائی است و پر او تحمل هوای خشک نکند، شکنده شود؛ و چون از کویز بیرون آید پرغازه^۲ بر بترکد * و در کویز خانه پیوسته پیدش او آبها باید نهاد؛ زمین کویز خانه تر باید داشت و دیوارها را آب باید پاشید و طعمها که دهند بروغن مسکه و بنفشه و نیلوفر آلوده باید داد *

اما سنگ نوعی است از شفقار و او را از حدود روم آون نواحی آرند و آنرا شفقار قرابه^۳ خوانند *

و نیز خناته^۴ نوعیست از چرغ و برنگهای مختلف باشند، و در میان چرغ و شاهین؛ و هرچه چرغ و شاهین گیرند ایشان بعضی را گیرند و بعضی را نه؛ و آموختن و کشاد کردن ایشان و باولی دادن همچون شاهین و چرغ است * صفت طغرل^۵ و نشان و کردار آن * طغرل جانور بیست میانه باز و شفقار، سرو پاهاش مانند باز، و تنه و بالهایش مثل شفقار؛ و آن بر دو گونه بود: یکی سیاه و پایش بغایت زرد و شفاف چنانکه گوئی آب زردبان

^۱ کلاغ، probably a copyist's error for کلنگ.

^۲ شفقار قرابه؛ *qurāba*, "like, resembling."

^۳ خناته vide note 6, p. 15.

^۴ *Tughral*, probably the Crested Goshawk (*Lophospizias trivirgatus*) the *gor besrā* and *churigālī* of some Indian falconers. The Crested Goshawk has been trained in India. The *tughral* is mentioned in the *Shāh-Nāma*.

داده اند و دیگری را منسر و چشم سرخ¹ همچون خروس، و بعضی را منسر و پای سفید همچون عاج، و ناخنهای آن بغائت سیاه و درشت *

صفت شایستگی طغرل * هر چند بزرگتر بود نیکوتر بود سیاه، و خورد سر، و دراز پای، و دراز قوادم، و کوتاه دم، و سخت چنگال، و انگشت باریک و دراز، و گرد سینه، چهار سوی پشت²، و فراخ کتف، و پهن پشت، و بام ابرو بیرون برآمده، و چشمهای اندر مغاک، و پاکیزه روی، و خوشخوی * و در زمان ملوک عجم او را بغایت مبارک و همایون میدانستند و عزیز الوجود، و او بسیار چابک و تیزکوش بود، و هر آن جانور که باز و شفقار گیرد او هم گیرد * او را بدو نوع تیار گفتند: یکی مثل باز چنانچه در فصل باز گفته شود، و دیگری چون شفقار، یعنی او را بقوال خوانند: و باولی دادن و طیار کردن آن نوع بباز ماند، و این نوع ثانی به شفقار تعلق دارد، و آن در فصل شفقار مذکور خواهد شد؛ و از خطا و چین آرند * و ابوالتجری در کتاب خود آورده است که خوارزم شاه³ در سال چهار صد و نود و یک جهت امیر اسمعیل بن احمد⁴ یک بهله⁵ از خوارزم فرستاده بود، سیاه رنگ، و زرین منسر او بغایت زرد، و سرخ چشم مثل چشم خروس * و استاد علی بن منصور گوید که ”در زمان بادشاه فغفور⁶ یکی دیدم که صیادان بر لب دریای مارندران گرفته بنظر بادشاه وقت آوردند و او را هیچکس نشتاخت که چه جانور است؛ بباز نامه رجوع آوردند * از علاماتی که در آن نوشته بران اتفاق نمودند که طغرل همان است“ - والله اعلم بالصواب *

¹ Vide note 4, p. 14.

² *Quṭb* * 'd-Dīn Muḥammad, *Khawārazm Shāh* first of this title: Governor of *Khawārazm* (Khiva) from 490-521 A.H. (1097-1127 A.D.).

³ *I am unable to discover a prince of this name about the year 491 A.H.*

⁴ *Bahla* is a hawking glove; باز یک بهله = one goshawk.

⁵ *Fughūr* is a title given to any and every Emperor of China.

باب سیوم

در کیفیت چشم کشادن جانوران گلال چشم مشممل برشش فصل

فصل اول در چشم کشادن باز بطریق استادان ایران * اما چون باز نو چشم دوخته بدست آید او را شب اول پیش چراغ برده اندکی چشمش بکشای و بمدارا و آهستگی سلوک نمایی و دست بسختی برو منه و بنرمی دست کشی کن و زیاده از سه روز چشم بسته مدار: و چون خواهی که چشم بکشائی شب اول اندکی وا بکن و دو نیم پاس شب بیدار کن و بر دست نگهدار: و شب دوم بر قرار شب اول: و شب سیوم نیم چشم وا کن و تا نیم شب بیدار دار، بعده بفشان تا آسایش کند: و شب چهارم تمام چشم باز بکشای تا همه جاها را روشن بیند * و زنهار که در روی باز در ننگری مگر دزدیده بدنباله چشم، و اندک اندک روی بسوی باز بگردان * و باز را بنواز و بردست داشته باش تا که در آسایش برقرار نشسته باشد و پاره گوشت بحیله زیر پای باز بده تا بخورد و سیر کرده به بند * زیاده از یکپاس شب اول بر دست نگیر که اول است، و شب دوم نیم شب، و شب سیوم تمام شب تا سحرگاه: و صبح باز را بر نشیمن ببرند تا به نشیفت و خویشتن را بیفشاند و پرهایی خود را آراسته و هموار کند و آرام گیرد * بعده چون سفیدی بدمد بتاریکی پیش باز برو: زنهار که در تاریکی استاده بسر باز نروی: و چون پیش باز روی نرمک با خود

سخن بگو: و چون بفشینی¹ پشت خود را بطرف باز کنی و بی تصدیع بر دست گیر * از پشت و پهلو باز کسی نگذرد که باز نرمد؛ و تا چاشت بر دست دار * بندهایش کشیده مدار بل فراخ بگذار که باز ملول نشود و هر دو ناخن سبانه باز در وقت دست گرفتن بر یکدیگر نهاده باشد؛ و گاهی شراپایش کشیده دار که در وقت پراندن پای کوب نماند و آزار نه بیند * و چون باز خواهد که پای بالا بر کشد و بجنباند پس سست بگذار بندهایش را، تا باز بدمنش نگیرد؛ و اگر نگذاری، باز نو تفگدل شود و پای کوب شود * و چون چاشت گاه رسد گوشت پشت مازه² گوسفند گیاه خواره که هندی آنر بجی پشت³ گویند زیر پای باز بده و سیر کن و چوبی پیش باز بنه تا خلال کزد⁴ و دهن پاک کند؛ و بجوبی که خلال را دستور بود دهان باز را پاک کن که هیچ رگ و ریشه گوشت زیر زبانش نماند * و باز فوراً بر پدواز⁵ سطر به بند تا بوقت نماز عصر؛ و از چکس حذر کنی که اکثر علت‌های جانوران نوراً از چکس افتد؛ و در خانه تاریک دار، تا در وقت برداشتن تصدیع نه بیند * چون نزدیک بشام رسد پیش باز برو و همان قسم بردار، و در رهگذر بفشینی؛ و اگر باز پدواز را بچنگال بگیرد بر مدار که باز بد خو گردد بلکه صبر کن تا پای بکشاید؛ آنگاه بردار * و اگر بر زمین نشسته باشد از زمین هم بر مدار؛ نوعی جهد کن که بر پدواز باز را برداری و بر دست گیری تا خوشدل نشسته باشد * و اکثر طغاره آب پیش

¹ بفشینی; a goshawk's perch is often very low.

² گوشت پشت مازه is the tender flesh near the backbone in a saddle of mutton or lamb. The expression occurs even in Arabic MSS. on Falconry.

³ بجی پشت; in Panjabi *bachī* is the lean portion of the shoulder, without skin, fat, or bone.

⁴ *Khilāl kardan*, the feaking of old falconers; *khilāl* "a toothpick."

⁵ *Fudwāz* or *patwāz* is a perch for pigeons or hawks made of two upright poles and a cross bar; in India it is generally high. In Arabic this pattern is said to be called *میتعة*.

باز بنه وحيله کرده باز را آب خواره کن (که همه علت باز نورا از تشنگي افتد) تا باز آبخواره شود و از همه رنج ايمن باشد و زود آموزنده و بر شکار حريص گردد *

در کشادن تعجيل مکن که استادان فرموده اند که باز را بدو سال چشم¹ کشايند و طيار کنند و اگر شتابي کنند در یکسال کشاده نگند؛ و جرّه و شاهين در چهل روز کشاده کنند و کمتر از بيست روز مطلق نکنند که تعجيل بالا تر ازین ممکن نيست؛ و چرخ را در دو ماه کشاده² کنند * و اگر درين ميانه جانور را غلطي افتد، که هندي آنرا چمک³ گویند، باز را از همان خانه که دران ترسيده باشد بخانه ديگر ببر و اندران خانه کشاده کن و خانه روشن و تنها باشد * در ابتدا اندرون خانه باشد بعد از آنکه از غلط برهد از آن خانه بر آر *

چون بر گوشت حريص گردد اندک اندک بر دست بجهان، و از آن جهانيدن بخواندن رسد؛ و هر که باز نورا از دور بخواند البته خطا يابد * زنهار باز نورا از دور بخواني تا آنکه گستاخ شود و راست آيد و بر خاشاک⁴ يعني طعمه نشيند * و اگر محرم⁵ ناشده را از دور بخواني، يا از طعمه خطا کند و بر ساق دست نشيند، و يا هيچ نخورده بد خو گردد * باز را اندک اندک از زمين بايد خواند تا ايمن شود * سه روز از دست بدست بخوان

¹ چشم کشادن lit. "to unseal the eyes"; the author, however, by this expression means "to train fully." Indian *bāz-dārs* have certain profitable axioms: a goshawk must be watched for forty days, and for this two assistants are necessary, and also an allowance of oil, blankets, *chārpā'is*, etc., etc.

² To train a *chārgāh* to houbara, eighteen to twenty-one days only are necessary; to kite, thirty to forty days; and to gazelle, probably much longer.

³ *Chamak* subs. H. "shying," the *jafl* of Baghdad falconers; when a goshawk, frightened by some particular sight or sound, takes an incurable fright or dislike for that particular thing, it is said to have got a *chamak* for it.

⁴ خاشاک probably a copyist's error, for *khurāk*.

⁵ مأدوم; the author means مأدوس.

چنانچه ده گز مابین میرشکار و باز دار فاصله باشد و زیاده ازین نباشد و چون دانی که شلثمین شد، پس، از دور بآواز بلند بخوان * باز نور چنان نگهدار که چون از روی پدواز برداری بسته بر دست نشیند * و چنان باید که همواره با طعمه پیش باز روی تا بر آن عادت کند و آخر بی طعمه از پدواز بدست آید؛ و اگر از پدواز بر زمین نشیند برمدار¹ * و چون بخوانی حلقه آهنی بر دوال² باز بسته طنابی را از آن حلقه بگذران * و زنه را که زنجیر دراز در آن حلقه نباشد که گران شود و صدای آن زنجیر شنیده باز به عقب نظر کند و برمد و بدخو گردد و بترسد و پس بین شود * و چون از دور بخوانی طناب را در کمر هردو بازدار، یکی آنکه باز بر دست داشته باشد دیگری آنکه بخواند، به بند و کشیده دار بس محکم، تا باز را در آمدن آزار نرسد و تصدیق نه بیند؛ و چون نزدیک رسد باید طناب را اندکی سست کرد تا باز درست بر طعمه آید، و اگر نه سینه باز بر زمین صدمه خورد و آزار بدو رسد؛ و طناب کمتر از صد گز نباشد * و چون باز را بخوانی اول بر دست کسی که باز باشد او را خبر کرده آگاه کن، آنگاه باز را بخوان؛ و هرگز بی آگاه کردن مخوان که باز در آمدن خطا کند و گم رود * و باز را یک طرف دار یعنی اوریب³ دار و بنوک چشم * سوی باز میدیده باش و بانگ همی کن؛ و روی باز هرگز بانگ مکن * و چون باز نزدیک رسد بمرغ، دست را برقرار یکجا قائم دار که جانور از مرغ خطا نشود؛ و چون گرفت شراقه اش

¹ The author means that the falconer should call it to his fist and should not stoop and raise it.

² *Duval* P. (and *duwal* H. subs. fem.) "a strap," etc., is a common word in the Panjab for "jesses."

³ *اوریب* H. "Slanting"; generally of cutting cloth crossways from corner to corner; in Persian usually *وریب*.

⁴ *بگوشه چشم* vulgar Indian Persian for *بنوک چشم*.

فرم فرو کش؛ و شراق ناکشیده زنهار سیر مکن که خطا است * بدانکه پائچه¹ بند را ناکشیده سیر کردن، باز را بدخو کند و البته چنگال در دست میر شکار محکم کرده مجروح سازد *

باز فوراً سه نوع خواندن است؛ یکی بر زمین نشانی و از آنجا بر دست بخوانی؛ و دوم آنکه از دست دیگری بر دست خود بخوانی؛ و سیوم آنکه از بلندی ها و درختان کلان و بامهای بلند فرو خوانی * و بازی که دست خود در بهله سخت کرده باشد جبراً بر مدار و بهمان طور بگذار تا خود دست رها کند؛ آنگاه بخوانی * و باز چنان باید که بی گوشت از پدواز بدست آید و به پدواز رود؛ و بازی که پدواز دوست باشد البته پدواز را طلب کند و اگر موجود نباشد و بطلبد و باز دار مدعا را معلوم نکند پس از تطیدن بسیار دست باز سست شود و در پایش درد خیزد و دست باز دار را دشمن داند و بگیرد *

چون باز بآمدن بر بانگ و مرغ گستاخ و طیار شود آنگاه باید که باز دار کبوتر چشم دوخته نابینا کرده همراه دارد و باز را از نزدیک یعنی نصف پله بخواند؛ و چون بتو نزدیک رسد کبوتر را پیش باز فرو انداز تا بگیرد؛ و بعده بکش و بانگ و سرفه کن و گرد باز همی گرد تا ببانگ و سرفه و گشتن آدمی دور سر خوی کند؛ و چون خوردن گیرد بازوی کبوتر برکش و از دور برخوان تا بیاید؛ و نیکو سیر کن و سخن بگو "بیا" تا رام شود؛ و بر زمین افکني و بر پر پای خود نشانیده و دست راست

¹ پائچه بند; in modern Persian *pācha-band*, "jesses"; but in certain districts of the Panjab the term is restricted to jesses made of silk or cotton with rings ('varvels') attached. The bit of broad-cloth inside the loop of the *pācha-band*, which distributes the pressure on the front of the 'stake,' is called *anārī*, which is perhaps a local word for "ring."

بالا بوده بر آن بخوانی تا راست بیاید و سیر کن * چون باز بدین مرتبه رسد و نرم شود پس او را در بازار آهنگران و مسگران¹ باید برد و در کوچها و بازارها بگردان تا نیک رام شود * بعد از آن در گشادهای بسیار بگردان و همواره پیش آب ببر تا در آب روغ² و غسل³ کند و بنوشد تا از زحیر و کاهش⁴ ایمن باشد * و زنهار که بامداد باز بگرمابه نبری و آنجا منشین تا نرم اعصاب و نرم اعضا نشود که آن کار جاهلان است نه از آن میر شکار؛ زیرا که بامداد مردم صاحب جنب در گرمابه میروند لهذا در آن وقت باز را بگرمابه بردن خطا است که هیچ آفت بد تر از چشم زخم اهل جنب نیست * *

و چون باز را از طناب وا کرده و بی طناب بخواندن راست بیاید پس از درختان کلان و بلندیا فروخوانی؛ و چون گستاخ آید چند مرغ بازگ آور⁵ زیر پای باز بکش و سیر کن * گردن ماکیان ماده بخوران ولی گاهی گردن مرغ نر نخورانی که او در هر مهره خاری دارد چنانکه مهره⁶ مار خار دارد، بمثل خار خشک⁷ بود، و از آن سبب روده جانور پاره شود و بیم هلاک است * *

بعد از آن یک کبوتر کوفته بال⁸ بیرون تا باز آشنا شود و بگذار تا بگیرد و پرهایی او را بکند و از هر جا که خواهد بخورد * دویم روز از بلندی فروخوانی و چون نزدیک آید کبوتری بیرون انداز تا بگیرد * دیگر روز

¹ i.e., the noisiest part of the city.

² *ghusl* for *بازی*; in India *ghusl* means any sort of bathing, but in Persia only bathing for purification.

³ *زحیر و کاهش*; vide Bāb. XV, *faṣl* 17th.

⁴ Vide Jl. As. Soc. Beng. Vol. III, No. 6, 1907.

⁵ *بازگ آور* may mean "noisy," of fowls, etc., or else of cockerils "just beginning to crow."

⁶ *Muhra* here vertebra.

⁷ *Khār khasak*, a plant with a prickly fruit; used in medicine. According to Watt's *Dictionary of Economic Products of India* its scientific name is *Tribulus terrestris*.

⁸ *کوفته بال* an error of the author; for *bāl-kashīda* or *bāl-kanda*.

یک مرغ در گشادیها رها کن تا باز آنرا در آنجا خود به بیند و خود بگیرد و خود از هر جا که خواهد بخورد؛ و تو نیز سخن گویان بباز و نوازش کنان پیش باز برو و سیر کن؛ و چند مرتبه چنین کن تا باز را در آشنائی و خوشخوئی عذر و اهمال نباشد و هیچ باقی نماند * و اگر باز گاهلی کند، از بد اصلی باز بود: پس یکدو کوفته بال دیگر بدهد تا بد خوئی را بگذارد *

اما باز دار طعمه شفاش باشد و باز فوراً از همه گوشتی باید سیر کرد بغیر گوشت عک^۱؛ و باید امتحان کرد که کدام گوشت بطبع باز موافق تر است و کدام گوشت را زود هضم کند، و همواره بهمان گوشت سیر کند؛ و نیز طعمه گوناگون باید داد * اگر باز لاغر باشد طعمه از گوشت بچه کبوتر فربه باید داد * و چون مرغ بباز دهی استخوان ران مرغ همچنان با گوشت بده، و اگر باز استخوان خورده هضم کند آن علامت تندرستی باز است؛ بدانکه هیچ علت ندارد * و اگر استخوان هضم ناکرده از دهن بر آرد پس بمعالجه مشغول شو که سردی بر باز غلبه آورده و معدة اش را ضعیف گردانیده * نباید که گوشت هر مرغی که باز شکار کند بخورانی؛ مگر این چند لحوم دادن روا است، چنانچه گوشت کبوتر و تدر و یاحسین^۲ و سار ماده^۳ و کندره^۴؛ و چنان باید که بیشتر گوشت مایکان سیاه بباز دهی * و پرهیز کنی از پر دادن بسیار، و ندادن مطلق هم خوب نیست؛ و استخوان بسیار مده، و قتیکه پر دهی گردن مایکان سیاه دهی تا آن استخوان گردن مایکان روده باز را پاک گرداند؛ و استخوان های مکسره مده تا روده باز را فراخ نکند؛ و از پای کبوتر ناخن

^۱ عک A. and T. "A magpie." The common Indian magpie (*Dendrocitta rufa*) is by falconers of the Panjab called *lāt*; *mahtāb*; and *chānd*.

^۲ *Yā Husayn*; is some species of partridge.

^۳ *Sār* in Persia "a starling," but in India it is the Persian word for "a maina."

^۴ *Kandara*: according to a marginal note of the author's this is a "woodpecker." In Persia woodpeckers are generally called *دای کوب*.

و استخوان ساق برآورده بباز باید خورانیدن؛ و پرو استخوان بهم یکجا نباید داد که باز از آن آزار بیفتد و سقره¹ جانور تباه گردد؛ و گوشت بآب گرم دادن در زمستان نافع است و در تابستان آب سرد با طعمه بده که خوبی دارد * و گوشت ماکیان سیاه از همه گوشتها بهتر بود و گردنش را بروغن خودش چرب کرده بخورانند که همه علت باز را از معده پاک کند و شوخ² را زائل کند * و از گوشت گاو پرهیز باید کرد که سرد است و کاهلی و اسهال خون و قراقر در شکم باز پیدا کند و کرم و باسور می آرد * دونده را گوشت دونده و پرنده را گوشت پرنده باید داد * و چون باز را سیر کفی از پشت او کسی را گذشتن مده³ مبادا باز بترسد و گوشت نافه⁴ افتد و علاجش مشکل : و باز نو را دست بر پشت مگردان *

و بعد از سیر کردن زنهار از دور یا از بلندی بر چکس نیاندازی که مبادا دست باز از چکس خطا شود و سیف⁵ باز بر چکس صدمه خورد و از آن ضرب علتی پیدا شود *

چون باز باولی کبوتر و مرغ بگیرد بر تدر⁶ که در هفدی بگله گویند و یا کبک که در هفدی چکور نامند پیران و سیر کن؛ و اگر کوشش نکردی و باز از شکار خالی ماند البته بد خو شود و در جائی که مرغی بغه⁷ شود باز بنده داری کند و این همه قواعد و احتیاط بر خود لازم دانی * و چون باز بنده دار

¹ سقره *sufra* H. and P. the "anus." Possibly though this is a copyist's error for صفراء which in modern Persian is one of the words used for a hawk's 'casting.'

² شوخ *Vide Bāb. XV, faḥl 4.*

³ گذشتن مده an Indian and Afghan idiom for مگذرد که بگذرد.

⁴ نافه *Vide Bāb. XIV, faḥl 5.*

⁵ بگله; probably there is a copyist's omission here; *bagulā* H. is a "paddy-bird," whereas *tadaru* is a "pheasant."

⁶ بنده شدن *buna shudan*, "to fall at mark."

گشت و خو کرد پس چند روز از بنه بردست خوانی و بردست سیر کنی تا بدان عادت گیرد و هرگاه مرغی را بنه کند و تو برسی زود بردست تو آید؛ و چون چند بار چنین کردی نیکوتر شود * و هرگز بر بنه باز را سیر نکنی بلکه بمرغی دیگر پرانی و چون بخوبی گیرد از آن سیر کنی * مرغ که خواهی بر آن باز را بهرانی اول در عقب او آسبان تاخته مانده کنی تا باز بآسانی آنرا گیرد تا آنکه باز تیز رو و راست چنگال شود؛ پس هر روز بیک مرغی قناعت کن تا بوسه بده مرغ : و هر روز بشکار ببر تا باز مشتاق شکار شود؛ آنگاه بر مرغ آبی باید پرانید *

اما اول بمرغابی چشم دوخته نابینا ببران تا بآسانی بگیرد و رنگ شناس و صورت شناس گردد؛ بعد ازان بمرغابی صحرایی ببران و هر روز بیکدست قناعت کن تا ده مرغابی گرفته است که باز خوب طور صید خود را بشناسد؛ پس هرگاه که خواهی بشکار ببر؛ اما چند روز متواتر شکار کن که بهتر و بلند تر گیرد و اگر سستی کند از او مپندار و حيله مکن تا موافق خواهش خود¹ بهراندیدن بسیار نیکخو شود *

از باد مخالف حذر کن و باز را روی باد بهراندیدن بهتر است و باد مراد باز رویی است و الا خطا بسیار کند * و در پرانیدن طبل زدن بروقت بهتر است که مرغابی ازان نیکو بالا تر شود؛ و باز تیز پر مرغابی گیر را طبل از دور زنند * چون بر تدر و کبوتر پرانی زنگ² در پای چپ باز باید بست و اگر فراخ بندی زنگ بناخن نر انگشت³ باز صدمه رساند و ناخن باز بدرد آید و صید رها کند *

¹ بکن read مکن ? — نیکخو شود ; ازو پندار ; text corrupt ; meaning not clear.

² Zang "a bell" (dimin. zangūla). The common word in the Panjab for a hawk's bell is zīl fem., P. and T.

³ نر انگشت "the thumb; the great toe; the hind toe of a bird."

باز را ببانگ خود محرم باید کرد تا اگر روزی باز پی شکار در بوستان
افتد و تو باز را نه بیغی و نعره کفی ببانگ تو بیاید *

باز نو را البته از گوشت فرو نیاری بلکه فربه باید داشت که همیشه
تازه رو و بر شکار حریص باشد * و اگر جانور را لاغر داری ازو هیچ مزه نیابی؛
و همه عیب که در باز بهم رسد از لاغری است و دردشت و صحرا بهر
مرغی که پرانی کمتر گیرد؛ از غایت لاغری و کم قوتی کمتر مرغان رسد
و اکثر خالی بر گردد؛ و چون نپرانی زحیر و کاهش پیدا کند * باز را همواره
فربه باید داشت؛ اگر بفروبی شکار کند بهتر، والا^۱ خوش منش گردد *
اگر خواهی که باز مرغان بزرگ گیرد، سه لقمه در شراب ناب تر کرده
بخوران تا دو روز؛ و روز سیوم بهر مرغی که پرانی گیرد *

اما باز را بر این چهار چیز حریص نباید کرد؛ یکی بر آتش و دویم
بر سگ و سیوم بر زن و چهارم بر کودک؛ مبادا همراه مرغ در آتش افتد و یا
قصد سگ کند و یا زن و کودک از نادانی ضرر بباز رسانند * بهر حال فربه
داشتن بهتر است و الله اعلم بالصواب *

فصل دویم در چشم کشادن باز - طریق استادان هندوستان
که مروج است و معروف * بدانکه چون باز نو چشم دوخته بهمرسد
اورا بتوجه تمام بر دست گیرند و نوازش کنند * و کلاه باید پوشانید
و پایچه بند^۲ پوشانیده یک ریسمان سیاه عوض چلغو^۳ در گردنش باید
انداخت تا عادت چلغو کند؛ و هم ریسمان سیاه از برای زخم چشم خوب
است * و بعضی بمجرد آمدن طعمه خورانیده و ریسمان از چشم کشیده طومانه

^۱ والا؛ here = "at least"

^۲ پایچه بند vide p. 22, note 1.

^۳ چلغو vide p. viii, note 2.

دهند * ولی اکثر مردم تا بشب نگهدارند و شب برای احتیاط از رمیدن کلاه پوشانند ؛ آنگاه در طعمه داری^۱ و شب بیداری او مشغول شوند *

طعمه صبح باز نوراً گوشت بر قدر چهار کنجشک و آخر روز پنج عدد کنجشک از پر و استخوان معمولی و متعارف صاف کرده و باندک آب تر کرده بخوراند و همواره شب و روز با احتیاط بیدار دارند تا هفت شبانه روز ؛ و چون غلبه خواب بمرتبه بر باز مستوی گردد که هیچ فکر بجز خواب در دلش باقی نباشد آن زمان کلاهی روزن دار در سر او پوشانند و در بازار برند و در کوچه‌ها گشت دهند تا از آن روزن همه چیز تحقیق کرده به بیند * اما بروز اول در آن کوچهائی گردانند که آمد رفت مردم در آن کم باشد و چراغان و روشنائی آتش نیز کم و اندک بود * و تمام شب نزدیک سگان بانگ کننده دارند و آخر شب وقت دو گهری^۱ باقی مانده کلاه بنی روزن را که روز در سر باز می باشد در خانه تاریک بپوشانند ؛ اما در گوشه برده بسبک دستی آنرا بپوشانند که باز بد کلاه^۲ نشود * شب دوم همان روزن کافی است و هیچ کشاده تر نکنند * ولی شب سیوم چون باز را رام بینی روزن کلاه را اندکی بسوزن سرخ شده کلان تر کن ، ولی یکایک کشاد نمودن خوب نیست * بهمین دستور یک شب در میان فافه کرده شب دیگر اندکی روزن کشاده تر کنند تا آنکه بدانند جوارى^۳ رسد و باز از آن همه چیز هویدا بینند ؛ آنگاه هر شب قدری بدرفش سراحی بریده روزنها کشاده تر کنند تا که بقدر نخودی رسد و مقدار چشم باز سوراخ شود ؛ بعد از آن بسیار باید برید که زود چشم وا شود ؛ چنانچه در بیست شبانه روز کلاه شب از سر باز

¹ *Gharī* H. about 24 minutes. There are 60 *gharī* in the 24 hours. In modern Urdu *gharī* means an English hour.

² *Bud-kulāh*, "hood-shy."

³ *Juvārī*, "Indian millet," the grain of which is somewhat smaller than a peppercorn ; the word is a diminutive of *juvār*, "maize."

بردارند * بعده آخر شیها¹ از نزدیک بر مرغی طلبند و همانوقت سیر کنند * و روزن کلاه روز را بسوزن باریک نموده در سرباز پوشانند و بدستوری که در روزن شب مذکور شد روز هم بهمان دستور بعمل آرند : و چون روزها هم چشم باز تا بام ابرو واز شوند پس از نزدیک بر مرغ باید طلبید *

زهار که بر وزن تنگ که هنوز چشم و ابروی باز از آن نمایان نباشند بر مرغ و گوشت پاره نباید طلبید، ورنه نظر باز از مرغ خطا شود و سینه اش بر زمین و یا چوبی صدمه خورد و آسیب بباز رسد * بجای کشاده که در آنجا کسی دیگر نباشد مگر میرشکار و بازدار باز را بدهت داشته باید بر مرغ طلبید و سیر کرد * و چون نیک بر مرغ بیاید و گستاخ شود کلاه از سرش گرفته سیر کنند و بار دیگر کلاه بسر باز نهند و در باولی دادن مشغول شوند * چند باولی دراج میخ بند دهند : و چون صورت شناس شود پس چند باولی کم پر بدهند * هرگاه شلائن شود صاف کرده بمصری خالی، بشکار برند - و الله اعلم بالصواب *

فصل سیوم - در چشم کشادن باز باستعمال چتر² * بدانکه چون باز نو بدست آید شب اول او را تا نصف شب بر چکس بندند و نصف آخرین بر دست گیرند و با احتیاط بیدار کنند * و شب دوم تمام شب بیدار دارند * و شب سیوم در خانه تاریک برده موافق نوشته ذیل بعمل آرند * اول یک نی دراز اندرون خالی کرده و در دروازه خانه سوراخ کرده آن نی را از آن گذرانند و جایی که سر آن نی برسد طغاره پر آب کرده زیر آن نهند : و یک سنگ و یا چوبی گران در وسط آن طغاره نصب کرده چراغی بر آن

¹ آخر شب i.e., towards morning.

² Jantar, H. "instrument; machine; magic square, etc."

روشن کنند؛ و سرنی را چنان برابر چراغ باید داشت که هرگاه تو از آن سرنی که بیرون از سوراخ دروازه است دم بدهی چراغ بمیرد * و یک پدوازی بالای آن طغاره باید ساخت؛ و باز را بر آن پدواز بسته یک ریسمان، باریک و محکم، بر آن کلاه که در سر باز است بسته سر دیگر از سوراخ دروازه بگذران؛ و خود بیرون رفته آن ریسمان را که در کلاه باز بسته باشد برکش تا کلاه از سر باز فرو افتد و باز همه اطراف خانه را دیده روی در طغار آب کند و عکس خود را در آب ببیند؛ و هر حرکتی که آن باز خود بکند، در آب همان حرکت را از عکس خود ببیند؛ بی شک خواهد دانست که این باز دیگر است و بتقویت آن باز تمام شب بآرام نشسته خواهد ماند * آخر شب اولاً بآن نی دمیده چراغ را گل باید کرد و فی الفور بر سر باز رسیده کلاه در سر باز باید پوشانید؛ چرا که باز تمام شب پیش روشنائی چراغ بوده است و یکایک در تاریکی هیچ چیز نخواهد دید؛ ولی اگر فرصت واقع شود بعد زمانی باز همه چیز در آن تاریکی روشن تر بیند و در آن وقت رفتن میر شکار بر سر باز باعث رمیدگی باز باشد؛ باید که زود کلاه بر سر باز داده از آن خانه بیرون آری *

یکدو شب همچنین کن * و شبها از سوراخ دروازه بفکر که باز خوشوقت نشسته است یا رمیدگی دارد؛ و اندک دورتر از دروازه سرفه کن و با خود سخن بگو که باز بشنود و با سخن تو آشنا شود * آنگاه چون صبح بدمد و اندکی هوا روشن شود آن زمان بر سر باز برو و کلاه بده؛ اما بسیار روشنی نباشد چنانکه عکس ترا باز نه بیند و صورت ترا تحقیق نکند * آن روز اندک گوشت همراه باید برد و کلاه داده سیر کن و بیرون آر * و چقدر شب باید که شام کلاه روزن دار در سر باز داده در بازار بگردانی تا وقتی که آمد و رفت مردم باشد؛

بعد از آن در همان خانه برده بدستور قدیم به بند : و صبح بهمان دستور
کلاه روز پوشی بسر باز داده سیر کن *

هو روز در روشنی بسر باز برو که صورت ترا نیک بشناسد * و زنهار
که استاده بسر باز فروی تا بجائی رسد که بی کلاه طعمه از دست
تو خورد * بعد از آن باید که صبح در تاریکی شب که هفوز هوا خوب
روشن نشده باشد، پیش چراغ، مرغ نیم رس (که نه تمام چوزه باشد
و نه کلان) باز را در پای بده و چون بگیرد بدان سیر کن و کلاه با وزن
پوشانیده از آن خانه بر آر: اگر دلیری کرده وزن کلاه را کلان نمائی
روا است * و چون روز هم از کلاه بی احتیاج شد بعد از آن طلبیده
باولی بطریق متعارف داده صاف نموده¹ بشکار ببر * و خاصیت این
طریق آن است که در شب کلاه وزن دار تا نیم شب، و نیم شب آخرین
در خانه پیش روشنی چراغ باشد، و صبح میر شکار را ببند و زود رام شود
و طیار گردد - و الله اعلم بالصواب *

فصل چهارم - در چشم کشادن باز بگولی کیف دار *

بدانکه چون باز نو بیاید او را کلاه و پایچه بند موافق دستور پوشانند
و چند شبانه روز بیدار دارند * چون خواب بر باز غالب آید گولی
که ذکر آن در آخرین فصل می شود در ورق گوشت بخوراند و چون
چهار گهوی شب بگذرد کلاه وزن دار بسر باز باید پوشانید (اما وزن
بقدری باید که باز همه چیز را از آن تحقیق کرده به ببند) و گشت بازار
بدهند : و آخر شب چنانچه دستور است کلاه بی وزن در سر باز پوشانند *
و شب دوم وزن را کلان نکنند که بسیار تعجیل خوب نیست * و شب سوم

¹ şaf k. "to purge."

همان گویِ بنوعی که گفته شد داده روزن را کلان نمایند * غرض آنکه شبی که روزن کشاده کنند گویِ دهند و اگر روزن کشاده نکنند آن شب کیف ندهند * و در هنگام روزن روز هم بهمین دستور؛ روزی که روزن نو نکنند گویِ نه دهند و روزی که روزن نو بکنند کیف دهند تا رم نکند * و چون چشم کشاده شد بخواندن مشغول شوند؛ و باولی بطریق معروف داده طیار¹ کنند * فائده این گویِ آنست که هرچند روزن زود تر و بزرگ تر کنند از دولت کیف باز نرمد و زود طیار¹ شود - و الله اعلم بالصواب *

نسخه گویِ کیف باز از محمد هاشم میر شکار² * زعفران پنجم سرخ³ - زنجبیل، ده سرخ - قرنفل، چهار سرخ - بیر بهوئی⁴، پنج رتی⁵ - مشک، دو رتی * همه اجزاورا باریک آس نموده و در شراب دو آتشه تر کرده چون خشک شود افین خالص سه سرخ و نبات پاییزه نیم توله⁶ در شیر عورت حل کرده اضافه نمایند * قدر مستعمل برای باز یک برنج کافی است *

نسخه دیگر تجربه فقیر که همین عمل کند * زعفران، سه ماشه⁷ - قرنفل یکماشه - جوزبوا⁸، یکماشه - تخم بهیدانه⁹، یکنیم ماشه - تخم کاهو، سه ماشه - گل قاتوره¹⁰ سفید، یکماشه - تخم کاسنی¹¹، یکنیم ماشه - نمک هندی¹²، دو ماشه - پوست کونکار، پنج توله - در ده توله آب تر کرده و از پارچه صاف

¹ "ready, alert, etc." تیار or طیار

² This receipt was used in the Derajat for peregrines, shahins and goshawks.

³ *Surkh* or *ratti* or *ghūngchī*, a red seed used in India as a weight by apothecaries and goldsmiths: it weighs about two grains.

⁴ *Bir bhūṭī*, the "Red-velvet Mite" (*Trombidium grandissimum*), used in medicine.

⁵ *Tolā*, the weight of one rupee.

⁶ *Māsha* = 8 *rattī*.

⁷ *Jauz-buwā*, "nutmeg."

⁸ *Bihī-dāna*, quince-seed; it is soaked in water and the extract drunk as shei bet.

⁹ *Tūtūra*, the "Garden Balsam": *Watt*, IV., 334.

¹⁰ *Kāṣnī*, the wild or Indian Endive, chicory or succory: *Watt*.

¹¹ *Namak-i hindī*, in Hindustani *śendhā lon*, is rock-salt, red or white.

کرده بر آتش نرم بجوشانند * چون بنصفه آید همه اجزای داخل نموده سحقی نمایند تا باریک گردد * قدر مستعمل برای باز یک سرخ - و جرّ نصف آن - و دیگر جانوران علی قدر حاله *

نسخه دیگر که همین عمل کند * پوست کوکزار تر کرده آب انرا قدری بذریعه پنبه در حلق جانور چکانند و بعد زمانی که باز کیف بهمرساند کلاه روزن دار پوشانند - بکرم حق سبحانه و تعالی از هیچ چیز وحشت نکند *

نسخه دیگر که همین عمل کند و در تجربه فقیر رسیده¹ * زعفران یک و نیم ماشه - بسباسه عرف جلوتری یکماشه - کافور قیصوی²، چهار سرخ - بآب بهنگ که بقدر ششماشه بود با دو ماشه نبات حل کرده بهم ممزوج نمایند * قدر مستعمل برای باز یک و نیم سرخ در ورق گوشت و جانوران دیگر علی قدر حاله *

فصل پنجم - در چشم کشادن باز طریق این فقیر تا که باز نو در بیست و پنجروز طیار و گیرا گردد و بتجربه رسیده * بدانکه باز نو را دست کشی بملایمت و نوازش نمائی و سختی نکنی و دست تند باو نگردانی که موجب ملال خاطر باز نباشد * و زنهار که دست بر پشت باز نگردانی، که چون مالش دست باستخوان بازوی باز که میر شکاران آنجا را بند که³ گویند رسد، استخوان مذکور بدر آید و قوت تیز پری گذاشته بعلت سستی پر مبتلا گردد * و دست چرب و ناشسته بباز نگردان که پرهایش چرک شوند و شپش

¹ The editor has seen peregrines that have had their eyes unsealed by this receipt. The receipt is a good one and not injurious.

² *Kāfur-i qayyūrī*, camphor of *Qayyūr*; according to Watt this is the Barus camphor.

³ *Bandka*, a cocking term for the wing joint between the humerus and the forearm.

پیدا کند و لاغر و سراسیمه گردد و محتاج به علاج شود * هر قدر باز پاکیزه و صاف باشد از علت‌های بسیار ایمن باشد *

و طعمه باز دو وقت صبح قدر چهار کنجشک از گوشت مرغ ؛ و باید که مایان را در زیر پای باز کشته بدان سیر کن ؛ و مایان را زمانی فویاد کردن بگذار تا باز چنان عاشق آواز مرغ شود که بآواز مرغ از دست جهد و بدان چسبد * و جرّه را سه کنجشک * اگر باز اشتها و هاضمه بسیار داشته باشد تا هم ¹ جرات مکن که روز اول است * و شام باز را پنج کنجشک و جرّه را چهار * و اگر برغبت نخورد زیادتی خوب نیست که باز آزار بیند * و وقت هضم کردن و از حوصله بردگان بردن طعمه ؛ معلوم کن که چه وقت گوشت را هضم می کند و از گوشت‌هاییکه بلو داده کدام را پسند کرده و کدام را نه * و اگر هاضمه باز زیاده باشد او را طعمه زیاده موافق هاضمه باید داد که از گرسنگی لاغر نگردد ؛ بعد از آن بدان موجب طعمه داری باید کرد * و باز را وقت طعمه خوراندن بآواز لب یعنی بچ بچ ² آموخته کن که هرگاه تو آواز کنی باوجودی که طعمه حاضر نباشد بدان آواز دست تو بمنظار گردیدن گیرد، و آن زمان آب در پیاله انداخته پیش باز بدست بدار تا باز کلاه دار بامید طعمه منظار زند و منقارش بآب رسد و پر آب گردد ؛ پس اگر باز تشنه باشد خود بار دیگر هم خواهد خورد و در ظرف آب خوردن بیاموزد * بعده تا سه شب‌اروز با احتیاط بیدار کن و چرت زدن نگذار که خطا است * باز نوراً پیش از روز ³ دادن، اگر در کلاه بی روزن مرغ خانگی پیش آری

¹ *Tāham*, Hindus. "still, nevertheless."

² Indian hawk-catchers 'seel' the eyes of hawks as soon as they are snared and 'tongue' to them when feeding them. In two or three days after capture, hawks will recognise the sound and eagerly lower their heads to feed on hearing it. Indian falconers often feed their hawks when hooded.

³ *Rauzan*, a light-hole; here the light-hole made in the hood, at first the size of a needle and then gradually enlarged.

و بر آن سیر نفی و زیر پایش بکشی، پس شبی که روزن دهی، بر مرغ
 حریص خواهد شد، و این نوع احسن است. * ولیکن روز سیوم طعمه صبح باز را
 سه کنجشک باید داد که ظهر پیش از وقت گرسنه شود. آن زمان شکر طبرزد¹
 وزن چهار ماشه، که هر ماشه هشت سرخ باشد، باریک آس نموده بگلای
 گولی بسته و باز را گرفته در قباچه² کرده دهن باز را و کرده چند قطره آب
 در دهن باز چکانیده گولی مذکور را در حلق باز فرو برد، اما طومانه از سر
 باز نکشد. * باز را چنان باید نگهداشت که وقت گولی دادن سر باز بالا باشد
 و روبروی میر شکار، و دم بطرف زمین باشد؛ و سبکدستی بکار برد که باز در
 قباچه مانده³ نشود؛ و گولی داده زود از قباچه بر آورده و بردست گرفته
 نگهدارد. * و نبات نا گرفته دانه تراشیده⁴ باز را دادن احسن دانسته اند که
 سبک است. * چون دو پیکال کند آب در پیاله باید پیش باز آورد و بچ بچ
 بکند تا باز آب بخورد. * و آب بتدریج بدهد که سرد طبع نشود؛ و از هوا باید
 احتیاط کرد: زمستان در خانه گرم پیش آتش او را صاف کند. * چون
 از آب خوردن فارغ گردد بمراد خواهد رسید؛ و کلاه روزن دار که برای
 شب اول ساخته باشند همراه خود باید داشت *

چون دو گهری شب بگذرد و جانور از طپیدن آرام بغشیفند آن زمان این
 طور باید بعمل آورد که باز را در خانه تاریک برد که هیچ چیز در آن بنظر
 نیاید؛ و طعمه گوشت بز قدر سه کنجشک، یکپاره نرم گوشت، که ورق
 و آبداره نکرده باشند، طیار باشد. * باز را در آن خانه برد که پیش آن دالانی
 هم باشد و یک چراغ بقتیله⁵ باریک در آن دالان بر زمین نهاده روشن کرده
 سبکی از نی باریک بر آن چراغ نهد که باز نو یکایک از روشنی بسیار نترسد؛

¹ *Shakar-i tabar zad* or *qand-i mukarrar* is refined, white, crystalized sugar.

² *Qubūcha* (and *gapāncha*) *kardan* "to mail a hawk or put it in a sock"; in the Panjab *kūchī karnā*.

³ *Mānda* "fatigued."

⁴ *Tarāshida*, i.e., the sharp edges must be rounded. Some falconers break the sugar-candy into small bits and rub them in the palms of the hands with water.

و یک آدمی دیگر را که رفیق کار باشد در کنج دالان پنهان بنشانند * چون همه چیز مهیا شود پس درود خوانده و بر روی باز دمیده کلاه را از سرش بردارد و طعمه در پیش باز آورده بحیله باید مشغول نمود * نوع بهتر آن است که اول باز را در طعمه خورده مشغول کرده بعد ازان کلاه را از سر بردارد و باز همچنان که در خوردن سر فرود آرد پس باز را نزدیک چراغ باید برد و چون از سوراخ های سبد اندک روشنی به بیند و وحشت نه پذیرد آن زمان آن رفیق دیگر که پنهان باشد او را بگوید که آهسته نزد چراغ طرف دیگر باز بگردد که مابین باز و چراغ نزدیک نباشد و اگر باز رمیدن گیرد روی باز را از دروازه یک پهلوی کرده و آنکس دیگر را پنهان کرده بهمان دستور باز را روشنائی بنماید و زود کلاه روزن دار در سر باز باید داد و از سر چراغ سبد دور کرده چند کس همراه خود گرفته باز را بگردانند و آنگاه از آن دالان بیرون آورده گشت در کوچه و چراغان اندک و آدمیان کم بدهد که آن شب همین قدر کافی است * و چون آخر شب شود در تاریکی باز را برده طومانه روز پوشی در سر باز بدهد و روز بدستور هر روز نگهدارد *

شب دوم نیز بهمان طریق چراغ در دالان روشن کرده و سبد بالای آن نهاده و باز را همان طور بر گوشت خوردن مشغول نموده کلاه از سر بردارد و چون نیک چراغ را تحقیق کند چشم باز پس دروازه پنهان کرده رفیق را بگوید که اندکی سبد را از چراغ بردارد و لیکن آن قدر که همه چراغ و فتیله نمایان نشود و سه کس دیگر باید پیش چراغ بگردند تا باز به بیند * بعد از آن کلاه در سر باز پوشانیده برسم معهود بکوچه و بازار برد *

شب سیوم نیز بهمین طور بعمل آرد اما هر شب پاره روزن کلاه زیاده میکرده باشد * و بازی که سه شب صورت چند آدمی و روشنائی چراغ دیده باشد او را چندان احتیاج روزن تنگ نمی شود *

و هر شب چند کس از معتاد زیاده پیش چراغ بگرداند ؛ اما معراج این است که شب هفتم از ابتداءِ روزِ اول ده کس بتدریج از یک قاده هر روز یکان دوکان اضافه نماید *

غرض که شب چهارم یک مرغ خانگی فیمرس نوجوان را پیش چراغ بر بوریا که خاک در چشم باز نیفتد زیر پای باز کشته چاک کرده بر خونس باز را دلیر کرده همان جا بر مرغ سیر کند * وقت طعمه دادن چند کس باید که بطریق معتاد پیش چراغ بگردند تا باز نوصورت آدمی و هجوم فراموش نکند * و همانجا سیر کرده و روزن کلاه آنشب را برابر دانه جواری^۱ سازد بلکه زیاده از آن زیرا که آنشب که باز مرغ میخورد از شبهای دیگر زیاده ایمن و متسلی خواهد شد و رمیدن معنی ندارد *

شب پنجم نیز مرغ دهد و چون بگیرد کشته بر آن نیم سیر کند و نصف طعمه دیگر را بردست گرفته پیش چراغ هم بخوراند و هم بگرداند ؛ و همراه چند کس دیگر آن نصف طعمه را در گردش پیش چراغ خوراندن لازم است * و بعد فارغ شدن از طعمه زود باید طوماغه بروزن برابر فنخود بسر باز پوشاند و بقیه طعمه را همراه کلاه در مجلس بروزن از دالان باید خوراند ؛ و بر اسب سوار شده در کوچها باید گردانید *

و شب ششم بهمان وقت باز را پیش چراغ برده مرغ دهد * چون گیرد زیر پایش کشته را مرغ کنده باز را بر آن طلبیده بردست گرفته اندک خوردن بگذارد و چون مشغول شود بی کلاه طعمه در پای داده در مجلسی که چراغ روشن و بیشتر از ده کس در آنجا نشسته نباشد باید برد و قدغن کند که کمی توافع و تحریک نکند و همه بحال خود نشسته باشند * همانجا

^۱ Juārī, a kind of millet : the grain is about half the size of a small pea.

سیر کرده کلاه نه دهد ؛ ولی اگر وحشت کند کلاه باید داد ؛ و آن شب گشت موقوف ؛ همین مجلس دیدن کافی است *

شب هفتم نیز مرغ داده و ران مرغ بر آورده پیش روشنائی چراغ باید بر گوشت ران مذکور سه مرتبه از فاصله یک گز بلکه نیم گز به طلبد ؛ و در ابتداء از نزدیک طلبیدن خوب است که باز نو گوشت شناس نمی باشد ، مبدا در طلب وحشت پذیرد و یا غلطی افتد ؛ آنگاه همان طور در مجلس هب باید کرد * اما اگر مردم زیر هوا بیرون از خانه بنشینند بهتر است ؛ و آن شب آخر شب گشت باید داد *

و شب هشتم وقت شام که سه گهزی شب گذشته باشد در خانه دالان دار که ایوان او روشن و مردم نمایان باشند کلاه از سر باز گرفته ساعتی آنجا بر دست دارد و آنگاه بیازار برد *

و چون شبها بی کلاه روزن رام شود در فکر روزن روز باید شد ؛ و باید که یکبار قبل از روزن روز باز را بمصری تنها صاف نماید ؛ و صبح دوم کلاه با روزن باریک تر از روزن شب اول بسر باز پوشانیده آن روز در خانه که دالان روشن و خوش هوا باشد برده بر دست دارد و نوازش کند و جائی دیگر نبرد * و طعمه هر دو وقت باین تدبیر بدهد که تمام شب بی کلاه قلندره¹ باشد و سحرگاه یک گهزی شب باقی مانده پیش روشنائی چراغ بر مرغ ریسمان بسته از فاصله چهار گز باز را باید طلبید و چون گیرد بر آن مرغ نیم سیر کرده ران آن مرغ بر آورده باز را بر زمین نشانیده و باید استاده بر دست طلبید تا از ابتدا گستاخ و آدم شناس گردد * بعد از آن کلاه روزن روز بسر باز پوشاند و در همان دالان دارد ؛ ولیکن دیدن

¹ Qalandara, the author frequently uses this word for "bare-headed ; without the hood."

آمد و رفت مردم در حق باز بغایت نیک است * و سیوم روز روزن
 کشاد تر باید کرد * و هر روز صبح مرغ، و ظهر گوشت بز یا طعمه
 کنجشک، موافق اشتهای باز با استخوان دهد * چنان باید که
 در چند روز باز را چشم و طیار گردد و این همه کار استعمال
 کلاه است تا سه روز * اول روزن کم کشاد و باریک باید؛ و بعد از سه روز
 تا که چشمانش تمام نمایان شوند یک روز در میان کرده سوراخ کشاد تر کند؛
 و آنگاه هر روز بدرفش سراجی زیاده تر بریده در عرض ده روز کلاه باز
 از سر بردارد و فارغ از احتیاج کلاه سازد، و بخواندن و بدوایی دادن
 مشغول شود *

اما باید دانست که ابتدا طلبیدن باز کدام است و بچه دستور
 توان خواند، و بشکار چگونه باید برد و سیر کرد * بدانکه فرق در انواع قدیم
 و حالیه این است که قدیم بعد از چشم کشادن روز، بر مرغ طلبند،
 و در حال در روزن شب بخواندن شروع نمایند، لهذا پیش رس میشود
 و زود گستاخ و رام * و ابتداء خواندن از همین مذکور معلوم باید کرد *
 و لیکن چون روزن روز بکشادگی چشم باز رسد، که قدر یک نخود باشد،
 آن زمان شب، تمام شب، قلذره باشد؛ و صبح در تاریکی شب باز را
 در بیابان بیرون شهر باید برد، و جنگل را و نیستان را آتش باید زد، که هم
 روشنی شناس شود و نیز آوازی که فی از آتش گرفتن میکند محرم شود *
 و چون وقت نماز رسد بر مرغ ریسمان بسته از فاصله نزدیک بخواند
 و بر ران مرغ برداشته و بر دهن گرفته بر اسب سوار شود و باز را
 بر زمین نشانیده بخواند تا از زمین بر دهن سوار آمدن عادت کند؛
 و قدری گوشت در چنگال باز باشد که موجب آرام او شود و بگذار
 تا بخورد؛ و همچنان سیر گدان بشهر بیاز * و چون باز بدین مرتبه رسد

او را نگهداشتن¹ فائده ندارد، چرا که آن قدر اشتها که در ایام روزن در طبیعت باز پیدا شود در تمام عمر میسر نیاید؛ و آنچه فرمائی قبول کند * پس باید که هر روز کلاه را زیاده تر ببرد که زود چشم جانور فارغ و ظاهر گردد؛ و هر روز در طلبیدن پاره مسافت باید افزود * چون بر مرغ و طایر خوب بیاید و بگیرد، زیر پای باز کشته و اندکی خورانیده و بعده ران مرغ بر آورده هر روز باز را بر اسب سوار شده سیر کند * و چون دانی که رام و فرمان بردار شده است پس بحکم خدا، عزوجل، باز را در بیابان برده بر مرغ بطلبد و چون آمده بگیرد و بخوردن در آید پس در آن وقت کلاه روز از سر باز برداشته همان جا بر سیف مرغ نشسته سیر کند * و آن روز اگر طعمه زیاده خورد پاک ندارد، اما نه آن قدر زیاده که باعث بدهضمی گردد؛ زیادتی یکدو لقمه مضایقه نیست * و سوار شده اندک گوشت برای دفع واهمه زیر چنگال باز داده در شهر بیارد * و لیکن این چند روز باز را در آمد و شد مردم بسیار باید داشت *

و چون سه مرغ بی کلاه دادی بعد از آن آخر روز طعمه پنج کنجشک خصي بنی استخوان آبداره باز را باید خورانید، و صبح درم صاف نماید بمصری خالی، و نمک * بعد از آن دو روز طعمه داری² نموده و یک مرغ در بیابان طلبیده آنروز اندک طعمه بدهد و شام چند درآج ریسمان بسته باولی بدهد؛ و روز دوم چند باولی درآج پران بدهد؛ بعد از آن پر مهره داده صبح بشکار برد - و الله اعلم بالصواب *

باولی دادن مرغابی * باولی دادن مرغابی گیری * اگر خواهد که باز را مرغابی گیر کند و باولی بهم نرهد، پس باید که مایکان

¹ *Nigah dāsh-tān*, i.e., not flying it at wild quarry.

² *Tu'ma-dāri*, regulation in the diet; here giving less than the usual quantity.

ابلق رنگ را بر کناره آب برده و پنبه در حلق او پر کرده از آواز کردن گلپیش را بند نماید * صبح دوم باز را بر کناره آب برده بطلبد و بر مرغ سیر کند * و روز دوم مرغ را بر کناره آب باید رها کرد * اما هر روز پنبه باید در گلوئی مرغ داد تا آواز نکند، و اگر هم کند صدائی مثل مرغابی کند * و اول مرغ مذکور را به باز باید نمود و چون باز بخواهد بعد از آن مرغ را زود باید گذاشت تا بگیرد و آن روز هم بهمان مرغ سیر کن * و سیوم روز مرغ را پنبه داده بدست دیگری باید داد که بر کنار آب گرفته بنشیند؛ و خود باز را در تاریکی، که خوب صورت تحقیق نکند، فرد آب برده مستعد بر پرانیدن دارد * بگو که مرغ را بر کناره آنطرف آب برده و کوفته بال کرده بالا بپراند؛ و باز را بگذار تا بگیرد؛ و آن روز طعمه از همان مرغ داده یک خوره^۱ کند که خوب سیر شود * بعد از آن یک شب را روز آبدار داده؛ و بعد از بهمان وقت که هر روز مرغ میدادی، باز را بر کنار آب که در آن مرغابی باشد برده همانوقت بر مرغابی قابو بپران * چون بگیرد حرص دیگر نباید؛ ولی بهمان یک اکتفا کن، و سیر کرده بخانه آر * چند بار که گرفت دلاور گردد *

و هر روز در وقت باولی دادن طبل باید نواخت که عادت کند و وقت طبل بشنamd *

اگر باز خرگوش خوب نگیرد باید که مرغ نر سفید، که تاج کلان و سرخ داشته باشد، آنرا کوفته بال نموده و پایش بر پسمان بهم بسته در بیابان که علف کمتر باشد رها کند و باز را بنماید تا بگیرد، و بر آن سیر کند * و روز دوم نیز همین نوع کند و روز هیوم انشاء الله تعالی خرگوش خواهد گرفت *

^۱ *Yak-khura k.* "to give one meal sufficient for the 24 hours"; in the Panjab *āth-paharī tu'ma denā*.

فصل ششم در انواع چشم کشادن باشد و شکره * باید که باشد نورا شبها بیدار کند و روز در دوکان هندو و درهای هوی مردم بسیار نگهدارد ؛ چون از بیخوابی عاجز آید پس شبی چشمانش قدری بکشد و در چراغان بگرداند ؛ چون روز شود چشمش را به بقد و بهمین دستور هر شب قدری وا کن * چون شب قلندره شد روز قدری چشمانش را وا کن و نرمک نرمک در چند روز قلندره روز شود * بعد ازان بر گوشت پاره بطبد و چون بخواندن نیک گستاخ آید باولی سار میخ بند داده و بعد از آن باولی درآج داده بر آن پراند و گیراند *

نوع دیگر بکیف * باید که باشد نورا صبح گوشت بز قدر دو کنجشک خورانید ؛ و شام گولی داده قدری چشمانش را وا بکند و به بیدد که چون سرخی کیف در چشم باشد پیدا شود تمام چشمش را وا کرده یکجا گرفته بنشیند و از دور آمد و رفت مردم بنماید * و شام طعمه اندک باید خورانید و نیم سیر نگهداشت که صبح زود گرسنه شود * کنجشک زنده که موجود کرده باشد زیر پای باشد داده بکشد و بر خوردن آن مانع کند و اندکی از آن بخوراند * و باز کنجشک دیگر زنده در ریسمان بسته بنماید و باولی دهد و همچنان چند کنجشک باولی دهد و از سینه هر کدام قدری بخوراند و خوب سیر کند و در جای آمد و رفت مردم بسیار دارد و کسی را از پس پشت او گذاشتن نگذارد ؛ در چند روز رام گردد ؛ بعد از آن باولی داده و صاف نموده بشکار برد *

نسخه کیف * مومیائی که در بار^۱ تاتوره تا یک هفته پرورده باشد چهار سرخ - مشک دو سرخ - زعفران چهار سرخ - زرد چوب^۲ دو سرخ - همه

¹ Bār the fruit. The medicine is usually placed inside the fruit, which is then smeared with clay, and either buried or cooked in hot ashes.

² Zard-chub, "turmeric."

اجزاء را نرم سائیده در آن مومیائی تو کرده گوی سازند * قدر مستعمل
باشد دو سرخ، شکره دو سرخ، باشین یکسرخ، نافع باشد *

نوع دیگر گوی کیف * اگر خواهند که باشد در یک روز رام گردد، گوی
در دهن جانور فرو برد و چشمانش بآب برگ پسخپه^۱ بشوید و چون
باشتها آید یک کنجشک خورائیده سیر کند *

نسخه دیگر گوی * بیر بهوتی یکدد - کافور و مومیائی و زعفران
از هر کدام دو هر خ - جوز بوا مسای - بگلای گوی سازد * قدر خوراک
باشد یکسرخ نافع باشد *

نوع دیگر * ببرکت این دعای مکرم و معظم رام شود * وقت طعمه
دادن و چشم کشادن و باولی دادن همه جا این دعای معظم و مکرم بخوانند:
انشاء الله تعالی رام گردد * وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانٌ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّعْرَ وَمَا أُنْزِلَ
عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا^۲ *
وهمین دعا بر آب دم کرده باشد را بخواند - انشاء الله تعالی خوب
ملائم و رام گردد *

نوع دیگر گوی کیف * زعفران یک سرخ - افیون خالص یکسرخ -
جوز بوا نیم سرخ - جلوتری یک سرخ - اسپند^۳ نیم سرخ - همه را باریک
کوفته بگلای گوی بندد * قدر مستعمل باشد برابر دانه فلفل گرد و جاکسو^۴
نرم کرده در چشماش کشد انشاء الله تعالی رام گردد *

^۱ پسخپه probably an error for bis-kopra H., lit. "poison-headed," the name of a medicinal plant.

^۲ Qur., II, 96.

^۳ Ispand or harmal, the Syrian or African rue (*Peganum Harmala*).

^۴ Chāksū is a black seed used in medicine, especially by women, said to be *Cassia absus*.

نوعدیگر از نقره بیک * باشد نو را در انبوه مردم بسیار برده و اندک متی کت^۱ سفید را بدن دان خاویده بر چشمهای باشد مالیده بکشد * باشد که هر چهار جانب خود مردم و چراغان بیند بهیچ طرف نخواهد طپید خاموش خواهد نشست: تا صبح بیدار دارد: بعد از آن چند کنجشک زیر پای او کشته بر آن سیر نماید * در چند روز با باولی تیار کرده بشکار برد انشاء الله تعالی نافع بود *

نوعدیگر انجی^۲ چشم، از محمد هاشم میر شکار * زیره سفید در گلاب سوده شیر^۳ آن را بر آورده و از پارچه صاف نموده هر دو چشم باشد را بدان بشوید * چون چشم باشد رنگ سرخ آرد باید دانست که کیف در چشم باشد آمده است: پس از مردم دورتر مشمت کشیده^۴ بر دست گیرد و تمام شب بیدار دارد و بگرداند * و صبح کلاه روزن برابر چشم باشد، بلکه از آن هم کشاده تر، کرده بسر او پوشاند * و اکثری را قباچه از پارچه دوخته بپوشاند تا بازویش از طپیدن بند باشد^۵ و طعمه داری بکند که نه جانور لاغر گردد و نه مغرور * بعد سه روز صاف نموده کلاه از سرش بر دارد و روز دیگر از قباچه کشیده بر گوشت باید خواند و دیگر طوماغه و قباچه نپوشاند و لیکن سیوم

¹ متی کت; for *mitthikat* or *mitthikaṭ* H. (sweet-wood) a kind of liquorice-root? *Methi* H. alone is fenugreek and *kuṭ* H. is the root of *saussurea lappa*, the *costus* of the ancients.

² *Anjan* or *ānjan*, a wet dark pigment used as a collyrium: the English Galena?

³ *Musht kashida*, stroking?

⁴ In the Panjab this kind of strait-waistcoat is called a *gaddi* and is made as follows. For a sparrow-hawk take a piece of soft cloth or linen, 11 inches square. Fold over $2\frac{1}{2}$ inches of the sides, and then sew along the tops. At a third of the length of the cloth from each end, sew on tapes close to the edges of the folded sides. Now, keeping the folded sides upwards, slip the cloth over the back of the hawk, but under its wings, and insert the shoulders of the wings in the pockets made by the folding over of the sides. Tie the tapes together and the hawk is in a strait-jacket. unable to injure her feathers by 'bating.'

The hawk may be kept in the *gaddi* unhooded by day, in the midst of a crowded bazar. In the evenings she should be carried on the fist (at first in the *gaddi*) till she will feed freely, barefaced. The *gaddi* must always be removed at night, or the wings will get cramped. A sparrow-hawk's tail also, during training, is confined in a cloth bag or case, to prevent the feathers getting broken.

Goshawks are not trained in a *gaddi*

روز صاف نمودن ضرور دانند بمصری تنها * بی قضای الهی در یک هفته
طیار گردد *

نوع دیگر از قدرت الله بیگ * اگر باشد نو را شب اول خواهند
که رام کنند باید که سوره معظم و مکرم - اَلَمْ تَرَ كَيْفَ¹ - را بر آب دم کرده
چشمهای باشد را بدان آب بشوید و بکشاید و قدری در دهی باشد اندازد
و بر دوکان دهند و دور تر از آمد رفت مردم بر دست دارد؛ انشاء الله تعالی
رام گردد و این عمل بر دوکان دهندو بعمل آرند *

نوع دیگر از بهیوها میر شکار سعید خانی * جست را در آب لیمون
سحق کرده اندکی در هر دو چشم باشد بمیل چون دارو بکشد و ریسمان
کشیده چشمها را و کرده بگذارد * انشاء الله تعالی از حدت ترشی شیر²
لیمون باشد بآرام نشیند * و لیکن داروی مذکور را قدر یک گنجد در دید³
باشد مالند و اگر دوا سختی بچشم جانور نماید بآب سرد و گلاب باید
شست؛ بعد از آن خوانده و باولی داده گیر سازند *

نوع دیگر از حاجی الیاس * اگر خواهد که باشد را در سه روز طیار و گیرا
سازند (و در تجربه فقیر رسیده) اول باید که گنجشک بیست عدد در تفص
موجود کرده بعد ازان دست کاری بباشد کند * باید که اول باشد را گولی
کیف داده بعد زمانی چشم وا کند، و ساعتی، و ربو، چراغ از دور بنماید؛
و چون نیک رام گردد یک گنجشک در ریسمان بسته پیش چراغ باولی
دهد و خون و دل آن بباشد خوراند و سیر نکند * چون بر باولی گستاخ
شود بر پاره گوشت باید طلبید * و چون دانی که کیف در چشمهای باشد
کم شده است یک گولی دیگر باید خورانید، و چون بکیف آید و بر خوردن

¹ Qur. chap. cv, generally called the *Sūrat al-Fil*.

² *Shīra* "syrup, sherbet," is here a slip for *āb*.

حریص گردد و باولی شفاش شود پس آخر شب او را باید در بازار
بر دوکان هفتدو برد و روز همانجا باولی و خون گنجشک دهد و ظهر باولی
سار لازم است *

و درین سه روز باشه را سیر نباید کرد : و هر بار اندکی از باولی
خواهد خورد همان بسیار است * البته رزی بیست گنجشک درکار است ؛
و اگر سیر کردی و بی احتیاج شود پس بد خوئی کند و بطیّد و بمیرد ؛
ولی اگر موجب نوشته بعمل آید انشاءالله تعالی خطا نیابد * روز دوم باولی
درآج میخندد داده و چند باولی پُران داده بشکار برد ؛ و این هیچ صافی¹
نمیخواهد ؛ همان گولی کیف باشه را صاف کند * و اگر خواهد که پس
از شکار زنده ماند ، پس چون یک درآج شکار کفد بر آن سیر کرده طومانه
بسر باشه باید پوشانید ؛ و از سر نو محنت کرده و بتدریج کیف کم کرده
باشه را صافی¹ کرده طیار نماید و آن تصدیع بسیار است ؛ و این عمل آن
زمان بکار آید که میر شکاران بهم بحث هنر و سرعت خود نمایند *

نسخه گولی کیف باشه * مغز تخم قاتوره سفید یکماشه - برگ بنگ
یکماشه - با روغن بادام باریک صلیه² نموده اندکی قند ممزوج کرده و قدر
یکدانه ماش گولی بسقه بکار برد ؛ اما بغیر گنجشک و خون خوراندن
و باولی خطا خواهی خورد : اول دید همه چیز را موجود کرد *

و چون باز دار چشم کشادن و طیار کردن باز و باشه آموخت ، شکرة³
پیش او هیچ مشکل نیست ، بنابراین فصل او جدا نکرده و بر فصل باشه
تقاعت کرده شد * والله اعلم بالصواب *

¹ *Sāfi*, in the Panjab a falconer's term for a "purge, etc."

² *Silāyah*, and also *galāba* Ar., in Hindustani *sil*, a stone on which curry-powder, perfumes, etc., are rubbed and ground by means of another stone.

³ *Shikra*, Vide note 4, p. v

باب چهارم

در کیفیت چشم کشادن جانواران سیاه چشم مشممل بر هشت فصل

فصل اول - در چشم کشان شاهین دامی طریق استادان ایران *

شب اول باید که شاهین نو را هیچ چشم نکشاید و آنشب یکپاس بیدار کند و بردست گیرد * و شب دوم تا نیم شب ؛ و شب سیوم تمام شب بردست گیرد و بیدار دارد ؛ و بعد از آن بفشاند تا خود را بیفشاند * و در چند روز چشم او را وا کند و او را بر طلبه¹ خواند ؛ چون گستاخ شود چند مرغ زنده بر روی طلبه بده و زیر پای او بکش و از آن سیر کن ؛ و چون ازین فارغ شدي دیگر برا بگو که چشم کبوتر دوخته همراه گرفته پس دیوار بشیند ؛ و تو شاهین گرفته و بر اسب سوار شده بران کبوتر بپران و سیر کن * وای باید که چون نزدیک رسی با آواز بلند بگو تا آنکس کبوتر را بگذارد² که جانور نداند که باولی است یا بیابانی * و طعمه بشکر طبرزد آلوده بخوران ، و نیکو سپر کن ، و چند روز همین طور بعمل آر ؛ بعد از مرغ خانگی و طلبه

1 طلبه (طلبه) : in the Panjab a lure is vulgarly called *dalba* ; in Persia *tibla* .
The author also uses the word *قرالغو* ; vide page viii, note 3.

2 بگذارد i.e., رها کند

بخوان * چون بدین مرتبه رسد پس بصحرا برده باوئی تدر و چغد¹
و کلنگ² داده بعد از آن بپران ؛ و چون بگیرد از گوشت همان شکار نبات
آلوده سیر کن، و انشاء الله تعالی بهرچه پرانی و باولی کنی مثل کلنگ
و سرخاب³ و جزه⁴ و بوتیمار⁵ و لکک⁶ و غو⁷ و غاز⁸ و مانقد ایشان
بگیرد * و هر شاهین که این طور باشد آنرا ناردی⁹ خوانند و همه را
در ایران شاهین گویند ؛ و آن دو قسم باشد، آنکه بچه و آشیانه در کوه کفد
آنها شاهین کوهی نامند و آنکه آشیانه و بچه در بحر و دریا کفد
آنها شاهین بحری نامند * والله اعلم بالصواب *

فصل دوم - در چشم کشادن و طیار کردن بحری طریق
استادان هندوستان * چون بحری¹⁰ نو چشم دوخته بدست آید باید
تمام شب او را بیدار داشته دهت کشی بملائمت کند و بقدریج
و آهستگی بطعمه آبدار راغب نماید و کلاه در سرش پوشانیده
گشت دهد * و چون ملأئم شود ریسمان از چشم کشیده
و پاره گوشت بطلبه بسته و بر آن آشنا کرده بخوراند ؛ و اندکی
فاصله را هر روز افزوده بر طلبه از دور آمدن آموزد * چون
نیم پله خوب بر طلبه بیاید و گستاخ و رام گردد پس شام طعمه

¹ *Chughd* in the Panjab is one of the names of the "spotted owlet" (*Athene Brama*) called in the Derajat *shapākī* and vulgarly *chhapākī*.

² *Kulang*, "the common crane," called in the Panjab *kunj* and in Persia *durnā*, *turnā*, etc.

³ *Surkhāb*, "the Ruddy Shieldrake" (*Casarca rutila*), the 'Brahminy Duck' of Anglo-Indians.

⁴ probably an error for حباری A. (also spelt هباری A. and هوبره P) the *Hubara Bastard* (*Houbara Macqueenii*).

⁵ *Būtimār*, "the common heron."

⁶ *Lak-lak*, H. and P. (also *laq laq* P.) "the white stork" (*Ciconia alba*).

⁷ *Ghū* or *qū* T "a swan."

⁸ *Ghāz* for *qāz*, "a goose."

⁹ *ناردی* vide p. 54, line 6

¹⁰ *Bahri*, "the peregrine."

قدری از معتاد کم کرده بدهد و صبح دوم بر طلبه خواند ؛ و اگر خوب آمده بر طلبه چسپد پس آنروز مرغ زیر پای بھری کشته بر آن یک خوره سیر کند * و چون خوب طلبه شناس شود آنگاه چند بار از دور طلبیده مرغ دهد * چون مرغ شغاس گردد و گستاخ آید باید چند روز یکخوره کفد تا فربه شود ؛ پس بمصری تنها صاف نماید و سه روز طعمه داری کرده باولی عقار دهد و گستاخ باولی نموده بشکار برد و چون بر عقار سیر کند آنزمان گرم کرده بر کلنگ پراند * اگر بھری را مائل و راغب بر کلنگ بیند پس صافی از صافیهای که در فصل شکار بھری درج است از آن داده و خلطه¹ انداخته و بلقمه² و یا پر مهره³ که همدران فصل مذکور است گرم نموده و باولی کلنگ داده بر کلنگ سیر کند و گیراند * و طعمه قدر پنج کنجشک وقت صبح و شام شش کنجشک ؛ این معتاد است و کم یا زیاده دادن جهت دادن دوا است * آن لازم است که موجب هر نسخه طعمه داری بعمل آرد - و الله اعلم بالصواب *

فصل سیوم - در چشم کشادن بھری طریق این فقیر و بتجربه این حقیر در آمده انشاء الله تعالی مجرب است * باید که بھری نورا شب اول ثلث حصه چشم را، ریمان سست کرده، کشاد کند و کلاه دهد و تا یکپاس شب کلاه از سر بھری بردارد * و بعد از آن که بدست کشی یار شود و باستعمال مشغول شود اگر روز برداشت کند بهتر، و الا هر دو چشم

¹ *Khilla* (connected with *khil* "one of the four humours of the body") is a term for the green fat thrown up by hawks when physicked.

² *Lugma* is a term used by falconers for various drugs and mixtures, intoxicating or otherwise, a minute portion of which is given to a hawk a short time before it is flown, to increase its hunger. A frequent use of such drugs ruins a hawk.

³ *Par-muhra* "a casting" (specially of feathers): here, a casting that has been doctored.

بحري را بهمان ريسمان باز بالا بر بندد و کلاه متواتر از سرش بردارد و باز بپوشاند تا کلاه رام شود *

و شب دويم نيم چشم را کرده بعد گذشتن دو گهزي شب گشت دهد و در بازار برد و تمام شب در شبنم و سرما باشد (که اين جانور قوي و سخت است) تا صبح، و آن روز را نيم چشم بايد داشت *

شب هيوم تمام چشم کشاده کند * و بحري را اگر يوز¹ باشد (يعني بچه که تولد نکرده باشد) طعمه گوشت بز، تر و آبداره، بخوراند؛ و شام کنجشک تر کرده آبداره با منخوان و گاهگهی با پرهم دهد؛ و سارزنده و يا فاخته و يا کبوتر و اگر از اينها نباشد زاف² بايد بر طلبه بست و طعمه در آن تکه³ کرده بدهد * و آبداره از هر گوشت که باشد و در شکم هر مرغ، پر کرده شاهين و بحري دهند آنرا تکه⁴ گویند * و اگر بحري قريفاک⁵ باشد آنرا گوشت تازه بايد داد و بخون آلوده؛ بسيار آبداره او را کم قوت گرداند * و لازم که سيوم شب سه حصه چشمش وا باشد و چهارم حصه بسته؛ و سيوم روز بهمين دستور *

و چهارم شب طعمه بي پر و آستخوان داده نگهدارد و خوب با احتياط بيدار کند و صبح زود بايد صاف کرد * و صافي از حاجي الياس که کجله⁶ در آن جزو اعظم است دهد؛ بهمان ترتيب که در فصل شکار

¹ يوز¹; in India a 'sore-hawk' is called *chūz*; in Persia بوز and بوزيوز; vide note I, p. 7.

² *Zāgh* here "the common Indian crow" (*corvus splendens*).

³ *Tukma*; Indian falconers give half a meal of fresh, and if possible warm, flesh, and the remaining half cut up and wetted (not soaked) with water. The author apparently uses the word *tukma* for the wetted half when it is placed inside a fowl and thus offered to the hawk. The Turki word for a 'casting' is *tük-sümük*; توك = fur and سمک = bone.

⁴ *Tarināk* (H. ?) "a haggard, a hawk that has moulted in a wild state."

⁵ *Kuchla* *nux vomica*."

نوشته است بعمل آرد و البته که خاطمه کشد، بهمین یک صافی تیار می شود. و یا صافی نبات و نمک و قنبل¹ دهد؛ و یا صافی نبات و نمک و قرنفل دهد. و اکثر صافیها که درین وقت بکار جانوران آیند همه در فصل شکار بحری درج شده، و بآن رجوع نماید و بعمل آرد؛ محذرا آنکه خلطه باید گرفت. و قریحا را صافی حب نمک آبمال² تنها، که در فصل چرخ درج است، نافع ترست و بتجربه رسیده. آنگاه دو روز بلکه سه روز طعمه داری آبدار کند. و چهارم روز بعد از صاف شدن پاره گوشت بلکه باید اول یک سار یا هر زنده که بهم رسد بر طلبه بسته و سیفقه او صاف نموده بر آن باید طلبید و آشنا کرد. هر روز قدری مسامت، موجب رغبت جانور، بیفزاید تا گستاخ شود. و اکثر بحری را فقیر در پانزده روز بخواندن و طلبه طیار کرده لائق باولی دادن کرده است. و چون از نیم پله خوانده بر طلبه آید آن روز باید مرغ داد و زیر پای او کشته از آن سیر یکخوره کند که خوب مائل شود. بعد از آن هر روز از دور طلبد؛ و بعد از هردو روز یا هر سه روز، بلکه برای سرعت یکروز درمیان کرده، مرغ دهد؛ آنگاه باولی عقار³ دهد، و آن جانور است که بود رنگ بصورت و ترکیب مثل بوتیمار⁴ باشد و بر کنار آنها نشیند و ماهی گیرد. چون باولی آن خوب گرفت پس بر عقار یکدست پرانده سیر کرده و یکبار دیگر هم بهمین سیر کند. و زیاده از دو دست بر عقار نپراند تا بحری

¹ قنبل probably an error for قنیل Ar., in Hindustani *kambīlā* or *kamelā*, a red powder sold in bazars and often used by falconers. According to Watt the powder is obtained from the exterior of the fruit of the monkey-face tree (*Mallotus philippinensis*).

² *Āb-māl*, i.e., rock-salt rubbed in the palms with water to remove the sharp edges.

³ *Uqār*, *huqār*, etc., is generally the "Common Heron," but by this term the author refers to the Purple Heron (*Ardea purpurea*), a bird slow and feeble in flight and rather smaller than the Common Heron; the flesh too is not so rank.

⁴ *Būtimār* is one of the names of the Common Heron.

آسان گیر و سبک شناس نگیرد * بعد از آن سه روز گوشت بآب داده و صاف نموده گرم کرده بر کلفت براند * و اگر جانور بهادر نباشد و غردل^۱ باشد و گاز ازو نشود پس او را اول بر باولی کلفت آشفا کند و بعد از آن بشکار برد - انشاء الله تعالی گیرا گردد *

قاعدۀ صافی بحری این است که اگر در ابتداء صافی نرم داده باشند در آخر صافی سخت دهند؛ و آنرا که اول سخت صافی داده باشند در آخر صافی نرم دهند؛ و این برای طبع معتدل است * و اگر جانور نرم باشد هر دو صافی او را نرم دهند؛ و سخت را هر دو صافی سخت دهند * و لیکن اول در حالت فربهی بجانور درشتی کردن خوب است زیرا که جانور مثل آنکه در جنگل فربه باشد هرگز در خانه نشود و آن قوت که آنجا دارد اینجا ندارد * و آن همه نسخهایی که در فصل شکار بحری مذکور است از آنجا بوضوح خواهد انجامید * و طیار کردن شفقار که موقوف بر طیار کردن بحری است باین طور موافق است، بی کم و کاست *

فصل چهارم در طیار کردن شاهین طریق اُستادان ایران *

بدانکه چون شاهین آشیانی پرو بال و دم درست کند پائچه بند و کلاه پوشانند و بر گوشت پاره بخوانند و از نزدیک بر آن جهانند * چون گستاخ شود گوشت پاره بر طلبه بسته از نزدیک بر آن طلبند * و چون پر کنند گیرد بگذار تا خوش منش گردد * و چون شاهین بپر کنند مشغول و گستاخ شود هر روز با آواز بلند از دور تر بخوان تا دو سه روز * آنگاه چند کبوتر پر کنده پیش شاهین رها کن و از دور بخوان و چون آمده

^۱ *Ghar-dil* "cowardly."

کبوتر را بگیرد بر آن سیر کن ؛ و کبوتر بر طلبه نهاده باید خورانید تا بقرالقر نیک حریص شود *

چون شاهین پخته کار شد کبوتری چشم دوخته در دست رفیق پس دیوار باید پنهان کرد و تو خود شاهین را بر دست گرفته و بر اسپ هوار شده باولی باید بدهی * و چون بگیرد نزدیک مرو تا پر کردن گیرد ؛ آنگاه نرمک رو بروی او سخن گویان برو و از آن کبوتر بشکر طبرزد آلوده سیر کن * و بعد از آن چند کبوتر باولی داده بر مرغ خانگی بخوان : چون بگیرد کشته بر آن سیر کن * چون بدین مرتبه رسد بعده بصحرا بیرون برو بر تدر و یا کلنگ یا چغد به پیران ؛ اگر گرفت سیر کن و چند بار چنین کن تا نیک گستاخ شکار و دلاور شود * و چون سیر کنی بشکر طبرزد مزوج کن تا نیکو باز گردان ¹ کرده باشی *

چنین باید که شاهین را چون دنبال مید پرانی و نزدیک گرفتن رسیده باشد نعره کنی تا فی الحال باز گردد و بر طلبه چسبد * بعده بشکار بیرون برو و جائه رودی یا جوئی آب کم داشته باشد و مرغابی یگانه یا دوگانه نشسته باشد باید که نزدیک رفته و شاهین بر دست گرفته و برابر پهلوی با شاهین پرانی * و احتیاط کنی که شاهین در آب غوطه نخورد ؛ و چون نزدیک رسد طبل بر صواب زنی تا مرغ آبی از آب بیرون آید و بالا پر شود و بگیرد * و بران سیر کن * و همچنین عمل کن تا ده مرغابی یگان یگان بگیرد و سیر کنی ؛ بعده هر چند زیاده پرانی بهتر بود *

شاهین را با جانور دیگر نسبتی نیست ؛ در پرانیدن چندان که بیشتر پرانی خوبتر گردد * بعده هر چه خواهی میتوانی گرفت و اگر باولی

¹ Bāz-gardān, "obedient to the lure, returning quickly."

² There is an error in the text.

خواهد یکدو باولی بده * و شاهین از برای آن گویند که همه گیر است ؛
 هرچه باولی کفی ، از کلنگ و صرخاب و حوبره و بوتیمار و لکک و غو و غاز
 و مانند ایشان بگیرد * و اگر خواهی که مرغی گیرانی و نگیرد ، چون کربز
 کرده فارغ شود البته بگیرد •

و بلند شدن شاهین بر دو گونه است ؛ یکی راست برود و از دور برود
 و باز آید و بالای سر بایستد و می رود و می آید ، آنرا ناردی^۱ گویند ؛ و دیگر
 آن باشد که زود بلند شود و نزدیک تو همی گردد این را دوری^۲ خوانند •
 و شاهین چون گوشت بیندازد و هضم نکند کم زنده ماند و اکثر بمیرد •
 و شاهین همواره آب را دوست دارد و هرچه خود را بیشتر شرید نشان
 تقدیرست است ؛ و اگر خود را کمتر شرید و کم مداخلت بآب نماید اثر
 بیماری است و نزدیک مرگ توان دانست • و چون دیر بلند شود و دیر
 فرود آید و شکار صفت گیرد این هم نشان بیماری است • و پیکخال شاهین
 را در بیماری و تقدیرستی بر همان موجب که در فصل امراض نوشته
 شد ملاحظه باید نمود ؛ و چونکه مزاج شکرگان بیکدیگر نزدیک است
 مطابق آن معالجه نمایند ؛ و نظر بر قامت و بزرگی جانور نموده اوزان
 دوا بد آن موجب بعمل باید آورد •

و اگر خدا نخواست و با و مرگ در جانوران پیدا شود (و این علت
 اکثر از آن پیدا شود که آن سال مرگ در گوسفند و بچه ایشان بسیار
 باشد و جانوران را از آن گوشت دهند ، و یا مرگ میان کبوتران باشد و
 بازدار ندانند و گوشت ازان خوراند ، آنسال مرگ در جانوران شکری
 بسیار پیدا شود) گوشت مرغابی نباید داد • و اگر خواهی که سلامت

^۱ ناردی vide p. 48, note 9.

^۲ *Dauri* in Persian adj. "waiting on"; in the Panjab *parwāzī*, adj. "waiting on."

مانند نیکو گوشتهای لطیف باید داده و با سانش نگه دار و در بیابانهای
کشاده و فراخیا که در آن آب اندکی باشد بگردان * و از آن شهری که درو
وبا افتاده باشد بشهری دیگر بر * و هیچ جانور مثل شاهین پرهیز نکند ،
که بر سر درختان بریده و پشته و بلندی بسیار نشیند ؛ و گزنده بود همچون
سگ ؛ و خوشتن را از باران شوید و بر خوردنی جنگ کند چنانچه بازان
کنند * و شاهین بهترین جانوران شکاری است و عزیز الوجود و مبارک *

اگر خواهی پروازی¹ آموزانی چون شاهین بخواندن راست و گستاخ
گردد پس او را یک دومرغ خانگی بر قرقالو داده بعد از آن روزی
دورتر بخوان و چون نزدیک رسد و بر طلبه نشیند کبوتر چشم دوخته
پیش او را بگیرد ، و بر آن سیر کن * و روز دهم بهمان دستور خوانده
چون نزدیک رسد قرقالو پنهان کرده و کبوتر را کوفته بال و چشم دوخته ، بلکه
میخ بندم کرده بده تا بگیرد و بر آن سیر کن * و روز سیوم نیز بطلبه طلبیده
چون نزدیک رسد کبوتر و طلبه هر دو را پنهان کن * چون مایوس شود
بالتصورت بلند شود ؛ فی الحال کبوتر چشم دوخته را پیش گذار تا خود
بگیرد و بر آن سیر کن * دوم روز نیز بلند نموده بگذار تا چند دور گرد تو
بگردد و چون پشت بسوی تو کند کبوتر چشم دوخته بیرون انداز چنانکه
نداند که از دست پریده یا خود رو است ؛ و چون بگیرد بر آن سیر کن * بعده
یکدو کبوتر پُر آن دیگور بدهی * بعد از آن بهره باولی کنی بگیرد و شاهین
پروازی را سیاقین² یعنی پایچه بند چنان باید که وقت پرانیدن پس شکار ،
هر دو از پایش پراند³ مبادا عقاب یا زمی قصد او کند *

¹ Parwāzī, vide note on p. 54.

² سیاقین, dual of siyāq "jesses": doubtful Arabic.

³ پُراند, apparently the author means that the jesses should be long enough to flutter loose when the hawk is flying, so that they may not be mistaken for quarry by eagles, etc.

فصل پنجم در طیار کردن شاهین آشیانی که بتجربه فقیر

در آمده : انشاء الله تعالى مجرب است * بدانکه شاهین آشیانی را ، که موصوف بتمام صفات چنانچه موافق فرموده استادان این فن در این مختصر درج است ، چون بهم رسانیده نیکو پرورش کن و بمسکه گاو و گوشتهای نرم و سیاک¹ یعنی مبتدل² شکم سیر خورانیده خوب نرینه و توانا بساز * بعد از آنکه خاطر خواه شود و اول موسم شکار رسد ، اولاً او را بملائت پایچه بند پوشانیده چند شب ، آخر شب ، بردست گیر * در ابتداء چهار گهری بیدار باید کرد : چون بچه نازک طبع است رعایت در همه جهت لازم است * هر شب قدری زیاده بیدار نموده تا در یک هفته بنصف شب رسان * بعد از آن ، یک شب ، یکپاس اولین شاهین را باید نشانید و دوپاس میانه بیدار نموده یکپاس آخر شب کلاه باید داد * اما جانور بد کلاه یک بهلولی³ نمی ارزد خصوصاً شاهین ، که اگر بد کلاه شد بهیچ کار نیاید * و اگر خدا نخواسته باشد شاهین بد کلاه شود او را گلوبند⁴ باید انداخت ، یعنی گوله تفنگ که وزن آن دو هیر شاهی⁵ پخته باشد در سر ریسمان چلغو⁶ بیاویزند که از گوانی آن عاجز آید و گردن از کلاه نگرداند اما زیاده از یک شپارز قیاید ، که گردن جانور آزار نکشد * و اگر شاهین قدآور⁷ باشد یک دو ماشه زیاده رواست : و اگر میانه یا خورد

¹ سیاک , this word occurs more than once, apparently in the sense of "tender."

² مبتدل , error for مقبتل ?

³ بهلولی , can this be a corruption of بهله "glove" ?

⁴ گلوبند prop., a neckerchief or neck-tie.

⁵ سیر شاهی , probably the ser of 2 lb. is meant.

⁶ چلغو also jalqū and chalqū ; in the Panjab chaghālī or chaghālī.

⁷ قدآور Qadāwūr prop., "tall of stature" is amongst falconers in the Panjab a common term for "big, heavy," of a hawk.

قامت باشد کمتر و سبک گلویند اندازد ولی اگر خود ملائم گردد بهتر *

او را در بیداری دستکشی عاجز باید کرد، و چون در کلاه داری و دستکشی گستاخ و محرم گردد آن زمان طعمه بآب دادن باید شروع کرد * و چون یکبار قبول نکند آهسته آهسته راغب آبداره کند، و درین اثنا یکشب طعمه کم کرده باید داد، و صبح صاف بمصری خالی باید نمود تا گوشت آبداره بخورد * و تا که شاهین طیار نگردد گوشت بیات^۱ بدهد، گوشت تازه ندهد *

و هر روز بر طلبه خوانده سیر کند، و وقت خواندن بر طلبه حلقه آهین را در پایچه بند جانور با ریسمان که قدر یکوجب باشد بندد و ریسمان یا طغاب را از آن حلقه بگذرانند * و شاهین را نشسته باید طنبید که بالا پری در ابتداء عادت نکند که شاهین بالا پرکار نیاید و آن کار بحری است که پرواز کند و کلنگ را زند * چون دانی که خوب گستاخ آمدن گرفت و بی خطا می آید پس آنروز مرغ خانگی که نیمرس باشد زیر پای شاهین داده و کشته گوشت بز آبداره در شکم آن پر کرده چون گرم شود بخوراند^۲ * آنروز شکم سیر، و یکخوره سبک، دو حصه از گوشت بز و یکحصه از مرغ، بخوراند * اما گوشت بز را بآب چند بار شسته و آب گردانیده^۳ تازه آب اندازد * بعده اگر مرغ پر کرده دادنی باشد فشرده آب دور کند، و اگر یکخوره یا دو خوره که صبح و ظهر میدهند همان دادنی باشد پس آن قدر تر در آب بخوراند که آب از هر دو سوراخ بینی شاهین بر آید و چکیدن گیرد *

^۱ bayūt, "stale" (of meat only) especially what has been left over from the previous night; vide p. 61, line 13.

^۲ This explains the expression *tukma* on page 50.

^۳ *Ab gerdāndan* is to wash grain in many changes of water.

و گاه گاه شبها قدر یک کنجشک طعمه کم کرده باید داد * و پرو مهره دادن خوب، نافع ترین چیزها است که حافظ صحت جانوران اند؛ باید خورانید تا پرو مهره خوردن و برگردانیدن هم اشتها پیدا کند و هم عادت فزیده خوردن¹ گیرد * و چون شاهین باین مرتبه رسد یکشب قدری طعمه کم کرده باید داد؛ و صبح ریسمان پانزده گز شاه جهانی² دولا کرده هر دو سر آویزان بگذارد و میانش را در پایچه جانور بگذرد و از نزدیک بخواند * و چون نزدیک آید دستی طلبه را گرفته باشی، قائم دار از حرکات که جانور بخاطر جمع و خوشخوئی تمام طلبه را گیرد * پس آنروز هم مرغ دادن از جمله ضروریات داند و دیگر حلقه نه بگذرد *

و اکثر شاهین که بالا پر شود او را بیست گز طناب شاه جهانی مقرر کرده اند و مسافت پله³ سی قدم، اما وقت پیمودن یک قدم بشمارد و یکی نشمارد، و اگر هر دو قدم شمارد شصت قدم میشود * و بعد هر سه روز دو گز از ریسمان می بریده باشد که سبک شود؛ و ریسمان سنگین و سطر اول بستن اولی است که شاهین گنبد⁴ یعنی بوقت خواندن در نصف راه بالا پری نکند که آن بدخوئی عظیم است * ابتداء ریسمان گران بهتر است، و اگر احياناً شاهین در راه پیچ کند، پس آنقدر باید ملاحظه کرد که مار پیچ می آید یا بیک جانب پیچ بسیار میکند؛ پس اگر بیک جانب پیچ بسیار میکند آنرا یقین باید دانست که باد مخالف اوست؛ وقت خواندن شاهین را باد موافق باد لقوه⁵ است، یعنی بادی که روبرو نباشد، ولی از

¹ فزیده، evidently an artificial 'casting' of wool, cloth, etc.

² Gaz-i Shāhjahānī, I am unable to identify this measure.

³ پله palla, the full distance from which a hawk is usually called to the lure.

⁴ Gumbaz kardan, said of a hawk that has, as it were, a high trajectory, when called to the lure.

⁵ باد لقوه, evidently a "side wind": an incorrect or vulgar term. نکباء Ar. a wind blowing obliquely between two cardinal points.

برابر گوش جانور وزد آن باد شاهین را موافق تر است ؛ و این را خود حقیر از سر شاهین آزمود * و اگر هم پدج کردن عادت کند و این خوی را نگذارد ، پس اگر راست رو باشد ، سه شهر¹ از جانب راست بر پسمان نا هم باید بست ؛ و اگر چپ رو باشد ، شهر از جانب چپ با هم باید بست مثل پر کبوتر خانگی * و هر آن شاهین که مار پدج³ آید از تیز پری است *

و شاهین را از فاصله دور نباید طلبید * چون خوب بر قراقو حریص شود پس یکروز در میان کرده و روز دویم مرغ داده و گوشت بز آبداره در شکم آن پر کرده میخورانیده باشد تا آنکه بر طلبه عاشق گردد * پس از آن کبوتر باید داد باین نوع ، که قدر یکوجب پارچه سرخ در پای کبوتر بسته اندکی خاک دران باید بست که از گرانی آن کبوتر بالا پر نشود و شاهین بالا پریدن عادت نکند ؛ و جانور نو را هرچه اولاً نمودی و آمرختی بدان خوی کند * چون یکدو کبوتر پران خوب بقواعدی که پسند میرشکاران است گرفت ، آنگاه زیاده باولی مکن که باولی شناس⁴ نکردن *

چون باین مرتبه رسد آن زمان سر نودهن شاهین بمصری خالی شیرین نموده بامداد بر جانور ریزه ، مثل نقره⁵ پا⁵ و زرد پلک⁶

¹ *Shāh-par*, a "flight-feather"; by some falconers only the first three flight-feathers are so called.

² Pigeon fanciers bind with one length of thread each flight-feather to the bastard wing.

³ مار پدج adj. and adv. "coming in a zigzag"

⁴ باولی شناس ; also باولی بند , adj. ; said of a hawk that has acquired the voice of flying only at 'trains' and that will not kill wild-quarry.

⁵ نقره پا probably the Indian Courier Plover (*cursorius coromandelicus*), called by falconers of the *Derajat nukal-pān*; the tarsi are creamy white. In the *Derajat*, however, it is considered too fast a quarry for a peregrine.

⁶ زرد پلک , perhaps the Yellow-wattled Lapwing (*sarcophorus tibolus*).

و قروانک^۱ و پیلانغ^۲ (و آن مرغی است که کرمها خورد و ابلق رنگ باشد و در زبان هندی آنرا لنوره^۳ نامند و در فارسی چاقرق خوانند) در پس هر جانوری که از اینها پیدا شود شاهین را رها کن * اما ابتدا هر چند بی ریزه جانور پیران بهتر است؛ و چون نزدیک رسد بگیرفتن فرصت مکن و فوراً نعره کرده طلبه بگردان و گرفتن مگذار که زیره گیوی شاهین را خوب نیست؛ و هم در اول شاهین را عقب جانور دوانیدن و باز بر طلبه آمدن آموختن است *

چون خوب در آمدن و رفتن شلتن گردد پس باید بمصری تنها صاف کرن و سه روز طعمه داری چنانکه دستور است نموده و باولی قروانک^۱ و یا باران طلبک^۴ که هندی تهری گویند موجود داشته باشد در آن وقت شاهین را باولی آن دهد * اما باولی هر جانور که شاهین را دهد چشم درخته و نیم چشم واکرده بدهد که در وقت دست انداختن نزد شاهین حيله نکند و شاهین خالی نشود؛ زنهار که این فراموش نکنی که خطای عظیم است * چون این باولی دادی بعد از آن چند باولی مرغابی کلان باید داد و این اکثر میرشکاران ندانند یا دیده دانسته خطا کنند؛ و کم کسی از

^۱ قروانک, for کروانک, a common name in the Panjab for the stone-plover, (*Oedipodius crepitans*); called in Persia *bachcha hūbara* P. and *chākh-rūq* T.

^۲ پیلانغ apparently the author makes a slip here; چاقرق is probably identical with چاخروق T., a name of the stone-plover in Persia (vide note above).

^۳ لنوره, I am unable to identify this word which is perhaps a copyist's error for اللورا H. "a shrike," in the Derajat the name of the Indian grey shrike (*Lanius Lahtora*), there also known as *mumāla*.

^۴ باران طلبک lit. "The Little Rain-caller," in India تئیری etc., and in Kashmir گل کاو is the Red-wattled Lapwing (*Lobivanellus goensis*). To Anglo-Indians it is well known by the name of "Did he do it." It is a quarry for the *lagar* the shahin, and the peregrine tiercel. In the Panjab the *taṭīrī* is said to call on rain. The word 'plover' is derived from the French *pluvier*, from the Latin *pluvialis* "rainy." An Indian falconer tells me that in spring a pair of these birds will mob a wild fox, and that he once caught a pair in a *do-gaza* with a small kitten as a lure.

میر شکاران ازین قواعد واقف است * بالضرورت چند مرغ آبی باولی باید داد و اگر میسر فیاید تا هم خیر است *

و چون شاهین بدین مرتبه رسد آن زمان ملاحظه کن؛ اگر اشتها موافق مدعای تو باشد فبها، و اگر کم شده باشد، پس سر نو بمصری خالی صاف کرده و در این اثنا پر و مهره و پلینۀ نغ و پنبه و پشم ساده و مصالح دار¹ موافق طبیعت جانور باید داد و بر کلمرغ² باولی کرده بپران * چون کلمرغ گرفت بعد از آن بر هر مرغ کلانی مثل کاز³ و کلنگ و کلک و مکسه بپران؛ و ازینها هرچه باولی بدهی بگیرد، و چون گیرد از آن سیر کن * و اگر خالی دست افتد و آمده بر قرالکو نشیند مرغ خانگی زبر پای شاهین داده و کشته از آن خوران، بلکه تکه دادن⁴ بسیار نیک است * و تکه⁵ از آن گویند که گوشت بز بیات کرده را ورق دستور مسلسل زنجیره دار⁶ تراشیده در شکم مرغ گرم نموده بخوراند مخلوط بگوشت مرغ، و آنرا تکه گویند * و گوشت بیات آنرا نامند که گوشت تازه صبح را تا شام نگهدارند و به هندی آنرا گوشت باسی گویند؛ و اکثر شاهین را همین گوشت موافق تر است در ایام شکار *

آنچه قواعد شاهین داری است و آنچه از استادان حاصل کرده بودیم درین موجز بموجب کتب استادان سلف درج نموده ایم، و هر دوائی

¹ مصالح دار، Indian falconers sometimes give an artificial 'casting' of namda or wool, etc., that has been soaked in aloes or in some other drug. This acts as a very mild purge and temporarily increases a hawk's hunger.

² کلمرغ، in the Panjab vulgarly *safed hil*, and in the Derafat *sānjrā*, is the white scavenger vulture (*neophron percnopterus*). In Persia it is called *kachal charkas*.

³ کاز incorrect for قاز; also spelt غاز.

⁴ تکه؛ vide p. 57, note 2: the term is here better explained.

⁵ مسلسل زنجیره دار i.e., apparently meat nearly cut to pieces, but in reality in one string, alternate cuts being made from each side so that the meat pulls out like the peel of an apple that has had the peel removed in a continuous strip.

که جهت شکار و طیار کردن شاهین احتیاج شود در فصل شکار شاهین باید جست و بعمل آورد - و الله اعلم بالصواب *

فصل ششم در طیار کردن چرخ دامی موافق تجربه فقیر : و طیار کردن لکر^۱ بهمین موقوف می باشد * اول باید چرخ خوب و قدآور و خوش رنگ چنانچه موجب فرموده استادان در اوصاف جانوران نوشته شد بدست آورده نیکو نگهداشت و بند و کلاه پوشانید و بر دست گرفته روز و شب بیدار باید داشت * چون بدست کشی عادت کرد و نیکو ملأئم شد پس هر بار سرش را در مشت گیرد تا در وقت کلاه دادن تصدیع نبیند * چون آخر شب چرخ بخواب گرفتار شود کلاه در سوش باید داد * و شب دوم ثلث حصه چشمش را وا کند و بیدار بتاکید باید نمود : و روز چشمش را بالا باید بست * شب سیوم نیم چشم را باید وا کرد و روز هم قدری چشمش را باشد * شب چهارم تمام چشم باید وا نمود و روز نیم چشم باشد * روز چهارم تمام چشم را وا کرده آن روز باید صاف نمود * اگر میر شکار صاحب هنر باشد پس جرأت کرده با نمک تنها صاف نماید از همه بهتر است * و اگر وقوف این صافی نداشته باشد پس از دیگر صافی صاف نموده خلطه اندازند و در خواندن و طلبیدن بر طلبه مفید تعلیم نماید *

چون گستاخ شود پس آنرا بنوعی دیگر طلبد یعنی این طور که از فاصله دور طلبیده چون نزدیک رسد قراقو پنهان کند * چون چند دور بر گرد سر تو بگردد و پاره بلند شود آنزمان باز قراقو را به ریمان

^۱ لکر، Hindustani لگور or لگهر the Lagar Falcon *Falco jugger*, vide JI. As. Soc., Beng Vol. III, No. 1, 1907.

سه گز بسته بر زمین پیش چرخ بيقداز تا بران حمله^۱ کند ؛ و چون نزدیک رسد باز طلبه پنهان کن * چند مرتبه چنین کرده پس ترالقو پیشش بدار تا بر آن نشیند ؛ آنزمان مرغ باید داد و بر آن سیر کرد *

هر روز قدری حملها زیاده کن و صبح و شام متواتر همین تعلیم کن و بلا ناغه تا آنکه به پنجاه حمله رسد و بیست و پنج حمله بیک وقت عادت کند و بر طلبه و مرغ خوب گستاخ و حریص گردد *

پس اگر خواهی که کلنگ گیرانی ، باولی درنا که در ترکی کلنگ گویند باید داد ؛ اگر میسر نیاید پس باولی عقار بدهد *

اگر خواهی که خرگوش گیر کنی مرغ خانگی که سفید رنگ باشد و تاج کلان و کشاد داشته باشد در صحرا بوده هر دو پای آن بر پسمان بهم به بند ، و مابین هر دو پای مرغ قدر چهار انگشت فاصله باشد و در بیابان رها کن و چرخ را بلند گردان * چون چند دور پرواز کرده بلند شود تو در پی مرغ بدو و چرخ را نگه کن * اگر بسرتو می آید بهتر و آلا نعره زن ؛ چون جانب تو گردد دیگر نعره مکن تا آنکه مرغ را بگیرد ؛ بران یکخوره کن و روز دوم طعمه داری نموده روز سیوم مبارک است بر خرگوش پرانیدن ، اما باین طور ، که چرخ را پرانیده بلند کرده و نعره زده در جائی که خرگوش خزنده باشد آورده خرگوش را هیبت باید نمود تا از جنگل بر آید و در صحرا بدود و در آنجا تماشای چرخ و خرگوش باید نمود * و چون نیکو بقواعد شائسته گیرد پس در بیابان و جنگل اندک که در آن خرگوش موجود باشد بالای آن چرخ را بلند کن ، و سواران جدا و از هم دور تر کشاده شده خرگوش را جویند * تا یک کروه

۱ سرزدن , the author's word for a stoop ; in modern Persian حمله .

و یک نیم کروه چرخ مانده نشود و مفارقت از سواران نکند و بر سر سواران پرواز کنان خواهد رفت *

اگر خواهی که تغدری¹ گیر کنی آنرا باولی تغدری، و اگر آن بهم نرسد باولی مرغ که رنگ تغدری داشته باشد باید داد * در صحرا برده چرخ را بلند کن و چون پشت بطرف تو کرد و اندکی دور تر رود مرغ را رها کن چنانچه چرخ نداند که از دست رها کرده و نعره زن که جانور متوجه باولی شود * پس از نعره خاموش باید شد تا چرخ خود آمده باولی گیرد و بر آن سیر کن * و دو روز دیگر طعمه داری کرده روز سیم بشکار بر و بپران، باین تدبیر که در صحرا چون تغدری بینی، دور تر چرخ را پرواز کن تا بلند شود و چنانکه همدیگر را نه بینند و خود تغدری خواهد خوابید و چون چرخ چند دور گشت چنان جهد باید کرد که هید بخیزد و چون مید برخاست آنزمان چرخ را نعره کن تا بر سر تو رسد و چون قابو آید و بر سر تغدری رود بپران و تماشا کن * اگر یک کروه متصل پریده برود و چرخ قریب پنجاه حمله و صدمه بر مید زند عجب مدار : و این نسبت به کلنگ تماشای بسیار خوب دارد *

و اگر کاز² گیر کنی اوغری³ بپران : و باولی کردن آن این طور است * یک باولی کاز چشم دوخته در صحرا برده بگذار تا راه رفتن گیرد : پس آن چرخ را بگذار تا او را بگیرد و از آن بکسوزه سیر کن * و دو روز دیگر در میان آبداره خورانیده روز چهارم یک کاز دیگر که پرو بال او درست باشد در صحرا

¹ *Tughdarī* one of the names in the Panjab for the Houbara Bustard, *vide* Jl. As. Soc. Beng., Vol. II, No. 9, 1906. The great Indian Bustard is in some parts of the Panjab called *tughdār*.

² *kāz* incorrect for *qāz* (also spelt *qāz*) "a goose."

³ *Ughrī* T. subs. "thief"; here used as an adverb

برده و در ریسمان دوازده گز بسته کسی را بگو که آنرا گرفته در درختی پنهان شود و قاز را بگذارد تا در آن دشت خرامیدن گیرد و سر ریسمان بدست داشته باشد * چرخ را کلاه از سر برداشته بسوی قاز متوجه کن * چون باولی را بطلبد آن زمان بگذار تا سوی باولی ببرد ؛ و باولی دار را بگو که چون چرخ نزدیک رسد بگرفتن ؛ قاز را رها کند تا پیش جانور ببرد و او را بگیرد ؛ پس بر آن سیر کن * بعد نیکو طعمه داری کرده جایی که قاز صحرائی یگانه یا دوگانه یابی انشاء الله تعالی بر آن بپران * در ابتداء بر گله بسیار هراسان گردد ؛ ولی چون نیکو گیرا و شلائن شود در جایی که بسیار قاز نشسته باشد بر گله آنها چرخ را مثل باز بپران ؛ انشاء الله تعالی بی خطا گیرد * و هر صافی و لقمه که در کار چرخ احتیاج افتد در فصل شکار آن را باید دید و آن از جمله تجربات است - و الله اعلم بالصواب *

فصل هفتم در طیار کردن چرخ آهیانی آهوگیر طریق

استادان ایران شکر الله لهم * چون خواهی که چرخ را آهوگیر رسانی اول بچه آن را که موصوف بتمام صفات باشد بهم باید رسانید و نیکو باید نگه داشت و پرورش بمسکه و گوشت سیاک¹ و لطیف نمود *

چون پر بازو و دم درست بر آورد بر دست گیرد و پایچه بند و کلاه بموجب قاعده باید پوشاند و بدست کشی ملائم مائل سازد * پس باید که قراقو یعنی طلبه² از پرهلی درنا عرف کلنگ و یا عقار بسته بر آن گوشت پاره بندد و چرخ را بران موافق قاعده سیاه چشم خواند و بر آن سیر کند *

¹ سیاک vide note 1, p. 56.

² قراقو یعنی طلبه vide note 3, p. viii; and note 1, p. 47.

چون گستاخ بر طلبه آمدن عادت و شعار خود کند آنگاه پوست
 آهویی بدست آر * چون جانور بمرتبهٔ باولی دادن رسد بدین نمط باید
 باولی داد * پوست آهوا را پراز گیاه نموده چهار چوب بدرازی پای آهو
 در هر چهار پایش نصب کن تا بقوت آن استفاده ماند؛ و چهار پایه^۱ گردون
 درست کرده زیر آن پاها نصب کن که هرگاه دران ریسمان بسته بکشند از
 گردش پایه^۱ بدود * و یک ریسمان دیگر از پس قفا در پوست گردن آهوی
 مذکور بگذران و پاره گوشت سرخ ببرند * و شب چرخ را قدری طعمه
 باید کم کرده داد تا صبح باولی را زود بگیرد؛ و در صحرا برده دست بدست
 یعنی از بسیار نزدیکی بر باولی بچسپان؛ و زنه‌ار که روز اول از فاصله دور
 نیندازی * و چون بر آن پاره گوشت نشیند سیر کن و چند روز بهمین نوع
 ترتیب کن که نیکو باولی خود را و صورت آهو را بشناسد * پس از آن
 آن آهوی چرخ پا را در میدانی که صاف باشد برده نرمک و آهسته بکش
 چنانکه پایه گردون آواز نکند، تا باعث رمیدن چرخ نگردد؛ و اگر پایه گردون
 آواز کند قدری آب بر آن پایها بریز تا آواز نکند * و چون چند بار باولی را
 دید و نیکو شناخت پس هر روز فاصله را قدری زیاده کن و ریسمان را بزور
 باید کشید تا باولی تند تر بدود و از آهوی زنده تفاوت نکند *

چون خوب گیرا و گستاخ گردد آن زمان آهو بر^۲ بدست آر و باولی
 ده * چون نیکو دلیر و شلائن گرفت پس بامید حق سبحانه تعالی بر آهو
 بهران؛ و باد روزی چرخ خوب است * و چون گیرد خوب سیر بخوران
 یکخوره، بشکر طبرزد آلوده *

^۱ پایه گردون: *pāya* "foot," perhaps an error for *pahayā* H. "wheel": *girdān* "wheel," perhaps for *gardān* "revolving." In any case the author's meaning is clear.

^۲ آهو بر^۲, "a fawn."

چرخ که برای آهو گیوی طیار سازند تنها نمی اندازند ولی در چرخ بهم یکجا ترتیب کنند تا وقت کار مددگار یکدیگر باشند * و دوسگ تازی همواره بهمره چرخان باید بر طلبه خواند و بر آن قراقو بکباب سیر باید کرد؛ و بر باولی از گوشت باولی خوراند و سیر کند تا رفیق کار باشند *

و هر دوا که احتیاج افتد جهت چرخ، آنرا در فصل شکار چرخ باید دید و بموجب آن عمل کرد * و دواى سگ در فصل سگ انشاء الله تعالى *

فصل هشتم در چشم کشادن شنفار و طیار کردن آن و عقاب و زمج موقوف بر همین است * بدانکه چشم کشادن و طیار کردن شنفار تمامش بشاهین بحری ماند که در اکثر فصول مذکور شده * و چون خواهی که کلنگ گیر کنی، اول بخواندن و طلبیدن بر قراقو گستاخ و حریص کن، و چند مرغ زیر پایش بکش و بر آن سیر کن تا گرم شود * بعد از آنکه اعتبار در خواندن و رفتن و آمدن بهم رساند فکر باولی کن باین نوع، که کلنگ را در بغل دیگری بده و بگو که سر کلنگ را از بغل، از طرف پشت خود، بیرون بگذارد؛ و گوشت پاره سرخ بر سر کلنگ ببرند و کلاه از سر شنفار بردار و آن گوشت پاره بنما؛ و باولی دار را بگو تا کلنگ را پا و بازو آستوار نگه دارد و بهر حيله شنفار را بر باولی باید چسپانید * و روز دوم و سیوم و تا چهارم همچنین کن *

بعد از آن کلنگ را بر زمین رها کن؛ و یک کس بالهای او را نگهدارد و دیگری بدست منقار او را بگیرد؛ و گوشت پاره بر بازوی کلنگ ببرند و کلاه از سر شنفار بردار تا بر آن چنگال زند و بگیرد. و مدد کرده شنفار را

دلور کن و کلنگ را بر زمین خوابانیده شفقار را بر آن سیر کن تا بداند که کلنگ آسان است، و هریص شود و ترسیده نگردد که روز اول است * و روز دوم نیز بهمین طور * روز سیوم منقار کلنگ را بر یسمانی برهم بند تا شفقار را زخمی نکند، و مهار در بینی کلنگ شتر وار کن و بدست کسی ده تا آهسته کلنگ را پیش بکشد و بگرداند، و کلاه از سر شفقار بردار و رها کن تا باولی را بگیرد، آنوقت نگهدار و بر آن سیر کن * چون چار روز چنین کردی آنگاه کلنگ را تنه تر بردان و بر آن رها کن، و گیرانیده و بغل چاک نموده و دل باولی بر آورده و بشکر طبرزد آلوده شفقار را سیر کن *

پس از آن، سه کلنگ پرندۀ تیز پر را در میدان برده بر بلندی پشته شفقار را به بر، و برابر کمر پشته باولی را نگهدار، و چند سواران زیر پشته باید فرستاد تا آنها کلنگ را بپراندند، و تو شفقار را بگذار تا بگیرد و زود بمدد او رس و کلنگ را فرو گیرد و نیکو سیر کن * روز دیگر شفقار را بر پشته بلند برده و باولی را بر زمین رها کرده و شفقار را از سر پشته بقابو گرفته استاده شو و بگو کلنگ را بپراندند * چون دور تر رفت شفقار را رها کن و سواران را بگو که زود بمدد رسند، و چون گیرد زود کشته بر آن سیر کن؛ اما دل کلنگ بشکر طبرزد آلوده و شیرین ساخته بخوران *

بعد از آن، طعمه داری کرده شفقار را موافق مدعلی خود باشتها آورده چند سواران همراه گرفته بیرون بصحرا برو و کلنگ یگانه و دوگانه بطلب * چون بقابو رسی زود بر سر کلنگ اسب تاخته برس، و همینکه کلنگ برای پریدن در جفت و خیز آید، بتوکل قادر کریم و کارساز رحیم شفقار را رها کن، و زود باید بمدد رسید * چون بامر الله تعالی کلنگ را بگیرد زود بکش و سیر کن یکخوره * و در هفته یکمرتبه بهمین دستور بپران * و سال اول

بدو سه کلنگ قناعت کن؛ بعده چون از تولک¹ فارغ شده بر آید، در حال دویم هر چند که پرانی بهتر گردد، و چندانکه گیرانی بگیرد * شنقار و چرخ را هر چند بی کاهلی² پرانی نیکو شلائن شود و از امراض ایمن گردد؛ و هر چند نزدیک و قابو پرانی خطا نکند و قائم گیر گردد * و جانور نورا هرگز بیش از خانه کریز شدن و خوب آموخته شدن در بی کاهلی³ نپرانی که بزحمت بگیرد، و باشد که آواره گردد و گم شود * اگر خواهی که شنقار را بر قو و قاز پرانی در ابتدا باولی قاز باید داد بدستوری که باولی کلنگ دهند و نوشته شده * و قو جانور پست سفید و بمشابهت قاز و لیکن بقامت بزرگ تر است؛ اکثر بزرگان ایران در خانها جهت تماشا نگهدارند و نیز از شنقار گیراننده * چون قو جانوری است قوی هیکل و باولی او کم باب بهم رسد و یکایک بشنقار گرفتن مشکل است لهذا باولی آن باین نوع دهند *

قوئی کشته بدست آرو شنقار را بغما، و ذبح گاه آن پیش جانور بدار * قورا در بغل کسی دیگر پنهان کن، و چون جانور مذبح آنرا گرفت بر آن سیر کن * بعد از آن قوئی زنده را کلاه در سر بپوشان و ریسمانی از آن کلاه بالا بگذران و پاره گوشت بر آن ریسمان بند * غور در بغل دیگری باشد بهارچه پیچیده، و سر آنرا از پس بغل خود بیرون کشد و شنقار را بنماید * چون بگیرد گوشت مرغ دیگر داده سیر کن، و غورا زنده برای روز دیگر باید نگاه داشت * سه روز بهمین دستور بعمل آر؛ بعد از سه روز، چهارم روز، کلاه غورا برابر چشمهایش سوراخ کن، و سر و بال غور بدست دیگری ده و شنقار را

¹ *Tūlak* T. "moult of birds."

² بی کاهلی; by this expression the author apparently means constant flying, that is, not allowing intervals of more than a day to elapse between the flights.

نزدیک رها کن تا سر غورا بگیرد * آنروز نیز بگوشت مرغی سیر کن *
چون در دو سه روز حریص گردد بعد از آن کلاه از سر غور آر تا تیز پرد
و باولی کن و بشفقار بنما * چون بگیرد بغل غورا چاک کن و دل و شش
آن بشکر طبرزد آلوده بدان سیر گردان *

بعده در کنار رود خانها و نهرهای آب جائی که مقام غو باشد برو
و بگو تا غورا از آب بیرون آرند * چون غو از آب بر آمده بسمت
بیابان پرد، تحمل باید تا از آب دور تر برود؛ آن زمان شفقار را رها کن *
چون بگیرد بر آن سیر کن * تا ده شکار همچنین بر یک غو سیر نما *
بعد از تولک هر چند گیرانی بگیرد و زنهار تا غورا از آب دور نکنی شفقار را
رها نه نما که شفقار جانور بسمت سخت کوش، مبادا عقب غو خود را
در آب زند و غرق شود * و شذایی بشفقار خوب نیست زیرا که او جانور تند خو
و ستیزنده و بلند پر است * هر چند بلند تر باشد اسان تر گیرد؛ و بعهرها
یکی بدست آید؛ و آنرا از سمت بلغار¹ و آن نواح آرند *

و اگر خواهی که لک لک را یا از جنس انرا که بکنار آبها ماند
و بهندی مکسه² خوانند و ابلق رنگ است باولی بدهی پس بدستوری که
برای باولی کلنگ نوشته شده بدان موجب بی کم و کاست بعمل آر؛
انشاء الله تعالی همه را بگیرد *

شفقار را در پی شکار ریزه از آن نهرانند که شفقار جانور بسمت
سخت کوش و کم یاب؛ در پی شکار آن قدر کوشد تا بگیرد، و الا تا چند
فرسنگ تلاش کند * و همه کار و کردارش بشاهین و چرخ ماند؛ و او را

¹ *Bulghār*, Bulgaria, the country of the Slavs, which formerly included a large portion of Russia.

² *مکسه*, I am unable to trace this word, but it is evidently a species of stork, probably the "Beef-steak Bird" or Episcopal Stork (*Ciconia leucocephala*).

عزیز و مبارک دارند؛ و در اصل یک لحظه از خدمتگاری آن غافل شدن خطا است * نزد مغلان همین شنقار شاه جانوران است * در موسم گرم در جاهای گرم مدار، و پیش از هوا سرد شدن او را بگرم سیرها مبر، که او را گرما بغایت زیان دارد * آشیان و مسکن شنقار در ترکستان در جایی است که آنجا برف همیشه موجود می باشد و هیچگاه نمیکدازد * و در تابستان چون او را بصحرا بری چیزی بر پشت شنقار پوشان که آفتاب و گرد او را زیان دارد * و بوقت تولد بسرد ملک برند * و در خانه تاریک که در آن دود باشد میند که او را نجات کند و زشت گرداند * وقتی که گرسنه باشد تنها مگذار که از غایت گرسنگی پای خود بکند و بخورد¹ و الله اعلم بالصواب *

---

¹ A habit of the Red-headed Merlin also.

باب پنجم

در معالجات جهت شکار جانوران گلال چشم مشتمل بر دو فصل

فصل اول در شکار باز و جرّه آن • بدانکه باز نو را که روز اول بیرون بری بلکه هرگاه بشکار برائی، چون نزدیک اسپ برای سوار شدن بیائی اول بانگشت سبابه دست راست برگردن اسپ الف ملفوظی، (یعنی الف و لام وفا هر سه حروف بهم مرکب) بنویس که الف^۱ شود * و چون سوار شوی این دعا بخوان تا حق سبحانه تعالی ترا و جانوران ترا از همه آفات و جمیع بلیات در حفظ خویش دارد و بسلامت

باز آرد * قوله تعالی سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝^۲ اللهم

سلمنا وسلم ديننا واحفظ علينا متاعنا وردنا الی اهلنا سالمین بحول

منک و قوتک و عزتک و شرفک و عظمتک اللهم سلم بزازنا و شواھیننا

و مقورنا من العقبان و الزمجة و من غیرهم الذین يتعقبون اطيارنا

و جوارحنا باذنک و الحول منک لا اله الا انت الله الواحد الصمد لم ید

¹ It is said that 'Ālamgir used to 'write' الف on his standards and horses.

² Qur., xliii, 12: the remainder of the Arabic is not from the Qur'ān.

و لم یولد ولم یکن له کفواً احد و صلی الله علی محمد وآله الطیبین
 الطاهرین و یکمرتبه سورۀ فاتحه و سه مرتبه درود بخوان¹ و انشاء الله تعالی
 بشکار برآمده طلب مید کن *

روز اول درّاج را یکجا محاصره باید کرد که آنجا علف و درختان
 کمتر باشد و گرداگرد سواران چند استاده شوند و احتیاط نمایند که درّاج
 پیاده شده گریخته نرود ؛ و پیاده را بگو که شاخ درخت گز بدست
 گیرد و بدان نرمک نرمک زده درّاج را بیرون بپرانند ؛ و کسی را که باز بدست
 باشد آنرا باید که زود بقابو روبروی باد بپرانند * و زنه‌ار نگذارد که دور رود و زنه
 باز خالی افتاده بیدل شود و میل جهت شکار نکند * چون گرفت بدون
 آن میرشکار که باز باو رام و موافق باشد کسی دیگر بسر باز نرود ؛ و آن هم
 از دور از اسپ پیاده شده بجای حرف زنان و سخن گویان و نوازش کنان
 نزدیک رود ؛ و باید که روبروی باز برود و استاده و پس پشت بسر باز
 نرود ؛ که باز از استاده رفتن بترسد و رم کند ؛ و نشسته رفتن بهتر است
 تا باز هم بداند که این کس همان است که هر روز باوای و طعمه از
 دستش میخورد * پس بمجرب رفتن درّاج و هر دو سیاقین² باز را بدست
 گیرد * و بهمان یک درّاج قناعت کردن خوب است ؛ و باز را بگذار تا
 پر بکند * چون بخوش فعلی پر از شکار کند و رام شود ؛ بعد از آن
 بر آن کشته سیر کن * و تا چند شکار بیگ درّاج قناعت کن * بعد از آن
 که شلائن شود بر هر چیز و مید کلان که بپرانی انشاء الله تعالی
 بی خطا گیرد *

¹ The breath would then be exhaled over the person, the horse, the hawk and in the direction of the 'field'

² میاقین vide note 2, p. 55.

و روز اول شکار و نیز روزی که صید کالان بگیرد آنروز باید که باز را یکخوره کرد، و طعمه با شکر طبرزد و نبات آلوده باید داد، و همواره شیرینی باز را دادن خوب نیست * و یک خوره سبک باز را باید داد که بین الصلواتین عصر و شام باز گوشت را که صبح خورده باشد از حوصله بته برد * و اگر تا بظهر طعمه را بته فرو برد و یا پیش از آن هضم کرد، تا هم قدری که بوقت شام جانور تواند هضم کرد بالای یکخوره اضافه کردن روا است * قول استادان است، که اکثری برین اتفاق دارند، که بالجزم یکبارگی دلاوری کرده طعمه زیاده نباید داد خصوصاً جانور لاغر را که طاقت هاضمه معداد هم برای او مشکل است و زیادتی و دلاوری بدان جانور لاغر مریحاً خطا است *

چون سیر کرده بخانه رسند باید که زود طغاره پر آب نموده و چکس نزدیک آن زده باز را بر چکس بسته تسمه را دراز گذارند تا باختیار خود غسل کرده تمام روز آرام کند * و چون وقت طعمه عصر رسد باز را بر دست گرفته قدری طعمه پیش او بیار و بنما تا بخورد اما قلیلی، که دفع وسواس و حرص او شود، و وقت طعمه خود را شناخته بطلبد * چون روز شکار یکخوره سیر کرده باشی عصر باندک قناعت باید کرد، و شام اگر بر پدواز قرار گیرد بهتر، والا بردست، چنانچه عادت کرده باشد، و بنوعی که آرام کند، بدار * و بعد یک روز در میان کرده، که آن روز باید آبدار خوراند و روز دیگر باید بشکار برد * و چند روز بیک درآج قناعت کن و سیر کرده چون بخانه رسی بر طغاره آب پر کرده بنشان تا باز بداند که بدون شکار آرام کردن نمیکذارند * و هر چند بلا ناغه بشکار بری نیک خو گردد، و آرام دادن باعث فروخت و صحت باز است *

و جانور را در ابتدا بهر چیز که باولی کردی بگیرد و بهر دارویی که اول عادت کردی موافقت واجابت نماید * و داروی سخت ابتدا جانور نورا و جانور را که میرشکار دیگر طیار کرده باشد ندهی * و منع کلی که درین هنر است این است که اگر طبع خود جانور از اجابت بدوا ملایم و موافقت نماید و محتاج بسخت نشود آنرا هرگاه که بیفرمائی کند و اندکی سخت باو دادی زود رام شود * و جانور که اصلاً عادت بمعالجه سخت کرده باشد و همه نرمی و گرمی آزموده باشد پس اگر خدا نخواستہ آن جانور بیفرمائی کند به بسیار سختی رام شود و در سختی بسیار واقعاتی سخت پیش آیند و دریافت و تدایوی آن را اگرچه این مبتدی نیز بموجب حوصله و بصارت خود درج نموده جز از تجربہ بسیار مشکل است * و نگهداشت باز باین طور باید کرد تا دوسفر و مقام همه سازد و رنج و راحت بر خود قبول کند *

باید که باز نورا روزی که شکار اول کند سیر کرده و بخانه آورده و بر طغاره آب بنشانی تا ظهر و بعده برداشته طعمه خورائیده بر دست گیری تا شام و شام بر پدواز بندی * اگر همراه جانوران دیگر قرار گرفت بهتر و اگر بطید بر دست گرفته عادت قدیم بدار * چون نماز خفتن رهد بر پدواز بند تا یکپاس شب نشسته باشد * و شب دوم نیز یکپاس اول نشسته باشد و سه پاس آخرین بیدار بدار * و چون شکار خواهی بردن آنشب چهار پاس بر دست بدار و صبح بشکار برو * بعد شکار بهمان دستور بر آب بند و بهمان دستور بر دار و بیدار کن مگر بهمین قدر تفاوت که دو پاس شب بر پدواز بندی و بعد از شکار سیوم سه پاس شب بر پدواز بند و یکپاس آخرین شب معتاد کن به بیداری * و روز بنوعی که گفته شده * و هر دارو که خواسته باشی بمصلحت علم بعمل آر *

باز را در ایام بهار بر مرغابی پرانیدن نفع بسیار دهد، و در آب افتادن باز جهت کزیز نیکو است * و زنهار که تا جانور را صاف نکرده باشی بشکار نبری مبادا که بیوفائی کند و بگریزد و صافی جانور نو را هاده خوب است و آن نیز بر دو نوع است *

صافی اول - مصری^۱ قدر هفت ماشه با کارد دانها گرفته برابر کنار جنگلی^۲ تراشیده و در پارچه تر که اندک نمناک باشد مالیده و هموار نموده باز را گرفته قباچه کرده دهنش را وا کن و چند قطره آب در دهن باز چکانیده گلویش را باید تر نمود تا بمصری خراشیده نگردد؛ و بسبکدستی و جلدی نبات را از حلق جانور فرو بگذار و جانور را از قباچه کشیده بردست باید داشت تا که دو پیکخال کند * بعد از آن اگر زمستان باشد آب شیر گرم در پیاله پیش باز بیار تا بخورد؛ و به یکبار آب بسیار نباید داد مبادا سردی هوا بر جانور غلبه کند * بهمه جهت آهستگی خوب است * چون از آب خوردن فارغ شد گوشت دل بز ورق تراشیده قدر دو سینه یک گنجشک آبداره خورانیده سیر نما و بهمین قدر قناعت کرده عصر هر دو بغل چهار گنجشک خصی بی پر و استخوان صاف نموده بخوران * و بعده تدریجاً زیاده کرده روز سیوم بر طعمه معذاک آر؛ آنگاه قابل شکار گردد * و اگر باین موافقت نکند پس صافی دیگر اختیار باید کرد که ازین درشت تر بود *

نوع دیگری صافی ماده - نبات قدر نه ماشه باریک آس نموده سرمه کند و با آب یا گلاب گولی طویل بطور خرما درست نموده صبح باز را در

^۱ By *misri* the author means sugar-candy; called in the Panjab *kūza misri* and *sanguri* (corrup. of *sanjari*) *misri*. Falconers of the Derajat generally use this receipt for purging saker falcons, on first taking them out of the moult.

^۲ By *kunār-i jānglī* the author means the Indian Jujube or Chinese Date (*Zizyphus jujuba*) in Hindi *ber*.

قباچه گرفته بدستور صافی ساده که نوشته شد بعمل آرد؛ و آب دادن و سیر کردن همه بیک طور است لهذا تکراراً نوشته نشد *

نسخه طعمه داری¹ که پس از هر صافی به باز و همه جانوران موافق است و اتفاق استادان بر این است * چون خواهی که صبح جانور را صاف کنی پیش از آن، بوقت شام، طعمه معتاد که جانور همیشه میخورده باشد، سیوم حصه از آن کم کرده باید خورانی؛ پرو استخوان منع است، که مضرت برون جانور رساند، بلکه پاره کند * و فردای آن روز، دم صبح، صافی باید داد بقواعدی که در صافی ساده اول گفته شده؛ و آب دادن پیش از دو پیخال خطا است مگر آن که بعد صافی دادن بند شود و پیخال نکند؛ آن وقت بلا فرصت آب دادن لازم است؛ و تا وقتی که برغبت خود آب میخورد طعمه دادن خوب نیست * چون از آب فارغ شود آن زمان بقدر یک بغل گنجشک² باز را که لاغر باشد برای تقویت طبع بخوراند؛ و فربه را احتیاج دادن آن نیست * و شام هینکه چهار گنجشک بی پرو استخوان، و صبح دویم قدر دو گنجشک گوشت دل بز؛ و شام سه گنجشک از پرها صاف نموده با استخوان باید خورانی؛ و صبح سیوم گوشت بز قدر چهار گنجشک ورق تراشیده آبدار کرده بخوراند؛ و شام قدر پنج گنجشک بی پرو استخوان باید خورانی؛ و صبح دیگر بر مرغ در میدان طلبیده بخون و گوشت آن سیر کن و بعد از آن شکار را بر خود مبارک دان *

1 Indian falconers, as a whole, diet a hawk in this manner after purging.

2 It is the custom to give this quite fresh and warm, and mixed with blood. It is always given if the hawk has cast up, or got rid of, any fat. If, however, the hawk is in good condition and has got rid of no internal 'fat,' this taste of fresh meat and blood is seldom given.

نسخهٔ پرو مهرهٔ جانور نو - چون جانور نو را طومافهٔ روزن دار شب از سر بر دارند و شبها قلندرهٔ شود، آن زمان میر شکار را لازم ست که دو شب ناغه کرده شب سیوم پر میداده باشد و مهره هم گاه گاه * و مردم عوام پر مهره را لفظ مرکب برای پر دادن گویند، و این غلط است * پر آن است که داروی چند در پرها پیچیده، یا پر قفا وقت شام بخوراند و وقت انداختن باید نظر بر آن داشت؛ و مهره آنرا گویند که مهره گردن مرغ بالای طعمه بخوراند * چون پرو مهره بهم یکجا دادن موافق تر است جهت حفظ صحت جانوران، و نیکوترین طریقهٔ حفظ الصحت است لهذا آنرا پر مهره گویند *

و باز نو را چیزی که میر شکاران کامل اول دهد فلغل گرد است، و قدر مستعمل آن از یکدانه تا پنج دانه، و زیاده ازین نباید داد؛ و بدنجان خاویده و هر دانه را سه پاره کرده در پر پیچیده باید خورانید؛ و لیکن باید پرها اندک باشد که ابتدا است * و فلغل گرد باز را برای همین یک خاصیت در پر دهند که از حدت و تلخی آن پر در ته شکم نگه نمی دارد و بوقت البته قی کرده بر اندازد * و این جهت شکار بکار نیاید مگر آنکه جانور را پر خوردن و بوقت پر انداختن آموخته گذد *

پرو مهرهٔ دیگر که جهت شکار بکار آید - یک عدد قرنفل خام را که در هیچ دوائی پرورده نباشد، در پر گردن یا بازوی مرغ و یکعب نبات قدر یکماشه بار یار کرده پیچیده بخوراند، و صبح بعد از پر انداختن پر، خون هر پرنده که میسر آید باز را خورانیده بر شکار پراند * و باز را و همهٔ جانوران شکاری را که پر خورانی¹ از همه پرندگان خوب است و لیکن گوشت عکمه ممنوع

¹ There is an error in the text.

است * و پرهایی فاخته و کبوتر و قاز و وانگ^۱ و تغدیری مضر است جهت فرمی پرشان *

نسخه طعمه داری سنگتاب^۲ جهت شکار باز - اگر باز بر مید حریص نبود آنرا قونفل قدر دو سرخ در یکتوله آب تر کرده و سائیده نیکو حل کند، و هفت پارچه سفال که هر کدام برابر ناخن فر انگشت آدمی باشد در آتش گرم کرده در آن آب اندازد؛ چون سرد شود بر آورده آب مذکور در پارچه صاف نموده و قدر یک کنجشک گوشت بز در آن تر کرده وقت صبح باز را بخوراند و دیگر هیچ نباید داد * و عصر سه گنجشک مع استخوان آبدار^۳ شیر گرم داده سیر کن * و صبح دیگر خون هر زنده که موجود باشد خورانیده بر شکار باید پرانید؛ و اگر عصر خواهد که باز را بشکار برد صبح این طعمه داده باشد، قاهم روا است؛ برود *

نسخه سنگتاب^۲ کرونده^۳ - اگر باز در شکار گرفتن کاهلی کند و بی فرمانی نماید بیارد کرونده^۳ (و آن گیاهی است که در هندوستان بهمرسد و مردمان آنجا ثمره آنرا بخورند) و شیر از آن گیاه بر آورده قدری قونفل وزن یکسرخ در شاش کودک سائیده ممزوج نماید؛ و نبات ناکوفته که یکپاره باشد در سفال بالای آتش نهد، چون گداخته چکیدن گیرد آن زمان نبات مذکور در آن دوا باید انداخت، چون سرد شود آن آب را در پارچه صاف نموده و طعمه گوشت بز قدر یک کنجشک در همان تر کرده صبح باز را خوراند * و اگر آخر روز بشکار برد تاهم نیز باک ندارد؛ و الا قدر سه کنجشک آبدار^۳ وقت

¹ Wānk or āwānk is, in Kapurthala, the name of the night-heron (*Nycticorax griseus*). In Kashmir it is called bor, in Oudh subuk and in Persia vāq vāq.

² Sang-tāb subs. Any decoction prepared by plunging hot stones in it: *shan-tāb* is a similar mixture heated by a piece of hot iron.

³ کرونده *Kakronda*: *Blumea lacera* (Watt). The "Makhzan" says the Arabic name for it is *kamādaryūs*, "the germauder."

شام خورانیده سیر نماید، و صبح باید که خون هر پرنده که در آن وقت موجود باشد خورانیده پرازد، و این از استادان هندوستان است *

نسخه سنگتاب ساده - باید که هفت سفالپاره آب نادیده را در آتش گرم کرده در پنج توله شاش کودک اندازد تا سرد شود و آنچه کف کند آنرا دور کند؛ و بقیه را از پارچه صاف نموده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده صبح بخوراند و ظهر بشکار برد، و اگر صبح بشکار بر دست شکار بعمل آرد¹ چرا که مابین این و شکار آبداره نباید داد که جوش این دوا تا چهار پاس بماند؛ بعد از آن اثر کمتر کند؛ و این از استادی است *

نسخه لقمه سهاگه بریان - اگر باز در شکار خوب گیري نکند، بپار سهاگه تیلیه² را در سفال بر آتش بریان کرده وزن یکسرخ و نبات یکماشه بهم باریک نموده صبح و یا هرگاه که متوجه شکار شود زمانی پیش از آن در ورق گوشت خورانیده سوار شود و بعد از یک پیخال بپراند و این از متقدمین است *

لقمه صافی افیون - اگر باز در شکار بگریزد و از درخت بدرخت پریده نشیند و خوبی نکند آنرا باید که این لقمه بدهند * کمله³ دو ماشه، نمک سنگ چهار ماشه، سهاگه تیلیه خام چهار ماشه، نبات چهار ماشه، همه داروها باریک آس نموده در بار تاتوره جوف خالی کرده دوا را پر کنند و بالايش گل اندوده در آتش نرم پخته بعد از آن قرنفل چهار عدد، افیون قدر یکسرخ، در شیر لیمون و اندکی شیر عورت با همه داروی مذکور یکجا کرده سحقی نماید؛ برای باز وزن یکسرخ، صبح در یک گنجشک خوراند؛ بعد

¹ There is an error in the text.

² سهاگه تیلیه *Suhāgā Telīyā* : Crystallized borax.

³ کمله = قنبيله *vide p. 51, note 2.*

چهار پیخال، طعمه آبداره قدر دو گنجشک باز را خوراند و روز دویم بشکار برد، و خون خورائیده، بعد از آن بپراند * و همراه دوا همان یک گنجشک گوشت بز صبح کافی است؛ و تمام روز تا ظهر گرسنه دارد و عصر بآبداره سیر کند چنانچه گفته شد *

نسخه لقمه اجوائن * نبات وزن یکسرخ - اجوائن¹ خراسانی یکسرخ - قذیل ناشسته دو سرخ - بیربوتی نیم سرخ - در آب برگ درخت نیم و شیر لیمون سائیده گوی وزن یکسرخ کند؛ مقدار خوراک برای باز یک گوی، و ریزه جانور را نصف، هنگام شکار در یکمورق گوشت خورائیده سوار شود؛ در شکارگاه خون پرنده چشائیده بپراند *

نسخه لقمه قرنفل * مومیائی² یکسرخ - قرنفل یکعدد - نمک سنگ قدر یکسرخ - باریک آس نموده یکروز صبح پیش از شکار در یک ورق طعمه بخوراند؛ و بعد دو پیخال قدر یک گنجشک آبداره گوشت بز بخوراند و تمام روز دیگر هیچ نخوراند؛ عصر سه گنجشک خورائیده سیر کند و صبح دویم خون داده بپراند *

نسخه لقمه تلخه خروس * نبات یکماشه - نمک سنگ نیم سرخ - تلخه³ خروس نیم سرخ - باریک آس نموده و سفوف کرده در یک ورق گوشت بز صبح باز را بخوراند؛ و چون چهار پیخال کند قدر یک گنجشک گوشت بز آبداره کرده بآب شیر گرم باز را دهد تا باشتها آید؛ و ظهر باید که بشکار برد * و این برای باز شوخ طبع نیکو مجرب است، و عمل استادان قدیم است *

¹ اجوائن Ajwain: Carum copticum.

² مومیائی Pissasphalt: Ar. عروق الجبال.

³ تلخه is probably the gall-bladder.

نسخه لقمه افیون حارا^۱ * اگر خواهی که در وقت سرما و هوای ابر
شکار کنی و ضرر بجانور نرسد، ببار افیون قدر یکدانه ارزن - و قرنفل نصف
عدد - صبح در ورق طعمه باز را بخوان و سوار شو - انشاء الله تعالی
مضرت سرما ببار نرسد، و این بسیا چشمان موافق تر است؛ آزموده
استادان است *

عمل نواب عالم خان * شنگرف^۲ دو رتی - قنبیل ناشسته یکسرخ - صبر
سقوطری^۳ نیم سرخ - نبات دو ماشه - گهونگی^۴ سفید یکدانه - زعفران
دو سرخ - همه را یکجا باریک آس نموده بگلاب خمیر کرده گولی برابر
دانه جو بسازد: وقت شکار باز را یک گولی و شاعین را دو گولی؛ و این
آزموده فقیر است *

لقمه از مقصود میر شکار * کافور بهیم سینی^۵ یکسرخ - قرنفل
یکماشه - مُشک نیم سرخ - جلوتری دو سرخ - دانه ایلاچی خرد بیست
و پنج دانه - بیر بهوتی چهار عدد - شنگرف نیم سرخ - نمک سنگ یکماشه -
ذاک^۶ سفید بریان کرده یکسرخ - صندل سفید چهار سرخ - مومیائی
یکماشه - نبات چهار ماشه - اجزاء مذکور را باریک آس نموده و بآب
برگ بریاره^۷ و آب پنچ^۸ چرچره^۹ و آب گوله نارنجی^{۱۰} و آب

^۱ I am unable to trace this. افیون حارا

^۲ شنگرف or شنجرف *Shangarf* or *Shanjarf*, Cinnabar.

^۳ صبر سقوطری *Aloe succotrina*: the Socotrine aloes.

^۴ گهونگی سفید *Ghunchi*: the white variety of *Abrus precatorius*: the Indian or Wild Liquorice root

^۵ کافور بهیم سینه *Bhimsaini* or *Baras camphor*: the Sumatran camphor.

^۶ ذاک سفید for ذاک سفید "Alum."

^۷ بریاره *Bariara*, also written بریاله *Sida carpinifolia*: the Hornbeam-leaved sida.

^۸ پنچ probably a copyist's error for بیخ.

^۹ چرچره *Chirchira*: *Achryranthes aspera*: the prickly chaff-flower.

^{۱۰} گوله نارنجی Orange flowers?

بیض اسکندره¹ ممزوج نموده بر سنگ صلايه بشیره جات قدر ما یحتاج آمیخته سحق بلیغ نماید تا باریک گردد و معجون کرده نگهدارد * قدر مستعمل از آن یکسرخ برای باز، و جانور ریزه یعنی شکره و باشه و بیسره را وزن یکدانه ماش؛ پیش از آن که سوار شود بجانور در یک ورق گوشت خورانیده بشکار برد و در آنجا خون هر پرندۀ که موجود باشد چند نوک داده بپراند * و اگر جانور بسیار ناعجیب بود آنرا دو روز متواتر باید خورایند؛ و بآبداره از مقدار ثلث حصه کم کرده سیر نمایند؛ و صبح سیوم بر مرغ گرم کرده نیم سیر کند؛ بعد از آن باید بشکار برد - انشاء الله تعالی خطا نکند که مجرب است *

لقمه از ایاز * قنبیل ناشسته، و صبر سقوطری، و نمک، از هر کدام یکماشه، بآب لیمون کاغذی ممزوج نموده روز شکار قدر دو سرخ باز را در ورق گوشت پیش از شکار بخوراند و چون دو پیخال کند آب شیر گرم باید خورایند؛ و اگر میسر نیاید آب سرد بخوراند * چون از پیخال آب² فارغ گردد باید پرانید و اگر جانور ملائم طبع باشد و از حدت دوا سست شود قدر یک کنجشک آبداره باید خورایند و بعد خالی شدن بپراند و این مجرب است *

صافی گهونگچی سفید * اگر باز بغایت بد خو بود، برای آن نبات یکماشه - نمک سنگ یکسرخ - قنبیل ناشسته نیم سرخ - صبر سقوطری برابر دانه جوارى - شنجرف یکسرخ - گهونگچی سفید یکدانه - بریان کرده داخل نماید - همه اجزا را سائیده بآب تازه گولی کرده صبح باز را گرنده مثل صافی از حلق او فرو بگذراند * چون دو پیخال کند آب شیر گرم دهد.

¹ اسکندره *Asgand : Withania somnifera.*

² پیخال آب *after physicking, a hawk drinks freely and for some time voids nothing but water.*

تا برغبت خود بخورد * چون از ته خالی شود قدر یک گنجشک طعمه
دل بز آبداره بدهد، و آخر روز بغل چهار گنجشک خصی بی استخوان
خوراند * و صبح دوم بر مرغ خانگی طلبیده نیم سیر کند؛ و شام سه گنجشک
از پروبال صاف نموده با استخوان معمولی بخوراند؛ و صبح سیوم بشکار
برد - انشاءالله تعالی موافقت طبع نیکو کار کند و مجرب است *

لقمه از محمد لطیف * قنبیل ناشسته نیم ماشه - صبر سقوطری
مساوی - قرنفل وزن صدر - سهاگه برابر دانه برنج - هر چهار را بآب لیمون سوده
برابر دانه ماش حبها سازد * مقدار خوراک باز دو گویی، و جانوران ریزه
یک گویی، در یک ورق گوشت بز بخوراند و زود باید بشکار برد؛ و اگر آنروز
بازندک طعمه آبداره قناعت کند و در روز دوم بشکار برد، بسیار نافع است *

نائزه¹ باز از منصور * قرنفل دو عدد - نبات یکماشه - پوست کوندار
بوداده² چهار سرخ - در آب و شاش کودک حل کرده چند سفالپاره سوخته
آتش در آن انداخته چون صاف شود آب مذکور را بنائزه یا در چیزی مثل
آن باز گرفته در حلقش ریزد؛ بعد از دو پیدخال قدر یک گنجشک آبداره
بدهد * اگر دوا صبح داده باشد، ظهر بشکار باید برد؛ و اگر عصر داده باشد
صبح دوم بشکار باید برد *

لقمه از شادی بیگ * قنبیل ناشسته چهار سرخ - قرنفل دو سرخ -
مشک یکسرخ - مومبائی یکسرخ - زعفران دو سرخ - بیر بهوتی یکعدد -
مصبر دو سرخ - مصری یکماشه - شنفجرف دو سرخ - کافور یک سرخ -

¹ نائزه, i.e., a reed or pipe, frequently the tarsus-bone of a heron or crane. The hawk is first cast and 'mailed' or held by an assistant. The falconer then fills his mouth with water, inserts one end of the pipe into the hawk's crop, and next fills the crop from his mouth.

² بوداده parched.

نمک سنگ چهار سرخ - بآب لیمون سحق کرده گولي برابر دانه فلفل باز و شاهین را کافي است، و جانور ریزه را برابر دانه ماش، پیش از شکار و در عین شکار دادن هم رواست * بعد دو پیخال خون هر پرندۀ که موجود باشد خورانیده بپراند *

لقمه تودري سرخ ¹ * بورۀ ارمني ² نیم سرخ - مشک برابر یکدانه ماش - تودري سرخ یکسرخ - بیر بهوتي نصف عدد - پیش از سوار شدن بآب تازه گولي بسته در ورق گوشت باز را خورانیده بشکار برد؛ هیچ احتیاط طعمه داري نیست *

لقمه عود که به هفدي اگر نامند * قرنفل دو سرخ - بیر بهوتي یکعدد - مشک نیم سرخ - تودري سرخ دو سرخ - بورۀ ارمني دو سرخ - عود دو سرخ - نمک لاهوري سه ماشه - همه اجزاء را بآب لیمون سحق نموده برابر دانه ماش گولي بندد و وقت شکار باز را یک حب از آن در یک ورق گوشت بز خورانیده بپراند و این از استادی است *

صافي که باز را نافع است * نبات دو ماشه - نمک سنگ دو سرخ - هردو را باریک آس کرده بآب لیمون و روغن گاو گولي بسته نگهدارد، و شام طعمه بی آستخوان، سیوم حصه از معقاد کم کرده، بخوراند؛ و صبح گولي مذکور باز را گرفته در حلق او فرو برد و بعد از سه پیخال آب دهد شیر گرم * چون از پیخال آب خالي شود قدر یک گنجشک گوشت بز آبداره تہوار ³ بدهد و عصر هینۀ چهار گنجشک؛ روز دوم طعمه داري بضابطۀ صافیا که نوشته شد بعمل آورد * روز سیوم بشکار برد و این عمل استادان قدیم است *

¹ *Todri surkh*, some kind of thorny tree or plant called in Arabia نذر الحمحم ; the seed is used in medicine.

² *Armenian bole*.

³ *tēvār* is apparently meat cut in slices.

لقمهٔ یکمیز^۱ که جهت شکار سریع الاثر است * اگر باز در شکار بی‌فرمانی
کند و هیچ دوا در آنجا موجود نباشد، پس باید که چند ورق گوشت از هرچه
موجود باشد با بول خود تر کرده بخوراند * اما کمتر از نیم گنجشک نباید
و زیاده هم منع است که دوا است، و طعمه را شکم سیر میدهد * و این
تجربهٔ استادان هندوستان و آزمودهٔ این فقیر است *

لقمهٔ پرچ بودادهٔ^۲ * پرچ را در پارچهٔ پیچیده و با شاش کودک تر کرده
در دودی^۳ دفن کند که بریان شود * بعد از پوسیده شدن در ورق گوشت از آن
با یک سرخ قنبیل مزوج نموده شب در ورق گوشت باز را بخوراند
و چون هضم کند چند ورق گوشت فاخته بخون او آلوده از آن سیر کند -
انشاء الله تعالی تا صبح اشتها بسیار آرد و این از هندوستانیان است *

لقمهٔ مومیائی * اگر در شکار گرفتن باز کمی کند آنرا قنبیل ناشسته
نیم سرخ - شکر طبرزد چهار سرخ - مومیائی قدر دانهٔ جواری - باهم باریک
آس کرده در یک ورق گوشت صبح پیش از شکار داده سوار شود * بعد از
یک پیخال، آب شیر گرم چند نوک بباز خورانیده چون یک پیخال دگر
کند پرانیدن میخواهد و این از استادان است *

لقمه از گدا بیگ * گاوری^۴ دو سرخ - افیون یک سرخ - اشخار^۵
نیم سرخ - بآب لیمون سائیده گولپها برابر عدس سازد * وقت شکار باز را
یک گولی در ورق گوشت خورانیده بپراند پیش از شکار و در عین شکار
دادن روا است و چند مقدار خون خوردن دهد تا اشتها زیاده پیدا کند *

^۱ یکمیز I am unable to trace this word.

^۲ پرچ or بیج Bach: the root of the sweet flag (*Acoras calamus*).

^۳ Dūdi, in Hindi ālū^o, is a faqir's fire, which is usually kindled in a hole in the ground.

^۴ گاوری In Hindi go-rochan, a stone procured from the gall of cows.

^۵ اشخار is an alkaline deliquescent substance, like barilla the ashes of salt plant.

لقمه از گوزی پاندي * گهونگچي سفید دو دانه - بیوهوتی نه عدد -
 کوفار یک پوست - قرنفل سه عدد - نمک سنگ یکدیم سرخ - نفل
 گرد سه دانه - زنبور سیاه¹ یکعدد - کافور یک رتی - حب المهل²
 دو سرخ - مومیائی و مشک از هر کدام یک سرخ - عاقرقرا³ یک
 سرخ - مصطکی⁴ یک سرخ - بچهناک تیلیا⁵ یکسرخ - انگوزه⁶
 یکسرخ - همه اجزاء را باریک نموده بآب ترب خمیر کرده برابر دانه ماش
 حبها سازد * باز را روز شکار یک گولی داده سوار شود *

سنگذاب مازو * آب کوفار یکنوله - آب مازو دو توله - هفت سفال پاره
 گرم کرده در آن اندازد * چون آب مذکور بعد زمانی صاف شود مشک قدر
 یکدانه ماش - بیریهوتی یکعدد - نبات سه ماشه - این همه را سائیده در آن
 داخل کرده قدر یک کفجشک طعمه گوشت بز در آن تر کرده باز را
 بخوراند و بعد چهار پیکال بپزند - انشاء الله تعالی خوب گیري کند و این
 آزموده استادان است *

طعمه داری که نظیر ندارد * نبات یکنوله - سرمه کرده در یک پیاله
 سفال آب نادیده بقدر دو کفجشک طعمه گوشت بز باهم ممزوج کند
 و تمام شب در هوا نگهدارد و صبح مشک دو سرخ - قرنفل یکعدد - در آن
 داخل نماید و باز را بخوراند و بعد از خالی شدن بشکار باید برد و آب شیر
 گرم پیش از سوار شدن باید داد : این طعمه داری قائم مقام صافی است
 و تجربه استادان است *

¹ زنبور سیاه probably a wood-boring bee, or else a species of mud-wasp.

² حب المهل, prop. حب المهل. The berry of *Prunus mahaleb*.

³ عاقرقرا 'Āqarqarhā : *Anacyclus pyrethrum* : the Pellitory of Spain.

⁴ مصطکی Gum Mastic.

⁵ بچهناک تیلیا *Bachnāg Telā* : *Aconitum ferox* : Indian Aconite.

⁶ انگوزه *Assafoetida*. *Ferula allinacea*.

طعمهٔ آهن تاب^۱ * که جهت اشتها ببعیدیل است * باید که آب تنها را هفت مرتبه آهن تاب کند. یعنی آهن گرم کرده در آب سرد کند. بعد از آن دانه‌های قاقلهٔ صغار، عرف الاجی خورد^۲ دو سرخ - مالکنگنی^۳ نیم سرخ - نبات شش ماشه - پخته باریک پارچه بیز کرده بعد از پرمهره انداختن صبح قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند؛ بعد از چهار پیخال بشکار باید برد. و به باشه و شکره نصف وزن باید داد. و این آزمودهٔ استادان هندوستان است *

سفکتاب^۱ سهاگه * شاش کودک در توله - آب تنها ده توله - هر دو باهم ممزوج کرده سفالپارهٔ چند سوخته آتش در آن سرد کند؛ بعده الاجی کلان^۴ پنج سرخ - سهاگه بریان یکسرخ - در آب سحق نموده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند و بعد سه پیخال بشکار برد و این آزمودهٔ استادان است *

سفکتاب استخوان کلهٔ سگ * چون باز در شکار بی فرمانی کند و بهیچ دوائی دیگر رام نگردد، بگیرد استخوان پارهٔ کلهٔ سگ دیوانه با روغن چوب کرده بر فتیلهٔ چراغ نگهدارد تا آتش گیرد * چون آن روغن بالایش بسوزد، هفت مرتبه این عمل را تجدید و تکرار کند * بعد از آن بگیرد شاش کودک پکتوله - آب خالص پکتوله - مالکنگنی دو سرخ - سهاگه بریان دو سرخ - باریک آس کند و آن استخوان را هم سرمه سا کرده داخل نموده در آن دو آینهٔ مذکور تر کرده قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده باز را بخوراند و بعد خالی شدن بشکار برد. اما بشرطیکه شکارگاه دور نباشد * و اگر شکار زود میسر

^۱ آهن تاب vide p. 79, note 2.

^۲ خورد The Lesser Cardamom : *Elettaria cardamomum* (Watt).

^۳ مالکنگنی *Māl-kangnī : Celastrus paniculata* : Black oil ; the *Oleum Nigrum* plan (Watt).

^۴ کلان الاجی The Greater Cardamom : *Amomum subulatum* (Watt).

نماید و جانور از شدت گرسنگی غش کند آنرا ورق چند آبداره خوراند و این از استادان قدیم است *

صافی چرچره¹ * اگر باز در شکار بی فرمانی کند آنرا در عین شکارگاه قدر سه ماشه نبات در حلق فرو باید برد و بالایش چند قطره آب برگ چرچره در دهن باز چکاند و بعد دو پیتخال برصید پراند - انشاء الله تعالی روز بروز خوبی زده کند * و شاهین را همین دستور شاید * و اگر شکار دیر شود چند ورق گوشت آبداره کرده بخوراند و این آزموده استادان است *

لقمه شنجرف * سهاگه خام یکسرخ - شنجرف نیم سرخ - در عین شکار در یک ورق گوشت بباز منکر باید داد و به باشه و شکره نصف آن : و شاهین را سزوار تر ازین دیگر دوا نیست * و اگر شکار میسر نیاید چند ورق گوشت آبداره کرده بخوراند *

لقمه گهونگچی سفید - بیربوتی یکعدد - گهونگچی سفید دو دانه - بدندان خاوبده یار² کند و در ورق گوشت باز را خوراند و بشکار برد *

لقمه گهونگچی ، نسخه دیگر * قرنفل یکعدد - نبات دو سرخ - گهونگچی سفید یکدانه - باهم باریک نموده در یک ورق گوشت بطور لقمه باز را خوراند و در عین شکار دادن روا باشد ؛ از تجربات استادان است *

لقمه کرمه - مار دهامن³ برای خوب گیری باز - این لقمه از همه لقمها قویتر است * بیارد مار دهامن⁴ و آنرا قدر یک وجب از جانب سر و دم بریده دور کند : اما باید که دو ضرب متصل بزنند یکی برگردن و دوم بر دم.

¹ چرچره (Chirchira) *Achyranthes aspera*: vide p. 82, note 9.

² یار کردن i.e., to mix together.

³ Kirma from کرم "worm."

⁴ مار دهامن (dhāman H.) = large species of harmless snake, *Zamenis mucosus*. (which is supposed to suck cows).

که هر دو عضو او بیک دفعه بریده شود (مدعا آنست که در سر و دم مار زهر قاتل است، و اگر یکی ازین دو عضو بریده شد زهر بدیگری وارد گردد، لهذا بتأکید تمام عمل باید کرد) و میانه آنرا در ظرف گلی انداخته در زمین دفن کند تا کرم در آن افتد؛ و آن کرم را در سایه خشک کرده نگهدارد * و ترکیب جهت دادن باز این طور است که کرم نیم سرخ - مشک یکسرخ - فوشادر نیم سرخ - بهم ممزوج نموده در ورق گوشت انداخته آن زمان باز را یا شاهین را بدهد که در عین شکار باشد * چون دیدی که بقضای الهی جلّ شانه شکار بدست نیامد، چند ورق گوشت بروغن بادام (اگر در شکار همراه باشد) آلوده بخوراند؛ و اگر آن موجود نباشد آبداره کرده بخوراند که مضرت بجانور نرساند * و اگر پیه خایه مرغ عوض روغن مذکور دهد از آبداره بهتر است * برای باشد و شکره نصف وزن آنکه برای باز و شاهین گفته شد * و آن اوزان یک خوراک است و آزموده استادان است *

لَقْمَةُ گل چنبه^۱ * بینج پپل^۲ را در سایه خشک کرده نگهدارد؛ چون باز در شکار خوبی نکند، بینج پپل چهار سرخ بدنندان خاویده با یکعدد بیربهرتی، و گل چنبه یکسرخ، یار نموده در ورق گوشت باز را خوراند؛ بعد یک پیخال بپراند- انشاء الله تعالی بی خطا گیرد * و اگر شکار میسر نیاید چند ورق گوشت آبداره کرده بدهد تا بحال خود مانده سست نگردد و این تجربه استادان است *

لَقْمَةُ شکر خوره^۳ - بیارد مرغک شکر خوره و آنرا چنان بکشد که خون او نریزد و اندرون عروقهش بماند؛ و از پر و بال صاف نموده و سیفه او را

^۱ لَقْمَةُ گل چنبه Flowers of *Michelia champaca* (Watt).

^۲ پپل (prop. pippal) for pipal The Peepul Tree: *Ficus religiosa*. (Watt).

^۳ شکر خوره — مرغک شکر خوره A species of sun-bird (Nectariniidae).

چاک کرده و بیربھونی چهار عدد، زعفران دو سرخ، قرنفل چهار سرخ، عاقرقرحا دو سرخ، مشک دو سرخ، قنبیل چهار سرخ، صبر سقوطری در سفال آب نادیده بریان کرده دو سرخ، اینهمه اجزا را باریک آس نموده در چاکهای سیفه و شکم آن پر کنند، و بروغن گاو آن را بریان کند که هم سرخ رنگ شود و خام نماند و نسوزد، و هم روغن باقی نه ماند؛ اینهمه قواعد مدّ نظر داشته کار کند، و همراه خود همواره داشته باشد؛ هرگاه جانور باز و یا شاهین بی اشتها شود آنرا در عین شکارگاه بدهد؛ قدر چهار سرخ از آن گوشت و دوا، بهم بآب تازه سائیده، در حلق جانور چکاند و بعد یک پیتخال یک سیفه سارو¹ تھوار دهد، بخون او گرم کرده سیر کند، و بر همین قدر طعمه قذاعت نماید؛ و عصر قدر سه گنجشک آبداره کند و بدان سیر نماید * صبح دویم نیز چهار سرخ از همین لقمه در آب تازه سائیده در حلق جانور چکاند و هیچ آب ندهد * این صافی نیست، و این جوش در سردی بهیاری خوب نیست تا که اشتھای جانور بند نشود، و آنروز زود خورائیده سوار باید شد * و بعد از خون چشانیدن و یک پیتخال کردن، پرانیدن و مید گیرانیدن لازم است * و این از نوادر لقمه ها است و از نسخهای مجرب عمده است * و این را کسی که داند غیر ازین بردیگری عمل نکند؛ و کمتر کسی از میرشکاران است که واقف باشد و این را داند * و مطلق آب ندادن هم بیم داغ بجگر جانور رسیدن است * بعد از گیرانیدن دو دست، چند کُرت آب باز را بخوراند و بشکار مشغول شود و بر مرغان بزرگ مثل قاز و تغدري و سرخاب، باز را راغب و دلیر گرداند * برای شاهین سه سرخ، و برای بیدسره و شکره² یکرته باشد *

¹ سارو for هار the starling, the maina.² Ratī H. and surkh P.

لقمه قرنفل * شکر طبرزد چهار هر خ - قرنفل دو عدد - بدن دان خاویده
در حلق اندازد؛ بعد از یک پیخال آب ندهد، ولی یک سینه فاخته و یا سارو
و یا یک گنجشک بخون گرم آلوده بخوراند و چون خالی شود باید بشکار برد *
سنگتاب شیر کزنده * بیارد کزنده و آب آنرا کشیده باندکی شاش
کودکان ممزوج نماید، و دو عدد قرنفل در آن سحق نموده چند سفالپاره
سوخته آتش در آن سرد کند * بعده از پارچه گذرانیده قدر یک گنجشک
گوشت بز در آن تر کرده باز را پیش از شکار خورانیده سوار شود، و چون
دو سه پیخال کرده از قه شکم خالی گردد بپراند *

نسخه حب نبات * حبها که قنادان پنجاب آنرا از تفها چاشنی¹ نبات
سازند باید خالص بهمرسانید زیرا که اکثری آرد داخل کنند که در وزن جهت
فروختن نفع به ایشان بخشد، و آن بکار جانوران نیاید مگر خالص، و طویق
دادن و استعمال آن دو نوع است *

یکی آنکه اگر جانور صافی سخت نخورده، و امثلا² برو هم مستولی
نباشد، ولی فقط اندکی بی اشتها گشته باشد، آنرا گرفته چند دانه بطوری
که صافی دهند، از حلق او فرو بگذرانند، و بعد از دو پیخال آب دهند *
اگر ابتداء زمستان باشد و یا ایام بهار آب سرد بهتر است؛ و اگر سرمای
شدید باشد آب شیر گرم نافع تر است * چون از آب خوردن و پیخال
کردن فارغ شود قدر یک گنجشک گوشت بز ورق کرده باز را تهور خوراند
و بهمان قذاعت کند تا عصر، و آن وقت قدر سه گنجشک طعمه آبداره
باید خورانید و آن شب هیچ پرمهره نباید داد و صبح گاه باید بشکار برد *
و اگر جانور سخت طبع باشد و نامجیب آنرا لقمه که بمزاج موافقت کند
و آزموده بود بدهد *

¹ چاشنی، Syrup.² امثلا Repletion, satiety.

نوع دوم این طور است که روزی که خواهد بشکار رفتی، شب آن¹ اندکی طعمه از معناده کم کرده بدهد؛ و نیز پر خالی بی رفاقتِ درای دیگر بدهد، و صبح شکار، چون باز پر را بگرداند و قی کرده براندازد، آن کمان دو حَب از آن حبوب نبات که وزن دو ماشه باشد از حلق باز فرو بگذراند و سوار شود * وقتی که یک پیخال کند آب باید داد؛ چند منقار بخورد و بعد یک پیخال بپراند، و این از تجربیات این فقیر است و از محمد هاشم میر شکار * و اگر پیش از آب دادن صید میسر آید مبارک است، احتیاج آب نیست *

صافی از عبدالواحد میر شکار * اگر باز نبات هضم نکرده ولی ناگداخته بمجورد ادن قی کرده براندازد، آنرا باید که اول نمک تنها قدر گذار جنگلی از حلقش بگذرانند و چون بعد زمانی آنرا قی کرده براندازد بار دیگر باز را گرفته نبات از قدر مستعمل سیوم حصه کم کرده باید داد؛ و همه دستور و قواعدش، از آب دادن و سیر کردن، مطابق صافی ساده که در اول این فصل مذکور شده، بعمل آرد *

لقمه ترب که به عربی فجل² گویند؛ از حاجی الیاس * اگر در شکار باز بیفرمائی کند و هیچ داروی دیگر موجود نباشد پاره ترب که تلخی زیاده داشته باشد بدن دان خاویده و باز را گرفته لعاب دهان در حلق اندازد، و چند دانه حرمل³ بدن دان خاویده بر هر دو سوراخ بینی چسپاند، و بعد یک پیخال بپراند، و این را فقیر آزموده است *

صافی صبر از محمد هاشم میر شکار * اگر باز در شکار بد فعلی کند باید که عصر بطعمه پنجه گنجشک بی استخوان از پر صاف نموده سیر کند؛

¹ The Muslim night comes before the day.

² فجل P. Ar. The Radish : *Raphanus sativus* (Watt).

³ حرمل *Peganum harmala* (Watt).

و نبات شش ماشه نرم آس نموده بآب گولی بندد و نمک دو سرخ، صبر دو سرخ، با دو ماشه نبات باهم سائیده گولی بندد و دو شب نگهدارد * و صبح اول گولی خورد بدهد و بهمان دفعه گولی نبات ساده نیز بالای آن باز را گرفته از حلق فرو بگذراند و از قباچه کشیده بردست نشاند و بعد دو پیخال منتظر خلطه باشد * اگر خلطه انداخت بهتر؛ و اگر پیخال سیوم نیز پیش از خلطه قی کردن بکند آب باید پیش جانور نهاد؛ و اگر قدری آب خورد و بعد از آن قی کند بیجا نیست * و ممکن است که طغاره پر آب کرده و جانور را تنگ دوال بر گذارد آن نشانیده به بندد، ولی از بیم هوا زده گی، آن روز غسل کردن و بآب رفتن جانور را نگذارند * و در ایام چله سرما بسیار احتیاط کند بلکه آب هم در پیاله دهد؛ ولی موسم بهار چندان ضرر ندارد * و آب خوردن نافع ترین دواهای اشتها انگیز است * و بعد از آن که از آب خوردن و پیخال کردن فارغ شود گوشت بز قدر یک کنجشک آبداره کرده تهنوار دهد؛ و شام سینه چهار کنجشک بآب تر کرده بخوراند، و دو روز دیگر طعمه داری نموده بشکار برد - مجرب است و آزموده این فقیر است *

لقمه برفی¹ تجویز و آزموده این فقیر است * سهاگه تلیا - نمک لاهوری - شب یمانی² - نوشادر تصعید کرده آفتاب - نبات سفید - صبر سقوطری - از هر کدام مسامی یکماشه باریک آس نموده باندک آب لیمون ممزوج کرده یک هفته در آفتاب نگهدارد؛ و در ظرف شیشه و یا سفال و یا قوطی چوب داخل کند * صبح پیش از شکار یا در عین شکار در ورق گوشت قدر یک نخود باز را خوراند و بعد یک پیخال آب دهد و چون یک پیخال دیگر بکند خون خورانیده بهراند * و اگر جانور طبع نامحبیب داشته باشد آنرا در سرخ

¹ برفی, from *barf* "snow," a fanciful name explained by the author a few lines further on.

² شب یمانی Alam.

باید داد * و اگر صبر را در سفالپاره بریان کرده داخل نماید عمل سخت کند * و برفی از آن نامیده که هیچ دوا درین غیر از اجابت آور نیست و بمجرب دادن بجانور، زود مثل برف، در شکم جانور بگدازد *

صافی نوشادر * اگر جانور بصافی نمک خوبیگیری نکند و بامتحن رسیدۀ باشد، پس او را نبات هفت ماشه - نوشادر تصعید کردۀ آفتاب یکسرخ - گولی بآب خالص بسته شب نگهدارد؛ و صبح باز را گرفته و بقباچه کردۀ گولی از حلق او فرو بگذارند و چند قطره آب بالای آن در گلولی باز چکاند و کشیده بردست نشاند * و بعد دو پیغال اگر خلطه انداخت بهتر، والا بعد پیغال سیوم آب دهد * چون آب خورده برضای خود فارغ شود قدر یک گنجشک آبداره گوشت میش باز را بخوراند و بعد از طعمه داری بشکار برد - انشاء الله تعالی خوب گیرد * و در انواع صافی، طعمه داری که از صافی ساده اختلاف ندارد، بر همان موقوف است و هر جائی که اختلاف است واضح میگردد * و باز را، وقت آب دادن، بعد از صافی، در آفتاب نشاندن نافع است *

لقمه گنجشک نر * گنجشک نر را از پروبال صاف نموده و شکم آن خالی کرده و برجویی دراز بسته نزدیک آشیانه زنبور برد تا زنبوران بر آن جمع شوند؛ و بعده چوب را حرکت دهد تا زنبوران جدا شوند، و باز نزدیک زنبوران برد؛ چند مرتبه چنین کند * مدعا آنکه زنبوران نیش چندان در آن گوشت زنند که گوشت را تمام خورده استخوان خالی بگذارند * بعده ادویه مذکور الذیل را داخل کرده در روغن گاو بریان کند بدستور شکر خوره * بیدیهوتی چهار عدد - کرک¹ دوسرخ - قرنفل چهار سرخ - عاقرقرا

¹ کرک Turmeric : *Curcuma longa*. (Watt).

دو سرخ - صبر سقطری بریان دو سرخ - مشک دو سرخ - قذیل چهار *
 سرخ - شنجرف چهار سرخ - و بهمان نوع و وزن بعمل آرد -
 بغایت مجرب است *

صافی اندرجو تلخ¹ یعنی لسان العصافیر¹ - از محمد هاشم میر شکار *
 نبات سه ماشه - قند سرخ لاهوری خالص یکماشه - نمک لاهوری یکسرخ -
 زیره سفید دو سرخ - اندرجو تلخ¹ هفت دانه - قرنفل دو عدد - شونیز²
 یک سرخ - همه اجزاء را باریک نموده با اندکی قند گولی خورد کند؛ و قند
 نبات که در اوزان صدر مقرر است بهم ممزوج نموده و بران گولی مذکور
 پیچیده مغلف بکند تا بمجرد دادن جانور قی نکند * و چون گولی طیار
 شود قدر یکدانه جوارى صبر سقطری در سر گولی خلاند؛ و باز را گرفته
 در قباچه کرده از حلق او فرو برد * بعد دو پینخال آب نهد بلکه تا وقت
 قی کردن تشنه دارد * چون خاطه اندازد آب شیر گرم پیش باز نهد
 تا برغبت خود بنوشد * و چون از آب خوردن و پینخال کردن فارغ گردد
 قدر یک گنجشک گوشت بز آبداره کرده بخوراند * و اگر جانور سست
 شود خون از کبوتر و فاخته و سارو و مرغ خانگی در حلق او باید چکانید؛
 و قهوار گوشت سارو و خون گرم نافع است؛ و اگر سارو نباشد کبوتر بچه
 فربه بهتر است * و همان عصر سیفۃ چهار گنجشک که در همه صافیها معمول
 است بدهد * و روز دیگر طعمه داری کرده چون باشتها آید باید بشکار
 برد * و اگر باین صافی اشتها نافرزد اندکی رچ خام³ در پرهایی مرغ
 پیچیده شب بخوراند و صبح بشکار برد - مجرب است - از تجربات فقیر *

¹ *Holarrhena antidysenterica*: Kurchi or Conessi Bark. (Watt).

² *Nigella sativa*: Small Fennel, or Black Cummin. (Watt).

³ رچ خام probably an error for رچ.

لقمهٔ سهاگهٔ بریان از محمد هاشم میر شکار * سهاگهٔ بریان کرده و کوفته باریک نموده وزن دو توله ، و نبات دو توله ، در ظرف مس قلعی ناکرده بر آتش نرم پزد ؛ و قدر چهار توله آب لیمون داخل نماید * چون آن آب جوشیده نزدیک بقوام رسد چهار توله آب لیمون تکراراً اضافه کند و بجوشاند ، و چهار توله آب لیمون مرتبهٔ سیوم هم داخل کند و بپزد تا بقوام شهد آید ؛ آنکه در قوطی چوبین یا شاخ گاو نگهدارد * صبح پیش از شکار باز را قدر یکدانهٔ نخود در ورق گوشت خورانیده سوار شود * برای باشه و شکوه نصف آن *

لقمهٔ اجوائی خراسانی ؛ از تجربیات ابنِ فقیر * زنجبیل یکماشه - صبر دو ماشه - قنبیل ناشسته دو ماشه - اجوائی دو ماشه - بیرویهٔ پانزده عدد - قرنفل بیست دانه - مشک یکماشه - عاقرقرها یکماشه - دار فلفل یکماشه - نمک لاهوری یک توله - پودینه^۱ خشک سه ماشه - قند سیاه لاهوری^۲ که خالص باشد شش ماشه - همه اجزا را باریک آس نموده بآب ترنج خمیر کرده و ترنجی را جوف خالی کرده آن خمیر داروها را در آن پر کند ، و دهن آنرا با پارۀ پوست ترنج مسدود نماید * بعد از آن دیگ گلی را پر از ریگ نمناک کرده و ترنج مذکور را درین ریگ ، نصف بالا و نصف پایین گذاشته ، بر آتش نرم نهد ؛ تا بخار از سردیگ بر آمدن گیرد ؛ آن زمان از آتش فرو آورده نگهدارد تا سرد شود * بعد از آن آن ترنج را نگهدارد ؛ وقت شکار بقدر مایحتاج از آن ترنج بر آورده بکاربرد * وزن خوراک باز یک سرخ ، و شاهین مساری ، و بھری دو سرخ ؛ و جانور ریزه را نباید داد که دوا سخت است * و پیش از شکار

^۱ پودینه The Marsh Mint: *Mentha arvensis*. (Watt).

^۲ قند سیاه لاهوری is gur.

در ورق گوشت خورانیده سوار شود ؛ در شکارگاه خون اندکی چشانیده
بپراند *

صافی صبر سقوطری بوداده * اگر باز در شکار نافرمانی کند، آنرا شب،
سیوم حصه از طعمه معناد کم کرده بخوراند ؛ و صبح نبات شش ماشه دانهها
تراشیده نگهدارد و نمک سنگ قدر دانه کنار جنگلی تراشیده و صبر
سقوطری بریان کرده برابر دانه نمک آن هم طیار کند * و اول باز را صبح گرفته
هر دو دانه که از نمک و صبر باشد از حلق او فرو بگذارد ؛ و از قباچه کشیده
بر دست گیرد تا وقتی که قی کند * پیش و پس از پیخال ، قی کردن
مضائقه ندارد * آنکه که از قی فارغ شود و خلطه براندازد ، باز را بار دیگر
گرفته نبات مذکور مطابق وزن صدر باید از حلق فرو برد ، و از قباچه کشیده
بر دست گرفته باید نشاند تا یک پیخال کند * بعد از آن بر طغاره پر
آب تنگ دوال باید بست تا بخورد و بی باندرون آب فرود * و بعد فراغ
از آب خوردن و پیخال کردن ، اگر بیند که باز برداشت خواهد کرد ، تا عصر
فاقه داشتن بسیار نافع است ؛ و اگر نازک طبع باشد قدر یک گنجشک
گوشت بز آبداره کرده بخوراند ؛ و شام همان سینه چهار گنجشک معمول
که بعد هر صافی دستور است بخوراند ؛ و سه روز دیگر طعمه داری
کرده بشکار باید برد *

پرمهره کبیر ؛ عمل فقیر * زیاده بهتر ازین دیگر پرمهره نیست - اگر
جانور را فرمایش شکاری بکنی که پیشتر گاهی گرفته باشد ، و آن
صید کلان مثل قاز و کلنگ بود ، و یا بر چیزی که در ابتدای طیار
کردن از آن ترسیده و هول آن از دل فراموش نکرده باشد ، میخواهی
بپرانی ، آنرا این پرمهره باید داد * اول سه گنجشک آبداره
با استخوان از پروبال صاف کرده ، باید تا چهار گهری در آب تر کرد

که خون و هیچ سرخی در آن نماند: وقت عصر مرغی در زیر پای باز داده و کشته و سینه او را پاره کرده همان سه گنجشک را در آن گرم کرده باز را بخوارند، و دل مرغ و مهره گردن مایگان خورانیده بدان سیر کنند و بهمان قناعت نمایند؛ و زنهار که گردن مرغ و مهره نو که خار بمثل مهره مار دارد باز را ندهد که مبادا روده باز را پاره کند * و پوست گردن مایگان بر آورده و پرهایی نو که بر آن رسته باشد و پر خون باشد و بیخ آن پخته نباشد دور باید کرد؛ و لی پرهایی کهنه که بیخ آن پخته باشد آن خوب است * آن پوست گردن را یک سر بابریشم سبز رنگ دوخته و همه داروها را موجب اوزان و نسخه ذیل در آن داخل نموده سر دیگرش را هم بابریشم باید دوخت * اگر باز به پرمهره خوردن عادت کرده باشد و خود بخورد بهتر؛ و اگر خود نخورد، گرفته از حلق باز فرو باید گذرانید، بشرطیکه طعمه از حوصله هضم کرده و بته برده باشد؛ و تا وقتی که گوشت هضم نکند پرمهره ندهد که فائده نبخشد * و چون صبح قی کرده پرمهره بر اندازد بالضرورت بشکار باید برد؛ و برای گرفتن هر صید که بدهی انشاءالله تعالی خطا نکند *

نسخه اجزاء که در پرمهره دهند - زنجبیل یکسرخ - برچ خام یک سرخ - مالکغنی چهار دانه - دارچینی قدر سه جو - زعفران یک سرخ - مشک قدر یکدانه جوارى - مومیا ئی قدر یک دانه جوارى - نمک لاهوری، و صبر سقوطری، و شب یمانی بریان، و نوشادر، و سهاگه تیلیه خام، از هر یک قدر یکدانه ماش - گهونگچی سفید، بیربوتی، و قرنفل، از هر کدام یکدانه - نبات چهار سرخ - این دوا موافق اوزان بعمل آرد؛ و این آزموده این فقیر است *

خشکه^۱ برنج؛ از تجویز فقیر و آزموده محمد هاشم میر شکار* برچ خراسانی که چوبهایش سطر بود شب در بول کودک تر کند، و نیک^۲ را در آب جوش کرده قدری روغن گاو خوش بر آن اضافه نماید تا قوت نیک^۳ در روغن آید؛ بعد از آن، روغن بر آورده و آن برچ که شب در بول تر شده است آنرا در آن روغن برشته باید سرخ رنگ کرد، چنانچه نسوزد* پس آن برچ را در شراب دو آتش سه شبانروز تر کرده آن قدر شراب داخل کند که در ایام معتاد برچ آنرا جذب کند و باقی نماند* آنکه آنرا خشک کرده وزن یکتوله از آن برچ، و مشک، و مومیا، از هر کدام یکماشه - نمک لاهوری دو ماشه - قرنفل دو ماشه - نبات شش ماشه - بیرهوتی یکماشه - همه اجزا را موافق اوزان باریک نموده نگهدارد* صبح پیش از شکار دو سرخ باز نافرمان را داده سوار شود - انشاء الله تعالی رام گردد و خوب گیرد* و در عین شکار دادن هم روا است* اما این برای بازی که گریزان و بد فعل و بد دماغ بود - چه جای آن که ملائم طبیعت و مجیب بود*

پرمهر^۴ اصل السوس* اگر باز فربه باشد و از زیادتی بلغم بی اشتها شده باشد آنرا بادیان^۵ چهار سرخ (که هندی آنرا سونف نامند) و اصل العوس، عرف ملهتی^۶، دو سرخ در پر پیچیده جانور را بخوراند؛ و از دادن دو بار اثر نیکو بظهور آرد* و لیکن اصل السوس را پوست دور باید کرد که ماران چون آزارمند شوند چنانکه گیاه مذکور رسته باشد در آنجا بروند و خود را بدان بمالند لهذا پوست این چوب دور کنند که در خوردن ضرر بسیار دارد*

^۱ مغرف is properly rice boiled plain without seasoning; here = مغرف.

^۲ نیک is this the diminutive of نی?

^۳ اصل السوس Ar., and mulhatti H., Liquorice Root: *Glycyrrhiza glabra*, (Watt).

^۴ بادیان P. and سونف H.; *Illicium verum*. The Star Anise of China. (Watt).

طعمه داری صبر از محمد هاشم میر شکار * صبر سقوطری وزن
چهار سرخ بآب قدر چهار توله تر کرده و طعمه دل بز ورق کرده، قدر چهار
گنجشک، در آن آب تر کند؛ و بعد زمانی از آن آب بر آورده و در آب تازه
شسته و تلخی صبر کشیده و در شکم مایان گرم کرده باز را باید خورانید *
اگر صبح این طعمه داده باشد شام بشکار بود؛ و اگر شام این طعمه داده باشد
صبح شکار کند - مجرب و آزموده فقیر است *

لقمه ورق الخیال^۱ تجویز این فقیر و آزموده میر شکاران عصر * هر آن
جانوری که بد فعلی و بی فرمانی کند و از درخت بدرخت گریزد و صید را
نگیرد این لقمه او را سزاوار است * بیارد صبر بو داده شش ماشه - قنبیل
ناشته چهار ماشه - نمک سنگ سه ماشه - نوشادر تصعید کرده آفتاب چهار
ماشه - شب یمانی عرف پهنکی^۲ دو ماشه - زنجبیل دو ماشه - برچ دو
ماشه - عاتر قرحا سه ماشه - قرنفل سه ماشه - سهاگه دو ماشه - بیرویهویی
سه ماشه - دارچینی سه ماشه - نبات دو توله - همه اجزا را کوفته و جوکوب^۳
کرده در قدری سرکه انگوری تر نماید و در ظرف شیشه یا چینی باید پرورد،
و در ظرفی که از اجساد معدنی باشد در آن نباید انداخت که از سبب
سرکه زهر قاتل گردد * یک هفته بعد از آن بر سنگ صلایه سحق بلیغ
نماید، و چون نرم شود ورق الخیال شش ماشه - مشک دو ماشه -
مومیائی دو ماشه - زعفران سه ماشه - همه این اجزاء را در آن داخل
نموده بشراب دو آتش تر کند چنانکه حلوا^۴ طور شود، و در قوطی کهنه

۱ ورق الخیال *Cannabis sativa*: The Indian Hemp.

۲ پهنکی *phatki* for *phiṭkari*, "Alum."

۳ جوکوب, i.e., roughly ground like *ārdāwā*.

۴ حلوا a sweetmeat properly made of camel's milk, flour, and sugar: it is of the consistency of a jelly.

که چند مرتبه لقمه در آن افکنده و خرچ کرده باشد داخل کرده نگهدارد؛ مدعا آنکه قوطی نو، آب آنرا بخود جذب کند و قوت دوا کم شود و نیکو عمل نکند * و در ایام آب کلانی^۱ قدری شراب نو داخل کند اما دو آتشی؛ و قوت این تا پنج سال خوب بماند، و بعد از آن کم عمل کند * و اگر در ظرف شیشه و یا چینی باشد قوتش هفت سال بلکه ده سال باقی ماند * خوراک باز که بغایت شوخ باشد دو سرخ، و الا یک سرخ باز را موافق است * بحری و شاهین را دو سرخ باشد، و چرخ را چهار سرخ * و قوت این لقمه بعد از یک گهری معلوم شود * در ورق گوشت صبح پیش از شکار خورانیده سوار شود، و در عین شکار هم بجانور دادن سزاوار است و این بی شک از همه لقمه‌های سفید عامل تر است *
نسخهٔ پرمهره که جهت شکار عمل خوب کند * قرنفل یکعدد - گهنجی سفید یک دانه - در پر پیچیده باز را عصر سه گنجشک طعمه دهد؛ و چون هضم کند پرمهره دهد؛ و صبح بعد از انداختن پرمهره خون چشانیده بپزند *

لقمهٔ سماق^۲ که اشتهای باز را زیاده کند و از فقیر است و مجرب است * سماق که آنرا در هندی تَرک^۲ گویند سه ماشه - زنجبیل پرورده چهار ماشه - شونیز دو ماشه - مالکنگنی دو ماشه - بیر بهوتی یکماشه - فلفل گرد دو ماشه - اجوائی خراسانی دو ماشه - بودیقه خشک سه ماشه - دانهٔ انار ترش خشک سه ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده در دو توله قند سیاه لاهوری بآب و گلاب بر آتش بقوام آورده ممزوج نموده

^۱ آب کلان by this the author means the depth of the rains or the *bari barsāt*. By *sharāb-i nau* he probably means "brandy." It is the custom of most Indian falconers to add either brandy or lemon-juice to a *luqma* during the rains, as this is supposed to make it peculiarly efficacious in the coming winter.

^۲ تَرک *ṭarak* H., or سماق A.P., *Rhus coriaria*: Samach.

سه ماشه نمک لاهوری بر آن اضافه کند و معجون¹ کرده نگهدارد * وزن خوراک باز از آن دو سرخ، در ورق گوشت، صبح پیش از طعمه بخوراند، و بعد هضم کردن آن، قدر چهار گنجشک آبداره گوشت بز بآب گرم دهد، و عصر طعمه سه گنجشک با استخوان بخوراند، و اندکی پرهایی ساده نیز همراه طعمه عصر بدهد * و صبح پیش از شکار چون پرمهره قی کند قدر دو سرخ از لقمه مذکور خورانیده بشکار باید برد - انشاء الله تعالی خوب گیری کند *

لقمه شب یمانی؛ این نیز از فقیر است؛ برای باز سخت * قرنفل دو ماشه - زنجبیل چهار ماشه - قنبیل ناشسته سه ماشه - زعفران یکماشه - برچ یک ماشه - شب یمانی چهار ماشه - همه اجزا را باریک آس نموده و بآب لیمون پرورده تا چند روز آفتاب کند * قدر خوراک باز یکسوخ؛ و اگر شکار دیر میسر آید چند ورق آبداره بخوراند تا طبیعت باز بحال آید *

طعمه داری یخورده که نیکو اثر کند * اگر جانور در شکار خوبگیری نکند باید که آنرا صبح یخورده قدر ده گنجشک آبداره خورانید و تمام روز بر همین قضاعت کند و عصر هیچ طعمه دیگر ندهد * چون یکپاس شب باقی مانده باز خوب گرسنه شود، آن زمان قدر سه ماشه نبات تراشیده باز را گرفته از حلق او فرو بگذرانند و از قباچه کشیده بر دست گیرند و باز را نزدیک آتش و جای گرم نگهدارد * و آب و شاش کودک بهم مساوی ممزوج نموده پاره زنجبیل خام ناکوفته در آن داخل نماید، و بر آتش نرم شیر گرم کرده بدهد و بعد از دو پیخال، آب پیش باز آرد تا هرچه بخواهد بر غبت خود بخورد و از پیخال کردن فارغ شود * صبح چند ورق از گوشت سارو یا فاخته

¹ معجون An electuary; a confection.

و یا از هر پرندۀ که موجود باشد بخون او آلودۀ بخوراند و بشکار سوار شود - مبارک است * و این از استادان است و آزمودۀ این فقیر است *

پرمهره دارچینی، از فقیر * اگر باز در شکار خوبی نکند آنرا صبح طعمۀ گوشت بز بقدر چهار گنجشک، در شربت (یعنی نبات قدر یکتوله و سه توله آب) تر کرده و بدان آبدارۀ کرده بخوراند؛ و بر طغار آب بدد تا آب بر غبت خود بخورد * و عصر چون باز گرسنه شود چهار گنجشک از پرها صاف نموده و با استخوان آبدارۀ نموده بخوراند * و چون شام از حوصله طعمه را هضم کرده بته برد، آن وقت نمک برابر یکدانه جواری - قرفل یکعدد - دارچینی قدر چهار جو - نبات چهار سرخ - در پرها پیچیده باز را بخوراند و صبح بعد انداختن پرمهره خون چشانیده بشکار برد *

لقمه بهاری باز و ازین فقیر است * چون در ایام زمستان باز را دواهای حار و یابس اکثر اوقات میدهند آن زمان بسبب هواهای سرد موافقت کند، ولی در موسم بهار حرارت در طبیعت باز غلبه کند؛ آنرا طعمه بدو آب و گلاب استعمال کردن، و گاهگاهی شیر بز یا عرق بید مشک همراه طعمه دادن نافع ترین دواها است * و لقمه ذیل برای خوب گیوی شکار در آن موسم بهترین لقمه ها است - بیدانه دو ماشه - تخم کاهو یکماشه - تخم کاسنی^۲ یکماشه - کافور چهار سرخ - عنبه^۳ دو سرخ - کشنیز^۴ خشک یکماشه - مشک چهار سرخ - زنجبیل پرورده سه ماشه - نمک یکماشه - نبات شش ماشه - دارچینی دو ماشه - همه اجزاء را نرم باریک نموده بآب لیمون سحق

^۱ Tah, the stomach as opposed to the crop.

^۲ تخم کاسنی (Kāsni). The seeds of *Cichorium endivia*, or the Garden Endive. (Watt).

^۳ عنبه Ambergis.

^۴ کشنیز (Kushniz) Coriander: *Coriandrum sativum*. (Watt).

نموده نگهدارد * وزن خوراک باز از آن دو سرخ وقت صبح ؛ در ورق گوشت خورانیده سوار شود ؛ جانور بشکار خوبی کند انشاء الله تعالی *

پرمهره بول حمار * زنجبیل یکتوله - بر چ یکتوله - قرنفل یکتوله - ناکوفته در شراب و شاش خر مساوی الوزن تر کرده در چاه ذیل¹ دفن کرده بعد از یک هفته بیرون کند و در سایه خشک کرده نگهدارد ؛ هرگاه خواهد که ازین دوا در پرمهره باز را بدهد وزن آن این است ؛ قرنفل نصف عدد ، بر چ و زنجبیل از هر کدام برابر یکدانه ماش ، شب در پرها پیچیده باز را بخوراند ؛ صبح بعد از بر انداختن پرمهره بشکار برد * ضرورتاً جانور شوخ را باید داد ؛ اما جانور سلیم طبع را رعایت خوب است ، دوی دیگر بسیار است *

خسکه مصطکی رومی ، حیلۀ فقیر که جانور را فربه و تندروست دارد و اشتهای شکار زیاده کند * هلیله کابلی² سه ماشه - مصطکی رومی یکماشه - نبات دو ماشه - باریک آس کرده سفوف کفد و اکثر اوقات در ورق گوشت قدر چهار سرخ باز را باید داد ؛ بسیار نافع است *

لقمۀ صافی سعید خانی که از عبد الواحد میر شکار ، بتجربۀ این فقیر در آمده - قنبیل ناشسته سه توله - نمک لاهوری دو توله - زعفران یکتوله - نبات دو توله - اول این همه اجزا را باریک آس نماید (و هر چند احتیاط در اوزان کفد در هر دوا نفع از آن زیاده بیند) و بعد از آن ادویه را در پتیلۀ مس³ که بقلعی اندوده نباشد انداخته و یکنیم پاؤ (از آثار⁴ شاهجهانی)

¹ چاه ذیل ; probably a copyist's error for ذیل "dung, manure."

² هلیله کابلی name of the *Terminalia chebula*, "chebulic myrobalan," when quite mature.

³ پتیلۀ a deep pot of metal.

⁴ آذر the Indian 'seer,' a weight of about 2 lbs.

شیر ماده گاو داخل کرده بر آتش نرم بپزد تا حلوا طور گردد * آنکه دو سیر شاهی روغن ماده گاو اضافه کند و آتش نرم کند مبادا که داغ خورد و سیاه گردد ؛ و بخوبی بگرداند تا خمیر به دستور بقوام آید * آنکه فرود آرد و در قوطی مستعمل نگهدارد تا روغن از آن خشک نشود * هرگاه باز بهیچ صافی و پر مهره رام نگیرد و بد فعلی و اقسام وحشت داشته باشد ، آنرا ، و یا اگر جانور نیک خوباشد و از فربهی و امتلا بی اشتها شده باشد ، آنرا ، این طور خوراند ، که اول عصر چهار گنجشک بی استخوان از پوها صاف کرده (که در هندی طعمه خصی¹ گویند) باز را بخوراند و بر آن قناعت کند ؛ و صبح قدر دو سرخ در یک ورق گوشت بز (و اگر باز شوخ بود آنرا سه سرخ ، دادن رواست) بخوراند و بر دست دارد تا آن ورق را قی کرده بر اندازد ، و زمانی نگهدارد تا چند پیدخال و چند مرتبه قی از اثر دواى مذکور کند * و چون خوب خالی شود و از قی و پیدخال فارغ گردد ، تہوار گوشت سارو ، گرم بخون آلوده ، یک سینه خوراند و بر آن قناعت کند ؛ و عصر دو گنجشک آبدارہ کوده بخوراند * و صبح دویم خون هر مرغی چشانیده بشکار برد اما بر صید کلان و آن میدی که پیشتر نگرفته باشد بپراند - انشاء الله تعالی خوبی کند * و بعد از چند مرغ گرفتن آب چند مفقار بدهد و دم داده² و نفس راست نموده بپراند * و چون از شکار فارغ شود از گوشت گرم شکار بخون آلوده او را سیر کند * بعد از اندک زمانی آب دهد ؛ مدعا آنکه از ابتدای خوراندن دوا تا گرفتن صید ، درمیانه ، آب منع است ،

¹ *Khajī karnā* in Indian falconers' jargon is to prepare a bird for hawk's food, by plucking it, removing the entrails, and cutting off the shanks, and then boning it by removing the breast-bone and thigh-bones. The flesh of the breast remains intact in one piece.

² دم داده probably means "blowing on the hawk's head" ; falconers do this to a blown hawk.

و بعد از آن هم بسیار نباید داد که جوش این کم نشود ؛ و آب مطلق ندادن هم خوف داغ رهیدن بجگر جانور از جوش و حرارت دوا باشد * و اگر این لقمه یکبار بجانور باز و یا شاهین خورانیده باشی و آن جانور از سبب طبیعت فامجیب خود ، حکم علاج را قبول نکند ، برای آن این فقیر حیلۀ سوای سابق بعمل آورده که یک روز ، موجب وزن خوراک ازین صافی باز را داده و طعمه داری موجب نسخه بعمل آورد ، چنانکه اختراع سعید خان مرحوم عرف ارشد خان است و روز دوم وقت صبح که نوبت شکار باشد موقوف کرده نباید رفت ولی همان وقت و بلا فرصت بار دیگر لقمه مذکور بهمان دستور و وزن که گفته شد باز را بخوراند و چون از قی و پیدخال کردن فارغ شود تهور بخون آلوده بخوراند ؛ و عصر قدر سه گنجشک آنداره کرده بخوراند ؛ و روز سیوم خون چشانیده بپراند * و درین نوع تفاوت اینست که سعید خان یک روز لقمه داده و طعمه داری کرده روز دوم بشکار میرفت * و این فقیر بهمین نوع بباز تند خو و بد فعل آزمود ؛ بسیار نیک اثر کرد * اما هر آن بازی که اقسام عیب داشته باشد و هیچکاره بود آنرا دو روز متواتر این لقمه داده و طعمه داری نموده روز سیوم بشکار میرفتیم و با سابق همین تفاوت داشت * از اختراع این فقیر است و آزموده و مجرب است *

صافی لقمه قنبیل ، تصرف این فقیر * قنبیل یکتوله - زعفران یکدم - صبر سقوطری یکدم - نوشادر چهار ماشه - شب یمانی چهار ماشه - نبات دو توله - مشک و مومیائی ، هر کدام یک ماشه - شهد خالص دو توله * قنبیل و زعفران و صبر هر سه اجزاء را در آب لیمون صلیه کرده بدستور حلوا کند ؛ و نبات و نوشادر و شب یمانی و شهد در آب لیمون و گلاب تر کرده جدا مثل شربت کند ؛ چنانچه گلاب و آب لیمون هر کدام قدر چهار توله

باشد * اول روغن گار قدر دو توله داغ کند و هر سه اجزاء را یعنی حلوائی قنبدیل را در آن داخل کند تا بریان شود و بجوشی بگرداند که نسوزد * چون برشته شد، آنگاه شربت اجزای مذکور را بر آن اضافه کند و بگرداند و بجوشاند تا مثل معجون شود و بقوام آید؛ اما قوام سخت باشد که، وقت دادن، گولی کرده شود * قدر سه سرخ باز و سائر جانوران کلان از سیاه چشم و گلال چشم را، برابر، عمل کند * و طعمه داری موافق صافی لقمه شلیخ گهاسی بعمل آرد * و این از همه قوی تر است؛ مگر چرغ را تا قدر یکدانگ¹ هم توان داد که جانور کلان و سخت طبع است *

لقمه گوشت شیر و بجهناک² از شاه بهوار * صمغ گوگل³ چهار ماشه - مومینائی دو سرخ - کافور چهار ماشه - بجهناک تیلیا² دو ماشه - گوشت شیر خشک، و یا تر و تازه، دو ماشه - گهنگچی سفید یک ماشه - قند سیاه دو ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده در شیر عورت گولی بندد و در بار تاتوره جوف خالی کرده اندر آن پر کرده تا یک هفته نگهدارد و هیچ آتش نزدیک آن نیارد * وقت شکار، باز را قدر یکدانه عدس در ورق گوشت خورانیده بشکار برد؛ اما چون در شکارگاه رسد آن زمان دهد که ضرر بجانور نکند - و از جمله نوادر روزگار است *

لقمه از گدایدگ * افیون دو سرخ - گاو روغن یکسرخ - اشخار یکسرخ - بآب لیمون سائیده نگهدارد * قدر مستعمل باز وزن دو دانگ¹ ارزن در شکارگاه خورانیده بپراند *

¹ دانگ a sixth of a mīṣqāl.

² بجهناک (bachnāg) *Aconitum ferox*: Indian Aconite (Watt).

³ گوگل *Balsamodendron mukul*: Gum gulgul (Watt).

لقمه عاقورقا و این گرم است در چله سرما نفع دهد؛ حیلۀ فقیر؛
 برای سرما نیک است * قرنفل یکماشه - جوز بوا چهار سرخ - جلوتری
 دانگی یعنی شش سرخ - زعفران یکماشه - عاقورقا چهار سرخ -
 تیچ پل^۱ و اجوائن از هر کدام دو سرخ - قذیل ناشسته سه ماشه - نبات
 سه ماشه - همه اجزا را موافق اوزان موجود کرده کوفته باریک نموده و شاش
 کودک در ظرف گلی بر آتش نهاده و کف آن بر آورده بدان کف خمیر
 کند * و برابر یکدانه ماش گوئیهای خورد از آن سازد؛ و صبح شکار، باز را
 یک گولی در ورق گوشت خورانیده سوار شود - مجرب است *

صافی دار فلفل - جانور بد خو را نافع است * نبات ده ماشه - نمک
 لاهوری چهار سرخ - دار فلفل چهار سرخ - هر سه را بهم سائیده و بآب گولی
 بسته و باز را شب، طعمه بی استخوان سیوم حصه از معتاد کم کرده بدان
 سیر کند * و صبح باز را گرفته و گولی از حلق او فرو گذراند؛ اما قدری نبات
 خشک بر گولی مذکور اندوده بعد از آن باز را دهد که تندهی دوا زود
 بر آن ظاهر نگردد، و گولی را قی کرده پیش از حصول مدعا بر نیاندازد
 و باز لاغر را چهارم حصه کم کرده بدهد * و بعد از دو پیخال و قی کردن
 خلطه، آب شیر گرم در پیاله دهد تا بر غبت خود بخورد * و اگر باز
 بآب خوردن عادت نکرده باشد آنرا گرفته آب قدر یکنوازه شیر گرم
 نموده در نائزه مثل سیه چشم دهد، و این از هنر تروان^۲ است * چون
 از پیخال کردن فاوغ شود پس قیاس باید کرد؛ اگر باز فربه باشد
 و از اثر دوا سست نشده باشد آنرا گرسنه داشتن نافع است؛ و اگر باز
 لاغر باشد آنرا صافی ساده داده تدارک فربهی باید کرد و چون فربه شود

^۱ تیچ پل for تیچبال *tijabal*? (*Zanthoxylum rhetsa*).

^۲ *Tūrān*, Transoxiana, Turkistan.

بعد از آن، برداشت دواى مذکور خوب کند * و باز لاغر را قدر یک گنجشک گوشت دل بز آبداره کرده تهنوار دهد تا باعث قوت طبیعت جانور گردد و بعد از آن سه روز طعمه داری بدستور صافیا کرده بشکار برد - انشاء الله تعالى خوبی کند *

لَقْمَةُ چوب چینی * مشک دوسرخ - مومیائی دوسرخ - زعفران چهار سرخ - برج سه سرخ - زنجبیل چهار سرخ - اجوائن دو سرخ - چوب چینی یکماشه - جوز بوا چهار سرخ - الاجی خورد چهار سرخ - کافور سه سرخ - همه اجزا را باریک آس نموده، صمغ عربی عرف گوشت ببول¹ در گلاب تر کرده آن ادویه را، بالعاب گولی بندد * باز را یک سرخ و جره را نصف آن * شب پرها همراه طعمه باید داد تا بخورد و صبح وقت قی کردن چون پرمهره را بر اندازد و فارغ گردد، باز را در لقمه گوشت یک گولی بخوراند؛ و اگر آب بر غبت بخورد بهتر، والا احتیاج آب هم نیست * و چون نیک هضم کند طعمه گوشت مایکان از معتاد سیوم حصه کم کرده بخوراند باندک آب مالیده؛ و عصر نصف طعمه معتاد، گنجشک، بآب تر کرده بخوراند * و صبح درم یک حب دیگر در ورق گوشت بخوراند و سوار شود * وقتی که در شکار گاه رسد خون چشانیده بپراند؛ نیکو اشتها آرد و خوب گیری کند * و بعضی دوا سریع الاثر است؛ بیکبار خوردن آن، اثر قوی نماید؛ و اکثر دواها بعد از دو سه مرتبه خوردن اثر بظهور آرد *

لَقْمَةُ لیمون پخت² و عمل بختیار خان بر این لقمه بسیار است * بیارد صبر سقوطری؛ آنرا بر سغالپاره آب فاسیده بریان باید کرد بر آتش کم؛ و ازان صبر دو ماشه - قنبیل فاشسته چهار ماشه - زعفران دو ماشه - مشک

¹ ببول *Acacia arabica*: Indian Gum Arabic Tree (Watt). The gum is called *babil kū gond*.

² *Limūn-pukht*, that which is cooked inside a lemon.

و مومیائی از هر کدام دانگی (و دانگ ششم حصه متقال و آن شش سرخ میشود) بیربوتی پنج عدد - شنکرف چهار سرخ - همه اجزا را باریک آس نموده بآب لیمون خمیر کند، و یک لیمون دیگر را سر بریده و انگشت در آن خلانیده و خانه دستور¹ کرده آن خمیر لقمه را در آن پر کند؛ و خمیر آرد گندم، بلکه گل حکمت² کردن بهتر است * و بعده در دیگ گلی ریگ نمناک انداخته و آن لیمون را در آن ریگ داشته ریگ دیگر بالانش اندازد، و آتش اندک زیر آن روشن کند، و بعد زمانی فرو آرد و نگهدارد * وقت شکار بقدر یکدانه فلفل باز را در ورق گوشت خورانیده سوار شود، و در شکارگاه خون چشانیده بپراند، انشاء الله تعالی خوب گیری کند؛ و این مکرر آزموده فقیر و جهت باز و شاعین بی نظیر است *

ناس³ بدخشانی از میر حبیب الله که عمل صافی کند و اشتها بیفزاید و تنقیه دماغ را قرار واقع کند و دنع لاغری و شقاق و کلنجر⁴ کند * بیارد زنجبیل دانگی - و برچ کوهی دو دانگ - نمک سنگ لاهوری یکماشه - برنگ⁵ کابلی دانگی - شملیت⁶ دانه چهار سرخ - دار فلفل دو سرخ - قرنفل پنجعدد - باریک آس نماید و حرمل یعنی سپند جوش در آب کند و چون آب زرد رنگ شود قوت دوا در آن آید؛ آنگاه همه اجزاء را باریک آس کرده در پارچه بسته این داروها را در آن قدر ازان آب جوشانده تر کند که همه تر شود؛ و چند قطره در حلق باز باید چکانید، و در هر دو سوراخ بینی باز چهار قطره، یعنی از هر یک جانب دو قطره از آب

¹ *Khāna-dastūr*; "like a receptacle"; the author frequently uses *dastūr* in compounds in the sense of "like."

² *Gil-i hikmat*, "lute, mud-cement."

³ ناس H. "snuff."

⁴ شقاق و کلنجر vide p. xxviii, note 6.

⁵ برنگ کابلی (baring) *Myrsine africana* (Watt). *Embelia Ribes* ("Jauhar-i-Hikmat").

⁶ شملیت (*shamlit*, *Trigonella Foenum-groecum*. The Fenugreek).

عقد^۱ دوا، که بهندی پوتلی^۱ خوانند، بچکاند * و زمانی بر آفتاب باید بست تا زرد آب از دماغ باز بچکد و قی هم کند و بلغم بر آرد * بعد از یک پیخل کردن بر طغاره آب شیر گرم در آفتاب بزد و تمام روز گرسنه دارد و بر آب نشسته باشد * عصر بگوشت کبوتر یا فلاخته، و اگر میسر نیاید، ماکیان سیاه خون آلوده قدر دو سینه دو گنجشک، بلکه کمتر خوراند؛ و شب بهمان قفاعت کند * و صبح دویم گوشت بز قدر سینه دوسه گنجشک آبداره بآب شیر گرم باز را بخوراند؛ و عصر چهار گنجشک از پر و بال صاف نموده با استخوان بخوراند باندک آب * صبح سیوم ماکیان سیاه زیر پای باز گشته از گوشت آن نیم سیر کند، و عصر سه گنجشک با استخوان و پر بخوراند؛ و بعد انداختن پر مهره سوار شود بشکار - انشاء الله تعالی خوبی در گرفتن کند * و اگر خواهی که باز از همین عطومی^۲ خلطه اندازد انرا همه دوا بدستوری که نوشته شد، معه طعمه داری و آب دادن بعمل آرد؛ مگر همین قدر تفاوت است که جهت بر انداختن خلطه یعنی پیه زیادتی که در شکم جانوران بهم رسد و باعث بی اشتهائی آنها باشد، قدر کنار جنگلی دانه از نمک لاهوری تراشیده و پیش از چکاندن آب آن را از حلق فرو گذرانیده فی الفور آب مذکور چند قطره در حلق و بینی باز چکاند؛ و دیگر هیچ تفاوت در قواعد صدر ندارد *

سعوطی^۳ عرف ناس کشمیری، از سعید خان مرحوم، که از عبد الواحد میرشکار نوشته * قرنفل سفید دو عدد - فلنل گرد سفید پنج دانه - زنجبیل یکدیم ماشه که سیزده سرخ باشد - برچ دو ماشه - نمک سیاه که هندی

^۱ پوتلی A small bundle, a packet, parcel (of medicine, etc.).

^۲ عطومی P. from Ar. عاطوس Snuff.

^۳ سعوطی عرف ناس کشمیری Ar and H. both mean "snuff."

سوناچر نامند چهار سرخ - همه اجزاء را موافق اوزان باریک آس نموده وزن سه سرخ خشک جدا نگهدارد، و باقی همه را در پارچه مثل نافه بسته و بآب سرد در کف دست خوب تر کند، و باز را گرفته در قباچه کند * و اول همان سه سرخ دوا که جدا خشک نگهداشته است در دهی جانور اندازد، و بالایش چند قطره از آن نافه¹ دوا که در پارچه بسته و تر کرده است چکاند و بر چشم جانور مالند، و در هر دو سوراخ بینی باز از آن چکانند، و بر چهار پایه بندد تا صاف شود؛ و بر دست ندارد که باز را از تصدیع ناس در چشم بر دست نشستن تصدیع شود * چون از قی و پیدخال انداختن فارغ شود خلطه هم بر اندازد * آن زمان طغاره² پر آب کرده باز را بر آن باید نشانید و تنگ باید بست تا در آب پا تر نکند ولی بخوردن مغفار باشد و برسد بآب که آب اصل حیات باز است *

طریق خلطه گرفتن باز درین ناس این طور است؛ که بدادن این دواى تنها خلطه نیاندازد، مگر آن زمان که دو سرخ نمک لاهوری وقت معالجه کردن در حلق بار فرو بگذارند، تا باز از اثر و قوت آن خلطه بر اندازد * و تا وقتی که باز آب میخورد گرسنه دارد و هیچ تهوار ندهد؛ چون از آب خوردن سیر شود و دیگر نخورد آنگاه دوبغل یک گنجشک تهوار باز را خوراند، و بر همان قناعت کند * و صبح دویم گوشت بز آبداره مقدار دو گنجشک خوراند، و عصر سه گنجشک؛ و صبح سیوم مقدار چهار گنجشک گوشت بز آبداره، و شام پنج گنجشک دهد؛ و صبح ماکیان سیاه در زیر چنگال باز کشته بر آن گرم کند و بخون آن آلوده از گوشت همان ماکیان نیم سیر نماید * و عصر دو گنجشک آبداره از پرها صاف کرده بخوراند، بهمرای استخوان معموله که همه کس میخورند * و صبح دیگر خون چشانیده بشکار برد *

¹ نافه دوا، i.e., the pad containing the medicine; medicue-bag.

استادان بتأکید زیاد منع فرموده اند که باز ملأتم و لاغر را ندهند و شوخ و بد طینت را سزاوار تر ازین صافی و لقمه، لقمه دیگر نیست *

نمک صافی تنها که بیست و پنج سرخ باز را دهند در تجربه رسیده و فقیر از شیخ عبدالواحد آزموده است * هر آن بازی که بدخو باشد و از دواها که درین مختصر درج است بهیچ یکی رام نگردد، او را باید این صافی داد؛ نمک بسیار دیده تعجب نکند و بی اعتقاد نشود * شب علی الرسم قدیم طعمه بی استخوان از معتاد کم کرده بخوراند و نمک سنگ لاهوری پاکیزه صاف و شفاف را تراشیده مثل سر انگشت یا بطور خرما درست کند؛ اما از وزن معین چند سرخ زیاده باشد و بعد از آن در میزان وزن کند و پارچه سفید بآب تر کرده آن حب نمک را در آن پارچه بمالد؛ و هر بار وزن کند، مبادا در مالش از وزن بسیار کم گردد * و وزن این از شیخ عبدالواحد میر شکار سعید خانی که این صافی ازو یاد گرفتم و از ترتیب نامه تصنیف سعید خان مرحوم است، بیست و چهار سرخ معلوم گردیده، و بهمین وزن باید درست کرد * و یک حبه نبات وزن یکماشه آن هم بنمک یار کند و صبح باز را گرفته و در قباچه کرده اول حب نبات را و بالایش حب نمک را هر دو بهم یکجا بدهد، و بردست نشاند و انتظار قی جانور کشد * اگر پیش از پیخال، خود بخود، قی کند بهتر، والا تا یک پیخال هم باک نیست * و چون یک پیخال کرده قی کند، آن زمان بر طغازه آب بر چهار پایه باید نشانید، و تنگ دوال باید بست، تا بخوردن در آب فرود و مقارنش بآب رسد و ماندگی در این امر نکشد * تا وقتی که آب میخورد تهور نباید داد؛ اگر تمام روز هم بگذرد باکی نیست * و چون عصر شود به قدر سیئه یک گندجشک تهور باید خوراند و تمام شب بهمین قناعت کرد * و صبح دویم گوشت بز آبداره مقدار

دو گنجشک خوراند، و عصر سه گنجشک * روز سیرم باید مرغ زیر پای باز کشت، و ازان ماکیان مقدار چهار گنجشک خورانیده سیر کند؛ و عصر باید سه گنجشک پرها صاف نموده با استخوان آبداره کرده سیر کند؛ و صبح باید بشکار رود - انشاء الله تعالی خوبگیری کند *

و اگر احياناً قی بروقت نکند و نمک در شکم خود نگهدارد، آنرا خردل و سفندان که بهندی هالیون¹ گویند از هر کدام دانگی باریک آس کرده گولی بسته و باز را گرفته از حلقش باید فرو گذرانید * و اگر فی الحال بدین دوا قی کرد و نمک بر آورد بهتر، و الا وزن چهار سرخ برچ باریک نموده بآب گولی بسته باز را گرفته از حلق آن باید فرو گذرانید؛ بلا شک قی آرد * و بعد از فراغ استفراغ و خلطه، آب جهت خوردن پیش آرد * و اگر قی بروقت نکند و طبیعت باز سست گردد آنرا باید نائیزه آب تفها کرد، تا نمک بهمره آب از تهیگاه در پیخال بر آرد * بعده نائیزه روغن گاؤ، شیر گرم کرده، قدر سه ماشه بهمره قدری خون ماکیان سیاه تازه کشته دران ممزوج کرده بدهد تا طبع باز قوت گیرد * و در همچنین وقت قدر یکسرخ جندبیدستر که آنرا بچکان² نیز گویند و آن خصیئ سگ آبی² است، بهر نوع که در شکم جانور داخل گردد باید خورانید و بسیار نافع و معجب است * و این جندبیدستر برای سستی که از هوا زدگی و برودت باشد همه جا بکار آید و آزموده این فقیر است * اما اگر جانور باز یا هرچه باشد از سبب سختی مسهل سر خود را بجنباند و بیهوش گردد، آن را در آب برنج شسته و آب اول را ریخته و آب دویم را دران داخل کرده بدست اندکی مالیده ازان آب نائیزه بجانور دهد؛ و بعد

¹ هالیون H. and سفندان P. *Brassica campestris*. H. هالیون is Panjabi for 'mustard.'

² جندبیدستر (Janda-bidastar) *Castor Fiber* (castoreum). سگ آبی is the otter, in Afghanistan called بچکان. I am unable to trace the word بچکان

زمانی جانور را سرنگون کرده و انگشت در حلق جانور داده آب مذکور از دهان جانور بر آرد، و یک نائیزه دیگر نیز بهمین دستور کند * اگر جانور بحال آید و هم پیخال کند بهتر، و الا فتیله را بروغن چرب کرده در صفر^۲ جانور دهد و نائیزه سیوم بدهد - انشاء الله تعالی درست گردد، و این نائیزه سیوم بگذارد تا هضم کند - و الله اعلم بالصواب *

نسخه قنبیل از شیخ گهاسی میرشکار سعید خانی - نمک هندی یکنوله - نبات یکنوله - قنبیل یکنوله - زعفران یکدرم^۱ - مشک یکماشه - مومیائی یکماشه - الاچی کلان دانه کشیده یکدرم - همه اجزا را باریک نموده در شش سیر شاهی شیر گاؤ حل کرده بر آتش نرم پخته طیار کند، چون قوام گیرد، قدر دو سیر شاهی روغن گاؤ داخل کرده بجوشاند تا حلوا دستور گردد؛ آن زمان فرود آورده نگهدارد * وقت احتیاج برابر دو نخود در ورق گوشت دل بز جانور را خوراند، و دوسه اوراق ازان گوشت مذکور بآب سرد تر کرده بخوراند؛ اما فی الفور جانور را بر چکس باید نشانید * پس اگر قی کرد و لقمه بر انداخت بهتر؛ آنرا چند نوک آب باید خورانید * چون پیخال کرده فارغ گردد، یک بغل سار فوراً کنده و بخون او آلوده تازه گرم بخوراند؛ و عصر دو گنجشک آبداره باز را خوراند؛ و صبح بقضاء الهی خون چشانیده بپراند * و اگر دوا را هضم کند، پس از فارغ شدن از پیخال، سینۀ سارو خون آلوده بخوراند و شام یک گنجشک آبداره بدهد - انشاء الله تعالی صبح بپراند * اگر طعمه داری با وقوف و خبرداری کند اشتهای این لقمه صافی تا سه ماه روز بروز زیاده گردد، و اگر خطا کرد سه روز اشتهای وفا نکند * همواره طعمه با احتیاط، چنانکه در اصول طعمه داری یاد کرده خواهد شد، بدان موجب بعمل آرد *

بصرفه^۲ Anus; in Persian and Hindustani مصرفه^۲. ^۱ Dram (a weight). درم or درم^۱.

لقمهٔ صبر از شیخ عبد الواحد نوشته شد - نبات یکتوله - صبر زرد
 سقوطری یکتوله - هر دو را ناریک آس نموده آب لیمون هفت توله ،
 در ظرف مسی که بی قلعی باشد بر آتش نرم بپزد ؛ اما آب لیمون
 یک مرتبه نیندازد ، بدفعات چند اضافه نماید ؛ چون بقوام آید فرود آورده
 نگاه دارد * مقدار یک خوراک باز مغرور دو نخود ، در یک ورق گوشت
 دل بز بخوراند ؛ و تا زمانی صبر کند که جانور نیز پیدخال از لقمهٔ مذکور کرده
 گرسنه شود ؛ آن زمان اگر شکار میسر آید مبارک است و اگر تاخیر واقع گردد
 خون چند مقدار بدهد از هر چه موجود بود - و الله اعلم *

صافی باز از عبد الواحد میر شکار - نمک هندی دو ماشه - شب
 یمانی دو ماشه - شهد سفید چهار ماشه - هر سه را باهم حل نموده قنطیر
 آن قدر داخل کند که بدان گویي بسته شود * آنگاه باز را قدر دو نخود
 در ورق گوشت صبح بخوراند ؛ چون دو پیدخال کند بر آب بگذارد تا بنوشد
 و هیچ ندهد و تا عصر گرسنه دارد * بعده یک گنجشک آبداره بخوراند ،
 و صبح خون خورانیده بپراند * و این صافی ، زیاده ازین طعمه داری
 نمیخواهد ، و بالخصوص جهت چرخ و بحری است • لیکن اینها را
 مطابق وزن صدر تمام و همه را یک گویي کرده بطور صافی بدهد * و چون
 از قی فارغ شود نائیزهٔ آب باید داد ؛ و اگر خود قی نکند نائیزه خردل
 لازم است ؛ بعده آب دهد ، و شام قدر یک گنجشک گوشت دل بز
 آبداره کرده بخوراند و صبح بپراند - مبارک است *

سفر¹ از عبد الحکیم ؛ جهت باز - زنجبیل یک ماشه - برچ
 یکماشه - قرنفل یک دانگ - نمک هندی یکماشه - ول² جوانی ،

¹ سفر Medicine taken dry and unmixed, a powder (in opposition to an electuary).

² جوانی apparently a copyist's error of ول جوانی.

تخم ناتوره، تخم بنگ، از هر کدام دانگی - نبات برابر همه، که پنجماشه بود - همه اجزا را موجب اوزان گرفته باریک نموده نگهدارد * و اگر جانور نوگرفته را بدهد طیار کند؛ و هم در شکار بکار آید و جانور ناهمواره را بسیار ملائم کند * از سبب کیف، مقدار یک خوراک، وزن یک نخود است؛ و جانوری که مزاج آن اجابت دوا نمیکرده باشد آن را وزن یک ترمس¹ (و آن باقلای مصری را گویند) در ورق گوشت بدهد * جانور نورا، همراه طعمه، و روز شکار، پیش از سوار شدن، باید داد *

لقمه از عبد الحکیم - زنجبیل، نمک هندی، نبات، از هر کدام یکدرم - همه اجزا را باریک آس نموده بعده بیارد شاش کودک، و آنرا سنگتاب بسفالپاره سوخته آتش کرده و دوی مذکور را با این بول پخته خمیر نمایند و گولی چند سازد؛ هر کدام وزن سه سرخ * صبح پیش از سوار شدن چون جانور پرمهره بر اندازد آن زمان در ورق لحم بخوراند، و بعد ازان که دو پیخال کند بپراند - مبارک است *

پرمهره باز؛ از شیخ عبد الواحد - قرنفل یک سیرشاهی - نمک هندی یکسیر شاهی - بول خر سیاه پاؤ آثار شاهجهانی - در یک خمره گلی بر آتش نرم آن قدر جوش کند که قدریک سیرشاهی بول در آن باقی ماند؛ آنگاه فرود آورد و دران ظرف در آفتاب نگهدارد تا دوی مذکور خشک شود؛ ولیکن بوره² گرفته داخل نماید * باز را در ایام زمستان یکعدد قرنفل مذکور در پرپیچیده بخوراند، و جرّه را نصف عدد، و پیغو و باشه را ربع * صبح بعد از انداختن پرمهره بشکار برد؛ اگر صید زود میسر آید، خون همان کانفست و هرچند خواهی بپران؛ بعده

¹ ترمس یعنی باقلای مصری (Turmus) *Lupinus albus* (Watt).

² بوره *borax*, perhaps for ارمنی Armenian bole.

بآبدار سیر کن * و اگر در شکار یافتن دیر واقع شود خون خورائیدن از هر پرندۀ که موجود باشد لازم است و الا جانور از زیادتی گرسنگی عاجز گردد و در پریدن خوبی نکند - و الله اعلم بالصواب *

فصل دوم در معالجهٔ شکار باشد و پیغو عرف شکره * چون در طلبیدن و باولی دادن بمدعی خود رساند، چلغو در گلوش بسته دست رو¹ پرانند، و این طریق پسند کردهٔ استادان است * ولی مبتدیان آنرا مثل شکره در مشت گرفته بپرانند، اما دست رو بهتر است *

طعمهٔ معتاد باشد زیاده از دو گنجشک خوب نیست * چه صبح گوشت بزدهد و چه عصر گوشت زنده، هرچه باشد، از آنچه استادان اتفاق بر آن دارند، تخلف آن بالجزم مضرت رساند * و صافی باشد، نیکوتر از نبات خالی، نیست *

نسخهٔ صافی ساده که جهت شکار باشد نافع است * باید که شب اول سینهٔ دو گنجشک بی استخوان و پر بخوراند؛ صبح چون دو گهری روز برآید و سردی هوا کم شود گولی نبات بآب درست کرده² بدستوری که در فصل باز جهت صافی ساده نوشته شد بدهد * و آب دادن و جمیع آن قواعد اینجا هم بدان موجب بی زیاد و کم بعمل آرد * و برای باشد چهار ماشه نبات، یک خوراک، موافق است؛ و از سه ماشه گرفته قاشش استادان فرموده اند * و در این ملک

¹ *Dast-rau* to cast from the fist, i.e., not to hold in the hand and throw as is done in the case of the *Shikra*, which is a bird of slow flight.

² بآب درست کرده؛ the sugar-candy, etc., is powdered very fine, till it is as smooth to the touch as fine flour; three to five drops of water are then added, drop by drop, and rubbed in; this makes the powder slightly damp, so that, when tightly rolled in the corner of a handkerchief, it binds into a hard ball that does not break when being forced down the hawk's throat.

باختر^۱ هرچه میرشکاران معاصر بودند کسی این قدر جرأت در زیادتیی و کمی اوزان دواهای صائبه و قوی الاثر نکرده؛ ولی در اکثر هنرهای نوادر و غرائب این فن، فقیر جرأت نموده مثل این که باشد را در سه روز بر درآج و سارو طیار و گیرا کرده است و در یک شب دوا در چشم باشد کشیده چشم را کرده و باز نه بسقه است * غرض آنچه هست درین نسخه درج است * و طعمه داری باشد، بعد صافی اول، سینۀ یک گنجشک؛ و وقت دریم قدر دو گنجشک خسی؛ و وقت سیوم قدر معتاد باید خورانید؛ و صبح چهارم بشکار باید برد *

نسخه پرمهره^۲ باشد * چون باشد را پر جهت خوبی شکار دهند، آنرا هیچ دوائی دیگر دادن روا نیست مگر قرنفل، که نافع ترین دواها است * از سبب نراکت طبع، باشد برداشت سختی دوا نکند؛ قدر خوراک آن نصف عدد قرنفل * و شبی که پرمهره دهند، بهر جانور، چه خورد چه بزرگ، آن شب، هیوم حصه از طعمه معتاد کم کرده باید داد و الا ضرر بسیار دارد؛ شاید صباح بعد از یک و نیم پاس روز برآمده پرمهره را قی کند و وقت شکار قضا گردد *

نسخه خشک زنجبیل؛ از محمد هاشم میرشکار - اول زنجبیل را در گوشت ران اسپ چاک کرده و دوائی مذکور را در اندرون آن گذارده بر پیمان بدوزد؛ و در دیگ انداخته بر آتش نرم نگهدارد تا خواب از آن خشک شود، و هیچ آب دیگر داخل نکند * چون گوشت بریان و سرخ رنگ گردد، از آتش فرود آورده نگهدارد تا سرد شود * آن گاه زنجبیل بر آورده در شکم کبوتر بیابانی انداخته و کنارهای

^۱ باختر the West is specially applied to Khurasan and the district of Kandahar.

شکمش دوخته و چند فیته پارچه بر آن تر کرده به پیچد، و بالای آن گوشت کبوتر گل حکمت کند، و در دودی دفن کند^۱ تا پخته شود و آن گل سرخ رنگ گردد و بوی سوختگی پارچه که بر آن گوشت کبوتر اندرون گل پیچیده است برآمدن گیرد؛ آنوقت بیرون کشیده بگذار تا بفسرد * بعد ازان زنجبیل مذکور را کشیده، ذنب گوسفندی بپارد که یک لخت پارچه پیه بود، و آنرا چاک کرده دوی مذکور را در آن داخل نموده و کناره‌هایش بر پسمان دوخته و قدر یک وجب زمین کافه و گودال نموده ذنب مذکور را در آن دفن کند و تا یکپاس بالای آنجا آتش روشن کند؛ بلکه زیر آتش دان مطبخ که آنجا آتش باشد دفن کردن نیک است * بعد از سرد شدن، آن را از آن پیه بر آورده در آب لیمون چند شبا روز پرورده در سایه خشک نموده بعد از آن در شراب دو آتش قر کند؛ چند شبا روز در همین باشد * اما آب لیمون و شراب آنقدر باید انداخت که زنجبیل آنرا در چند شبا روز جذب کند و باقی نماند * چون زنجبیل طیار شود، قدر یک توله از آن زنجبیل - و مشک چهار سرخ - مومینائی و بیربوتی از هر کدام چهار هرخ - نبات یکتوله - قرنفل یک ماشه - همه اجزاء را موافق اوزان باریک آس نموده خشک سفوف کرده نگهدارد * پیش از سوار شدن، بشه را قدر یک سرخ در ورق گوشت خورانیده بشکار باید بود؛ و اگر در عین شکار شوخی کند دیگر نیز توان داد * و در هوای سرد و این، و اگر طعمه زیاده خورده باشد یا هضم نکرده دیر نگهدارد، آنرا بسیار نافع است؛ و آزموده این فقیر است * وزن خوراک باز یکماشه، و باز فوراً نفع بسیار کند * و باشد را از یک سرخ تا سه سرخ توان داد؛ و این خشکه از نوادر عصر است *

صافی کشمیری، جهت شکره خوب است * قذیل ناشسته نیم سرخ - قرنفل نیم عدد - مصطکی یکسرخ - تخم چرچره یک سرخ - نبات دانگی - همه اجزاء را باریک آس نموده باندکی قند سیاه گولی کند، و شکره را صاف کند بدستور صافیهای معمول؛ و بعد از قی و خلطه بر انداختن، آب دهد؛ پس طعمه داری کرده کلان گیر کند *

لقمه از گویی پاندي که در فصل شکار باز درج است * نصف خوراک باز، از همان لقمه شکره را در شکار دادن نیکو گرسنگی آرد و باشه را منع است * صافی شکره و باشه از بازنامه داراشکوه * نبات ده سرخ - نمک سه سرخ - نیک باریک آس کرده و بآب گولی بسته صبح بطریق صافیها بعمل آرد و آب بعد خلطه انداختن دهد *

صافی باشه * نبات بیست و یکسرخ، یک دانه - بکارد تراشیده باشه را صبح از حلق فرو بگذرانده و بهمان صاف کند؛ و این نیکو ترین مُسهلات است و در شکار خوبگیری کند *

پرمهره باشه که جهت شکار نافع است * دار چینی قدر یک جو - نبات دو سرخ - در پر پیچیده باشه را بخوراند و بعد انداختن بشکار برد * برای شکره خوب است و آزموده *

صافی شکره عمل این فقیر که دامی و خانه کریز و آشیانی پخته را همه گیر کند * نمک یکدانه برابر کفار جنگلی تراشیده و آبمال نموده بهمان تنها صاف کند؛ و بعد قی کردن خلطه آب دهد، و طعمه داری کرده بشکار برد - انشاء الله تعالی خوب گیری کند * و اگر از دادن این مُسهل شکره باشند نیاید، تا سه روز باید مهلت داد و طعمه داری نمود تا گرسنگی بیفزاید؛ و الا بار دیگر نبات اندک باید داد. یا قدر دو باشه نبات

دانه‌ها تراشیده بدستور صافی ساده بعمل آرد؛ و یا قدر سه ماشه نبات در آب تر کرده و قدر یک کفجه‌شک از گوشت دل بز ورق کرده بدان آبداره کرده بخوراند * چون یک پیخال کند بر طغاره آب تنگ دوال باید بست تا بخوردن آب قادر باشد وای غسل نکند * و این صافی نائب صافی باز است که در فصل شکار باز مذکور کرده شد و مقدار آن بیست و پنج سرخ نمک لاهوری میباشد، و مجرب است ¹ *

خشکه شگرف و گهرنگچی * چنانچه در فصل باز است علی قدر حاله باشد را نیک است *

لقمه باشد و شکوه مجرب است * قرنفل چهار سرخ - صبر سقوطری یکماشه - قنبیل ناشسته یکماشه - کرک ² عرف زعفران چهار سرخ - باریک آس نموده بآب لیمون خمیر کند، و در بار تاتوره سفید جوف خالی کرده در آن داخل نموده بالایش گل حکمت گرفته در دودی درویش ³ پخته نگهدارد * وزن یک خوراک باشد قدر یکدانه کال ⁴، و شکوه یکدانه جواری، پیش از شکار خورانیده سوار شود؛ و در عین شکار دادن روا است *

لقمه صافی باشد که بدان بی تصدیع خلطه بر اندازد و خوب گیری کند * نبات سه ماشه - نمک لاهوری یکسرخ - قرنفل نیم عدد - باریک آس نموده بلعاب دهن خود گولی بسته بقواعد صافی داده پس از بر انداختن خلطه آب دهد و طعمه داری کرده بپزند * جهت باشد صافی

¹ Vide page 114.

² کرک is Turmeric: *Curcuma longa*. In many books, as here, the name *kurkum* is incorrectly given to saffron.

³ دودی درویش A fire lit by the poor, and by the qalandar monks. It is called الاول in Hindi, "a fire kindled in a hole in the ground, around which the villagers sit and warm themselves."

⁴ کال, I am unable to trace this word

سليم تر ازين نيست * و اين از حاجي الياس است * باشد جانور ريزه
 است و چندان چيزي نيست و از سبب نزاکت طبع که برداشت
 دارو نکند نگهداشت او از آن مشکل است *

لقمهٔ سهاگه^۱ بريان از محمد هاشم مير شکار که در فصل شکار باز
 است * قدر نيم سرخ از آن لقمه جهت شکار باشه و شکره ، نظير و عدیل
 ندارد و آرمودهٔ اين فقير است *

سهاگه H borax.

باب ششم

در معالجات شکار جانوران سیاه چشم مشتمل بر سه فصل است

فصل اول در معالجات شکار بحری * چون بحری را چشم را کنند
در اول این صافی نافع است *

خشکۀ کچله زهره^۱ از حاجی الیاس، و آزموده این فقیر است *
کچله زهر سه عدد - تخم مور^۲ (که در هندی آنرا موره گویند و آن برگ
سبز و تخمش بتخم حنا ماند) پنج دانه - قرنفل یک عدد - نمک هندی
دانگی - نبات شش ماشه - اول کچله را پاره و تر کرده تمام شب در آن خسیده
دارد و صبح در دودی درویش گرم کند و چون نرم شود تخم از آن برآورده
و همه اجزا را باریک آس نموده در آن داخل کند و بلعاب دهی گولی بسته
بحری را صبح بدستور صافی از حلق فرو بگذارند ؛ و بعد دو پیکال اگر خود
قی کرده خلطه بر اندازد بهتر، و الا نافره خردل کرده چون از خلطه فارغ
شود آب باید داد، خواه در پیاله، اگر در آن عادت کرده باشد، و خواه

^۱ کچله زهر (Kuchlā) *Strychnos Nur-vomica*.

^۲ مورد : تخم مور^۲ *Mūrād P.*, the common myrtle : *Myrtus communis*, is in Hindi *mū d.*

در نائره، بهر طوری که خورد * و طعمه داری، بی تخلف، موجب صافیها که سیاه چشم را موافق باشد و در آخر این فصل نوشته خواهد شد، بدانموجب بعمل آرد *

نسخه صافی صبربوداده * اگر جانور بحری بدفعی کند آنرا صبرسقوطری زرد بریان کرده و یک دانه از آن صبر را برابر سر انگشت در قطر، و در طول تا یک بند انگشت، بکار تراشیده و درست کرده و بحری را گرفته از حلق او فرو بگذارند، و بدستور مسهلات بعمل آرد، و آب بعد انداختن خلطه دهد، و نائره خردل اگر احتیاج باشد بدهد و الا ضرور نیست *

لقمه قذیل که جهت بحری آزموده فقیر است * صبرسقوطری، قرنفل قذیل ناشسته، نمک لاهوری، مساری، درشاش کودک کوفته باریک نموده ترکند و بعد زمانی بر آتش نرم پخته چون بقوام آید نگهدارد * قدر خوراک بحری دو نخود، و لگرنصف آن، و چرخ را دو برابر خوراک بحری پیش از شکار در وزن گوشت بز خورانیده سوز شود * و اگر چند قرنفل ناکوفته داخل کند و بهمرایه دواهای مذکور پخته نگهدارد آن بکار پرمهره آید، و یکعدد آن بحری را کافیست *

صافی از قجریه محمد هاشم میرشکار * نوشادرا تنها یکدانه تراشیده قدر چهار سرخ - بریان کرده بدستور مسهلات بدهد، خصوصاً جانوری را که بد فعل و شوخ باشد * و همه قواعد دوا و طعمه داری این صافی، بنمک تنهای بیست و چهار هرخ موافق است و بدان موجب بی کم و کاست عمل نماید و این معجرب است *

لَقْمَةُ صَبْرٍ سَقُوطَرِي * بار تاتوره را جوف خالي کرده و قدری صبر در آن داخل نموده و گل حکمت کرده در دودی پخته نگهدارد * قدر دانه فلفل بحري را پيش از شکار در ورق گوشت خورانیده سوار شود و در شکارگاه خون چشانیده بپزند انشاء الله تعالى خوبیگيري کند * و لکرو چراغ را نیکو نافع است *

لَقْمَةُ قَرَنْجٍ¹ که زیاده عامل تر ازین برای بحري نیست * زنجبیل دو ماشه - اجمود² خراسانی سه ماشه - صبر سقوطری چهار ماشه - قنبیل ناشسته چهار ماشه - بیربهری پانزده عدد - قرنفل بیست عدد - عاقرقرحاه دارفلفل مشک از هر کدام یکماشه - نمک لاهوری یکتوله - پودنه سه ماشه - فلفل گرد یکماشه - هلیله³ زرد و بلبله³ و آمله³ از هر کدام دو ماشه - همه اجزا را بهمراه آب قرنج محقق بلوغ کرده چون باریک شود شکر سرخ یکنیم توله داخل کرده و باندکی شراب خالص⁴ بقدر مایحتاج داخل نموده معجون کند و نگهدارد * و این لقمه بهمه جانوران سواى باشد عاملست و این حيله از حیل صائبه این فقیر و آزموده میزشکاران عصر است * قدر مستعمل بحري دو دانه فلفل و زیاده ازین نباید داد و باز و شاهین را نصف آن چرخ و شفقار را سه سرخ و عقاب را پنج سرخ در ورق گوشت پيش از شکار خورانیده شود و در شکارگاه خون چشانیده بر صید کلان پراند انشاء الله تعالى خوبیگيري کند * اما این طور دواهای سخت آن زمان باید داد که جانور گیرا و شکار نزدیک باشد *

¹ قرنج The citron : *Citrus medica*.

² اجمود خراسانی *Carum roxburghianum* (Watt) : a species of carraway.

³ زرد هلیله The ripe fruit of *Terminalia chebula*.

بلبله The dried pulp-fruit of *Terminalia bellerica*

آمله The emblic myrobalan : *Phyllanthus emblica*.

⁴ شراب خالص ; in practice this is 'English' brandy.

لقمهٔ بحری از دتھو بیگ میرشکار سعید خانی * صبر زرد سقوطری ،
و نمک ، و نبات ، از هر کدام یکنوله - هر سه اجزا را باریک آس نموده در یک
پاؤ¹ شیر ماده گار حل کرده بر آتش نرم پخته چون بقوام آرید ، مشک ،
مومیائی ، بیربھوئی ، از هر کدام چهار سرخ داخل کفد * بحری را پیش
شکار قدر نخود خورانیده سوار شود و در شکارگاه خون چشانیده بپراند -
انشاء الله تعالی خوبی کفد * و اگر شکار بدست نیاید قدری گوشت بز
آبدار در شکم ماکیان تکه کرده نیم سیر بخوراند و شکم سیر نباید داد ؛
و روز دیم بپراند اما اگر اشتہای جانور ثابت باشد ؛ و الا نصف وزن
خوراک ازین لقمه داده سوار شود *

لقمهٔ تلخهٔ خروس ، که در فصل شکار شاهین درج ست ، بهمان وزن
و دستور جهت شکار بحری عامل است و بتجربہ استادان رسیده *

لقمهٔ از منصور * سہاگہ صبر ، نمک لاهوری ، مساری ، از هر کدام یک
سرخ ، همراه شاش کودک حل کرده گولی تازه بسته در رزق گوشت صبح
پیش از شکار خورانیده سوار شود - انشاء الله تعالی کلنگ گیرد * اما اگر صبح
این را بدهد پگاہتر دهد ، و چند مقدار آب جانور را دهد و چون از پیخال
آب فارغ شود بپراند * و اگر آب برغبست خود نخورد احتیاج نیست ؛ خون
چشانیده بپراند ؛ مبارک است *

صافی قند سیاه و نمک ، که متعارف میرشکاران پنجاب است و اوزان
آن در فصل شکار چرغ مذکور کرده خواهد شد - جهت بحری بغایت
آزموده و بی نظیر است *

¹ پاؤ H. is a quarter of a 'seer,' and a seer is about 2lbs.

لقمه کوار بوئی^۱؛ اختراع این فقیر و آزموده میرشکاران عصر است و
 عدیل و نظیر ندارد * بیازد کمیله دو توله اما شسته و پاک کرده باشد
 و صبرسقوطری یکنیم توله - نمک هندی یکتوله - زنجبیل چهار ماشه - همه
 اجزاء را باریک آس نموده بلعاب کوار بوئی^۱ قرص سازد و بر سفالپاره آب
 نارسیده نهاده بر آتش ملائم چنان با احتیاط پزد که خوب سرخ شود و نسوزد
 و خام نماند و آنرا هر بار بگرداند تا هیچ طرف قرص سوخته نگردد
 آنگاه آنرا در سایه چند روز نگهدارد تا خشک شود پس باریک آس
 کرده بآب لیمون صلایه کرده قرص سازد و در آفتاب خشک کند
 و بعد در شراب دو آتشه سحق کرده این دواها را داخل کند
 مشک، مومیائی، بیربوتی، کرکم عرف زعفران، از هر کدام یک
 ماشه - بشراب مذکور صلایه کرده و گولیا برابر دانه فلفل و بعضی
 برابر دانه نخود ساخته در سایه خشک کند * بحری را یک گولی
 خورد که برابر فلفل باشد بدهد و شاهین را هم یک گولی خورد
 چرخ را دو گولی کلان، و عقاب و زمج را پنج تا هفت گولی کلان،
 روز شکار پیش از شکار در ورق گوشت خورانیده بپراند و آب کم دهد
 و خون بسیار دادن نیک است * و اگر بحری از یک گولی خورد رام نگردد
 آنرا یک گولی کلان باید داد و دو گولی روا نیست *

نسخه سنکتاب بدخستانی که در فصل شکار شاهین درج است بهمان
 دستور و وزن بعمل آرد و این از باز نامه میرشمس الدین بن حکیم
 خوشحال خان است و بتجربه این فقیر رسیده و خیلی عمل این دیده
 شده و شاهین و بحری را نظیر ندارد *

^۱ کوار (kowār) *Sida cordifolia*.

صافی لسان العصافیر^۱ یعنی اندرجو تلخ^۱ و صبر و نمک و نبات - در فصل شکار چرخ درج است - همان دستور و وزن جهت بحری از جمله تجربات است *

صافی قند سیاه و روغن گاو که در فصل شکار شاهین درج است ؛ بهمان وزن و دستور بعمل آرد ، که برای بحری نافع ترین صافیها است ؛ و این جانور سرکش را نیک است ؛ ولیکن اول اندکی روغن ماده گاو در حلق جانور ریزد و بالای آن گولی دهد و این مجرب است و از باز نامۀ بادشاهزاده دارا شکوة * و اگر جانور شاهین و بحری بهمین صافی باشتها نیاید آنرا این نایزه بدهد *

ادویه که در نائزه دهند * نبات دانگی که شش سرخ باشد - و نمک قدر یک نخود - قرنفل دو عدد و مشک برابر یکدانه ماش^۲ - زنجبیل قدر یک نخود - همه اجزاء را در آب حل کرده و از پارچه صاف نموده در نائزه بدهد ؛ آب زیاده از یک توله نباشد * و بعد از فارغ شدن ، آب شیر گرم دهد * چون از پیخال آب فارغ گردد سینه یک سارو بخوراند و بهمین قناعت کند ؛ و عصر دو گنجشک آبداره بخوراند * و صبح دوم مرغ بر طلبه دهد و نیم سیر کند و شام گرسنه دارد و یک گنجشک مع پر و بازو و استخوان چنانچه رسم پرمهره است بدهد بایک عدد قرنفل دران پیچیده ؛ و بعد انداختن بشکار برد - انشاء الله تعالی خوب گیری کند و بغایت نیک است *

نسخه پرمهره بحری * زنجبیل یک سرخ - دارچینی قدر چهار جو - نبات یک ماشه - در پر پیچیده بخوراند ؛ و اگر خود نخورد بحری را گرفته

^۱ Holarrhena antidysenterica : Kurchi or Conessi لسان العصافیر or اندرجوی تلخ bark.

^۲ Phaseolus radiatus. ماش

از حلق او باید فرو گذرانید ؛ و صبح بعد از انداختن پرمهره خون خورانیده
باید پرانید *

نسخه پرمهره دیگر * برج خراسانی ، که چوبهایش سطر بود ، پوست
ازان دور کرده و پارچه بشاش کودک تر کرده پیچیده بر آن گل حکمت
کند و در دودی درویش دفن کرده پخته نماید * چون گل حکمت
نیکو خشک و سرخ گردد بر آرد و شب نگهدارد تا سرد شود * صبح
ازان در آورد و هرگاه که خواهد خورانیدن ، قدر یک ماشه برج که یک تکه
چوب باشد در پرمهره پیچیده بخوراند ، و صبح بعد از انداختن پرمهره
خون چشانیده بپراند *

نسخه پرمهره دیگر * گهونگی سفید یکدانه - قرنفل یک عدد - سهاگه
تیلیا یک سرخ - بیربهوتی یک عدد - در پردهای گوشت پیچیده بخوراند
و این از جمله تجربات است *

لقمه از حکیم ولد فیروز میر شکار غازبخانی * زنجبیل یک ماشه - برج
یک ماشه - قرنفل یک ماشه - دلجوائن¹ دو ماشه - نمک هندی چهار سرخ -
دار فلغل و بیربهوتی از هر کدام یک ماشه - صبر سقوطری دو ماشه - قنبیل
ناشته سه ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده و چند سفالپاره ها گرم
کرده و در قدری شاش کودک سرد کرده دوی مذکور را در سنگتاب معجون
کند * و قدر مستعمل آن اگر در ورق گوشت بدهد دو سرخ کافیست ؛
و اگر شب قدری از طعمه معتاد کم کرده بخوراند و دوا را در پاره پوست
گردن مرغ پیچیده و بهمهرا پرمهره دهد ، پس باید چهار سرخ باستعمال
آورد ؛ معجب است ، و بهر دو طوز نیکو عمل کند *

¹ دلجوائن I am unable to trace this word.

نسخه خشک صبر سقوطری از حکیم میر شکار * صبر سقوطری
را در پارچه پیچیده و در شاش کودک تر کرده و گل حکمت نموده
و در دودی درویش پخته و برآورده سرد کند، با نبات همزن باریک
آس نموده روز شکار قدر دو سرخ در ورق گوشت خوراند و خون
خورانیده بپراند *

پرمهره از حسن میر شکار * صبر قدر یکدانه جواری - و نبات سه سرخ -
در پرها پیچیده و بعد هضم طعمه بحرری را بدهد * و صبح بعد پرمهره
بر انداختن بشکار باید برد و شب اول زیاده از سه گنجشک طعمه نباید داد
که اشتهای دوا بامقلا مبدل نشود *

فصل دویم در معالجه شکار شاهین * جانور شاهین بسیار سخت
طبع و درشت است، و یکایک باو زیادتی و استعجال نباید کرد؛ یا
از حدت دوا خواهد مرد (چرا که بچه و گاهی دوا ناخورده، برداشت چه
طور کند؟) و یا آنکه از نادانی صغر و بچگی اثر دوا نفهمد و بگریزد
و گم گردد؛ و یا غالب این است که بجگر جانور داغ رسد و هلاک شود *
میر شکار را فکر آبرو و سرخروئی خود و سلامتی جانور هم لازم است،
و آن در احتراز کردن از مسطور صدر است *

صافی ساده * اول نبات تنها کوفته و باریک نموده قدر شش ماشه
بآب یا گلاب گولی بسته بقواعد صافی ساده که در فصل شکار باز درج است
بعمل آرد؛ مگر در صاف کردن سیاه چشم و گلال چشم این قدر تفاوت
است، که باز آب خود بمقار خورد، و سیاه چشم انثری آب بطور باز خورند
و بعضی نخورند، پس آنها را آب بنائزه باید داد * و از استخوان کلنگ
و عقار و یا هوبره عرف تعدری ماسوره سازند؛ ماسوره را اندرون حلق

جانوران بقدری فرو برد که هر ماسوره^۱ تا به حوصله رسد و از حوصله پائین به روده بردن خطا است *

نسخه صافی اسکندره^۲ * شنجرف یکسرخ - مومیائی یکسرخ - قنبیل ناشسته چهار سرخ - نمک لاهوری چهار سرخ - شب یمانی یک سرخ - بیربهری یک عدد - شکر طبرزد دو ماشه - اسکندره ناگوری^۲ در آب سائیده و بدان آب گولی بدهد و صبح شاهین را گرفته و از حلق او فرو بگذرانند و بعد از دو پیخال آب در نائزه دهد و بعد از دو پیخال دیگر اندکی آب بار دیگر هم بدهد * و چون صاف شود و از قی و پیخال کردن فارغ گردد قدر یک گنجشک گوشت فاخته و یا کبوتر بخون گرم آلوده باید خورانید و شام سینۀ چهار گنجشک بآب تر کرده بخوراند * و صبح دویم قدر دو گنجشک گوشت بز آبداره کرده بخوراند و در روز دیگر طعمه داری کرده بر ماکیان گرم نموده بشکار برد * و بعضی شنجرف دو سرخ باستعمال آورده اند * و شاهین را در ابتدای زمستان وقت صاف کردن در آفتاب باید نگهداشت و اگر هوا ابر باشد پس آتش در خانه افروخته و گرم نموده در خانه گرفته بنشیند و آب شیر گرم دهد که نافع است *

نسخه لقمۀ تلخه خروس که در فصل شکار باز درج است * بهمان وزن و دستور شاهین را دادن اشتباهی بسیار دهد و در شکار جانور بد عادت را رام گرداند *

صافی شنجرف * صبر سقویری دو سرخ - نمک لاهوری دو سرخ - شنجرف دو سرخ - قنبیل ناشسته چهار سرخ - گهونگچی سفید یک

^۱ properly a reed for playing on : in the sense of "flute."

^۲ اسکندره ناگوری (asgandh) *Withania somnifera* (Watt).

دانه - دانه‌ای دار فلفل هفت دانه - نبات شش ماشه - بآب یا گلاب سائیده گولی بسته صبح شاهین را گرفته گولی بخوراند؛ و چون صاف شود قدر یک گنجشک بی استخوان تہوار آبدارہ کرده بخوراند، و چند روز طعمہ داری کردہ ماکیان زیر پایش کشتہ و گرم نمودہ بپراند *

نسخہٴ لقمہٴ شنگرف صغیر * قنبیل ناشستہ دو سرخ - شنگرف دو سرخ - صبر سقوطری یک سرخ - نبات دو ماشہ - زعفران دو سرخ - گھونگچی سفید یکدانه - ہمہ اجزاء را باریک آس نمودہ بآب لیمون گولیا برابر ماش سازد * وقت شکار شاهین را دو گولی، و باز را یک گولی در ورق گوشت خورائیدہ بشکار برد و خون چشانیدہ بپراند *

نسخہٴ صافی دار فلفل * شنجرف دو سرخ - صبر سقوطری یک سرخ - دانهٴ دار فلفل دو ماشہ - نمک یک سرخ - مشک دو سرخ - قنبیل ناشستہ چہار سرخ - نبات شش ماشہ - ہمہ اجزاء را باریک آس نمودہ و با قند ہیذاہ آنقدر کہ بدان گولی شود، بقند و قدر دو ماشہ از حلق جانور فرو بگذارد و انتظار قی باشد * بعد از دو پیخال و قی کردن، آب شیر گرم دہد، و بعد فارغ شدن بگوشت فاخترہ بخون آلودہ سیر کند، و زیادہ از یک بغل فاخترہ نباید داد؛ و عصر قدر دو گنجشک آبدارہ خوراند؛ و صبح مرغ دہد؛ و گرم کردہ قدر سہ گنجشک آبدارہ گوشت بز در شکم ماکیان تکمہ کردہ نیم سیر کند؛ و شام بر همان قناعت کند، و صبح سیوم خون چشانیدہ بپراند *

نسخہٴ لقمہٴ عمل بلاد¹ * صبر قدر یکدانهٴ ماش، باریک نمودہ و با روغن بلاد گولی کردہ و در ورق گوشت خورائیدہ و بعد از زمانی قدر

¹ بلاد (balādur), the juice of *Semecarpus anacardium*.

یک گنجشک گوشت فاخته بخون او آلوده بخوراند ؛ و عصر قدر دو گنجشک آبداره خورانیده بهمان قناعت کند ؛ و صبح دوم خون چشانیده بپراند * زنهار که آبداره ندهی که ضرر دارد *

لقمه از شادی بیدگ * چنانچه در فصل شکار باز نوشته بدانموجب وزن و طعمه داری بعمل آرد ؛ بغایت مجرب است *

لقمه سهاگه * شنکرف یکسرخ - سهاگه یکسرخ - باریک آس کرده در ورق گوشت خورانیده بشکار برد ؛ اما در شکار جستن دیر نباید کرد و خون چشانیده باید پرانید * و اگر صید میسر نیاید بر ماکیان سیر کند *

لقمه گهونگچی * بیر بهوئی یکعدد - گهونگچی سفید یکعدد - این هر دو را باریک نموده در ورق گوشت خورانیده سوار شود و بعد یک پیخال بپراند *

نسخه لقمه گهونگچی، نوع دیگر * قرنفل یکعدد - نبات یکماشه - گهونگچی سفید یکعدد - بدنجان خاویده در ورق گوشت خورانیده بعد یک پیخال بپراند *

نسخه هنگتاب بدخشانی * چند ترب را در سایه خشک نموده قدر نیم توله از آن بر سفالپاره آب نارسیده نهاده آتش کند تا بسوزد ؛ و بعد ازان آن خاکستر را در دو توله آب تر کرده و هفت سفالپاره که هر کدام برابر بهلولی¹ باشد در آتش سوخته و در آن آب سرد کند، و بگذارد تا صاف شود * پس آن آب صاف را در ظرف دیگر فروه آورده و از پارچه گذرانده و قدر یک گنجشک گوشت بز در آن تر کرده بخوراند * و اگر صبح بخوراند

¹ بهلولی Probably the name of a coin of Sultān Bahlūl Lodī, who died in 1488 A.D., after a reign of about 39 years.

ظهر بشکار برد، و اگر عصر داده باشد صبح بشکار برد * و این تکراراً بتجربۀ فقیر رسیده و این را از نوادر روزگار توان دانست *

پرمهره صبر * برچ قدر چهار جو - سقوطری بوداده قدر یکدانۀ جواری - زنجبیل یکنیم سرخ - نمک لاهوری قدر یک عدس - نانخواه¹ هفت دانۀ اینهمه را در پرها پیچیده شاهین را خوراند * و صبح بعد از بر انداختن پرمهره خون چشانیده بشکار برد *

صافی صبرسقوطری * قرنفل دو عدد - نمک یکماشه - قند سیاه دو ماشه صبرسقوطری برابر یکدانۀ جواری - نبات چهار ماشه - اینهمه را باریک آس کرده و بی آب گولی بسته صبح بدستور صافی متعارف صاف نماید * و بعد از خلطه بر انداختن آب باید داد * و نائزۀ خردل دادن تعلق باحتیاج دارد * و چون فارغ شود طعمه داری نموده بپراند - انشاء الله تعالی خوبگیری کند *

نسخۀ نائزۀ شاهین * اگر شاهین را بصافی اشتها بهم نرسد او را این نائزۀ باید داد * نبات دو ماشه - نمک قدر یک نخود - قرنفل دو عدد - زنجبیل یکسرخ - مشک برابر دانۀ جواری - مومیائی مساری - همه را باریک آس نموده در دو توله آب تر کند و شاهین را، عصر، طعمه از معتاد سیوم حصه کم کرده بی استخوان بخوراند؛ و صبح در قباچه کرده و کلاه برداشته ماسوره² در حوصلۀ او رسانیده دراز پارچه صاف کرده در نائزۀ زبزد؛ پس کلاه داده از قباچه کشیده بردست باید گرفت تا که مثل مسهل دو پیخال کند * پس آب شیر گرم دهد تا صاف شود، و تمام روز گرسنه

¹ نانخواه *Carum copticum*. Hindī, *Ajwain*.

² ماسوره "Reed; tube." See note 1, p. 133.

دارد، و عصر قدر یک گنجشک گوشت دل بز آبداره کرده بخوراند * و روز دیگر طعمه داری بدستور طعمه داری و صافیها کرده سیوم روز بشکار برد *

نسخهٔ پرمهرهٔ کبیر^۱ بموجبی که در شکار باز درج است بی کم و کاست بعمل آرد، و آن در اصل معالجهٔ شاهین است * چون باکتر بازان بد فعل موافقت کرد لهذا در آنجا درج کرده شد؛ بهمان اوزان بعمل آرد زیرا که در طبیعت باز و شاهین تفاوت نیست *

پرمهرهٔ برج تنها که در شکار بحری نوشته شده؛ جهت شاهین بهمان وزن و ترتیب مجرب است و نفع بسیار کند *

پرمهرهٔ زنجبیل * زنجبیل قدر یک نخود تنها در پرها پیچیده بشاهین خوراند، و صبح بعد انداختن پرمهره خون چشانیده بپراند *

لحمهٔ صافی سعید خانی * قنبیل شسته سه توله - نبات دو توله - نمک لاهوری دو توله - زعفران یک توله - هر چهار اجزاء را موجب اوزان باریک آس نموده در نیم پاؤ از آثار شاهجهانی شیر گاو تر کند و در پتیلهٔ مس بر آتش کم پخته، چون بقوام حلوائی تر رسد آن زمان قدر دو سیر شاهبی روغن گاو داخل نموده با چوبی وقت پختن میگردانیده باشد تا داغ نرسد، و چون روغن در آن جذب شود فرود آورده، در ظرف شیشه و یا چینی، و اگر آن نباشد، در قوطی چوبی نگاهدارد؛ و وقت احتیاج چهار سرخ از دوا در ورق گوشت دل بز شاهین را صبح بخوراند، و بهمان قناعت کند و منتظر شود تا آن ورق گوشت و دوا هر دو را شاهین قی کرده بر اندازد؛ و گرسنه دارد تا زمانی که از قی کردن و پینخال کردن باز ماند؛ و البته چند مرتبه قی و پینخال خواهد کرد * چون فراغت حاصل آید، گوشت بغل

¹ Kabir means simply "great". *aghir* occurs further on, on p. 140

سارو خورانیده بهمان تهور قناعت کند و عصر قدر دو گنجشک آبداره دهد و صبح دویم خون چشانیده بپراند * و اگر جانور سخت باشد یک روز دوا داده و طعمه داری به موجب صدر کرده روز سیوم بشکار برد و خون خورانیده بپراند *

صافی اندر جوتلخ * زیره سفید که از محمد هاشم میرشکار در شکار باز نوشته شد بهمان وزن و دستور شاهین را که بد عادت و بی اشتها باشد دادن اثر بسیار کند مگر تفاوت همین است که سیاه چشم را اگر خود قی نکند و نیندازد آن زمان نائزه شیر خردل دهد و طعمه داری موجب مسهلات دیگر است *

صافی صبر * نبات شش ماشه - نمک برابر دانه باقلی کبیر - و صبر زرد سقوطری برابر نمک - هر سه اجزاء را موافق اوزان حبها بکارد تراشیده اول هردو حب آخر الذکر شاهین را گرفته بدهد و بماند تا خلطه بر اندازد و اگر فرصت کند خردل بنائزه دهد * چون از قی فارغ شود نبات تنها آنزمان باید داد و جانور را گرفته از حلق او فرو بگذراند و اندکی آب همراه نبات دهد و بردست گیرد تا چغد بیخال کند بعد ازان آب بقاعده خوراند * و چون صاف شود طعمه داری بموجب مسهلات دیگر است این از جمله تجربیات این فقیر است *

نسخه فتیله شاهین * نمک هذمی یکتوله - نبات سه توله - زنجبیل یکتوله - همه را کوفته و در شاش کودک سائیده و قدری پشم دران تر کرده و در سایه خشک کرده نگهدارد و وقت احتیاج دواها را درین فتیله دوخته بدهد یعنی دواها مثل برچ پخته و زنجبیل پرورده و قرنفل و دار چینی پیچیده بریسمان ابریشم سبز باید دوخت * و آنچه تدایوی بطبیعت جانور موافقت کند بکار برد *

نسخهٔ لقمهٔ کرمهٔ مار درمن که در هندی آن را مار دهامن^۱ نامند *
 لقمهٔ که از کرم آن سازند، و بهمان طور که در شکار باز نوشته و وزن داده بعمل
 آرد؛ و این از میرشکاران عمدهٔ آزموده شده و در بازنامهٔ دارا شکوه درج
 است، و از نوادر روزگار توان دانست * و این لقمهٔ قدیم برای شاهین
 است، لیکن در شکار باز ازان نوشته، که جهت باز سخت بد سیرت نفع
 بسیار دارد و بتجربه رسیده *

لقمهٔ بجهناک^۲ تیلیا * سعد کوفی^۳ عرف ناگرموتبه چهار ماشه - کافور
 یکماشه - کچله یک ماشه - بیخ حنظل^۴ یکماشه - مومیائی یکماشه -
 قرنفل یکماشه - مشک یکماشه - زعفران یک ماشه - صبر زرد سقوطری
 دو ماشه - قنبیل شسته شش ماشه - بیر بهوتی یکماشه - زنبور سیاه یکعدد -
 مغز گربهٔ سیاه یکتوله - مغز و سینه و پیه جانور بهوجنکه^۵، (و آن سیاه
 رنگ مرغیست و دم دو شاخه دارد) - و هر چهار پای و مغز موش پران
 که در هندی گلهری^۶ نامند - پوست بیخ کنیر^۷ مفید یکماشه - بجهناک
 تیلیا یکماشه - بیخ اندرائن^۸ - در شراب ترک کرده و بیخ همه دواها را بهمراه
 همان سحق بلیغ نماید تا نیکو باریک شود؛ بعد ازان بر اندک آتش پخته
 نگهدارد * شاهین و بحری را از برابر یکدانهٔ فلفل تا یک نخود توان داد،

^۱ Zamenis mucosis, popularly supposed to suck cows.

^۲ Aconitum ferox: the Indian Aconite.

^۳ Cyperus scariosus.

^۴ حنظل Ar., Citrullus colocynthis: colocynth.

^۵ Bojanga or bochanaga, the common Drongo-shrike or 'King-crow' (Dicrurus macrocercus), called in the Derajat Kāl-karichhā. It figures largely in Indian folk-tales.

^۶ the common Indian Ground Squirrel (Sciurus Palmarum) called gilahrī in Hindustani.

^۷ Nerium odorum: sweet-scented Oleander.

^۸ H., Citrullus colocynthis: colocynth

و چرخ را دو نخود تا سه نخود توان داد * صبح در ورق گوشت خورائیده سوار شود و بر شکار متیقن بود که خالی نشود * و اگر از قضا صید میسر نیاید بر ماکیان سیاه سیر کند؛ و وقت پرانیدن خون چشانیده به پراند *

پرمهرهٔ صغیر فائب کبیرا* نمک یکسرخ - زنجبیل و برچ، از هر کدام یک سرخ - نبات چهار سرخ - قرفل یکعدد - مومیائی و مشک، از هر کدام قدر یکدانه جواری - شب در پوست گردن مرغ دوخته بدهد و صبح بعد بر انداختن پرمهره بشکار برد - خون چشانیده بپراند *

لقمهٔ سهاگهٔ تیلیا² * نوشادر صبر سقوطری و نمک لاهوری، از هر کدام یکماشه - نبات سه ماشه - سهاگهٔ تیلیا دو ماشه - بهم باریک آس کرده نگهدارد؛ پیش از شکار قدر دو سرخ تا چهار سرخ، شاهین و بحری را دهد - چنان باشدتها آرد که از صید انشاء الله تعالی خطا نکند، و آزمودهٔ فقیر است؛ اما خون چشانیده بپراند *

سنگتاب صبر* نبات یک توله، در سه توله پیشاب تر کرده، و قدر چهار سرخ صبر جدا در آب تر کرده و قدر یک گنجشک گوشت دل بزورق کرده در آب صبر تا یک گهژی تر کند و بعد از آن آب دیگر شسته و تلخی کشیده آنگاه چند سفالپارهٔ گرم در شاش که نبات در آن تر کرده باشد انداخته سنگتاب کند؛ و گوشت مذکور را در آن سنگتاب شیرین کرده عصر بخورند و علی الصبح بپراند؛ اشتها آرد که چه توان تعریف نمود * وقت شکار خون چشانیده بپراند *

لقمهٔ نسخهٔ شب یمانی که جانور را صاف کند، و این جهت شکار قائم مقام صافی سعید خانی است * قنبیل دو ماشه - بیدریونی دو سرخ -

¹ Substitute. "فائب" rule p. 137, note 1: صغیر

² This luqma is a favourite in Chhach-Hazara.

مومیا ئی دو سرخ - بآب لیمون آس کرده و چهار ماشه شب یمایی باریک داخل کرده گولی برابر مغز بادام سازد * شاهین و بحری را نصف گولی در ورق گوشت خوراند ، و بعد صاف شدن تهور خون آلوده قدر یک گنجشک خورائیده ، و عصر دو گنجشک آبداره ؛ و صبح دوم خون چشانیده بپراند ، و بعد از چند روز که گرسنگی باقی نه ماند ، تجدید آن لازم است ؛ و چرخ و زمج را یک گولی باید داد *

پرمهره از حسن میر شکار * صبر قدر یکدانه فلفل - نبات یک ماشه - در پرها پیچیده بخوراند * و شبی که این پرمهره دهد طعمه سه گنجشک کافیسست ؛ و بحری را نفع بسیار کند * وقت شکار خون چشانیده بپراند * مجرب است *

پرمهره از یعقوب علی باز دار * بیارد ذنب گوسفند و آنرا چاک کرده زنجبیل چهار توله - بر چ خراسانی یکتوله - این هر دو ناکوفته باشد ؛ و آنچه کوفته داخل کند ایفست ، شوفیز^۱ سه ماشه - برنگ کابلی^۲ شش ماشه - دارچینی سه ماشه - قونفل سه ماشه - شملیت عرف حلبه^۳ شش ماشه - همه اجزاء را یکجا کرده هرچه کوفتنی باشد کوفته داخل نماید ، و زنجبیل و بر چ سالم باشد ؛ و آنها را دران پیه ذنب مذکور دوخته و در زیر آتش دان که چهار پاس دران آتش متصل روشن شده باشد دفن کند ؛ و چون چهار پاس بگذرد بر آورده بگذارد تا سرد شود ؛ بعد ازان کشیده نگهدارد * وقت احتیاج قدری ازان زنجبیل در پرمهره پیچیده دهد ؛ اثر قوی دارد * و اگر جانور سخت طبیعت باشد قدری بر چ ازان باید داخل نمود *

^۱ شوفیز *Nigella sativa*.

^۲ برنگ کابلی *the fruit of Myrsine africana*.

^۳ شملیت عرف حلبه *Trigonella Fœnum-græcum : the Fenugreek*.

نسخه خشکه که از زنجبیل پخته و غیره سازند * زنجبیل یک توله - مشک و مومیائی چهار سرخ - قرنفل دو ماشه - برچ پخته یکماشه - قنبیل پرورده آب لیمون یکماشه - دارچینی چهار ماشه - نبات یکتوله - همه را کوفته باریک نماید * جهت گلال چشم قنبیل ساده بآب شسته نیک است، ولی برای سیاه چشم پرورده لیمون خوب است * و برچ و زنجبیل نیز به همین دستور، بعد پختن در ذنب گوسفند، در شراب پروردن ضرور است؛ هم جهت پرمهره و هم جهت خشکه نافع است *

نسخه صافی گوشت ماردهامن * گوشت خشک ماردهامن سه سرخ - شنگرف یک سرخ - تخم چرچره دو سرخ - قرنفل دو عدد - قنبیل ناشسته چهار سرخ - نمک لاهوری چهار سرخ - نوشادر تصعید نموده آفتابی دو سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب لیمون گولی بسته باید نهاد * و شام چهار گنجشک بی پرو استخوان خوراند؛ و صبح دواى مذکور را بدستور صافی بعمل آرد؛ و آب دادن بعد خلطه انداختن و طعمه داری همه بنوع مسهلات دیگر است؛ و خردل دادن (مگر بضورت) روا است و الا نتوان داد * و پس هر صافی طعمه داری لازم است * و هیچ دوائی جهت جانور شاهین از گوشت ماردهامن و شنجرف و گبونگچی عمده تر نیست، مگر بلاد که آن نیز سم است *

پرمهره از محمد هاشم میرشکار * زنجبیل و برچ و قرنفل هر سه اجزاء را در دوا بک بول خرو شراب تر کرده در ظرف سفال زیر زمین دفن کند * یک هفته بعد ازان در سایه خشک کرده نگهدارد؛ وقت احتیاج قرنفل یکعدد - و برچ و زنجبیل از هر کدام یک سرخ - در پرها پیچیده بشاهین بخوراند؛ صبح بعد بر انداختن پرمهره خون چشانیده بپراند - انشاء الله تعالی اشتها غالب آرد *

نسخه صافی، آزموده این فقیر و از تجربات عسکر خان * نبات دو ماشه - نمک سیاه عرف سونچر¹ پنج سرخ - دار فلفل پرورده آب لیمون و دانه الاجی و مالکنگنی، از هر کدام دو سرخ - مشک و مومیائی و کافور و شنجرف، از هر کدام نیم سرخ - همه را بهم باریک آس نموده با مغز گنجشک گولی بسته نگهدارند؛ و عصر طعمه بی پر و استخوان، سیوم حصه از معنک کم کرده بخوراند؛ و صبح بدستور صافی شاهین را گرفته حب دوا را از حلق جانور فرو بگذارند و بردست گیرند تا صاف شود * دوسه روز طعمه داری کند با احتیاط، و چهارم روز خون چشائیده بپراند * و خردل جز بضرورت ندهند مگر آنگاه که خود خلطه نیاندازد * و این صافی برابر ده نسخه است بلکه نیکوتر از ده نسخه است *

نسخه فقیله شاهین، از باز نامه دارا شکوه * بیارد بچه سگ که از ولادت او سه ماه گذشته باشد و او را کشته و خونس در ظرفی گرفته قدری پنجه در آن خون نیکو تر کند چنانچه خشک نماند؛ و قدری زنجبیل کوفته آماده دارد؛ آنگاه شکم آن سگ بچه پاره کرده از رودگان و امعا صاف نموده دواى مذکور را که کوفته باشد در شکمش بپاشد، و پنجه مذکور در شکم سگ بچه انداخته هر دو کنار پوست را بدوزد تا بخار ازان بر نیاید؛ و در یک دیگ سفالین نهاده دهن دیگ را بتائید بزد کند؛ و آتش ملائم دهد تا آنکه گوشت مهرا² شود² و آتش خشک گردد؛ بعد ازان فروز آورده نگهدارند تا سرد شود؛ پس پنجه مذکور بر آورده نگهدارند و در سایه خشک کند * وقت احتیاج، دوائی که در فقیله دادنی باشد در همین بقیه پیچیده و درخته بدهد؛ و این از دیگر فقیلهها اشتها زیاده

¹ سونچر or سانچر, a black rock salt, much used medicinally.

² مهرا Well-boiled.

آرد * اما وقت پختن سه آثار شاهجهانی آب داخل نماید. بعد ازان آتش دهد که گوشت بی آب خواهد سوخت و داغ بدو رسد و اثر نکند *

نسخه نوشادر آفتابی * نوشادر خاص نیم آثار باریک آس نموده در دو آثار آب تر کند و آن را با قلیله پشم بچکاند و چرک بته مانده کار نیاید پس آن آب صاف را در آفتاب تیز نگهدارد و چند پاره نی دران آب اندازد تا هر چه خشک شود بدان پاره های نی چسبند و هم بکنار ظرف که دران است * چون آبش خشک شود ازان بر آورده نگهدارد * وقت شکار شاهین را یکسرخ و بحری را همزن آن و باز را نصف وزن آن دهد * و اگر در لقمه و یا پرمهره نوشادر لازم شود ازین تصعید شده باید داد و این لطیف تر بود از دیگر نوشادرها و بهر حال نیکو اثر کند *

نسخه لقمه نوشادر تصعید کرده آتش * بیارد نمک هندی و شب یمانی وزن مساوی - باهم در دیگ سفال انداخته دیگ دیگر عرض سرپوش بران دهد و هر دو را گل حکمت کند و آتش دهد از پاچک دشتی تا هر دو خاک شود و بعد سرد شدن بر آورده نیم باو ازان خاکستر مذکور با نیم باو نوشادر باهم باریک آس نموده و در دیگ گلی بنوعیکه جهت کلس¹ کردن نمک و شب یمانی نوشته است بعمل آرد بلکه آنجا دیگ دریم بالا دادن معاوضه سرپوش چندان ضرور نیست که در آن همه را خاک کردن است و در این جوهر اصلی بر آوردن است * آنچه از نوشادر در دیگ سرپوش چسپیده بماند همان را باید اصل دانست و آنچه در دیگ پائینی بته ماند آن کتیف باشد و بکار نیاید * چون باینحالت رسد بار دیگری باید کلس نمک و شب یمانی باهم وزن بدستور صدر

¹ کلس کردن ■ chemical term, "to purify over fire."

آتش دهد ؛ و مرتبهٔ سیوم نیز بدستور مسطور بعمل آرد * سه مرتبه نوشادر را باید تصعید کرد ، و هر مرتبه که تجدید کند کلس مذکور را سر نو اندازد * و این از تجویز این فقیر و آزمودهٔ میر شکاران وقت است * هیچ لقمهٔ این قدر اشتها نیارد که این لقمه آرد * وزن خوراک شاهین قدر یکسرخ ، و بحری یک سرخ . و باز قدر یک برنج ، و باشه را منع است ، و شکره را نیم برنج ، لگرا هم وزن بحری ، و چرغ را دو سرخ ، و جانور سخت را قدری زیاد توان داد * و این بسیار زود دار است از لقمه های دیگر ، و این لقمه از آفتابی سخت تر است ، مگر نسخهٔ بالادر که آن پرزور تر از این معاینه شده *

لقمهٔ شادی بیگ * قنبیل شسته چهار سرخ - قرنفل دو سرخ - مشک یکسرخ - مومیائی مساوی - زعفران دو سرخ - بیر بهوئی یکعدد - صبر سقوطری دو سرخ - نبات یکماشه - شنجرف دو سرخ - کافور یکسرخ - نمک لاهوری چهار سرخ - بآب لیمون باریک سحق کرده نگهدارد * بقدر دانهٔ فلفل شاهین را و باز را کافی بود ؛ و بحری را یک و نیم سرخ ، و جانور ریزه را برابر دانهٔ ماش باید داد *

لقمهٔ شنجرف ، تجویز و تجربهٔ فقیر * شنجرف و سهاگهٔ تیلدا و بیوهوئی و گهونگچی سفید و قرنفل و نمک و نوشادر آفتابی و صبر سقوطری از هر کدام یکماشه - نبات سه ماشه - باریک آس نموده نگهدارد * وقت شکار باز را یک سرخ ، و شاهین را دو سرخ ، و بحری و لگرا سه سرخ ، در ورق گوشت خورانیده و بعد دو پیخال خون چشانیده بپراند - انشاء الله تعالی کاری کند که هیچگاه از جانور نشده باشد * و اگر بآب لیمون گویی براسر مغز چلغوزه¹

¹ چلغوزه (Chulghūza), the Neosia or edible pine; *Pinus Gerardiana*.

کرده در ورق گوشت، شب، بعد هضم طعمه، باز را و یا هر جانوری را که دهد، اشتها بسیار آرد؛ اما آن شب طعمه سیوم حصه از معتاد کم کرده باید داد *

لقمهٔ موز¹، یعنی نمک کيله؛ در فارسي کيله را موز گویند * بپارد چند درخت موز از بیع کذده، و در آفتاب خشک کند؛ بعد ازان آنها را آتش دهد تا سوخته شود و خاکستر آنها در آب بسیاری تر کرده و به فتیلهٔ پشم جبر علقه² نموده بچکانند تا صاف شود؛ چرکی که از آن در ته ماند کار نیاید * آب صاف شده را در دیگ سفال باید جوش کرد تا آب فانی گردد، و نمکی که در ته آن دیگ بماند آنها بار دیگر در آب کرده از جبر علقه² صاف نماید، و بدستور مسطور بعمل آرد: تا سه مرتبه بهمین نوع بجوشاند * بعد ازان در ظرف شیشه و یا چینی نگهدارد زیرا که در ظرف دیگر نماند؛ و آهن را سواخ کند * وقت شکار در ورق گوشت خوانیده سوار شود و خون چشانیده بپزند * وزن خوراک شاهین یکسرخ، و باز مساری، و بحری دو سرخ، و چرخ سه سرخ *

خشکه از استاد جنید سعید خانی * گوشت دل بز را ورق کرده در یک آثار شاهجهانی شاش کودک تر کند، و یک سیر شاهي فنبیل شسته، و یک سیر شاهي نمک، و نیم سیر شاهي صبر سقوطری، داخل نموده و در ظرف سفالین انداخته، و دهن ظرف را بهارچه و گل حکمت مسدود نموده در چهار راعه دفن کند، که بالایش آمد و رفت مردم می شده باشد: تا سه هفته که بیست و یکروز باشد همانجا مدفون نگذارد *

¹ موز (Mawz), *Musa sapientum*, the Banana, or Plantain.

² جبر علقه Apparently the author means by this 'to filter through wool (suspended).'

بعد ازان بر آورده آن را باریک آس کند، تا سرمه دستور شود * بعده قرنفل
چهار سرخ - زعفران چهار سرخ - کافور چهار سرخ - مشک و مومیاثی
و بیربوتی از هر کدام دو سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده دران ممزوج
نماید * وزن خوراک شاهین یک نخود، و بحری دو نخود در ورق گوشت
خورانیده سوار شود؛ وقت شکار خون چشانیده بپراند * و اگر شکار گیرد بهتر
والا بر مایان تکه کرده سیر کند، که خون دادن باعث زندگانی شاهین است *

نسخه فتیله حنظل ¹ * بیارد برگ سنبالو² و شحم حنظل، و از هر
کدام آب قدر پنج سیر شاهی بگیرد، و آن قدر پنبه که در آن تر میتوان شد
تر کرده، در سایه خشک کند * وقت احتیاج فتیله ازین بسته بخوراند *
و اگر دوی دیگر غیر از نبات و مالکنگنی و دار چینی و الاجی بخوراند
موافق نکند * و صبح، پس از قی کردن فتیله، خون چشانیده بپراند -
انشاء الله تعالی خوب گیری کند * ازین قویتر فتیله جهت شاهین دیگر
نیست، و این اثر نیکو کند - و الله اعلم *

نسخه خشکه شاهین، از حکیم میرشکار * صبر سقوطری در پارچه
پیچیده و بشاش کودک تر کرده بالایش گل حکمت اندوده در دودی
درویش دفن کند تا پخته شود؛ آنگاه بر آورده سرد کند؛ بعد ازان با نبات
هم وزن باریک آس کرده سفوف کند * صبح شکار در ورق گوشت خورانیده
سوار شود * قدر مستعمل شاهین و بحری دو سرخ *

نسخه فتیله حامض، حيلة فقیر * بیارد زنجبیل یک توله - قرنفل
شش ماشه - نبات چهار توله - آب لیمون ده توله - اجزاء مذکور را باریک

¹ Colocynth pulp. شحم حنظل؛ Colocynth حنظل.

² سنبالو (Sambhālū), Hind, Fitez Negundo: a species of cinquefoil.

آس نموده در آب لیمون تر کند؛ و هر قدر پنبه که درین آب لیمون مناسب داند تر نماید، و در سایه خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج، دوائی که موافق طبیعت جانور خود داند، درین پنبه پیچیده و بالایش ریسمن بسته بحلق جانور فرو گذارند، و صبح بعد از استغراق بشکار بپراند * و لیکن ازان سه دوا، که در آن پنبه تر کرده است، وقت بستن هیچ یکی ازان داخل بتکرار نکند *

نسخهٔ فتیله، از حسن، شاگرد مرزا علی شیر، میرشکار، و آزموده فقیر * قرنفل و زنجبیل مساوی باریک همراه شاش کودک بساید و پشم دران تر کرده در سایه خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج فتیله ازین پشم ساخته دران یک قرنفل پیچیده بدوزد * اگر جانور سخت باشد قدری دارچینی با قرنفل همراه پیچیده و اندکی نبات بدستور معمول دوخته بدهد و بپراند *

فتیلهٔ ساده، ازین فقیر * قدری پشم در آب شسته نگهدارد و در آفتاب بدارد تا نیکو خشک شود * بعده نمک سنگ در آب جوشانیده و پشم دران تر کرده در آفتاب خشک کرده نگهدارد * وقت احتیاج فتیله ازان ساخته و دران قرنفل و نبات، و یا بوچ، و یا زنجبیل، پیچیده بدوزد و بدهد و بپراند *

فتیله از فقیر، که در تجربه رسیده * گهونگچی سفید یکعدد - قرنفل یکعدد - بیربھوٹی یکعدد - مالکفگنی هفت دانه - مهلب¹ سه دانه - نمک و صبر و نوشادر آفتابی، از هر کدام وزن یکدانهٔ ماش - زنجبیل برابر مغز پسته - و برچ نصف آن - همه را در فتیله از پشم پرورده نمک دوخته

¹ مهلب. Read مهلب, vide p. 87, no. 2.

به شاهین دهد؛ بعد از استفراغ، خون چشانیده بپرانند - انشاء الله تعالى
آن روز بیشک کاری کند *

لَقْمَةُ که جهت شاهین فیک است * بیارد دیگ گل و آن را
گل حمکت کند، و یک آثار شاهجهانی از شاش کودکان دران انداخته
و نیم آثار نمک لاهوری سفید کوفته دران داخل کرده بر آتش نرم
جوشاند که فقط نمک خشک باقی ماند؛ بعده نگهدارد * مقدار خوراک
شاهین و بکری دو سرخ؛ صبح پیش از شکار در ورق گوشت خوراند،
و بعد از یک گه‌تری گوشت سارو، سینه چاک کرده؛ گرم خون آلوده چند
لقمه بخوراند؛ چنان اشتهای جانور روشن شود که مطلق سیر نگیرد *

پرمهره ترب، از شیخ عبدالواحد میرشکار * بیارد ترب، و آنرا برابر
یک بند نر انگشت دست بتراشد و نگاه دارد * شب طعمه باید کم کرده
داد و چون هضم کند و از حوصله بته بود آنگاه همان ترب پاره مثل فتیله
بدهد * اما تنها بی پرو و پشم، هیچ چیز دیگر بران نباید پیچید؛ و صبح
بعد از بر انداختن آن خون چند نوک چشانیده بپرانند - انشاء الله تعالى
نیکو اشتها دهد *

لَقْمَةُ تَلَخُّهٔ گاؤ تجربۀ این فقیر * بیارد زهرهٔ گاو که پر آب زرد باشد،
و آب آن در شیشه اندازد؛ و زنجبیل قدر یک توله - قرنفل یک ماشه -
نبات یک توله - برنگ کابلی در ماشه - همه اجزاء را باریک آس نموده
دران آب زهرهٔ گاو تر نماید؛ و دران شیشه پر کرده در آفتاب نگهدارد، تا آب
دران شیشه خشک شود * پس دواى مذکور را خشک در سنگ صلابه
سائیده و مشک چهار سرخ - بیربهرتی چهار عدد - باریک آس کرده داخل
کند * وقت صبح بعد پرمهره انداختن قدر دو سرخ در ورق گوشت

خورانیده خون چشانیده بپراند - انشاء الله تعالى خوب گیري کند،
و این آزموده شاهجهان است و تجویز این فقیر است *

فصل سیوم در معالجه شکار چرخ و شفقار و زمج * چون احتیاج
صافی برای جانوران مذکور باشد باین نوع که درین نسخه درج است
بعمل آرد: و لقمه و پرمهره، و فتیله، نیز ذیلاً درج است *

صافی که در فصل چشم کشادن چرخ موقوف بر اینجا داشته
اینست: نمک هندی یک دانه، مطول، بطور خرما بکارد تراشیده، بعده
آب مال کرده صاف و شفاف کند، مبادا گلولی جانور خراشیده مجروح
گردد: و آن قدر باقی ماند که بعد از آب مال کردن وزن سه ماشه باقی
باشد * آنگاه که طیار شد جانور را گرفته و از حلق او فرو بگذرانند سر دست
نگاه دارد تا آنکه پیخال کند: و اگر قی کرده بعد یک یا دو پیخال خلطه
چربی از شکم براندازد، پس آب در پیاله پیش چرخ بیارد: اگر برغبت
خورد بهتر، و الا بذائره بدهد، اما آب شیر گرم باشد * و اگر پیش از پیخال
کردن قی کند و خلطه اندازد بمان تا یک پیخال کند * بعد ازان بهر طور که
خورد آب باید داد * و اگر دو پیخال کند و خلطه نیندازد پس بلا فرصت
نائره شیر خردل بدهد که تاخیر جائز نیست * و دستور اینست که اول
شیره خردل طیار کند، بعد ازان نمک دهد * و اگر قبل از پیخال کردن قی
کند و خلطه براندازد تا مدت معموله منتظر باشد و اگر تا آن وقت پیخال
نکند پس آن را بلا فرصت چند منقار آب شیر گرم باید داد تا حدت دوا
کم شود و جانور زود بحال آید و سده از رودهایش بکشاید و پیخال بند نشود *
آنگاه که پیخال کند بدستور معروف آب دهد و بعد از فارغ شدن، قهوار

گوشت دل بز بدهد، یعنی ورق آبداره کرده قدر یک گنجشک؛ و صبح نیز قدر دو گنجشک، و عصر سه گنجشک بدهد * و صبح دیگر مرغ زیر پایش کشته و از گوشت و خون آن آلوده سیر کند و بعده بشکار برد *

نسخه صافی معروف * ¹ نبات یکتوله - نمک یکماشه - سائیده باریک نموده بآب گولي بسته بطور معروف صاف کند؛ و اگر خلطه دیر اندازد نائزه شیرخو خردل بدهد و بعد استغراغ آب دهد *

صافی معروف چرخ * قند سیاه قدر یک توله - نمک پنچ سرخ - باهم گولي بسته بدستور معمول بدهد و بعد از انداختن خلطه آب دهد و اگر احتیاج خردل باشد دادن مضائقه نیست *

نسخه صافی چرخ * نوشادر صاف یعدانه - طویل تراشیده قدر یک ماشه، بدستور صافی نمک تنها، بعمل آرد؛ اگر حدت دوا را کم کردن خواهی پس دواي مذکور را بریان باید کرد بر سفال پارۀ آب نارسیده *

صافی چرخ، نسخه دیگر * قند سیاه یک توله - صبر سقوطری یک ماشه بوداده و از قند گولي بسته صبر را در سر گولي خلانیده بدستور صافی قند و نمک بعمل آرد *

صافی صبر نسخه دیگر * نبات کوفته یک توله - قدری صبر در شاش کودک تر کرده و پخته خشک کند و چهار سرخ بآب گولي بسته چرخ را بدهد، و بعد دو پیخال اگر آب دهد رواست * اما منتظر قي باشد؛ اگر کند بهتر، والا بیم ندارد * و این صافی آسان و نافع و بی ضرر است *

¹ Sugar-candy and salt is an excellent purge for all hawks. For a *charch*, however, half the amount of sugar-candy mentioned in the receipt is sufficient; for a peregrine, the salt also should be reduced to half.

نسخه لقمه صبر * بیارد صبر سقطری، قنبیل، نمک هندی، قرنفل،
از هر کدام سه ماشه؛ در شاش کودک تر کند و بر آتش نهد تا بقوام آید *
روزی که شکار رود وزن دوسرخ در ورق گوشت خورانیده و خون چشانیده
بپراند - انشاء الله تعالی خوب گیري کند *

لقمه تاتوره سفید¹ * صبر سقطری را سائیده و باریک کرده بیارد
باز تاتوره، و جوف آن خالی کرده دران دوی مذکور را پر کند؛ و پاره دیگر
از بار تاتوره بریده و عوض سرپوش بران داده گل حکمت کند و در آتش
نرم دودی درویش پخته شب نگهدار تا سرد شود؛ و آنگاه گل دور کند،
و هرگاه برای شکار سوار شود قدر دوسرخ در ورق گوشت خورانیده بالای آن
خون چشاند و چون خوب گرسنگی پیدا کند بپراند - و این سریع الاثر است *

پرمهره چرخ * قرنفل چند دانه روز یکشنبه در کشتزار ترب برده
و در بیخ ترب چوبی خلال دستور خلانیده دران سوراخ قرنفل را خلاند،
و بهمین نوع همه قرنفل دران ترب خلاند و ترب را از بیخ جدا نکند؛
و بمعتاد معمول آب دهد تا یک هفته * روز یکشنبه دویم آن را بر آورده
در سایه خشک کرده نگهدار * وقت احتیاج سه عدد قرنفل در پرها
پیچیده و یا در فتیله پشم دوخته بعد فرو بردن طعمه از حوصله آنرا بطور
پرمهره بدهد * چون صبح پرمهره اندازد خون یک سارو خورانیده بپراند -
مجبوب است *

نسخه پرمهره * قرنفلها را در بار تاتوره سفید بطوریکه در بیخ ترب
نوشته شد بهمان طور پیورده بعمل آرد؛ و دو قرنفل هر مرتبه که خواسته
باشد در پرمهره یا فتیله بدهد - مبارک و مجبوب است *

¹ Datura alba. تاتوره سفید

پرمهره * قدری صبر سقوطری در پارچه پیچیده و با شاش کودک
تر کرده بالایش گل افدوده و در دودی درویش، و یا خود دودی ساخته
دران دفن کند تا پخته شود * بعد ازان قدر نخود در پرها پیچیده وقت
شب بعد فرو بردن طعمه از حوصله بخوراند؛ و اگر نخود گرفته از حلق
او باید فرو گذرانید * و صبح بعد انداختن پرمهره خون چشانیده بپراند؛
و در فئیل با قدری دارچینی دوخته دادن هم نیک اثر کند و این از جمله
مجبوبات است؛ و صبر مرشد چرخ است *

لقمه چرخ؛ مجرب * صبر دو ماشه - نمک یک ماشه - در آب نیمون
گویی برابر کنار جنگلی ساخته که سه نخود باشد صبح چرخ را در یک
ورق گوشت خورانیده نگهدارد * اگر قی کند و چربی بر اندازد پس همان
وقت نائره آب شیر گرم باید داد و تا عصر گرسنه دارد و سواى همان یک
ورق چیزی ندهد؛ و عصر یک گنجشک از پرها صاف نموده بخوراند
و بهمان اتفا کند؛ و صبح خون چشانیده بپراند؛ و اگر هضم کند پس آب
بباید داد و تا عصر گرسنه دارد * عصر همان روز یک گنجشک دهد
و صبح بپراند *

لقمه چرخ از امان الله بیگ * صبر برابر یک نخود در روغن بلادر
گویی کرده در ورق گوشت صبح چرخ را بخوراند و گرسنه دارد تا عصر؛
و بعده او را یک گنجشک خوراند * صبح خون چشانیده بپراند * و این از
میر شکاران نواح دکن و پورب است که انها را بزبان آنجاها پنجیت
خوانند؛ و این ازان گویند که آنها همواره حقه پر از سریشم یعنی شیر درخت
پیپل¹ ساخته همراه دارند و یک چوب دراز و باریک را بر سر یک نی دراز

¹ Indian bird-lime (*lā-ā* H.) is excellent. It is made either from the sap of the banyan tree (called in the Panjab *bor*) or from that of the 'peepul.'

بندند و آنرا بسریشم مذکور اندوده و یک پرده نیز از برگهای درختان بر چوبها بسته همراه دارند و آن را پناه خود ساخته از هر قسم جانور که خواسته باشند بگیرند؛ و ازان سبب لقب پنجهیت^۱ بران میرشکار ثابت شد که چوبی بسریشم مذکور آلوده در پنجه خود دارد و هرگاه خزنده نزدیک صید رسد چوب دست را بپرههای او رساند و پرههای صید مذکور بدان سریشم بند شوند و او رفقه بدست گیرد *

نسخه لقمه چرخ * صبر سقوطری یک ماشه - سپاهکه تیلیا یک ماشه - نمک سفک و نوشادر آفنامی از هر کدام یک ماشه - باب لیمون گولی بسته برابر دانه نخود صبح دو گولی چرخ را از لقمه مذکور در ورق گوشت بخوراند و بعد دو پیخال نائزه آب شیر گرم بدهد و تا عصر گرسنه دارد * عصر یک گنجشک بخوراند و بهمان قفاعت کرده صبح خون چشانیده بپراند *

لقمه زمج و چرخ * قذیل دو ماشه - شب یمانی چهار ماشه - بدربهوئی دو سرخ - مومیائی دو سرخ - باب لیمون گولی برابر مغز بادام درست کند؛ و صبح جانور را در ورق گوشت یکحب بخوراند و بهمان قفاعت کرده تا عصر گرسنه دارد و آنگاه قدر یک گنجشک گوشت از سین ساریا کبوتر یا فاخته بخون او آلوده بخوراند * روز دوم خون چشانید. بپراند - انشاء الله تعالی خوبی بظهور آید * و اگر چرخ از دادن این دوا قی چند مرتبه کند تا هم باک ندارد، بلکه اشتها زیاده شود و نفع زیاده کند اما تاکید آنست که آب نباید داد *

لقمه بلاد که در فصل شکار شاهین دج است همان وزن که در انجا نوشته در برابر آن چرخ را موافق آید و این عامل تری لقمها است و تجویز از میرشکاران پنجهیت است *

¹ Panjbet? a contraction of panja "hand" and bent or bet H. "came."

صافی چرخ که نظیر ندارد * سه‌گانه بریان یک ماشه - قند سیاه
نیمه چهار ماشه - قرنفل دو عدد - صبر یک و نیم نخود - گولی بسته
بدستور صافی بعمل آرد و لگن را نصف وزن کافیهست *

نائرة از میر علی اصغر برادر عزیز الله * قنبدیل یک ماشه - نمک
سنگ و فلفل گرد، هر کدام یک ماشه - شب یماني و برنج، هر کدام
یک ماشه - باریک آس نموده وقت صافی یک ماشه نمک لاهوری در
دو نیمه آب تر کرده و یک ماشه ازین خشکه داخل نموده حل کند
و بنور دهد * بعد خالی شدن ته، نائرة آب شیر گرم داده، بعد صاف شدن،
شععه داری بدستور صافی معروف نموده بپزند * و لگن را نصف آن وزن
که جهت چرخ است بدهد *

سنگ پر مهره * شب یماني قدر نیم نخود در پر پیچیده شب،
بدستور، چرخ را دهد و صبح بعد بر انداختن آن خون چشائیده بپزند *

صافی اندر جوتلخ * فلفل سفید و اندر جوتلخ از هر کدام یک سرخ -
نبات دو ماشه - صبر و نمک لاهوری از هر کدام یک سرخ - قند سیاه
فدریک کنار * نبات و قند را یکجا گولی کند؛ پس باید پاره ازین جدا
کرده و آن دواهای مذکور را بدان شامل کرده گولی سازد؛ و قندیکه
جدا کرده است بالای آن پیچیده و در نبات خشک سفوف کرده بگرداند
تا به نبات اندوده شود؛ و بعضی نیز عوض نبات قنبدیل بران گولی
اندوده نذند و این از نبات بهتر و پر قوت تر است * چون گولی
طیار شود بُمید حق سبحانه و تعالی جانور را گرفته بطور صافی
معروف بعمل آرد و بعد خلطه انداختن آب دهد؛ سه روز طعمه داری
کرده بپزند نافع باشد *

نسخهٔ پر مهرهٔ چرخ * زنجبیل قدر یک نخود - برچ برابر آن -
 صبر قدر یک دانهٔ ماش - نمک برابر آن - اجوائین هفت دانه -
 همه اجزاء را در پر مهره و یا در فتیلهٔ پشم پیچیده دوخته شب بدستور
 معروف بعد از آنکه طعمه هضم کند بدهد؛ و صبح چون فتیله بر اندازد
 خون چشانیده بپراند *

باب هفتم

در تولک بستن یعنی در کریز نشانیدن جانوران گلال چشم و سیاه چشم و معالجهٔ پرریزی

چون ایام بهار آید باز را بمرغابی بسیار بپران و رفج رسان و آبهای فراخ و بویرا نه باید پرانید تا باز در آب افتد و هرچند آب بیشتر شود پرزود تر افگند و پاکیزه بر آید؛ و از افتادن آب در ایام بهار هیچ ضرر بداز نرسد، بلکه درین موسم افتادن در آب باز را سود بسیار دارد و پرزود افگند و نیکو بر آرد و آن سال باز سست نباشد * پیش از کریز چند روز بشکار باید برد؛ و هر چه بگیرد بگذارد که خود بخود بکند و بخورد تا بر شکار حوصله باشد و در کریز شکار فراموش نکند * بعد از آن نوک و ناخن و چنگال تراشیده و نیکو راست و درست کند * و باز را فربه باید کرد بمسکه و شکر طبعزد و روغن بنفشه و بادام و روغن هستهٔ شفتالو و روغن کدو و روغن فیلوفر؛ و جوز چار مغز^۱ و روغن فندق همراه طعمه دهد و یک هفته پیش از نشانیدن در تولک، این روغن‌ها باید داد تا جانور فربه گردد *

^۱ Jauz-i chār-maghz, "walnut."

ترتیب کریز خانه * کریز خانه چنان باید ساخت که نه تنگ و نه خورد و نه بزرگ بلکه میانه باشد و دیوارهای بلند خوب است و دو روزن داشته باشد یک روزن طرف مغرب و یک روزن طرف مشرق تا کریز خانه همواره روشن باشد و در آن روزنها پنجره‌ها با سوراخهای تنگ نصب کند که از گرینه ایمن باشد * و در سقف خانه و بالا هیچ منفذ نباشد چرا که هرگاه میر شکار جهت طعمه دادن نزد باز رود مبدا قصد گریختن ببالا کند و پر و دم خراب کند که علتها از آن خیزد * و نیز در کریز خانه ریگ درشت باید ریخت تا باز دران ریگ غلطد و پر و بال زود ریزاند * و جو باید کاشت تا باز سبزی آنرا می دیده باشد که در بصارت نفع زیاده آرد و جانور دل تنگ نشود و گرد جو شاخهای مورر^۱ و سرو باید در زمین خلاند که از بوی آن شپش بمیرند و جانوران هوام و سوام ازانجا بگریزند * و طغاره آب پیش جانور همواره پر همی باید گذاشت و پیدخالهای کهنه روزمزه باید رفت و دور کرد که پیدخال هر روز جدا در نظر میر شکار می آمده باشد که مرض و عافیت ازان معلوم گردد * و هیچ سوراخ در زمین کریز خانه نگذارد همه مسدود نماید که موش و مار بدمی طعمه نزدیک باز نیایند مبدا باز گرسنه بقصد گرفتن آنها خود را هلاک سازد * و آب پیدش باز بنایکد باید نهاد و اگر هوا گرم و گرما زیاده سخت بود پاره یخ در آب اندازند تا خنک گردد * و پر و استخوان در کریز خوراندن موجب حیات جانور است * و چند روز در کریز خانه دود شاخ گوزن و پوست خایه مرغ کند تا گردگان بگریزند *

^۱ مورر (morū) *Quercus dilatata*: the Green Oak of the Himālaya (Watt).

و طعمه گوشت گوناگون جانور را هنگام کزیز می باید داد از هر قسمی که بهم رسد. غیر گوشت عک * روز اول گوشت گوسفند همراه مسکه بده و گوشت بی مسکه نباید داد. و دیگر روز گوشت گاو بده برون جوز آلوده. و دیگر روز گوشت میش برون کنجد^۱ آلوده سیر کن * بعد از آن گوشت کبوتر بده. و گوشت کبوتر و ماکیان سیاه برون پیه همان ماکیان. و گوشت کبوتر بچه فربه. و گوشت موشچه^۲. و بچه فراشترک^۳ که قسمی از ابابیل است و در سوراخ خانها بچه دهد. و گوشت بچه گنجشک. و بر همین قیاس می کن * چون کبوتر زنده دهی زنه را که کبوتر ارزن خواره نباشد * و آنچه گوشت پاره ها از طعمه پائین افتاده باشد نیکو چیده بیرون انداز و کزیز خانه را پاک و صاف دار * و وقت شام بخور سپند نیکو است و این اتفاق استادان است *

تا وقتی که چند پر از باز نریزد در کزیز نه بندد و در ابتدا طعمه بآب و گلاب نیکو حرارت را دفع کند * و از سر ناخن انگشت سبابه و نر انگشت بانپور آهنی تیز دم که محض برای همین کار ساخته باشند سیوم حصه از هر دو ناخن مذکور بریده خون بر آرد و این عوض فصد است. و یک هفته فاصله نموده به نبات تفها صاف باید کرد * و خون کشیدن باز وقت شب نیکو تر است از روز. که باز مرغیست زیرک البته میر شکار را شناخته ازو رمد و همواره وحشت از صورت او در دل او بماند بلکه در آنوقت میر شکار باید که سخن نگوید مبدا حرف او را بشناسد *

^۱ کنجد (Kunjud, colloq. Kunjid): *Sesamum indicum*.

^۲ فرشتروی; I have heard this name applied to the common Indian Swift (*Cypselus abyssinicus*). *Atābīl* is the name of the common swallow (*Hirundo rustica*). In the margin, the following note occurs: * در مدار الافاضل مرغی است مؤل قمری سفید *

و طعمه صبح بمسکه و دهنیات، و شام بگلاب بدهد * اما وقت چاشت بعد از هضم طعمه، طغار را پر آب باید کرد که بالای روغن آب دادن خوب نیست؛ و خون دادن بسیار همراه طعمه درد سر آرد * جانور را در ایام بارانی چند روز خواب همراه طعمه دهد؛ و فقیر در تجربه خود مقرر کرده که صبح آبداره همراه آب و گلاب، و عصر دهنیات، از همه خوبست زیرا که روز هم از آب نافع نمی شود، و عصر بعد خوردن روغنها شب نزدیک میرسد و احتیاج آب نمیشود *

و اگر باران بارد پس آن باران را باید دید * اگر باد نباشد و باران ملائم بود که تصدیع بباز نرساند و قطرات غمام متفرق باشد شپش در بال جانور افکند و کرمه در پره های جانور پیدا شود * اگر باران لائق تر کردن باز باشد، باز را در باران بالای پدواز باید بست که نزدیک زمین نباشد و آورده نگردد * چون ایام آب کلانی رسد و هوا باعتدال آید آن زمان باید ملاحظه کرد که جانور چند تا از پرها ریخته است * اگر پرها خود بخود بریزد احتیاج در دادن نیست، و این اتفاق جمیع استادان ایران و توران و هندوستان است؛ و مبتدیان اکثر دواهای گرم و تیز دهند و از این سبب اکثر باز و جره را داغ در جگر پیدا شود و پرها باریک و شکننده بر آرد و کورپر و پرگردان و کلنجر پیدا کند، و بعضی جانوران را موافقت کند و از کوریز نیک و صاف بر آید، ولیکن در پریدن خوبی نکند * چنانکه در ابتدا این فقیر نیز مدت دوازده سال به همین تدابری عمل نمود؛ و این عمل نمودن حقیر و دیگران را منع کردن نه از جهالت بود * مدعا آنکه مدتی شوق تصنیف این چند اوراق در خاطر بود؛ و اگرچه اصل فن واقف بودن از صاف کردن و از طعمه داری است و نزد استادان کامل لقمه و پرمهره بادویه دادن باعث حدوث حرارت در جانور و سبب ضرر است لیکن باز

بجهت آزمودن همه اقسام دوا فقیر خود هر یک از آنها را ساخته و بکار برده است * بعد از آنکه از اتفاقات حسنه با شیخ عبد الواحد میرشکار سعید خانی مجالست افتاد، تمام وضع او را پسندیده و سنجیده، و آنچه از باز نامه سعید خان و از بزرگان خود و آنچه این فقیر از باز نامه ایران بهم رسانیده بود و نیز از باز نامه میرزا قاسم¹ شاگرد حضرت خواجه احمد نسعی (رحمة الله علیه) و از باز نامه میر شمس الدین و از دارا شکوه نقل و انتخاب باتفاق شیخ مذکور نموده بود همه را درج کرد *

طعمه داری ز شاه وردی بیدگ ایرانی * بیارد ماکیان سیاه هفت عدد و آنها را پابند کند و همواره آرد با روغن خمیر کرده برای خوردن دهد * اولاً در یک گوی آرد، قدر دو سرخ صبر سقوطی مرغ را بخوراند و بعد از آن آرد دیگر دهد؛ تا هفت روز این چنین کند * چون یک هفته پرورده شود روز هشتم یک ماکیان از آنها کشته و از گوشت او بخون آن آلوده باز را سیر کند * و مرغ دیگر را صبر همواره میداده باشد زیرا که در نافع اثر صبر از گوشت آنها برود * علی هذه القیاس یک ماکیان هر روز برای طعمه باز بکار برد؛ و آب پیش جانور همواره باید موجود داشت که غیر آب باز را زندگانی مشکل است (ولی مرغانرا در ایام پرورش آب کم باید داد که حکم استاده است) و جهت تندرستی بدن و فریبی و ریختن پرهی جانور این ترکیب نافع ترین دواها و از تجربیات دیگر بهتر است؛ و این فقیر مکرر نفع از بن یافته * و این طعمه یکخوره دادن خوب نیست که مسهل است؛ و بعد زمانی آب پیش باز باید نهاد بخور، و صاف گردد *

¹ قاسم؛ Probably an error for قاسم.

نسخه جوشانده^۱ چوب چینی * قرنفل دو سیر شاهی - زعفران یک سیر شاهی - مشک دو ماشه - همه اجزاء را جوکوب نموده و چوب چینی سه توله بسوهان آهنگران براده نموده و در سه آثار شاهجهانی آب خالص تر کرده همه را در ظرف سفال تمام شب نگهدارد * صبح نیم سیر گلاب اضافه کند و بجوشاند تا نیم سیر باقی ماند؛ فروز آورده از پارچه صاف نموده در شیشه نگهدارد و در ظرف غیر شیشه حدت کم گردد * نوع خوراندن این است که در ایام آب کلانی چون هوا سرد شود و موسم باصلاح آید، اول جانور را بمصری تنها صاف نموده طعمه داری سه روز که دستور است بعمل آرد * روز چهارم جانور را در طعمه صبح قدر یکماشه بخوراند تا سه روز و طعمه معتاد باید داد * روز هشتم یکماشه دیگر بیفزاید یعنی دو ماشه هر روز بدهد * چون یک هفته خورانید بعد از آن یک ماشه دیگر اضافه کند یعنی سه ماشه هر روز دهد تا سه هفته که بیست و یک روز باشد؛ بعده بس کند * و خاصیت این دوا آنست که پاهای باز برنگ زعفران شوند * اگر بازو یا پای جانور از سبب باد سست شده باشد بحال آید و پرها زود ریزد و نیکو برآرد و از بلغم فارغ شود * چنانکه آدمی را چوب چینی نفع کند جانور را هم کند * و آب جهت خوردن باید داد و از برای غسل کردن منع کلی است و این طریقه شکاریان است * اما آخر شب جانور را در خانه روشن که گرم نباشد بنشانند زیرا که سردی آخر شب خوب نیست و زیر سقف هوا دار نشانندن نیکو تر است * چنانکه در چوب چینی پرهیز جهت آدمی حکما مقرر کرده اند همان طور جانورانرا نیز پرهیز کردن لازم است *

^۱ چیشاده A decoction.

نسخهٔ روغن که جهت کریز نافع است * زنبور-بچهٔ زرد بیست و پنج عدد - و کینچوه¹ (کرمی است که در بیخ درخت قوت پیدا می شود) ده عدد - قرنفل چهار ماشه - پیاز سیر² یکتوله - برگ³ تنبول - مشک یکماشه - مومیائی یکماشه - دوائی مذکور را باریک آس نموده بآن کرمه یکجا بهم در یک پاو از آثار شاعجهانی روغن گاو برشته پارچه بیز کرده نگهدارد؛ وقت صبح قدر دو ماشه همراه طعمه میداده باشد *

روغن دیگر که همین اثر کند * چند چلیپاسه⁴ در روغن ماده گاو بریان کرده نگهدارد و همواره با طعمه صبح قدری خورانیده باشد؛ مجرب است *

نسخهٔ دیگر که در کریز عمل خوب کند * دوغ قدر یکتوله - زنبور بچهٔ سرخ سه ماشه - در روغن ماده گاو بریان کند و نگهدارد و همراه طعمه صبح بدهد؛ نافع است *

روغن بیخ سوس⁵ * شملیت یکتوله - بیخ سوسن یکتوله - روغن چراغ یکتوله - این هر سه را در یک آثار روغن گاو برشته نگهدارد و از پارچه صاف نموده در طعمه صبح بخوراند - انشاء الله تعالی عمل نیک کند *

نسخهٔ روغن خار پشت * بیارد جانور موش خار پشت⁶ و آنرا پوست دور کند و گوشت صاف نموده در روغن ماده گاو بریان کرده نگهدارد؛ آن قدر جوش کند که گوشت مذکور سوخته گردد؛ آنگاه از پارچه

¹ کینچوه *Kenchūa* in Hindī and *sānpā* in Panjabi is an earth-worm; the Persians use the Ar. pl. خراطین (a pl. without a singular) as a singular.

² سیر (*sīr*) Pers., *Allium sativum*; the garlic.

³ برگ تنبول (*Tanbūl*), Betel leaf, *Piper Betle*.

⁴ چلیپاسه Any species of Gecko.

⁵ سوسن *Sūsān* is properly the Iris, especially the purple variety, but the name is also applied to some lilies.

⁶ موش خار پشت; the author probably means the hedgehog.

صاف نموده نگهدارد و همراه طعمه قدری از آن میخورانیده باشد -
انشاء الله تعالی از کریز صاف بر آید بلکه این روغن کور بر را نفع
بسیار دارد *

نسخهٔ روغن نذیل * برگ تلسی^۱ دو جزء - برگ تنبول یکجزء -
انگور اندکی؛ همه را بقدری روغن برشته نگهدارد * همراه طعمهٔ صبح
نافع است *

داروی پریختن * اگر جانور پرنیزدازد آنرا گرفته یک قطره سبکهٔ
انگوری در بن هر پر بخاشاک چکاند - انشاء الله تعالی آن پرها انداخته
پرهایی نو نیکو بر آید *

روغن جهت کریز باز * بیارد کرم که به هندی آن راچه بوده^۲ زمند و در
بادنجان زار بسیار بهم رسد؛ چون شبها چراغ در کشت مذکور روشن
نمایند گرد آن چراغ اکثری از آن کرمها جمع شوند؛ دو عدد از آن کرمه
حاصل باید کرد، و در نیم سیر شاهجهانی روغن گاو برشته و دو عدد
غدود^۳ که حلقوم مادهٔ گاو و دو سیر شاهي کلونجی^۴ یعنی شونیز داخل
باید کرد * چون فیک بریان گردد از پارچه صاف نموده نگهدارد؛ قدری
همراه طعمه صبح میدانه باشد و از باد و غسل دادن پرهیز کند * شناخت
آن کرمه آنست که بطور جعل سیاه رنگ بود و طویل و شش داغک
سفید بر پشت دارد و هندیان از آن چه بوده گویند که داغها را قطره
مقرر کرده اند، و بوند در آن زبان قطره را خوانند؛ وجه تسمیهٔ او
همین است *

^۱ برگ تلسی (Tulsi H.), the leaves of *Ocimum sanctum*, the Sacred Basil.

^۲ چه بوده for *chha-bhnda* : in Hindī *bānd* "a drop."

^۳ غدود = Ar غدة, any gland.

^۴ کلونجی (Kalonji) Hindī, *Nigella sativa* : Small Fennel, or Black cummin.

دارو از باز نامهٔ ایران * بیارد ایرسان¹ و آن بیخ سوس است؛ خشک کرده کوفته قدر دوسرخ در ورق گوشت پدش از طعمهٔ صبح بخوراند؛ بعد هضم کردن سیر کند بگوشت گوسپند؛ پو بریزند و زود نیکو برآرد *

نسخهٔ سفوف از ارشد خان مرحوم * کنه کلان هبزر رنگ که در پوست سگ چسبیده بود هفت عدد با یک عدد چلپاسه باهم جوکوب نموده در سایه خشک کند * بعده باریک آس نموده نگهدارد * وزن خوراک باز چهار سرخ و جرّه سه سرخ و باشه را یک سرخ کافیست؛ و لیکن بشرطیکه جانور روغن خواره باشد و الا ندهد که بی روغن مضر است * هرگاه یک پر خورد یا کلان بریزد آن وقت دوا دادن منع است؛ و این نسخه تمام است • و هرگاه که دوا بدهد طعمهٔ زنده استعمال نماید *

نسخهٔ روغن، تجویز این فقیر که جهت کربز بی نظیر است * دارچینی دو توله - عاقرقرحا یکتوله - زنجبیل یکتوله - بزرنگ کابلی دو توله - اجوائن خراسانی یکتوله - جوز بوا پنجعدد - جالوتری دو توله - کمال² پتر³ مالکنگنی از هر کدام سه توله - شونیز عرف کلونجی سه توله - زعفران یک توله - مشک چهار ماشه - مومیائی دو ماشه - بیرهوتی سی عدد - زنبور سیاه خراسانی بیست عدد - خفش عرف شبپرک چهار عدد - غدود سر حلقوم میش پنجعدد - باید که همه ادویه را غیر کرمها جوکوب کرده در یک سیر شاهی آب خالص تمام شب تر کند؛ صبح نیم سیر گلاب اضافه کند و

¹ ایرسان for *īrsā*, Gr., the Iris.

² کمال (*'amala*) H., *Mallotus philippinensis*, the Monkey face Tree. *Komāl*, *Prangos pabularia*.

³ پتر (*pater?*) H., *Typha angustifolia*, the Reed mace, Lesser Cat's Tail, or Elephant grass.

یک سیر روغن بادام در دیگ مس قلعي نموده بر آتش نرم گرم کند؛ بعده دواي مذکور را در آن روغن اندازد و آتش ملائم دهد تا بجوشد و آن قدر جوشاند که آب فاني شود و روغن بماند؛ پس آن زمان مشک و موميائي و بیدیهوتي و زنبور و خفش و غدود اينهمه اجزا را موجب اوزان صدر داخل نمايد * اما اول کرمها را بريان کند و هرگاه که فرود آرد خوشبو در آن داخل نموده فرود آرد، و از پارچهٔ باريک صاف کرده در شيشه نگهدارد؛ در ايام آبگلائي همراه طعمه بايد داد * وقت صبح در گوشت کبوتر بچه و موش (هر دو گوشتها باهم مخلوط کرده ولي پيه موش در آن نباشد) از روغن مذکور قدر دو ماشه باز را، و جره را يکماشه بايد داد؛ و آب بعد هضم طعمه پيش باز بايد نهاد تا بخورد، و از غسل منع کلي است * وقتی که پر بريدن آفرمان غسل کند و روزی که خود را مي شويد پر زياده خواهد ريخت * و اول در آب رفتن و زير هوا بستن باز را خوب نيست که از هوازدگي امراض دشوار بهم رساند؛ و در آخر غسل نيك است و هوا بد است و اين تجربه کرده اين فقير است بر پهلوان نام باز * و شام گوشت گنجشک خوبست؛ با خون او آلوده سير کند * و اکثر در ايام آبگلائي هوا بند مي باشد؛ اگر متواتر چند روز باد و هوا خفک نبود، پس وقت شام چند گهزي شب بر پدواز در هوا بايد بست که از حرارت دوا جانور داغدار نشود - انشا الله تعالی نيکو موافقت کند *

نسخهٔ سفوف سماروغ¹ از باز نامهٔ ايران * پوست مار سياه² که خود در هر سال مي اندازد در سغالپارهٔ اندک بر آتش گرم کرده بکوبد زيراکه

کهندي؟ فطر for قمار (samārūgh), the mushroom: *Agaricus campestris*.
(khumbi), H., mushroom; toadstool, fungus.

² مار سياه, the black and most venomous variety of the cobra.

غیر از بو دادن سفوف نشود. سفوف آن دو توله - سما روغ (که آنرا قمار نامند و در زبان هندی آنرا کهنه‌پی گویند و بیخ سفید رنگ است که بعد باریدن باران در دشت‌ها پیدا شود و مودمان آنرا قلیه و کباب کرده میخورند) خشک نموده و کوفته سفوف آن نیز دو توله - و زنبور سرخ قدر یک توله - کوفته داخل کند؛ هر سه دوا را موجب اوزان خشک نموده سفوف کرده نگهدارد و در طعمه شام یکماشه یار کرده بدهد؛ و صبح طعمه ساده از گوشت گوسفند نافع تر است *

نسخه روغن کرپز برای سیاه چشم * پیه گرگت¹ قدر دو توله - پیه موش پنجتوله - پیاز سیر وزن پنجتوله - برنگ کابلی دو توله - قرنفل یکتوله - جالوتری یکتوله - جوزبوا دو توله - مشک دو ماشه - همه ادویه را باهم کوفته قرص کرده بعد ازان به‌مراه پیاز سیر در یک آثار روغن گاو بریان کرده و از پارچه صاف نموده نگاه باید داشت؛ قدر سه ماشه همراه طعمه صبح میداده باشد؛ و از هوا و آب پرهیز لازم است * اکثر اوقات در ایام تولد باز را هم چند طعمه گوشت گرگت دهد؛ پر بریزد بی شک؛ معجب است *

نسخه روغن غدود * شونیز یکتوله - دانه الایچی خورد دو ماشه - قرنفل دو ماشه - خولنجان² چهار سرخ - دانه شملیت یک توله - مشک یکماشه - مومیائی یکماشه - زعفران یکماشه - بیره‌هویی چهار عدد - جوزبوا یکماشه - بچه زنبور سرخ یکتوله اما تازه و تر باشد - غدود سر حلقوم میش بیست و یک جفت که جمله چهل و دو عدد بود؛ خشک کرده کوفته همه اجزا را در نیم آثار روغن گاو بریان کند، مگر مشک و مومیائی، آخر همه وقت فرو آوردن،

¹ گرگت (girgit) H. the "blood-sucker" (*Calotes versicolor*), often incorrectly translated "chameleon."

² خولنجان, Ar., *Alpinia officinarum*, the Lesser Galangal; *Alpinia chinensis* of chemists (Watt).

اندازد: بهمین دستور پخته نگهدارد* قدر دو ماشه همراه طعمه صبح میداده باشد، و شام خشکه سفال چینی بدهد: جهت کریز سیاه چشم نظیر ندارد *

نسخه گویي بچه های زنبور که پر را بریزند * آشیانه زنبور معه بچه وزن شش توله - کونچ پنچ¹ یکتوله - لودر² سه توله (و آن را رنگریزان بکار برند) - دار فلغل نیمتوله - گهونگچی سفید چهارده توله همه را باریک آس نموده و از پارچه صاف کرده در زرد تخم مرغ ممزوج کره، قدر نخود، گویي ها بسته باز را دو گویي در ورق گوشت صبح باید خورائید، و بعد هضم کردن سیر کند * و دو روز ناعه کرده روز سیوم باز باید خورائید که استادان چنین مقرر کرده اند * پیش از موسم باران و خنکي هوا ممنوع است *

نسخه خشکه چینی * استخوان سوخته کوره کلال³ دو توله - سفال چینی بای تختي⁴ اصيل دو توله - غدود سر حلقوم میش خشک کرده دو توله - قرنفل چهار عدد - زعفران سه ماشه - کوبیده باریک نموده نگهدارد * هر صبح همراه طعمه روغنها که موجب نسخه ساخته و اختیار نموده باشد بدهد: و عصر قدر یک ماشه ازین سفوف همراه طعمه بدهد: انشا الله تعالی در مداومت چند روز نفع بسیار در ریختن پرها کند: و اکثر روغنها محتاج باین خشکه اند، و این بی ضرر است و نیز اتفاق استادان هندوستان بر این است *

1 پنچ (kuvanch), H., *Abrus precatorius*, Indian or Wild Liquorice Root. پنچ is probably a copyist's error for بیخ or H. کُنچ. Kūnch are the scarlet seeds of *Alenanthera pavonina* which weigh about 4 grains each or two rati, the latter being the seeds of *Abrus precatorius*.

2 لودر (lodur), Pj., *Symplocos cratægoides*, or *S. racemosa*.

3 کوره کلال potter's furnace.

4 سفال چینی بای تختي porcelain manufactured at the capital, and hence, of excellent quality?

نسخهٔ روغن کرپز* اگر جانور در ریختن پرها راه روان باشد و اندک دوا ضرورت بوده باشد این روغن را بیازماید* مالکفگنی یکتوله - شونیز دو توله - زعفران سه ماشه - دارچینی یکتوله - مشک یکماشه - مرمیائی یکماشه - جوزبوا شش ماشه - عنبر چهار سرخ - بیرهوئی ده عدد - روغن بادام ده توله - پیه گوزخو پنجتوله - خانهٔ زنبور سرخ معه بچه‌های او دو توله - باید که همه اجزا را کوفته و باریک نموده و بآب بیض سوسن تر کرده و در آن روغنها بریان کرده نگهدارد* اگر بیض سوسن تر و تازه بهم نرسد، پس یکتوله خشک از آن بیض مذکور کوفته داخل کند، و بگلاب تر کردن سزاوار است* چون طیار شود از پارچه صاف کرده قدر دو ماشه همراه طعمهٔ صبح میداده باشد، چون هوا باعثدال آید* و این از فقیر است - مجرب میباشد*

نسخهٔ روغن ساده* روغن چراغ¹ بیست توله - گلاب هموزن - باهم یکجا کرده در ظرف مس بر آتش نرم بجوشاند تا آب فانی گردد؛ و آنگاه یکماشه عنبر داخل کرده فرود آرد و نگهدارد* از دو سرخ تا دوازده سرخ همراه گوشت صبح بخوراند: نیکو نفع کند*

خشکه که مستعمل استادان ایران است* زنبور سرخ را خشک کرده بکوب و بر طعمهٔ بهاش و باز را بده* در هفتهٔ سه دفعه یک روز درمیان کرده بده، و اگر باین معالجه نیفکند پس باز را از گوشت فرود آر و لاغر کن تا پر بریزد و این از سرد باد² هندیست*

روغن کرپز از خانه زاد خان* روغن سرشف³ یک آثار - آب دو آثار - باهم بجوشاند تا آب بنصفه آید* آنگاه نیم آثار ثوم عرف سیر خشک

¹ روغن چراغ ; the author later explains that this is cotton-seed oil.

² Apparently a name. سرباد هندی

³ روغن سرشف (sar shaf), *Brassica nigra* : the Black or True Mustard.

از پوست صاف کرده داخل نماید و بجوشاند، و کرمهای سرخ رنگ که در آرد گندم باشند قدر سه ماشه در آن روغن بریزان کند * چون آب فانی شود و روغن خالص بماند و سیر سرخ شود بقسمی که نسوزد و فیه خام ماند، پس فرود آرد و از پارچه صاف کرده نگهدارد * صبح بطعمه قدری میداده باشد * در ایام باران و آب کلان که هوا باعتدال رسد استعمال این رواست؛ و جهت باز از نیکوترین دواها و مجبرب است؛ و این را کم نداند زیرا که خیلی نافع است؛ از شیخ عبد الواحد نوشته شد *

نسخه روغن استخوان ایران * کرمی است گرد، یعنی مدور، و سیاه رنگ که بر روی آب پیدا می شود و آنرا قران جوق¹ فامند، و در بعضی زبان بلاچی موران² نیز گویند؛ آنرا خشک کرده همراه روغن گاو برشته و با طعمه گاو یا بگوشت میش باز را دهد؛ پر زود بریزد؛ مجبرب است *

دوائی که همین کار کند * روغن پنبه دانه که در کتب طبیبی آنرا روغن چراغ نامند، جهت پریختن، باز را به همراه گوشت گاو نیک اثر کند؛ و با گوشت ماکیان سیاه و کبوتر بچه فربه نافع است *

نسخه طعمه داری - برای کربز مجبرب است * بیازد بیضه ماکیان ابلق رنگ و در آب گرم جوشاند تا زرد؛ آن پخته گردد؛ آنرا سرد کرده و در گوشت بز ممزوج کرده باز را سیر کند * اما چون زرد مذکور دیر گوارنده است، طعمه قدر سه کنجشگ باز را کافی است؛ و طعمه شام را بخوناب کنجشگ دهد لیکن این طعمه داری در ایام ابتدای تولد بهتر، و در آب کلان روغنها دادن ضرور است *

¹ قران جوق ; In Turki قرنچقه is an "ant," but apparently here a water-spider is intended.

² بلاچی موران ; I am unable to trace this word.

نسخهٔ روغن شونیز از عبدالعکیم * زنجبیل سه توله - زعفران نیم توله - شونیز پنج توله - قرنفل نیم توله - همه اجزاء را کوفته در یک آثار آب تر کرده ساعتی نگهدارد؛ بعد ازان روغن گاو نیم آثار بر آن اضافه کرده بر آتش نرم بجوشاند تا آب فانی شود و روغن باقی بماند؛ پس، از پارچه صاف نموده در ایام اعتدال هوا همراه طعمهٔ صبح باز را خوراند؛ پر بریزد و نیگو بر آرد و رنگ پای را نیگو گرداند؛ مجرب است *

نسخهٔ روغن جهت کربز * قرنفل پفجعد - شونیز شش ماشه - مشک چهار سرخ - جوز بوا یک عدد - دانهٔ الاچی خورک چهار ماشه - همه دوا را غیر جوز باریک کوفته و ظرف گلی را پارچه برده‌ن بسته و ادویهٔ مذکور را بران پارچه نهاده وزن هفت بهلولی¹ روغن گاو داغ کرده بر آن ریزد، و جوزبوا را چند پاره کرده در روغن مذکور اندازد تا روغن داغ شده قوت دوا گرفته در ظرف رود * در ایام اعتدال هوا همراه طعمهٔ صبح باز را خوراند؛ و عصر طعمهٔ گنجشک لازم است، بخون او آلوده سیر کند * اما وقت پختن، آتش از علف گندم خشک افروخته کند؛ مجرب است * اما اگر خواهی که پر زود افگند، گوشت فراشتروک خانگی، یعنی پرستوک که به هندی پده² گویند و در خانها نیز آشیان کند، و گوشت هدهد³ و گوشت گنجشک بچه و گوشت موش بچه ازین ها چند طعمه بدهد؛ پر زود افگند؛ و از تجربیات استادان ایران است *

¹ وزن بهلولی, apparently a weight of Sultān Bahlūl Lodī, vide p. 135, n. 1.

² پده pitta and putta appear to be Hindi names for the Swift, but pidha is a well-known bird, the White-winged Black Robin (*Ptilincola caprata*).

³ هدهد hud-hud is the hoopoe, a bird venerated by Muslims.

نسخه تجربه استادان ایران * روغن خار پشت یا روغن کفج پانزده
توله : گوشت موش پشت خار¹ در آن بریان کند و هر صبح قدر یک ماشه
با چند ورق گوشت گوسفند باز را خوراند - انشاء الله تعالی پرزود بریزد ؛
و بعد از پبخال سیر کند بگوشت خوک محرائی ، و یا گوشت سگ بچه ؛
مجرّب است ، و این عمل قالش ترک است *

نسخه دیگر : از عبد الملک سهیل ترمذی است * جانور پست بر سر آب
که او را جولا هک² خوانند ؛ از آن چند تا بگیرد و با پنجم درم (که پانزده
ماشه پخته و هر ماشه هشت سرخ بود) غدود سر حلقوم میش خشک کرده
بکوبد و بروغن گاو گولی بسته از حلق جانور فرو بگذراند ، و آنروز هیچ طعمه
ندهد ؛ روز دیگر بگوشت گنجشک بچه سیر کند ؛ پر بسیار بریزد * و غدود
سر حلقوم اسپ و ازان میش بستان و در سایه خشک کن و سائیده
بر گوشت بیاش و باز را بخوراند ؛ پر زود بریزد و نیکو پر آرد ؛ و اگر غدود
تر دهی ، روز اول پنج عدد و روز دوم سه عدد و روز سیوّم یک عدد ، بهمرأه طعمه
گوشت گوسفند بده ؛ پر بسیار بریزد *

ترتیب خوراندن غدود جانوران را ، جهت ریختن پر ، چنانچه این
فقیر خود خورانیده و آزموده است * بدانکه غدود جانور را دادن هضم
زیاد و احتیاط کلی میخواهد ، چرا که اگر خدا نخواستہ اندکی در قاعده
اختلاف پذیرفت ، جانور را داغ بجگر میرسد ؛ و از آن سوختگی ،
طبیعت جانور سوداوی میشود و اقسام امراض پیدا کند و علیل شود ،
مثل کورپر و برگردان و شقاق و کلفجر * و اکثرأ از حرارت و هوازدگی

¹ probably for *mūsh-i khār-pushkt*, by which the author seems to mean the hedgehog.

² P., "spider, lit. the little weaver."

جانوران پرنویخته بند بمانند و بلکه هلاک شوند * اول احتیاط آنست که جانور را بحیلۀ دیگر و دوائی مثل سقف عرف خشک و روغنهای معالجه کند ؛ اگر کار ازینها انجام گیرد بهتر، والا بناچار غدود دهد * و این فقیر جهت تجربه و چونکه اختلاف بسیار در انواع دادن این دواها مثل چوب چینی و غیره است، مدت نه سال همواره در کربز میدادم، چنانچه سال بسال بعمل آوردم ؛ و مبتدیان که خطا کردند از جهالت و بی احتیاطی خود بود و آنها این عمل استادان را عیب بدنام کرده اند ؛ هر که در اصل تجویز دادن غدود کرده است بیجا نکرده است * و این عمل ایرانیان و اختراع تورانیان است * در آن ملک هوا سرد است و اینجا گرم، از جهت هوا بسیار تفاوت در اثر دوا است ؛ اما در جاهای خوش هوا و خانهای سرد میتوان با احتیاط داد *

طریق دادن غدود * روز اول باز را مصری تنها صاف نموده و دو روز دیگر طعمه داری کرده روز چهارم صبح جانور را در خانه تاریک که از باد محفوظ باشد بنشانند و یک جفت غدود سر حلقوم میش همراه طعمه گوشت میش باهم بخوراند ؛ اما آن روز طعمه از معتاد کم کرده بدهد ؛ و شام همراه طعمه زاعچه¹ سفوف چینی، و استخوان کورژ کلال، موجب نسخه باید داد، و بگوشت گنجشک و بخون او آلوده سیر کند و آب در پیاله بقدر خوردن پیش باز باید نهاد ؛ و غسل دادن مهلاک است *

دران خانه که جانور را بستن خواهی اگر سرد باشد، پس آنجا پدوازی جهت نشستن او درست کن، و عصر بر آن پدواز اندران خانه به بند، بشرطیکه هوا و باد بیرون باشد ؛ و یا اگر هوا بند و گرمی زیاده باشد، باز را بر دست

¹ زاعچه سفوف چینی ; error in the text.

گیرد و پیش دروازه خانه زمانی استاده بعده بیرون برده بر پدواز که در هوا باشد تا درگهزی بر آن بسته دار؛ و اگر احتباس هوا بغایت باشد پس باز را بر جای خود بگذار و انتظار هوا داشته باش؛ هرگاه اندکی اثر برودت ظاهر گردد هماندم در خانه تاریک باید نشانید * و روز دوم دو جفت (که چهار عدد باشد) غدود در طعمه گوشت میش بهمان دستور روز اول بدهد؛ و عصر همان سفوف سغال چینی¹ بگوشت و خون گنجشک داده سیر نماید و پرهیز آب و هوا بطور مسطور صدر بعمل آرد * و سیوم روز سه جفت (که شش عدد باشد) غدود بدستور بدهد؛ و آب جهت خوردن نیک است ولی از غسل احتراز کلی نماید؛ و تا سه روز دیگر غدود نباید داد * احتیاط هوا، بقسمی که گفته شده، کند؛ و در خانه تاریک بستن ارنج تراست * انشاء الله تعالی درین یک هفته معالجه کردن ریزش پر و بال آید * پس بآهستگی و بتدریج، مدت هوا دادن زیاد کند؛ چنانچه شب اول تا یکپاس در هوا باید داشت، و بعد ازان در دالانی که هوا خوش و اندک باو می رسیده باشد آنجا پدواز ساخته بران بفشاند * و شب دوم تا دو پاس بیرون دارد و بعد ازان در دالان بندد * و اگر درین هفته پر بریزد پس دو عدد غدود هر روز معتاد کند - و بگوشت بز داده در خانه تاریک، دیگر نه نشانند؛ دو پاس شب در هوا و نصفه شب دیگر که آخرین باشد در دالان، (که شبنم آخر شب موجب هوا زدگی است) به بندد؛ و روز در خانه که اعتدال هوا داشته باشد و نه بسیار روشن و نه تاریک بود به بندد؛ و آب برای غسل در طغاره پُر کرده پیش باز باید نهاد تا برغبست خود بآب رود * و بار دیگر بعد از پنج روز طغاره جهت غسل پر آب باید کرد، و مرتبه سیوم بعد سه روز آب نهد * اگر درین اثنا ریزش پر آید آن زمان

¹ Vide p. 173, note.

غذود نباید داد و از آب و هوا دیگر نگهداشت نکند؛ بلکه چون جانور باین مرتبه رسد روزمره بآب رفتن و در هوا و سردی شب نگهداشتن نفع بسیار دارد؛ و گوشتهای گرم و سیاک یعنی متبدل خورائیدن بهتر فرموده اند، مثل گوشت موش و خرگوش و کبوتر بچهٔ فربهٔ اهلی و لحم روباه و خرک صحرائی و سگ بچه، تا که محتاج بغذود مکرر دادن نشود * و اگر میسر آید طعمهٔ زاغچه^۱ و کبوتر بچهٔ اهلی فربه و موش نیکست * و اکثر جانوران مکرر مزاج از وفور حرارت دوا پر بریزند؛ آنها را همواره آب پیش نهد و شبها بر دست دارد و بیدار کند؛ و این بیداری خود معالجهٔ برای پر ریختن است * و روزی که بآب رود آن روز بال بسیار ریزد؛ و هرگاه که شروع بپر انداختن نماید تو شروع بدادن روغن اکبر (که از تجویز و تجربهٔ این فقیر است و هوای بسیار داخل دارد) بهمراه طعمه صبح کنی؛ و یا روغن غدود که نوشته شده همان بده * چون طعمهٔ چرب را از حوصله فرو برد آب پیش باید نهاد؛ و در طعمهٔ عصر کرمی که آنرا خاکی^۲ نامند و در دیوارهای کهنه یافت شود دو عدد ازان کرمها سر جدا کرده تن آنها را بخوراند؛ این از جملهٔ تجربیات استادان کامل و انتخاب نموده و آزمودهٔ این فقیر است و انشاء الله تعالی ببرکت استادان، هرگز تخلف نخواهد ورزید و ضرر نخواهد رسانید * و میر شکاران را لازم است که موجب نوشته بخاطر سنجیده کار کنند بفضل الهی بهیچ وجه خطا روی ندهد * و بعضی استادان کرم کبوهٔ خاکی^۲ در ایام غدود روا داشته اند - و این هم به تجربه رسیده و بی ضرر است *

^۱ زاعچه perhaps the jackdaw which, however, in India is found during the moulting season only in the hills.

In some parts of the Panjab *jāgcha* is a name of the Common Maina.

^۲ کرمه کبوه خاکی later called خر خاکی P "the wood-louse" ?

نسخه غدود جهت کریز * غدود سر حلقوم میش روز اول یک جفت ،
 د روز دوم فاءه کند ؛ روز سیوم نیز یک 'جفت دهد ؛ علی هذا الطريق
 در یک هفته ۴۴ جفت بکار برد * و آب جهت خوردن باید داد ، و از
 غسل کردن و آب رفتن باز را منع کلمی است ؛* و پس از فراغ ، دو روز دیگر
 پرهیز از آب موجب نوشته نماید و در روز سیوم طغاره پر آب کرده باز را
 غسل دهد تا پرزود! بریزد ، و این از استادان است *

باب هشتم

اندر چگونگی بازدار مشتمل بر شش فصل

فصل اول در کیفیت چگونگی بازدار که چگونه بماند و چه طور نگهداشت و پرورش جانوران نماید * میرشکار باید که باز شناس بود و اقسام و رنگهای بازان و سائر جانوران شناسد و بر جانوران مهربان و شفیق باشد و بر علت و مرض و علاج و علامت مرض خبردار و صاحب وقوف باشد و اگر سیر کرده بدست او دهند معلوم کند که چه قدر طعمه داده اند؛ و پیکال دیده صحت و مرض و جمیع احوال جانور را دریابد و بفهمد، و زود در معالجه آن کوشد و سعی نماید؛ و همواره خوشبو بمالد و خوش مغش بود، و قرنفل و الاجی و حب المشک دائماً میخورد؛ باشد؛ و حلیم و ملائم طبع و بغل شناس^۱ بود * و درین فن بهترین استادان قسطوس رومی و ادهم و غطریف و سومارس و ابن جانس^۲ و خاص بیگ رومی اند و نیز خواجه

^۱ بغل شناس؛ the condition of a hawk is determined by feeling the flesh and muscle under the wings (and also by feeling the flesh on the breast-bone).

^۲ For حانس؟

زنکی اصفهانی و ابو الجوارح و شاه خلف و عبد الملک سهیل ترمذی و تالش ترک و ابو الخیر و سرباد هندی و خواجه عبد الله خوارزمی و خواجه زکی عراقی و دهقان تاهکین اند ؛ و در متاخرین، مرزا ترسن از شاگردان حقیر کامل و بالغ بود * و جمیع این استادان متقدمین اکمل و معتبر بودند، انشاء الله تعالی ؛ در تجربه و تجویز ایشان تخلف نیست *

فصل دوم در بغل شناختن باز و آن بدین نوع است *

باید که دست در بغل باز کرده گوشت را نیکو ملاحظه کند * اگر چنانچه پُرگوشت و نرم است، و نیز گرد هر دو استخوان بن بازو در گوشت پنهان و پوشیده است، پس باید دانست که باز تندرست است و فربه؛ * ولی اگر گوشت سخت و اندک باشد، این علامت رنجوریست، و آن از کم توجهی بازدار است ؛ و نگهداشت و طعمه داری جانور نیکو نکرده است * باید دانست که همواره گوشت بآب دادن، و طعمهای گرم و سیاک (یعنی متبدل) و لطیف دادن، و تجدید کردن، و پرمهره دادن، و استخوان همراه طعمه خوراندن، موجب زندگانی و تندرستی باز و نیکفامی باز دار است *

اما بغل شناختن باز باین طور است که دست زیر بازوی باز کن ؛ آنجا که اصل بازوی جانور است رگی است طپان یعنی جهنده مثل نبض انسان ؛ اگر آن رگ با قوت و سرعت جهد نشان تندرستی است ؛ اگر ضعیف و دیر تر و کم متفاوت جهد علامت بیماری جانور است ؛ و این بجز تجربه بسیار نتوان دانست * و اگر از نبض و پیخال، مرض معلوم شود، باید که زود در معالجه آن کوشید * و این از مخترعات استادان ایران است که نبض طیور در مفصل ثانی بال است و از آنجا محسوس

شود؛ و حرکت شش مابین مقعد و انتهای استخوان سیفیه است که آن را استخوان زورقی نامند * فی الواقع استخوان سیفیه جانور مثل زورقچه باشد و کیفیت از آنجا خوب معلوم میشود که حرکت ریه از آنجا محسوس است *

فصل سیوم در شناختن پینخال و دریافتن احوال جانور *

بدانکه چون جانور پینخال کند، پس اگر پینخال سفید و بهم پیچیده و گسترده یعنی کشاده و عریض بود و سیاهی منجمد بر سر پینخال باشد آن نشانه نذرتستی است * و اگر پینخال بزرگی مائل بود از ناگواریدن و بدهضمی طعمه باشد * و اگر مایل بسبزی یا لعلقامی یا سرخی رگ رگ و تنک و آب ناک باشد، این علامات امراض است * پس اگر سبز رنگ زنگاری و تنک بود، از سردی است و لاغری؛ و اگر باز پینخال لعلقام کند از زحیر اندرونی بود یعنی پیچش شکم که از اسهال پیدا شود * و اگر تنک و آبناک بود از خورد گذار بود * و اگر رگ رگ سرخ بود از گاهش بود * اگر بسیاهی بسیار مایل باشد از گرمی و دمه شش بود * و اگر رنگ گچ داشته باشد و سطبر و باریک و گسته باشد از شوخ بود و زود بمعالجه آن مشغول شود * علامت هر مرض در فصل علاج همان ذکر کرده خواهد شد * و چون هر صبح بعد از خواب شب پر و بال خود را آرایش دهد و خود را بر افشاند اگر بسرعت پر افشانی کند، و هنگام پریدن و طپیدن قیز پری نماید، و نیز مردمک چشمها روشن و نورانی بود، و باطراف، بآرزو نگاه کند و جست جوی شکار و طعمه خود کند، نشانه صحت توان دانست، و پینخال سفید و پاکیزه موافق نوشته صدر خواهد بود * و اگر در پریدن بال بسرعت و قوت زند و کثیر حرکت بود دلیل خشکی و گرمی مزاج است * و اگر پر متفاوت و گران زند از رطوبت و بلغم و سردی توان دانست * و اگر هر مرتبه چشم بند کند

و آب جریان نماید، پس بداند که آفتی بچشم جانور رسیده است *
 و اگر پیکال بدشواری کند دلیل بر بواسیر و سده روده نماید * و ترکیدن
 پای و ورم کف پای از گرمی خیزد، و لرزیدن پای جانور از نفوس
 و درد مفاصل و ورم فوق زانو باشد * و کشیدن موی خود بمنقار از
 گرمای روده و امعا بود، و از شپش هم است * و کاویدن بال راست
 بمنقار دلیل ضعف جگر¹ است * و خارش بینی که بسیار شود دلیل
 از آله و جوشش دهن و صداع بود * و طعمه برغبست نخوردن دلیل
 تخمه و زهرک * و افتادن از نشیمن و تشنگی، که بیرون از حد و اندازه
 بود، نشانه موت است *

فصل چهارم در مزاج سایر شکرگان * بدانکه مزاج باز معتدل است

و مائل بگرمی؛ و طبع باشه و پیغو، عرف شکره، گرم و خشک؛ و طبع بحری
 گرم و خشک؛ و مزاج شاهین بغایت گرم و مائل بر طوبت؛ و مزاج چرخ
 معتدل مائل ببردوت؛ و طبع شفقار بغایت گرم و تر؛ و طبیعت ترمنا گرم و تر
 است؛ و طبع عقاب سرد * اگر اینها پشنگی² باشند و در ابتدای موسم بدست
 آیند باید که با احتیاط نگهداشته نیکو تیمار کند تا رام شوند * و اگر در اعضای
 جانوران شکستی افتد با احتیاط باید راست بست، و چند بار مومیائی بروغن
 سوسن باید داد تا بهتر شود * و استخوان عقاب کبود است و خوراک او از
 گوشت درنده بهتر، چنانکه از گوشت شبک³ یعنی دنبه کلان؛ ولی گوشت

¹ ضعف جگر، having a weak heart.

² پشنگی، probably a corruption for *pesh-ahangi* (Indian), an epithet applied to hawks caught early in the season.

³ شبک یعنی دنبه کلان؛ the first word is probably a slip for کبش Ar. "ram" *Kalān*, evidently "grown-up."

برّه چندان موافق نباشد بسبب رطوبت ؛ و گوشت خرگوش نیک است ؛
و از پرندگان، ماکیان سیاه و بعد از آن گوشت خسیسار^۱ ماده که در هندی چکور
نامند و آن بیشتر شکار ملخ کند ؛ و کبوتر بچه فربه و گوشت کدن^۲ و کبک که
در هندی چکور نامند ؛ و غیر این گوشتها دیگر نباید داد ؛ مگر ضرورتاً چند
طعمه دیگر روا است بغير گوشت عكه^۳ * چون سیرکني و چند ساعت بگذرد،
بعد ازان، انگشت بر حوصله باز یا جانوران دیگر نهاده به بین که نرم شده
است یا نه، و ته شکم جانور را (که ایرانیان آنرا بیقر^۴ خوانند و آن اصل معده
جانور است و به هندی ته گویند) نیکوبنگر * اگر سخت و پراز طعمه باشد
مثل تخم مرغ خام، آن نشانه تندبستی است ؛ و اگر نرم باشد و در ته کم
باشد و در حوصله بسیار، و نیز اگر نرمی شکم از کمی طعمه نباشد، پس
علامت بیمار بست و جمیع امراض را بنیاد همین است *

فصل پنجم اندر مزاج گوشتها * گوشتها همه گرم و تر است، و بیشتر
غذا دهنده و اکثر خون زیاد کننده ؛ بعضی از بعضی بهتر * همه حیوان،
چه پرنده و چه غیر پرنده، تا آنکه در ابتدای جوانی و بالیدن است، گوشت
آن نیکوتر است از گوشت پر^۵ ؛ گوشت پخته گرم و تر است ؛ و گوشت
برّه گرمی کمتر دارد و تری زیاد، و زود گوارنده تر از گوشت بز تکه،
یعنی بزغاله پر^۵ گرم و خشک است ؛ و گوشت بزغاله جوان معتدل
بهتر و لطیف تر است، و لحم^۶ تراست از لحم برّه، از بهر آنکه

^۱ خسیسار ماده and چکور, I am unable to trace these words. In the Panjab, a bird called *tilgar* is said to hang on the wake of locusts.

^۲ کدن ; I am unable to trace this word.

^۳ عكه magpie.

^۴ بیقر is one Persian term for شکم.

^۵ پر ?

^۶ لحم تراست از لحم برّه ; apparently the first word is an error for لعیم, but the application is not clear.

گوشت برّه گران و بلغمی است * گوشت گاو سرد و خشک است و دشوار
 گوار، و گوشت گوساله مائل بگرمی است و رطوبت، و نزدیک است
 باعتدال * و گوشت شتر گرم و خشک و سودا انگیز و غلیظ است، نیکو
 نیست * و گوشت اسب غلیظ و سوداویست و مضر است مرطیف
 مزاجان را * و گوشت ماکیان گرم و تر است، سبک اندر معده هضم
 شود و گوارنده * و گوشت مرغ چوزۀ زود گوارنده و لیس است یعنی
 طبیعت نرم کفنده است * و گوشت کبوتر بچه را رطوبت بیشتر،
 و خاصه آن بچه که در خانه زائیده شده باشد، و کبوتر بیابانی را
 رطوبت کمتر است از اهلی؛ آنکه گرد بال^۱ بود سبکتر و غذایش
 پسندیده تر * و گوشت بط و مرغابی حار و رطب است * و گوشت
 فاخه^۲ گرم و خشک است و طبیعت را قابض *

فصل ششم در دارو دادن جهت حفظ صحت جانور از سرما

و گرما و دفع مضرت هوا * نسخه فلونیا^۳ بکار جانوران آید * فلفل سفید
 یکدرم - بذر البنج یکدرم - افیون خالص دو دانگ - زعفران یک و نیم
 دانگ - عاقر قرحا سه سرخ - افیمون^۴ مصری نیم دانگ - کانور
 و مشک و مروارید ریزه، از هر کدام دو دانگ - همه را خورد بسای
 و به بیز، و برابر همه عسل^۵ مصفی اضافه نما؛ هر چند کهنه تر گردد
 نیکو تر شود *

^۱ گرد بال، probably a copyist's error for گره باز "a tumbling pigeon."

^۲ فاخه a name applied to the larger species of doves.

^۳ فلونیا; perhaps an error for افومالی described in the *Makhzan* *l-Adwiyā as being drugs mixed with honey, but not boiled. "فلونیا معجون نیست مکيف که افیون و بذر البنج درون داخل کنند" - غیاث الغاث

^۴ افیمون (afīmūn) Gr, the seed of *Cuscuta reflexa*, the Dodder.

فلونیا فسخته دیگر - تودری¹ سرخ و سفید و مسطگی و علک²
 رومی و زنجبیل و سپندان³ سفید و قرنفل - همه را مساوی با قدری عود
 خام باریک سائیده به بیز و قدری پیه اسپ را بگداز و روغن آنرا صاف کن
 و داروها را در روغن پیه مذکور بجوشان و نگهدار تا سرد شود ؛ و روز
 شکار در لقمه گوشت یکدانه ازین دوا جانور را نیک است بجهت حفظ
 سرما زدگی ؛ و اشتها بسیار آرد *

دوای حفظ سرما زدگی * پیه روباه برزانوی باز از حد پره‌های شلوار⁴ تا
 ناخن پای چرب کن که قوت چنگال بحال ماند و نیک است *

نسخه مقصود انگبین * یک رطل انگبین را در دیگ سنگین
 و یا در دیگ سفال بر آتش نرم جوش کن و کف از آن بردار، و کاسه
 پر آب پدش خود بنه و پیش از آنکه بوی سوختگی کند شهد را در آب بریز
 تا سرد شود و در ظرفی کن * چون خدا نخواست جانور را زحمت شوخ
 و کاهش و یا لقوه و یا خورد و گذار پیدا شود، پس از این دوا، دو درم، چهار
 گولی کن و از گلولی جانور فرو بگذران و تا دیر گرسنه دار * بعده بگوشت
 ماکیان سیاه سیر کن بخون او آلوده ؛ علل را دفع کند ؛ نیک اجابت آرد *

¹ تودری (tūdari), *Cheiranthus Cheiri*, the Wall-flower (Watt) ; a species of *Iberis* (Dr. B. N. Khory).

² علک ('ilk), The Resin, *Pistacia Khinjuk*.

³ سپندان (sipandān), Mustard seeds, *Brassica campestris*.

⁴ شلوار or "loose breeches" are the pendant feathers of the thighs.

باب نهم

در معالجه درد و جمیع امراض سر جانوران گلال چشم و سیاه چشم - مشتمل بر سیزده فصل

فصل اول در معالجه درد سر * سببش آن بود که این بیماری جانور را از گرمی خیزد و از بسیار خون خوراندن همراه طعمه و از دود و خاک و بسیار بآفتاب داشتن *

علامت آن بود که باز خیره چشم یعنی حیران وضع بود و نا آرمیده و ترش رو، و موی سر بر خاسته دارد، و در وقت طعمه خوراندن تصدیع یابد و طعمه را بقوت کندن نتواند و خائیده خائیده و آهسته خورد *

علاج آن * بگیری آب زرشک¹ بآب بید و شیشه کف² (که در هندی گاج لون گویند) و اندکی کافور در آن ممزوج کن و قدری سرکه و روغن

¹ زرشک (zirishk), Barberry, *Berberis aristata*.

² شیشه کف P. and گاج لون H. *Kāch-laun* is a medicinal salt, which consists chiefly of muriate of soda, with a small quantity of iron, lime and sulphur. *Shishakif* may mean the "froth of glass," which is dross of salt.

بنفشه و بادام و روغن هسته شغالو و اندکی شیر عورت که پسر زائیده باشد همه را یکجا کرده در شیشه دار، و داروی مذکور را دران روغن و شیر حل کرده و انگشت بردهن شیشه گذاشته بجنبان تا ادویه مذکور در آن شیشه از سبب جنبش کف کند * بعد از آن جانور را گرفته کام و دهانش را نیکو پاک کن و ملاحظه نمای که جوشش در کام باز است یا نه ؛ اگر نباشد پس یقین باید دانست که درد سر دارد * و سوراخ بینی جانور را بدهن خود مکیده پاک کن ؛ آنگاه داروی مذکور را همراه فتیله باریک در دماغ بچکان چنانکه بمغز سر جانور رسد، و سرش گرفته دار تا دوا مؤثر شود * بعده جانور را از دست رها کن و نشستن ده^۱ تا عطسه زند * بعده بگوشت مایکان سیاه سیر کن * صبح اگر جانور را روشن چشم و تازه دماغ بینی بهتر ؛ و اگر ترش روی باشد پس مکرر این معالجه را تا سه روز کن - انشاء الله تعالی زود شفا یابد و این از تجربیات شاه خلف است *

علاج دیگر * صندل سرخ قدر یک نخود و اندکی کافور بگللاب موده در دماغ باز چکان و طعمه با شیر گشنیز و شیر بادام دادن فیکوتر است و این آزموده فقیر است *

علاج دیگر * اگر دانی که درد سر از بلغم است و یا از رطوبت و سودا بود پس باید که هلیله سیاه نرم بسائی و عصر همراه طعمه بی استخوان بدهی ؛ اما گوشت بز بچه نافع است و این از تجربه فقیر است * و اگر جانور از شدت مرض سر را گاه حرکت دهد و گاه منکوس کند و گاه مرتفع نماید، پس اگر سر را بدیر نگونسار دارد و بالا کم، و نیز در چشمش

^۱ allow it to sit"; Afghan and Indian Persian; from the Urdu *baithne* etc.

تغییر بهم رسد آن مرض از اصل دماغ خواهد بود؛ و اگر سر بالا بسیار دارد و پائین کم، پس اصل مرض از مشارکت مواد اعضا است *

علاج * اگر مرض از اصل دماغ و حرارت باشد سفید آب¹ را بآب کشنیز حل کرده بر سر جانور طلا کند و اندکی در بینی چکاند و گلاب بنوشاند *
علاج * اگر مرض مذکور از مشارکت مواد اعضا باشد مرزنجوش² که در هندی موهاکرنی گویند در گلاب تر کرده و صبح صاف نموده آن گلاب جانور را بنوشان، و اگر نفوذش همراه طعمه بده و مرزنجوش² را بگلاب تر کرده و جوشانیده بر سر ضاماد نما *

فصل دوم در سرگشتن جانوران * جانور را این علت از دود و خاک خیزد *

علاقت آنکه باز را فواژک³ خیزد یعنی خمیازه³ و ترش روی بود *
علاج آن * سفیدن سفید و فلفل گرد و دار فلفل هر سه را وزن مساوی گرفته و بآب ترب حل کرده در بینی جانور بچکان و دماغ جانور را بدهن خود نیکو مکیده پاک کن و این معالجه سر باد هندیست *
علاج دیگر * بیارد قدری نوشادر سفید و قدری کندش (که در هندی نکچهکنی⁴ نامند و از دمیدن در بینی عطسه آرد) هر دو را بهم سائیده به بیز و در بینی باز بماسور⁵ پر بدم که در دماغ جانور رسد * و ماسوره آنرا گویند

¹ سفید آب, a white powder used by ladies for the face.

² مرزنجوش P. A., and موهاکرنی S., the Indian Worm-wood *Artemisia vulgaris*, H. *nigdauna* (in *Makhzan*, *daunā-marvā*). The *Makhzan* says that *marzanjush* is quite distinct from *azān* *'l-fār, called in H. *chūhā-kānī*. The latter is the Sanscrit word *mūshā-karnī*, a name for the *Salvinia cucullata*.

³ فواژک and خمیازه, yawning; O. P. "to yawn."

⁴ کندش (*kundush*) P., a stimulative medicine. نکچهکنی (*nak-chikni*), H. "Sneeze wort," *Centipeda orbicularis*, syn. *Artemisia sternutatoria*.

که نائزه از بیخ پر سازند و دوا در آن پُر کرده در دماغ جانور و یا حلق او احتیاط بدمند ؛ و در ایران این را میر شکاران ماسوره گویند و این معالجه خواجه زنگی اصفهانی است *

علاج دیگر * بیار برچ قدر دانگی و در نبیذ خام که شراب خام انگور است حل کرده چند قطره در هر دو سوراخ بینی جانور بچکان - انشاء الله تعالی به شود ؛ و این معالجه تالش ترک است * درین روزها گوشت‌های گرم ندهی ؛ اگر گوشت سرد دهی نافع است *

فصل سویم در ورم کردن سر و روی جانور که در هندی زهر باد گویند * این علت از سردی و بلغم و گوشت نرم دادن بسیار خیزد *

علامت آنکه از بینی و چشم جانور آب بسیار روان شود و موی سر بر خاسته باشد و سر بسیار بخارد و سوی دم آرد و همیشه مدور باشد یعنی سر و دم یکجا کند و گرد شود و بانگ بسیار کند و سرهای پر بازو بر دم اندازد و فرو هشته دارد و چشمها خم گرفته یعنی گوشه چشم بهم تنگ نموده باشد و بر خویشتن همی پیچد و بی آرام باشد، و چون مرض غلبه کند جانور بیهوش شود *

علاج آن بود که دو دانگ مویز بکوب و دو دانگ نمک هندی نرم سائیده و جانور را گرفته اول سه قطره آب آناز شیرین در هر دو سوراخ بینی جانور چکان ؛ پس دوا می مذکور را سائیده در کام جانور بمال و از دست رها کن تا قی کند * چون بهوش آید آب شیر گرم پیش بند و تا عصر گرسنه دار و بعده کام و دهان جانور بشوی و بگوشت ماکیان سیاه سیر کن ؛ و این از خواجه عبد الله خوارزمی است *

علاج دیگر * بیار خرماى سفید یعنی جهرمانی¹ و مندل سفید و مندل سرخ و سرگین سگ سرخ که خشک و سفید شده باشد همه را نرم بشیر و یا بگلاب بسای و آب نیلوفر ممزوج نموده بر آماس سر و چشم ضمان کن و قدری در بینی جانور اندر چکان تا سه روز این معالجه بعمل آر * این فرموده ابو العباس بن فضل است و بغایت مجرب *

علاج دیگر * شب یمانی دو سرخ - روغن تلخ خالص یک ماشه - بهم حل نموده همراه ماسوره در هر دو سوراخ بینی جانور بده و در آفتاب بسته گوشت رگدار در چنگال باز بنه تابکند و ازین عمل تمام خلطه از دماغ بریزد و یا عوض گوشت رگدار استخوان دمیچه بز، گوشت از بالایش تراشیده در پای جانور برای کندن ده، و چون بهوش آید سیر کن * اگر بیکبار دادن صحت یابد بهتر، والا یکروز درمیان کرده تجدید معالجه کن تا به شود *

علاج دیگر * بیار هفت دانه انگور سیاه و در آب فشرده افشوره² آنرا بر آورده از پارچه صاف کرده قدر نیم توله آزان آب در گلولی جانور بچکان و اندک از انگشت در کام و دهان جانور بمال تا سه روز * صبح مکرر همین معالجه کن، و اگر از زیادتی قی بیهوش شده بیفتد باید که قدر نیم توله مسکه گاو در گلولی جانور فرو کنی * بعد از زمانی صحت یابد - مجرب است *

علاج دیگر * بیارد چند برگ کريله³ و کوفته آب آن قدر یک دانگ بگیرد و روغن تلخ یک دانگ هر دو را ممزوج کرده و در ماسوره ببلخ پر کرده

¹ جهرمانی : jahrami is a variety of date called after Jahram, a town in Persia.

² افشوره (afshura), juice expressed from pomegranates, quinces, and other fruits or plants.

³ برگ کريله (karela), H and P, Momordica charantia, "Squirting cucumber."

جانور را گرفته در هر دو سوراخ بینی بدم * و در آفتاب بسته
گوشت رگدار و یا استخوان دمیچ^۱ بز در مخلب جانورده تا از کندن
آن خلطه و آب از دماغ جانور بچکد * بعد ازان از لحم زنده^۱ سیرکن *
یکروز درمیان کرده معالجه کن تا سه مرتبه - انشاء الله تعالی
صحت یابد *

علاج دیگر * اگر سر و روی جانور ورم کرده باشد، بیمار روغن تلخ خالص
و در دماغ جانور چکان تا دماغ ملأ شود؛ بعد از آن قدری شاش کودک
با آب مساری ممزوج نموده و دو عدد قرنفل در آن سائیده و از پارچه
صاف کرده در هر دو سوراخ بینی باز بچکان و در آفتاب دار تا عطسه
زند * اگر از یک مرتبه دادن دوا شفا یابد بهتر، و آلا تا سه مرتبه بعمل آر -
انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * اگر ورم مذکور از سبب باد بود، بسیاسه عرف جلوتری
چهار سرخ، باریک آس کرده و در روغن تلخ حل نموده از پارچه صاف کن
و در ماسوره^۲ پر کرده در هر دو سوراخ بینی جانور بدم و جوزبوا و زنجبیل
بآب گرم سائیده بروزم ضماد نما *

علاج دیگر * اگر ورم از گرانی دماغ بود بیمار نمک هندی^۳ و در قدری
آب گرم و روغن تلخ حل نما، و چند قطره در هر دو سوراخ بینی بچکان،
و زمانی در آفتاب دار تا عطسه زند و زرد آب و خلطه از دماغ او بریزد؛ آنگاه
استخوان دمیچ^۱ بز در مخلب باز ده تا بکند؛ و آب گرم پیش جانور بنده
تا بخورد؛ و اگر نخورد بگوشت مائیان سیاه بخون آلوده سیرکن - انشاء
الله تعالی صحت یابد *

^۱ زنده؛ i.e., freshly killed and still warm; not butcher's meat.

^۲ Namak-i Hindi, rock-salt.

علاج از سید لطف علی * اگر روم مذکور از حبس مواد دماغ باشد ،
 بیدار کوبی^۱ خورد عرف بهتل - برگ آنرا در دست مالیده آب آنرا در هر دو
 سوراخ بینی جانور بچکان - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * آب برگ جیت^۲ بر آورده و نمک سنگ در آن حل کرده
 بدستور متعارف در بینی باز چکان - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر از میر حبیب الله * آب برگ کندش عرف نکچکنی^۳
 بر آورده چند قطره در سوراخ بینی جانور چکاند - انشاء الله تعالی به شود *
 و اگر برگ تازه و تر موجود نباشد ، خشک را در آب هوده و افشور^۴ آن
 بر آورده بدان علاج کند و در آفتاب دارد *

علاج دیگر * برگ جیت^۲ که گل سرخ داشته باشد و کوفته و آب برآورده
 در هر دو سوراخ بینی جانور چکاند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * برای جانوری که از سبب زکام سرش گران باشد * باید که
 آب برگ بادنجان صحرایی در دماغ جانور چکاند ؛ شفا یابد *

علاج دیگر * اگر سر جانور گران باشد و دماغ جانور بسته باشد ، بیدار
 فلفل گرد و تخم چرچره و هر دو را بهم سائیده در بینی جانور بدمد ؛
 صحت یابد *

علاج دیگر * روغن تلخ آب برگ جیت ممزوج نموده در دماغ جانور
 چکاند - انشاء الله تعالی شفا یابد *

علاج دیگر * بیدار غوک خانگی و از گوشت سینۀ آن طعمه طیار کند
 و جانور را خوراند ؛ و چون بعد زمانی جانور طعمه بر اندازد یعنی قی کند

^۱ is this کوبی هول کوبی H. "canliflower" ?

^۲ Jit, Panj., the Tooth-brush Tree, *Salvadora persica*.

^۳ کندش etc. Vide p. 186. note 4.

و آنچه خلط باشد همراه قی بر آرد، پس آب گرم پیش او بنهد تا بر غبت خود بخورد؛ بعد از بگوشت بی پروا استخوان سیرکن * و صبح دویم به نبات صاف نما - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * ناس برای شکره * روغن کفج در چراغ سوخته و در هر دو سوراخ بینی جانور بچکاند؛ به شود *

علاج آزموده فقیر * اگر سر جانور وزم کرده باشد و یا دماغ بسته باشد، قرنفل یک عدد - ادرك یکماشه (و یا عوض آن زنجبیل) - و فلفل گرد سه عدد - شونیز عرف کلونجی دو سرخ - نمک هندی دو سرخ - و در آب تر کرده از پارچه گذرانیده در دماغ جانور بچکاند؛ و دمچه بز در چنگال باز دهد که از کندن آن خلط از دماغ او بریزد؛ پس بگوشت گنجشک بخون آلوده سیر نماید *

علاج دیگر * آب چرچره بر آورده در هر دو سوراخ بینی بچکاند - انشاء الله تعالی شفا یابد *

علاج آزموده فقیر * روغن گل¹ در سوراخ بینی باز بچکاند و پنج دانه فلفل گرد شب در پرمهره خوراند - انشاء الله تعالی شفا یابد *

علاج آزموده این فقیر * قدری بجهنک تیلایا اول در پارچه بسته و از دهن دیگ گلی آویخته و شیر ماده گاو سه آثار دران دیگ انداخته بجوشاند و زیر آن آتش نرم برافروزد تا از بخار شیر سمیت او دفع شود * بعد از سایه خشک کند و یک ماشه از آن بجهنک و یک ماشه دار فلفل و دو ماشه فلفل گرد هر سه اجزاء را تا دو پاس سحق نماید؛ بعد قدر

¹ روغن گل a cheap kind of otto of roses; the *amīna* is 'til' oil and not sandal oil.

یک سرخ از آن، شب، بعد از هضم طعمه در یک ورق گوشت جانور را بخوراند * جانور کلان را یک سرخ و جانور خورد را نصف آن *

علاج دیگر * قدری جلوتری و کافور برون گاو حل نموده بر آماس ضما کند - شفا یابد انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * کرم زمین یعنی خراطین آنرا خشک کرده همواره با طعمه میخورانیده باشد - صحت یابد *

علاج دیگر * زرد چوبه در آتش سوخته و کوفته قدری یک سرخ همراه طعمه شب بخوراند؛ ورم دور شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * افیون بآب برگ تاتوره سائیده بر دماغ جانور و بر سر و جائی که ورم باشد ضما کند و بعد زمانی در آفتاب بندد و گوشت رگدار در مخلب باز دهد یا استخوان دمیچ^۱ بز تا خلطه از بینی جانور از سبب دوا مالیدن به نضج آمده بریزد *

علاج دیگر * اگر از سبب ورم آب از چشم جانور جاری شود بيارد برگ پنبه نرمه^۱ و آب آن در چشم جانور چکاند - انشاء الله تعالی صحت یابد و سیلان را باز دارد *

علاج دیگر که همین عمل کند * بيارد برگ تنبول سفید؛ سائیده آب آنرا در چشم جانور چکاند؛ سیلان را باز دارد *

علاج دیگر * اگر سر و چشم جانور آماس کفد، فلفل گرد یکدانه، جانور کلان را در غدود گاو اگر بمرسد، و الا غدود سر حلقوم بز، در طعمه شب بخوراند؛ و البته آن شب طعمه کم کرده بخوراند * مرض بامر الله تعالی بصحت مبدل گردد * و جانور خورد را نیم دانه فلفل دهد *

^۱ برگ پنبه نرمه *bag-i pambā narma*; the leaves of *Gossypium arboreum*.

علاج دیگر * اگر سر و روی جانور ورم کرده باشد، بیارد شیرۀ انجیر و قدر یک قطره در ورق گوشت بجانور دهد - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج * بیارد برگ درخت سرس^۱ و آب آنرا بر آورده در هر دو سوراخ بینی چکاند ؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد برگ رواس^۲ و آب آنرا در هر دو سوراخ بینی جانور چکاند - شفا یابد *

علاج دیگر * اگر تمام بدن جانور آماس کرده باشد قرنفل و فلفل گرد، از هر کدام قدری، در روغن گاو برشته همراه طعمه بخوراند ؛ ورم دور شود بامر الله تعالی *

فصل چهارم در تقلیس * بدانکه تقلیس مرضی است که پیش دماغ خیزد که جانور از آن حرکت به تصدیع کند *

علاج آن * شبت که در هندی آنرا سوه^۳ خوانند و سبرۀ آنرا پخته همراه طعام میخورند، باید که آب برگ آن را بروغن کنگد مساوی بهم جوش نموده و در آفتابۀ لوله دار انداخته بر آن موضع نطول^۴ کند یعنی هموار هموار بریزد - به شود *

علاج دیگر * شیرۀ انگور بزرده تخم مرغ ممزوج کرده گرم کند و همراه طعمه بخوراند * آب عذاب و بنفشه بر آورده خوراندن نیز نافع است *

^۱ درخت سرس (*siris* or *sirish*) H., the *Acacia-sirissa*.

^۲ App. راسن (*rāsan*), A., the Elecampane, *Inula racemosa*.

^۳ سوه (*soua*) H., شبت (*shibit*) P., the dill, *Peucedanum graveolens*.

^۴ نطول Ar., in H. *tarāṛā*, "warm water medicinally prepared and poured from a vessel slowly over the head."

فصل پنجم در علاج سرگرفته شدن جانور * و آن از گرمی
خیزد * علامت آنکه جانور سر فرو افکنده دارد و سیاهی چشمش
بزرگی مائل شود و گاهگاه چشمها ناخوش کند و دم زند¹ و پبخال
گسسته آرد *

علاج آن * نیم دزم افسنتین² باریک سائیده در سه لقمه گوشت گوسفند
جانور را بخوراند و زمانی گرسنه دارد و آب پیشش نهد؛ بعده بگوشت
کبوتر سپر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * ستارم³ نیم درم بگوشت اندر کن و بجانور بخوران تا به
شود و بهتر ازین دوا دیگر نیست * و ستارم صمغی است که از درخت
آبار بیرون چکد * و جانوری را که این علت باشد زمستان در خانه گوم
و تابستان در خانه سرد باید بست *

علاج دیگر * گل ارمنی و قدری زنجبیل با هم در سنگ صلیه سائیده
باریک کن و با روغن یاسمین در یک ظرف بر آتش نرم بجوشان و سرد
کن و در گلولی جانور بویزد و سه روز این معالجه کن؛ و سه روز دیگر فلونیا⁴
در گوشت گوسفند بده؛ اگر جانور بزرگ بود یکدرم و میانه را نیم درم
و خورد را دانگی باید داد *

علاج دیگر * گل ارمنی چند روز در ورق گوشت جانور را بخوران -
انشاء الله تعالی صحت یابد *

¹ Meaning not clear.

² افسنتین (*ajsanīn*) *Artemisia absinthium*; the absinthe, wormwood.

³ ستارم; in the text "gum from the pomegranate." I am unable to trace this name.

⁴ فلونیا, vide p.182, note 3.

علاج دیگر * آنار شیرین و بادروج¹ و قدری شاه سپرغم² که به هندی گل ریحان نامند باهم بیامیز؛ چند گولی برابر مغز بادام بساز و سه دانه ازان در سه ورق گوشت گوسفند بده * و اگر نخورد جانور را گرفته دوا را از حلق او فرو باید گذرانید؛ و بعد زمانی بگوشت خوک و بخون انسان آلوده باید خورانید * و خون آدمی از فصد کردن میسر آید * آخر الدوا داغ کردن است * باید که سوخته جرجانی³ بهمرسانی و او را چون دانه چلغوزه فقیله وار بتراش و بدان بسوز * اگر این فقیله بهم نه رسد پاره کاغذ درشت به پیچ و مثل فقیله کن و بدان بسوز چنانکه پوست سوزد و ضرر بگوشت نرسد * و پاره نمک بروغن زیت حل کرده سوراخ بینی را بدان چرب کن * و داغ بدین دستور کردن باید که از سر منقار تا حد سبزی منسر؛ اما باید که سبزی بن منقار نسوزد *

علامت این مرض آنست که هرگاه جانور گوشت کندن گیرد از بینی جانور خوناب چکیدن گیرد و اکثریم جریان شود؛ و گاه باشد که از ده آمدن ریم دماغ جانور بند شود چنانکه نفس نتواند کشید *

فصل ششم در معالجه لقوه؛ و آن دهن کج شدن است * این مرض از سردی و تری خیزد *

علامت آن بود که جانور همیشه روی بسوی آسمان کند و سر و گردن بر یک جانب دارد و بر خود همی پیچد و دم را یک سو کند و کج دارد *

¹ بادروج (bādrāj), Ar., Common sweet basil.

² شاه سپرغم (shāh-sipargham) P., Sweet basil; basil-royal.

³ جرجانی; this word not traceable. There is a herb called جرجار jirjār.

علاج * باز را اول داروی قی کردن باید داد * بيار سپندان سفید دانگی - و فلفل گرد نیم دانگ - نوشادر نیم دانگ - نمک سنگ قدر یک جوائین - همه اجزاء را نرم سائیده با انگبین معجون کن و بگلولی جانور فرو بر و بیض درخت موز، که در هندی کبله نامند و آن برگ کشاد و دراز دارد، بمکوب و در پارچه به بند و در آب سرد انداز و تا چند گهری بگذار * بعده آن آب را اندر دهان جانور چکان تا قی بسیار کفد؛ و چون دارو دهی، اول هر دو پشت پای جانور را بروغن گاو چرب کن، و هرگاه جانور از قی فارغ شود مقدار یک بادام روغن گاو گولی کرده در برف یا آب سرد بذه تا منعقد گردد * اگر از قی بسیار جانور بیهوش گردد گولی روغن مذکور را در حلق جانور فرو بگذاران تا بهوش خود آید؛ و بعد زمانی بگوشت سگ نو و خوک سیر کن؛ و آب دادن مضر است، پرهیز خوب بود؛ و شیور ماده خر سیاه همواره بده - انشاء الله تعالی زود صحت یابد *

علاج دیگر * زنجبیل پرورده شراب قدر یک مغز پسته و قرنفل در عدد در گوشت پاره جانور را بخوران تا صحت یابد *

علاج دیگر * تنوری ساز و دران آتش از هیزم افروز و یا مغاکی در زمین مثل تنور ساخته و کافنه از هیزم گرم کن؛ پس از آن خاکستر بیرون کشیده پاک کن. و خشتی خام در آن بغه و شراب کهنه بر خشت بریز، و چون دود و بخار از آن بر آید جانور را در قباچه کن، و هر دو سوراخ بینی او را بغالیه مشکین (یعنی چوره¹ سیاه رنگ و خوشبو که از عود چکاند) چرب کن، و بر همان خشت بفشان و زمانی تأمل کن * بعد از آن بر دار و در خانه تاریک که از باد محفوظ بود به بند؛ و نیم دانگ زنجبیل - و نیم دانگ

¹ چوره، app. چورا, or چوا, H., a fragrant paste made of ambergris and other ingredients.

عود قماري^۱ - نیم دانگ دار مشک زمین عرف سعد کوفي^۲ که در هندی ناگرموتیه نامند - ونیم دانگ قزقل - ونیم دانگ تودری^۳ سرخ - نیم دانگ علك^۴ رومی - نیم دانگ برنگ کابلی - ونیم دانگ سپندان سفید همه را باریک بکوب و به بیز و سفوف دستور یعنی خشکه کن ؛ و تا سه روز جانور را در گوشت کبوتر بچه و یا گوشت گوسفند بخوران هر روز سه لقمه ؛ و چون سیر کفی قدری گل ارمی همراه طعمه بخوران - انشاء الله تعالی صحت یابد *
 علاج دیگر * اگر ورم از سبب کچ دهنی بهمرساند آنرا لعاب بزرقطونا^۵ بآب گرم ممزوج کرده بخوران ، و انجیر و سیر بهم در آب جوشانیده چون مہرا شود بروم مذکور ضماد کن ، و چون بشکافد چرک از آن پاک نموده برگ عذاب را کوفته مثل سرمه سفوف کن و بر آن جراحت پاش تا به شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * باید که جوال دوز آهني و یا میلی که جهت داغ کردن جانور سازند در آتش سرخ کفی و بدان جانور را پس قفای بسوز چنانکه عصب و لحم نسوزد و پوست داغ گردد چرا که سوختن پی و رگهای گردن موجب مرگ جانور است * و بگوشت کله سگ سیر کن ، نافع است انشاء الله تعالی *

فصل هفتم در معالجه^۶ فالج که در هندی آنرا آردهنگ نامند *
 و در آن یکطرف تن جانور خشک میشود و از جنبش باز ماند و حرکت

^۱ عود قماري pale-coloured aloes-wood, *Aquilaria agallocha*.

^۲ مشک زمین: *galingale* (mushk-i-zamīn) — ناگرموتیه — سعد کوفي (su'd-kūfi) Ar.; *Cyperus*, English *galingale*.

^۳ تودري (todri) H., *Cheiranthus cheiri*, the wall-flower.

^۴ علك رومی ('ilk-i rūmī), mastic, the resin of *Pistacia lentiscus*.

^۵ بزرقطونا (bazriqatūnā) Ar., *Plantago ispaghūla*, spogel seeds.

^۶ Fālij. Ar., and ardhāng, H., paralysis of one side of the body; hemiplegia.

کردن نتواند * سببش از سردی و تری است و از دادن گوشت گاو و گوشت چوزۀ مرغ که نارسیده باشد *

علامت آنکه چون جانور را سیر کنی پرها بر دم هر دو بازو¹ بیک سو می برد پس گشاد کند و دم را اکثر میکند و بر خویشتن همی پیچد و از پریدن باز میماند و چون بشکار پرانی نگیرد و بافتد و بجهد *

علاج * مغز دانۀ جوز و فندق را بیرون آر و نرم سازی و روغن از آن بیرون آر و هر بار که جانور را سیر کنی گوشت گوسفند و یا بگوشت کبوتر بهمین روغن آلوده بده - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر آن که تخم بنگ را در پارچۀ به بند و در روغن گاو و پیه اسپ بجوشان ؛ بعدۀ پارچۀ بر کش و دوز کن و همان روغن را بهمرأۀ طعمه میخورانیده باش - صحت یابد انشاء الله تعالی *

فصل هشتم در معالجه سفید مرگ * و آن خورۀ سرباشد و آکله همانرا گویند * خوردن را در عربی اکل گویند و خورۀ را آکله * این علت جانور را از سبب شوخ خیزد * چون از کسافت معدۀ شوخ پیدا شود و بخار آن بدماغ باز رسد از آن خورۀ سفید بمهرساند ؛ و این مرض از گرمی و خشکی خیزد و از خاک و گرد و از خون و گوشت گوسفند فربه خوراندن ؛ و این چیزها اکثر بانی شوخ اند ؛ و سفید مرگ ضرور از شوخ پیدا شود *

علامت آن بود که پردۀ گرد چشم که اندرون پلک می باشد آن بیرون می آید و جانور همیشه روشن چشم و آرمندۀ و خوشمفش و فربه بود و دراز پیخال کند اما باریک و گسسته و ناپسندیده ؛ و گاه باشد که خشکی و دمه پیدا کند *

¹ Error in text.

علاج * گوشت‌های سرد باید داد مثل گوشت گاو و ماکیان سیاه؛ و طعمه بآب گشنیز و استخوان گردن ماکیان بشکر طبرزد بده؛ و گاه طعمه را بآب گشنیز و کافور سفید و قضم مرغ و نیلوفر باهم بیامیز - انشاء الله تعالی به شود *

علاج * پاره شکر طبرزد و اندکی کافور بکوب و بآب گشنیز ممزوج نموده چند دانه مثل بادام ساخته از آن یکدانه بگلوی جانور فرو بگذاران تا بحوصله رسد * و اگر سفید مرگ بدهان دمیده باشد یعنی دهان جانور جوشیده باشد بپار سوزن و رشتۀ دور آن سوزن پیچیده سر سوزن را اندک بیرون دار و تکه که آن گوشتی در بینی جانور بطور دانه بود آنرا بزن تا خون از آن تکه برآید و بعده مالیده پاک کن تا خون از آن جاری نماند؛ و قدری مامیران چینی¹ که آن چوبی باریک زرد رنگ که برای تاریکی چشم کار آید آنرا بآب کامه² خوش بسامی و پاره کافور دران یار کن و جانور را گرفته و دهن آن را کشوده و هر آبله که در دهان جانور از جوشش سفید مرگ باشد بسر سوزن و یا با چوبی خلال دستور تراشیده بشکاف و خون بکافید از آن بر آرد * و از درازی کام یعنی از طول کام که از طرف مفسر جانب گلو باشد بشکاف و زنه‌ار بر عرض نشکافی که به شدن زخم عریض آسان نیست و مطول بهتر است بعد از آن این داروها را در کام جانور بمال تا نیک خون آورده گردد؛ آنگاه بموم صاف آن خون را از کام جانور پاک کن و روغن بنفشه و روغن بادام ممزوج نموده کام باز را بدان چرب کن و بگذار * پس اگر تابستان بود در خانه خوش هوا و سرد نشان و از قدری کافور و پاره شکر طبرزد بآب گشنیز گوی کن

¹ از مامیران چینی; *māmīrān* is *thalictrum foliolosum*, the gold thread.

² آب کامه *āb-kāma* is a kind of sour and bitter gruel used as a digestive.

واندکی مسکه باویارکن و قدریک بادام بآب گشنیز از حلق جانور فرو بگذران و روغن نیلوفر و روغن بادام یکجا کرده طعمه بدان تر کرده بخوران - انشاء الله تعالی این مرض دفع شود * و گوشتهای سرد و نرم بخوران ؛ زنهار که پرو استخوان ندهی ؛ طعمه خصی بهتر است * بفضل الهی در درازده روز صحت یابد *

علاج دیگر آنست که روغن کنجد که بسیار کهنه شده باشد و فلفل گرد باریک سائیده در آن روغن حل کرده باز را گرفته در هر دو سوراخ بینی او چکاند ؛ و روز دوم آب ترب در بینی جانور باید چکانید ؛ و روز سیوم روغن کنجد سفید اندر بینی جانور چکاند ؛ و این علاج از ابو الجوارح است *

علاج دیگر * نوشادر سفید با زرنیخ¹ سرخ باریک نموده به بیز و در بینی باز بماسوره در دم تابه شود ؛ و سپندان سفید و نمک هندی از هر یک یکدرم نرم کوب و به بیز و دهان جانور را بگلاب پاک شسته آنگاه در کام جانور آن دارو را بمال ؛ و بقتیل² باریک در شکافی که در وسط کام جانور است داروی مذکور را پرکن ؛ و اگر بیکبار به نشود سه بار همین معالجه کن و این آزموده شاه خلف است *

علاج دیگر * آب گشنیز و کافور و الاجی کبار باریک آس نموده در دهان جانور بمالد و همراه طعمه مالیده بخوراند ؛ به شود *

علاج دیگر * سوزنی در تکه بینی جانور خلاند تا چند قطره زرد آب از آن برآید ؛ صحت یابد *

علاج دیگر * دو دانه فلفل گرد باریک آس نموده و در پارچه بسته و در آب تر کرده چند قطره در هر دو سوراخ بینی چکاند ؛ صحت یابد *

¹ bisulphuret of arsenic ; red arsenic. زرنیخ سرخ

علاج دیگر * دو دانه فلفل گرد نرم بکوب و بروغن گاو حل کرده کام و دهان باز بدان روغن چرب کن - انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * فلفل گرد بآب ترب سحق نموده برآن جوشش ضماح نماید؛ صحت یابد *

علاج دیگر * نوشادر خالص را بروغن گاو سائیده در کام و دهان جانور بمال؛ صحت یابد *

علاج دیگر * ریوند چینی¹ و نوشادر و نیل و سمه² از هر کدام اندکی بکوب و بآب ترب و شیر عورت حل کن و در کام و دهان جانور بمال؛ به شود انشاء الله تعالى *

علاج دیگر * بوره ارمینی و زرنیج و فلفل مساری بکوب و به بیز و بآب شیر گرم ممزوج کرده در کام و دهان باز ضماح کن؛ و بعد از آن بسرکه انگوری شسته بروغن گل چرب کن؛ شفا یابد *

علاج دیگر * جائی که خوره بود آنجا را بچوبی مثل خلال خاریده و چرک از آن پاک نموده بعده زنگار بر آنجای جوشش که خاریده باشی باریک سائیده بمال؛ بعده بسرکه شسته بروغن گل چرب کن *

علاج دیگر * آنارترش و کافور و شکر طبرزد و آب غوره³ و ریوند خطائی⁴ همه را باریک سائیده در کام و دهان جانور بمال و بار دیگر بعمل آر تا به شود؛ و بگوشت ماکیان سیاه سیر کن و گوشت درآج بکشگلای⁵ تر کرده سه روز بده

¹ ریوند چینی Chinese rhubarb, *rheum emodi*.

² نیل و سمه (*nīl wasma*), the leaves of the indigo plant of commerce, *Indigofera tinctoria*.

³ آب غوره (*āb-i ghūrā*), the juice of unripe grapes or dates.

⁴ ریوند خطائی Central Asiatic species of rhubarb.

⁵ کشگلای: I am unable to trace this word.

و نیکو احتیاط کن که دواى مذکور اندرون حلق جانور نرود که قى آورنده است ؛ و همواره پنجه نزدیک خود میداشته باش و بدان گلولى جانور را صاف میکند ؛ بعده آب سرگین خر و سرکه و روغن هسته شفتالو بهم شامل کرده و جانور را گرفته در دماغش چکان - انشاء الله تعالى صحت یابد ؛ و این تجربه خاص بیگ رومی است و خواجه زکی عراقی *

علاج دیگر * فلفل گرد و تخم بنگ و هسته زرد آلو و نوشادر از هر چهار قدری گرفته بسرکه حل نموده در کام و دهان جانور بمال ؛ مجرب است *
 علاج دیگر از مرزا مغل بیگ * نمک هندی و فلفل گرد بر آن خورده دهان بمال و بعده روغن بهلاوه¹ یعنی عسل بلادر بران بمال و بسیدخ داغ کن ؛ آنگاه آب افار شیرین بمال ؛ انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * آرد گندم خمیر کرده گرد خوره که در دهان باشد دیوار دستور خمیر بگیر که غیر آن جائی دیگر نسوزد ؛ و روغن گاو گرم کرده ، بلکه سوخته ، یک قطره از آن بالای خوره بغاشاکى بچکان تا آنجا سوخته داغ شود ؛ اما گرد خوره طوبى خمیر گیر که روغن اطراف دیگر دهان نسوزد *

علاج دیگر از یار بیگ * اول با تکه نمک خوره را بمال و خون و چرک بر آورده بعده در زخم آن سرمه و یا کت هندی² و یا شیر³ کوار⁴ پر کرده طعمه بدستور سابق ده * آخرالذوا داغ باید کرد : چهار فتیله از⁴ سوت پنجه دو بزرگ و دو خورد ساز * جانوری که سفید مرگ سخت داشته باشد کام آنرا اول بد آن دو فتیله کلان پاک کن که خشک شود چنانکه

¹ بهلاوه (bhālāra) H., the Marking-nut Tree, *Semecarpus anacardium*.

² کت هندی (kat) H., the extract catechu or cutch ; the resinous extract of *Acacia catechu*.

³ شیر کوار (kuār) H., an expressed juice prepared from the bark of *Holarrhena anti-dysenterica*, the Kurchi or Conessi Bark.

⁴ Sāt H. "thread."

هیچ نم نماند، و بینی جانور نیکو مکیده نفسش را جاری ساز؛ آنگاه دو فتیله خورد را با روغن بنفشه چرب کن و در چراغ بسوزان و یک فتیله از آن دو روشن کن؛ آنگاه آن را بانگشت فشرده روغن ازو بچکان؛ بعده در کف دست بزق قاشقه بمیرد و گل آن فتیله پخته گردد * آنگاه بار دیگر روشن کرده بر خطی که در وسط کام جانور می باشد بسرعت و سبکدستی برکش؛ و فتیله دوم بهمین دستور * اما چیره دستی لازم است که جای نازک است؛ تصدیع بجانور نرسد * و باید که وقت داغ کردن، جانور را استوار به بندی و راستان نگاه داری و پاره گافذ بر زبان و سر حلق جانور داری تا گرمی بد آنجا نرسد؛ و این فتیله از پیش گلو از حد سرخی طرف منسر برکش و سیاهی کام را باید سوخت؛ و زنهار که فتیله در حلق نرود که جانور هلاک گردد * بعده نمک نرم سوده بر آن سوختگی بمال و نیز یک گولی مسکه با شکر طبرزد در جای داغ بنه و تا ظاهر گرسنه دار * آنگاه بگوشت پشت ماز؛ گوسفند بروغن بادام آلوده نیم سیر کن و تا دو هفته پر و استخوان مده و بر دست مگیر، و در خانه قاریک به بند؛ و این داغ را چنان بسبکدستی کنی که زود به شود و دیر نکشد *

فصل نهم در معالجه کوفتگی و مرع * این مرض از گوشت گاز دادن بسیار و از بد تیماری بازدار خیزد * علامت آن است که باز چون بآفتاب بیفتد بلرزد، چشم بگرداند *

علاج آن بود که پوست بیضه کبوتر خانگی یک قیراط¹، پوست جوز چهار مغز یک نیمه - سد آب که در هندی آنرا جوچی² نامند قدری -

¹ قیراط، A weight of four grains.

² سد آب - در هندی جوچی (sudāb), Panjābī, the fruit of *Euphorbia dracunculoides*; in Beng., juchi.

ادویه مذکور را باریک آس نموده در آب مذکور حل کرده در حلق جانور فرو ریز تا به شود ؛ این علاج خواجه زکی عراقی است *

علاج دیگر * گندم پاک کرده قدر دو سیر در نیم من آب بجوشان و صاف کن ؛ بنه تا حرارتش نصفه شود * جانور را گرفته قدری ازان در دهانش چکان و باقی را در طعاری اندر کن و آب بیامیز و پیدش جانور بنه تا بخورد ؛ و تا نیم روز گرسنه دار * بعد از آن بگوشت مرغان ، بغیر گوشت عکمه ، سیر کن ؛ و بعده تا یک هفته بگوشت ماکیان سیاه سیر کن ؛ و این علاج شاه خلف سیستانی است *

علاج دیگر * آنچه در سنگدان¹ لوسنگ² ، و آن مرغ اهویه عرف تغداری است ، باشد از آن قدر چهار سرخ - فلفل گرد چهار دانه - زعفران دو سرخ - همه را شب در آب تر کرده صبح صاف نموده همراه طعمه بجانور بخوراند و چند قطره در بینی جانور چکاند ؛ به شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * اگر اصل این مرض از بلغم و برودت بود استخوان کله انسان یکماشه - فلفل گرد دو سرخ - کوفته باریک نموده در ماسوره کند و پاره در دماغ جانور بدان ماسوره بدمد ؛ اما دوا باید خشک باشد ، تر نیکو اثر نمزد * و اگر اصل مرض از صفرا و حرارت و احتباس بخار معده باشد ؛ علامت آن بود که بمجردی که جانور چشم بگرداند و آب سرد آنرا خوراندیدی ، اگر فوراً مرض دفع شود باید دانست که از حرارت است که بسردی زائل گشته * باید که شیرۀ بهدانه یعنی لعاب آن و آب کاسنی³ و آب گشنیز خشک یا تر بهمره طعمه بخوراند تا به شود *

¹ سنگدان the gizzard.

² لوسنگ , I am unable to trace this word which may be an error for *sohan*, a Hindi name of the great Indian Bustard. *Tughdari*, T., is in the Kapurthala State, in the Panjab, the name of the Hubara Bustard, vide JI. As Soc. Beng., Vol. II, No 9, 1906.

³ کاسنی (*kāsni*) H., Endive chichory, *Cichorium endivia*.

علاج دیگر * اگر مرع بهیچ دوا دفع نشود گوشت شپ‌رک چند طعمه
بدهد : به شود *

فصل دهم در معالجه دیوانگی جانوران * از گرمی و خشکی
خیزد * علامت آن بود که چون جانور را بردست گیرند بال و پر
کشاده کند - و در روی آدم بسیار بیند و بانگ کند و بهر جا که رسد
آدم را پنجه زند *

علاج آن * غوکی بکش و روده اش بجانور بخوران و طعمه بروغن
نیلوفر و بنفشه و بادام و بروغن افتمون¹ آلوده بده و از گوشت ماکیان سیاه
سیر کن *

فصل یازدهم در معالجه سر سست کردن جانور * سببش از گرمی
هوا ، و از کریز فربه کشیدن ، و از آب نا دادن ، و از دواى گرم دادن بسیار *
علامت آن بود که باز سر پیش انداخته دارد و غمناک بود : و نیز
از حرارت که با عصاب او رسد سر سست کند *

علاج آن بود که پیش باز آب همواره نهاده داری و پاره از وسمه اندرو
افکن تا جانور مدام ازان آب میخورد باشد و همه طعمهای سرد بدهی -
مجبّر است *

فصل دوازدهم در معالجه سگته * سبب آن بود که ناگهان میاد
و یا میر شکار هر که باشد جانور را گرفته و یا گلهی شغال و یا روباه و یا گربه
بر جانور حمله کرده است : ازان ترس و هول ، اکثر جانور بمیرد *

علاج آن بود که با جانور نرمی کنی و بنوازی و چون خواهی
که جانور را برای صاف کردن بگیری اول کلاه در سر او بده و آنکاه بگیر

¹ روغن افتمون (aftimūn) the Dodder, *Cuscuta reflexa*.

و بجانور هنگام گرفتن سخنی بگو که هول در دل او پیدا نگردد؛ و هر بار جانور را بردست گیری، گوشت در دست باشد که عادت قفس از دل برود و فراموش کند * و اکثر زنجبیل کوفته همراه طعمه دهی و دائماً بگوشت مایان سیاه سیر کنی و آب زیره بآب صاف بیامیز و پیش جانور بنه تا از آن آب خود را بشوید و بخورد؛ به شود انشاء الله تعالی *

فصل سیزدهم در معالجهٔ اقرع و آن ریختن موهای ریزهٔ سر

است *

علاج: * آب جو خوراندن و آب کدو بر سر جانور مالیدن و روغن بنفشه و آب گشنیز و خاکستر سنبل جاہی¹ و سفوف هستهٔ خرماى سوخته مالیدن؛ نفع کند *

¹ سنبل کوهی; probably an error for *sunbul-i kohi* the Spikenard, *nardostachys jatamansi*.

باب دهم

در معالجهٔ امراض گوش مشتمل بر دو فصل

فصل اول در معالجهٔ درد گوش و کړي گوش * سببش از گرمي و اکثر از لاغري خيزد؛ اگر باز لاغري زمستان در هوای سرد پيرانند و باد سرد در گوشهای جانور رود يا در شکار مرغابی باز در آب افتد و آب در گوش باز داخل شود آن باعث مرض گوش جانور گردد *

علامت آن بود که در آن آذن که وجع بود جانور سر بدانجانب دارد و از جهت درد گوش را بفاخن و کتف خود همي خازد و ريم جاري گردد * اما بعد طول مرض نشان کړي آنست که جانور هر منکوس دارد و دهن کشاده؛ و لاغر گردد *

علاج * پيه خرگوش چهار سرخ - روغن نفط سفيد¹ چهار سرخ - (نفط روغنی است که از کوه چکد و آنرا حکما در معالجهٔ گرش بکار برند)؛ بايد که هر دو را ممزوج نموده هر روز یک قطره بگوش جانور اندر چکاند تا به شود؛ و بگوشت ماکيان سیاه از خون او آلوده سير کند و در خانهٔ تاریک بستن نافع است *

¹ نفط سفيد white naphtha; see *Makhsuzan*, sub voce.

علاج دیگر * روغن بادام یکتوله و آب زهره گاو دو توله هر دو را بهم ممزوج نموده بر آتش بجوشاند تا آب مذکور فانی گردد و بعده از پارچه صاف نموده نگهدارد * هر روز روغن شیر گرم کرده در گوش باز چکاند ؛ بامر الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * روغن کنجد یک جزء و آب ترب دو جزء هر دو را بهم بجوشان تا آب فانی گردد * بعده از پارچه صاف نموده شیر گرم در گوش جانور بچکان - انشاء الله تعالی صحت یابد *

فصل دویم در معالجه ریم و چرک و سیلان آب از گوش جانور *
سبب کسافت دماغ و بخارات معده بود *

علاج آن حضض مکی که در هندی آنرا رسوت¹ نامند در شهد خالص سحق نموده در گوش جانور اندر چکاند و طعمه بآب گشنیز خشک دادن نفع بسیار کند و این تجربه فقیر است *

علاج دیگر * پوست سخت که در اندرون سنگدان مرغ خانگی بود آنرا خشک کرده بکوب و دو جزء ازان با دو جزء بسپاسه که جلوتری بود یکجا کرده و یک جزء سنگ بصری² هر سه را باهم بکوب و باریک آس کرده نبات برابر همه دوا وزن کرده داخل کن * هر روز پیش از طعمه دادن دو سرخ در وزن گوشت باز را بخوران و بعد یک پیخال سیر کن * انشاء الله تعالی صحت یابد *

¹ حضض (*huṣṣ*), A, رسوت (*rasuat*), H., extract of *Berberis aristata* or the Barberry.

² سنگ بصری carbonate of zinc.

باب یازدهم

در معالجه امراض چشم مشتمل بر چهارده فصل

فصل اول در معالجه سفیدی چشم * علامتش خود ظاهر و عیان است *

علاج آنکه خروس یکرنگ سفید بگیرد و با وضو بوده رو بقبله کرده بنشیند و جانور را گرفته قباچه کن و در دل خود نیت کن که ضرور این سفیدی از چشم جانور برود؛ و بگو "یا خداوند عز و جلّ تو میتوانی گداختن سنگ سخت را؛ یارب العلمین تو این سفیدی را از چشم جانور بردار؛" * بعده ذبح کرده تلأله آن را در چشمش بچکان - انشاء الله تعالی فی الحال صحت یابد؛ و این معالجه را هرگز سبک ندانی که بزه کار^۱ شوی و این را جالینوس اختراع نموده؛ مجرب است *

علاج دیگر * خون هدهد^۲ خشک کرده و باریک نموده در شیر غورت ده پسر^۳ نموده باشد سائیده در چشم باز کشد؛ به شود بامر رب العزت؛ و این از برراط حنیم است *

^۱ بزه کار *baza-kār = gunāh-kār*. This rite is also mentioned in the *Bāz-Nāma-yi Nāṣirī*.

^۲ *Hud-hud* "the hoopoe."

علاج دیگر * قدری انگبین با شیر زنی ممزوج کن و قدر نیم جو زنگار در آن باریک حل نموده و جانور را گرفته در قباچه کن و دوا را در چشمش اندر چکان و زمانی چشم او را بسته دار و چند مرتبه همچنین کن؛ به شود * و این معالجه بوزرچمهر حکیم است و آزموده خواجه زنگی اصفهانی *

علاج دیگر * سنبل الطیب^۱ نرم سائیده بماسوره در چشم جانور میدمیده باش تا به شود؛ و این فرموده جاماسب حکیم است و آزموده خاص بیگ رومی *

علاج دیگر * بیدار هزار درمان^۲ و خشک و خورد و سحق نموده به بیز، و باهم وزن لوبیای سفید مقشّر باریک کن و بماسوره در چشم جانور اندر دم و زمانی چشمش را بسته دار تا به شود؛ و این معالجه ابوالخیر و آزموده سر باد هندوست *

علاج دیگر * اگر جانور کور چشم شده باشد بگیر تخم کهرنی^۳ و بلاد سر جدا کرده عرف بهلاوه و سندهور^۴ و هر سه را سوخته سرمه کن و بماسوره در چشم جانور بدم - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر چشم جانور سیاه چشم کور شده باشد آنرا شاش انسان در چشم انداخته زمانی بسته دار؛ نیکو روشن گردد *

علاج دیگر از شاه کمال * فضلّه بچه انسان که زاده یک دو روزه باشد، با پیخال همان جانور مریض و سرگین سگ، که سفید شده باشد، باهم باریک آس نموده در چشم جانور اندازد - انشاء الله تعالی به شود *

^۱ سنبل الطیب *spikenard, Nardostachys Jatamansi.*

^۲ هزار درمان probably an error for هزار چشان or هزار فشان, the bryony or white vine, *Bryonia dioica*; Watt, *Bryonia laciniosa.*

^۳ تخم کهرنی (*khirnī*), H., *Mimusops herandra.*

^۴ سندهور (*sandhūr*), H., red oxide of lead.

علاج دیگر * جانوری که بیاض العین¹ داشته باشد آنرا زیر درختی که در هندی بر نامند برده یک قطره شیر درخت مذکور در چشم جانور چکاند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * شیشه حلبی² یکسرخ - سندور دو سرخ - هر دو را نرم بآب بالای سنگ سائیده و در ماسوره پر کرده در چشم جانور بدمد تا سه روز - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج * بیارد چند برگ کومه³ و آب آن بر آورده پوست هایلک⁴ زرد قدر دو سرخ در آن سوده و از پارچه صاف نموده چند قطره در چشم جانور چکاند - بامر الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * شب یمانی دنگی و نوشادر دانگی هر دو را در شیر عورت سوده و از پارچه صاف نموده در چشم جانور چکاند سفیدی چشم زایل گردد بامر الله تعالی *

علاج دیگر * بیارد شکر طبرزد بوزن یکماشه و در شیر عورتی که پسر زائیده بساید و در چشم جانور چکاند و از تکرار استعمال آن نفع بسیار کند * علاج دیگر * بیارد سرطان که در آب ماند و پوست آنرا بگیرد و نرم بساید (اگر خشک شده باشد قطره چند از آب داخل کند) و در پارچه صاف نموده در چشم جانور چکاند صحت یابد *

علاج دیگر * یک عدد فلفل گرد و نمک هندی یکسرخ - بر چ یک سرخ - هر سه را در آب شسته از دست در ظرفی سوده در چشم جانور چکاند - انشاء الله تعالی سفیدی دفع شود *

¹ بیاض العین. glaucoma.

² Aleppo was famous for its glass manufacture. In India "Aleppo glass" means thick glass.

³ برگ کومه; probably an error for کوم (kūm), *Frazinus excelsior*; the common ash.

علاج دیگر * بیارد برگ کدو، و میلی از نمک سانبهر طیار کرده آن میل را در سر شاخ آن برگ خلائیده و پر آب کرده در چشم باز کند؛ بیاض دفع شود *

علاج دیگر * بیارد تخم کهرنی و ستانکه^۱ و شیر عورت پسر دار؛ سر سه را با هم حل نموده در چشم جانور چکاند؛ سفیدی دفع گردد *

علاج دیگر * بیدار سفال چینی و آزان سرمه ساز و در چشم جانور بماسوره در دم؛ از هر قسم سفیدی که باشد چه از خلش طوماغه و چه از جهتی دیگر باین دارو صحت یابد - انشاء الله تعالی * اما دوا وقت شب در چشم باز کش و بر دست گرفته رو بروی چراغ نشان تا جانور از مواجهت چراغ و روشنی آن چشم را بگردش آرد که دوا اثر کند و گل^۲ زود بریده شود *

علاج دیگر * اگر خار در چشم جانور بخلد و آب چشم جانور ریخته شود فی الفور آب برگ پنبه در دست مالیده و نمک قدر نیم جو در آن سحق کرده چند قطره در چشم جانور چکاند، (اگر چه تنها، بی نمک هندی، آب برگ مذکور هم این قدر کار کند اما شوره اثر بسیار کند) و زمانی بسته دارد * بعده یکدو مرتبه همین دوا را بعمل آرد؛ صحت یابد *

علاج دیگر * اگر در چشم جانور خار خلد و بی نور شود و آب ریخته و مردمک از بی آبی مثل پوست گردد، پس برگ حنظل خورد در دست مالیده فی الفور آب آن را در چشم جانور چکاند و ثفل^۳ آن در چشم

^۱ ستانکه; I am unable to trace this word.

^۲ گل: the spot.

^۳ ثفل; the desh of the fruit after the juice has been expressed.

بندد و تا چهار پاس بسته دارد ؛ بعد آزان گوشت بنماید و امتحان بصارت جانور بکند ؛ و اگر اندکی شکایت باقی ماند یکدو بار دیگر هم این عمل را کند *
 این دوا بمجرد زخم رسیدن بعچشم باید کرد ؛ بعد از دیری بسیار کار نیاید ؛ مگر یکپاس فرصت روا است که در تلاش دوا بگذرد ؛ و امتحان آنست که سوزن در چشم خروس خلانیده و بی آب کرده دوا را درو بیازماید و این باذن الله تعالی مجرب است و بتجربۀ فقیر رسیده *

فصل دوم در معالجه عشا و آن شبکوری است * اسد'دان فرموده اند که غیر انسان و بوزینه و مرغ خانگی و کبوتر، دیگر همه جانوران، شبها، همه چیز را واضح و روشن می بینند ؛ و جانور ناخن دار، که صاحب مخلب عبارت از آن است، اگر شبها کم بیند غیر شبکوری تصور نتوان نمود * علاج آن بود که گوشت کمتر باید داد بلکه منع کلی است، و اکثر حبوب و غلات دهد؛ گاهگاهی از هر غله باید داد؛ و گلاب و شکر طبرزد در حلق جانور چکاند *

علاج * چرک گوش بچۀ گاو میش با شیر عورت سحق نموده در چشم جانور کشد - انشاء الله تعالی بیفا گردد ؛ و صابون¹ عراقی خوشبو خود دوائی عشا است؛ اگر بآب سحق کرده در چشم کشد نفع کلی دهد *

علاج دیگر * خون کبوتر بیا بانی و آب تلخۀ او بهم ممزوج کرده و اندکی فرفیون² در آن سائیده در چشم جانور اندازد، به شود؛ آزموده فقیر است *

¹ صابون رقی = "soap manufactured at Raqqah, a town on the Euphrates"

² فرفیون (farfayūn), Ar., Euphorbium, the gum or resinous exudation of *Euphorbia resinifera*.

علاج دیگر * بیارد سپرز¹ بز و آنرا در سیغ زند و اندکی نمک سنگ و فلفل بران باشد * بعده بر آتش نرم گرم کند تا خواب ازان روان گردد ؛ آن خواب را در چشم جانور باید کشید * زهار که زیاده گرم نباشد و نه تمام سرد ؛ شیر گرم نافع است *

فصل سیوم در معالجه پرد چشم * چون پرده در چشم جانور آید و بالا باز پس نرود باینطور باید سوخت که غیر از سوختن حیلۀ دیگر ندارد ؛ باید که فتیله باریک درمست کنی و جانور را گرفته استوار به بندی * پس بیار چوب گز که تازه و تر باشد و یا چوب بید تر و یا چوب انگور تر ؛ ازین سه هر آن که بدست آید در آتش نه تا آب از سر چوب بکرات آتش جاری گردد * بعده آن فتیله را زیر پرده بنه تا پرده از مردمک جدا شود * پس ازین چوبهای گرم هر کدام که آب چکد بر سر پرده نه تا بسوزد و این عمل را بصرعت و سبکدستی و دلیری باید کرد * چون پرده سوخته شود جانور را در هر دو پا پابند ضامن² بربند از نفع پنبه تا بناخن آن داغ را نخارد ؛ و چند روز در خانه تاریک بسته نگهدار - انشاء الله تعالی صحت یابد *

فصل چهارم در معالجه درد چشم و کوری چشم جانوران * درد چشم جانور از گرد و خاک و از دود و خون و گوشتهای گرم خوراندن و از حرارت آفتاب خیزد * علامت آنکه در چشم جانور رگهای سرخ پیدا شود و گوشه های چشم را خم گیرد و چون در پی مید پرانی نرسد و در راه بنشیند *

¹ سپرز , P., the spleen.

² Text appears corrupt. *Zāmin* in Urdu is an amulet and *zāmini gāndhnā* is a kind of plaiting.

علاج آن بود که خوب کلان^۱ که آنرا خاک شیر نامند در هاون گلی انداخته بدسته چوبی بگردانی تا پوست ازان بر طرف شود و مقشر گردد، و بدم تا صاف شود * بعده آنرا باهم وزن شکر طبرزد باریک آس نموده، باز را گرفته آهسته و استوار ببند و بماسوره باریک در چشم باز دوا را انداز و چشم جانور را تا یک لمحّه ببند * بعد از آن بگذار تا دیده از هم وا کند و ببازوی خود بمالد - انشاء الله تعالی صحت یابد * و این معالجه خواجه عبدالله بن خالد هرلوی است *

علاج دیگر * هزار درمان خشک و قدری شکر طبرزد و اندکی زاج سفید باهم سائیده به بیز و در ماسوره کرده در چشم باز اندر بدم و زمانی بسته دار تا کار کند؛ آنگاه بگذار تا دیده از هم وا کند و بگرداند و این از بهترین معالجات است و از تجویز ابوالعباس بن فضل بلخی است و آزموده استادان *

فصل پنجم در معالجه جذری * و آن نقطهای سرخ و مدور در پلک چشم است *

علاج آن بود که آنجا را با سیر بمالد * بعده خاکستر برگ زیتون بر آن باشد؛ صحت یابد *

فصل ششم اندر معالجه سلاق * و آن سرخی پلک است و در هندی آنرا بامنی گویند و اگرچه درد نباشد اما طغیان و جوشش بسیار کند * علاج آن بود که گلاب با روغن پسته در چشم چکاند - انشاء الله تعالی صحت یابد و مجرب است *

^۱ خوب کلان (*khūb kalān*), H.; خاک شیر, properly خاکشی (*khākshī*), P.; the seeds of *Sisymbrium Irio*.

^۲ Vide note 2, p. 210.

فصل هفتم در معالجهٔ جرب و سرخی یعنی خارش و خشونت
بلک چشم *

علاج آن بود که سفید آب که از ارزیز^۱ سازند، آنرا بشراب انگوری حل
نموده در چشم جانور چکانند *

علاج دیگر * آنکه سماق که بهندی آنرا تفتیریک نامند با گلاب تر کرده
در چشم چکانند - انشاء الله تعالی به شود *

فصل هشتم در معالجهٔ بزله * و آن دانه در گوشهٔ چشم است
و اکثر طرف بینی بود و طرف گوش کم بهمرسد و سیلان آب اندازد *

علاج آن بود که روغن گل و شراب انگوری در چشم چکانند؛ به شود *

فصل نهم در معالجهٔ دموع * و آن کثرت اشک است و این از دود
و خاک و از نزدیک نشستن آتش عارض شود *

علاج آن بود که روغن بنفشه و بادام بشیر عورت ممزوج نموده در
چشم جانور چکانند؛ به شود *

فصل دهم در معالجهٔ سبل برداشتن از چشم جانور * آن پرده
رگ کبود مایل به سرخی و سفیدی است که پیش چشم جانور آید
و در بصارت نقصان کند *

علاج آن بود که کفک آبگینه^۲ که بهندی آنرا کاج لون گویند، و آن
قسمی است از بوره، سرمه سا کرده و جانور را گرفته دوا را در چشم او از میل
کشیده تا دیري بسته داری تا مرض به شود؛ و بیک مرتبه اگر نفع نکند

^۱ ارزیز (arziz). P., stannum; tin.

^۲ کفک آبگینه; this is evidently the same as *shīsha-kaf*, see page 194, note 2.

سه مرتبه همین معالجه کند - انشاء الله تعالى صحت یابد ؛ این از بقراط حکیم و آزموده ابو الجوارح است *

فصل یازدهم در معالجهٔ عشاوه یعنی موتیابند و آن ضعف بصر آرد *

علاج آن بود که تلخهٔ هر جانور که بدست آید با مروراید ریزهٔ باریک بهم سائیده و قدری شکر طبرزد ممزوج کرده در چشم باز بکار برد - انشاء الله تعالى صحت یابد *

فصل دوازدهم در چشم فرا کردن جانور یعنی بهم بسته داشتن *

این مرض از گرمی و خشکی دماغ بود *

علاج آن بود که باز را گرفته و روغن گاو میش بهرد و سوراخ بینی اندر چکاند تا به شود ؛ و روز دریم نوشادر را بروغن گاو گولی کن و بالای یخ بغه تا سرد شود و بگلولی جانور فرو بر * و این معالجه از جائیفوس حکیم و آزمودهٔ خواجه زنگی اصفهانی و جمیع اجله وقت است *

علاج * قدری تریاق فاروق¹ در شراب حل کرده در بینی جانور چکاند و این آزمودهٔ صاحب باز نامهٔ ایران است *

فصل سیزدهم در معالجهٔ اتساع * و آن فزول آبست در چشم که جانور در روز نه بید * علامت آن بود که مردمک دیدهٔ جانور فراخ و وسیع گردد ؛ و جانور وقت تغذی در هوای سرد شب و یا روز مردمک را فراخ میکند و هنگام گرمی این علامت پیدا نمی شود *

¹ "An electuary said to be prepared from seventy medicinal substances; it is an antidote to all poisons. Also called تریاق کبیر, The Great Antidote." See Khory's *Bomb. Mat. Med.*, p. 119.

علاج آن بود که زهرهٔ هر جانوری که بهمرسد در شهید ممزوج نموده
در چشم چکاند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * آب برگ مورد^۱ را در چشم چکاند * و اسناد آدهم گوید
که آب مذکور را بهمراه سنگ بصری^۲ که بترتیب شسته باشند حل کرده کار
فرماید که در تجربه رسیده *

فصل چهاردهم در معالجهٔ طرفه یعنی سطرپی پلک چشم و تنگ
شدن چشم از سبب آن *

علاج آن بود که خون پرغازهٔ بچهٔ هر پرند که موجود باشد با شکر طبرزد
ممزوج نموده در چشم جانور چکاند * جهت آن طرفه که آب متواتر جاری
باشد و گاهی فرصت یک دو گهوی در شبانروز کند و چشم بدر آید و اکثر
بدرد نمی آید معالجهٔ مذکور را جمیع استادان نافع پنداشته اند و اکثر
امراض چشم را مفید است و بتجربه رسیده *

^۱ برگ مورد (mīrad), H., the leaves of the myrtle, *Myrtus communis*.

^۲ سنگ بصری carbonate of zinc.

باب دوازدهم

در معالجهٔ امراض خورۀ منسرمشتمل بر چهار فصل

فصل اول در معالجهٔ خورۀ منسر یعنی منقار *

علاج * تا جائی که منقار را خورۀ گرفته باشد ببر چنانکه خون جاری گردد؛ بعده نرسنگ¹ و فکنار² سوده بر آنجای بریده بمال و تا یکپاس بدار و هیچ چربی نزدیک به منسر نرسان *

علاج دیگر * زنگار باریک آس نموده و منسر را از آن خورۀ چنانکه گفته شد پاک نموده بعده دوی مذکور را بمال - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر از شیخ عبد الواحد میر شکار * خورۀ را بریده و برگ درخت نیم بهر دو دست مالیده نرم کند و بر آن جا بمالد و زمانی گرسنه دارد * بعده بطعمهٔ معتاد سیر کند؛ آزمودهٔ این فقیر است *

فصل دوم در معالجهٔ کج شدن منسر * اگر منقار کج شده باشد تراشیده درست کن *

1 نرسنگ perhaps an error for barsing, which is the antler of the bāra-singh stag; it is rubbed on a stone with water and applied to wounds.

2 فکنار perhaps a copyist's error for tinkār Ar., biborate of soda.

علاج دیگر * اگر مفقار کز شده باشد و پیدچیده بود، شب یمانی در سرکه انگوری سائیده ضماد نماید؛ اکثر خود راست گردد و اگر اندکی کج بماند پس چون مفقار باستعمال دوا نرم گردد آنزمان بدست خود راست کند *
 علاج دیگر * اگر مفسر از هم باز نشود و فاختن انگشتان نیز، پس باید که با کفجد و روعن گاو تازه چرب کفی و در دماغ جانور نیز چکانی و طعمه بزردۀ تخم مرغ خانگی دهی؛ اما تخم خام که پوست سفید بر آن نیامده باشد و از شکم ماکیان ذبح نموده بر آرند که هنوز خام بود آنرا باید داد *

فصل سیوم در معالجه آکله دهن * و آن خوره است و اکثر معالجه آن موافق بمعالجه آکله سفید مرگ بود که در آن فصل درج گردیده و قلیلی در اینجا یاد کرده شد *

علاج آن بود که عذاب را خشک کرده بهمرای تخمش سائیده باریک نموده و عسل بر آن جراحات آکله مالیده ادویه مذکور را بر آن بپاشد - انشاء الله تعالی بزودی به شود و مجرب است *

علاج دیگر * آب برگ حنا و آب گشنیز تازه بهم ممزوج نموده و پاره و سمه دران سائیده بران جراحات بمالد؛ نفع بسیار دارد *

علاج دیگر * کافور دو سرخ - مرداسنگ¹ چهار سرخ - گل گلاب خوشک² یکماشه - بآب حنا سائیده در جراحات دهان بمالد - نفع بسیار کند *

فصل چهارم در معالجه خشونت دهان و تشنج اعصاب گلو - یعنی کشیدگی رگهای گلو که دراز نشود و مانع خوردن طعمه بود *

¹ مرداسنگ or مردار سنگ, P., Litharge; dross of lead.

² apparently dried rose-leaves.

علاج آن بود که آب انجیر و مویز بهم بجوشانند و جانور را بخوراند ،
و اگر خود نخورد در حلق او چکانند ، و روغن گردگان را بر آن موضع
بمالند - نافع است *

علاج دیگر * بهدانه و یا شملیت در گلاب تر کرده بد آن دهان جانور
را بشویند و طعمه کفچشک دهد - انشاء الله تعالی زود به شود *

علاج دیگر * نشاسته¹ گندم و کتیرا باریک نموده در دهان جانور
پاشد - کشیدگی اعصاب گلو را مفید است و نیکوترین معالجه است *

---

starch of wheat نشاسته¹ گندم

باب سیزدهم

در امراض گلو - مشتمل بر دو فصل

فصل اول در معالجه^۱ کشوم - و آن بثرات حلق است * هبب آن گرمی و خشکی است و از خورده منسر نیز خیزد و علامت این علت چند دانه مثل ارزن بر هر دو سر حلقوم باشد * علامت آن بود که جانور همواره بنافخن و بچوب چکسه حلقوم خود را بخارد *

علاج * ریوند چینی^۱ دانگی - کافور دانگی - شیرخشت دو دانگ - شکر طبرزد قدری - همه را باریک آس نموده بروغن گاو گولی بندد و بگلولی جانور سه روز متواتر فرو بگذارند * و گشنیز با روغن بنفشه و خایه مرغ سفید یکجا بیامیزد و در گلولی جانور فرو ریزد و سه روز بعمل آرد * هر طعمه که دهی بروغن نیلوفر و بنفشه آلوده بده ؛ و این مرض معب العلاج است - و الله اعلم *

فصل دوم در معالجه^۲ تنائی^۲ - و آن دانه در گلولی جانور بهمرسد و ورم کند مثل خفاق، و در هندی آنرا نغائی^۲ گویند * این علت از بلغم

¹ *rewand-i chini*, Panj., the root of rhubarb, *Rheum emodi*.

² *Ibid* p. xxvi, note 5.

و خوردن گوشه‌های پلید و سرد خیزد، و نیز اکثر اوقات از فساد خون سوداوی بهمرسد * علامت آن بود که در هنگام خوردن طعمه از گلولی باز آوازی آید و بانگ نتواند زد *

علاج * بیدار لَنَّهُ آلوده حیض دختری که اول بار به حیض آمده باشد و آن پارچه را در شیر لیمون تر کرده و یک قطره از آن در حلق جانور بجای خناق بچکاند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج * چون از شدت مرض جانور گوشت خوردن نتواند، بیدار خشت کهنه و آن را سائیده و بآب آمیخته دهن جانور را بدان بشوید؛ بعده بگلاب ممزوج نموده دهن جانور را بدان بشوید؛ آنگاه مشک باریک آس نموده بر آن ورم بپاشد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * مومیائی و جوز و قرنفل و رُسمه و مشک و قلیا یعنی¹ شخار مساوی بهم باریک آس کرده و بآب گولی برابر نخود سازد * یک گولی در ورق گوشت پیدش از طعمه دهد، و زمانی توقف بکند؛ بعده سیر کند * اما این وزن باز است، و ریزه جانور را نصف * ورم گلو بامو الله تعالی دفع شود *

علاج * در انجائی که نثائی باشد آنجا را بچوب درخت کفار، پوست دور کرده، بخارد * آنچه چرک بود پاک کند، و شراب خالص بانگشت در گلولی جانور بمالد * بعده این دوا کند - ادرک بوزن یکدرم - فلفل گرد دو دانه - هر دو را بهم سائیده در شراب حل نموده جائی که زخم بود بمالد و سه روز همین دوا کند * و هرگاه که این عمل کند اول آن ورم را بچوب مذکور خارد بعد ازان علاج نماید - انشاء الله تعالی صحت یابد *

¹ قلیا یعنی شخار, qalīā, Syr., shakhār, P., Alkaline ashes.

علاج دیگر * بیارد چند ورق تذببول و آب آن را بر آورده دو دانه فلفل گرد در آن حل کرده و ورم را بچوب درخت کفار خاریده داروی مذکور را بر آن موضع بمالد ؛ و زمانی توقف کند تا دارو کار کند * بعد ازان بگوشت بز هیر کرده تا سه روز همین دوا کفد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * بیارد خرفه^۱ مع شاخ، چهار توله - فلفل گرد چهار توله - بهم باریک نموده و خفاق را بچوب درخت کنار خاریده ادویه را بدان جا بمالد و زمانی فرصت کند * چون طعمه طلبید بقدر معتاد بخوراند ؛ و لیکن یک روز درمیان ناعه کرده معالجه کند *

علاج دیگر * بیارد سرگین خر بچه که نوزائیده بود و در سایه خشک کرده نگهدارد، و جانوری که ورم گلو داشته باشد، چهار سرخ از سرگین مذکور و یک دانه فلفل گرد، هر دو را بآب بالای سنگ سوده در دهن او بمالد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * بیارد شحم حنظل یک ماشه^۲ چرچره یکماشه - با سرکه انگوری سائیده جائی که نفاثی باشد آنجا را بخارد و دارو را متواتر بمالد - انشاء الله به شود *

علاج دیگر * نوشادر یکسرخ - فلفل گرد یکدانه - و هسته زرد آلو ده سرخ - همه را با آب قرب ده سرخ بساید و دهن جانور را فرواخ نموده و نفاثی را خاریده بر آن دارو را بمالد - دز سه روز به شود *

علاج * بیاز آب و سرگین اسپ بهم سائیده و دهن جانور را باز کرده و دانه مذکور را خاریده دارو را بر آن ضامد کند ؛ سه روز پی هم این دارو را بعمل آرد *

^۱ خرفه (*khurfa*). P., *portulaca oleracea*, the common Indian Purslane.

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه بروغن زیت آلوده سه روز بخوراند -
انشاء الله تعالى در مداومت صحت یابد *

علاج دیگر * نوشادر یک قیراط - مامیران چیغی¹ یک قیراط - باریک
سائیده بانگیبی معجون کند و در کام جانور مالک و جانور را نیکو گرفته
بخبرداری بعمل آرد * یک آثار جو و یک آثار بیخ شونیز² در آب
جوشانیده بگذارد تا صاف شود و باز را گرفته چند قطره در حلق او بریزد
و باقی را در طغاره پر آب بیندازد و تا نیم روز گرسنه دارد - آنگاه بگوشت
ماکیان سیاه سیر کند و بروغن زیت آلوده نماید *

علاج دیگر * اگر جانور بزرگ بود، هفت دانه مویز، و اگر میانه بود
قدر پنج دانه، و اگر خورد بود سه دانه، بآب تو کرده مقشّر کند؛ بعده
فرم سائیده بکام و دهان جانور بمالد قاهر بلغمی که در شکم و گلوئی
جانور باشد قی کرده بر آرد، و تا نماز ظهر گرسنه دارد؛ و چون از قی
فارغ شود آنگاه او را گرفته کام و دهانش را شسته بگوشت ماکیان
سیاه بروغن زیت آلوده سیر کند - به شود *

علاج * اگر آواز جانور بند شده باشد آن را انجیر زرد و خطمی و زوفا³
و غسل بهم جوشانیده بخوراند - به شود *

علاج دیگر * اگر مرض دشوار بود پوست تخم مرغ نرم سائیده
و با مویز ممزوج کرده گزلی سازد و بآب کلم پوته دارو⁴ است باز را بخوراند
انشاء الله تعالى به شود * و اگر مرض از گرمی بود طعمه بروغن بنفشه
و گلاب و آب کاسنی و روغن گل بدهد - دفع بسیار رساند *

¹ مامیران چیغی، vide p. 199, note I.

² بیخ شونیز (shūnīz), A., small fennel or black cummin, *Nigella sativa*.

³ زوفا (zūfā), A., hyssop, *Hyssopus officinalis*.

⁴ کلم پوته دارو، error in text.

باب چهاردهم

در بیماری حوصله مشتمل بر هشت فصل

فصل اول در معالجه حوصله گرفته شدن جانوران • این مرض از بلغم و سردی خیزد *

علاج آن بود که از دربز^۱ که آن مويز خشک است از آن بروخي^۲ بتراش يعني دانه دستور، و در ورق گوشت باز را بده تا بخورد؛ و آن روز چیزی مده که گولي بر آرد و قی کند؛ و در روز دویم بگوشت پشت ماز؛ گوسپند بشکر طبرزد آلوده سیر نما - به شود انشاء الله العزیز *

علاج دیگر • زنجبیل دو ماشه - اصل السوس دو ماشه - ایرسان، که آن بیخ سوسن بود، خشک، سه ماشه - صمغ کندر^۳ دو ماشه - باریک آس نموده دانگی از آن در ورق گوشت بخوراند، و تا یکپاس بر آمدن روز گرسنه دارد؛ آنگاه بگوشت و خون ماکیان سیاه سیر کند، و مهره گردن بروغن زیت و شکر طبرزد آلوده نیز دهد - انشاء الله تعالی بلغم بگذارد و در پیغخال بریزد • از معجزات فقیر است *

^۱ later written دوز ; word not traceable.

^۲ بروخي ? مخروطي ; copyist's error for

^۳ صمغ کندر (kundur), A., the gum of *Boswellia Carterii*, the frankincense or alibanum of European commerce.

فصل دوم در معالجه گوشت در حوصله جانور افسردن، یعنی

سرد شده در حوصله بماند و هضم نشود *

علاج آن بود که جانور را نزدیک آتش داري تا گرم گردد، و شراب نیکو گرم کرده قدر یکماشه در گلولی جانور کلان فرو چکانی تا آن گوشت سرد شده را بکدازد و هضم کند * و روز دوم گوشت کبوتر بخون او آلوده و قدری زنجبیل سائیده بمیان گوشت مذکور گذارده بخورانی و بدان سیر کنی * و اگر در آن وقت شراب نیایی آب گرم عوض آن بده که اسنادان روا داشته اند تا گوشت را هضم کند *

علاج دیگر * اگر گوشت در حوصله جانور بسیار سرد شده باشد، پس جانور را گرفته استوار به بند، و دلاوی کن و متوس، و حوصله جانور را از جانب راست چاک کن و گوشت را بیرون آورده بابریشم سبز رنگ باریک بدوز، و پاره سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلاد¹ نرم سائیده بر جراحت بمال و این کاریست سلیم * بعد طعمه بروغن جوز آلوده و کم از معتاد کرده سیر کن - انشاء الله تعالی به شود *

فصل سوم در معالجه گوشت در حوصله جانور یخنی شدن *

و یخنی آنرا گویند که گوشت هضم نشده سخت نباشد و لی نرم شده بماند *

علاج * اول آنکه پاره گوشت کوفته در سر تار ابریشم به بند، و همان پاره گوشت را بجانور بخوران و سر تار بدست نگهدار و بعد زمانی آن تار ابریشم را بیرون کش تا آن گوشت که در حوصله جانور یخنی شده است باین گوشت پاره، که در سر ابریشم بسته است، چسبیده از حوصله جانور بر آید *

¹ صمغ بلادو probably a copyist's error for صمغ بلادر

و اگر باین خیلۀ بر نیاید، پس مویز در آب حل کرده آب آنرا صاف نموده در کام و دهان باز بمال و نیز در حلق او بچکان تاقی کند * و چون روز دیگر سیر کفی گوشت از جانوری که روز اول از آن داده باشی و آن در حوصلۀ جانور یخنی شده باشد آن را موقوف داشته در عوض آن گوشت متبدل دیگر بده که شاید گوشت جانور دیگر پسند کند و هضم نماید * و استادان طعمۀ متبدل جهت همین مقرر فرموده اند * و نیز اگر مرض در نیافتۀ و سبیش را معلوم نکرده باشی، پس همان گوشت جانوری که در شکم باز یخنی شده روز دیگر هم بده تا اصل مرض نیکو تحقیق شود * پس بدانکه اگر جانور مریض است روز دویم یخنی کند، و در معالجه آن تغافل کردن خطاست، و در علاج آن بکوش؛ و اگر هضم کرد نشانه قندرستی است *

علاج دیگر * قدری زنجبیل نرم بکوب و میان گوشت بخوردن بده؛ به شود بامرب العالمین *

علاج دیگر * قرنفل نیم‌دنگ باریک نموده و بگوشت آلوده به خوردن بده تا صحت یابد *

علاج دیگر * گوشت پشت مازۀ گوسفند بروغن جوز و روغن فندق ممزوج نموده و آلوده بخوران تا به شود؛ و گوشت موسل¹ و لحم فاخته و گنجشک² سیاه که در سوراخ دیوارها بچه کند و گوشت کندره³ که آن مرغی است که درختان را بمقتار سوراخ کرده دران بچه کند، و گوشت موسیچه⁴ و فراشترک خانگی یعنی پرستوک (و آن در خانها آشیانه سازد) جهت این امراض نافع و نیک است *

1 موسل : Can this be an error for مرشک?

2 گنجشک سیاه ; probably the common sparrow.

3 کندره *kandara*, a woodpecker, vide no: e 5, p 24.

4 موسیچه *mūsīcha*, possibly the Indian tree-pipit (*Pipastes agilis*). According to a footnote in Qāʿanī this is a swallow.

فصل چهارم در معالجهٔ ضعیف شدن حوصلهٔ جانور * و این علت از بسیاری گوشت سرد دادن و از بلغم و رطوبت بهمرسد * علامت آن بود که گوشت گرم ناشده از حوصله پس بگرداند و قی کند *

علاج * کبوتری کشته و خون آن در پیاله گرفته و مغز کبوتر را بدان سرخ کرده بخوران و بگوشت همان کبوتر بخون او آلوده نیم سیر کن ؛ اگر هضم کرد بهتر و اگر بر آورد زنجبیل و قرنفل و جوزبوا سائیده در سه پاره گوشت گوسفند جانور را بده ؛ به شود *

علاج * شیر گوسفند گرم کرده و گوشت میش در آن تر کرده بخوران - انشاء الله تعالی هضم کند و به شود *

علاج دیگر * سرخی¹ در شیر گوسفند یا در شیر عورت و یا شیر بز یک شب تر کرده صبح فشرده و گوشت کبوتر بچهٔ فربهٔ بدن آلوده سیر کن تا به شود * و سرخی رنگ محاور¹ را گویند که پنبه در آن تر کرده خشک سازند *

علاج دیگر * یک گل کویله در یک ورق گوشت باز را بخوراند و بعد زمانی بگوشت زنده نیم سیر کند - انشاء الله تعالی هضم کند *

علاج دیگر * اگر جانور از ضعف حوصله گوشت هضم نکند آنرا گوشت نباید داد * کبوتری گرفته خون آن را گرم و تازه در حلق جانور باید چکانید ؛ و اگر کبوتر بدست نیاید خون هر پرند که موجود بود بکار برد * بعد زمانی سیر نماید ؛ صحت یابد *

¹ سرخی or رنگ محاور¹ ; mahāwar or mahāwar (مهاور) H., is lac, the red animal-dye so called.

فصل پنجم در معالجه زهرک * و آن بسبب طعمه بی وقت و بسیار دادن و بدیر هضم کردن بهمرسد * علامت قی کردن و سستی سرو بال و بر خاک غلطیدن و بر نشیمن قرار نداشتن و دهان باز کردن *

علاج آن گرسنه داشتن و بیشتر پرانیدن است ؛ و طعمه از برنج و زرد تخم مرغ باین نوع باید داد که مرغ را پخته در آب جوش نموده پوست دور کرده و قدری برنج باریک آس نموده بهم ممزوج کند و عوض طعمه جانور را همان دهد ؛ و اگر خود نخورد بخون سرخ کرده بخوراند * و روز سیوم طعمه گوشت گنجشک دهد و دوا که ذیلاً گفته می شود در آن پیچیده بدهد * زنجبیل و مصطکی و یا دارچینی و فلفل گرد از هر کدام یک جزء - حرف ابیض^۱ و شکر طبرزد باهم باریک آس نموده برابر یکدانۀ فلفل نموده هر روز صبح یکی از آن در ورق گوشت میداده باشد *

جهت دفع رطوبات غلیظه مویر را از جمله مجربات فرموده اند * قدر خوراک باز از سه دانه تا هفت دانه و سومارس^۲ و ادهم^۳ جوشانده و مصطکی و قرنفل را نیز اختیار نموده اند ؛ و بر برگ نعناع تازه و پودینه^۴ و سداب^۵ تازه سرکه پاشیده بر آن باز را بفشاند و بخسپاند و در پیش فشیمن بگستراند *

از انسان و وحوش و طيور سه صنف اند که تخمه بآنها نشود یعنی حکیم و راهب و مسافر، و از میان وحوش شیر و پلنگ

۱ حرف ابیض (hurf-i abyaz), the White Mustard, *Brassic alba*.

۲ سومارس ; for sūmār ? Sūmār (سومار) is iron or copper-filings.

۳ ادهم ; word not traceable.

۴ پودینه (pūdina), H., the marsh mint, *Mentha piperita*. A., peppermint, *Mentha piperita*. نعناع (na'nā),

mint, *Mentha arvensis*.

۵ سداب (sudāb), P., garden rue, *Ruta graveolens*.

و آهو، و از میان طیور کبک و شتر مرغ و قطا^۱ که بفارمی سنگ شکنک^۱ گویند *

فصل ششم در معالجه^۲ گوشت نافه افگندن جانور * و این مرض پیدا میشود از سبب آنکه، وقت سیر کردن اگر از پس پشت جانور کسی بگذرد و جانور بترسد، گوشت از خطر^۲ آن نافه کند * علامت آنکه جانور سر بیفشاند و گوشت را که در حوصله مثل نافه گره شده است بر آوردن نتواند و هرنه بسیار کند *

علاج * جانور را گرفته آب گرم در حلق او بریزد و نگونسار دارد تا گوشت براندازد؛ و اگر بر نیارد و نتواند پس جانور را قباچه کرده به بندد و انبان پرباد کرده و جانور را بسته بر خیک پرباد چند بار بزند فی الحال بر آرد؛ و اگر باز هم بر نیارد علاج آنکه چند دانه نبات از حلق او فرو بگذراند؛ قدر چند نخود بکار برد؛ مجرب است *

علاج دیگر * آب مویر بکام و دهان باز مال و اگر گوشت نافه را بر نیارد قدری آب در حلق او بریزد؛ البته بر آرد *

علاج دیگر * نع ابریشم سبز باریک بتاب و پاره گوشت بر سر آن به بندد و جانور را بده تا بخورد و یک زمان فرصت کن * بعد از آن ریسمان را بیرون برکش تا جانور گوشت را بر آرد *

علاج دیگر * اگر گوشت بر نیارد و زحمت زیاد باشد پس جانور را بگیر و نیکو به بندد و از جانب چپ حوصله^۳ جانور را بشکاف و گوشت را بیرون آر و زود بابریشم سبز باریک طور نیکو بخیه^۲ خورد^۲ بز و خون کبوتر،

^۱ سنگ خوار P., and قطا^۱ A., is the sand-grouse, *Pterocles arenaria*. The Ar. pl. is قطا. Sang-shikanak not traceable.

^۲ بخیه a stitch.

قاز و گرم، بر آن دوختگی بریز، و بعده سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلاد^۱ سائیده بر جراحت بپاش؛ و اگر اینها پیدا نشود سرگین خر خشک کرده سائیده برو بپاش و هیچ اندیشه مکن که باز را ازین سلیم تر علاج دیگر نخواهد بود *

فصل هفتم در طعمه قی کردن و ناگواریدن و معالجه آن * این شکایت از بی وقت سیر کردن، و بسیار خوراندن گوشت گوسفند، و پی و چربی خوراندن، و بعد از خوراندن مسکه آب دادن و گوشت بالای گوشت خوراندن، یعنی هنوز خوب گرسنه نشده و ته شکم جانور خالی فاشده سیر کند، برمیخیزد *

علاج * جانور را در خانه تاریک باید بست و تا بدیر گرسنه داشت * بعده سه پاره گوشت گوسفند با زنجبیل پورده و بیخ سوسن کوفته بده تا بخورد؛ و گوشت مازة ورق کن و در آب گرم آبداره کرده بدان سیر کن؛ و روز دیگر جاوشیر^۲ نرم بکوب و بسنیدی خایه مرغ^۳ ممزوج نموده چند لقمه بده تا بخورد و تا شب گرسنه دار، آنگاه بگوشت نرم سیر کن؛ و اگر جانور فربه باشد پس گرسنه داشتن نفع بسیار است *

علاج دیگر * زنجبیل نیمه دانگ - قرنفل نیمه دانگ - زعفران شاخ نیمه دانگ - مریز نیمه دانگ - هنبیل الطیب^۴ نیمه دانگ - عود خام دانگی - نمک یکجو - همه را نرم بسای و به بیز؛ و قدری شهد بر آتش نه تا بقوام آید و ادویه را بدان معجون کن؛ و قدر یک بادهام جانور را گرفته و از حلق

^۱ بلاد Vide note 1, p. 227.

^۲ جاوشیر (jāwshīr), P., *Ferula galbaniflua*, Galbanum.

^۳ خایه مرغ the author uses this expression more than once apparently for "hen's egg"

^۴ هنبیل الطیب, spikenard, *Nardostachys jatamansi*.

او فرو بگذران، و تا نیم روز گرسنه دار * بعد از آن بگوشت زنده نرم سیر کن
و طعمه زیاد نده؛ البته قدری از معتاد کم باشد، موافق اشتهای جانور *
و در شش روز سه روز بده یعنی بنوبت یک روز درمیان ناه میکرده باش *
علاج دیگر * سداب خشک نرم سوده وزن دو دانگ همراه طعمه
با چند ورق گوشت بخوراند * بعده کلوخ سوخته آتش را در آب افکن
و یکزمان نگهدار و گوشت گوسفند بدان آبدار کرده سیر کن * در چند
مرتبه دادن صحت یابد - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * اگر جانور طعمه را قی کند، بیار مومیائی انسانی و نرم
سائیده همراه شاش صبیان گولی برابر دانه فلفل ساخته جانور را در یک
ورق گوشت خوراند، و بعد زمانی سیر نما * در ایام زمستان بهتر ازین
دوائی نیست *

علاج دیگر * قاقله صغار عرف الاچی خورد، نرم سائیده همراه
گوشت بخوراند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * اگر جانور در ایام گرما طعمه را قی کند آنرا قدری کافور
بهیم سیفی¹ در آب حل کرده و گوشت بدان آلوده بخوراند؛ هضم شود *
علاج دیگر * اگر جانور از سبب امتلا طعمه نخورد او را مومیائی
و یکمیز² کودک نافع است *

علاج دیگر * اگر جانور در ایام زمستان طعمه نخورد او را خردل قدر
یکسرخ و قرنفل یکعدد باهم باریک آس کرده در یک ورق گوشت
بخوراند؛ و اگر خود نخورد گولی بآب کرده از حلق جانور فرو بگذراند

¹ the Bhimsaini or Barus Camphor. See Watt, C 259.

² یکمیز کودک vide note 1, p. 86. Evidently a slip for کمیز.

وزمانی گرسنه دارد * بعده گوشت کبوتر بخون تازه او آلوده سیر کن -
انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * اگر جانور قی کند و گوشت هضم نکند، بیارد خفّاش کلان
عرف شبپرک و وقت سیر کردن از گوشت آن بخون او آلوده خوراند -
انشاء الله تعالى هضم کند * اگر بطبع جانور موافقت کند پس چند مرتبه
همین را استعمال کند * چون بهاضمه آید آنگاه بگوشتهای دیگر سیر نماید ؛
مجبّر است *

علاج دیگر * قرنفل نرم سائیده در پنبه پیچیده و در آب، همان قدر که
پنبه او را جذب کند، تر کرده چند قطره از آن در حلق جانور چکاند ؛ به شود *
علاج دیگر * نان خمیر پخته، خوب بریان کند، چنانچه سرخ گردد ؛
هر چند بریان و بسیار خشک شود نیکوتر اثر کند * بعد از آن گرما گرم در آب
اندازد تا سرد شود * پس آنرا از آب برآورده و بدان آب طعمه را تر کرده
بخوراند *

علاج دیگر * اگر جانور قی کند و طعمه هضم نکند، بیارد هلیله زرد
قدر دو سرخ، و کفجد سیاه یکتوله ؛ بریان کرده در آب گرم اندازد
و آن آب را از پارچه صاف نموده طعمه را بدان تر کرده بخوراند، اما سه
مرتبه ؛ و گوشت از معتاد کم کرده بخوراند ؛ و چون قوت هاضمه نیکو آید
بگوشتهای دیگر سیر کند *

علاج دیگر * چون داند که جانور به هیچ معالجه گوشت نگاه نمیدارد
آنرا به نبات تنها، نمک قدر یکدانه ماش در آن یار کرده، بدان صاف
کند، و بهتر ازین حیاء دیگر نیست ؛ و نبات موجب برداشت مزاج
جانور باید داد *

علاج دیگر * اگر جانور از معتاد طعمه زیاده خورده باشد، اگر قدر یک گنجشک هم زیاده خورده، پس قدر یک سرخ نمک بجانور باید خورانید : سر هر گنجشک یک سرخ نمک مقرر فرموده اند * هر قدر گوشت زیاد خورده باشد بقدر آن نمک بیفزاید - انشاء الله تعالی مجرب است *

علاج دیگر * اگر شاهین و یا جانور دیگر طعمه هضم نکرده باشد، آنرا قدر یک ماشه برچ باریک آس نموده در قدری آب حل کرده در حلق او چکاند ؛ اگر باین دارو قی کند و گوشت را از حوصله بر آرد بهتر، و الا قدر دو ماشه روغن بیدانجیر که در هندی آنرا ارنده و هرنولی¹ نیز گویند در حلق او فرو ریزد ؛ و اگر روغن مذکور پیدا نشود روغن گاو باندکی نمک یار نموده در گلوئی جانور ریزد ؛ البته قی کند ؛ مجرب است *

علاج دیگر * اگر هاضمه جانور کم شده باشد آنرا قبل از سیر کردن قدر یک سرخ نمک قلیا و دودانه قرنفل کوفته بآب گولی کرده صبح در ورق گوشت بز باید خورانید و زمانی گرسنه باید داشت ؛ و بعده بگوشت ماکیان سیر باید نمود ؛ اشتها و هاضمه بسیار کند ؛ و بالای طعمه خوراندن زود گوارا است، و آزموده فقیر است *

نسخه ساختن نمک قلیا * اول اشخار قدر بیست آثار شاهجهانی در آب دو برابر آن تمام شب تر کرده صبح آنرا بجرعلقه صاف نماید ؛ و آن آب صاف را در دیگ گلی آنقدر بجوشاند که آب همه فانی گردد ؛ و نمکی که در ته دیگ ماند در آب تازه حل کند و بجرعلقه صاف نماید و بار دیگر بجوشاند تا خشک شود ؛ و بهمین دستور سه مرتبه جوش کند تا نیکو صاف و سفید رنگ شود ؛ پس نگهدارد و هنگام احتیاج بکار برد *

¹ *bedānjir*, P.; arand and harnauli, H.; castor-oil plant, Palma Christi, *Ricinus communis*.

و زمانی گرسنه دارد * بعده گوشت کبوتر بخون تازه او آلوده سیر کن -
انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر جانور قی کند و گوشت هضم نکند، بیارد خفّاش کلان
عرف شبپرک و وقت سیر کردن از گوشت آن بخون او آلوده خوراند -
انشاء الله تعالی هضم کند * اگر بطبع جانور موافقت کند پس چند مرتبه
همین را استعمال کند * چون بهاضمه آید آنگاه بگوشت‌های دیگر سیر نماید ؛
مجبّر است *

علاج دیگر * قرنفل نرم سائیده در پنبه پیچیده و در آب، همان قدر که
پنبه او را جذب کند، تر کرده چند قطره از آن در حلق جانور چکاند ؛ به شود *
علاج دیگر * نان خمیر پخته، خوب بریان کند، چنانچه سرخ گردد ؛
هر چند بریان و بسیار خشک شود نیکوتر اثر کند * بعد از آن گرما گرم در آب
اندازد تا سرد شود * پس آنرا از آب برآورده و بدان آب طعمه را تر کرده
بخوراند *

علاج دیگر * اگر جانور قی کند و طعمه هضم نکند، بیارد هلیله زرد
قدر دو سرخ، و کنجد سیاه یکتوله ؛ بریان کرده در آب گرم اندازد
و آن آب را از پارچه صاف نموده طعمه را بدان تر کرده بخوراند، اما سه
مرتبه ؛ و گوشت از معتاد کم کرده بخوراند ؛ و چون قوت هاضمه نیکو آید
بگوشت‌های دیگر سیر کند *

علاج دیگر * چون داند که جانور به هیچ معالجه گوشت نگاه نمیدارد
آنرا به نبات تنها، نمک قدر یکدانه ماش در آن یار کرده، بدان صاف
کند، و بهتر ازین حیاء دیگر نیست ؛ و نبات موجب برداشت مزاج
جانور باید داد *

علاج دیگر * اگر جانور از معتد طعمه زیاده خورده باشد، اگر قدر یک گنجشک هم زیاده خورده، پس قدر یک سرخ نمک بجانور باید خورانید : سر هر گنجشک یک سرخ نمک مقرر فرموده اند * هر قدر گوشت زیاد خورده باشد بقدر آن نمک بیفزاید - انشاء الله تعالی مجرب است *

علاج دیگر * اگر شاهین و یا جانور دیگر طعمه هضم نکرده باشد، آنرا قدر یک ماشه برچ باریک آس نموده در قدری آب حل کرده در حلق او چکاند ؛ اگر باین دارو قی کند و گوشت را از حوصله بر آرد بهتر، و الا قدر دو ماشه روغن بیدانجیر که در هندی آنرا ارنده و هرنولی¹ نیز گویند در حلق او فرو ریزد ؛ و اگر روغن مذکور پیدا نشود روغن گاو باندکی نمک یار نموده در گلی جانور ریزد ؛ البته قی کند ؛ مجرب است *

علاج دیگر * اگر هاضمه جانور کم شده باشد آنرا قبل از سیر کردن قدر یک سرخ نمک قلیا و دودانه قرنفل کوفته بآب گولی کرده صبح در ورق گوشت بز باید خورانید و زمانی گرسنه باید داشت ؛ و بعده بگوشت ماکیان سیر باید نمود ؛ اشتها و هاضمه بسیار کند ؛ و بالای طعمه خوراندن زود گوارا است، و آزموده فقیر است *

نسخه ساختن نمک قلیا * اول اشخار قدر بیست آثار شاهجهانی در آب دو برابر آن تمام شب تر کرده صبح آنرا بجبر علقه صاف نماید ؛ و آن آب صاف را در دیگ گلی آنقدر بجوشاند که آب همه فانی گردد ؛ و نمکی که در ته دیگ ماند در آب تازه حل کند و بجبر علقه صاف نماید و بار دیگر بجوشاند تا خشک شود ؛ و بهمین دستور سه مرتبه جوش کند تا نیکو صاف و سفید رنگ شود ؛ پس نگهدارد و هنگام احتیاج بکار برد *

¹ *bedānjūr*, P.; arand and *harnauli*, H.; castor-oil plant, *Palma Christi*, *Ricinus communis*.

و این عمل را کم‌تر از سه مرتبه نباید کرد؛ و موجب قول حکما هفت مرتبه تکرار کردن بهتر است *

علاج دیگر که هاضمه از حد زیاده آرد * مصطلي رومي یکم‌اشه - زنجبیل پرورده سه ماشه - مومیائی و مشک از هر کدام دانگی - بیرهوتی چهار عدد - نبات سه درم - قرنفل یکم‌اشه - همه را باریک بهم آس نموده باندکی عسل ممزوج کرده معجون کن و پیش از طعمه صبح قدریک ماشه گولی کرده در ورق گوشت باز را بده؛ و اگر خود نخورد گرفته از حلق او بگذران * بعد دو پیدخال سیر نما و این آزموده فقیر است *

فصل هشتم در معالجه سیلان آب از دهن که در هندی آنرا کلی نامند، یعنی مضضه کردن * و آن از برودت معده و بلغمی که قازه و خام از امتلا و زیادتی طعمه بهم‌رسد * علامت آن بود که جانور بی سبب آب قی کند مثل مضضه کردن؛ و آن آب بدو رنگ بود، سفید و زرد * سفید از برودت و بلغم بود، و زرد از حرارت و صفرا *

علاج * مالک‌نگنی پنج‌سرخ - شنجرف یکسرخ - مومیائی نیم سرخ - قنبیل یکسرخ - نوشادر یکسرخ - نمک دوسرخ - نبات چهار سرخ - همه را بآب لیمون گولی بسته، شب پیش از دادن دوا، طعمه داری کند بی استخوان، و صبح بطور صافی گولی را از حلق جانور فرو بگذرانند و بعد سه پیدخال آب شیر گرم دهد و چون صاف شود تهور از گوشت کبوتر و یا فاخته دهد بخون آلوده؛ مجرب است *

علاج دیگر * زنجبیل چهار سرخ - نبات چهار سرخ - نوشادر یکسرخ - عبر نیم سرخ - سرگین سگ که خشک و سفید شده باشد دو سرخ - دارنفل نیم سرخ - همه را نرم سائیده بمغز گنجشک گولی بسته در حلق جانور

بدستور صافی فرو برد * اگر قی کرده بلغم و آب بر آرد بهتر؛ و اگر هضم کند، آب شیر گرم پیش او بدهد * چون صاف شود پس بگوشت زانغ و یا سارو نیم سیر کند - انشاء الله تعالی مرض دور شود *

علاج دیگر * صبر دو سرخ - شملیت دو سرخ - اجوائن دو سرخ - اندرجو شیرین^۱ دو سرخ - همه را باریک سائیده بآب گولی بسته بدهد بطور صافی، و بدستور صدر بعمل آرد *

علاج دیگر * دانه الاجی خورد دو سرخ - مغز هلیله زرد یک سرخ - مبریک سرخ - همه اجزاء را بمغز گنجشک گولی بسته در حلق جانور فرو بگذارند؛ اگر بیکبار دادن صحت یابد بهتر، و الا تا سه روز تکرار باید کرد - به شود بامر الله تعالی * و در سه مرتبه دادن مابین هر مرتبه سه روز ناهه کن که نه روز شود * اگر سیلان از صفرا و حرارت بود و اگر قبل از سیر کردن در گرسنگی آب قی کند، رنگ آب زرد بود مانند کرک^۲ *

علاج دیگر * زرشک بی دانه پانزده دانه - شیر خشت دو درم - هر دو را بهم بکوب و ممزوج کن؛ بعده بیار عذاب پنجدهانه و در قدری آب بجوشان تا قوتش در آب آید؛ از پارچه صاف نموده دواهای مذکور را در آن آب قدر یکتوله حل نما و صاف نموده جانور را گرفته در نائزه ده * چون از قی و پیکخال کردن فارغ گردد آب سرد در شیر بز سیاه ممزوج نموده در پیاله پیش جانور آر * اگر برغبیت خود بخورد بهتر، و الا در نائزه ده * بعد از صاف شدن قدر دو گنجشک گوشت دل بز ورق و آبدارزه نموده در شیر و آب سرد تر کرده بخوران و شام مقدار چهار گنجشک از گوشت ماکیان

^۱ اندرجو شیرین (*indarjav-i shirīn*), *Wrightia tinctoria*.

^۲ کرک (*kurkum*), Ar., tarmeric, *Curcuma longa*.

سیاه بخوران ؛ و چند روز کافور و طباشیر و شکر طبرزد و گشنیز خشک ،
از هر کدام یک جز ، با گلاب گوی بستن قدر دو فنخود باز را بده ؛ و قدر مغز
پسته نیز روا داشته اند ؛ و این حیلۀ این فقیر است *

علاج دیگر * گل ارمغی در گلاب تر کرده و صبح صاف نموده
و گوشت بدان آب تر نموده بخوراند - افشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر جانور از دهن آب قی کند آنرا زنجبیل دو سرخ -
قرنفل یکعدد - کافور یک سرخ - دانه الاچی خورد دو سرخ - در پنبه
پیچیده فتیله دستور نرم دوخته شب طعمه کم کرده بدهد * بعد هضم ،
آن فتیله مذکور را بدهد ؛ اگر بیکبار به نشود از تکرار صحت یابد *

باب پانزدهم

در معالجهٔ امراض معدةٔ مشتمل بر هفتده فصل

فصل اول در معالجهٔ درد معدةٔ * و ایرانیان ته شکم جانور را بيقر¹ خوانند * این مرض از برودت و حرارت خيزد * علامت: اگر درد از سردی بود جانور پيخال تنگ و آبناک و بلغم آميز کند *

علاج * از دویز² یعنی مویز گولي قدر یک دانةٔ سنجد³ صبح در ورق گوشت جانور را بخوراند و پیش از قی کردن سیر نباید کرد *

علاج دیگر * شیرخشت و ترنجبین از هر کدام نیم مثقال - نمک هندي دانگی - در روغن جوز چرب کرده و گولي ساخته جانور را دهد ، تا لعاب از معدةٔ او بر آید و پاک شود و اگر از سبب سردی، گوشت گرم فاشده از معدة بگرداند، آنرا زنجبیل پرورده همراه طعمه دهد تا هضم کند *

علاج دیگر * جوزبوا دوسرخ و قرنفل دو عدد باریک آس نموده و در سه پارهٔ گوشت گنجشک یا موش بچه یا موش خانگی یا کبوتر بچهٔ

¹ بيقر vide note 4, p. 181.

² دویز vide note 1, p. 226.

³ سنجد (sinjid), P., the common jujube, *Zizyphus vulgaris*.

فربه، هر کدام ازینها بهمرسد، سیر نماید * و اگر گوشت را از سبب مرض هضم نکند آنرا گوشت گوسفند با خون حیض عورت آلوده سیر کند؛ گوارا شود * و اگر درد از گرمی بود، گوشت گرم شده و نیز متعفن و گندیده شده بر آرد و قی کند اما دیر تر *

علاج دیگر * کانور دو سرخ بآب گشایز و آب خیارین¹ ممزوج نموده گوشت بزغاله در آن تر کرده بدان جانور را سیر کند؛ و اگر آب خیارین بسبب نبودن موسم میسر نباشد، آب تخم آنها نافع است *

علاج دیگر * شیر میش تازه که گرما گرم بود گوشت در آن تر کرده بخوراند - انشاء الله تعالی سود دارد *

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه در شیر خر سیاه تر کرده جانور را بخوراند؛ نفع بخشد *

علاج دیگر * کلوخ آفتاب سوخته در آتش گرم کن، و چون خوب گرم شود در آب انداز، و چون سرد شود کلوخ را بر آورده آب را بنه تا صاف شود * بعده از پارچه صاف نموده و گوشت بزغاله در آن تر کرده بخوراند؛ نافع است *

علاج دیگر * حلیج پنبه مهاور، یعنی سرخ رنگ که لاک و سرخی نامند، شب در شیر تر کرده نگهدارد و صبح گوشت تذرو یا بلدرچین عرف تیهو² در آن تر کرده بدهد؛ و اگر این گوشتها بهم نرسد ضرورتاً گوشت درآج سیاه و یا ماکیان سیاه باید داد *

¹ *khīyārāyn* (dual), the two kinds of cucumbers, i.e., the cucumber and the musk-melon.

² *tihū* or *tayhū* is, in Persia, the See-see partridge (*Ammorperdix bonhami*) and not the quail.

فصل دوم در معالجهٔ بروخ^۱ بر نیارودن * و این پرمهره بر نیارودن بود * سببش از بی خبری و تغافل بازدار است که جانور پرمهره بر نیاروده باشد و نادانسته او را سیر کند * و نیز از بی تیماری بازدار که جانور را وقت آخر شب آگاه^۲ ندارد و جانور غافل شده پرمهره را در شکم نگهدارد * چون وقت پرمهره انداختن میگذرد جانور در فکر خویش فو می باشد و آن پرمهره را بطمع گوشت دانسته بر نیارد * و قاعدهٔ استادان است که آن شب که پردهند از معقاد قدر دو گنجشک گوشت کم کرده بخوراندند تا آخر شب قبل از آمدن صبح باز گرسنه گردند و آن وقت طعمهٔ دیگر نیست در آن تاریکی البته پرمهره اندازد و اکثر جهت قوی پر بر نیارودن همین است *

علاج آن بود که جانور را برای خوردن چیزی مده و گرسنه دار تا که پرمهره بر آرد و اگر بر نیارد موی ریزه که در زیر دم خرمی شود بر آرد و در گوشت پاره جانور را بخوراند تا پرمهره بر آرد و بعده سیر کند بگوشت پاکیزه و لیکن با زنجبیل پرورده و اگر بدین معالجه بر نیارد پس :-

علاج دیگر دریز یعنی مویز را گوی برابر دانهٔ سنجید کرده در حلق جانور فرو برد تا همراه آن پرمهره کهنه را هم بر آرد *

علاج دیگر * بزور کتان که در هندی السی^۳ نامند باریک نموده با گوشت پاره بده تا بخورد و بعد از آنکه پرمهره بر آرد سیر باید کرد *

علاج دیگر * فلفل گرد چند دانه باریک نموده در کام جانور بمال و اگر باین بر نیارد برابر دو نخود گوی از فلفل کوفته بآب تازه بسته از حلق جانور فرو بگذاران - انشاء الله تعالی پرمهره بدان بر آرد *

^۱ بروخ ; word not traceable.

^۲ A good falconer, especially when his hawk has been fed late, will take it on the fist and 'carry' it an hour or so before daylight.

^۳ بزور کتان (bazr-i kattān), Ar., السی (alsī), H., linseed, *Linum usitatissimum*.

علاج دیگر * صابون لاهوری دانگی - بآب حل کرده در حلق جانور فرو چکاند ؛ فوراً پرمهره بر آرد *

علاج دیگر * دانه‌های سیر کوفته و حب نموده در حلق جانور فرو برد - انشاء الله تعالی فی الحال پرمهره قی کرده بر آرد *

علاج دیگر * اگر جانور پرمهره خام و نرم و تر بر آورد آن از سردی و بلغم است که از بد گواری طعمه در معده جانور بهمرسد * آنرا مالکفگی نیمدرم - قنبیل یکسرخ - شنبجرف یکسرخ - نوشادر یکسرخ - نمک هندی یکسرخ - مومیائی نیم سرخ - گهونگی سفید نیم دانه - دانه الاجی دوسرخ - قرنفل یکعدد - نبات چهار سرخ - همه را باریک آس نموده بآب لیمون گولی ساخته نگه‌دارد ، و زردی در پی معالجه شود * شب طعمه از هر روزه کم کرده دهد بی استخوان ، و صبح گولی بطور صافی بعمل آرد • بعد سه پیتخال آب شیرگرم پیش باز نهد ، و بعد صاف شدن اندکی گوشت بآب تر کرده بدهد ، و عصر بگوشت کبوتر سیر کند ؛ و اگر دارو هضم نکند و قی کند ، بعد استفراغ آب داده سیر کند - انشاء الله تعالی پرمهره بمواد بر آرد *

علاج دیگر * برچ باریک آس نموده و قدر یک کفار جنگلی گولی ساخته و قدر یکجوب عاقرقرا دران خلانیده از حلق باز فرو برد - انشاء الله تعالی پرمهره قی کرده بر آرد و این آزموده فقیر است *

علاج دیگر * جوز القي که در هندی مین پهل¹ گویند کوفته باریک نموده و وزن چهار سرخ با سه دانه مویز سیاه ممزوج نموده و گولی کرده از

¹ جوز القي (Jawz 'l-Qay), Ar., مین پهل (mayn-phal), H., the emetic nut, *Randia dumetorum*

حلق فرو بگذراند * اگر فی الفور بر آورد بهتر و الا آب گرم اید داد ؛ و اگر خود نخورد اندکی بنائزه بدهد ؛ مجرب است و از تجویز فقیر *

علاج دیگر * خردل باریک آس نموده بآب حب برابر کنار جنگلی کرده در حلق باز فرو برد - انشاء الله تعالی زود فارغ شود *

علاج دیگر * روغن سرشف تلخ¹ چند قطره در حلق جانور چکاند * اگر پرمهره بر آورد بهتر ، والا آب شیر گرم بده بهر حیلۀ که خورد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * دانه از نمک بتراش برابر کنار جنگلی ؛ درست نموده با دو دانه فلفل گرد از حلق جانور فرو بگذاران ؛ و این معالجه پرمهره را که از اندازه کلان تراست و یا بهر نوع که باشد نرم کرده و گسسته بر آورد ؛ و اگر چند پر از هم وا شده در شکم جانور باز مانده باشد همراه پیدخال بر آید ، و آزموده فقیر است *

علاج دیگر * بیارد روغن بید انجیرو با قدری آب گرم یک جا کرده در حلق جانور چکاند - آزموده این فقیر است *

آخر الدوا * اگر جانور بهیچ نوع پرمهره بر نیارد آن را بیم هلاک بود ؛ پس باید که توکل بر خدای عز و جلّ نموده شکم جانور را جانب چپ چاک کنی و بشگافی و پرمهره را بر آری ؛ بعد بپوشم بدوز و خون کبوتر گرم و تازه بر آن جراحت بمال و سنگ سرمه خوارزمی و شمع بلادر² سوده بر جراحت پاش تا دو روز ؛ آنگاه بروغن بادام چرب کن تا به شود *

¹ آخر الدوا (sarshaf), P., the black mustard, *Brassica nigra*.

² بلادر vide note 1, p. 227 ; and note 1, p. 232.

علاج دیگر * اگر از علاج مذکور اندیشه کنی نائزه از مس و یا برنج و یا استخوان^۱ درست کن و اندوختنش را پاک کن و این را در حلق جانور برونش هسته شفتالو چرب کرده بده و کجکی^۲ در آن ماسوره اندر کن و پرمهره را بانگشت نزدیک تهیگاه باز آورده و سر ماسوره را بر آن مهره نهاده و کجک در آن خانیده بکش * اما تأکید - اول نائزه را چرب کردن و کجک را غیر نائزه نخلانیدن و جانور را استوار بسته داشتن و احتیاط معدّه جانور کردن ، این احتیاطها باعث صحت باز است ، و اگر خطائی سرزند ، از آن ، جانور هلاک شود * بعده بگوشت ماکیان سیاه با روغن بادام آلوده سیر کن و زنهار که درین ایام پرو استخوان ندهی که باعث مرگ است *

علاج دیگر * انکوزه قدر دو نخود از حلق جانور فرو بگذرانند و یا در ورق گوشت بدهد - انشاء الله تعالی پرمهره را بر اندازد ؛ مجرب است *

علاج دیگر * اگر صبح جانور پرمهره را بیاندازد آنرا گردن مهره ماکیان سیاه باندکی گوشت و چند دانه نلفل در ورق بخوراند و تا ظهر گرسنه دارد - انشاء الله تعالی زود پرمهره را بیاندازد و این حیلۀ فقیر است *

فصل سیوم در استرخا و سستی بدن جانور * این مرض از گوشت سرد خیزد و از چوزۀ مرغان که فارسیده و خورد باشد و از بچه هر مرغ که شائسته خوراندن نبود * علامت آن بود که جانور پر گوشت بود ، فربه ، و لیکن بوی دهانش ترش بود و گوشت زود بکاربرد و پیدخال تنگ و آبدار کند و پرها فرو افکنده دارد و خیره چشم و بخاستن ضعیف و سست باشد و بال نتواند زند و در پیدن بیک پهلوی پرد *

¹ The tarsus of a crane or a heron is usually used.

² کجکی (kujak), a crook or hook.

علاج آن بود که روغن هسته زرد آلودی تلخ و روغن یاسمین و روغن کنجد سفید با قدری سداب نیکو بجوشانی و صاف کنی و چند قطره روغن نطف سفید درو چکانی و آنها را در گلولی کبوتر ریزی و ریسمانی در گلولی کبوتر بسته چند بار نوک کارد در اعضای کبوتر زنی و تمام شب بیاویزی و صبح از گوشت آن سیر کنی و چند روز بگوشت گوسفند بروغذای مذکور آلوده سیر کنی - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * عود خام و مشک و قرنفل و شکر طبرزد و تودری سرخ و علك رومی و زنجبیل و فرفر¹ همه را باریک سائیده بآب بجوشان و بنده تا بفسرد و چون جانور را سیر کنی قدر فندق ازان دوا همراه گوشت پاره بده و سیر کن ؛ به شود *

علاج دیگر * دو دانگ زنجبیل بکوب و بدو پاره گوشت اندر کن * اگر جانور توانا و قدآور تر باشد بدو توان داد ؛ و خورد را کمتر از آن ؛ و نگهدار تا پیتخال کند * آنگاه انگور² یکدرم سنگ³ اندر آب بجوشان و جانور را بگیر و به گلویش چکان و باقی را در آب دیگر ممزوج کرده در طغاره پیش جانور بنده و تا نیم روز گرسنه دار * بعده بگوشت گوسفند نیم سیر کن و آنروز چیزی دیگر مده - و این معالجه سرد باد هندیست *

علاج دیگر * بیارد بول کودک شیر خواره که بیگ سال سن او نرسیده ؛ کمیز⁴ اولین و آخرین بکار نیاید میانه را باید گرمست ؛ و از آن قطره چند در گلولی جانور چکان * بعده سه پاره گوشت گوسفند بده * چون هضم کند

¹ فرفر or فرمز, perhaps a copyist's error for قرفة, cinnamon.

² انگور for انگوزه ? (*Angūza*, P., *Ferula assafetida*)

³ سنگ, "weight."

⁴ کمیز *kumīz*, urine; *dang*: vide note 1, p. 86; and note 2, p. 233.

آنکه کبوتری کشته بگوشت و خون او سیر کن؛ و این معالجهٔ استاد میسر میران
شاه هریوی است *

علاج دیگر * دو درم سنگ زنجبیل چینی در اندکی آب بجوشان
و چند پاره گوشت گوسفند در آن تر کرده بده؛ به شود؛ و این معالجهٔ دهقان
قائشکین است *

علاج دیگر * مغز جوز قدری و سه دانه مغز پنبه دانم همه را نرم بکوب
و بروغن بادام در گلولی کبوتر کهنه ریز و گلویش بریسمان بسته بیاویز و روز
دیگر جانور را از گوشت آن کبوتر هیر کن - انشاء الله تعالی به شود *

فصل چهارم در معالجهٔ شوخ * و این بیماری را در ابتدا شوخ
خوانند و چون مزمن گردد کچ خوانند و آن علاج جدا دارد؛ و چون ازان
بگذرد هیضه نامند * این مرض از گرمی خیزد و کثرت استعمال گوشت
گوسفند و کبوتر، و از خون تنهای بی آب دادن و از گوشت ماکیان سیاه
ناپاک و استخوان ندادن و آب پدش نه نهادن * علامت آن بود که پپخال
دراز نکند ولی باریک و گسسته بود و برده کشد ¹ *

علاج * گردن خشخشار ² ماده یا ماکیان سیاه یا شکر طبرزد بده؛ و یک
مثقال سگ ³ یکجا بکوب و جگر بر در آن ادویه بیامیز؛ و زهره بر بیار و تهی
کن و پاک بشوی؛ و اگر زهره نباشد حوصله مرغ، و این داروهای آمیخته را
در آن زهره و یا حوصله اندر کن و سرش به بند و در گلولی باز فرو بر؛ چون به
حوصله فرو برد آن زمان ریسمان را بکش تا از هم بکساید و رشته را بیرون آر؛

¹ برده کشد؛ error in text.

² خشخشار، same as خشنثار، *khashansār*, "a coot"; vide note 1, p. 181.

³ سگ، *suku*؛ is this an error for سکر، *sakar*, Ar., refined sugar? Vide note 3, page 251.

پس جانور را بر دست بگیر و زمانی با احتیاط نگهدار تا دارو در تن جانور اثر کند؛ آنگاه بر پدواز ببند و طغاره^۱ پر آب پیش جانور بنه تا به شود *

علاج دیگر * سگ و شکر طبرزد و دود آستانه^۲ خانه^۱ و نمک هندی از هر کدام نیمدانگ، همه را بهم بکوب و جگر بره را بدان اجزاء یکجا نیز بکوب و در زهره کن و سرش را بر پسمان باریک به بند و در گلوئی باز فرو بر * چون از حوصله فرو برد آن زمان رپسمان را بر کش تا وا شود؛ و زمانی جانور را گرفته دار تا دارو در تن او اثر کند * بعد ازان طغاره^۳ آب پیش جانور بنه تا به شود و گوشت مایکایان و استخوان سردم غازه^۴ گوسفند ده تا به شود *

علاج دیگر * شش بره^۵ گوسفند بماء العسل^۶ سوده به جانور بده تا بخورد، و اگر میل نکند در گلریشی ریز تا به شود *

علاج دیگر * گوشت را با روغن گاو سه روز بده؛ به شود *

علاج دیگر * گوشت مایکایان سیاه بروغن بنفشه یا بادام بده؛ به شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * بیار خون میش دنبه تا سرد شود و پیش جانور بنه تا بخورد * و اگر نخورد در گلویش فرو بگذاران؛ و دو روز پیایی بده * و روز سیوم کبوتر بچه^۷ فربه بکش و با آب گرم یکشب بنه و روز دیگر بده تا جانور بخورد با همه آلات شش، آنچه خواهد؛ پس هرچه در شکم جانور علت بود بیرون افکند *

^۱ دود آستانه خانه، vide note 1, p. 260.

^۲ دمکزه for دم غازه، the root of the tail, the pope's-nose.

^۳ ماء العسل، an infusion of honey.

علاج دیگر * شیر خر سیاه بروغن کفجد سفید باهم بیامیز و بجوشان و بقیه تا سرد شود * بعده گوشت خوک بچه و یا خار پشت دران روغن چرب کرده جانور را بدان سیر کن و سه روز معالجه کن *

صافی که شوخ را زائل کند * ترنجبین نیم مثقال - شیر خشت یک مثقال - نمک هندی نیمدانگ - همه را فرم سائیده بروغن بادام چرب کن و یک چهار ماشه پاؤ کم قطره آب در افکن¹ و بگلولی جانور فرو بگذارن تا معده او پاک شود ؛ و جهت صاف کردن جانور بهتر ازین دوا نیست و بهر موسم موافقت دارد * و اگر حسب مدعا کار کند بهتر، و الا ضرر نرساند * مگر زمستان عوض روغن بادام، روغن جزر داخل نماید * بعد فراغ کار بگوشت ماکیان سیاه بروغن خایه مرغ فرو بپیه آن آلوده سیر کند تا به شود ؛ و این از استاد صاحب بازنامه ایران است *

فصل پنجم در معالجه کچ * و آن مرضی است مثل شوخ * علامت آن بود که چون جانور پیخال کند دم بالا بردارد و پنبه استوار کند و دم بجنباند و بسختی پیخال کند، و در آن، خوردک خوردک، رنگ کچ بود *

علاج آنکه از یک موش خورد پوست کشیده آن پوست را بگردان و وارون کرده بشو و از روغن کفجد و یا روغن بنفشه پر کن و سر آن را بر پسمان بسته از حلق جانور فرو بگذارن ؛ تا روز دیگر آن خلطه را با مری بر آرد *

علاج دیگر * ریوند چینی و تربد سفید² از هر کدام نیم دانگ و شکر طبرزد دانگی ؛ هر سه را نرم بسا و بروغن گاو بیامیز و هه قسمت کن

¹ در افکن ؛ چهار ماشه پاؤ کم قطره آب در افکن.

² تربد سفید ؛ the white variety of Turbud, Turpeth root or Indian jalap, *Ipomœa turpethum*.

و بریغ بنه تا صرد شود ؛ پس ازان در حلق جانور فرو بر ؛ به شود
انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * جگر بزغاله بنوک چوبی نوکدار چند مرتبه بز چنانکه
کباب را زنند ؛ و نرم کرده در شاش کودک که کم از یک هاله بود آن
جگر را بنه و یک شب روز دران تر کنده دار * بعد ازان قدر یک گنجشک
جانور را بده تا بخورد ؛ و اگر خود میل نکند در گلوش فرو بر ؛ و تا ظهر
هیچ مده * بعده بگوشت ماکیان سیاه ؛ روغن بنفشه و شکر طبرزد آلوده
چند روز سیر کن ؛ و در خانه تاریک به بند ؛ به شود *

علاج دیگر * بیار نمک هندی و هم وزن شکر طبرزد ؛ از هر کدام
سه پاره ریزه مساوی کن و هر شش پاره را بروغن بنفشه و یا روغن بادام
چرب کرده از حلق جانور فرو بگذران و آب پیشش بنه تا بخورد * هر چه
علت در شکم جانور بود در پیخال بیرون آید * بعده آب شلغم بگیر و بنه
تا صاف شود ؛ و قدر یک طعمه معتاد دران تر کرده سیر کن - انشاء الله
به شود *

فصل ششم در معالجه هیضه * و آن از شوخ بهم رسد وقتی که
از کچ بگذرد * علامت آن بود که باز دم بوقت پیخال بردارد و یک
دو بار آواز پف پف چون گوز از تهیگاه جانور بگوش رسد و پیخال
زدن نتواند و اگر زنده خورد و بزردی مایل ؛ و کف برو باشد ؛ و خط نکشد ؛
مثل قرص یکجا کند *

علاج * صبر سقوطری زرد و زعفران شاخ و نمک هندی و ذیل و سمه
و شکر طبرزد از هر کدام نیم دانگ ؛ این مقدار جانور میانه را شاید و کلان را
از هر کدام دانکی ؛ باریک آس نموده و جگر پاره بز ماده بیار و ممزوج

بداروهای مذکوره نموده بکوب، و زهره بره و ارون کن و پاک بشوی،
و این داروها را در جگر بره آمیخته بزهره اندر کن، و برشته باریک بگره
شکاربند ببند چنانچه گفته شده، و جانور را گرفته در گلی او فرو بگذاران
ورشته را بالا کش؛ ولی یک زمان گرفته دار تا دوا اثر کند * بعده بر دست
بگیر چندانی که معالجه کار کند؛ آنگاه بر پدواز خورد بسته طغاره پر آب
پیش او بنه که بخورد و غسل کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر علت زیاده بود، بیار رومه و شکر طبرزد و دوده آستانه
خانه¹ و نمک هندی و زعفران شاخ، از هر کدام نیمدرم و باریک آس نموده،
قدری روغن گاو که کهنه و تیز و تلخ شده باشد بر آتش بگذار و این داروها را
دران بیامیز؛ و یک بند فی² باریک یکسر بسته بیار و چوبی درو بگردان
تا صاف شود و پردها از اندرونش بر آید؛ و آن دوائی که بروغن آمیخته، دران
بند فی بیانداز و بنه تاکه سرد شود * و اگر تابستان باشد در ریغ بنه و یا در
آب که در شوره سرد شده باشد تا دوا منجمد گردد؛ آنگاه آن فی را بشکاف
و دوا را از آن بر آر، و بدستور شافه سه دانه برابر دانه سفجد درست کن *
و باید که بن³ جانور را بروغن هسته شغتالو چرب کرده این شافها را در تهیگاه
جانور اندر کنی، و نگونسار داری تا در شکم جانور بگذارد؛ آنگاه بر پدواز
بسته طغاره آب پیش جانور بنه تا بخورد - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * شیر خشت چهار درم بکوب، و قدری عسل مصفی
بر آتش بنه و بجوشان تا منجمد گردد * آنگاه قدر چهار درم در ظرفی کن
و بر ریغ و یا آب سرد بنه که سرد شود و بسته گردد و آنرا قدر دو درم در شیر

¹ Vide note 1, p. 247.

² بند فی, one joint of a cane; as much as lies between two knots.

³ متعدده = بن

خشت و شکو طبرزد بهم گرفته بغلطان و سه گولی کن و آنها را بروغن
 بفتشه چرب کرده در حلق جانور فرو بر و زمانی گرفته دار * بعده بر چکسه
 ببند و تا ظهر گرسنه دار * چون صاف شود آب پیش او بنده و آنروز اندکی
 مایه خیری¹ بده * بعده شافه از مغز گاو قدر یک دانه سفید ساخته تهیگاه
 جانور را بروغن هسته شفتالو چرب کن و شافه مذکور را در بن باز فروده و زمانی
 بسته دار تا دوا کار کند * بعده جانور را بر دست گیر و بعد یکساعت آب پیش
 او بنده تا بخورد ؛ و بگوشت ماکیان سیاه وقت آخر ظهر سیر کن تا به شود *
 علاج دیگر * روغن زیت دانگی - و قدری انگبین - و یکدانگ نمک
 هندی - و بره ارمی دانگی - همه را نرم بکوب و آب بادیان و شیر گاو
 ممزوج کرده و در زهره بدستوری که گدته شد بکن ؛ و جانور را گرفته
 بن او بروغن هسته شفتالو چرب کن و این دارو را بنائزه و یا حقنه
 اندر کن و جانور را نگونسار دار تا دوا کار کند * بعده بر چکسه به بند و آب
 در طغاره پیش جانور بنده ؛ و بعد نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه سیر کن
 و گردن ماکیان را بروغن هسته شفتالو و خون او آلوده بده ؛ به شود *

علاج دیگر * نمک هندی و بنفشه خشک از هر کدام نیمدانگ -
 شکرانید یعنی بناسه² دانگی - سگ³ دانگی - باقلی رومی مساری -
 این پنج را نرم بکوب و با زهره گوسفند بیامیز و سه شافه درست کن * بعده
 جانور را گرفته استوار ببند و بن او را بمغز گاو چرب کن و شافه را در تهیگاه
 اندر کن و زمانی نگونسار دار * چون دانی که دوا در شکم جانور بگذاخت
 آنگاه بر دست گیر و ساعتی نگهدار * بعده آب پیش جانور بنده تا بخورد *

¹ مایه خیری, paste of the *khiri* flower.

² فانیذ یعنی بناسه, *Fāniz* is thrice refined sugar used in the preparation of the *batāsā* sweetmeat.

³ Vide note 3, page 246.

بعده جگر مرغی باستخوان باهم نرم بکوب و قدر یکجوز باز را بده تا بخورد و آن روز دیگر هیچ مده * روز دوم ماکدانی سیاه بکش و بگوشت و روغن او سیر کن و گردن مهره بخون و روغن او آلوده بده؛ به شود * و چون جانور ازین مرض بر آید قاریکی چشم افزاید و روشنی کم شود: دواى او این است - پاره هزار درمان¹ خشک و نمک کشی² و شکر طبرزد نرم بکوب و نیکو بدیز و بماسور³ باریک بخشم جانور در دم؛ به شود *

علاج دیگر * گوشت شیر و یا گوشت ماری که در هندی دهامنی نامند و یا گوشت خوک صحرائی، هرچه ازینها بهمرسد، صبح قدر یک نخود همراه طعمه چند روز بده؛ به شود *

علاج دیگر؛ از لعل درویش * زعفران - قرنفل - مشک - مومبائی - از هر کدام یکماشه - سائیده بشهد گولی بقد و برابر یک نخود روز اول در پاره گوشت بخوراند و بعده سیر کند و روز دوم ناغه کند * روز هیوم همان یک حب بخوراند - انشاء الله تعالی در چند روز به شود *

علاج دیگر * برنگ کابلی و شونیز و حلبه³ و زنجبیل از هر کدام یکماشه - شب در قدری آب تر کرده نگهدارد و صبح از پارچه صاف نموده طعمه گوشت بز دران تر کرده بخوراند و آخر روز بگوشت کبوتر در زنجبیل زده سیر کند، به شود؛ و این از شیخ جمال نیکوکاره میرشکار ارادتخانی است *

فصل هفتم در معالجه مرض کشفه * و اصل این از شوخ است و این از گرمی که در مزاج جانور بهمرسد خیزد * علامت آن بود که جانور

¹ vile note 2, p. 210.

² نمک کچی probably error for نمک کشی.

³ حلبه (ḥulbah), Ar., the fenugreek, *Trigonella Fenum-graecum*.

شکم را همیکشد و نیفه¹ زند و بغل زند * اگر طرف راست بغل زیاده زند
بمعالجه پرداز *

علاج او این است که طعمه خشک از ماکیان سیاه و گردن او
بشکر طبرزد، و گوشت چوزه، و گوشت گاو بروغن نیلوفر، و گوشت میش
بروغن بنفشه آلوده باید خورانی تا به شود *

علاج دیگر * ربوند چینی نیمدانگ - کافور نیمدانگ - دارفلل
نیمدانگ - همه را خرد بکوب و به بیز و هر روز در سه ورق گوشت
ماکیان سیاه بشیر خر سیاه تر کرده قدریک گنجشک بخوران، و مغز
سرت² با روغن بنفشه آلوده بده به شود؛ و سرت نام جانوری است
خاکستری رنگ که ذکر حق حق گوید² *

فصل ششم در معالجه قراقر که در شکم پیدا شود * این مرض
از دادن گوشت گاو و از سردیها و از بلغم و بواسیر جانور را شود * علامت
آن بود که در شکم جانور آواز قراقر از روده چون نفخ بگوش افتد و در
پیشال دانهایی سفید بزرگ صابون کف آمیز بر آرد *

علاج آن بود که سپندان کهنه و زنجبیل هر دو برابر سائیده دانگی
ازان همراه طعمه جانور را بخورانی؛ به شود *

علاج دیگر * گوشت آهومی تازه و یا گوشت خاربشت بشیر
خر سیاه تر کرده بده تا بخورد * در چند بار به شود - انشاء الله تعالی *

فصل نهم در معالجه آكله شکم * و آن از قرحه در ته معده جانور
بهمرسد؛ و این مرض از گوشت چرک و بادی بسیار، مثل گوشت میش،

¹ نیفه vide note 1, p. 257.

² سرت; word not traceable. A species of small owl is called *Hu-yi-go*.

خیزد، و نیز از خشکی و کنکری یعنی سنگریزه که در بیکر¹ جانور بهمرسد و آنجا را قرحه و خوره کزد * علامت آن بود که گوشت دیر بکار برد و بوی ترش و بد از دهان جانور آید و خمیازه بسیار کشد *

علاج آن بود که سفونی² که بدان دندان سیاه کنند و بهندی مسی² نامند قدر یکسرخ دروزق گوشت بجانور خوراند؛ انشاء الله تعالی در عرض چند روز و بدان چند طعمه بدستوری که نوشته صحت یابد؛ و طعمه معتاد آبداره و گاهی بروغن بادام میداده باشد و این از شیخ جمال اراده تخانی است *

علاج دیگر * جانوری که در شکمش آکنه بهمرسد، نبات سه ماشه دانهها تراشیده صبح در حلق او فرو بگذراند و بالای آن در دهن جانور خون جانورک سارو گرما گرم بچکاند و طعمه داری بموجب صافی بعمل آرد؛ و اکثر گوشت لطیف و نرم بی استخوان نیک است؛ و این از محمد هاشم میرشکار سعید خانی امت *

فصل دهم در معالجه نخیز * سببش آن بود که سیر کرده بپرانی، و یا سیر کرده از دور بچکسه افگنی، و یا بکریز گرسنه داری و جانور نا خورده بماند، و یا از تولک فربه برداشته باشی * علامت آن بود که اگر انگشت بر ته جانور نهی و بجوئی چون گرسنه بود چیزی مثل خایه گنجشک در شکم او بیابی و هر روز که بپرانی زیاده شود تا قدر خایه مرغ گردد و جانور بمیرد *

¹ بیکر vide note 4, p. 181.

² سنون ('sanūn), Ar., "tooth-powder"; مسی missī, H., is a powder (composed of yellow myrobalan, gall-nut, iron filings, vitriol, etc.) used for tinging the teeth black.

علاج آن بود که از گوشت تذرو ماده¹ یا خشیشار¹ ماده طعمه
دهی و روغن دیوسیه² بآب قرب در گلی جانور فرو ریزی و بگوشت
ماکیان سیر کنی تا به شود *

علاج دیگر آنکه پوست هلیله³ زرد نرم بکوبی و بروغن یاسمین ممزوج
کنی؛ و حوصله یا زهره مرغی پاک کنی و بشوئی و ازین روغن پر کنی
و سرش را برشته باریک به بندی و بگلی جانور فرو بری و رشته را
بر آری؛ و زمانی بر دست نگهداری تا دارو در تن باز اثر کند * بعده
بگوشت ماکیان سیاه بروغن جوز آلوده سیر کن؛ به شود *

علاج دیگر * تخم کدو یکدرم - حب الرشاد سفید⁴ یکمقال - باندکی
آب بجوشان و گوشت دران آب تر کرده چند بار سیر کن، تا به شود *

علاج دیگر * گوشت ماکیان سیاه بروغن هسته زرد آلی تلخ چند روز
آلوده سیر نما؛ به شود *

علاج دیگر * تربد سفید که در هندی تربیع کبری⁵ نامند یکسرخ -
دارچینی دوسرخ - مصطکی رومی نیم سرخ - نبات یکماشه - همه را
باریک نموده و بگلاب گولی کرده بدستور صافی بعمل آرد و بعد پینخال
آب شیر گرم دهد و بعد از فراغ شدن بگوشت خطاف (که مرغی
است سیاه و نیز از قسم ابابیل) و یا ماکیان سیاه سیر کند؛ به شود
انشاء الله تعالی *

¹ خشیشار vide note 1, p. 181.

² دیوسیه; the author's word for دیوچه "a leech."

³ حب الرشاد سفید (*habb 'r-rashād*), the seeds of the creas, *Lepidium sativum*.

⁴ Vide note 2, page 248.

فصل یازدهم در معالجهٔ گندهٔ پیخال * این مرض از وقت ناوقت سیر کردن خیزد، و هفوزته معدهٔ خالی نشده بالای آن گوشت دیگر دادن، و گوشت چرنده و پرنده یکجا دادن، و گوشت متعفن و کهنه دادن، بهمرسد * علامت آن بود که جانور پیخال سیاه و گنده و بدبو کند *

علاج آن بود که نبات نیم توله که شش ماشه بود و شب یمانی دو رتی، هر دو را بهم سائیده و بیست دانه الاچی کوفته داخل نموده گویي بآب خالص بسته بدستور صافی بعمل آرد و آب داده بقاعده طعمه داری نماید - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * نبات نیم توله - الاچی کلان دو سرخ - زنجبیل دو سرخ - نمک هندی یک سرخ - بهم سائیده و بآب لیمون گویي ساخته شب جانور را نیم سیر کند و پر و استخوان ندهد و صبح بگویی مذکور صاف نماید بدستور متعارف به شود *

علاج دیگر * نبات یک سرخ - کمیله یک رتی - نمک هندی دو رتی - همه را یکجا باریک آس نموده و با مغز گنجشک حب ساخته در ورق گوشت جانور را بخوراند، و چون نیکو بکاربرد گوشت نرم سیر کند؛ مجرب است *

علاج دیگر * مشک دو سرخ - عنبهر یکسرخ - کافور سه سرخ - کرک یکسرخ - دارچینی یکسرخ - نبات دو ماشه - نوشادر چهار سرخ - نمک هندی دو سرخ - همه اجزا را بهم سائیده و بگلای خمیر کرده قدر دو نخود گویي ساخته نگهدارد؛ و اول به نبات تنها صاف نموده بعد از آن هر روز یک گویي در ورق گوشت بالای طعمه می خورانیده باشد؛ انشاء الله تعالی در چند طعمه نجات یابد * و اگر باین طور به نگردد گویي مذکور را پیش

از سیر کردن در ورق گزشت خورانیده تا یک پیخال گرفته دارد؛ بعده آب دهد تا بخورد * پس از صاف شدن نیم سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

فصل دوازدهم در معالجه قبضیت شکم و خشکی مزاج جانوران *
سببش از گوشت سخت دادن و دیر بکار بردن و هم از داروهای گرم و خشک دادن و آب پیش نه نهادن و گوشت گوسفند نه دادن و گوشت گاو بسیار دادن خصوصاً در هنگام شکار، که جانور از حدت دواهای حاره و محضت و رنج، خشکی پیدا کند * علامت آن بود که گذرگاه فضل او تنگ شود و چون پیخال کند دم بردارد و بسختی و دیر و گسسته پیخال کند * و در وقت صاف کردن باید که ازل بن جانور را بروغن هسته شفتالو و یا بمسکه چرب کرده بعده صاف نماید، چرا که نبات جلاب و مسهل جانور است البته پیخال بسیار کلان و بزور خواهد انداخت، و از سبب تنگی گذرگاه پیخال بیکبار از تهیگاه بر نیاید، و اکثر روده جانور پاره شود، و قدری در پرهایی نیفه¹ چسبد و قدری گسسته و ریزه ریزه، متفرق و پاشیده، کند و پاره در ته جانور بماند و خشک گردد و کنکری در شکم جانور از آن بهمرسد و آن عارضه ازین است *

علاج آن بود که کف روغن شیر پخت سیاه² نیم توله - مشک یک سرخ - دانه الاچی خورد یکسرخ - این هر دو را بهم باریک آس نموده و در روغن مذکور حل کرده و قدری گنجهشک گوشت بز و یا گوسفند آلوده بخوراند

¹ پرهایی نیفه; according to Vüller, نیفه is derived from the Persian *nafe* *imāla*. The Ar. form is *nayfaq*, which, according to the *Kitāb 'l-Baziyarah of Kūshājīm*, a MS. copy of which is in the possession of the editor, means "the feathers under the tail."

² شیر پخت سیاه; the oil obtained from the black-seeded variety of sesamum.

و آخر روز بگوشت مرغ کاکلدار که گنجشک کوهی نامند و در هندی آن را چندور^۱ گویند هیز کند و یا عوض آن بگوشت ماکیان سیاه سیر کند *
 علاج دیگر * بیارد تخم ماکیان سیاه رنگ پنجعدد و در ظرف آهنی بر آتش بریان کرده و در شیشه و یا خمره گلی که چرب و کهنه باشد داخل کرده و روغن^۲ از آن چکانیده، چهار مرغ از آن روغن - و کافور نیم سرخ - مشک یک سرخ - بهم حل کرده و گوشت بز بربری خانگی بدان آلوده بخوراند و بعد نیکو هضم کردن سیر نماید ؛ و این وزن جانور گران است *

علاج دیگر * بیارد روغن گتان که در هندی السی نامند یکتوله - و دانه الاجی خورک یک و نیم سرخ^۳ - و مشک یکسرخ - هر دو را در روغن مذکور حل نموده قدر یک گنجشک گوشت صبح بدان آلوده بخوراند و بعد هضم کردن سیر نماید - انشاء الله تعالی در هفت طعمه خشکی دفع گردد *
 علاج دیگر * روغن جوز چهار مغز دو درم - و مومیائی یک سرخ - در آن روغن حل کرده و سینۀ یک گنجشک صبح بدان آلوده بخوراند و بعد گواریدن آن سیر کند - انشاء الله تعالی در هفت طعمه به شود *

علاج دیگر * گلاب یکتوله - و خون شبیره نیم توله - مردار سنگ یک سرخ^۴ - مومیائی یک سرخ - در آن حل نموده قدر یک گنجشک گوشت بدان آلوده بخوراند * چون هضم کند سیر نماید ؛ به شود *

علاج دیگر * روغن گتان در چراغ انداخته و شب یک شنبه و یا سه شنبه در جائی پاکیزه به فتیله پنبه نو روشن کند و تمام شب جانور را

^۱ چندور or گنجشک کوهی ; the chandūr or chandūl, H., is probably the large crested lark (*Galerida cristata*).

^۲ روغن تخم ماکیان سیاه ; oil extracted from the eggs of black hens ?

^۳ یک سرخ و نیم سرخ ; Indian and Afghan for .

^۴ مردار سنگ (*murdār sang*), P., litharge.

رو بروی چراغ نگاه دارد و صبح آن روغن سوخته چراغ را در پارچه صاف کرده قدر نیم توله همراه گوشت بره گوسفند بخوراند؛ و باید که هر روز گوشت از معتاد کم کند و مقدار روغن مذکور بیفزاید تا آنکه بیک توله رسد - انشاء الله تعالی در چند طعمه به شود *

علاج دیگر * شیر خر سیاه همه ماشه - مشک یکسرخ - مومیائی نیم سرخ - گهنونگی سفید یک دانه - بیروتهی یک عدد - همه را بهم باریک کرده و در شیر مذکور حل نموده همراه گوشت بز بربری خانگی بخوراند و چون نیک هضم کند سیر کند؛ به شود *

علاج دیگر قرنفل نیم سرخ - قنبیل نیم سرخ - مالکفنی یک سرخ - همه را باریک نموده در شیر اسپ ماده حل نماید و گوشت بدان آلوده بخوراند * و اگر شیر مذکور بهم نرسد آب لیمون و گلاب معارضه او بکار برد *

علاج دیگر * بیارد گوشت فربه از بزغاله شیر مست¹ و در آب که زیر گوشت خام در ته ظرف ماند و آنرا خونا ب نامند در آن تر کرده بخوراند؛ به شود *

علاج دیگر * مغز استخوان ساق بز جوان که فربه باشد نیم توله در گوشت گوسفند ممزوج نموده جانوری که خشکی داشته باشد بدان نیم شیر نماید؛ انشاء الله تعالی در چند بار دادن صحت یابد؛ معرّب است * و آب پیدش جانور نهادن پیدش از هضم کردن چربی خطا است و شوخ از آن بهمرسد * و آخر روز بگوشت ماکیان سیاه سیر باید نمود؛ به شود *

1 بزغاله شیر مست "a sucking kid."

علاج دیگر * روغن بادام چهار توله - و روغن کنجد دو توله -
 بهیدانه ده ماشه - تخم کاهویک ماشه - عنبر چهار سرخ - بذر بهوتی
 چهار عدد - بآب برگ کاسنی همه اجزاء را باریک نموده و صلابه کرده
 در آن روغن مذکور بر آتش ملأئم بپزد تا آب فانی گردد و روغن بماند؛
 آنگاه فروز آورده و از پارچه صاف کرده نگهدارد؛ و صبح گوشت بزه بد آن
 آلوده دهد؛ و ظهر گوشت خطاف عرف ابابیل و گنجشک کاکلدار تنها
 دادن و ماکیان سیاه هم بد نیست؛ و گوشت خوک صحرائی نیکو نافع
 است؛ و این حیلۀ این فقیر است *

علاج دیگر * پیله قاز گداخته و از پارچه صاف نموده در شیشه نگهدارد؛
 صبح قدر یک ماشه ازان با قدری سفیدی تخم مرغ ممزوج نموده
 و گوشت بزغاله بدان آلوده بخوراند؛ و ظهر بگوشت ماکیان سیر کند؛
 و این حیلۀ فقیر است *

علاج دیگر * دود آستانه خانه¹ با قدری زنگار باریک آس نموده با
 انگبین حب برابر دانه سنجد بسازد و جانور را گرفته و بنش را بروغن
 هسته شفتالو چرب کرده سه حب ازان دوا در بن او دهد و در معده او
 بذریعه فتیله چرب شده رساند؛ و بعد چند پیتخال بگوشت بزوق کرده
 و آبدارۀ نموده بخوراند؛ و ظهر گوشت زنده بآب برگ خیار و گل خیار
 تر کرده بخوراند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * کرک دانگی - شکر طبرزد چهار دانگ - عنبر دانگی -
 همه را کوفته بمغز کاکلی برابر دانه سنجد طویل بساز و برین بنه تا سرد
 و سخت گردد * بعده جانور را گرفته و بن آن بروغن شفتالو چرب کرده

¹ دود آستانه خانه ; vide note 1, p. 247.

سه شافه در بن او اندرده و نگونسار دار تا که دوا بگذرد ؛ آنگاه سه گولي مسله^۱ در حلق جانور فرو بگذاران و هیچ نخوران ؛ تا عصر گرسنه دار *
 آنگاه سفیدی تخم مرغ بروغن گاو بهم ممزوج کرده و طعمه بدان آلوده بخوران - انشاء الله صحت یابد *

علاج دیگر * روغن هسته شفتالوی تلخ^۲ بهم رساند و بن جانور را بدان چرب کند و زیره سائیده بر بن جانور بچسپان و بپاش ؛ به شود *

علاج دیگر * روغن یاسمین با موم صاف و زفت رومی^۳ قدری بر آتش بگذار و چند بار بن جانور را بدان چرب کن - به شود *

علاج دیگر * نوشادر بوداده بکوب و بروغن گاو ممزوج نموده سه شافه بساز و بن جانور را بروغن بنفشه چرب کن و سه شافه مذکور را در بن جانور فرو ده و زمانی گرسنه دار ؛ آنگاه گوشت بروغن بادام آلوده سیر کن ؛ انشاء الله تعالی به شود *

فصل سیزدهم در معالجه کنکری که در شکم جانور پیدا گردد *
 سببش از خشکی بود ؛ چون یبوست مزاج از اهل مال معالجه مزمن گردد و پیخال در معده خشک شده بچسبد سنگریزه مانند ، بدشواری ، بهمرایه فضله بر آرد * علامت آن بود که دانه های خشک مثل فضله مرغ در پیخال بر آرد و اکثر همان فضله خشک شده کنکری گردد و جانور وقت پیخال کردن هر دو نازوی خود را بلرزاند و کتف بهم تنگ کند و بدشواری پیخال کند ، و هنگام کردن پیخال آوازی حزین از دهن بر آرد ، و اگر زود

^۱ مسله : is this an error for مسله ؟

^۲ روغن هسته شفتالوی تلخ ؛ oil obtained from the bitter kernels of the peach.

^۳ زفت بحری = زفت رومی ؛ mineral tar.

معالجه نکنند زخم در شکم جانور از چسپیدن آن کفکری بهمرسد و آکله شود،
و آن مرض مهلک است *

علاج آن بود که بيارد خوشۀ انگور که بالای درخت خشک شده باشد
و بذاکيد سوخته خاکستر آن را قدر شش ماشه - نبات مساوي - در دو توله
آب حل نموده و قدری گوشت از معنك كم كرده بآب مذکور تر كرده جانور
را بخوراند؛ صحت يابد *

علاج ديگر * نبات سه درم - قرنفل يك عدد - سهاگۀ بريان كرده
يكماشه - شنكرف يكماشه - نمك هفدي يكسرخ - دانۀ قاقله كبار عرف
الاجي كلان سي دانه - و آب بليله دو قطره - دران داخل كرده و بشراب
خالص و يا آب ليمون گولي ساخته بدستور صافي از حلق جانور فرو برد؛
و بعد يك پيخال آب پيش او دارد تا برفت خود بخورد، و دانه در فضله
بر آيد * بعده طعمه بروغن نارجيل آلوده دهد؛ به شود * و اين وزن
باز است و بريزه جانور چهار حصۀ آن كافيت *

علاج ديگر * قنديل از پارچه صاف كرده چهار سرخ - نبات
شش ماشه - هل كلان چهار سرخ - بآب گولي كرده نگهدارد؛ صبح اولی قدر
يكماشه مسكۀ گاو بهر حيله جانور را خوراند * بعده داروی مذکور را در حلق
باز رساند * چون در پيخال دفع شود آب بنماید * اگر جانور برفت خود
خورد بهتر، و الا بطعمۀ آبدارۀ سير كند، و تا سه روز ديگر بهيچ دوا نكنند
و ملاحظه نمايد؛ اگر مرض از همان دفع شود بهتر، و الا يك مرتبه بموجب
مستور صدر تكرر تداعي كند؛ صحت يابد *

علاج ديگر * نوشادر سفيد يك سرخ بروغن هستۀ شفتالو يا روغن
زيت بهم حل نموده بدو ماشه نبات حب بطور سنجدي سازد * صبح

جانور را گرفته و فتیله با روغن گاو یا شفتالو چرب کرده در تهیگاه جانور دهد و بعد از آن حب مذکور را درین جانور داده بسر فتیله در معدۀ او رساند و بعد یک پیخال آب پیش آرد * اگر باز بر غبت خرد خورد بهتر، والا بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده و روغن زیت و روغن شیر پخت¹ آلوده بدان نیم سیر کند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * دود گلخن دو سرخ - شنجرف مساوی - بچهار هرخ قند سیاه گولی ساخته بطریق لقمه² در ورق گوشت بز جانور را خورانیده بالای آن زود سیر ننماید و طعمه بآب و گلاب تر کرده دهد؛ به شود *

علاج دیگر * هلیله زرد چهار سرخ - نبات یکماشه - بروغن گاو گولی ساخته در ورق گوشت بجانور دهد و بعد یک پیخال آب دهد؛ و چون فارغ از آب خوردن شود گوشت بز بروغن گاو آلوده سیر کند؛ به شود *

علاج دیگر * دانۀ الاچی چهار سرخ - شب یمانی دو سرخ - نبات قرنفل یکعدد - سهاگۀ بوداده نیم سرخ - همه اجزاء را باریک آهس نموده با مغز گنجشک و یا بروغن گاو گولی سازد و بطور صافی بدهد؛ و آب بعد دو پیخال پیش نهد * بعد بر آمدن کنکری بگوشت ماکیان سیاه و خون و روغن او آلوده سیر کند؛ به شود *

علاج دیگر * چند صبح متواتر گوشت بروغن گاو آلوده دهد و شام هر روز طعمه بآب برگ چرچره و یا شیرۀ تنخم او تر کرده دهد و بعده به نبات تنها صاف نماید؛ به شود *

¹ روغن شیر پخت: vide note 2, page 257.

² لقمه *luqma* is a term applied to the many pastes, intoxicating and otherwise, that artificially increase a hawk's hunger. A minute portion is concealed in a wafer or mouthful of meat, and then given to the hawk.

علاج دیگر * نبات شش ماشه - دانه الاجي کلان دو رتي - سهاگه تيليا دو رتي - بآب ليمون گولي ساخته بن باز را بروغن گاو چرب کند و گولي مذکور را از حلق باز فرو بگذرانند و چون دو پيخال کند آب پيش جانور بايد نهاد و اگر نخورد نائزه آب شير گرم دهد تا کنکري همه بر آيد *

علاج دیگر * اگر گذرگاه جانور تنگ شده باشد آنرا بروغن زيت با قدری زفت رومي گداخته بدان بن جانور را چرب کند و يا اندکی موم با روغن مذکور گرم کرده بکار برد *

علاج دیگر * نوشادر سفيد یک نخود - کفشد عرف نکچکني چهار هرخ - هليلج زرد چهار سرخ - و دانه خردل - همه را نرم بکوب و بروغن گاو بپايميز و فتيله بدان تر کرده در بن جانور نه و دوسه روز گوشت در روغن زيت انداخته بار بده *

علاج دیگر * زنگار دانگی - نبات یکماشه - بشهد گولي کرده در گذرگاه فضله جانور بدهد و بعد زمانی آب پيش فهد و سير نمايد : نافع است *

علاج دیگر * اگر جانور را خشکي سخت بود و کنکري دشوار بر آرد آن را چند روز هر صبح مسکه عوض گوشت خوراند : و بعد ازان نبات دو ماشه در شير بز حل کرده و طعمه در آن تر کرده نیم سير نمايد و بعد یک پيخال بر آب نشاند و هر شام بگريشت زند بی پر و استخوان سير ميکرده باشد تا چهار روز * و روز پنجم شير خشت دو ماشه - و زرشک پانزده دانه - باریک آس نموده و سه دانه عذاب در آب جوش نموده و هر دو اجزاء را در آن حل کرده از پارچه صاف کند و چون سرد شود همراه نائزه جانور را دهد و بعد دو پيخال شير بز بآب یکجا نموده عوض آب همان را دهد تا همه کنکري بر آيد * بعده چند وزق گوشت دل بز در روغن بنفشه آلوده

دهد و همواره طعمه داری چنان کند که روغن بنفشه و شیر عورت بهم ممزوج نموده و طعمه عصر بی پر و آستخوان بدان آلوده دهد و صبح نیم توله مسکه بجای طعمه میخورانیده باشد، و این حیلۀ فقیر است و آزموده است * و اگر روغن بنفشه بهم نرسد پس این روغن معاوضه او است و در خاصیت قائم مقام بنفشه میباشد : روغن : بهیدانه عوض روغن بنفشه کار کند : بهیدانه یکتوله چوکوب کرده و در آب و گلاب تر کرده قدر یک پلو آثار پخته^۱ لعاب آن را بگیرد و روغن بادام یازده توله بر آن اضافه کرده آن قدر جوشاند که آب خشک گردد و روغن باقی ماند آنرا از پارچه صاف نموده همراه طعمه میداده باشد : با هم وزن شیر خر میاه و یا شیر عورت ممزوج نموده ظهر بکار برد : و این حیلۀ فقیر است و بتجربه رسیده *

فصل چهاردهم در معالجه کرمه چونکي که در شکم جانور بهمرسد *

سببش از گوشت ناپاک و پلید و سرد دادن است و اکثر از پی و رگها و گوشت متعفن خوراندن خیزد * علامت آن بود که جانور پرهایی زیر نیفۀ خود را بکند و بالها کشاده دارد و دم بجغبند و تهیگاه بخازد و گاه باشد که در پیدخال کرمهای دراز و سرخ اندازد *

علاج آن بود که زهره گاو در پیش نیفۀ جائی که پرکنده باشد بمالد و گوشت بآب پیاز تر کرده دهد : انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * برنگ کابلی دانگی کوفته بمیان ورقی گوشت بده : کرمها در پیدخال بر آید و فارغ شود *

^۱ آثار پخته, in Hindustani the *pakka ser* of a hundred tolas, as opposed to the *kachchā ser* or English *ser* of eighty tolas.

علاج دیگر * موهای خورده که زیر دم خر می باشد بریده نیک خورد
کن و در یک ورق گوشت جانور را بده تا بخورد و به شود *

علاج دیگر * اگر کرمه دراز باشد چنانکه چونگی^۱ بود، و اگر جانور توانا
و فربه بود، آن را دو روز گرسنه دار و هیچ مده؛ آنچه کرم در شکم باشد همه
مرده و بهم پیچیده مثل غلله بر آید؛ و آن کرمها را خشک کرده
نگهدار؛ اگر جانوری را مرض مذکور روی دهد همان کرم خشک کوفته
بر گوشت پاشیده بخوران؛ کرم مرده در پیکال بر آید *

علاج دیگر * روغن نارجیل سه روز بگوشت بده؛ نافع است *

علاج دیگر * شکر طبرزد یک مثقال - نمک هندی نیم دانگ - زنجبیل
نیمدانگ - نرم سائیده در حوصله مرغ کن و برشته باریک ببرند و بگلوی
جانور فرو بگذاران و سر ریسمان بر کش و زمانی جانور را بر دست دار تا همه
کرمها بر آید؛ بعد از آن طغاره آب شیر گرم پیش او بنه تا بخورد؛ و چون
صاف شود از گوشت ماکیان سیاه بروغن آلوده سیر کن؛ صحت یابد *

علاج دیگر * لاک چوبی که بر درخت پلاس^۲ میشود دانگی - صبر
سقوطری دو سرخ - نبات نیم توله - بهم سائیده گولی بزند و بوقت صبح
بطور صافی بکار برد؛ و بعد دو پیکال اگر چونگی در قی بر آرد بهتر و الا
آب پیش نهد تا در پیکال بر آرد * بعده بطعمه آبدار نیم سیر کند،
و عصر گوشت بروغن نارجیل آلوده بدان سیر نماید - انشاء الله تعالی
صحت یابد *

^۱ چونگی *chongī*, H., a joint or division of the bamboo.

^۲ درخت پلاس (*pulās*), H., *Butea frondosa*, the Butea gum; Bengal Kino; sometimes called the Bastard Teak (Watt). *Lūk-i chūrī* is the shellac from which bangles are made.

علاج دیگر * لسان انصافیر عرف اندر جوتام دانگی - صبر زرد دوسرخ -
 شونیز دوسرخ - هرسه را در دو ماشه قند سیاه گولی کرده در نبات
 باریک خشک اندوده بدستور صافی بعمل آرد * بعد دو پیخال آب دهد ؛
 همه کرمها یا پیش از پیخال در قی بر آرد یا پس از پیخال * بعد بآبداره
 نیم سیر کند ؛ و ظهر گوشت بروغن فارچیل آلوده دهد ؛ معرب است *

علاج دیگر * اگر جانور کرمه چو فکی در شکم داشته باشد آنرا باین طور
 صاف نماید * شب ، سیوم حصه طعمه از معتاد کم کرده بخوراند و صبح
 نبات یک ماشه - پوست بیخ آنار ترش دانگی - قنبیل چهار سرخ -
 نوشادر صاف دوسرخ - همه را خورک بکوبد و بآب لیمون گولی بسته
 بدستور صافی جانور را بدهد ؛ و چون از قی فارغ شود و یک پیخال کند ،
 بعده فدرسه ماشه نبات تنها ، دانهها تراشیده و جانور را گرفته از حلق او
 فرو بگذراند - انشاء الله تعالی همه کرمها مرده در قی و پیخال برآید *
 بعده آب شیر گرم دهد تا جانور از علت فارغ گردد * پس بگوشت
 آبداره نیم سیر کند ؛ ظهر روغن فارچیل با طعمه آلوده دهد ؛ آزموده این
 فقیر است * اما پوست بیخ آنار که از طرف شاخ واژگونه جانب بیخ
 کشند اسهال نکند و قی آرد ؛ و اگر از جانب بیخ طرف بالای سر شاخ
 بر آرند قی کم کند ولی آن مسهل است *

علاج دیگر * پوست ترنج دانگی - صبر زرد یک سرخ - دار فافل
 یکسرخ - قنبیل یکسرخ - قند سیاه سه ماشه - بهم گولی بسته در حلق
 جانور با چند قطره آب لیمون فرو بگذراند * بعد یکدو پیخال اگر کرمها
 در قی بر آرد بهتر ، و الا آب شیر گرم پیش جانور نهد تا برغبیت بخورد ،
 و اگر نخورد نائره کند و چون صاف شود بگوشت آبداره سیر نماید *

علاج دیگر * مومیائی نیم سرخ، و بلبله بآب سوده و مومیائی مذکور را در آن حل کرده صبح در یک گوشت جانور را خوراند و بعد یک پیخال بطعمه معتاد سیر نماید؛ کرمه همه موده همراه پیخال برآید و سه روز همین عمل علی القواتر کند *

علاج دیگر * صبر زرد یکسرخ - قنبیل یکسرخ - قرفل یک عدد - دانه قاقله صغار یک سرخ - بیربوتی یک عدد - همه اجزاء را باریک آس نموده با قدری قند سیاه گولی بندد و صبح بدستور صافی بعمل آرد * بعد قی و پیخال کردن آب شیر گرم دهد و چون فارغ شود بآبدارۀ سیر کند *

علاج دیگر * آب بلبله قدر یک سرخ - نبات دو درم - آب خرزهره که در هندی گل جنکی گویند¹ سه سرخ - دانه الاجی خورد بیست دانه - قنبیل یک سرخ - دانه دار فلغل سه دانه - همه اجزاء را باریک آس نموده گولی ساخته صبح در حلق جانور فرو بگذراند؛ و چون کرم در قی و پیخال بر آرد آب شیر گرم پیش نهد، و چون صاف شود بگوشت ماکیان سیاه و روغن نارجیل آلوده سیر کند؛ صحت یابد؛ مجرب است *

علاج دیگر * نوشادر دو سرخ - زنجبیل چهار سرخ - دار فلغل یکسرخ - قند سیاه چهار سرخ - همه را باریک آس نموده و گولی بسته بدستور صافی بکار برد و بعد قی و پیخال آب شیر گرم دهد و پس از صاف شدن بگوشت آبدارۀ سیر کند؛ مجرب است *

علاج دیگر * شونیز چهار سرخ - آب بلبله یک سرخ - گهونگی سفید یک عدد - نوشادر خالص دو سرخ - باریک آس نموده در یک وزق

¹ خرزهره (*khār zahra*), P., *Nerium odorum*, the sweet-scented Oleander. The Hindi name گل جنکی not traceable; the ordinary Hindi name is *kaner*.

گوشت صبح جانور را خوراند و گرسنه دارد تا یک پیخال کند * بعده بگوشت
آبداره سیر باید کرد؛ کرمه مرده در پیخال برآید و در سه روز متواتر
دادن به شود *

علاج دیگر * تنکار¹ یکسرخ - قرنفل یکعدد - مومیا ئی قدر یکدان
ماش - قنبیل دوسرخ - همه اجزاء را باریک نموده صبح بآب لیمون
گولی ساخته در یک ورق گوشت جانور را خوراند * بعد پیخال کردن
بطعمه آبداره سیر کند - انشاء الله تعالی کرمه در پیخال برآرد *

علاج دیگر * روغن بهلاوه که آنرا غسل بلاد نامند در ورق گوشت صبح
پیش از طعمه جانور را بدهد؛ کرمه مرده در پیخال برآرد؛ و بگوشت ماکیان
سیاه سیر کند و ظهر آبداره دهد *

علاج دیگر از قهوه بیگ * براده مس باریک در ورق گوشت قدر
سه سرخ هر روز پیش از طعمه بدهد و چون هضم کند بطعمه آبداره سیر
نماید و بر طغاره پر آب باید بست تا بخورد - انشاء الله تعالی کرمه مرده
در پیخال برآرد * و سه روز بدهد؛ نافع است * و اگر کرمه های مرده در شکم
بماند و بر نیاید به نبات قها و روغن بادام گولی بسته صاف کند؛ و گولی
را در قنبیل باید اندود *

علاج دیگر از حیلّه فقیر است * نبات دو درم حلیت² که انگوزه باشد
یک سرخ - قنبیل نیمدانگ - باریک نموده بآب لیمون گولی ساخته
بدستور صافی بکاربرد؛ و بعد از برآمدن کرمه در قی و پیخال، آب شیر

¹ تنکار (tinkār), biborate of soda.

² حلیت (ḥillit), A., asafetida.

گرم پیش نهد؛ و چون صاف شود گوشت بروغن نارجیل آلوده بدان نیم سیر کند که این از جمله مجربات است *

علاج دیگر * باید که اول تا سه روز جانور را صبح طعمه با روغن نارجیل بدهد و شام بگوشت آبداره هیر کند * روز چهارم صبح زنگار پاکیزه دو سرخ - نبات یکماشه - باریک آس نموده در دو لقمه گوشت بز جانور را بخوراند، و چون نیک هضم کند بر آب بغداد * بعده از گوشت آبداره نیم سیر کند و عصر طعمه بی آستخوان دهد؛ و روز پنجم صبح زنگار دو سرخ و نبات یک ماشه بهم کوفته بآب لیمون گولی بسته جانور را گرفته از حلق او فرو بگذراند؛ و چون دوا در تن جانور اثر کند، بعد از قی و پیخال قدرشش ماشه نبات تنها دانه ها تراشیده بدستور صافی بعمل آرد * و بعد از صاف شدن بگوشت ماکیان سیاه بخون و روغن نارجیل آلوده سیر کند؛ و وقت دوا کردن بن¹ باز بروغن هسته شفتالو و یا بروغن گاو خوش باید چرب کرد - انشاء الله تعالی کرمه مرده بر آید *

علاج دیگر * تخم قانوره یکدانه - قرنفل یکعدد - نبات نیم توله - قنبیل یک سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب گولی ساخته بدستور صافی بکار برد * بعد صاف شدن جانور را بگوشت بز آبداره سیر کند *

علاج دیگر * پوست بینه آنا ترش چهار سرخ - برج دو سرخ - نمک سنگ دو سرخ - بهم باریک آس نموده و بآب گولی کرده صبح در حلق جانور فرو برد * اگر در قی کرمه بر آرد بهتر، و الا گولی نبات سه ماشه بآب لیمون ساخته و قنبیل بلایش آندوده جانور را بدان گولی صاف کند؛ و گوشت ماکیان سیاه بروغن نارجیل آلوده بدهد - مجرب است *

¹ bun = مقعد.

علاج دیگر * سنون عرف مسی که بدان دندان را سیاه¹ کنند قدر چهار سرخ بآب گولی ساخته و صبح پیش از سیر کردن از حلق جانور فرو بود - انشاء الله تعالی همه غلوط کرمهای مرده از دهن برآورد؛ اگر بر نیارد بگوشت آبداره نیم سیر نماید و عصر گوشت بی پرواستخوان داده و صبح دوم نبات تنها دانه تراشیده جانور را بدان صاف کند و گوشت ماکیان سیاه بروغن نارچیل آلوده بدان سیر کند؛ نافع است *

علاج دیگر * فلغل گرد دو عدد - نمک سنگ یک سرخ - سهاگه بریان و صبر سقوطری از هر کدام یک سرخ - بر چ دو سرخ - نبات شش ماشه - باریک آس نموده بآب گولی ساخته صبح بدستور صافی بعمل آرد و آب پیش نهد و چون صاف شود بگوشت ماکیان سیاه و روغن هسته شفتالو آلوده سیر کند؛ کرم مرده بر آید *

علاج دیگر * بار درخت نار سوخته و زغال آنرا در آب تر کرده و از پارچه صاف کرده نگهدارد، و قدری آب برگ بهتل² دران ممزوج کرده هفت سفالپاره سوخته آتش دران سرد کند، و صاف نموده قدری ازان آب در نائزه کرده - جانور را دهد - انشاء الله تعالی چونگی و خلطه هر دو بر آرد *

علاج دیگر * زیره کرمانی دو سرخ - قنبیل دو سرخ - تاتوره سفید یکدانه - فلغل گرد دو دانه - نمک سنگ یکنخود - همه را باریک آس نموده صبح در ورق گوشت جانور را بخوراند * بعد یک پیخال آب پیش نهد * بعده بگوشت بز آبداره نیم سیر کند؛ و عصر طعمه بی استخوان دهد *

1 مسی (*missi* or *misi*), H., a powder (composed of yellow myrobalan, gall-nut, iron filings, vitriol, etc) used by women for tinging the teeth a black colour.

2 بهتل Vide note 1, page 190.

و صبح دوم فداوت تغها دانها تراشیده بدان جانور را صاف کند - انشاء
الله تعالی چونگی دفع شود *

علاج دیگر * آبی که زیر گوشت برنگ خون باشد^۱ قدری - آب برگ
چقندر و آب برگ شفتالو و فودی غسل صاف بهم ممزوج کرده جانور را
دهد تا خود بخورد؛ و اگر نخورد گرم کرده بغازنه دهد؛ و بعد برنگ کابلی
و قنبیل و برچ ترکی و تربد سفید^۲ مساوی بشهد گولی کرده بطور صافی
باید داد؛ کرمنه بر آرد؛ مجرب است *

فصل پانزدهم در معالجه استادم و هر جانوری که همین علت داشته
باشد * علامت آن بود که همیشه خود را در چیده دارد و بهیچ نطبد
و خاموش ماند و پیخال بسبزی مایل بود و سیاهی پیخالش میانه بود و شور
مزه و گوشت اندک خور و دیر بکار برد؛ و بیشتر این مرض در جانب
راست بود طرف جگر؛ و در جانبی که علت مذکور بود پایش سست بود
و آن پا را نیز گران بردارد *

علاج آن بود که افسنتین نیمدرم نرم بساید و در سه ورق گوشت
گوسفند بجانور خوراند و زمانی بر دست دارد تا چند پیخال کند * آنگاه
گل گاو چشم^۳ بآب بیامیزد و صاف کند؛ و در آب دیگر داخل کند و پیش
جانور بنهد * بعد ازان بگوشت خوک صحرایی و یا گوشت ماکیان سیاه
سیر کند؛ مجرب است و نفع دارد *

¹ In Hindustani *dhovan*; given for indigestion.

² تربد سفید (*turbud*), P., the white variety of *Ipomoea turpethum*, Turpeth Root or Indian Jalap.

³ گل گاو چشم, *gāo-chashm*, the Persian name of the *اقحوان* (*uqhuwān*), camomile, *Anthemis nobilis*.

فصل شانزدهم در معالجهٔ ضعیفی مزاج جانوران * و علامت آن

پیدا است *

علاج آن بود که دارچینی دو دانگ باریک نموده در سه پارهٔ گوشت بدهد * چون هضم کند بعده بگوشت ماکیان سیاه بروغن کفجد سفید آلوده سیر کند *

علاج دیگر * جانور را در آب فرو برد و همان آب پیش او بنهد تا بخورد و غسل کند * بعده طعمه بآب آنار شیرین و قرش بدهد ؛ به شود *

علاج دیگر * قدری روغن زیت و روغن گاو و شیر گوسفند با خون ماکیان که سیاه گوشت داشته باشد¹ بر آتش نهاده شیر گرم کند و گوشت میش ، بر آتش نرم ، آن قدر کباب کند که گوشت سفیدی گیرد * پس چند طعمه ازان بروغن مذکور آلوده بدهد ؛ به شود *

علاج دیگر * چند طعمه از گوشت چغند باید داد *

فصل هفدهم در معالجهٔ زحیر اندرونی و آن پیچش شکم است *

از زیادتی صفراء و حرارت خیزد * علامت آن بود که پيخال جانور لعل فام بود و جانور بیقرار باشد *

علاج آن بود سندروس² یکماشه - مازو یکماشه - گل ارمی دو ماشه - مندل سفید چهار ماشه - کوفته هفوف کرده قدر سه سرخ در ورق گوشت خوراند و طعمهٔ گوشتهای لطیف دهد *

¹ This breed of fowl with black flesh is called in Hindustani *karaknāth* and *karnātik*.

² سندروس (sandarūs), A. and P., the Sandarach or Arar, *Callitris quadrivalvis*.

علاج دیگر * مازو و پوست آنار شیرین خشک هر دو را برابر وزن کوفته
باریک نموده با قدری سرکه انگوری پخته حبها برابر فلفل سازد * یک
حب تا دو حب یک خوراک بود *

علاج دیگر * سفدروس - انجیوار¹ - گلنار² - صندل سفید - از هر کدام
مساهمی کوفته سفوف نماید * قدر دو سرخ یک خوراک بود *

علاج دیگر * کوننار³ نیم برشت سه ماشه - گل ارمنی یک ماشه -
زنجبیل یک ماشه - سفوف کند و از آن دو سرخ بدهد *

علاج دیگر * بسبله⁴ دو ماشه - طباشیر دو ماشه - مصطکی رومی یک ماشه -
کنهوری⁵ دو ماشه کوفته سفوف کند * قدر دو سرخ یک خوراک بود *

علاج دیگر * تریاق اکبر یعنی فاروق⁶ - مشرود بطوس⁷ - تفتوری⁸
خطائی - گل مختوم⁹ و گل داغستانی¹⁰ - هر کدام این بسر جای خود دوا
است ؛ و خوراک قدر یک نخود نافع بود *

علاج دیگر * ابرک کشته¹¹ قدر دو سرخ در ورق گوشت
مقدار یک خوراک بود *

¹ انجیوار ; word not traceable.

² گلنار , the flowers of the pomegranate.

³ کوننار (*konnār*), the Persian name of the Arabic *khāshkhāsh*, the Poppy.

⁴ بسبله , probably an error for *basbāsa* (A.), the aril of *Myristica fragrans*, the Nutmeg.

⁵ کنهوری (*katori*), Panjab, the root of *Cissampelos pareira*, the False Pareira Brava.

⁶ فاروق , vide note 1, page 217.

⁷ مشرود بطوس a kind of *ma'jūn*; vide p. 276, line 17.

⁸ تفتوری (*tintūrī*), Beng., Tamarind, *Tamarindus indica*.

⁹ گل مختوم (*gil-i makhtūm*), a variety of *gil-i armanī* or Armenian bole, Silicate of alumina, magnesite and oxide of iron.

¹⁰ گل داغستانی See *Makhtūn*, page 910.

¹¹ ابرک کشته (*abrak*), H., mica. The ashes are used in medicine.

باب شانزدهم

در امراض روده مشتمل بر سه فصل

فصل اول در معالجهٔ سدهٔ روده که از بی عملی مسهلات بهمرسد *

علامت آن بود که جانور بوقت مسهلات تصدیع بسیار بیند و بمیرد؛ و اکثر استادان این مرض را سدهٔ روده مقرر فرموده اند؛ و در هنگام صافی شکمش بند شود؛ و گاه باشد که طعمه دیر بکار برد و پیدخال سرخی آمیز و گسسته کند و اشتها کم شود *

علاج آن بود که گوشتهای لطیف خوراند و مسکه گاو بهمرآه طعمه دهد *

علاج دیگر * فتیلهٔ چرب کرده بروغن هستهٔ شفتالو و یا مسکه در بن باز داده نائزهٔ آب شیر گرم باید داد؛ نافع است *

علاج دیگر * مسکه گاو قدر نیم توله و آب لیمون دو ماشه بهم حل کرده نائزه کند، و بعد صاف شدن سیر نماید * و بعد از چند مرتبه هر دو هفته یکبار نبات، بهمرآه طعمه و یا بدستور صافی، میداده باشد و استعمال دهنیات^۱ نیکوترین دواها است، اما نه آنقدر که موجب امتلا گردد *

علاج دیگر * اگر جانور از شدت و حدت هیچ صافی غش کند و بیهوش
 بماند و بلرزد (و بعد از صاف کردن اینها علامت مرگ است) پس آنرا علاج
 بهتر ازین نیست که برنج سفید بآب قر کرده زمانی نگهدارد * و بعد از جانور را
 گرفته از آن آب در حلق او ریزد و زمانی توقف نماید که آب در حوصله جانور
 گرم شده باشد؛ پس فوراً آن آب را از حلق جانور بر آرد و یک نازنه دیگر هم
 از آب برنج کند که اثر حرارت نماید * و این علامتها را نیز از کسافت و سده
 روده توان دانست که بسبب آن گره صافی کار نکند و دوا در شکم جانور تا بدیر
 بماند، و از حرارت ماندن صافی در معده دوا از حدت بخارات معتبسه
 بر مرتبه سم رسد و مهلک بود، و غش کردن جانور از آن است - والله اعلم *

علاج دیگر آنکه اگر جانور در ایام زمستان بسبب هوازدگی و برودت
 بعد صاف کردن غش کند، آنرا جندبیدستر که آتش بچکان نیز خوانند
 و آن خصیه سگ آبی است¹، قدر یکسرخ در حلق جانور فرو برد
 و در جائی گرم نگاه دارد بلکه سنگ تاب نیز کند * انواع سنگتاب در فصل
 مرض پا یاد کرده خواهد شد؛ بدان موجب بعمل آرد *

علاج دیگر * اگر جانور بالجزم² هوا زده باشد، آنرا قدر یک فلفل تریاق
 فاروق³ و یا مشرود بطوس که آن هر دو معاجین را طیار و ساخته از ملک روم
 آرند، در حلق جانور فرو برد؛ انشاء الله تعالی صحت یابد * و این هر دو
 حيله فقیر است *

¹ جندبیدستر, see note 2, الخصیه سگ آبی, the preputial follicles of the otter; for page 116. In the latter place, it is said that *bachagūn* is another name for *jundabīdastār*. Here, the correct name is given as *ā-h-i bachagūn*. It is so called from the fact that it is a medicine given to infants.

² بالجزم Ar., "in the hot season," or "of a certainty?"

³ تریاق فاروق (*tiryāq-i-fāruq*), A., see p. 217, note 1, and Khory's *Bombay Materia Medica*, page 119.

علاج دیگر * اگر مرض مذکور از حرارت باشد قدر چهار سرخ زهرمه¹ بگلاب و یا آب سحقی کرده در گلو چکاند؛ نفع بسیار بخشد * و علامت حرارت درین فصل درج است * و برودت آنست که جانور هر چهار اعضا را سست کند و سر بجنباند بطور لرزه و هر دو پای سیاه نیلگون شود و دراز بگذارد *

فصل دوم در معالجه قولنج شکم * علامت آن خشکی فضله است و جانور اکثر سیفه بر خاک گذارد و از غایت درد بی آرام بود *

علاج آن بود که حلبه² و شبت با عسل و آب جوش نموده بخوراند *

علاج دیگر * آب نسربین و آب زنبق و عرق بهار نارنج³ که حلبه² دران تر کرده باشند آن را خوراندن بسی نافع فرموده اند *

علاج دیگر * حقنه بآبهای مذکور با روغن کتان و بابونه⁴ و امثال آن نافع است *

فصل سوم در معالجه نفخ شکم؛ یعنی باد که در معدة جانور بهمرسد و هاضمه کم کند * سببش غیر برودت و بد گوارایی طعمه چیزهای دیگر نبود * علامت آن بود که فضله گسسته و ناهموار کند و در وی خشونت بود یعنی ریزه ریزه مثل دانههای خشخاش و حباب بر آن باشد و بزردی مائل، و رنگ و قوام فضله بگچ آهک ماند، و آواز نفخ از رودگان جانور شنیده شود و گوشت کم خورد *

¹ زهرمه (zahr-muhra), P., bezoar stone; silicate of magnesia and iron.

² حلبه (hulbah), A., the Fenugreek, *Trigonella Fœnum-græcum*.

³ بهار نارنج, orange blossom.

⁴ بابونه (bābūna), P., Persian chamomile, *Matricaria chamomilla*.

علاج • سپندان و زنجبیل و برچ همه مساری گفته و در سه پاره
گوشت صبح جانور را دهد؛ و بعد هضم آن بگوشت کنجشک و بجه
خطاف عرف ابابیل و مرسیچه¹ بی استخوان و پر در مسکه آلوده بدهد؛
و گوشت خرگوش درین حالت نافع است؛ و روغن زیت الانفاق²
همراه گوشت نافع است؛ و از گوشت مرغ احتراز نماید که بسیار
مضر است *

علاج دیگر * زنجبیل - مصطکی - کر³ - دارچینی - و فلفل گرد - از
هر کدام یک جزء و حرف ابیض⁴ چهارم حصه از یک جزء - شکر طبرزد قدری -
بهم باریک آس نموده و بگلاب حبها برابر دانه فلفل ساخته در ورق گوشت
دهد، نفع بسیار بخشد؛ و طعمه از ملغ و خطاف و خرگوش دهد *

علاج دیگر * حقنه بجوشند⁵ رازیانه و کرفس⁶ و فلفل با روغن تازه و یا
بج کف؛ صحت یابد *

علاج دیگر * جگر گومفند و یا بز با شیر خرسیاه ممزوج کرده و هلیله زرد
دران سائیده خوراند و بدستور تخم سنگ - پشت با شکر طبرزد با جگر
مذکور دهد؛ و این از دواهای پر نفع است *

علاج دیگر * شیاف⁷ - شکر طبرزد - و عسل - و انذروت⁷ - و نمک -
بسیار مفید است *

¹ For مرسیچه? vide note 4, p. 228.

² زیت الانفاق, oil of unripe olives, see *Makhsan*, p. 749.

³ For گرد for چوب P., *Areca catechu*, the Betel-nut?

⁴ حرف ابیض, (*hurf*) A.; the White Mustard, *Brassica alba*.

⁵ کرفس (*karafs*), A.; celery, wild or cultivated, *Apium graveolens*.

⁶ شیاف (*shayāf*), A., suppository.

⁷ انذروت (*anzarūt*), A., the Sarcocolla of the ancients, a gum obtained from a species of *Astragalus*

علاج دیگر * شیاف پیده خوک خاصه برای باز خوب است *

علاج دیگر * اگر جانور را اثر حرارت ظاهر باشد، عوض نمک در صافی

و شیاف و حنظل هلیلۀ زرد داخل نماید؛ و چرخ و شاهین و ببحری را

جهت صافی قدری از نوشادر با شکر و روغن گاو دادن بسیار نفع کند -

والله اعلم *

باب هفدهم

در معالجهٔ امراض دمه مشتمل بر چهار فصل

فصل اول در معالجهٔ دم گرفتن جانوران: این مرض از دود و خاک خیزد و از بی‌تیماری باز دار * علامت آن بود که آب از بینی جاری باشد و آواز گرفته شود و چون جانور بطپد نفس برو تنگ شود چون دمه * علاج آن بود که در دو دانۀ مریز با یک قیراط فلفل گرد بهم سائیده و در پارچه بیخته با انگبین معجون کند و جانور را گرفته آن را در کام و دهان او بمالد تا قی کند؛ و بعد از فراغ آن دهانش را بشوید و طعمه بروغن زیت و شیر خرمزوج کرده و بدان آلوده در چند طعمه بدهد صحت یابد - انشاء الله تعالی؛ و گوشت ماکیان هیاه خوب است *

فصل دوم در تنگی نفس جانوران * علاج آن بود که فلفل و بادیان¹ و بورهٔ ارمنی و نمک هندی همه را بهم برابر بسای و بیامیز و جانور را گرفته بر بند و زبان او را بروغن گاو چرب کن و آلودگیها را از زبان او بخلال چوب بید پاک کن * پس دهان جانور را بپارچه مالیده از نم خشک کرده بعده دوا را در دهان و کام بمال و تا ظهر پیش آفتاب دار؛ آنگاه

¹ بادیان (bādiyān), P., the Star Anise of China, *Illicium anisatum*.

آب پیش بنه تا بخورد * و خون ماکیان سیاه بروغن نیلوفر بیامیز و گردن ماکیان دران آلوده بخوران: به شود *

علاج * زنجبیل چینی - نوشادر - و سرگین^۱ سگ خشک و سفید شده، از هر کدام یکدم - بشیر زنی که دختر داشته باشد ممزوج کن و ازان پانزده حب ساخته که هر کدام برابر فلفل باشد در گوشت میش چهار حب روز اول بده، و گرسنه دار، و آب پیش بنه، و بعد از نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه و یا کبک و یا کبوتر بچه فربه سیر کن؛ یک روز در میان کرده پنج حب دیگر بده * علی هذا میداده باش * در هفته سه روز دوا بده و سه روز ناغه کن * و بعد از فراغ شدن، یک هفته دیگر از گوشتهایی که گفته شده بده، و بروغن کفجد آلوده و سرگین سفید شده سگ پاشیده بدان سیر کن؛ به شود *

فصل سیوم در معالجه دمه که بلغم باشد و باد * این مرض از دادن گوشت گاو و گوشتهای سرد و مسکه خیزد * علامت آن بود که آواز خرخر در گلوئی جانور پیدا شود و چون دهانش را باز کنی بلغم در او باظر آید و اگر انگشت در حلق او کنی بر از بلغم بر آید *

علاج آن بود که شکر فانیذ^۲ یکدم در سپرز بزغاله سرخ اندر کنی و سه لقمه ازان سپرز بدهی و آنروز گرسنه داری و بهمان اکتفا کنی * روز دیگر بگوشت میش بروغن کفجد آلوده سیر کن؛ به شود *

علاج دیگر * سپندان سفید و دار فلفل از هر کدام دانگی، سائیده به بیز و بیست و یکدانه مویز با این داروها یکجا کرده بکوب؛ و بقدری

^۱ فضله، سرگین.

^۲ sugar-candy، فانیذ.

شهد خالص ممزوج نموده در گلولی جانور بریز، و زمانی بر چکس ببند تا قی کند و بلغم بسیار بر آرد * چون از قی فارغ شود آب شیر گرم پیش جانور بده تا بر غیت خود بخورد؛ و زنه از جانور قی کرده را غسل نیکو نیست * و بعد نماز ظهر بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده سیر کن و اگر در قی کردن جانور سست گردد آنرا قدری مسکه در گلویش پیش از سیر کردن بریز تا بحال آید * و روز دوم ناهه کن که قی متواتر جانور را ناتوان گرداند؛ و آنروز بگوشت گاو و یا بگوشت میش بخون آلوده یک خوزه سیر کن * بعد صبح، روز سیم، این سفوف را در سه ورق گوشت بده تا بلغم را نضج داده در سینه یکجا کند و در روز قی تصدیع بباز نرسد و آسان بر آید * بادیان سه ماشه - ایرسا¹ که بیخ سوسن باشد یکدرم - اصل السوسن دو ماشه - صمغ کندر یکماشه - نمک هندی یک ماشه - نبات دو درم - همه اجزاء را باریک آس نموده نگهدارد؛ و این را فقیر بر باز آزموده است *

علاج دیگر * آب سوسن نیم توله - آب کندل² شش ماشه - پوست کوفتاری و دو درم - بکوب و با آن آبها به پز و با دوازده جز غسل بقوام آورده معجون کن و قدر پنج دنگ باز را بده اگر کلان بود؛ میانه را سه دنگ بده؛ با چهار دنگ شیر زنان آمیخته * و خون ماکیان سیاه با این داروها بیامیز و بده؛ به شود * اگر همراه طعمه خورد بهتر، و الا در حلقش بریز * و اگر ازین دارو فضل جانور زرد و یا سیاه رنگ شود، آنرا بزده تخم مرغ و یا روغن زیت بیامیز و گوشت خوک بدان آلوده تا سه روز بده؛ به شود - انشاء الله تعالی *

¹ ایرسا (*īrsā*), A., *Iris germanica*.

² کندل, *kundal* is the Hindī name for *sakbīnāj*, the *Sagapenum* of the Greeks.

علاج دیگر * صمغ عربی - کثیرا¹ - هزار درمان خشک - از هر کدام یکدرم باریک سائیده و با سه درم روغن گاو کهنه² تیز شده² بیامیز و سه حصه کن؛ ازین داروها نیم درم با یکدرم روغن گاو بیامیز و برین بقیه تا سرد شود و یا در ظرفی کن و آن ظرف را در آب سرد بقیه تا دوا منعقد گردد؛ و جانور را گرفته در گلولی او فرو بگذران و همچنان در قباچه بسته دار؛ و میخ در دیوار بزن و جانور را سر بالا و دم طرف زمین و پشت بدیوار کرده بیاریز و بعد از آن از قباچه بر آر و تا نماز عصر گرسنه دار * و بعد از آن بگوشت ماکیان سیاه سیر کن و گردن ماکیان بشکر طبرزد آمیخته بده؛ در شش روز سه روز بده و سه روز ناغه کن؛ و روز ناغه گوشت بروغن بنفشه و نیلوفر آلوده بده؛ مجرب است *

علاج دیگر * شش روپا خشک کرده - و بیخ سوسن - و شکر طبرزد - خورد بسا و به بیز و در سه لقمه گوشت قدر نیمدرم ازین دارو بده و زمانی بدار تا هضم کند * بعد از گوشت ماکیان سیاه سیر کن؛ به شود *

علاج دیگر * فلونیا³ تنها در چند پاره گوشت بده و هیچ طعمه دیگر مده تا که این لقمه را هضم کند؛ آنگاه بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن بنفشه آمیخته سیر کن؛ و لیکن بعد از یکدو پدخال سیر کن تا دوا اثر کند * علاج دیگر * قرنفل سائیده در سه پاره گوشت بده به شود؛ اما در شش روز سه روز بده *

¹ For کثیرا (*katirā*), the gum of *Cochlospermum gossypium*, sometimes called White Silk-Cotton Tree?

² تیز شده; *e.*, kept for some years; it is said to produce sneezing.

³ فلونیا; see page 299, note 1.

علاج دیگر * مورچه خشک کرده قیراطی ازان خورد بسا و در سه پاره گوشت گوسفند جانور را بده و بدار تا هضم کند و بعده آب شیر گرم تا نیم روز پیش او بده * بعد ازان سیر کن گوشت میش تازه گرم بخون او آلوده بده - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * بریاره¹ بکتوله - و بینج نیلوفر یک قوله - بینج اسکندسه² دانگی - قلیا دانگی - قرنفل و مومیائی و تخم کرفس و شنجرف از هر کدام دانگی - همه را کوفته باریک آس نموده بآب گولی بندد جانور کلان را قدر نخود و خورد را برابر ماش صبح گرفته و دهنش را وا کرده در حلق او فرو دهد چون یک پبخال کند بگوشت ماکیان سیاه بخون او آلوده سیر کند * و در شش روز سه روز بنوبت دوا دهد به شود *

علاج دیگر * اگر دمه باشد شگرف در شیر بز سائیده همراه طعمه بخوراند به شود *

علاج دیگر * بیدیهوئی و مومیائی و قنبیل مسامی بهم آمیخته برابر نخود گولی سازد * جانور کلان را برابر نخود در ورق گوشت گوسفند بخوراند و بعد هضم کردن بگوشت میش سیر کند به شود *

علاج دیگر * دخترى که اول مرتبه او را حیض آمده باشد لته خون آلوده او را بگیرد و در شیر خر تر کرده و فشرده و قدر یک سرخ غسل بلاد دران ممزوج نموده و چند ورق گوشت گوسفند بدان تر کرده جانور را بخوراند و هرگاه هضم کند بگوشت گوسفند سیر کند اما آب کم و شیر گرم باید داد به شود و مجرب است *

¹ بریاره (or baryāla), H., *Sida cordifolia*.

² اسکندسه (asgandh), H., *Withania somnifera*.

علاج دیگر * گاوروهن که آن از زهره گاو بر آید قدر یکدانۀ جو در ورق گوشت بز جانور را بدهد و چون هضم کند بگوشت ماکیان سیاه سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * گاوروهن دو سرخ - مشک و شنجرف از هر کدام یک سرخ - هر سه را بهم سائیده بآب آنار شیرین گولی ساخته در ورق گوشت بز سیاه صبح جانور را خوراند ؛ چون آنرا نیک هضم کند سیر کند ؛ این ادویه را چند بار دادن صحت بخشد - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * بیارد صبر یک سرخ و زیرۀ سفید و گل چنجه¹ از هر کدام نیم سرخ - تخم مالکفگنی دو سرخ - شنجرف نیم سرخ - همه را باریک آس نموده و با مغز سرکنجشک حب ساخته در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ چون نیک هضم کند بگوشت هدهد سیر نمایند ؛ و در یک هفته سه روز دوا را ناغه کرده بدهد *

علاج دیگر * بیارد چند تلخه ساروی (بلقه؟) و صبح روز اول زهره سه سارو همراه طعمه خوراند ؛ و صبح روز دوم زهره چهار سارو ؛ و صبح روز هیوم تلخه پنجم سارو خوراند ؛ اگر خود بخورد بهتر و الا جانور را گرفته در حلقش فرو ریزد و آب ندهد تا هضم کند ؛ پیدخال دیده بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن زیت یا کفجد یا روغن کتان آلوده سیر نماید * باشه را روز اول تلخه یک سارو و روز دوم دو، و روز سیوم سه زهره دهد ؛ دمه دفع شود *

علاج دیگر * مردار سفک و مشک و شنجرف از هر کدام یک سرخ - کانور و گهنکچی سفید و مومیائی از هر کدام نیم سرخ - همه را یکجا کرده

¹ چنجه (chamba or champa) H., *Michelia champaca*.

² ساروی ابلق probably the Pied Starling (*Sturnopaster contra*).

بآب لیمون سائیده گولی ساخته در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛
چون نیک هضم کند ، بعد ازان بگوشت ماکیان سیاه سیر نمایند * و اگر
احتیاج بار دیگر باشد ، بعد چهار روز این دوا را دهد ؛ زنجبیل دو سرخ -
قرنفل یکسرخ - صبرزد نیم سرخ - مصطکی یک سرخ - هر چهار
اجزاء را بهم سائیده در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛ تا هفت روز
متواتر دهد - انشاء الله تعالی دمه دفع شود *

علاج دیگر * شیر درخت گولر¹ و هیزلی² از هر کدام قدر یک نخود
در یک ورق گوشت جانور را خوراند ، و بعد هضم شدن بگوشت کبوتر
میر نمایند *

علاج دیگر * شیر درخت نربسی³ که آن قسم جدوار⁴ است زهردار ،
قدر نیم سرخ - بشیر مذکور سائیده در یک ورق گوشت جانور را خوراند
و بعد هضم شدن سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * بنگ کوهی⁴ سه سرخ - لاک یک سرخ - نبات یک
سرخ - بهم سائیده در ورق گوشت صبح جانور را خوراند ؛ چون هضم کند سیر
نماید *

علاج دیگر * اگر دمه با آواز خرخر در گلو باشد ، بپارد شملیت
و شب آنرا در آب تر کرده صبح آب آنرا از پارچه صاف نموده همراه طعمه
بخوراند ؛ و اگر فخور در حلق جانور چکاند ؛ به شود *

1 گولر (gūlar), H., the wild fig tree, *Ficus glomerate*.

2 هیزلی, word not traceable.

3 نربسی (nirbisī), H., *Aconitum palmatum*; جدوار (jadwār), A., *Delphinium denu-*
datum.

4 بنگ کوهی, syn. of شوکران (shavkarān), A., the Spotted Hemlock, *Conium maculatum*.

علاج دیگر * بیارد تلخه خرگوش و گوشت بدان آلوده سیر کند
دوسه مرتبه ؛ صحت یابد *

علاج دیگر * پوست بویاره یک سرخ - مشک یک سرخ - کافور
نیم سرخ - شنکرف یک سرخ - هر چهار دارو را یکجا بهم آس نموده
در یک ورق گوشت جانور را خوراند و چون هضم کند آنگاه بگوشت
کنجشک کالدار سیر نماید ؛ به شود *

علاج دیگر از افغان * برچ قدر یک نخود - نمک سونچر قدر یک
نخود - صبر زرد نیم نخود - قرنفل نیم سرخ - هر چهار ادویه را کوفته بآب
شیر گرم گولی ساخته جانور را خوراند * بعده آب پیش او بنهد تا بخورد
و تا ظهر گرسنه دارد * بعده بگوشت ماکیان سیاه بخون او در روغن کنجد
آلوده سیر کند ؛ به شود *

فصل چهارم در معالجه دمه شش * و این مرض از گرمی و خشکی
و گرده و خاک بود * علامت آن بود که چون جانور بطبید و نفس بر شش
ناغند پیوسته گوشه های دهان را کشاده دارد *

علاج آن بود که گوشت کبوتر سرخ دم دار¹ باین نوع بدهد ؛ کبوتر
سرخ را حوصله بسرکه انگوری پر کن و گلولی کبوتر را بریسمان بر بند و تمام
شب نگهدار و صبح بگوشت آن جانور را سیر نما ؛ اگر خود نخورد ، گرفته
از حلقش فرو بگذران ؛ به شود *

علاج دیگر * بیار شیر خر سیاه و بروغن کنجد بیامیز و بر آتش بنه
تا گرم شود ؛ و گوشت ماکیان سیاه و گوشت بز یکجا کرده زمانی در شیر
و روغن تر کن و جانور را بدان سیر نما ؛ در چند طعمه به شود *

---

¹ کبوتر سرخ دم دار ؛ not intelligible.

علاج دیگر * شش گرگ را خشک کرده و با قدری کتیرا¹ و شیر خر سیاه آمیخته گولی قدر مغزپسته سازد و هر روز یک حب ازان میداده باشد و بگوشت ماکیان سیاه سیر کند به شود و این معالجه جالینوس حکیم است و آزموده صد فشرش مغربی است *

علاج دیگر * مشک خالص یک مثقال و نیم و بوره ارمفی و مردارسنگ و هزار درمان خشک از هر کدام دانگی همه را باریک آس کرده در سه لقمه گوشت گوسفند بدهد و هر چند روز که مداومت این دوا را نماید طعمه از گوشت گاو بروغن نیلوفر آلوده بدهد مجرب است *

علاج دیگر * دو دانگ شکر طبرزد با دو دانگ هزار درمان خشک سائیده به بیز و در سه لقمه گوشت گوسفند بدهد و آب پیش جانور بنه و تا ظهر گرسنه دار * بعد ازان بگوشت ماکیان سیاه بروغن بنفشه آلوده سه روز متواتر بدین سیر کن و همین دوا باید داد *

علاج دیگر * ستر² در شیر عورت تر کن و از پارچه صاف کرده و طعمه در آن تر نموده بده - انشاء الله تعالی در هفت طعمه به گردد *

علاج دیگر * بيار ترب و اندرونش را کاویده روغن کنجد و روغن گاو خوش³ و شیر خشت قدری دران انداخته بر آتش بنه تا کف کند و گوشت میش گیاه خواره⁴ دران کف روغن آلوده بخوران به شود انشاء الله تعالی *

¹ کتیرا *Cochlospermum gossypium*.

² ستر (sa'tar), also written صتر or زعفر, A., *Thymus serpyllum*. See Watt, Vol. VI.,—Part IV, p. 48, under *Thymus*.

³ گاو خوش; this word recurs more than once - can it be an error for میش?

⁴ گیاه خواره i.e., fed only on grass and not on grain.

علاج دیگر* تخم بریاره یکسرخ با روغن السی آس نموده گولی بسته از حلق جانور بگذرانند و بعد پیتخال کردن سیر نمایند بگوشتی که معتاد آن باشد و در یک هفته سه روز دوا دهد - نافع است *

علاج دیگر* نیل و سمه و مومیائی و بیر بهرئی هر سه سائیده و گولی کرده صبح در ورق گوشت گوسفند خوراند و چون هضم کند طعمه گوشت گوسفند در شیر خر سیاه تر کرده سیر نماید - به شود *

علاج دیگر* صمغ عربی و گل ارمنی با قدری روغن کفجد و لعاب بهیدانه حل نموده همراه طعمه جانور را خوراند ؛ دمه شش دفع گردد *

چند نسخه دوا که بر هر دو نوع دمه عامل است اینجا نوشته شده *

شب اول باید که جانور را روغن سرشف در بینی چکاند و صبح برگ درخت جیت فشرده و آب آن چند قطره در سوراخ بینی جانور چکاند و در آفتاب بندد و دمچه بز در پای باز دهد تا بقوت مفقار آنرا برگذارد و زرد آب از دماغ جانور بر آید * بعده بگوشت کهوتر و یا فاخته سیر نماید *

علاج دیگر* آب چرچره نیز در دماغ جانور چکاند بدستور صدر ؛ همین عمل کند *

علاج دیگر* قلخه خرگوش خشک کرده و یکسرخ ازان با نیم سرخ کافور و دوسرخ نوشادر همه را یار کن، و باریک کرده در یک ورق گوشت گوسفند صبح جانور را خوران * چون نیک هضم کند بگوشت هدهد و یا گوشت چپاکه ¹

¹ the spotted owl (*Athene brama*): called in the Derajat (where it is a quarry for the Common-, the Red-headed Merlin and the Shikra) *chhapākī*, vulgar for *shapākī*. A Derawal falconer, when he takes one of these little owls with his hawk, washes his hands in its blood; his hands thenceforward will cure the disease *shapākī* when passed over the spot. Vide also note 2, p. 296

و یا گنجشک هزارداستان کاکلدار¹ سیر نماید ؛ هر دو قسم دمه دفع شود
بامر الله تعالى * و این وزن جانور کلان است و ریزه را نصف آن *

علاج دیگر * روغن پنبه دانه شب در دماغ جانور چکاند و صبح کندس²
کوفته بماسوز باریک در هر دو سوراخ بینی جانور بدمد و بر آفتاب بندد
تا زرد آب از دماغ بریزد و بعده سیر کند *

¹ گنجشک هزارداستان کاکلدار¹; this is most probably a species of lark. The term *hazār-dāstān* is properly applied to the Persian bulbul or nightingale (*Daulias Hafsi*) to distinguish it from the bulbuls of India.

² کندس = گندش.

باب هزدهم

در امراض جگر مشتمل بر پنج فصل

فصل اول در معالجهٔ سدۀ جگر * علامت بستگی جگر و ورم آن، و تشنگی بسیار، و قبضیت، و استخوان سینه بیرون بر آمدن *

علاج آن بود که پره‌های زیر سینه دور کرده و صندل سفید و سرخ بآب جو و مصطکی و سرکه بهم مالیده ضام نمایند؛ نافع است *

علاج دیگر * لاک مغسول که هفت مرتبه شسته و در آب سائیده و خشک کرده باشد - و ریوند چینی - و گل سرخ - و بیخ کاسنی - همه را مساوی در آب جوشانیده و آب آنرا صاف نموده بنوشاند؛ و طعمه از زردۀ تخم مرغ و آرد عدس ممزوج نموده بشکر طبرزد دهد؛ و گاهی از گوشت لطیف بآب جوشندۀ عدس باید داد؛ به شود *

علاج دیگر * زرشک و بیخ علیق¹ و جوشندۀ آن خوراندن نفع بسیار بخشد *

---

¹ بیخ علیق ('ullayq), A., the roots of *Rubus fruticosus*, the Blackberry or Bramble.

فصل دوم در معالجه درد جگر جانور * علامت آن بود که زیر کف پای جانور سرد نشود و شبها زیاده گرم باشد چنانکه دست بازدار از آن گرمی آگهی یابد *

علاج آن بود که قدری ریوند چینی و آب بیخ کاسنی بهم ممزوج نموده طعمه بدان تر کرده دهد ؛ و اگر از سبب تلخی، ریوند نخورد، پس از بیخ کاسنی لعاب گیرد و ریوند را جدا کوفته در ورق گوشت خوراند و طعمه بلعاب مذکور تر کرده بدان سیر نماید ؛ و قدر خوراک ریوند باز را چهار سرخ است *

علاج دیگر * انگور سوده دانگی در یک ورق گوشت گوسفند بدهد * چون هضم کند طعمه از گوشت خوک و یا خرگوش و یا گوشت تدره ماده و ماکیان سیاه در شیر خر تر کرده دهد ؛ معجرب است *

فصل سیوم در معالجه خورد و گذار * این مرض از سردی افتد و از گوشت گاو و بی وقت سیر کردن * علامت آن بود که جانور همه گوشتها خورد و بکار می برد ولی همواره میگذارد * باید دانست که هر طعمه که باز از آن خورد موجب معتاد خود، نصف را بحساب پیخال زند ؛ اگر چنین باشد نشانه تغذیرستی است ؛ و اگر زیاده از مقدار نصف در پیخال آرد آن از درد مذکور است * هرچند پیخال زیاده از طعمه زند بیماری در باز کار کرده باشد و فضلا تنگ و شاخ شاخ بود *

علاج آن بود که زرده تخم مرغ در ظرفی کنی و چنان بدست بزنی که حل شود ؛ و گوشت گوسفند بدان آلوده سیر نمائی ؛ در چند طعمه صحت یابد *

علاج دیگر * روغن زیت و روغن کنجد سفید و انگبین همه را یکجا کرده بزن و در گلولی کبوتر فرو ریز تا پر شود و گلولی کبوتر را بریسمان بند و بیاویز و روز دیگر بگوشت آن باز را سیرکن * سه روز این معالجه را بدما و آب نده ؛ و اگر گوشت غیر آب دیر هضم کند آب آهن تاب بده تا به شود *

علاج دیگر * فلفل گرد سفید نیم دانگ - قرنفل نیم دانگ - مشک یک جو - همه را نرم سائیده در سه پاره گوشت باز را بده ؛ نافع است *

علاج دیگر * گوشت سگ بچه که چشم وا نکرده باشد و گوشت خار پشت و دل و جگر مرغ سیاه بروغن زیت آلوده بده ؛ به شود *

علاج * هنگدان ماکیان سیاه در شیر زنی که پسر داشته باشد یک شباروز تر کند و روز دیگر گوشت بدان آلوده باز را خوراند ؛ و اگر نخورد در حلق فرو برد ؛ به شود انشاء الله تعالی *

فصل چهارم در لاغری که از خشکی سینه بود و معالجه آن * بدان لاغری که از سبب خشکی سینه بود غیر حرارت نیست *

علاج آن بود که بیارد شیر عورت پسر دار و گوشت گوسفند در آن تر کرده خوراند *

علاج دیگر * شیر بز سیاه و یا سرخ به همراه گوشت خوراندن بسی نافع است *

علاج دیگر * شیر گاو تنها قدر دو توله - در آن اندکی شیرخشت حل کرده همراه نازنه دهد؛ مفید است * چون از پیخال کردن فارغ شود آب شیر

گرم پیش او بنهد، و چون صاف گردد بگوشت کنجشنگ کاکلدار و یا گوسفند یا کبوتر بچه فربه سیر نماید *

علاج دیگر * مشک نیم سرخ - قنخ مرغ یکماشه - کافور دو سرخ - شیور عورت دو درم - بهم حل کرده گوشت بدان تر کرده جانور را خوراند - فربه شود، انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * شیر خر ماده سیاه - و شیرۀ جو مقشر - و آب کدو - بهم ممزوج نموده بجانور همراه طعمه خوراند؛ و برگ اسفناج که در هندی پالک¹ نامند و برگ کشیز و برگ بید و امثال آن جانور را باید نشانید؛ و داغ کردن هر دو جانب منسر متصل ناظرین² بهتر است؛ و داغ پیداشانی که بچوب مورد کنند نیز نافع است *

فصل پنجم در فربه کردن جانور لاغر *

علاج آن بود که شاش کودک با آب مساوی ممزوج نموده هفت سفالپاره، سوخته آتش، در آن سرد کنی و از پارچه صاف کرده صبح گوشت بز در آن تر کرده سیر نمائی؛ اشتها و هاضمه بسیار آرد و در اندک وقت فربه گردد *

علاج دیگر * شنکرف یک سرخ در شیر بز سائیده همراه طعمه دهد زود فربه شود؛ و مشک قدر یکدانۀ جواری همراه طعمه دادن نافع است *

علاج دیگر * بیض بویاره بر سنگ مالیده و در آب آن طعمه تر کرده خوراند؛ اما قدری آب در شیرۀ آن داخل نماید؛ به شود *

¹ پالک (pālak), H., *Spinacia oleracea*, Garden Spinach. اسفناج (isfināj), P. and A.

² ناظرین the two eyes.

علاج دیگر * روغن دست کش نام این روغن است : — کفجد کوفته و روغن از آن فشرده بر آرد و قدر سیوم حصه شیر بز در آن داخل نموده بر آتش نرم شیر گرم نماید و گوشت در آن تر کرده بدهد - انشاء الله تعالی فربه گردد *

علاج دیگر * شیر بز سیاه بکتوله - برگ ربیعان، عرف تلسی سیاه، هفت برگ - آب ازان بر آورده شیر مذکور را ممزوج نموده همراه طعمه خوراند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * شیر کوله نارنجی¹ دوسرخ - مشک نیم سرخ - شنبجرف نیم سرخ - هر سه اجزاء را بهم یکجا کرده صبح در یک ورق گوشت جانور را خوراند، و چون نیک هضم کند بطعمه معتاد سیر نماید - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * گوشت خوک صحرائی اگر بهمرسد هر صبح طعمه ازان بجانور خوراند؛ در چند خوراک به شود * اما گوشت مذکور ثقیل است، زیاده نباید داد؛ و جانور لاغر را هضم کردن دشوار است *

علاج دیگر * سهاگه بوداده قدر یک سرخ - مودار سنگ یک سرخ - بخون انگشت میر شکار حل نموده همراه گوشت جانور را خوراند * چون نیک هضم کند بگوشت گوسفند سیر نماید؛ به شود *

علاج دیگر * لاک یک توله - مومیائی و مشک از هر کدام چهار سرخ - شنبجرف چهار سرخ - همه را یکجا کرده قدر چهار نخود گولی کند؛ هر روز هلی در ورق گوشت جانور را خوراند - به شود *

1 کوله نارنجی H.; kaunlā or kanlā, are sweet oranges.

علاج دیگر * پوست هلیله کابلی یک ماشه بروغن السی¹ سوده گولی ساخته صبح بدستور صافی از حلق جانور فرو برد، و بعد زمانی آب پیش نهد؛ اگر نخورد نائزه کند * چون صاف شود بگوشت بز آبداره کرده سیر نمایند؛ به شود *

علاج دیگر * خونابه که زیر گوشت فربه در ته ظرف میماند، گوشت گوسفند در آن تر کرده جانور را خوراند فربه شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * تخم مرغ خانگی که تازه باشد آن را در آب جوش نموده و پوست از آن دور کرده و زرده آن را بروغن گاو و روغن بادام حل کرده عوض طعمه جانور را بهمان سیر نماید؛ و بگوشت زنده آخر روز سیر کند - به شود *

علاج دیگر * از مرزا نتهو بیگ * اگر جانور لاغر باشد و بهیچ دوا فربه نگردد آن را چند لقمه از گوشت جانور که در هندی چپاکه² نامند سیر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * قدری شیر خر گرفته و سرگین موش در آن حل کرده صبح جانور را در نائزه دهد؛ و بعد چند پیخال آب پیش باید نهاد تا خود بخورد؛ و چون صاف شود بگوشت بز سیر کند *

علاج دیگر * روغن ترب همراه طعمه خوراندن نفع بسیار کند؛ و آن را این طور سازند که آب بیخ ترب را با روغن بادام و کفجد مساوی بجوشانند تا آب فانی گردد و روغن بماند؛ پس سرد کرده و گوشت بدان آلوده جانور را سیر نمایند - انشاء الله تعالی فربهی مکمل آرد *

¹ السی *alsi*, H., linseed (*Linum usitatissimum*).

² چپاکه *vide note 1*, p. 289.

باب نوزدهم

در امراض دل مشتمل بر چهار فصل

فصل اول در معالجه بیماری دق * سببش آنکه چون صیاد جانور را در دام افتاده بیند از غایت فرحت خود را بر بالای جانور بی اختیار اندازد و جانور را بسختی تمام از دام بر آرد و چشم را نا دوخته در روی جانور بسیار نگاه کند ؛ و نیز از میز شکار کاهل که برای رام شدن تا دیر چشم باز را بسته دارد و با جانور درهتتی کند ، علت مذکور بهمرسد * علامت آن بود که جانور آماسیده و خیره بود و همواره قرش روی ؛ و بالهای^۱ بالای چشمهایش برخاسته ، و پر بازوها بر آورده بود ، و گوشت کمتر خورد و می کاهد و اکثر بآستانه خانه نظر بسیار کند *

علاج آن بود که مدام آب بر جانور افکني و طخار آب پیش نهاده باشي و از گوشت همه مرغان دهی غیر گوشت عک *^۲

علاج دیگر * سعد کوفی و تخم کرنج^۳ و ریوند و زعفران و عود قماري^۳ از هر کدام دانگی ، همه را نرم کوفته به بیز و بگلاد سه گولی کن و با مسکه

^۱ پر for بال .

^۲ تخم کرنج (karanj), H., the seeds of Pongamia glabra.

^۳ عود قماري ('ūd qamāri), pale-coloured aloes-wood.

چرب کرده در حلق جانور فرو ده و چند ساعت گرسنه دار و آب پیش جانور بنه و گوشتهای اقسام و متبدل بروغن سرطان آلوده بده و بدان سیر کن و در چند مرتبه دوا کردن به شود و دلالت و نوازش کردن باز را لازم است *

فصل دوم در معالجه بیماری گاهش * این مرض از گرمی و خشکی خیزد و نیز از سردی و خشکی و در آب تر شدن بسیار بهمرسد * علامت آن بود که جانور همه گوشتها برغبت خورد و نیکو هضم کند ولی در تن می‌کاهد و آب بسیار خورد و از آب بشکیند^۱ و در پیکال رگهای سرخ بود و خود را بسیار خارد و بیفشاند و شپش در ریزه بالهایش^۲ افتد *

علاج آن بود که سه من^۳ گوشت فربه در دیگ سنگین یا در دیگ سفالین کن و آن دیگر را بگل حکمت اندوده نما و پر آب کرده آنقدر بجوشان که گوشت از استخوانها بریزد پس فرو آورده بنه تا سرد شود * بعده سر دیگ را بکشا و گوشت بیرون کن و آب گوشت را در طغاره کن و پیش باز بنه تا بخورد و تشنگی ساکن گردد و بعده بگیر روغن گاو خوش^۴ و دوسه حب بساز و برین بنه تا منعقد گردد پس بگلولی جانور فرو نه و دیگر هیچ مده و تا دیر گرسنه دار و آنگاه بگوشت میش گیاه خواره بروغن شیر پخت آلوده بده و سه روز بهمین دستور سیر نما به شود * **علاج دیگر *** کفشد و شحم حفظ و صبر زرد و شنکرف رومی از هر یک نیمدرم همه را نرم بکوب و ببیز و سه روز در گوشت پارهها صبح جانور را

^۱ از آب بشکیند ; the author apparently by this means, "avoids bathing"; he has just stated that in this disease the hawk drinks inordinately.

^۲ Vide note 1, p. 297.

^۳ Man; an obvious error.

^۴ گاو خرش ; the author has used this obscure word, or phrase, several times.

خوران ؛ و بعد زمانی بگوشت کبک و یا گوشت تپهو و یا گوشت خوک
 بچه بشیر کار سیاه یک شباً روز تر کن و دیگر روز بدان سیر کن ؛ به شود *
 علاج دیگر * فلونیا^۱ دو دانگ بمیان گوشت بده، و بعد زمانی بگوشت
 میش گیاه خواره بروغن کنجد سفید آلوده باز را بدان سیر کن ؛ و در جانی
 باز را نشان که آواز مردم در آنجا نشنود ؛ خصوصاً در شب احتیاط زیاد
 لازم است *

فصل سوم در معالجه بیماری خفقان * و آن دل تنگی است *
 علامت آن بود که جانور نفس متواتر و زود بکشد ، و منخرین که هر دو
 سوراخ بینی را گویند حرکت تند کند ، و سر استخوان سینه که زورق عبارت
 از آنست بسرمت زند و طپش دل ظاهراً معلوم گردد *

علاج آن بود که گل ارمنی و گل مخثوم^۲ و لعاب تخم ریحان و آب
 انجیر در گلاب تر کرده جانور را بنوشاند و بروی سبزیها و علفهای سبز
 بخواباند و طعمه از زرد قضم خام کبوتر خانگی که پوست در شکم پخته
 فشرده باشد بدهد، و گوشت چوزه که پرو بال بر نیارده باشد نافع است *

علاج دیگر * شیر خشت با قدری زرشک و عذاب در شیر بز حل کرده
 در نائزه عوض صافی بکار برد ؛ نافع ترین چیزها است *

فصل چهارم در معالجه هول دل عرف کهنه * این مرض از جگر
 حرارت خیزد و از بسیار خون دادن و از گوشت گوسفند و گوشت

^۱ *فلونیا* vide note 3, p. 182. This word is properly the name of a soothing electuary, principally composed of opium and hemp. It is so called after its inventor, Philon of Tarsus, a contemporary of Augustus.

^۲ گل مخثوم , a variety of *gil-i armanī* or Armenian bole.

چرکین خورائیدن * علامت آن بود که جانور چون بطبد گوشه های دهان را باز دارد *

علاج آن بود که جانور را فرو گیری و کام و دهانش را نیکو ملاحظه کنی که چیزی در آنجا چسبیده نباشد، و اگر باشد نیکو پاک کنی؛ و ریوند چینی یکدانگ - کافور نیمدانگ - صبر زرد دانگی - فلونیا دو دانگ - گلسرخ^۱ همه را باریک آس کرده به بیز و آب گشنیز و آب انار ترش و شیرین تر کرده با انگبین صاف و روغن بنفشه معجون کن و سه پاره نموده بگلوئی باز فرو بگذران و زمانی بردست دار * بعده بگوشت میش گیاه خواره بروغن بنفشه آلوده سیر کن *

علاج دیگر * ریوند چینی و صبر زرد و شکر طبرزد از هر کدام دانگی در میان قدری مسکه کن و بر یخ بنه تا سرد شود و منجمد گردد * پس از گلوئی جانور فرو بگذران؛ همه روز بعد شیر خرسیاه بروغن گنجد سفید بیامیز و بجوشان و بنه تا سرد شود؛ آنگاه بگوشت ماکیان سیاه و گوشت یکک از آن روغن آلوده سیر کن *

علاج دیگر * زهره خرگوش نیمدانگ - خایه کشف و ریوند چینی و صبر زرد از هر کدام دانگی - بخون شبیرک و شیر زنی که پسر داشته باشد آن همه را بهم بسای تا چون مرهم شود، و حصه سیوم از آن بگوشت ماکیان سیاه بده؛ به شود *

علاج دیگر * شکر طبرزد یکدرم - زعفران شاخ نیمدانگ - کافور یک نخود - در میان مسکه گولی کرده در حلق جانور بده * اگر قابستان باشد

^۱ گلسرخ, silicate of alumina and oxide of iron; bole rubra or red chalk.

ریگ سرد پیش نشیمن باز بریز تا بر آن نشیند ؛ و اگر زمستان بود پوست
گوسفند برّ پیش جانور بنه تا بر آن سینه نهد و نشیند که نفع بسیار دارد ؛
انشاء الله تعالی به شود * و چون جانور از گوشت خوردن باز ماند بیماری
سخت است و نا امید ؛ طلب جانور دیگر کن که علاج اثر نکند *

باب بیستم

در معالجهٔ امراض جلد مشتمل بر چهار فصل

فصل اول در معالجهٔ شپش که در پره‌های جانور بهم رسد *
جانور را بسته داشتن و گوشت‌های ناپاک دادن و دست چرب و ناشسته
در پرها مالیدن و چرکین داشتن سبب این مرض است * علامت آن بود
که جانور را موی قفا بر خیزد و ریختن گیرد، و خود را بسیار خار و بسیار
افشاند و نرم پر^۱ بریزد و موی پیش نیفه بر کند *

علاج آن بود که پارهٔ زرنیخ فارسی خورد بکوبی و بغالیهٔ مشکین عرف
چوا^۲ بیامیزی و بر قفای جانور ضماد کنی؛ و اگر زمستان باشد در خانه
گرم بر بندی، و اگر تابستان بود پیش آفتاب بندی؛ به شود *

علاج دیگر * قدری دریز^۳ یعنی مویز در آب بجوشان و بنده تا صاف
شود و بر تمام پره‌های جانور بمال و بر آفتاب بند - انشاء الله تعالی همه
شپش بمیرد *

^۱ نرم پر *narm-par*, "down."

^۲ چوا *chaucā*, H., an unguent or fragrant paste of four ingredients (*viz*, sandal, agallochum, saffron, and musk; or ambergris, saffron, musk, and the juice of the flowers of the *Abor tristis*).

^۳ دریز *Fide note 1, p. 226.*

علاج دیگر* بوره ارمني سائیده در نائره کن و در همه پرهایی جانور اندر دم قا به شود *

علاج دیگر* پاره پارچه پاک و سفید بیار و جانور را در آن پارچه پیچیده بر آفتاب¹ بنه، همه شیش در آن کرباس چسپد و جانور خلاص گردد؛ پس پارچه را دور کن؛ به شود *

علاج دیگر* قدری پنبه در شراب تر کرده حلقه دستور در گردن باز چون طوق بانداز و تمام شب در گردنش باشد، و محافظت کن که نیفتد؛ روز دیگر تمام شیش در آن پنبه چسپد و جمع گردد؛ پنبه را از گردن جانور برآر؛ پاک شود *

علاج دیگر* دار فلفل نرم سائیده سه توله - خاکستر سرگین گاو صحرایی² سوخته یک توله، هر دو را بهم بکوب، و در پرهایی جانور با پر مرغ یا کبوتر برکش، و در آفتاب بر بند، پاک شود؛ و اگر پاک نشود، بعد سه روز، یکمرتبه دیگر بعمل آر - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر* برچ کوهی چهار توله - مید³ کوانج⁴ یکتوله - هر دو را با نیم پاؤ آب تر کرده در بیخ پرهایی جانور برکش و در آفتاب بر بند - انشاء الله تعالی پاک گردد *

علاج دیگر* سبوس اجوائین⁴ خراسانی باریک بکوب و در بیخ پرها بماسور⁵ در دم و جانور را بر آفتاب بر بند؛ بامر الهی از شیش پاک شود *

بعده بآب اجوائین غسل ده؛ معجرب است *

¹ بر آفتاب *bar-i-āftāb*, is properly "at the edge of the sun," i.e., half in the shade and half in the sun; at the edge of a shadow cast by a wall.

² گاو صحرایی *wild ox*?

³ کوانج *kiwānch*, H., the Cowhage Plant, *Mucuna pruriens*.

⁴ سبوس اجوائین; *sabūs*, P., is bran. chaff.

علاج دیگر * چند دانه سیر در چند ورق گوشت جانور را بخوران *

علاج دیگر * چرک گوش بچه گرمیش بقدر یکدانه ماش در طعمه جانور را خوراند؛ اما نصف طعمه اول خورانیده در یک ورق دوای مذکور را دهد و بعده نصف دیگر طعمه خوراند - انشاء الله تعالی از شپش پاک شود *

علاج دیگر * بطرطی کند (که در فارسی آنرا دارتو¹ گویند و بکار رنگریزان آید) و بذر الینج و مویر و زراوند طویل * در آب جوشانیده در اصول پر مالد و بر آفتاب نشاند؛ پاک شود *

علاج دیگر * بیار برگ بهانت² و آنرا خشک کرده باریک بکوب و چهار توله از آن با یکتوله برچ کوفته یکجا کن و بماسور³ در بیض پرها بدم و در آفتاب نشان؛ پاک شود *

علاج دیگر * زببق با قدری آب لیمون و یا سرکه برکف دست بمال که یكدات شوند، و نخ پنبه درو تر کرده بر جانور به بند؛ و یا دوای مذکور را در اصول پرها بمال؛ از شپش پاک گردد *⁴

علاج دیگر * گیاهی است در مازندران که مردم آنرا کیکواش⁵ نامند و در فارسی ریوش گویند نرم بساید و در شراب تر کرده در بیض پرها بمالد؛ از شپش پاک شود * اما در آفتاب نشاندن لازم است *

¹ ددری (*durdī*), tartar; بطرطی گند or دارتو¹ (*dārtū*), P., tartar (the acid).

² زراوند طویل (*zarāwand*), P., Long-rooted Birthwort, *Aristolochia longa*.

³ برگ بهانت (*bhānṭ*), H., is *Clerodendron infortunatum*.

⁴ An excellent and common remedy for lice; it is much used by Indian women.

⁵ ریوش or کیکواش; *kaiḥ-wāsh*, in Arabic حشيشة البرافيت, a variety of *dūqas*; see *Makhzan*, p. 662: ریوش not traceable.

علاج دیگر * اگر جانور را شپش بسیار بود و از هیچ دوا بر نیاید، دار
فلفل و کندش از هر کدام یک جزو باریک کوفته و جانور را گرفته و استوار
کرده در اصل پرهایش بدمد و در آفتاب دارد - انشاء الله تعالی در
یک لحظه پاک شود؛ و هر یک این دو اجزا بجای خود برین کرم
عامل است *

فصل دویم در معالجه جرب و آن کراست عرف خارش *

علامت آن بود که جانور موی سینه و زیر نیقه را^۱ بر کند و بخارد *

علاج * آن بود که زهره گوسفند و یا گاو در اصل پرها بمالد *

علاج دیگر * اگر جانور از پر کردن باز نماند، آنرا باید که از پیش سینه
و نیقه^۱ پوها بر کند و تدری سرکه و آب آذر شیرین بر آن اضافه نموده بر
سینه و نیقه جانور بمالد؛ نافع است *

علاج دیگر * چرک گوش بچه گاو میش قدر یکدانگ ماش در ورق
گوشت در بین طعمه جانور را خوراند؛ در چند مرتبه دادن نفع بخشد *

علاج دیگر * هپندان نرم بکوب و بسرکه انگوری حل کرده جای
خارش جانور را بدان بشوی؛ به شود *

علاج دیگر * برگ نیم بیست ورق - کبریت دامغانی دو سرخ - دانگ
حلبه چهار سرخ - همه ادویه را باریک آس نموده بآب نخود گویا برابر
دانگ نخود ساخته صبح یک گرایی در ورق گوشت بز جانور را خوراند،
و چون نیک هضم کند سیر نماید؛ نافع است *

^۱ *نیقه* vide note 1, p. 257. From the context here, it would appear that the term is applied to the feathers between the legs over the abdomen and not to the feathers under the tail.

علاج دیگر * روغن سرشف یک آثار، و سیرفیم آثار، در روغن مذکور سرخ کند، و هر صبح قدری از آن بهر همراه طعمه میخورانیده باشد؛ به شود *

علاج دیگر * زیره سفید و انگوزه و کبریت و شملیت برابر هم، باریک آس نموده بماسور در اصل پر جانور بدمد؛ جرب دفع گردد *

علاج دیگر * برگ مور و دانه های نیم و مردار سنگ و حُضْض¹ مکی و حلتیت و چاکسو² و حب الرشاد³ و کبریت دامغانی همه را باریک آس نموده در بیخ پرها بدم؛ خارش دفع کند *

علاج دیگر * دانه الاجی خورد چهار سرخ - نبات شش ماشه - باریک کرده و بآب انبلتاس⁴ گولی کرده بدستور صافی بکار برد *

علاج دیگر * کبریت دماوندی سه درم - زهره میش و روغن سرشف ده توله - هر دورا بر آتش نرم نگهدارد و چون بهم حل شوند آب تلخه بر آن اضافه نماید و بجوشاند تا آب فانی گردد * پس از پارچه صاف کرده در ظرف سفالین کند؛ هر صبح قدریک ماشه از آن روغن بهر همراه گوشت چغندر جانور را دهد، نفع بین کند؛ مجرب است *

علاج دیگر * جوزبوا و طباشیر از هر کدام دو ماشه - زنجبیل یکماشه - صبر سقوطری دوسرخ - برنگ کابلی یک ماشه - شونیز دو ماشه - شاهتره⁵ خشک چهار ماشه - کبریت دماوندی یکماشه - همه را باریک کوفته

¹ حُضْض مکی (*huḡḡ-i makkī*), extract of *Berberis lycium* or *Berberis aristata*. Vide note 1, p. 208.

² چاکسو (*chāksu*), H., *Cassia Absus*.

³ حب الرشاد vide note 3, p. 255.

⁴ املتاس (*amaltās*), H., is *Cassia fistula*.

⁵ Common in gardens in the Panjab. شاهتره (*shāhtara*), P., *Fumaria officinalis*.

بآب برگ نیم گولی قدر یک سرخ کند، و هر صبح چهار گولی باز کلان را در ورق طعمه خوراند و چون نیک هضم کند سیر نماید؛ و این حیلۀ فقیر است و بتجربه رسیده *

علاج دیگر * جانوری را که خارش بود آن جا را بآب غوره یا آب چغندر یا آب حلبه با یکی ازینها شوئید و روغن بادام و عسل بدانجا مالد و روغن گاو تازه با شکر طبرزد در طعمه دهد؛ نافع است *

فصل سیوم در معالجه شقاق عرف کلنجر * این علت از گرمی و حرارت داروهای گرم که در تولک و یا در شکار دهند خیزد * چون از حرارت آن خون جانور سوخته و سوداوی گردد، چنانچه انسان را جذام عارض شود، جانور را کلنجر بهمرسد؛ اما در هنگام تولک زیاده شود و طول کشد * علامت آن بود که ناخنهای چنگال جانور سفید شود و پردها از ناخن جدا شوند و دانهها بر انگشتان پیدا شود و رنگ منسرحم بطور ناخن گردد، و لاغر شده باز فربه نشود و بعضی پرها باریک و خام و شکننده بر آرد و گوشت خورک و بکار برد و لیکن فربه نگردد؛ و پوست بالای شاق سفید پردها شده بریزد، و سبزی بن مفسر نیز لون بگرداند ¹ *

علاج آن بود که اول از بریدن ناخنهای انگشت خون را کم کند و بعد یک هفته صاف کند بصافیهای مسهل که مخصوص جهت همین مرض نوشته شده *

صافی اول * دارچینی یک ماشه - قریب سفید چهار ماشه - مصطکی یک ماشه - نبات چهار ماشه - همه داروها را باریک آس کرده قدر سه

¹ In this disease the nails also drop out and do not grow again.

ماشه از آن بآب جوشانده عذاب گوی ساخته بدستور صافی بکار برد -
انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * اگر جانور باین به نشود آنرا شنگرف دوسرخ - حله یک
ماشه - مشک قدری - بهم باریک آس نموده بآب کوله فارنجی گوی
برابر دانه عدس سازد؛ هر صبح یک حبه در ورق گوشت جانور را خوراند *
چون آن را نیک هضم کند سیر نماید، و از گوشت میش پرهیزد
که گوشت اسب و شتر و میش سودا انگیزد *

علاج دیگر * صندل یک ماشه - شنگرف چهار سرخ - مشک یک
سرخ - قرفل دو عدد - دانه‌های الچی خرد چهار سرخ - عنبر یک سرخ -
بیربوتی یک عدد - همه اجزاء را باریک کوفته بآب کزنده^۱ گولیا برابر دانه
ماش ساخته نگهدارد و هر صبح در ایام کربز یکحبه میخورانیده باشد
و چون نیک هضم کند سیر نماید؛ به شود *

علاج دیگر * شنگرف چهار برنج - در شیر بز حل کرده و طعمه را
در آن تر کرده سیر نماید؛ به شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * شیوه بیخ بریازه همراه طعمه دادن نافع است *

علاج دیگر، از یار بیگ * چند دانه پلاس پاپره^۲ در روغن گاو برشته
نگهدارد و در کربز همراه طعمه خوراند؛ کلفجر دنع گردن، انشاء الله تعالی *

علاج دیگر از تجربه این فقیر * صافی بیست و چهار سرخ نمک
تنها که در شکار باز ذکر است بنوعی که نوشته شده بعمل آرد؛ این از جمله

^۱ کزنده vide note 3, p. 79.

^۲ پلاس پاپره (palās pāpra), H., the fruit of *Butea frondosa*.

دواهای پُر نفع است : و اگر جانور لاغر باشد چند سرخ از وزن کم کرده دهد و زنهار حذر نکند : مجرب است *

علاج دیگر * فشاره^۱ شاخ بز و ترب در روغن بیدانجیر جوشانیده بر ساق و ناخن چنگال و منسر که پرده دار شوند بمالد : به شود *

علاج دیگر * آب مورد^۲ و^۳ دن^۴ که آن نیز قسمی از عنبر است بهم ممزوج نموده بر موضع پرده دار ضماد نماید : به شود *

علاج دیگر * زرده تخم کبوتر و مغز پسته در روغن بادام بهم ممزوج نموده بر موضع پرده دار ضماد کند : به شود * اگر جانور، چنگال را بمنقار خود کندن گیرد و خون برارد بر آن دارچینی و زنجبیل و عاقرقرا و امثال آن مالیدن نیک نفع کند *

فصل چهارم در معالجهٔ عوم^۴ که بعربی ثلیل و بترکی ازکیل و بهندی مسه نامند و این در بچگی بهمرسد * سببش آن بود که مادر شکار می آرد و بچه که زور آورتر باشد طعمه را از منقار مادر ستاند و بچگان دیگر قصد حصه خود کرده یکدیگر را در چنگال گیرند و اکثر زخم در بدن هم بکنند، و نرم پر و خون که یکجا در آن زخمها بمانند، در کلانی ماده شود و بجوش آمده سر بطور دنبال و نماید و از آن ناسور و مسه بهمرسد * علامت آن بود که جانور همواره ترشرو بود و گاه گاه از جای بجهد و خود را در چیده دارد و بددل و هراسنده بود، و هر کس از پس پشت او بگذرد

^۱ فشاره sawdust; saw-powder.

^۲ مورد (mūrād), vide p. 125, note 2.

^۳ لدن (lādan or lāzan), A., ladanum, the resinous juice or gum of *Cistus creticus*.

^۴ عوم vide note 7, p. 28.

بقرشروئی نگاه به او کند، و گوشت هست خورد و دیر بکار برد، و صید
بفاخوشی گیرد، و مسکه هضم نتوان کرد *

علاج آنکه جانور را فربه داری و بمرغابی نپزانی که باعث هلاک
او بود *

علاج دیگر * قدری مومیائی در روغن نرگس یا روغن یاسمین بر آتش
نرم حل کرده و گوشت بدان آلوده چند روز بده تا علت زیاده نشود؛
و بعد هر چند روز چند مرتبه بده * اگر خواهی که صوم بگذارد قدری
انگوزه در سرکه یک شباروز تر کرده در گلولی کبوتر بچنه فربه بریز و آن روز
توقف کن تا بمیرد؛ انگاه بگوشت آن سیر کن؛ اما جانور را مختار کن
تا از هرجا که بخواهد بخورد * و در شش روز یکبار دیگر بده؛ به شود *

علاج دیگر * مسه را با پارۀ نمک سنگ کاویده شیر انجیر و زقوم
خاردار بر آن بمال یک مرتبه؛ به شود *

علاج دیگر از سید لطف علی * تخم تمر هندی که در هندی
انبل^۱ نامند در ظرفی با بول صبیان پرورده تا یک هفته در زیر زمین دفن
کند؛ بعد باریک آس نموده بر آن موضع طلا کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * تفکار، که سهاگه^۲ بود، تنها خشک بر آن سر مسه سوهان
طور بسای تا که اثر دانه نماند و خون جاری گردد * بعد خون به پنبه پاک
کرده بگذار؛ به شود * اما سهاگه آنقدر بمال که مسه تمام از بیخ بر طرف
گردد که احتیاج بار دیگر نشود؛ مجرب است * بر هر عضوی که بود انشاء
الله تعالی بهمین دوا دفع گردد؛ و آزموده این فقیر است *

^۱ انبل^۱ amblī and imblī; forms of امبلī imlī H., the tamarind tree or its fruit.

^۲ سهاگه (suhāga), H., تفکار (tankār or tinkār), A. and P.; borax, biborate of soda.

علاج دیگر * اگر مسه بر انگشت و ساق پای جانور بهمرسد پس قنده
 عرف بهروزه¹ و مقل عرف گوگل² در سرکه یک شپاروز خیسانیده و بیخ
 کیر³ و تخم خطمی از هر کدام دو جزء ، و تخم کتان و بنفشه و بابونه از هر
 کدام یک جزء ، همه را یکجا در سنگ صلایه باریک آس نموده بر آن بمالد ؛
 به شود * و اگر بدواهای حار زخم شود آنرا خشک بگل ارمنی
 و مردارسنگ و سفید آب ارزیز بند کند ؛ زود باصلاح آید *

¹ قنده عرف بهروزه¹, qinnah, A., bihrūza or bārzaḍ, P., galbanum, *Ferula galbaniflua*.

² گوگل (gūgal), H., مقل (muql), A.; gum gugul, bdellium, *Balsamodendron mukul*.

³ بیخ کیر³, for کنیر ? Vide p. 139, note 7.

باب بیست و یکم

در معالجهٔ امراض بر مشتمل بر ده فصل

فصل اول در معالجهٔ پر خوره * سببش آن بود که جانور را فربه از تولک بر آرند و گوشت گوسفند بسیار دهند ؛ و گاه باشد که جانور فربه بطپد و پر بازوهایش بر پدواز یا چیز درشتی آسیب و صدمه خورد * علامت آن است که چون جانور بطپد پرهایش بی ردیف^۱ بر یکدیگر نشینند و اکثر اوقات جانور پرها را کشاده دارد و خرد را بسیار خارد و بال بر کند ؛ و چون بطپد و پرها را بجنباند هر پری که افتاده و از جانور جدا شده بینی پر غازه آن پر پُر از خون مرده باشد و موی گردن بریزد و لاغر گردد، و گوشت نیکو خورد ولی زود سیر شود *

علاج آن بود که جانور را گرفته بیخ پرهایش را بسرکه بشوید * اکثر جای پر خوره نرم داشته باشد و کبود رنگ بود * باید که خمیر مید گندم برابر آتش بنهی تا بسوزد و انگشت گردد، آنرا در سرکه تر کرده دار ؛

---

^۱ بعد از آنکه پر را برافشانند، یعنی، after 'rousing,' the feathers do not return to their normal position.

تر کرده دار * بعده خشک کرده بسای و جای ورم پر خوره را بنوک سوزن
چند جا خلانیده خون بر آورده پاک کرده دواى مذکور را خشک بر آن
بمال و فتیله پشم گوسفند بروغن زیت آلوده و دواى مذکور را بران فتیله
پاشیده بر خوره نه و بریسمان باریک بند و سه روز متواتر همین عمل کن ؛
به شود *

علاج دیگر * سرکه تیز و زهره گاو و کمیز شتر اروانه¹ هر سه را بهم ممزوج
نموده و جای پر خوره را چند سوزن خلانیده و خون بر آورده دواى مذکور را
بر آن ضماد کند ؛ به شود *

علاج دیگر * بوره ارمنی و زنگار و نوشادر و صبر و دار فلفل از هر کدام
دانگی با سه دانه مویز کوفته داروها را بدان معجون نماید ؛ و تنکار سفید
مساوی داخل کند و جانور را گرفته و چند سوزن در جای پر خوره زده و
خون و زرد آب بر آورده و بسرکه شسته بعده دواى مذکور را برانجا ضماد
نماید ؛ به شود *

علاج دیگر * رگی است زهر بازوی جانور که تا سرزانو پیوسته است ؛
هر دو جانب آنرا بنوک سوزن زده دانگی از گل ارمنی و کافور خرد سائیده
بدانجاى پر زده بمال ، و گوشت گوسفند بانگبین آلوده بده ؛ به شود *

علاج دیگر * جانوری که پرها را از شدت مرض از بیخ بر کند و هر بار که
بر نو بر وید و بنصفه رسد آنرا نیز بر کند ؛ پس باید که توپیش از آنکه
جانور بر نو را بر کند پیش دستی کنی و پرا بر کنی ؛ انشاء الله تعالی
پر خوب و پاکیزه بر آرد * و اگر اثرش بماند چهار مرتبه پرهایی نو بر آورده را
از بیخ بر کن ؛ پنجم بار درست و سالم بر آرد ؛ مجرب است *

¹ اروانه is said to be a female camel of a special breed.

فصل دوم در معالجهٔ پرگردان هادن جانور * سبب آن بود که در کریز از خانه بخانه برند و آن خانه نمناک بود و نیز از دواهای گرم خیزد که در کریز دهند * علامت آن بود که جانور چون از کریز فارغ شدهٔ پروبال درست کند باز از سرنو پر بریزد و همیشه بهر انداختن در مانده بود و میزشکار ازان هیچ لذتی نیابد *

علاج * آنکه سوزنی برشته پیچیده نوک آن را خالی بگذارد و جانور را گرفته و بیخ پر را بسوزن خلانیده خون آلوده کند * آنکه سپندان سفید و زعفران شاخ نرم بسایند و ممزوج کند و بکمیز طفل شیرخواره و سرکهٔ ترش شسته پس در بیخ پر دوی مذکور را بمالد ؛ به شود *

علاج دیگر * جانور را چند روز شیر عورت همراه گوشت خوراند و چند دانه سیر کوفته بر بیخ پر بمالد ؛ به شود *

علاج دیگر * بیخ گهونگچی خشک کرده و انگوزه گرم کرده هر دو را مساری بهم سائیده گولی برابر دانهٔ نخود صبح جانور را در ورق گوشت خوراند و گرسنه دارد تا چاشت * بعد ازان بگوشت بز سیر کند *

علاج دیگر * آزمودهٔ فقیر * پوست نخود شب در آب تر کرده نگهدارد و صبح از پارچه صاف نموده آن گوشت را بآب تر کرده بخوراند ؛ در چند طعمه به شود * و اگر پر زیاده ریزد قدر یک ماشه جوزبوا شب یار کرده تر سازد ؛ مجرب است *

علاج دیگر * آزمودهٔ این فقیر * خون ناخن کشیدن و با چهار ماشه نبات و دو سرخ کبریت دامغانی گولی بآب لیمون بسته صاف نمودن سریع الذفع است و تکراراً بتجربه رسیده *

فصل سیوم در معالجهٔ پر کور کردن جانور *

علاج آن بود که جانور را گرفته در سوراخ بن پر که گوشت رسته باشد روغن نفع سفید در چکاند ؛ اگر بیک مرتبه چکانیدن سوراخ کشاده نگردد چند بار این ترکیب را بعمل آرد * چون کشاد شود سر پر غازهٔ پر مرغ در آن سوراخ خلانیده دهن آن را صاف کند که در آن چرک نماند و پارهٔ گردد گوسفند بر آتش بریان کند تا نیم کباب گردد بعد بنهد تا سرد شود و انگاه در سوراخ اندر کند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * هر آن پری که کور شده باشد باید پر غازهٔ آن پر را از حد گوشت بریده روغن نفع سفید در سوراخ آن چکاند * چون آن پر بر آید دیگری را معالجه کند و همه پر ها را یکجا دوا نکند تا که بازوی جانور درم نکند ؛ و پر غازهٔ را آنچنان باید برید که برابر بگوشت باشد والا جانور بمقتار پر بر کشد ؛ و چند مرتبه البته روغن باید چکانید *

علاج دیگر * نمک هندی یک توله - انگوزهٔ مساوی - دار فلغل نیم توله - همه را بهم باریک آس نموده و بآب سیر گولی کرده هر آن پری که کور شده باشد خلای در سوراخ بن پر خلانیده و از چرک پاک کرده دوا می مذکور را در آن سوراخ پر کند ، که این علت کرم است ، و کرم بدوای مذکور بمیرد و مرض دفع گردد *

علاج دیگر از تنهویک * جانوریکه پر کور کند و بیض او اندرون بماند ، باید که پر غازهٔ را بمذقاش بر آرد ؛ هر مرتبه که پر نوبر آید بکند ؛ در تکرار سه مرتبهٔ پر درست بر آید ؛ مجرب است *

علاج دیگر * برگ تلسی دو نیم^۱ ورق - برگ تنبول یک ورق - با قدری انگوزه در روغن گاو پخته نگهدارد؛ صبح همراه طعمه خورانیده باشد؛ به شود *

فصل چهارم در معالجهٔ پر بگوشت اندر شکستن * این مرض از بسیار خون دادن در کمریز و از بی تیماری و گرمی خیزد، و باشد که اندرون پر غازه در بن گوشت شپش پیدا شود و بخارند؛ و آنچه اندرون گوشت بود بی قوت بود و آن پر از اندرون حد گوشت بشکند *

علاج * رگی است در میان دو استخوان بازو که آن استخوان‌ها را برادران خوانند؛ در آن رگ سوزن خلانیده و یا به نشتر از آن خون بر آرد * اگر بهمین علاج به شود بهتر، و الا از پرهائی که شکسته باشد یکدو پر بر آرد، و در بینج آن ملاحظه کند که در آن پر غازه شپش هست یا نه * اگر باشد پر غازه را از بیرون حد گوشت سوراخ کرده سرکه در آن ریزد تا کرم بمیرد؛ به شود *

علاج دیگر * بورهٔ ارمنی در سرکه حل کرده پر غازه را بدان بشوید؛ به شود *

فصل پنجم در معالجهٔ پچ کچ راست کردان و پر غازه شکافته شدن و قطعاً نرویدن *

علاج آن بود که کاسهٔ از آب گرم پر کرده و پری که کچ شده باشد در آن تر کرده و بخار داده، گرم و نرم، آن پر را بدست خود آهسته راست کن؛ مجرب است *

۱. دو ورق و نیم Indian for دو نیم ورق

علاج دیگر * نان گندم تازه و گرم که فی الحال از فنور بر آورده شده باشد آنرا شکافته و پرکچ شده را دران گرم کرده راست نماید *

علاج دیگر * ترب یا شقاقل کلان یا شلغم هر کدام که بهمرسد در دودی¹ گرم کرده و چون نرم شود شکافته پرکچ شده را در شکاف داده و گرم نموده راست سازد *

علاج دیگر * اگر پرها در پر جانور شکافته باشد آنرا باید که سوزنی باریک بسریشم آلوده و در پرهازه خلائیده و بالایش ابریشم پیچیده استوار کنی تا زیاده شکاف نگیرد * و اگر جانور پر بریزد و نیکو بر نیارد و یا باریک بر آرد و یا اصلا پر نه روید، از احراق مواد و خشکی تصور توان نمود و علاج بمسهلات کند * و بعضی صبر زرد نافع دانسته اند؛ قدر خوراک از یکدانگ تا دو دانگ، و روغن حب الغار² و روغن جوز و فریون³ و پیه تازه و خاکستر علیق⁴ و خاکستر سفید چاهی یکجا کرده ضماد نماید، و بجوشند؛ شلغم و برگ کفجد مکرر بشوید؛ و هرگاه موئی⁵ بریده شود و بینج آن باقی ماند بروغن موز و روغن وسمه و قدری لادن طلا کند و مگس را بال جدا کرده در روغن حل نموده بر آنجا بمالد؛ عجیب الاثر است *

فصل ششم در معالجه پر تراش که در هندی کتونه خوانند *
این مرض از بلغم و سودا خیزد * علامت آن بود که جانور پرهایی بازوی خود را از نزدیک بینج بنوک منسو ببرد، در عین تولک و بعد از آن نیز *

¹ دودی، evidently درویش دودی، vide p. 123, note 3.

² حب الغار (habbu'l-ghār), A., the berries of *Laurus nobilis*, the "sweet barg," or "laurel" of the poets.

³ فریون (farīyūn), A., *Euphorbia resinifera*, euphorbium.

⁴ علیق ('ullayq), A., the *rubus fruticosus* or common bramble.

⁵ مو "hair" appears to be used by the author for the small feathers.

علاج آن بود که شنجرف قدر یکسرخ باریک آس نموده همراه طعمه صبح جانور را خوراند؛ در چند بار دادن صحت کلی یابد *

علاج دیگر * سه‌گاهه دو سرخ - نمک هندی یک سرخ - نبات دو ماشه - شنجرف یک سرخ - همه اجزاء را باریک آس نموده بآب لیمون گولی کرده صبح بدستور صافی بدهد؛ و همه طعمه داری به قواعد صافیه است؛ نفع بسیار دهد *

علاج دیگر * بیارد زرنیخ و باریک کوفته در بیخ پرها پراکنده بدمد؛ انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج دیگر * خلای از چوب بانس ساخته و یک سرش را تیز تراشیده در بینی جانور باید خلانید¹ و سر دیگر که بیرون شده باشد آنرا نیز باید تیز کرد؛ از منسر جانور آن خلال قدری از هر دو طرف برآمده باشد؛ تا هرگاه جانور پری را خواهد بتراشد خلال در بازوی جانور خلد و از آن سبب پر کشیدن نتواند، و مقدار نزدیک آوردن نتواند؛ معجرب است *

علاج * بیخ پر را که جانور بریده بود بمقاشش بر آورده و بسوزن آنجا را خاریده دران روغن نفط سفید سه روز چکاند، و روز چهارم ملاحظه نماید * اگر چرک در آن سوراخ باشد بر آورده و خلای از موم سفید درست کرده و بمسکه چرب نموده در سوراخ بن پر بدهد؛ به شود *

¹ In India domestic fowls often have a feather run through the nostrils and left with its ends projecting, so that the fowl is unable to peck at a wound or a diseased feather.

علاج دیگر * اگر جانور پر خون آلوده اندازد، بیارد سرکه و تلخه گاو و کمیز شیشک¹ یعنی گوسفند از هر کدام نیم توله - هر سه را یکجا کرده و بیخ پر بدان شسته بعده بآب گرم بشوید؛ به شود *

علاج دیگر * زنگار یک سرخ - مویز و دانه سپند چهار سرخ - سیر نیم دانه - نوشادر نیم سرخ - فلفل گرد دو دانه - همه اجزاء را باریک آس نموده بمرکه خالص معجون کند، و سوزنی چند در رشته پیچیده جانور را استوار گرفته بر آن بیخ پر چند سوزن خلائیده خون و زردآب بر آورده دوائی مذکور را بر آنجا ضامد کند، و در بیخ پر فرو دهد تا پر نیکو و درست بر آید *

علاج دیگر * شونیز یک توله - گونه² نیم توله - با یکدم آب لیموی کاغذی در بیخ پر بمالد؛ به شود - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * لسان العصافیر تلخ - برگ حنظل - صبر - هر سه را مساری خورد بکوبد و بر آن پر بمالد، و قرصی از چرم ساخته آن را سوراخ کرده در گردن باز فرو کند تا سرش به نرسد و عادت پر پریدن فراموش نماید * و اگر برگ حنظل بهم نرسد فلفل معاوضه بکار برد *

علاج دیگر * سیر چهار دانه در روغن زرد بریان کرده نگهدارد، قدری ازان همراه طعمه بدهد؛ به شود *

علاج دیگر * سفیدی که بر کدو عرف پته³ می باشد با چند دانه مویز بآب تر کرده همراه طعمه خوراند؛ به شود *

¹ شیشک *shishak*, a yearling lamb.

² گونه, error for گونج (*gunch*)? *Abrus precatorius*, Indian or Wild Liquorice.

³ پته for *peṭhā* H., *Cucurbita pepo*, the Pumpkin, or vegetable marrow.

علاج دیگر * مشک یک سرخ - مومیائی یک سرخ - باقدری شیرۀ
 کوار¹ گولی کرده در لقمۀ گوشت صبح جانور را خوراند ؛ در چند بار دادن
 صحت یابد *

علاج دیگر * زنجبیل و زرد چوبه و کچله از هر کدام یکسرخ ، بآب حل
 کرده چند بار سوزن در بن پرخلانیده دوائی مذکور را بران بمالد ؛ اما سوزن
 یکبار زند ، ولی دارو را هر روز بمالد *

علاج دیگر * کبریت دماندی یک سرخ ، هر روز در ورق گوشت
 جانور را خوراند - انشاء الله تعالی صحت یابد *

علاج از منصور * بیارد ماهی خورد و ریزه و قدری حلتیت و چند
 دانه سیربهم باریک نموده و چند سوزن در بن پرخلانیده و خون و زرد آب
 بر آورده دوا را بمالد و اندکی در طعمه خوراند ؛ به شود *

فصل هفتم در معالجهٔ پر وصل کردن و قائدهٔ آن * چون پر جانور
 شکسته شود و خواهی که آنرا وصل کنی ، چنان باید که همان تکهٔ پورا
 برداری و بهمانجا پیوند کنی ؛ و اگر آن پر ضائع شده باشد پر جانور
 دیگر از آن جا بریده وصل کنی ؛ ولیکن شرط آنست که عوض شهریار پر
 نباشد و عوض یار پر کزدک² نبود * هر آن پری که شکسته باشد عوض
 آن پر جانور دیگر از همانجا بی تفاوت باید بهمرسانید و سوزنی تیز از لی

¹ شیرۀ کوار (*kūr*), H., juice expressed from the bark of *Holarrhena antidysenterica*, Kurchi or Conessi Bark.

² کزدک or قزاق is the 1st primary (in a goshawk called *kurkit*). *Shāh-par*, according to some falconers, is the name of the 1st, 2nd and 3rd primaries, but according to others the 2nd, 3rd, 4th and 5th. *Yār-par* according to some are the 5th, 6th and 7th primaries, but according to some the 8th, 9th and 10th feathers of the wing; while others again so name the 10th wing-feather and onwards.

و یا شاخ گاو و یا شاخ آهو و یا شاخ بز کوهی یا شَم اسب و یا چوب بانس و یا آهن سازد؛ هر چند سوزن سبک تر کند بهتر است که جانور با سوزن گران در پریدن تصدیع کمال بیفتد * و بجهت پر پیوند کردن مردمی سبک دست و راست نظر و زیرک می باید * و میر ابوالعباس بلخی را بازی مرغابی گیر بود که شانزده گریز در خانه کرده بود و همواره مرغابی خوب می گرفت و چنان شد که باز بمرغابی نمیرسید * به ابوالمک سهیل ترمذی نوشتند * جواب داد که باز را هیچ عات نیست، مگر پر جانور متبدل و بی قرینه پیوند کرده اند؛ پر از جای دیگر بریده اند و آن را وصل کرده اند و یا سوزن گران گذاشته اند * چون نامه را خواندند و بموجب آن ملاحظه نمودند چنان که نوشته بود یافتند؛ هم پر غلط بود و هم سوزن گران * چون بار دیگر پر را وصل کردند باز بدستور سابق مرغابی می گرفت *

سریشم که پربدان وصل کنند باید که آهک و قند سیاه و آرد ماش و صمغ کوکل عرف مقل بهم ممزوج نمایند و باندکی آب جوش کنند تا بقوام آید و قدری سفیدی تخم مرغ اضافه نمایند تا لزوجت او زیاده از سریشم گردد * آنگاه سر پر شکسته را محرف قلم کن و پر دیگر هم که باو پیوند کنی آنرا قلم کن، و بالای سوزن را از نرم پر تغدری و یا عقار و یا پنبه باریک پیچیده و بسریشم مذکور اندوده در هر دو قلم فرو خان و پر را وصل کن *

عوض آن سریشم ماهی زهره¹ که خاتم بندگان کار عاج بدان وصل کنند و یا سریشم کمانگران؛ و یا سریشم پنیر² که از همه بهتر است بکار برند و یا دانه های سیر با چند دانه مویز بهم کوفته بدان پیوند نمایند * و اقسام

¹ ماهی زهره، fish-poison; the mullen, *Verbascum Thapsus*.

² سریشم پنیر؛ perhaps the glue made from the hides of cattle.

سریشم نوشته شده : هر کدام بهمرسد تحفه توان دانست * و قنّه عرف
بهروزه¹ نیز بکار برند : آن هم بستگی بسیار دارد *

نوع دیگر * اگر پر از حد گوشت شکسته بود و لائق پیوند نباشد ،
پر دیگر نیز از آنجا بریده و سریشم آلوده در پرغازه شکسته فروخلاند *
و باید احتیاط کرد که پر کج و دراز و کوتاه نباشد تا در پرواز درست باشد
و جانور تصدیع نه بیند *

فصل هشتم در معالجه مرهقه * علامت آن بود که موی سر راست
بایستند و ناخنها سست و کم شود چنانکه طعمه را ضبط نتواند کرد *
علاج * اگر زمستان بود در پیش آتش یا در آفتاب بدارد ، و بابونه
در آب جوش نموده بر ناخن جانور نطول کند ، بکوزه لوله دار ریزد ؛ و نیز
آب مورد و آب نرگس خوراند - به شود *

فصل نهم در شستن پرها و بال که چرکین شده باشد * سبب چرک
شدن دست چرب بر پر جانور مالیدن و بد تیماری میرشکار است *
دوای شستن پرهاى جانوران * استخوان سوخته کوره کلال باریک کوفته
و در پارچه باریک گره بسته اول پرهاى جانور را نم داده همان گره را
تا دیرى بر آن بمالد و بگرداند ؛ بعده بر طغازه پر آب بندد تا جانور غسل
کند و صاف شود ، و اگر خود بآب نرود گرفته باید شست *

دوای دیگر که همین کار کند * شب یمانی باریک در آب حل
کرده و بد آن پرهاى جانور را شسته بعده نزد آب گذارد تا غسل
کند ؛ و اگر خود بآب نرود گرفته بشوید * نیز خاکستر خرّمهره مجرب است

¹ قنّه عرف بهروزه Vide note 1, page 311.

و همین عمل کند * و اگر خواهی که پره‌های جانور براق و روشن
و آبدار شوند، نرم پر عقاز در پارچه گره بسته، بعد شستن، بر آن بگرداند ؛
چلا خرب بخشد ؛ آزموده است *

فصل دهم در معالجه درد بغل جانور که بازو از آن برداشتن نتواند *
علاج آن بود که مرغ کشته و بسمل گه¹ او را بر پسمان بسته و او را دم داده
(چون پوست گوسفندی که جهت آزمایش شمشیر بدمند) و پُر باد نموده
و بر شکار بند زین بسته اسپ را بدواند ؛ و لیکن باید که اول شکم مرغ
را بنائزه پر آب نماید و تا نیم فروغ اسپ را چار قطره² بتازد * آنگاه
سینه مرغ را شکافته پیش جانور بآید تا از هر جا که بخواهد بخورد *
و اگر بیکبار از دوا کردن به نشود چند مرتبه همین عمل کند - انشاء
الله تعالی صحت یابد *

¹ بسمل گه "the throat."

² چارنعل apparently the author's term for "at full gallop."

باب بیست و دوم

در معالجه امراض پای جانوران مشتمل بر نه فصل

فصل اول در معالجه ستوه شدن جانوران * سبب آن اینکه بازدار ندادن چوب پدواز و چکس را سطر کند و دست جانور را می ماند * باید که چوب مذکور را باریک تراشد چنانکه ناخن نرانگشت و دراز انگشت میانه جانور، از گرد چوب بهم برسند * و سبب دیگر آنست که بازدار باز را بردست بسیار طپاند و بتلخی باز کشد * علامت آن بود که باز چون مرغابی گیرد نگهداشتن نتواند *

علاج * مرغ خانگی در پای بازیده و بگذار تا باهم کشتی کنند و مرغ زور کند و جانور هم چنگال در آن سخت کند و از هر جا که خواهد بخورد ؛ چند بار همین کن * آنگاه چند کبوتر چشم دوخته بدو بگذار تا خود سیر شود ؛ در اندک وقت صحت یابد * و این معالجه گلال چشم است * و سیاه چشم مثل بحری و شاهین و چرخ که گیرنده نیصند و لکد زننده اند همه آنها را معالجه موجب نوشته صدر باید * اما پدراز و چکسه سطر باشد که چنگال آنها از هم¹ و کشاده، تا قائم گیر و محکم دست شوند - انشاء الله تعالی * و این از استاد ابوالحسن است *

¹ i.e., so that the claws do not meet round the perch.

علاج دیگر * کف پای جانور را با انگشت بزرگ خود بمال و انگشت را آهسته بکش، به شود *

فصل دوم در معالجهٔ وجع مفاصل و درم پای جانور * سبب آن بود که از گوشت‌های سرد و ثقیل دادن در مزاج جانور امتلا بهم رسد و بلغم زیادتی کند * علامت : ظهور برآمدگی مفصل، و طعمه هضم نکردن و پدواز بچنگال گرفتن نتوانستن و استادن نتوانستن و درم در مفصل داشتن * علاج * اگر از حرارت بود بر آن موضع دیو سیاه¹ چسپاند، و گل ارمفی و گلاب و حضض مکی و پوش دربندی² و نشاسته و سرکه و قدری سورنجان³ در زعفران سائیده بر موضع درد ضمد کند و آب عذاب و روغن بنفشه بخوراند؛ به شود * و اگر از سردی بود او را روغن جوز و نارجیل و روغن بیدانجیر دهد؛ و زعفران نیز بسیار مفید است * و گوشت کنجشک بروغن بادام تلخ و شکر طبرزد نافع است؛ و حرمل در سرکه جوشانیده پارچهٔ در آن تر کرده بر آن موضع بندد؛ و قدر یکدانگ سنامکی⁴ خوراندن اثر کامل بخشد؛ و این از جملهٔ مجربات است *

فصل سوم در معالجهٔ پای سست شدن جانور * سبب آن بود که در شکار جانور بر مرغی بطبد و بازدار آنرا به تنگی نگهدارد؛ و نیز جانور بر دست باشد و اسپ را بداند؛ جانور از شدت باد که از تاختن اسپ روبرو آید دست قائم کردن نتواند و از آن عصبش سست گردد *

¹ دیوچهٔ سیاه apparently دیوسياه، black leech. Vide note 1. page 333.

² پوشی دربندی (pūsh or būsh-i Darbandī), lozenges or cakes prepared, in the town of Darband, from the leaves of a certain plant.

³ سورنجان (sūrinjān), A., a species of *Colchicum*, Meadow Saffron or Autumn Crocus

⁴ سنّا مکی (sanā-makkī), A., *Cassia angustifolia*, senna.

علاج آن بود که جانور را آسایش دهد و بر دست سیر نکند و هرچه دهد زنده پیش جانور باید گذاشت تا خود از هر جا که خواهد بخورد و چندگاه جانور را در خانه کشاده به بندد؛ به شود *

علاج دیگر * باز را بگیر و استوار قباچه ببرند و نیکو در هر دو ران جانور نگاه کن، و هر جا که کبود و نیلگون شده و به سرخی مائل باشد آنجا را چند سوزن خلانیده گل ارمی و طباشیر بالسویه در طعمه بده؛ به شود * این حیلۀ جملۀ استادان است * و کافور و افیون و جدوار خطائی¹ و ریوند چینی بآب برگ بانسه کپره² سحق کرده ضماد نما؛ و این حیلۀ فقیر است *

علاج دیگر * جوز القی و زرد چوبه با سرکه انگوری سحق نموده و بر موضع سوزن زده طلا کند؛ به شود *

علاج دیگر * انگشتری سرب درست نموده و در ملازک³ دوخته در ساق جانور اندازد - انشاء الله تعالی سست دستی دفع شود *

علاج دیگر * بیارد یک ظرف گلی آب نارسیده و در آن شیر ماده گاو قدر پنجه سیر جوش نموده و پدواز بردهن دیگ بسته جانور سست پا را بر آن پدواز نشاند تا از بخار آن انگشتان دست او نرم گردند و قائم شوند *

¹ جدوار خطائی, the *khafāzī* or Central Asian variety of *Jadwār* (*Delphinium denudatum*).

² بانسه کپره (*bānsa kapura*), H., a silicious and crystalline substance found in the interior of the hollow stems of some bamboos, chiefly *Bambusa arundinacea*.

³ ملازک a kind of cloth ?

علاج دیگر * اول باید که آتش در مغاک روشن کرده گرم کند ؛
و بعده شاخهای درخت آزاد که در هندی آنرا بگائی^۱ نامند بر آن آتش
افداخته آب بالای آن باشد تا بفسرد و اندکی بخار باقی ماند * آنگاه
جانور مریض را بر آنجا باید نشانید ؛ و بالای آن سبدي نهاده هوا بند
نماید * و چون مغاک سرد گردد آهسته بتدریج هوا داخل کند و سبد بردارد
و جانور را از آن برآرد ؛ به شود بامر الله تعالی *

علاج دیگر * سورنجان مصري یک سرخ - ریوند چینی یکسرخ -
زنجبیل دو سرخ - صبر زرد نیم سرخ - نبات سه ماشه - باریک نموده بآب
جوشنده فلوس انبلتاس^۲ گولی کرده بطور صافی بعمل آرد * و همه قواعد
آن چون صافیهای دیگر است ؛ و این حیلۀ فقیر و آزموده است *

فصل چهارم در معالجه باد زانو و ورم آن * سبب آن بود که
جانور را از کریز فربه بردارند و برآرند و بازدار آن جانور فربه را به هنگام
طپیدن بدرشتی باز دارد * علامت آن بود که جانور همواره همان پای صدمه
رسیده را آسایش زیاده دهد و در پوست زانوی جانور باد باشد و گاه کم
و گاه زیاده گردد و ورم کند *

علاج آن بود که گوشت برۀ بروغن پسته آلودۀ چند روز جانور را بدان
سیر کند و آرام و آسایش بسیار دهد ؛ به شود *

علاج دیگر * رگی است باریک ، زیر زانوی جانور ؛ آنرا بنیشتن و یا
بمسوزن فصد کند تا خون از آن برآید و بهمین قذاعت کند ؛ به شود *

^۱ درخت آزاد , P., بگائی (bukā'in), H., *Melia Azadirachta*, the Neem, or *Margosa Tree* ; called *Azadirakht* from its resemblance to the Persian lilac.

^۲ فلوس انبلتاس . vide note 4, p. 306.

علاج دیگر * چوب گز تر در آتش بنده تا بسوزد، و از سر دیگر آن، که آب جاری گردد، قدری زرد جوبه در آن سائیده بر آن ورم زانو بمال؛ به شود *
 بد آنکه ورم زانو و پای بر دو نوع است؛ یکی بسبب زحمتی که بدان رسیده باشد و دویم بی سبب * اما آنکه بی زحمتی آماس کند آنرا علاج آن بود که تخم معصفر¹ را خورده بکوب و با شراب بیامیز و پارچه بدان آلوده بر ورم پیچ و آن روز بسته دار * و اگر قابستان باشد در خانه سرد بر زمین میخ زده بدان بند که در آنجا فضله کند و بر آن پا نهد؛ تا سه روز بعمل آر؛ به شود *

علاج دیگر * پاره صمغ عربی در خون ماکیان و سفیده تخم مرغ حل کرده بر زانوی جانور و بر ورم چند مرتبه ضمارد کند؛ صحت یابد * و رمی که از جثمت زحمتی شده باشد اول او را همین معالجه کند؛ و اگر ورم همه دور نشود آنرا میان هر دو انگشت خورده و بزرگ داغ کند * و داغ را بسرافراز² که برای داغ از آهن سازند در آتش پاچک³ گرم کرده بدان داغ کند؛ اما بقسمی که عصب نسوزد که بیم لنگ شدن جانور است * و چون گره بندد⁴ آن گره را خاریده خون و زرد آب از آن بر کشد تا به شود * و مرهم سفید آب بهترین دواها است *

فصل پنجم در جدا شدن چنگال جانور و معالجه بجا آوردن آن *
 چون چنگال جانور از بند جدا شود آنرا علاج آن بود که فی الحال اندام

¹ *tukhm-i mu'asfir*), P., the seeds or flowers of *Garthamus tinctorius*, the Safflower.

² *سرافراز* apparently a term for a branding iron.

³ *پاچک* P., dried dung used for fuel; in India, generally, cakes of cow-dung; in Persia, balls of horse- or ass-dung.

⁴ *گره بندد*, i.e., swells up in a knot.

از بند جدا شده را کشیده بجای خودش در بند و روغن زیت در قدری شهد ممزوج نموده بر پاره پازچه مالیده و بر آن بند پیچیده بر پسمان پشم بالاش سست بر بند که هنگام ورم شدن کشیده نگردد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر زخم در ساق جانور که جدا شده باشد برسد مومیائی باریک نموده بر آن موضع باشد، و جراحت را پر کند، و مومیائی نیز باید خورانید؛ به شود * و اگر سر دست دوی مذکور موجود نباشد در زخم سرمه اندازد و چند ورق گوشت ببول انسان تر کرده خوراند؛ کار مومیائی کند *

علاج دیگر * اگر استخوان جانور شکسته باشد باید که پرها را از آنجا بر کند؛ و بپارد دانه شملیت یکدم - میدد^۱ چوب^۲ یک توله - پوست آمله^۳ سه ماشه - با شاش کودک بهم سائیده و مومیائی سر انسان^۳ بدان تر کرده بر آن موضع به پیچد و پسمان پشم سست بر آن به بندد * اگر جانور گلال چشم بود و وحشی نیز، آنرا طوماغه باید داد؛ و اگر سیاه چشم است آن خود کلاه دار است *

علاج دیگر * مومیائی نیم سرخ - شب یمانی نیم سرخ - آب بلبله یک سرخ - همه را یکجا سائیده در ورق گوشت جانور را خوراند * بعد هضم آن سیر نماید؛ سه روز باید داد * و این وزن جانور کلان است؛ ریزه را کم کرده بدهد؛ به شود *

علاج دیگر * اگر پا و استخوان جانور را آزار رسیده باشد، افیون خالص با شاش کودک حل کرده بر آن موضع مالده سه روز بسته دارد و همواره

^۱ sawdust میدد چوب ؟

^۲ آمله (āmula), P., the Emblic Myrobalan, *Phyllanthus Emblica*.

^۳ مومیائی سر انسان, a medicinal preparation supposed to be extracted from mummies or from dead bodies.

پارچه که بر آن پیچیده باشد ببول آدم قردارد و خشک شدن نگذارد ؛
صحت یابد *

علاج دیگر * بیارد سفالپاره سوخته که از ته دیگ گلی باشد ؛ آنرا کوفته
در شاش کودک باریک آس نموده و بر پارچه مالیده بر آن موضع به پیچد
و برشته بندد ؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد بیخ بید انجیر یک درم - و برگ تمر هندی دو
درم - هر دو را همراه بول صبیان آس نموده و بر پارچه مالیده و گرم کرده
بر آن موضع ببندد ؛ به شود *

علاج دیگر * اگر استخوان جانور شکسته باشد آنرا سفیده تخم مرغ و
زرد چوبه و اشخار هر سه را بهم سائیده و پارچه بدان قر کرده بر آن موضع
استخوان شکسته بندد ؛ به شود *

علاج دیگر * اگر استخوان جانور از چنگال جدا شده بود ، سریشم
کمانگران بکوبد و در آب جوش کند و آرد ماش در پارچه بیخنه باریک
مثل میده کرده در آن داخل نماید ، و آن قدر بپزد که بقوام آید ؛ آنگاه
بر پارچه مالیده بر موضع درد رسیده بندد * این حیلۀ فقیر است
و به تجربه رسیده *

علاج دیگر * اگر زخم بجانور رسیده باشد سنگ سرمۀ خوارزمی
در آن انداخته و بر پسمان باریک ابریشم سبز بخیه زند ؛ و صبر و انیون
خوب و مومیائی بروغن گل حل نموده قدری زفت بر آن اضافه نماید
و بر موضع درد رسیده بمالد ؛ به شود * و اگر قدری درد باقی بود یک نخود
قلیا در آن داخل کند ؛ به شود *

فصل ششم در معالجهٔ پیچ افتادن عصب که در هندی آنرا گدی¹ گویند * این پیچ در عضوی افتد که جانور بر تکیهٔ آن عضو تا دیر نشیند و آن اندام از حرکت باز ماند *

علاج آن بود که اشخار کوفته باریک نموده بر موضع که پیچ داشته باشد همراه پارچه ببندد؛ و آن پارچه را بروغن گاو تر میکرده باشد تا به شود *
علاج دیگر * اگر عصب جانور را درد رسیده بود، بیارد روغن زیت و روغن نارجیل و روغن نئی که در آبها روید و روغن نفع سفید و همه را با هم وزن آب حل نموده بر آن موضع مالند * و ازین ادهان هر کدام که بدست آید تنها نیز نافع است *

علاج دیگر * مومیائی با روغن گل حل کرده شیر گرم بر موضع درد بمالد، به شود؛ اما از باد پرهیز کند *

علاج دیگر * زفت رومی یکماشه - مومیائی یکماشه - مصطکی رومی دو ماشه - در دو توله روغن گل بر آتش قیز آنقدر جوشاند که بهم حل شوند * آنگاه شیر گرم کرده هرگاه خواهد بمالد - انشاء الله تعالی به شود *
علاج دیگر * نارجیل ریزه بریده در هاون با هم وزن موم بکوبد و در روغن شیرپخت آنقدر جوشاند که یکذات شوند * بعده قدری زرد چوبه اضافه نماید؛ آنگاه سرد کرده و در پارچه بسته و هر بار گرم کرده بر آنجای درد نهد؛ به شود *

فصل هفتم در سوختن دو شاخه² جانور و داغ کردن آن * باز ماندن دو شاخهٔ جانور از سه چیز است؛ یکی ضعف و درد و آزاری که روی

¹ گدی vide note 7, p. xxix.

² دو شاخه vide note 8, p. xxix.

دهد؛ دویم از شنوج¹ که از خشکی اعصاب بود؛ و سیوم آنکه حرام زاده بقصد گرفتن دست در دو شاخ بازوزند و جانور بطپد، و ازان رانهای جانور از بند کمر بدرد آید و سست شود و از هم فراخ ماند و تنگ نشود *

علاج * بیارد سوزن جوال دوزی و در آتش گرم کند و جانور را گرفته استوار بر بندد و از شکار بند نگونسار بیاویزد تا هر دو رانهای جانور بجای خود آیند * آنگاه بالای دمچه² بر استخوان ران گرداگرد داغ کند تا بحال آید؛ و بهتر ازین حیلۀ جهت این مرض نیست - انشاء الله تعالی به شود *

فصل هشتم در معالجهٔ نقرس پای * جانوری که در ایام بهار گرفته باشند آنرا این مرض بسیار میشود و اکثر نر را که جره³ باشد، و ماده که توار³ بود آنرا کم بهمرسد * علامت آن بود که چون جانور را سیر کنی آن پای نقرس را سخت نتواند کرد و از پدواز بر زمین نشیند و بسینه خسپد چنانکه مرغ بر بیضه نشیند *

اول باین طور امتحان کن: پاره از برج کوفته بر پای جانور بمال؛ اگر صبر کرد از گرمی است، و الا از سردی توان دانست *

علاج * اگر از گرمی بود پس بیه خروس نر چند بار بر آن پای جانور بمال؛ به شود *

علاج دیگر * سرگین تازه خربا خاکستر زرد چوبه بهم بمکوب و با روغن زیت موهوم کن، و چند روز متواتر بر پای جانور تکمید نما و به بند؛ به شود *

¹ شنوج apparently incorrect for تَشَنُّج, cramp.

² دمچه the same as دُمچه² vide note 2, p. 247.

³ توار, in the *Bāz-Nāma-yi Nāṣirī* generally spelt طوار.

علاج دیگر * اگر مرض از سردی بود پس رینند چینی دانگی - صندل
 سرخ و صبرزد از هر کدام دانگی - همه را نرم بکوب و با شیر عورت که پسر
 داشته باشد ممزوج نموده سه روز پیایی بر پای جانور بمال و در کف
 پای جانور دیوچه¹ باید چسپانید که خون و زرد آب از آن بر آرد؛ به گردن *
 علاج دیگر * چون جانور را نقرس بود و پا ورم کند آنرا چنان داغ باید
 کنی که عصب و پی را نیازاری * بیار چوب مورو یا چوب گز که تر باشد
 و بر آتش نه تا نیکو گرم شود؛ و جانور را گرفته استوار بر بند و کف پای
 جانور و زیر انگشتان را داغ کن؛ به شود *

فصل نهم در معالجه تخمه² عرف کنکر؛ پای که سنگریزه عبارت
 از انست و وزم پای عرف قلی دمیندکی³ * علامت تخمه آن بود
 که کف پای که درونش سنگریزه باشد اول آن آماس کند مانند
 نوک و اندک اندک بزرگ شود و سخت گردد؛ و چون سر کند
 در کف پای سوراخ پیدا شود و زرد آب از آن رود و بر پشت پای و زیر
 پای هم باشد و در فارسی آنرا تخمه و آکله پای گویند و در هندی
 پیرو⁴ و بفوله و کنکری پا و قلی نامند *

علاج آن بود که پدواز جانور تلی دار چون ناوک تیر گران میان خالی
 کرده⁵ جانور را همواره بر آن نشاند و جانور دست بازدار هرگز نه بیفتد؛

¹ دیوچه "a leech"; vide p. 325, note 1.

² تخمه vide note 10, p. xxix.

³ دمیندکی probably for میندک H., the frog abscess (a painful abscess which grows on the sole of the foot).

Tālī, pl. talīyān, is a common falconer's term for swollen feet.

⁴ پیرو peica, H., is a common term for a corn in a horse's hoof.

⁵ Apparently the author means that a groove should be cut along the top of the perch.

و توتیای سبز و فلفل گرد و زنجبیل هر سه دوا را در شاش کودک سائیده و در پنبه کرده بر پای جانور بگردد؛ در چند تکرار به شود *

علاج دیگر از مرزا مغل * توتیای سبز - گل ارمني - پلاس پاپره - مردار سنگ - افیون - جوزبوا - زرد چوب - آمله - زنجبیل - برنگ کابلی - نمک سنگ - اشخار - همه را وزن برابر ببول انسان سحق کرده بر آن موضع تخمه بمالد؛ به شود *

علاج دیگر * بنگ دو درم - نمک هندی چهار سرخ - فلفل گرد پنجعدد - توتیای سبز دو سرخ - هر چهار اجزا را بلعاب دهن خود حل نموده بر کف پای جانور و بر زخم آکله پای باید بست و تا نه روز بسته دارد و تاکید کند که آب بدان جا نرسد * و بناخن گیر¹ پوست پای جانور را چاک نموده زرد چوبه و قلیا کهار² سائیده در آن زخم انداخته به بندد * بعده بمرهم زنگار به کند *

علاج دیگر از محبت میرشکار * باید که دانه که در پای باشد با نیشتر و یا ناخن گیر چاک کند و چرک و گوشت مرده ازان بر آورد * آنگاه توتیای سبز و کتک و قنبیل هر سه را با بول آدمی ممزوج نموده بر چاک مذکور به پارچه به بندد؛ و بعد چهار پاس تجدید دوا کند، تا سه روز؛ به شود *

علاج دیگر * افیون یکدام - زرد چوبه دو درم - آمله دو درم - زنجبیل دو درم - برب درخت نیم و نمک هندی از هر یک دو درم - قلیای کهار² و سهاکه از هر یک یکدرم - به بول صبیان سائیده بر زخم آکله

¹ گیر a small knife for paring the nails.

² قلیا کهار (qalyā khār), alkali; potash; impure carbonate of potash or of soda.

بفد؛ به شود * اما بعد دو سه روز وا کند * و این یادگار میر علی
اصغر است *

علاج دیگر از مرزا مغل * توتیای سبز یکدم - فلفل گرد در درم -
سهاگه یکدم - با کمیز صبیان سرشته بر پنجه مالیده بر زخم بفد؛ به شود *
علاج دیگر * نیل و سمه - زرد چوبه - هر دو را مساوی در شاش
کودک سحق کرده بروم پای جانور به بفد و بعد سه روز وا کند؛
و سه مرتبه بهمین نوع و دستور بعمل آرد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * زرد چوبه و دراماهله (و آن کاهيست خاردار)¹
و اشتخار مساوی کوفته با بول صبیان سرشته بر تلی دمیفندگی² به پارچه
بفد و سه روز بسته دارد و همواره با بول مذکور تر میکرده باشد
و سه مرتبه بدستور صدر بکار برد؛ به شود انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * باید تخمه را بغیشترو یا بفاخن گیر چاک کنی و دانه از آن
بر آری و مید؛ چوب³ و چوک خراسانی⁴ بروغن چراغ سحق نموده بر سر
تخمه قدر یک درم قرص ساخته بران بقدی تا گوشت مرده و غدود بر آید *
بعده زخم را ببول کودک باید شست؛ آنگاه بمرهم سفید آب به کند *

علاج دیگر * اول روم را باستره چند جا باریک چاک کند که خواب
از آن بر آید * بعده زرد چوبه را به بول صبیان سحق کرده بر آن موضع طلا
نماید؛ به شود *

¹ در اسماعله, not traceable.

² تلی دمیفندگی vide note 3, p. 333.

³ مید؛ چوب vide note 1, p. 329.

⁴ چوک خراسانی (chūk) H., *Hippophae rhamnoides*, the Sea Buckthorn; also, the
sorrel, *Rumex vesicarius*.

علاج دیگر * صبر زرد سقوطی - و زردچوبه مساوی - به بول صبیان
سائیده تا سه روز بر ورم پای بسته دارد و همواره با بول تر داشته باشد ؛
و بعد سه روز تکرار کند سه مرتبه ؛ به شود *

علاج دیگر * مردار سنج¹ باریک آس نموده ورم را بسر استخوان
نوکدار و یا ناخن گیر چاک کند و داروی مذکور را خشک در آن چاک
پر کند و پاره کاغذ بر آن پیچیده بالایش پارچه بندد و بعد از هفت روز
بکشد * جراحات خشک خواهد شد * و لیکن اول این دارو را بعمل باید
آورد : بیارد توتیای سبز و نوشادر و باریک آس نموده بعد چاک کردن
اندرکی در زخم ازین بمالد تا گوشت مرده بریده بر آرد * بعده مردار سنج
خشک ببندد ؛ انشاء الله تعالی زود به شود *

علاج دیگر * بیارد آهک یعنی چونه و نمک سانبهر و افیون
و باریک آس نماید ؛ محاور² را در آب لیمو تر کرده و آب سرخ ری
بر آورده همه اجزاء را در آن بساید و مرهم طور نموده و پای جانور را چاک
کرده و خون بر آورده و دوا را بر کاغذ مالیده به بندد ؛ و بعد از سه روز
وا کند * اگر گوشت مرده هیچ نمانده باشد خوب ؛ والا یکبار دیگر تکرار
کند تا زخم صاف شود ؛ و بعده بمرهم سفید آب ارزیز به کند *

علاج دیگر * تخم ترب با بول انسان سحق کرده بر ورم خام که تازه
باشد بندد * ورم بر طرف گردد و تلی شدن نگذارد *

علاج دیگر * تخمه را چاک کرده چرک و غدد از آن بر آورده آهک چونه
در چاک پر کند . اما بشیر برگ افجیر خمیر نموده ؛ تا گوشت مرده از آن
بریده بر آرد * آنکه شسته بمرهم سفید آب به کند *

¹ *vide note 1, p. 220.* مردار سنج

² *vide note 1, p. 229.* محاور

علاج دیگر از امان الله میر شکار * اول جانور را تصدیع پریدن و شکار باید کفانید و بعد از آن که تلی خوب پخته شده باشد، چاک کرده زرد چوبه و اشجار خشک کوفته باریک نموده در آن زخم پر کرده بعد سه روز وا کرده بمرهم به کند *

علاج دیگر * جای ورم پای جانور را چاک نموده فافل گرد و نمک هندی باریک آس نموده در آن زخم پر کرده به بقدد؛ در چند روز به شود، و الا بمرادارسنج خشک بندد کند؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد شیر دهودهک¹ و چکسه جانور را از آن شیر نیکوتر کند و جانور را بر آن بندد؛ در چند مرتبه به شود *

علاج دیگر * بیارد شیرو بهنگره² سیاه و یا سفید³ و با برگ آمله بهم کوفته بر تلی بهارچه محکم بندد تا دو سه روز - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * شوره که از آن باروت بندوق سازند با بول انسان تر کرده و در طبق سفالین توده بطور طغل³ ساخته جانور را بر آن بندد؛ ورم که خام باشد انشاء الله تعالی دفع شود *

علاج دیگر از اعظم بیگ برادر حاجی بیگ مغل خانی * چوک خراسانی با بول آدمی سائیده بر سر ورم داغ کند تا زخم شود، و گوشت مرده از آن بر آرد؛ آنگاه بمرهم سفیدآب به کند *

¹ دودهک apparently for دودهاک (*dūdhaḥ*), in the Panjab, *Sonchus oleraceus*, Milk Thistle.

² بهنگره (*Bhangra*), H., *Eclipta alba*.

³ طغل; error for طغله T., "a brick" ?

علاج دیگر * نیل و سمه و خربق سفید¹ عرف کتکی هر دو را سائیده در زخم پر کند و این دوا در چند روز زخم را پاک کند * بعده بمرهم به کند *

علاج دیگر * جانور که ورم پای داشته باشد پدواز آن را از چوب بید انجیر سازد و جوف آن را خالی کرده و کیسه از پارچه دوخته پر از اشخار و افیون و رماد گلخن کند و در جوف آن پدواز بید انجیر بندد و هر روز چند مرتبه آنرا از بول صبیان تر میکرده باشد و جانور را اکثر بر آن پدواز باید نشانید - انشاء الله تعالی در چند روز آماس دور گردد *

علاج دیگر * ورم نو که هنوز تخمه نشده باشد، آمله و زرد چوبه از هریک دو مثقال - اشخار و کونج از هریک پنج مثقال - و هواسه² و نمک هندی و افیون از هر کدام یک مثقال - در شاش کودک محق کرده برورم بندد و همواره با بول تر دارد و خشک شدن نگذارد - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * ورم پای جانور را چاک کرده و غدود و تخمه از آن برآورده و قنه عرف بهروزه بر آتش گرم کرده بپارچه بر آن پای جانور بندد و به شود * و اگر ورم خام باشد چاک نباید کرد *

علاج دیگر * سهاگه و برگ حنا و قسط که در هندی کهوت³ نامند هرسه را در سفیده تخم مرغ محق کرده برورم بندد دفع گردد و تا دو روز بسته دارد و سیوم روز وا کند *

¹ خربق سفید (*kharbaq-i safid*), P., *Picrorhiza kurrooa*.

² هواسه; probably a copyist's error for جواسه *jawāsā* H., "the camel-thorn."

³ قسط (*qust*) A., کوت (*kūt*), H., the *Costus*, *Saussurea Lappa*.

علاج دیگر از یار بیگ * اگر پای جانور ورم داشته باشد، بیارد گل بید انجیر و برگ تاتوره برابر و بهم سائیده مقدار یک دانه جواری جانور را در ورق گوشت خوراند - انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * سون کهار¹ و باروت بغداد و افیون هر سه را بر سنگ سائیده تلی را چاک نموده داروی مذکور را بر آن بندد؛ به شود *

علاج دیگر * عسل بلاد بر آکله مالیدن نفع بسیار دهد *

علاج دیگر * نیل و سمه در شیر آک² سائیده بر ورم طلا کند؛ به شود *

علاج دیگر * شوره یکسیر - تخم رینگنی³ دو سیر - هر دو را میان کوزه گلی زیر زمین تا چهل روز دفن کند * بعد از آن بر آورده تخم ریگنی دور کند و نمک را نگهدارد * هرگاه پای جانور ورم کند پارچه از آن تر کرده و بر پدواز پیچیده جانور را بران نشاند - انشاء الله تعالی در چند روز صحت یابد *

علاج دیگر * تلی را چاک نموده و زردچوبه باریک سحق کرده بآب برگ کربله ممزوج نموده بر محل زخم ضماد کند؛ به شود *

علاج دیگر * اگر ورم خام باشد نمک هندی با روغن گاو باریک آس نموده بر ورم بندد؛ به شود *

علاج دیگر * کلوخ سوخته گلخن و نمک قلیا بهم باریک نموده بر ورم پای جانور بغداد به شود؛ و افیون خالص سائیده ضماد کردن ورم را نافع است *

¹ سون کهار؛ for *khār-non*, H., alkaline salt?

² آک (*āk*), H., *Galotropis gigantea*.

³ ریگنی (*rengū*), H., *Solanum xanthocarpum*.

علاج دیگر * زردۀ تخم مرغ باندکی سیر بهم کرده بر موضع ورم ضماد کند، و اگر بهمین به شود بهتر و الا زردچوبه و افیون سحق نموده بران آماس بندد؛ صحت یابد *

علاج دیگر * چهار توله برگ درخت نیم با یک پاؤ بول انسان سائیده قلی را چاک کند چنانکه رگ بریده نگردد؛ و غدود و چرک از آن بر آورد و زخم را که سفید بود از آن دارو بشوید تا اثر خون در آن باقی نماند؛ و اگر اثر خون باقی ماند علت باز عود کند *

علاج دیگر * اگر در یک پای جانور ورم باشد چهار سرخ سنگ بصری (و برای هردو پای یک ماشه سنگ بصری) باریک آس نموده در زخم تخمه پر کرده خشک بند کند؛ به شود *

علاج دیگر * توتیای سبز سه ماشه - نمک هندی در دم - حلبه یک توله - پوست آمله شش سرخ - با چهار توله بول انسان بر سنگ باریک آس کند و ورم را چاک کرده بآب لیمون شسته پاک کند * بعده داروی مذکور را در زخم پر کند و تا یک هفته بسته دارد * بعده وا کرده بیند، اگر به شده باشد بهتر، و الا مرهم بندد؛ به شود *

علاج دیگر * توتیا نیم توله - باروت بقدوق یک توله - نمک هندی دو توله - هر سه را بآب لیمون سائیده اول پای جانور را چاک کند چنانکه رگ بریده نشود؛ و چرک بر آورده و از بول صبیان شسته و داروی مذکور را در آن زخم پر کرده با پارچه سه روز بسته دارد؛ بعده از مرهم سفید آب یا مردار سنج به کند *

علاج دیگر * اگر ورم تازه بود، ماکیان کشته و خون آن با سفیدۀ تخم مرغ یکجا کرده و چند دانه نخود خام بدان آلوده بر ورم بسته دارد تا سه

روز، و گاه گاه اندکی از آب نم می داده باشد؛ انشاء الله تعالى ورم بر طرف گردد و نماند *

علاج دیگر * مغز پنبه دانه یکتوله - سپندان سفید شش ماشه - هر دورا بهم سائیده و بروغن بیدانجیر ممزوج نموده بروم پا که نو بهمرسیده بود بزدند؛ انشاء الله تعالى به شود *

علاج دیگر * پوست بدخ چنبه یک توله - تخم قاتور سیاه نیم توله - برچ خراسانی یکدرم - بر سنگ با شاش کودک ممزوج کرده و جانور را گرفته پای آن را چاک کند، و چرک بر آورده دوا می مذکور را بپارچه بر زخم بزدند و تا سه روز بسته دارد؛ به شود - انشاء الله تعالى * و اگر اثری از آن باقی ماند بمهرم معالجه کند *

علاج دیگر * اکثر شاهین و چرخ را تخمه بسیار شود؛ ابتدا مرهم داخلین¹ بر پای باید بست و تا سه روز بسته دارد و گاه گاهی تکرار دوا کند تا تخمه را گرد کرده ظاهر گرداند * بعده به نیشتر چاک کرده چرک از آن بر آورد، و احتیاط از بریدن رگ و پی پای جانور کند * همان مرهم داخلین سزاوار او است، باید بست، تا زخم به شود *

علاج دیگر * اگر ورم تازه بود، گل ارمني و جدوار خطائی و صمغ عربی و حضض مکی و صندل سرخ و افیون کازرونی بآب برگ بسکهپره² سائیده بر پارچه مالیده بر پای جانور بزدند ورم دفع شود و این حیلۀ فقیر است و آزموده عبد الواحد میرشکار * و اگر ورم از سردی بود، البته پای جانور سرد باشد و شبها ورم زیاده گردد؛ پس باید که در همان دوا قدری ریوند چینی و جوز القی که در هندی مین پهل

1 مرهم داخلین; name of a well-known ointment.

2 بسکهپره (bis-khaprā), H., lit "poison-headed, " *Trianthema pentandra*."

گویند اضافه نماید، و بآب برگ تاتوره باید سائید - انشاء الله تعالى
نفع کمال دهد *

علاج دیگر * زبان الضبع العجاء که در فارسی آنرا کفتار نامند خشک کرده
نگهدارد، و هر آن جانوری را که تخمه بود، پای آن را خون کرده و ورقی ازان
زبان کفتار تراشیده بر زخم مذکور تر کرده بگذرد تا گوشت مرده بریده
بر آرد؛ آنگاه بمرهم به کند؛ و این از حاجی الیاس نوشته *

علاج دیگر * بول ماده گاو نازاد قدر یک آثار، در دیگ گلی بر آتش
نرم آنقدر جوشاند که بقیه¹ آن در دیگ خشک گردد * بعده تخمه را
چاک کرده آن خمیر بول بران بگذرد، تا گوشت مرده را بریده بر آرد؛
آنگاه بمرهم سفید آب به کند و این حیلۀ فقیر است *

علاج دیگر * اگر ورم پا از حرارت بود، گل ارمغی و صندل سفید و کافور
و زعفران با سرکه سائیده بر آن ضماد کند؛ به شود *

علاج دیگر * اگر ورم مژمن بود، مرهم داخلین و دبق یعنی شیرۀ
انگور² و مویزج³ با عسل سائیده بر آن طلا نماید *

علاج دیگر * پوست کوفتار کوفته قدری بذر قطنونا⁴ کوفته همراه نموده
و با سرکه بر آتش ملأئم پخته اندکی روغن گل ارمغی بران اضافه نماید،
و نیم گرم بر ورم بگذرد؛ نفع بسیار دهد * و اگر منفجر گردد و چرک از آن
برآید پس بمرهم کافور⁵ به کند؛ مجرب است *

¹ نه دیگ؛ probably a slip for بقیه.

² شیرۀ انگور؛ dibq Ar., is "Viscum album, or the mistletoe" and hence "bird-lime"; but in medicine it is used for مغفلی.

³ مویزج (mawizaj), Ar from P. mauizak, Staphisagria; stavesacre or lousewort.

⁴ بذر قطنونا (bazz qatūnā), Plantago ovata.

⁵ مرهم کافور is a well-known preparation containing many ingredients.

علاج دیگر * فلفل گرد و نمک هندی بر خوره مالیده و روغن بهلاوه
بر آن نهاده بجوال دوزی داغ کند * بعده آب آنار بمالد ؛ به شود * این از
میرزا مغل بیگ است *

علاج دیگر * باید که تخمه را بناخن گیر چاک کند ، و غدود و خلط
از آن برآورده پاک کند و فلفل گرد و نمک هندی باریک آس نموده
دران زخم پر کند و به بندد ؛ در سه روز به خواهد شد *

باب بیست و سیوم

در معالجهٔ فربه کردن جانوری که بی مرض لاغر گردد

علاج * بیارد امروله^۱ با بینج و برگ ؛ آن را بر سنگ سائیده چند قطره آب آنرا در حلق جانور چکاند * و ظرف گلی که در آن ماهی فروشان همواره ماهی نگهدارند ، و آب ماهی بخود جذب کرده باشد ، آب تازه در آن ظرف جوشانیده بنهد تا صاف شود ؛ و سرد کرده طعمه بدان تر کرده دهد ؛ فربه گردد *

علاج دیگر * نبات یکدم - سفند عرف حرمل یک سرخ - سعد کوفی دو سرخ - باریک آس نموده و بگلاد حب ساخته بدستور صافی بکار برد ، و آب آنار همراه طعمه دادن نفع بسیار کند *

علاج دیگر * برنج بآب شسته زمانی تر کرده و آب آنرا صاف نموده همراه گوشت خوراند ؛ فربه کند *

علاج دیگر * زرد تخم مرغ با مسوی روغن زیت الانفاق^۲ و یا روغن جوز بهم ممزوج نموده و هر صبح گوشت بدان آلوده سیر نماید ؛ انشاء الله تعالی بزود فربه کند - و این حیلۀ فقیر و آزمودهٔ میر شکاران است *

^۱ امروله (amrola), in the Panjab, *Viburnum nervosum*.

^۲ روغن زیت الانفاق , oil made from unripe olives.

باب بیست و چهارم

در معالجه بدفعلي جانوران و از درخت بدرخت جستن و عبث پرواز کردن

علاج آن بود که اگر جانور گریختن و در هوا پرواز کردن عادت و خو
کند، آنرا دم باید بست باین طور که رشته از ابریشم باریک بتابد و از پرغازه
پرمیانه دم که آنرا طوغ^۱ نامند قایم به بندد و هر دو سر بهر دو پرکناره
دم بندد؛ اگر بسیار تنگ بندد جانور پرواز نتواند کرد * و این حيلة
ابوالملک سهیل بلخی است *

علاج دیگر از خاص بیگ رومی * اگر در ایام بهار جانور این عادت را
کند آنرا قدر یک سرخ کافور بهمراه طعمه صبح خوراند؛ نافع است *
علاج دیگر * پرهای ریزه که در گرد گوشه‌ای باز است بمنقاش
برکند، اگر بگیرد و پرواز کند باد سرد در گوش و دماغ او رسد و از
پرواز باز آید و برزمین نشیند؛ از تالش ترک است *

علاج دیگر * اگر زحیر باعث مرض است، قدری زرنیخ سرخ
در سه پاره گوشت جانور را خوراند و بعد هضم آن سیر نماید - انشاء

---

^۱ طوغ, *dūgh* or *tūgh*, T., "tail," is the name given by Indian falconers to the
"beam-feather of the tail." In the Panjab also طوفي .

الله تعالی زحیو دفع گردد ؛ و این حیله دهقان تاهکین و مردمان سعد¹ است *

علاج دیگر * گوشت در آب انار ترش و شیرین تر کرده جانور را خوراند ؛ نیکخو گردد - انشاء الله تعالی *

علاج دیگر * معقود انگبین² که نوشته شده است بهمان وزن مذکور جانور را خوراند ؛ نیک خو گردد *

علاج دیگر * جانور که از درخت بدوخت جهد و حیله میر شکار قبول نکند ، باید که او را میر شکار بردست نگیرد ولی آسایش دهد ، و از گوشت فرود آرد و لاغر کند تا گریختن را فراموش کند * و اگر اجابت باین حیله نکند پس باید دانست که جانور مریض است و در معالجه آن مرض مشغول شود *

علاج دیگر * اگر جانور بد فعل باشد و بگریزد ، باید که پره‌ای گرداگرد نکون³ جانور بر کنی که بهوا پرواز کردن نتواند ؛ مجرب است *

علاج دیگر * اگر جانور بر دست قرار نگیرد و بطید ، زگی در میان دو استخوان بازوی جانور است که آن استخوان‌ها را برادران⁴ خوانند ، بشتر بزنی که خون ناپاک از آن بر آید و جانور ایمن گردد *

علاج دیگر * اگر جانوری بسیار بطید ، بیارد پوست بریازه دو سرخ - شنجرف یک سرخ - آب بلبله نیم سرخ - نبات یکسرخ - قنبیل نیم

¹ سعد the name of a place ?

³ نکون ; word not traceable.

² معقود انگبین congealed honey.

⁴ استخوان برادران ; not traceable.

سرخ - مهرنگی سفید یک سرخ - همه را یکجا کرده سائیده در ورق
گوشت صبح جانور را خوراند و بعد هضم شدن طعمه دهد *

علاج دیگر * اگر جانور از فربهی و امتلا شکار نکند و بگیرد، آنرا هلیله
زنکی کوفته همراه طعمه بخوراند؛ نفع بسیار دهد * و این از دهقان
قاهکین و سر باد هندیست *

علاج دیگر * شش گوسفند بآب سرد شسته جانور را طعمه از آن دهد
و پرو استخوان دادن نیک است که روغن استخوان دمیچه جانور کم شود
و فربهی و غرور بگذارد * و گوشت بآب گرم دهد که حریص صید شود؛
و این حیلۀ میرشکار هروی است *

علاج دیگر * اصل السوس همین عمل کند؛ مجرب است *

علاج دیگر * قدری بادروج¹ خشک کند و بساید و برگوشت بپاشد
تا نیک خو گردد * این از عبد الله بن خالد است *

علاج دیگر * سوختن زیر دمیچه چاهک پس سرو آن دانه در تغای سر
جانور بهم رسد * چون باز عادت پرواز کند و بعد دیر فرود آید، آنرا چنان
باید سوخت که جانور را گرفته استوار بر بندهی و در پس سر او بدهن
بدمی تا پرها پراگنده شود و آن چاهک پیدا گردد؛ پس فنیله از سوخته
بازانداری² ساخته بدان بسوز یا بسوزنی داغ کن - انشاء الله تعالی
بار دیگر پرواز نکند *

¹ بادروج ('bādrūj), A., *Orimum Basilicum*, common sweet basil.

² بازانداری: word not traceable.

باب بیست و پنجم

در معالجه کرف شدن جانوران

علامت آن بود که جانور را هرگاه بشکار برند هرگز بطمع گرفتن درمید نگاه نکند ولی در خانه بهمه پرندة بطیة و بی قرار گردد *

علاج آن بود که باز را در صحرا برده برچند بپراند تا بگیرد و از هرجا خواهد بخورد ؛ و چند بار چنین کند و در خانه کمتر دارد و بجنکلی و بیابانها بگرداند * و این اتفاق همه اوقات است *

باب بیست و ششم

در معالجه هوا زدگی مشتمل بر دو فصل

فصل اول در معالجه باد پشت که در هندی آنرا جهوله^۱ نامند *
سببش از گرم و سرد شدن و از باد سموم زدن است * علامت آن بود
که بازوی جانور پائین نیاید و بسختی فرو آرد و حرکت دادن نتواند
و گاه باشد که بازوی جانور فرو آویزد و بالا نشود، و جانور ضعیف و لاغر
و سست باشد *

علاج آن بود که چند طعمه از گوشت بره برون جز آلوده دهد؛
انشاء الله تعالی به شود *

علاج دیگر * اگر جانور از هوا زدگی شل شده باشد باید که آنرا در
خانه تاریک بگذارد و از آتش هم بهر حال گرم باید داشت؛ و قدر یک
نخود ترباق فاروق در ورق گوشت دهد و بعد از هضم کردن بگوشت
ماکیان سیاه بخون آن آلوده سیر نماید و گوشت کبوتر و فاخته نیکو
نفع کند * و خشت یا کلوخ آتش سوخته بر پارو نهد به بول صبیان تر
کرده برگستراند و باز را بر آن نشاند تا که سرد شود * و برخشت بسیار
گرم باز را نباید نشانید *

- علاج دیگر * جوشنده برگ تفبول و چوب چیني که در فصل تولک نوشته شده برای هوازدگی بهتر ازین عیاجی نیست ؛ و این حیلۀ فقیر است *
- علاج دیگر * خریق سفید عرف کُکّی¹ کوفته و بآب سیر گولی برابر دانه ماش بسته در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ به شود *
- علاج دیگر * هیمۀ کفار جنگلی را در مگاک سوخته چون خاکستر گردد آنرا بدوغ سرد نماید و جانور را بر آن نشاند ؛ و از هوا پرهیز کند ؛ به شود *
- علاج دیگر * حلبه تر کرده شب نگهدارد و آب آن را از پارچه صاف نموده و صبح طعمه بدان تر کرده جانور را خوراند ؛ به شود *
- علاج دیگر * بیارد بیخ پدل و پوست بیخ بگاین ، از هر کدام یک توله باریک آس نموده در آب جوش کند تا قوت آن در آب آید ؛ چون سرد شود صاف کرده اندکی ازان آب در حلق جانور ریزد و پس از هضم کردن سیر نماید ؛ به شود *
- علاج دیگر * شونیز نیم توله - شملیت نیم توله - سیر هفت دانه - در چهار توله روغن جوش کرده نگهدارد ؛ و از پارچه صاف نموده چند صبح همراه گوشت جانور را خوراند *
- علاج دیگر * اگر از هوازدگی بازوی جانور سست شده باشد ، باید که آنرا در خانۀ تاریک برده از هوا احتیاط کند ؛ کودکی را باید بر پشت و بازوی جانور مذکور بول کفاند و بر سنگتاب نشاند ؛ به شود *
- علاج دیگر * روغن زیت چهار سرخ و روغن جوز دوسرخ در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ به شود *

¹ خریق سفید عرف کُکّی (kharbaq. A , kuḡkī, H.), *Picrohiza kurrooa*. vide note 1, p. 398.

علاج دیگر * پوست بیض سہانجفہ^۱ یکپاؤ^۲ - شملیت دو تولہ - تخم کدو یک سیر - ہمہ را یکجا کردہ مثل غالیہ عرف چروہ چکاند و ہر صبح قدر سہ سرخ ہمراہ طعمہ جانور را خوراند - انشاء اللہ تعالیٰ در چند طعمہ صحت یابد *

علاج دیگر * زاغ سیاہ را و اگر بدست نیاید ماکیان سیاہ را ریزہ^۳ باید خوراند ؛ و چون ریزہ را ہضم کردہ پیخال کند، جانور را از گوشت او سیر نماید؛ بہ شود *

علاج دیگر * اگر از ہوازدگی دم غازہ جانور کچ شدہ باشد آنرا فندق - و تخم حلبہ - و مغز جوز - از ہر کدام دو سرخ صبح در ورق گوشت جانور را خوراند؛ بہ شود *

علاج دیگر * فندق یک تولہ در شیر بز سیاہ جوشاند و اگر آن بہم نرسد در روغن گاو جوشاند و از پارچہ فشردہ و روغن ازان برآوردہ چند روز ہمراہ طعمہ خوراند؛ بہ شود *

علاج دیگر * حلبہ نیم تولہ باریک کوفتہ بآب برگ تاتورہ سیاہ برابر کنار جنگلی گولیا کند، و صبح یک گولی در ورق گوشت جانور را خوراند ؛ چون نیک ہضم کند، انگاہ طعمہ بشیر گوسفند تر کردہ دہد ہمہ روز متواتر؛ انشاء اللہ تعالیٰ صحت یابد *

علاج دیگر * شونیز و شملیت و برنگ کابلی ہم وزن باریک آس نمودہ ہمراہ قند سیاہ برابر دانہ ماش گولی چند بسازد و صبح یک گولی ہمراہ طعمہ دہد؛ بہ شود *

^۱ سانجہ (sānjna = sahañjā or sonjhnā), H., the Horse Radish Tree, *Moringa pterygosperma*.

^۲ پاؤ H., = 4 chaḥāṁk or ¼ of a seer.

^۳ ریزہ crumbs of bread ?

علاج دیگر از یار بیگ * اگر جانور شل شود آنرا طعمه از کرمه خراطین باید داد که نفع بسیار دارد ؛ و اگر میسر نیاید از روغن خراطین^۱ طعمه آلوده دهد ؛ به شود *

علاج دیگر * بیض سنبلالو^۲ یکپاو - جوائن نیم پاو - حلبه نیم پاو - شونیز نیم پاو همه را یکجا کرده غالیه ازان چکاند ؛ و چهار سرخ ازان در یک ورق گوشت مبع جانور را تا هفت روز متواتر خوراند ؛ به شود *

علاج دیگر * موشی بهندوستان بهمرسد که آنرا دران زبان گهوس^۳ نامند ؛ گوشت آن تنها دوائی مجرب است *

علاج دیگر * مومیائی و مشک و زنجبیل و شونیز و شملیت و آسگنده^۴ همه را باریک آس نموده دو سرخ همراه طعمه میداده باشد ؛ در چند طعمه به شود *

علاج دیگر * اندکی شیر گوسفند با قدری شهد یار کن، و گوشت گوسفند بدان آلوده بده ؛ در چند بار دادن صحت یابد *

علاج دیگر * اگر علت صعب بود، تنوری یا مغائی با آتش گرم کن، و هر دو سوراخ بینی جانور را بغالیه مشکین چرب کن، و خاکستر از تنور برآورده خشت خام درمیان تنور بده، و پارچه شراب بران ریز، و باز را بران خشت نشان، تا بخار بدو رسد و عرق کفد ؛ بهتر آنست که جانور را در قباچه بسته بران خشت در تنور نهی ؛ و بعد سرد شدن تنور، باز را در

^۱ روغن خراطین is olive oil in which earthworms have been cooked.

^۲ سنبلالو (sanbhālū), H., *Vitex Negundo*.

^۳ گهوس ghūs or ghūns, H., the Bandicoot (*Mus giganteus*).

^۴ آسگنده (asgandh), H., *Withania somnifera*.

حمام یا در خانه گرم بفتدی و همانجا بگوشت سگ بچه که چشم را نکودا باشد و یا شیر خواره باشد سیر نمائی - انشاء الله تعالی صحت یابد *

فصل دویم در معالجه بونده • علامت آن بود که جانور تندرست بر پردواز یا بر دست نشسته باشد و بادی از قسم هموم رسد، و چند قطره خون از سوراخ بینی او چکد، و اوفی الفور و بی فرصت بمیرد؛ اگر دواها ساخته و طیار بود بکار می آید *

- **علاج آنکه پوست برپاره** ¹ و دندان سگ از هر کدام دو سرخ در شاش کودک بساید، و هرگاه مرض مذکور رُخفا شود در بینی جانور چکاند - انشاء الله تعالی اگر حیات باقی است صحت یابد *

علاج دیگر * بیارد تخم گل مهتاب که در هندی گل چاندنی ² نامند یک توله و کانور دو سرخ و مومیائی دو سرخ - با بول کودک سائیده گولی بسته نگهدارد؛ هرگاه مرض روی دهد جانور کتان را چهار سرخ و ریزه را یک سرخ بآب سائیده در دهان چکاند؛ به شود *

علاج دیگر * بیارد تخم هلهل ³ یک قوله - گهونگچی سفید چهار دانه - مومیائی چهار سرخ - به بول صبیان گولی ساخته نگهدارد * هرگاه بجانور مرض عارض شود، حب مذکور را بآب سوده در گلولی جانور چکاند؛ به شود *

علاج دیگر * آب برگ تنبول و آب سرگین خر سیاه هر دو بهم برابر یکجا کرده و یکدانه فلغل گرد در آن سائیده وقت احتیاج چند قطره در حلق جانور چکاند، و بعد هضم آن سیر نماید؛ به شود *

¹ برپاره (buryāra), H., the Hornbeam-leaved Sida, *Sida carpinifolia*.

² گل چاندنی H., or گل مهتاب P., *Tabernaemontana coronaria*.

³ هلهل (hulhul), H., *Cleome viscosa*, sometimes called Wild Mustard.

علاج دیگر * حیلۀ فقیر آنست که اگر زهرمهره حاضر باشد قدر یک
 سرخ فی الفور بگلاب و یا آب حل کرده در حلق جانور چکاند ؛
 به شود - انشاء الله تعالی * اما باید که زهرمهره را بگلاب سائیده و
 خشک نموده همراه دارد ، و اکثر اوقات بکار انسان نیز آید ؛ و بناچار چون
 هیچ دوائی دیگر میسر نباشد ، چند قطره بول آدمی در هر دو سوراخ
 بینی جانور چکاند ؛ به شود *

باب بیست و هفتم

در معالجه مضرت گرمزدگی

علامت آن بود که جانور سست و ترش روی بود و پیدخال لعل

نام کند *

علاج آن بود که هر روز قدر یک عناب شیر خشت گرد مثل حب تراشیده سازد و از گلوی باز فرو گذراند و قدر یک عناب در ورق گوشت سفوف کرده جانور را خوراند و بعد چند پیدخال بگوشت ماکیان سیاه بربوند چینی در آب خیارین سائیده تر کرده بدان سیر نماید و در یک هفته سه روز دوا دهد و روزیکه از دوا ناغه باشد طعمه بروغن پیه ماکیان آلوده سیر نماید *

علاج دیگر * نبات نیم توله در آب برگ حنا شب تر کرده نگهدارد و صبح از پارچه صاف نموده قدر یک کفجشک گوشت بز در آن تر کرده جانور را خوراند و بعد هضم آن از گوشت بز سیر کند و به شود *

علاج دیگر * بیارد گشنیز نیم توله و شب در آب تر کرده بسردی نهد^۱ و صبح یک کفجشک در آن تر کرده جانور را خوراند و بعد هضم آن سیر کند و سوختگی دفع شود *

^۱ بسردی ; probably means in the open air.

علاج دیگر * بیارد سمندر پهل¹ نیم توله - نبات مسامی - هر دو را شب در آب تر کرده صبح طعمه بدان دهد؛ حرارت مزاج جانور کم گردد *
 علاج دیگر * مشک یک سرخ - کافور دو سرخ - طباشیر دو سرخ - بآب خیاربن سائیده در یک ورق گوشت جانور را خوراند؛ و طعمه بآب خیاربن و آب گل خیار دادن بهتر است *

علاج دیگر * جانور حرارت رسیده را چند طعمه بعرق بید مشک ولایتی تر کرده دهد؛ و یا عوض آن عرق برگ بید لوزان² و عرق برگ و گل کچنار³ مجرب است؛ حیلۀ این فقیر است *

علاج دیگر * شکرطبرزد - روغن - زعفران شاخ - نرم بسای و در یک لقمۀ گوشت بده * بعده گوشت گذرو یا تیهو در آب خیار تر کرده خوراند، و گوشت ماکیان نیز دهد *

علاج دیگر * کافور و ربوند چینی و شکرطبرزد و کف دریا از هر کدام مقدار یک نخود، با شیر زنان تر کرده و در گلولی جانور ریزد؛ و چند روز گوشت ماکیان سیاه بروغن و یا مسکه گاو و شکرطبرزد آلوده دهد؛ به شود * و گلمهره⁴ بآب بادروج نیز بدهد؛ به شود *

¹ سمندر پهل (samundar-phal), H., *Barringtonia acutangula*, sometimes called Indian Oak.

² بید لوزان, is this the aspen?

³ کچنار (kachnār), H., *Bauhinia variegata*, the mountain ebony.

⁴ گل مهره (gul-mahra), P., a ball of clay; گلمهر (gul-mahr), H., *Poinciana regia*, P., *pulcherrima*.

باب بیست و هشتم

در معالجه گرم کردن جانور که از هوای سرد و
دوای سرد دادن مزاج آن خنک شده باشد

سبب آن بود که از گوشت گاو سرد دادن بلغم زیاده شود و این مرض
بهمرسد * علامت آن بود که جانور بشکار رغبت نکند و هر دوا که او را
دهند اجابت آن نکند و گوشت دیر بکاربرد و گوشت باشتها نخورد
و حیران و غمگین بود *

علاج آن بود که شیر ^۱ تخم رینگنی یعنی کنای ^۱ سه توله - آب برگ
سنبهالو چهار توله - هر دو را یکجا کرده و قدری پنبه در آن تر کرده در سایه
خشک کند * هرگاه جانوری خنک شده بود فقیله از آن پنبه درست کرده
و قرنفل در آن پیچیده دهد : به شود *

علاج دیگر * پنبه نیم کهنه در بول صبیان تر کرده و در سایه خشک کرده
نگهدارد و یکی از اجزاء مذکوره ذیل :—

شونیز - مالکفنگنی - زنجبیل - قرنفل - حب المهلبل - هر کدام را
که خواهد با نبات در آن پنبه پیچیده دهد : نافع است *

---

^۱ رینگنی یعنی کنای (*rengni or katāṭi*), *Solanum xanthocarpum*; vide note 3, p 339.

باب بیست و نهم

در معالجه لوط و آن دنبلی است که سروا نه کند

علاج آن بود که جوزبوا یک توله - زنجبیل یک توله - هر دو را سائیده و لوط هر جا که باشد آن را خاریده دوا را بدان موضع بگذرد به شود *

علاج دیگر * خاکستر چوب انجیر و فلفل گرد و آهک و میدۀ چوب همه را با بول صبیان سائیده بر زخم لوط بگذرد و تا سه روز بسته دارد به شود *

علاج دیگر * اولاً جائیکه لوط بود آنجا را آهک و زرنیج بآب سائیده بگذرد تا گوشت مرده را بریده دور کند * آنگاه توتیای سبز در ظرف روئین سائیده و باریک نموده بر آن موضع سه روز بسته دارد به شود *

علاج دیگر * موضع لوط را زخم کرده و آهک و نمک ببول آدمی سرشته بر آن بگذرد و بعد سه روز وا کند به شود *

باب شمی ام

در معالجه بانگ جانوران که گاه گاه بطور خنده آواز کنند

همچنین آواز را مردم بدین و نحس و شوم دانند و فی الواقع
همچنین است *

علاج آن بود که روغن گاو کهنه که تیز و تلخ شده باشد در گلولی جانور
فرو برد ؛ دیگر بانگ نکند *

علاج دیگر * در باز نامه کسری فوشیروان آمده که چون جانور بسیار
بانگ کند او را چون از غره ماه پانزده روز آوی بگذرد در پانزده آخر
مبزهها که در بستانها و تیرهزارها روید از هر قسم آنها را گرفته خوراند و تا نیم
روز گرسنه دارد و بعد سیر نمایند ؛ بانگ کم کند *

علاج دیگر * جانور اگر بانگ بسیار کند و بهیچ دوا نرهد انرا ضرور
گنگ زبان باید کرد و آن این طور است : که سندور در شراب حل کرده
و یا در شیر جوش داده بجانور خوراند گنگ گردد و دیگر بانگ نحس
نکند ؛ مجرب است *

باب سی و یکم

در معالجهٔ باسور و بن برآملدن جانوران

آن مرض از سردی و گوشت ناپاک دادن و بیوقت سیر کردن خیزد *
علامت آن بود که چون جانور پیدخال کند دم بالا بردارد و دمچه
بجفتباند و نیفه بمقار بکارد و خارد و خون در پیدخال آرد *

علاج آن بود که گوشت کبوتر یا گوسفند با گل ارمی الوده بدهی ؛
به شود *

علاج دیگر * اگر علت صعب بود که بدوی دیگر به نشود، بهدانه
قدر یک توله با شکر فانیذ بهم جوشان و از پارچه صاف نموده و گوشت
گوسفند چند روز بهمان لعاب تر کرده بده ؛ به شود *

علاج دیگر * قرنفل نیمدرم زنجبیل و عود خام و زعفران از هر یک
نیمدانگ - همه را اجزاء کوفته و از پارچه صاف نموده صمغ قدر یک نیم
دانگ در یک ورق باز را خوراند ، و بعد از هضم کردن آن بگوشت کبوتر
سیر نماید ؛ صحت یابد *

علاج دیگر * اگر بن جانور یعنی سفره از تهیگاه بیرون برآمده باشد
سفره را بروغن یاسمین چرب کن و استخوان سگ و استخوان ماهی ثور¹

---

¹ سفره ماهی سور is said to be the porpoise.

و تخم دیوچه¹ که زلو ازان بچها بر آرند و قصب الشیطان² - این همه را بر آتش نهاده دود آنرا به بن جانور دهد تا دود بدان رسد؛ به شود *

علاج دیگر * سفره جانور را بگلاب بشو و گل سرخ و گلنار و مازو بهم سائیده دوسه نوبت بر سفره جانور بپاش - انشاء الله تعالی بیشک به شود *

علاج دیگر * توتیای سبز بوداده بوزن نیم دانگ باریک نموده بر سفره جانور بپاشد؛ به شود *

علاج دیگر * جوشنده تخم کتان و روغن نارجیل گرفته و از جوز گردگان سوخته قدری در آن حل کرده حقه کند * و یا حقه بروغن و سمه و کوهان شتر و روغن حب البطم³ کند؛ به شود *

فائده * اگر جانور شب از بدواز بزیر آویخته بود و ازان بیهوش شده باشد و ماده بلغم از دماغ و عروق در سر و سینۀ او جمع شود آنرا :-

علاج آن بود که نوشادر و اندکی آب در روغن شیر پخت اندازد و بهم ممزوج کرده بچوبی حرکت دهد تا کف ازان بر آید، و چند قطره ازان کف در هر دو سوراخ بینی جانور چکاند و رو بروی آفتاب دارد تا خلط از بینی جانور بر آید و بیهوش آید *

علاج دیگر * گذش در آب باریک سائیده و از پارچه صاف نموده چند قطره در بینی جانور چکاند *

¹ تخم دیوچه; apparently the egg-cocoon of the leech: said to be used in medicine by the Malays.

² قصب الشیطان; not traceable.

³ حب البطم, the fruit of the *Pistacia Terebinthus*.

علاج دیگر * اگر ماده در سینه جانور جمع شده باشد، باید که چند
 دانه مویز و دوسرخ عاقرقوفا و چند دانه حب الرشاد در آب حل کرده
 در دهان جانور ریزد تا قی کرده فارغ شود *

[باز نامه ختم شد]

APPENDIX.

خاتمه¹ بر دو مقدمه

مقدمه اول در معالجه بلبل و طوطي و کبوتر
وسائر جانوران باني طرب * مقدمه دويم در
معالجه اسبان و آنرا بيطره نامند

مقدمه اول در معالجه جانوران باني طرب * صافي بابت
لعل خان: حيله بلبل گريخته * روز چهار شنبه صاف کفد: بيارد
نکچکني - نمک سياه - و قند سياه - و برابر نخود گولي بندد * اول دوسه
گهري شير² برگ ترب دهد: بعده کونده³ سیر دهد - در وقت نماز پيشين
نيم سير دهد، و گولي كيف دهد: و مصري و آب نيشکر دهد - بامداد نيز
دهد - بچنگ اندازد * كيف اينست - موميائي حبه - بيربوني يکعدد -
پرست کنير حبه - متبه³ حبه - بينغ مرنه جنگلي⁴ و گل دهاتوره
دو حبه - مصبر حبه مغز مورد سه حبه - باب هلهل گولي بندد *

¹ مقدمه, an error of the author for مقاله.

² گونده, also گوند, *gūnd*, is flour of parched gram.

³ متبه, vide note 13, page 365.

⁴ مرنه جنگلي is used in medicine; vide note 6, page 365.

دیگر صافی و کیف از میان نهال * شیر اک^۱ را در پاچک صحرایی
 بیز چنانچه کبود شود و فرو آورده نگهدار ؛ ازین شیر اک ماشه - مصبر
 ماشه - نوشادر چهار رتی - توتیای سبز دو رتی ؛ اگر تلخه ماهی تر باشد ،
 بآب تلخه حل کند ؛ و اگر خشک باشد بگیرد چهار رتی برگ تنبول و بمع
 مصالح جاریده از لعاب گولی بندد برابر جو * روز چهار شنبه صاف کند - اول
 مصري صبح دهد - بعده گولی دهد و در آفتاب بدارد * دو پهر ، برابر چهار
 نخود گونده دهد * وقت شام ، نیز سیر دهد ، برابر کنجد کیف دهد * کیف
 ایفست - سحی سه رتی - کافور بهیم سینی دو رتی - حبه سفید^۲ دو عدد -
 لونگ جنگلی چهار عدد - مصطکی رومی شش رتی - روغن بهلاوه پنج
 رتی - الاجی کلان ماشه - کرم بیول^۳ عدد - بهور سیاه^۴ عدد - کرم آرد میده
 دو عدد - کرم شاخ گاؤ میش شش عدد - کره^۵ شش عدد - سم الفار رتی
 هیربی^۶ و نربسی^۷ شش رتی - گلسرخ ماشه - کذبیله ماشه - توتیای
 سبز رتی - سوهانگه دو رتی - نوشادر دو رتی - کافور چینه^۸ دو رتی -
 مالکنگنی چهار رتی - قند سیاه - شراب - تلخه ماهی - همه ادویه را
 جمع نموده و معجون ساخته برابر متر^۹ عدس گولی بندد ؛ و اگر زرد چوبه
 در تلخه ماهی اندازد ، دو سه لونگ نیز اندازد ، و خشک نموده هر دو را
 بساید و برابر کنجد میداده باشد ؛ خوش فعلیها کند *

^۱ شیر اک (*shir-i āk*), H., the milky sap of *Calotropis gigantea*?

^۲ گهنونگچی سفید = حبه سفید.

^۳ کرم بیول (*babūl*), H., *Acacia arabica*, Indian Gum Arabic Tree.

^۴ بهور سیاه; the black *bhanwā*, H.; a black honey-bee, wild.

^۵ کره (*karpā*), H., the Iron Wood Tree, *Memecylon edule*.

^۶ هیربی, not traceable.

^۷ نربسی (*nirbisī*), H., *Delphinium denudatum*.

^۸ کافور چینه, Chinese camphor.

^۹ متر عدس, *matar-i 'adas*, i.e., one pea-grain.

صافی و کیف دیگر بابت رام اسم * مرچ یک - نمک و مصری یک -
 لونگ یک - باریک آس نموده در گونده بدهد و در خانه نگهدارد * کیف :
 بول گجراتی¹ - مومیائی - کافور چیفه - مشک - تخم دهنوره - زعفران *
 دیگر بابت رام اسم * کافور بهیم سیفی - مومیائی ، از هر کدام دو -
 مشک دو - گوشت شیر - بیروتهی چهار عدد - لونگ دو عدد - سهبر
 بجهوری سیاه² دو - مصطکی رومی دو - افیون دو - مصری دو - بر باز³
 دو - جهنگر⁴ سیاه عدد - جوز بویه دو - مستی آهو⁵ دو - بیخ موته⁶ یک -
 جنبلی⁷ یک - ریش سیر و ریش⁸ کیورا⁹ - کچله¹⁰ - نربسی از هر کدام یک -
 هربی یک - اسپند و ایلوا¹¹ دو - عذیر اشهب یک - لبان دو - چوب کلان
 یک - لونگ یک - موته جنگلی - تند کهنه - این همه را باریک نموده غلوه بندن
 مقدار خشخاش و با مقدار موته¹² در گونده گرفته غلوه پیچیده بدهد *
 دیگر کیف بابت حاجی کریم داد * مته¹³ - مومیائی - افیون -
 چرک گوش - کافور و گولی برابر کنجد دهد و چکنی نبات چهار حصه -
 دارچینی حصه - سائیده نگهدارد اندک دهد و گرسنه شود *

¹ بول گجراتی , not traceable; but *bol* in Persian means "myrrh," as well as "aloes."

² سهبر بجهوری سیاه , the sting of a black scorpion ?

³ بز باز (*bazbāz*), P., the aril of *Myristica fragrans* or the Nutmeg.

⁴ جهنگر . for *jhingur*, a cricket ?

[musk.

⁵ مستی آهو is the blood in the pod of the muskdeer before it has formed into

⁶ بیخ موته (*moṭh*), H., the root of *Phaseolus aconitifolius*, the Aconite-leaved Kidney Bean.

⁷ جنبلی (*Jambula*), Sans., *Eugenia Jambolana*, Black Plum. *Chambeli*, *Jasminum grandiflorum*, the Spanish jasmine.

⁸ ریش سیر , the small roots at the bottom of an onion.

⁹ کیورا (*keowra*), H., *Sonneratia apetata*; the flower has fibres or rish.

¹⁰ کچله (*kuchla*), H., the *Nux-vomica*, *Strychnos nux-vomica*.

¹¹ ایلوا (*elwā*), H., *Aloe succotrina*, the Socotrine aloes of commerce.

¹² موته (*moṭh*), vide note 6, above.

¹³ مته (*muthā* ?), H., *Cyperus rotundus*.

دیگر بابت سید علی * لونگ - کپور - مومیائی - مصبر - لحي¹
ایکھی تول : سانجی² آل رسول کی سید علی کرپول *

دیگر صاف و کیف * یکی اینست بابت شاه عنایت اللہ * کوریج³ -
سورنٹھ یک - کافور یک - دانہ پلپل یک - لونگ - منہ چہار ماشہ -
نمک یک نیم - مشک نیم - مومیائی و قند سیاه برابر - برابر خستہ⁴ نیم
گولی بند - و شب گولی دهد * فردا بجنگ اندازد ؛ و برای باشہ
و لکر نیز بکار آید *

دیگر صاف و کیف و روشو⁵ بابت سیادت مآب شاه حبو * ایلرا یک -
سوهاگہ بریان یک - نوشادر بریان یک - بانس لوچن⁶ یک - جواکھار⁷ -
بول سرخ⁸ یک - کنبیلہ و لونگ یک - فلفل دراز و نیلا تھوتھا و نمک
لاھوری یک - بچ و زعفران و قند سیاه دو چندان ؛ برابر موتھہ گولی دهد
روز سہ شنبہ *

دیگر روشو⁵ * گوشت مار دھامن و بچ خراسانی یک - سورنٹھ
ہترا⁹ یک - مومیائی و لونگ یک - مشک یک - نمک سہ - بول سہ -
آمیختہ بدارد * شب جمعہ برابر موتھہ دهد *

¹ لحي ; not traceable.

² سانجی ; not known.

³ کوریج ; *kūrangī* is the small cardamom; *kurang*, in the Panjāb, is the name of *Marsdenia Roylei*.

⁴ خستہ = *hista*, "the stone of fruit."

⁵ روشو ; not traceable.

⁶ بانس لوچن (*bāns-lochan*), H., Bamboo Manna.

⁷ جواکھار *jawākhār*.

⁸ بول سرخ ; *bol-i siyāh* is the Persian name of *Aloe succotrina*; *bol-i surkh* is another name for *sibr-i surkh*, *Aloe rubescens*.

⁹ سوختہ ستر , *saturā* is a kind of ginger; also flour of parched grain.

دیگر صاف و کیف بابت محمد یوسف * بیارد مصبر ماشه -
عقور چرا ماشه - پلبل دراز ماشه - نمک شش رتی - بول گجراتی ماشه -
کنبیل ماشه - قند سیاه بوزن همه دارو؛ گولی برابر نخود بندوق و کنبیل
بالا بمالد * کیف ایفست : کافور، مصبر، سوهاگه، هرسه برابر؛ قند سیاه
وزن هرسه؛ گولی برابر نخود بندوق * بعد از ساعت آب آمله دهد و اندک
شیره ترب دهد * فردا جنگ اندازد *

دیگر صاف و کیف بابت شاه حبر * سوهاگه یک - مصبر یک -
پهتکری یک - توتیای سبز یک - پلبل دراز یک - بغس لوجن یک - نوشادر
یک - لونگ یک - جوکار یک - نمک لاهوری و زعفران و بیخ کنبیل
یک - کتکی¹ یک - سونته و نمک سونچر یک - مومیائی یک - بول
سرخ یک - کهرنج² یک - بیر بهوتی یک - تروی³ یک - مورچ⁴ یک -
کافور یک - افیون نیم - مصری و سیماب نیم - گولی برابر مویه دهد *

دیگر کیف بابت مینا فقیر * بیر بهوتی یک - مومیائی یک - مدن
مست⁵ یک - نمکسنگ دو - سونچر و مصطکی یک - مشک یک -
کافور یکنیم - قند سیاه و مته از هر کدام یک - گولی برابر مرچ⁶ ساخته
دهد، در مشمت نگهدارد، و تف آتش دهد؛ وقت بامداد نیز دهد *

دیگر کیف * روز سه شنبه گولی دهد، هرگاه فریاد کند دهد - روز
دیگر گونده دهد - وقت شام نیز دهد * روز پنجشنبه بامداد گونده دهد -

¹ کتکی (*kutki*), H., Black Hellebore, *Helleborus niger*.

² کهرنج²; *kharanja* is the name of the Holm Oak, *Quercus Ilex*.

³ تروی, *tārwā*, is the Sea Buckthorn, *Hippophae rhamnoides*.

⁴ مورچ⁴; can this be مورچ?

⁵ مدن مست (*madan-mast*), H., *Amorphophallus sylvaticus*.

⁶ مرچ (*wirch*) H., *Piper nigrum*; the berries are here meant.

شام، مومیائی برابر خشخاش و مشک برابر کفجد در کونده دهد و چیزی دیگر ندهد - فردا جفک اندازد * کافور - برنج - مصبر - مونه - سوهاگه - بچ - نمک - مونگ¹ - لونگ مصري - گوی بسته دهد *

دیگر نواسه میر ابوطالب * مشک یک - مومیائی یک - بینخ کنیر سفید یک - مته یک - کافور یک - حبه سفید یک - بول یک - مصطکی یک - مصبر یک - دو چندان قند سیاه - برابر ارزن گوی دهد : آب نیشکر دهد *

دیگر عمل شادی بیگ : جوش ببلد * مصطکی یک - بوبرهوتی یک - بهور سیاه یک - مته یک - مشک یک - عنبر یک - افیون یک - مومیائی یک - کفیله یک - سوهاگه یک - کلونجی یک - کافور یک - حبه سفید یک - چرک گوش یک - بهت انکس² یک - سینده³ یک - سانبر⁴ یک - سونچر یک - مورچ یک - نکچکنی یک - شیر⁵ برگ ترب - شیر⁶ هلهل - با شراب بهتی آمیزد : برابر ماه⁵ گوی بندد * دیگر صافی بابت نعمت خان * شیراک نه دام - نمک سونچر دام - اگر بوزن⁶ باشد نیم مونه - فربه را دو مونه *

دیگر * در تلخه⁷ رهو⁷ مرچ پر کند و خشک کرده نگهدارد - ببلد را برابر گندم و شاهین را برابر نخود بدهد *

¹ مونگ (mūng), H., Green Gram, *Rhaskolus mungo*.

² بهت انکس (bhutankas), Sind, *Flacourtia Ramontchi*.

³ سینده (sendh), H., white rock-salt.

⁴ Salt from the Sambhar Lake in Rajputana.

⁵ ماه; the Panjabi for mūng; 'vide' note 1, above.

⁶ بوزن for bozam, which is a falconer's word for a bird of one moult?

⁷ رهو (rohū), H., a kind of fish, *Cyprinus rohita*

دیگر کیف اینست * بیارد مقه - بجھفاک دو - مومیائی چهار -
 کانور دو - مشک دو - افیون دو - چنه ¹ یک - ابھت انکس ² پنج - موتھ
 یک - اجوائین خراسانی - کرم شاخ گاومیش - بهور سیاه - کرم مسی ³ -
 بیربھوتی - مصبریک - دارچینی - عقرقرا یک - شنگرف دو - الاچی کلان
 و خورد دو - موملی ⁴ سفید - موسلی سیاه ⁵ - دھاوہ ⁶ یک - مرچ یک -
 بلبل دراز خوشبوی - علحدہ بساید و نگاہ دارد - در شہد گولی بندد *
 اول برابر کنجد بعدہ برابر یکنیم کنجد و بعد از چند گاہ برابر موتھ زیادہ
 کند * اگر بسیار جنگ کند و زخمی شود یا گریخته شود بیارد خشت
 پخته و گرم کند - یک پھنگی آرد گرد آن پارچہ بگیرد و بالایش سوراخ
 بگذارد - پائین چوب ⁷ بندد - اگر بسیار گرم باشد اندک آب باشد پھنگی
 بر خشت نهد - بلبل بفشاند - هر گاہ سرد شود بیرون کشد *

دیگر بابت کوری پاندی - باز - باشد - جرہ - شکرہ را دھد * حبہ
 سفید - بیربھوتی نہ عدد - کوکفار دو - لونگ سہ نیم عدد - نمک ^۷ -
 زنبور سیاه عدد - مہاب - مومیائی یک - مشک یک - کانور بہیم
 سینی - مصطکی یک - متھ یک - عقرقرا - انگوزہ - ہمہ را باریک
 نمودہ با شیرہ قرب گولی بندد برابر مرچ - چہار گھڑی شب ماندہ
 بدھد - روزانہ بجنگ اندازد *

¹ چنه (chatta), Panjab, Panicum colonum.

² for ابھت انکس, vide note 2, p. 368.

³ کرم مسی; meaning uncertain.

⁴ موسلی سفید (mūsli safed), H., Asparagus adscendens.

⁵ موسلی سیاه (mūsli siyāh), H., Curculigo orchidoides.

⁶ دھاوہ (dhāwā), H., Artocarpus Lakoocha.

⁷ chūb "perch."

دیگر بابت شاه پھوری * زهره تیلیہ¹ نیمدرم - کوکل یکدام - گوشت
تیتھر نیمدام - مومیائی چہار سرخ - کافور یکدام - حبہ پنچ عدد - قند سیاہ
نیمدام - باید کہ اول ہمہ را در شیر انداختہ بساید * باز این را گولی
بفدند و در بار درخت دھتورہ نهد و دھن محکم بندوق تا یک ہفتہ ؛ بعدہ بار
مذکور را نگاہ بدارد - ہر وقت کہ خواہد مقدار موتہہ بدهد ؛ تماشا بیند *
دیگر بابت فقیر صافی * بیارد یک پیالہ آب برگ قرب ؛ درو دمیری²
وزن ایلوا و تفکار دمیری در ظرف آھنی انداختہ بہ ہزد - ہر گاہ سوختہ
شود برابر دمیری نمک سونچر علیحدہ سایدہ اندازد پنیر کند³ - برابر
دو نخود دھد ؛ آب نیشکر دھد *

دیگر بابت نصرہ * مصطکی یک - کالا بچھرا⁴ یک - سواگہ یک -
مصبر یک - بیربھوٹی یک - مشک یک - مومیائی و کافور و لونگ و بول
سرخ از ہر کدام یکنیم - برابر یک یا دو نخود دھد ؛ یک روز در میان کردہ
روز دوم بجنگ اندازد *

دیگر صافی * سواگہ یک - مصبر و بول و پلپل دراز و نسوت⁵ یک -
لونگ یک - بچ خراسانی و زعفران دو چند - قند سیاہ ؛ برابر نخود بدهد *
دیگر صافی و کیف بابت محمد یوسف * مرچ یک - کافور یک -
لونگ یک - نمک سونچر و قند سیاہ برابر ؛ نیم نخود بدهد - پھت⁶ را دھد

¹ *Teliyā* H., an eel-like fish.

² *دمیری* (*damri*), H., one-fourth or one-eighth of a *paisā* (about three *dāms*).

³ خمیر کرنا Panjabi for پنیر کرنا.

⁴ کالا بچھرا (*kālā bachhwa*), H., a species of *Polypodium*. See Khory's *Bombay Mat. Med.*, p. 561.

⁵ نسوت (*nasūt*), H., *Erythrina suberosa*.

⁶ پھت (*phut*), H., *Cucumis momordica*?

خوب جنگ کند * دیگر بلبل که خوب جنگ کرده گریخته باشد سه روز مدام گولي دهد، وقت شام اندک آب فیشکر و نبات دهد؛ بامداد بجنگ اندازد؛ گونده آرد شکم سیر دهد تا سه روز * نسخه اینست مدن مست یک - عقرقرها یک - کافور یک - مصطكي رومي یک - نمک سیفده یک - نمک سانبهر یک - بیربهوتي و قند سیاه سه - روز برابر ماه گولي بندد و با مومیائي دهد *

دیگر صافي و کیف بابت پنهاري * بیارد کنبيله - مصبر - نمک سونچر - زعفران - پپیل دراز - لونگ - دو گولي برابر نخود بندد با آب ادرك *

دیگر کیف اینست * مشک دو برنج - زعفران دو برنج - افیون دو برنج - عقرقرها دو برنج - منبه دو برنج - بیربهوتي دو برنج - مومیائي دو برنج - کافور دو برنج - همه را باریک نموده برابر مونگ گولي بندد با شراب *

دیگر * بلبل گریخته را فربه کند؛ و گولي وقت بامداد بخوراند، اما خبردار باشد که گولي نه اندازد، از آب تر کند؛ حیات او از آب تر کردن است * سه روز گولي دهد - بعده به جنگ اندازد * اگر اندک جوش کم شود باز دهد چنانچه بالا مسطور است * چنان سن شود که اگر سوزن زند خبر نشود * گولي از زیره کلان تر بندد و آن اینست - افیون یکماشه - هرتال¹ ماشه - جوز نیم ماشه - مشک نیم ماشه - زعفران نیم ماشه -

¹ هرتال for yellow arsenic ?

لونگ نیم ماشه - همه را باریک بساید و موافق داور شیر اندازد تا غلیظ شود - پس گولی بندد *

دیگر * مصبر - سیاه دانه - سیر - مرچ - قند سیاه - گولی ساخته برابر باجره دهد، وقت بر آمدن آفتاب - بعد از ساعتی به جنگ اندازد *
 دیگر * بجھناک و کانور و مصطکی و چودانه¹ برابر رائی گولی بندد و صبح آن گولی را دهد؛ بسیار جنگ کند *

دیگر * پھت² و غیره در لته بسته تر کرده بدارد؛ - مصطکی - کانور - کذبیلہ - مومیائی - ایلوا - پلپل دراز - نمک سونچر - متہ - گولی برابر جوار دهد *

دیگر صافی شکر و غیره، بابت جمال خان * بیارد کذبیلہ شسته - لونگ - مصطکی رومی - تخم چرچره - مصری - از هر کدام یکدام و گولی بقدر کنار جنگلی سازد و بدهد - بعد از گھڑی آب گرم بخوراند؛ جانور را گرفته در صحرائی رود - آنوقت حقیقت گولی معلوم شود *

دیگر صافی * نه لونگ - سوهاگه - نمک سینده - قند سیاه - همه برابر وزن نه لونگ - سوهاگه نصف بریان و نصف خام - گولی بندد *

دیگر اگر خواهد بلبل نورام شود اول کونده دهد * بعده سپاری کوهی چایده اندک لب دهد آب بخوراند؛ گرسنه شود و رام گردد؛ سه مرتبه دهد * نماز شام کونده شکم پر دهد * بامداد کچله برابر مرتبه دهد * آب نیشکر دهد؛ کونده ندهد؛ بامداد به جنگ اندازد *

¹ grain of barley چودانه

² پھت (phut), vide p. 370] note 6.

دیگر بابت شهر خلّی * بیارد دارچینی - کباب چینی - لونگ - مشک -
 منبه - افیون - مومیائی - کرم خاکی - زعفران - سم الفار؛ با شراب گولی
 بندد برابر ازان * اول صاف کند؛ بعده گولی دهد * شکر تری¹ و آب نیشکر
 دهد - هر روز به جفک اندازد - روز چهارم اندک مومیائی دهد و گونده دهد *
 دیگر صافی بابت زرگر * بیارد ادویه ذیل را و با شیرو ترب گولی
 بندد مقدار نخود؛ اول گولی دهد - بعد ازان آب گرم بدهد - آب اگر نگیرد
 شیرو نیشکر دهد - بعد اندک وقت گونده نیم سیر دهد - اگر آب دلا
 نگهدارد بامداد شکر تری¹ داده آب دهد؛ بعد از ساعت به جنگ
 اندازد: بیارد قنبیل - قرنفل - مرچ - بول گجراتی - مصبر - سفامی -
 نمک سانبهر - پهل دراز - هلیله - همه هم وزن - برابر نخود گولی بندد *
 دیگر * مشک - افیون - چرک گوش - بیر بهوتی - هر چهار برابر - با شراب
 خمیر کند؛ روز مریه یک برنج میداده باشد؛ کهنه² و سرخ نیز مست شود *
 دیگر جوش بلبل * بیارد بهت انکس - مصطکی رومی دورتی -
 مومیائی دورتی - چرک گوش دورتی - مشک دورتی - کافور یک
 رتی - حبه سفید دورتی - منبه یک رتی - در شیرو پهل گولی بندد
 برابر رای - و هر روز یک گولی میداده باشد صبح و شام *
 دیگر برای چاشنی * کافور و قنبیل یک - ایلوا یک - مصطکی
 و چرک گوش یک - کل را در دهقوره انداخته بپزد و بعد مع پهل باریک
 بساید - اندک میداده باشد *

¹ شکر تری, see p. 412, note 2.

² کهنه, perhaps an error for titar. *Surkh*, in the Panjab lāl, is the Amadavat or Red Wax-bill (*Estrela amandava*), a species kept by natives for fighting.

Tūfī pālen chātīe aur 'āshiq pālen lāl:

Kabūtar pālen chōṭīe, jo taken parāyā māl.

"Fools keep parrots and lovers wax-bills. ∴ Thieves keep pigeons—who look to others' wealth." Prov. (Pigeon-keepers always try and steal each other's pigeons.)

دیگر صافی * بیارد ریسمان پشم در قند پیچیده بدهد ؛ بعده چهارده دانه رای در دهن اندازد ؛ کَلّی آب در دهن اندازد *

دیگر * بابت ملا سلطان صافی و کیف * بیارد نوشادر سرخ دو رتی - در قند سیاه پیچیده بدهد - بعده روز دوم یک غلّوله کیف دهد * اول، هر روز، هر روز بدهد ؛ بعده روز جنگ دو گهری شب مانده نیم گوی دهد ؛ به جنگ اندازد - سن شود * ایست : ققیل دو - مدن مست دو - مصطکی رومی دو - مومیائی دو - مشک دو - ایلوا دو - بیربوتی یک - زهر¹ یک - این هشت دارو را کوفته باریک کرده در شیر برک ترب غلّوله مقدار موته بدهد و نگهدارد *

دیگر

- * لرنگ کپور مهوشی بچهاوا گاؤ روئین بول *
- * سیر شنکرف سانجی جوانین مته افیم سو باری قول *
- * سنبل سونچر میل چوک مومیائی کچله موته جو کهول *
- * صادق خوبی بل دنکه کرمانی بلبل کهول² *

دیگر * اگر جانور را بادجهوله باشد گوشت گهوس بدهد - شفا یابد - مجرب است *

دیگر * سوهاگه - مته - سم الغار - مصبر - این چهار را در شیر قرب پزد تا سوخته و سیاه شود * بعده ادویه دیگر را همراه کرده گوی بدهد برابر موته *

دیگر * بابت میر مرتضی * بیارد مشک دو رتی - مومیائی دو رتی - عنبر دو رتی - کافور دو رتی - مته دو رتی - بیربوتی

¹ زهر not traceable ; in Persian, it is, of course, the common name for 'poison.'

² This gibberish is apparently a mixture of Sindhi and Panjabi.

چهار رتی - مصبر دو رتی - بیخ شانه سفید¹ چهار رتی - همه را باریک نموده گولی برابر مویه بدد *

دیگر جوش بابت حکیم شکله گر * بیارد کافور بهم سینی سه رتی - بیدر بهوتی هفت رتی - مشک هفت رتی - افیون چهار رتی - همه را باریک نموده برابر مویه در گونده دهد بدین طریق : شیرۀ نیشکر چندان دهد که بیزار شود بعده شیرۀ دهد * چهار گهری شب مانده برخیزد و دارو دهد و در شب گرفته بنشیند تا که روز بر آید * به جنک اندازد - سنی شود و اگر سوزن زند معلوم نشود * اگر خواهد دارو دهد بدین نوع دهد - در آن روز سه وقت گونده دهد و وقت چراغ دارو دهد شیرۀ نیشکر چندان دهد که بیزار شود - بعده شیرۀ دهد * چهار گهری شب مانده برخیزد : نیز دارو دهد *

دیگر صافی و مست کردن بلبل * بیارد زهر هلدیه² یکماشه - افیون یک ماشه بیدر بهوتی پنج عدد - کافور یکماشه - مشک - بهت آنکس نیم ماشه - مصطکی یکم ماشه - مومیائی یکماشه - گوشت شیر یکماشه - حبه سفید ده عدد - سوهاکه نیم ماشه - ناگر مویه نیم ماشه - نمک شانزده ماشه - روغن زرد با شیرۀ برگ قرب دو سه قطره انداخته حل کند : بعد از آن مقدار برنج تا سه روز بدهد *

دیگر مست کردن بلبل * بیارد بیدر بهوتی هشت عدد - افیون یک سرخ - بهم سینی یک سرخ - مصطکی یک ماشه - چته دو - مرچ دو دانه - حبه سرخ دو دانه - مصبر دو سرخ - قند سیاه دمري -

¹ شانه سفید not traceable.

هلديا (haldiyā), H., "a kind of poison."

داروها را همراه آب برگ ترب بساید ؛ گولي برابر مرچ بدهد * بعد از روز سيوم به جنگ اندازد *

ديگر * جرؤ¹ - چرك گوش - مغز گربه - بيربهوتي - گرم كهوه¹ -
قند سياه كهنه - آميخته برابر موبه گولي بدهد *

ديگر * قزغل - قذيل - مشك - موميائي - زعفران - بيربهوتي -
مصبر - مصري - شفركف - كانور - نمكسنگ - اگر باشه يا شكره باشد
برابر دانه ماش بدهد ؛ اگر باز و شاهين باشد برابر نخود دهد *

ديگر صافي * دانه پلپل دراز - سوهاگه - نمك - هر سه وزن برابر -
آميخته گولي برابر موبه بدهد ؛ صاف شود *

ديگر اگر استخوان بلبل شكسته باشد زرد چوبه و كونده² هر دو سائیده
بمالد ؛ به شود *

* ديگر *

بيربهوتي نانكلي³ بهت انگس⁴ اور بول

ميان محبت يون كهے مانا هاتهي⁵ كهول

اگر دمه شود زرد چوبه و چوبه هر دو بمالد ؛ نيكو شود *

ديگر * بيخ كيله - سوهاگه - نبات - يکجا نموده بزوين نيم نخود بدهد *

¹ گرم كهوه and جرؤ not traceable.

² كونده (karanda), H., *Dioscorea bulbifera*, Bulb-bearing Yam.

³ نانكلي ; this should be مالکنگني (māl-kangnī), H., *Celastrus paniculata*, Black Oil.

⁴ بهت انگس (bhutankas), see note 2, page 368.

⁵ مانها هاتهي كهول ? "—so powerful as to set the brains of an elephant aboiling ?"

دیگر * قذیل پانزده روز در آب نگاهدارد . - بعد از آن بیدیهوتی
تانگ^۱ . مشک تانگ *

دیگر * مومیائی تانگ - گجراتی ایلوا - مشک - منبه *

دیگر عمل هدایه * منبه یک رتی - کافور یک رتی - مرچ دو رتی
قند سیاه چهار رتی - همه را کوفته بیخته نگاه بدارد * اول فربه کند * بعده
روز اول نیم مونگ ؛ روز دوم سه حصه مونگ ؛ آخر تا یک مونگ رساند *
شیرینیدشکر دهد * روزی که خواهد گولی دهد گونده شکم سیر دهد -
در آخر غلوه پیچیده دهد - اگر داند بی تاب شده روغن دهد *

دیگر جوش * کافور یک رتی - مومیائی دو رتی - مصبر یک رتی -
سوهاگه یک رتی - بول یک رتی - درمنی^۲ تودری^۳ سرخ یک رتی -
نمک سونچر یک رتی - شگرف یک رتی^۴ - مین پهل یک رتی - پلپل دراز
یک رتی - بیدیهوتی و لونگ جنکلی یک رتی - قذیل یک رتی - منبه
یک رتی - اشخار یک رتی - چرک گوش یک رتی - مدن مست
و بهت انکس یک رتی - کچله یک رتی - اجوائن خراسانی - نسوت^۵
سفامکی^۶ یک رتی - سقمونیا^۷ یک رتی - سپرک یک رتی -
جوز یک رتی - جوتری یک رتی - انیون دو رتی - عاترقرها یک رتی -
حالون^۷ یک رتی - دارچینی یک رتی - قند سیاه برابر یک نیم وزن
همه داروها - گولی برابر مونه سازد *

^۱ تانگ (tānk), H., a weight of four mūshās.

^۲ درمنی, not traceable.

^۳ تودری سرخ (todri surkh), H., Cheiranthus Cheiri, the Wall-flower.

^۴ نسوت (nasūt), H., Erythrina suberosa.

^۵ سفامکی (sanā-makkī), A., Cassia angustifolia or C. lanceolata, the Arabian or Mecca-senna.

^۶ سقمونیا (saqmūniā), A., Scammony, Convolvulus scammonia.

^۷ حالون, for هیلون (halyūn) the berries of Asparagus officinalis ?

دیگر کیف * کافور یک رتی - مومیائی یک رتی - بول یک رتی -
 قرنفل یک رتی - نمک سونچر یک رتی - شنگرف یک رتی - بوره ارمني
 یک رتی - اجوائن خراسانی یک رتی - جفت رومی یک رتی - سیاه
 ابدال¹ یک رتی - سوهاگه یک رتی - بوزن همه دارو قند سیاه - گولی
 برابر نخود بندد *

دیگر بابت احمد بیگ * مته - سوسون - مومیائی رتی - کافور
 دو سوسون - مصبر رتی - توتیای سبز رتی - مشک رتی - این همه را
 یکجا گرفته گولی بندد ؛ بوقت نماز شام بدهد ؛ سه روز مقابله نکند *

دیگر صافی بابت پهباری * لونگ - نمک - سینده - سوهاگه -
 دانه پلپل دراز - مصبر - باریک نموده با آب ادرک گولی بندد برابر مرچ
 دهد ؛ یک نخود دهد *

دیگر کویز دادن در ماه سانون * تخم مرغ و روغن گاو - حرام مغز بز -
 با نخود آمیخته با شیر خمیر کند ؛ فربه و توانا شود ؛ و پرها خوب بر آید ؛
 مجرب است *

دیگر * چهانپو² بیارد ؛ منقار و پا درر کند - پرها بکند و شکنجه را بکشد -
 نیمدام اسپند و دو دمی مصبر ساویده در شکم پر کند و در ظرف اندازد
 و در سرگین اسپ دفن کند تا هفته * بعده اگر بلبل را دهد برابر برنج ،
 و اگر مرغ را دهد برابر موته اگر فجه³ را دهد برابر کون⁴ - بامداد
 دهد ؛ شام جنک اندازد *

¹ سیاه ابدال , word not traceable ; occurs several times.

² چهانپو ; not traceable.

³ فجه for بجه ?

⁴ کون (kokan), P., unripe, parched grain.

دیگر بابت حیات بیگ * بیارد سرگرمه و در ظرف اندازد و یکدام زرد
چوبه باریک نموده اندازد ؛ دفن کند * درو کرم خواهد افتاد * دو سه گرم
بخوراند ؛ خوب جنگ کند *

دیگر مستی بلبل * بیارد بهوچنگا - خون و مغز سر و جگر و دل بگیرد *
کافور بهیم سینی رتی - متبه یک برنج - سوهاگه بریان ماشه - سوپاری
در آب شب تر کرده در شب نم بدارد * بلبل دراز نیم عدد - مرچ دو عدد -
در بول آدمی تر کند ؛ در شب نم بدارد ؛ اما بول آدمی یک جا کرده
گولی برابر موبته بندد * شب گونده سیر دهد ؛ بعده گولی دهد * روزانه
جنگ اندازد *

دیگر بابت پیر محمد * اول بلبل را صاف کند ، بعده گولی دهد ؛
مست و هن شود * اینست :- مصطکی رومی دو دمزی - مومیائی
دمزی - بچهناگ¹ دمزی - گوشت یکدام - با شیر یا پیه باریک نموده
با نخود بریان همراه کرده گولی برابر نخود سازد * آب ندهد وقت
جنگ - دو سه گهزی روز مانده دهد *

دیگر اگر بلبل گریخته باشد روز دو شب کافور برابر بیربوتی دهد *
یک قطره کمیز در دهن اندازد * کفنی پیچیده بگوشه نگاهدارد تا زمانی
که دو مرتبه فریاد کند * بعده قطره روغن زرد در دهن اندازد و روز سه شب
صاف کند * روز چهار شب دو گهزی شب مانده چراغ روشن کند ؛
کیف دهد ؛ اندک آب نیشکر دهد * روز پنجشنبه کرم خاک دهد ،
نیم وزن طعمه دهد * بامداد جنگ اندازد * اگر در جنگ زخمی شود
برگ کوندهی² آرده جوش دهد و بدان آب غسل دهد - اندام سخت

¹ بچهناگ (bachhnāg) H., Aconite, *Aconitum feros*.

² کوندهی , for کونده or کونده , *Carissa carandas*.

شود * اگر کاسه سر شکسته باشد کاسه استخوان کفچشک موافق بریده
در آنجا بند کند و کس¹ بالا لیمپ کند - سخت شود *

* دیگر *

کیف مشک مومیائی مصطکی کافور مصبر بول
بیربھوتی زعفران لونگ برابر تول
ماه بری چونچھالی پھری دیحی کرت ابول
ابوالفتح کرپورا صادق مانی بلبل کھول

دیگر کیز دادن بلبل * بیارد بچه موش چشم بسته - مغز سر و پاره
گوشت سینه دهد - تمام پرها اندازد - مصفا بر آید *

دیگر یادگار خواجه عفايت الله صافی بلبل * سوهاگه تیلہ² -
قذبیل - مصبر - مورچ پنچ - نمک سونچر - قرنفل - پلپل دراز - قذد میاه
کهنه آن قدر که همه ادویه بسته شود - برابر نخود گولی بگذرد و باقی
موافق برداشت طبع *

دیگر ادویه صافی آورده سید میر از سرهند * این همه را با شیر برک
قرب گولی بگذرد مقدار نخود * اول گولی دهد - بعد از آن دو ساعت
آب گرم دهد * اگر آب نگیرد بعد از آن رس نیشکر دهد * قذبیل - قرنفل -
مورچ - سوهاگه تیلہ² - بول گجراتی - حصه نمک سانبهر - پلپل دراز -
هلیلہ مکی - و مومیائی *

دیگر گولی کیف * مشک - اغیون - مصری - چرک گوش -
بیربھوتی - باریک نموده با شراب گولی بگذرد * برابر برنج دهد گریخته را *

¹ کسی ; word not traceable.

² تیلہ ; word not traceable. *Sahagā tilā* may be the same as *telio tankana khāra*, which, according to Khory (p. 79), is a variety of borax.

دیگر * مشک - مرمیائی نیم وزن - مته، افیون، مصری، عقورحاً، تخم هلهل، مصبر، بیربوتی، سوهاگه تیل، کافور بهیم سینی، زنبور سیاه، دو وزن - تخم دهنوره سیاه، مصطکی رومی، قنبیل، پر مهر،¹ حررکه،¹ مدن مست، بیخ کنیر سفید، گلچن،² بول، گوشت شیر، مغز حبّه سفید، مالککفی، ناخن کزدم سیاه، چهر³ سیاه، مار میاه، قرنفل، پلپلدراز، همه وزن برابر - مته و زنبور سیاه را موافق نوشته عمل نماید - باریک ساریده اول در آب برگ ترب حل نماید و خشک کند - بعده در آب برگ کنیر سفید حل نماید؛ بعده در آب برگ هلهل حل نماید؛ بعده در شراب دو آتشه حل نماید * اول بسیار تند باشد و اگر روزمره دهد برابر اوزن، و اگر یکبارگی دهد کیفی کند برابر مونگ دهد * و آنچه طعمه داریست بر هر کیف علیحده بکند؛ مجرب است *

دیگر که بلبل را آسوده کند * بیارد آب ترب - او را بدهد و گونده روغنی کند و با روغن آمیزد بدهد - فربه شود *

دیگر بابت شاه کمال؛ مستی و سن * نرکچور⁴ - هلیله زنگی - تخم مین پهل - علیحده باریک نموده - هرسه وزن برابر * کچور و مین پهل هر دو را در ظرف پارو آب انداخته بجوشاند؛ چنانچه قرص بندد و آب خشک شود * تراشیده بگیرد بوزن هلیله اندازد، آمیخته نگاهدارد * اول روز برابر کنجد دهد - بعده برابر مویه دهد * بامداد از آب خبردار باشد * اگر دارو بسیار زور کند اندک گونده با روغن آمیخته برابر نخود دهد * هرگاه داند با خبر شد، بناشه آب کرده پیش او نگاهدارد - هر قدری

¹ حررکه and پر مهر، not traceable.

² گلچن؛ is this for گلچن، *Alpina officinarum* ?

³ چهر سیاه؛ not known.

⁴ نرکچور (*nar-kachūr*). H., *Zingiber zerumbet*.

که خواهد آب بخورد * بعد از ساعتی جنگ اندازد - خوب جنگ کند *

این را بسمی گویند - بلبل و قیقر و لوه هر سه را کار آید ؛ آزموده است *

دیگر از اعظم خان

* بیت *

ما و بلبل یک سبق خواندیم در دیوان عشق

او بفریاد است و ما را طاقت فریاد نیست

مشک خطائی یکرته - کافور یکرته - نمک سونچر دو رته - عقرقرها
 دو رته - کلنجن¹ سه رته - شراب دو آتشه پنج رته - مومیائی یکرته -
 تریاک فاروق یک رته - حبه سرخ و حبه سفید یک رته - کرم خاکی
 سه - زعفران یک رته - بیخ چنه² یک رته - انجروت³ یک رته -
 جوزبویه دو رته - برگ تنبول یازده عدد - عنکبوت یک عدد - قند کهنه
 شش رته - اجزای مذکور را جدا جدا کوفته و بپخته با قند سیاه جلاب
 کرده بگوید که بهم سرشته شود * بعده حب سازد مقدار مرچ خرد *
 وقت استعمال اول بآب محصور صاف کند و بعده حب بخوراند * چهار روز
 پیشتر در همت کند - من بعد این چهار روز کار فرماید - مجرب است *

دیگر صافی بلبل * کباب چینی یک رته - نمک سانبهر یک رته -
 سوهاکه دو رته - پلپل دراز رته - با قند سیاه گولی بندد *

دیگر صافی * بیخ موته جنگلی - مصبر - بج - در قند سیاه گولی بندد *

دیگر کیف * حبه سفید دو رته - بیرهوتی دو رته - اندرجو دو رته -
 مالکنگنی دو رته - کافور بهیم سینی دو رته - شیر کوفکار دو رته *

¹ کلنجن, Persian name of *khūlanjān*, the Lesser Galangal, *Alpina officinarum*.

² چنه (*chatta*), H., is the name of *Panicum colonum*, and of *P. helopus*; but neither of these is applicable here.

³ انجروت for انزروت (*anzarūt*), A., *Sarcocolla*.

دیگر داروی جنگ برای بلبل و بونده که چهار گه‌وی از جنگ پیشتر دهد: جنگ خوب کند * اینست: — بین کنیر سیاه دو دام - بیره‌وتی چهار دام - مالکنگنی چهار دام - مشک خالص دو دام - بین زعفران دو دام - چوک گوش یک ماشه - کوکنار دو دام - مستی فیل یک ماشه - بنگره¹ یک ماشه - ایشاشه سفید - کچله - این همه داروها را آس کرده برابر موده گولی بندد: از جنگ چهار گه‌وی پیشتر دهد: تماشا کند *

دیگر کیف * ایلوارتی - بول رتی - کافور رتی - چیفا² رتی - مومیائی رتی - مشک رتی - با قند سیاه مقدار برنج گولی بندد و روز اول صافی و روز دوم کیف دهد: روز سیوم جنگ اندازد *

دیگر کیف، بابت محمد بیگ * گولی گونده داده بعد از یک گهری کیف بدهد: هرگاه بیهوش شود کفنی پیچیده در آب تر کند و در شب بم بدارد: هرگاه بیهوش شود آب نیشکر داده نگاهدارد: روز چهارشنبه وقت نماز عصر گولی بقدر مورچ خورد بدهد - بلبل گریخته جنگ کند * اینست نسخه گولی - حبه سفید یک رتی - کافور یک رتی - بین کنیر سفید یک رتی - مته یک رتی - تخم دهنوره یک رتی - بیره‌وتی یک رتی - قند سیاه برابر همه ادویه *

دیگر بابت مبار خان، آورده نور خان * بلبل گریخته جنگ کند * صافی: — سوهاگ یک رتی - نمک سیفنده یکر تی - سوکه³ یکر تی - مرچ یکر تی - با قند برابر مگر گولی بندد: روز چهارشنبه بدهد: آب گرم دهد -

¹ بنگره (bangra), H., *Wedelia calendulacea*.

² چیفا (chīnā), H., *Dioscorea sativa*, Common Yam.

³ سوکه; for sūkhā H., dried tobacco leaf?

بعده آب نیشکر دهد؛ وقت شام اندک گونده دهد؛ کیف بامداد روز پنجشنبه برابر موته دهد؛ آب نیشکر دهد * مصطکی رومی بکرتی - بیربهوتی یک رتی - کافور یک رتی - نمک سیاه یک رتی - مومینائی یک رتی - قند سیاه برابر همه * گولی برابر جوز دهد؛ روز جمعه جنگ اندازد *

دیگر * اندرائی و بیخ موته و کافور شب در شراب دو آتشه تر کرده بدارد؛ بامداد در ظرف انداخته اندک بر آتش بریان کند؛ بادویه همراه کند * اگر بلبل را بدهد از موته کمتر بدهد، و اگر شکر را دهد از موته زیاده، وقت پرانیدن * روز چهارشنبه صاف کند؛ روز پنجشنبه کیف دهد؛ روز جمعه جنگ اندازد؛ تا سه سال ترکیب خوب می نماید *

دیگر صافی بلبل بابت لوزخان * بیارد نبات دو رتی - افیون رتی - سوهانگه رتی - نمک سونچر رتی - قند سیاه - گولی برابر مته بگذرد * اول گونده چرب دهد، بعده گولی دهد * اندک آب نیشکر داده باشد، و گونده بعد گهری بخوراند؛ گولی کیف دهد * روز دوم جنگ اندازد *

دیگر صافی بلبل بابت محمد علی * شنگرف یک رتی - بهتگری بریان یک رتی - نمک لاهوری یک رتی - مرچ یک رتی - لیمون کاغذی یک - با شیوه او گولی برادر مرچ بگذرد، روز سه شنبه صاف کند، شربت بر وقت میداده باشد، گونده نیم سیر بدهد علی الصباح * دو گهری بیشتر جنگ گونده سیر دهد - بعد از جنگ نیم سیر گونده دهد؛ بعد چهارشنبه کیف دهد * و کیف و صافی هر دو دارو به بلبل گریخته دهد * تخم مین پهل و چیتا یک ماشه - لوزگ بکرتی - نمک لاهوری دورتی - قندیل یک ماشه - قند سیاه دو چندان دارو - برابر متر روز سه شنبه گولی بدهد *

دیگر صافی آورد؛ سید مرزا سرهند * این همه را با شیر؛ برگ ترب گولی بزد مقدار نخود؛ اول گولی دهد - بعد از دو ساعت آب گرم؛ اگر آب نخورد پس آب نیشکر دهد * صافی - قذیل یک رقی - سوهاگه قیل یک رقی - بول گجراتی یکریتی - قرنفل یک رقی - مرچ یکریتی - نمک لاجوری یک رقی - پهل دراز یک رقی - هایل 1 مکس یک رقی و مومیائی *

گولی کیف - مشک یکریتی - افیون یکریتی - مصری یک رقی؛ چرک گوش یک رقی - بیهوتی یک رقی - باریک نموده از شهاب گولی بزد - برابر برنج دهد * بادل گریخته را و سرخ را روانه تر کند - پنچ دانه هر روز دهد *

دیگر بابت نور بیگ؛ بادل و بودنه خوب جنگ کند * بیارد بیهوتی - افیون - مصری - کافور بهیم سیفی - چرک گوش - مرگ چرا 2 - همه وزن برابر؛ گولی وزن موته؛ اگر صبح دهد شام جنگ اندازد، سن شود *

دیگر صافی بابت نور محمد * روز چهارشنبه آب گرم دهد؛ بعده آب نیشکر دهد؛ وقت شام سیوم حصه گونده؛ یک حصه بامداد؛ اندک آب نیشکر دهد * وقت شام قطره گونده بعده گولی دهد؛ وقت شام یک نیم حصه گونده * بامداد آب نیشکر دهد، پیدخال کند؛ جنگ اندازد *

دیگر صافی بابت محمد لطیف * روز سه شنبه بامداد صافی دهد؛ وقت شام گولی دهد؛ سه روز همراه گولی گونده دهد * نسخه ایفست - قرنفل - سوهاگه بریان - مصر - نمک سینده - قند سیاه همه هم وزن -

1 Halila is, of course, *Terminalia Chebula*, the Chebulic or Black Myrobalan. The word مکس which follows is not traceable.

2 مرگ چرا; word not traceable.

وزن لونگ گولي بغداد: سه وقت آب نيشکر دهد، نیم سیر گونده دهد
 دو بهر گولي کیف برابر باجره بندد: همراة شراب دو آتشة دهد: — مته
 سه رتي - در شیر بز پزد - کافور بهیم سيني سه رتي - بیروني سه رتي -
 حبة سفید سه رتي - افیون سه رتي - بهت انکس سه رتي - مدن مست
 سه رتي - افیون سه رتي - مصري *

باب

در معرفت مستی پودنه

جوش پودنه که خوب جنگ کند * دانه روز دیگر دهد - اگر خواهد پودنه را بدهد اول دو سه دانه ارزن بدهد - بعده اندک گولي بدهد ؛ در خریطه نگاهدارد * بعد از دو سه گهری اکثر فچر دهد برابر هسته بیر جنگلی ؛ مرغ را برابر مویه بخوراند * ایست - مویه دو فنخود - قونقل درم - مومیائی درم - افیون درم - مشک خالص درم - کباب چینی درم - آب کلم دو دام - آب کوفار دو درم - مخ¹ گوسفند درم - مالکنگنی درم - شراب اول دو درم - چوره² دو درم - اجوائین خراسانی نیمدرم - تخم دهنوره دو درم - بیربهری درم - گوشت شیر درم *

دیگر برای صاف و مست کردن پودنه * بیارد کنگنی³ - هر قدر که خواهد اول در بول آدمی سه روز - در آب کونار سه روز - در شربت قند سیاه سه روز - در آب برگ دهنوره سه روز - در آب بیض کنیر سه روز - در آب نمک سه روز - در شراب سه روز تر کند - بعد خشک نموده هر روز چند دانه روزمره دهد - جنگ اندازد *

---

¹ مخ, A., Marrow.

² چوره (chora), H., *Angelica glauca*.

³ کنگنی (kangnī), same as mālkangnī, H., *Celastrus paniculata*, Black Oil, the Oleum Nigrum Plant

دیگر جوش پودنه که جنگ کند * بیارد کچله و در بار دهنوره اندازد
و بالا آرد پیچیده در آتش پزد * هرگاه سرخ شود بر آورده ریزه کند بوزن
کال^۱ دهد سه روز متواتر * بعده جنگ اندازد * اندک اندازد که فرو برد
و در مشمت نگهدارد تا هضم شود؛ بعده جنگ اندازد *

دیگر عمل صاف کردن پودنه * کچله بریان کند؛ پوست دور کند؛
برابر قرنفل سوهانگ نیم بریان کرده باریک بسایند؛ با قند سیاه کهنه آمیخته
برابر مرچ دهد؛ آب بدهد؛ صاف شود *

دیگر * از محبوب کنجرف؛ پودنه مست شود * بیارد گل چنبیلی
سفید^۲ - بیخ گل چنبیلی سرخ^۳ - بیخ گل چنبیلی - سیوتی^۴ - بیخ
کیورا^۵ - بیخ چنبه^۶ سفید - منبه - بجنانگ - قرنفل پاره - مصری -
مشک - زعفران - نمکسنگ - قنبیل - مصطکی - سوهانگ - این همه را
خشک کرده بکوبد و گوی برابر مویه بلکه کوچکتر بندد؛ تا هفت روز
بخوراند؛ بعده جنگ اندازد *

دیگر * از دهرمداس * بیارد پودنه - کچله - لونگ - افیون - مصری
از هر کدام دمزی - آب اجوائین پاره - آب کوفار پاره - شیر بز پاره -

^۱ کال؛ not known.

^۲ سفید؛ *chambeli*, H.; *gul-i safid*, P., the Arabian Jasmine, *Jasminum sambac*.

^۳ سرخ؛ according to the *Makhzan*, there are three varieties of *chambeli*, white, yellow and blue; there is no red variety. *Gul-i-sukh* in Persian is the Damask or Red Rose, *Rosa damascena* or *R. gallica*.

^۴ سیوتی (*seoti*), or گل سیدتی (*gul-i seoti*), H., *Chrysanthemum*, *Chrysanthemum coronarium*.

^۵ کیورا (*keora*), H., the Keora, *Pandanus odoratissimus*.

^۶ چنبه (*champa* or *chamba*), H., *Michelia Champaca*, the Champac.

انداخته همه دوا را پزد؛ اگر شیر نباشد روغن اندازد؛ برابر جو بدهد
هفت روز متواتر * بعده جنگ اندازد * اگر تر نباشد و غلیظ شود
روغن اندازد *

دیگر صافی بودنه، از ابراهیم خان مطرب * بیارد نسوت^۱ - تخم
هلهل - قند میاه - از هر کدام پارغ - در بول آدمی بجوشاند؛ یک قطره
روغن اندازد؛ چهارشنبه جنگ اندازد *

دیگر جوش بودنه و آن اینست * بیارد مومیائی - مشک -
گوشت شیر - کافور - هر چهار دارو را برابر باریک بساید و دانه کنگنی
درمیان نگهدارد؛ بوقت حاجت در شواب تر کرده وقتی که نیم خشک
شود بیرون آورده در ظرفی نگهدارد * بعد از روز سیوم دانه بخوراند؛
مست شود؛ اگر بمیورد نگیرد *

دیگر * دانه که بودنه را اشتها آرد * دانه کنگنی در بول آدم مست
و شراب تند سه روز تر کند؛ خشک کرده نگهدارد * وقت حاجت
چند دانه بخوراند؛ بعد از ساعتی جنگ اندازد *

دیگر دانه بودنه * بیارد کنگنی؛ پاک کند؛ سه روز در گلاب
یزدی تر کند؛ بعده در ظرف کرده در بول جائی دفن کند - هفت
روز در شاشه فیل دفن کند * بعده هر روز چند دانه بخوراند؛ جنگ
خوب کند *

دیگر مستی بودنه * بیارد کچله و در آب تر کند پوست دور کند *
بعده افیون و سوهانگه خام هر سه را باریک بساید؛ در شکم بودنه پر کند

^۱ نسوت (nisot), H, Turpeth Root or Indian Jalap, *Ipomoea turpethum*.

و در ظرفی انداخته در سرگین اندازد * بعده امروز بدهد و فردا جنگ اندازد؛ سن شود؛ مجرب است *

دیگر مستی بونده * بیخ چنبیلی - بیخ کنیر سفید - بیخ کیوڑا - بیخ اک - همه برابر - در تکه ادرك چند نیش کژدم زند - گولی برابر باجره بندد؛ روز جنگ گولی دهد *

دیگر مستی بونده * زهر تیلہ¹ - عقرقرحا - هر دو در دوغ بجوشاند - ساریده گولی برابر باجره بندد و وقت جنگ دهد *

دیگر مستی بونده * مته - حبه سفید - بیخ کنیر سفید - مصبر - مشک - کافور - مومیائی - بول - مصطکی - قند سیاه دو چندان - برابر ارزن گولی بندد - روز دریم جنگ اندازد *

دیگر مستی بونده ولوه² * بیارد بول - همالی³ - سوهاگه - افیون - مته - بیربوتی کچله - گولچن⁴ - کافور - مغز گنجشک * باریک نموده بدارد؛ برابر ارزن دهد، جنگ اندازد *

دیگر مستی بونده بابت مرزا داراب * بیارد بیخ موته جنگلی ماشه - قونفل جنگلی ماشه - اجوائن خراسانی ماشه - مستی آهو ماشه - مستی

¹ تیلہ H., is the name of a species of snake of a dark colour: this is possibly intended here.

² lawā; the Greater Button Quail and the Lesser Button Quail are in Oudh called lawā. In Oudh, however, only the ghāgas bāter or Common Quail (*Coturnix communis*) and the chinak or chinga, the Black-breasted or the Rain-quail (*Coturnix coromandelica*) are used for fighting. The Rock-Bush Quail (*Perdica Asiatica*) and the Black-breasted Bstard-quail (*Turnix taigoot*) are also called lawā and are used in some parts of India for fighting.

³ همالی; word not traceable.

⁴ گولچن, the proper spelling of this word is گوروچن (*go-rochan*); it is the gall stone or biliary concretion of a cow or bullock. See Khory's *Bomb. Mat. Med.*, p. 97.

فیل ماشه - شراب - مدن مست ماشه - بیربهوتی ماشه - عسل دو دام -
گوش گل - دهاتوره ماشه - برابر ارزن گولی بگدد *

دیگر بابت شاه رستم * مصري دو حصه - لونگ نیم حصه - نمک
حصه - گولی برابر یکغیم نخود بسته بگذارد - هرگاه گولی دهد آب پیش
بودنه نهد ؛ صاف شود ؛ خوب جنگ کند ؛ مجرب است *

دیگر * بیارد دانه کنگنی * اول در بول طفلان تر کند ؛ خشک نموده
در آب کوکناز تر کند * بعده در شراب دو آتشه تر کند خوب * وقتی
که خوب رام شود دایم بامداد برابر سرشف افیون میداده باشد * بعد از
چند وقت که خواهد جنگ اندازد بودنه را سه روز دانه کنگنی داده
جنگ اندازد ؛ تماشا بیند *

دیگر * دانه بودنه¹ بگیرد - اول در آب کوکناز تر کرده خشک کند - بعده
در شراب تر کند - هرگاه اندک نمی بماند - کفیره - افیون - مصري کسیره² -
کافور یکدام - بهت انکس - باریک نموده بیامیزد ؛ خشک نموده هر روز
پنج شش دانه تا ده دوازه دانه رساند *

دیگر بابت نور محمد ، صافی بودنه - لونگ - بیربهوتی - قطره
نمک - قند هیاه - گولی دهد ؛ آب گرم دهد *
دیگر صافی * بیارد کلاه لونگ³ و بوزن او مصري فیز دهد - و آب
نیشکر دهد *

¹ بودنه for Pūdinah, the Marsh Mint, *Mentha arvensis*. Pūdeh, the Spearmint, *Mentha viridis*.

² کسیره ; this word is not given in dictionaries as the name of any weight : it is probably the diminutive of the Arabic word *kisrah*, "a small piece."

³ کلاه لونگ ; the head of a clove ; in Hindi *topi*.

دیگر گولای کیف * جوز کسیره - جوتری کسیره - مصری یکنیم کسیره -
 لونگ دمري - مشک نیم دمري - بیرهوتی کسیره - مدن مست نیم
 رتی - افیون دمري - گوشت شیر چهار درم - با قند سیاه کهنه گولای
 بندد برابر متر * بیارد گل کنای¹ کسیره - عاقوقرحا کسیر - سوننه کسیره -
 هر سه را بوتلی بندد - اندک آب انداخته بجوشاند - ازین آب خمیر
 کند - هرگاه که گولای دهد بیرق² پان بخورد و اندک پیگ³ در دهن
 او اندازد و از آگال⁴ بر سر هم اندازد و سن شود و مجرب است *

دیگر: بونده مست و سن شود و بابت نورپیگ * اگر صبح دهد شام
 جنگ اندازد و اگر شام دهد صبح جنگ اندازد * بیارد کافور - افیون -
 مصری - بیرهوتی - کافور بهیم سینی - چرک گوش - همه وزن برابر -
 گولای برابر مونه دهد *

¹ گل کنای; *kināi* is a name of *Albizia procera*.

² بیرق پان *bīra-yi pān*, "a chew of betel-leaves."

³ پیگ *pīk*, "the juice of the betel leaf chewed and spat out."

⁴ آگال (*uḡāl*), "that which is spit out after chewing anything (especially betel-leaf)."

باب

در معرفت مرغ و طیار کردن آن برای جنگ

مرغ را باید بسته نگاهدارد * مستی مرغ * لونگ - کافور - قنبیل -
هوهاگه - مرچ - زرد چوبه - بول - قند سیاه - سیر - مدن مست -
همه را هم وزن جمع کرده گولی بندد ؛ هفت روز مرغ را بخوراند * چنان
مست شود که بسیار جنگ کند - وقتی که جنگ اندازد آن روز مرغ را
چیزی نخوراند - آزموده است *

ترکیب مرهم مرغ * بیارد نیله تهوته - گودی¹ - شگرف یکنیم
دمری - مردار سنگ یکنیم دمری - سنگ جراحت دمری * اول نیله
تهوتها را بر آتش بریان کند ؛ بعده موم در قدری روغن اندازد ؛ آتش
خوب کند ؛ چنانچه الایش بسوزد * اول نیله تهوتها اندازد ؛ بعده موم
پخته ؛ بعده هر سه داروی دیگر را اندازد و نگاهدارد * هر وقتی که
ضرب رسد آن زمان طلا کند ؛ شفا یابد ؛ مجرب است *

دیگر ؛ برای درد چشم مرغ مفید است و بسیار نیک است * و اگر
مرغ را در چشم پهلوه² افتاده باشد ؛ بگیرد تخم کهرنی³ یعنی مغزش

¹ گودی (gūdī), H., *Meconopsis aculeata*.

² پهلوه H., for *phūli*, "swelling in the eye."

³ کهرنی (*khirnī*), H., *Mimusops hexandra*.

و سالون¹ و تخم سرسن² - سائیده لعاب در چشم اندازد - انشاء الله تعالى شفا یابد - نیک آزموده است *

دیگر برای سوختگی³ مرغ * برگ تلخی و مرچ، این هر دو را سائیده بخوراند؛ برای خوردن دو مرچ با پوست بدهد نه روز؛ و هفت روز باجرا و گندم ترکده بخوراند؛ به شود *

دیگر * برای کوفت مرغ؛ بارها آزموده است * بیارد افیون و زرد چوبه و گوگل و بول - این چهار را باریک کرده بخوراند؛ انشاء الله تعالى دفع خواهد شد *

دیگر برای دفع خار زهر آلود * اگر خار زهر آلود بمرغ رسیده باشد مرغ از کار بیفتد؛ این نوع بکند شفا یابد؛ مجرب است * بیارد شهاب * و سکیا⁴ بول؛ هر دو را یکجا کرده در دهن اندازد که در شکم او برود - انشاء الله تعالى صحت یابد؛ آزموده است؛ در سه روز فیک شود *

دیگر * برای خوردن مرغ که چاق و فربه شود * گویا فیل منگ⁵ پوستی است * بیارد گوشت بز که نغز باشد - اول او را قیمه کف و در میان کهرل خوب مَهرَا کند چنانکه مثال حلوا شود * بعده در میان برگ تنبول

¹ سالون (*salūn* or *sālūcan*), H., *Desmodium gangeticum*.

² سرسن (*sarsan*), H., *Brassica nigra*, the black or true mustard.

³ سوختگی; meaning گرمی or خشکی?

⁴ According to the *Makhzan*, *shahāb* is "milk diluted with water"; also "red juice from the flower of the plant *kaḡjira*, safflower (*Carthamus tinctorius*).

⁵ سکیا بول, not traceable.

⁶ پوستی (*posti*), "one who intoxicates himself with an infusion of poppy-heads"? Perhaps a copyist's error for *fil-i mangūsi*, a common slang term for a huge and gross man.

زرد - جوز - قرنفل - دار چینی - جرتوی - فلقل دراز اندازد
و کهرل کند - پس درمیان اینها روغن داغ کرده اندازد و درمیان آرد
گولی بسته همشیه بخوراند تا که قریه شود ؛ بعده بجنگاند - تماشا خوب
خواهد کرد *

باب

در معرفت مستي طوطي تاکه گویا گردد

تخم بنگ - جوز - جوتری - الاجی - قرنفل - همه را برابر قرنفل بگیرد -
و هر مقداری که در شکم کفجشک بگنجد پر کند ، و در آب خولنجان¹
کفجشک را تر کند و در کوزه دفن کند ؛ بعد از چهار روز در روغن ماده گاو
بریان کند * بعده دارو را در پارچه بسته بدارد و بخوراند - گوینده شود *
دیگر صافی طوطی * بیارد کلونجی و مصری و خولنجان ؛ برابر گرفته
گولی بندد ؛ بدهد ؛ صاف شود *
دیگر * تخم کفوجه² و عنکبوت سفید ؛ سر بشکند بدهد ؛ گویا گردد *
ایضاً * شیش³ دهد - بعد از دو روز مست شود *
ایضاً * یکدال حبه سرخ بعد از هر دوسه روز دهد گویا گردد
و مست شود *

دیگر * اگر از خواندن مانده باشد ، بیارد جوز ماشه - جوتری ماشه -
دار چینی ماشه - کباب چینی ماشه - بیربوتی ماشه - مشک ماشه - کافور

¹ خولنجان (*khulanjan*), A., *Alpina officinarum*, the Lesser Galangal.

² کفجه (*kannūcha*), H , according to the author of the *Makhzan* the seeds of the
Mare, vide *Makhzan*, p 1283. [lant.

³ شیش (*shish*), in the dialect of the Deccan, is "lead": it is given as a stimu-

بهیم سینی نیم ماشه - کنگنی سه دام - همه اودیہ را باریک نموده با شراب یکجا کرده زیر سرگین اسپان دفن کند تا مدت بیست و یک روز * بعده دانه میداده باشد گویا گردد - بکد¹ باشد - زردی گل کتائی بخوراند *

دیگر * مستی که طوطی گویا گردد و هر خ و بونده نیز جنگ کند * بیارد کنگنی - در آب بشوید * بعده در کمیز آدم تر کند ؛ بعده در کمیز خر ؛ بعده در قند سیاه ؛ بعده در آب کوکنار ؛ بعده در آب بنگ ؛ بعده در شیر برگ دهنوز ؛ بعده در آب بیخ کفیر سفید ؛ بعده در شراب ؛ بعده در شیر ؛ خشک کرده بشوید * هر روز پنج دانه بدهد *

دیگر * مستی طوطی * بیارد کنگنی - اول پاک کند - بآب بشوید خشک کند - پارو در ظرف گل انداخته با شیر مذکور ذیل دفن کند * بعده خشک کرده پنج شش دانه هر روز بخوراند گویا گردد ؛ و اگر شیر کتای اندازد در بول تر کند ؛ اگر تر نکند شیر نازبو² - شیر پونده - شراب - شیر کتای - گلاب - در یکجا کرده آمیخته دفن کند ؛ بعده خشک نموده نگهدارد ؛ باقی کال³ مانده است در شیر گاو میش تر کند سه دفعه بخوراند ؛ فربه شود *

دیگر * طوطی سوکا⁴ را دال منگ⁵ در پرچه بسته در آب تر کند بخوراند ؛ فربه شود *

¹ بکد probably for *bakat*, vulg. for Hindi *baktā*, "garrulous."

² نازبو (*nāzbo*), in Sind, *Ocimum Basilicum*, common sweet basil. In the Panjab *Niyāzbo*.

³ کال, a mixture; also anything unripe.

⁴ سوکا S., a parrot, sp. a tamed one.

⁵ منگ (*mung*), H., green gram, *Phaseolus mungo*.

دیگر * بیارد کنگنی پاکیزه خشک کرده ؛ بیارد شراب - پسکلی¹ اندازد - یک گروگت و سربیک مار اندازد ؛ دفن کند ؛ هرگاه خشک شود برآورده نگهدارد * دو سه روز از آن دانه دهد ؛ گویا گردد * اگر سرخ را دهد جنگ کند و بونده را نیز خشک کند ؛ مجرب است *

دیگر * کنگنی پاکیزه کرده در دوغ تر کند ؛ خشک نموده باز در شراب تر کند ؛ پنج شش دانه دهد ؛ گویا گردد *

دیگر بیارد کنگنی پاکیزه * اول در شراب بشوید - بعده در شراب یک پسکلی¹ و مار و بیخ کفیر سفید اندازد ؛ در زمین گور کند جائی که مردم بول کنند تا که خشک شود * بیرون کشیده در شیر بشوید - پنج دانه روز جنگ دهد ؛ بعده دانه شکم سیر دهد ؛ جنگ اندازد ؛ سرخ و بونده و طوطی را نیز مست سازد *

دیگر بابت شاه کمال فقیر * بیارد داروها - جوکوب کرده در گلاب تر کرده بدارد ؛ بعده خشک نموده در آب اندازد - سه روز آب دهد - گویا گردد - باز پوتلی در گلاب تر کرده خشک نموده بدارد - وقت کار باز دهد * مستی سرخ و بونده - خوب جنگ کند - داروها آورده باریک کرده در شراب اندازد و سه روز در آفتاب بدارد * بعده کال² را شسته خشک کند - در شراب اندازد و دهن کوزه مهر کرده در جائی گرم دفن کند - بعد از دو سه روز بیرون کشیده در آفتاب بدارد تا خشک شود * اول سرخ را ده دانه تا سه روز بخوراند ؛ بعده چند دانه ساده آمیخته در پیش سرخ نهد تا بخورد

¹ Piskali for chhipkali, the gecko lizard ?

² کال, not known ; but see note 3, p. 397.

و مست شود ؛ بعد از روز سیوم بهوش خواهد آمد * روز جفگ ندهد * دارو اینست : — مشک دو رتی - گل دهاتوره نیم دام - سدا مست¹ یکدام - مومیدائی دو رتی - بجهناگ² دمری - بدیهه³ دمری - شراب پاؤ - کنگنی شسته پاؤ * بابت پیر محمد *

دیگر مستی بابت شاه کمال فقیر * این پوتلی برای طوطی در آب دهد - جوز دو رتی - کانور بهیم سیفی دو رتی - مدن مست دو رتی - بهت انکس دو رتی - قرنفل عدد - هلیله زنگی دو عدد - الاچی خورد دو رتی - نر کچور⁴ دو رتی - زعفران یکرتی - مشک دو رتی - گلاب - همه را باریک نموده در پارچه پوتلی بندد و در گلاب تر کند * بعده خشک کرده در آب تر کند و آب آن را دهد تا سه روز * بعده نیز در گلاب تر کرده خشک ساخته نگاهدارد * وقت حاجت بکار برد - بدهد بوزن برنج *

دیگر - اگر چشم طوطی را درد شود، بیارد قرنفل و در دهن خود انداخته در پهلوی که خواب کند نگاهدارد * بامداد خشک نموده چرک زبان بتراشد و نیز قرنفل را بساید و در چشم بمالد ؛ به شود ؛ مجرب است *

دیگر - اگر خواهد طوطی پر سفید بر آرد، بیارد پته⁴ ؛ در آب او کنگنی تر کند و خشک کند ؛ در هنگام کریز این دانه بدهد - پر سفید بر آید *

دیگر - اگر چشم طوطی بدرد آید سرمه در چشم کشد *

1 مدن مست ؛ is this for سدا مست ؟

2 بجهناگ (bachhnāg), H., *Aconitum ferox*, Indian Aconite.

3 نر کچور (nar-kachūr), H., *Zingiber Zerumbet*.

[Cane ?

4 Or پلته ؛ not traceable. Can it be بیتنه (beta), H., *Calamus Rotang*, the Rattan

دیگر - اگر خواهد طوطی مست و گویا گردد، بیارد کوندار - در ظرف بریان کند - و بیارد قرنفل و کلفجی - هر سه را پوتلی بسته اندازد؛ گویا گردد؛ یادگار ابو محمد *

دیگر بابت فقیر - مستی طوطی * بیارد کال^۱ با آب شوید - در سایه خشک کند * بعده بیارد جوز - جوقری - زعفران - مشک - هر کدام پاره - باریک بآب بساید چنانچه مثل صندل شود * کال مذکور را درین ترکیب در سایه نگاهدارد و هرگاه از بالا خشک شود زیر و بالا میکردند باشد که تمام خشک شود * چهار پنچ دانه بدهد؛ مست شود؛ گویائی کند * اگر خواهد که صبح و شام گویائی کند دو وقت بدهد - گویفده گردد؛ مجرب است * دیگر بابت تودو * بیارد شاخ بکن^۲ و در قفس اندازد؛ طوطی مست و گویا شود * بعد از دو روز و سه روز بدهد *

دیگر بابت میران جیو * هر روز یک پسته میداده باشد * اگر بسیار فربه شود اندک نبات ساریده بدهد *

دیگر بابت شیخ جمال محمد؛ کیف * قرنفل - مومیائی - نیلکن^۳ - ایلوا - کافور - بیربهوئی - قند سیاه بوزن برابر همه - باریک نموده گولی برابر ماه بغداد و در شب جمعه دو سه گهژی شب مانده گولی بدهد و در دست نگاه دارد که گولی نه اندازد * بعد از یک ساعت، بگذارد که پیدخال کند * باز بدست گیرد تا که هضم شود - اگر فریاد کند اندک تربوز با روغن زرد بدهد * شب جمعه دو سه گهژی شب مانده رس^۴ دهد؛

^۱ کال؛ can this be a copyist's error for گل, rose?

^۲ بکن (bakan), H., *Lippia nodiflora*.

^۳ نیلکن for nilkanth? *Curcuma caesia*, black zedoary.

رس (ras), H., juice of the sugarcane.

آب بدهد * چهار گهڑي روز بر آمده جکھني¹ نیز بدهد برابر نخودی *
 وقت پیشین رس شکم سیر دهد * وقت شام نیم سیر طعمه دهد * شب
 جمعه آخر شب رس دهد * بامداد اندک جکھني¹ بدهد * بعد از یک
 ساعت جنگ اندازد * صافي: — تخم میں پھل یک عدد بدهد،
 روز سه شنبه *

(نکچکھني =) *Centipeda orbicularis*, in Gujarati, *chhikani* (جکھني)¹

باب

کبوترگوله و کابلی^۱

در معرفت دانه کبوتران کابلی و غیره، بابت شیر محمد * اول نیم دام دانه سر هر کبوتر دهد تا پانزده روز * بعده دمري وزن اضافه کند * بعد از هفته دمري ديگر اضافه کند * اگر خواهد دور تر روند يا تا بيضه رسانند و اگر دانه در خانه نخوراند روغن زرد با چوب در دهن اندازد گرسنه شوند و توانا شوند بيارد بآب ليمون کاغذي - جوائين - بچ - نمک سونچير - نمک خوردن - کلچرب^۲ همه وزن برابر - در آب نکي^۳ بندد - نگاهدارن در خانه کبوتران *

ديگر دانه کبوتران گوله که پراند * اول شش روز دانه شکم سير دهد - بعده نیمدام سر هر کبوتر * پس کبوتران را صاف کند و آب پيش بدارد * و اينست که کبوتران را صاف کند : اول قند سیاه هم دام - نمک دودام - برابر بير گولي بندد ؛ بدهد ؛ کبوتران را صاف کند * اول کبوتر پخته بيارد - دانه شش روز شکم هير دهد - روز هفتم آن قدر دانه دهد که باقي نماند -

¹ *Gola kaštār*, the domesticated blue-rock. This species does not require to be fed; it will fend for itself outside.

Pigeons are divided into two classes; *gola*, those that are more or less like the blue-rock, and *rangin*, fancy pigeons of different colours. The *kabulī* pigeon is a big, stout pigeon, with large eyes, and a strong short beak; it has no fixed colour.

² کلچرب; can this be گلچري (*gulcheri*), *Polianthes tuberosa*?

³ نکي (*nikkī*), H., Buckthorn, *Rhamnus persicus*,

درون خانه بامداد گولی صافی دهد - آب تازه هر زمانی دهد - تمام روز درون خانه باشد - تا نماز شام مهلتی بدهد و یک دمری وزن دانه دهد و نیز بسته دارد - پرها را وا کند و دو دمری وزن دانه بدهد - اندک دانه درون خانه اندازد - بخوراند در را بسته دارد * روز سیوم سه دمری وزن دانه دهد و یک گهی روز مانده وا کند - هر روز یک گهی زیاده کند تا نه روز * بعد از سیوم روز اندک پراند و چات شیرین¹ دهد * روز پنجم نیمدام کند * روز دوازدهم پنج دمری * هرگاه داند که خوب گردان شد سه کسیره² کند - سه ماء همین وزن باشد * چات³ : مصری نیمدام - آب ایمون نیمدام - مشک تانک⁴ - کافور تانک - برنج سکه داس⁵ پانزدهم دام - کجری دو دام - گلاب پنجدام - سفید کهنی⁶ دو دام - بیخ موته تانک - گل سوباری تانک - اول آب ایمون دهد - بعده گلاب دهد - بعده همه دارو باریک نموده سائیده پیامیزد - نگاهدارد * دیگر چات¹ گوله * برنج نیم آثار - دارچینی دو دام - نکجهکني یکفیم دام - قرنفل نیمدام - نخود بریان چهار دام - برنج خشک کند - ادویه را سائیده در برنج اندازد - خشک کرده بدارد *

دیگر چات¹ کابلی * باجره⁶ نیم آثار - نکجهکني دو دام - کلنگن دام - کالا بجهوا⁷ دام - کلونجی دام - نمک لاهوری دام - نخود بریان چهار دام - با شیر⁸ ترب گولی بخندد ؛ بوزن دو نخود بدهد *

¹ *Chāṭkā dāna*, H., is any pigeon-grain (preferably *bājra*), mixed with sugar and *ghī*. This is liked by pigeons and induces them to remain in a strange place. *Chāṭ parnā* is now idiomatically used for *parnā* "to acquire a taste for."

² Vide note 2, p. 391.

³ تانک (*ṭānk*), a weight of four *māshās*.

⁴ سکه داس (*sukh-dās*), "name of a very superior and delicious kind of rice."

⁵ کهنی ; *kasnī* or *kashinī* is the wild or Indian endive, chicory or succory, *Cichorium Intybus*.

⁶ باجره (*bājra*), H., *Panicum spicatum*.

⁷ کالا بجهوا (*kālā bichhwā*), H., a species of *Polypodium*, vide Khory's *Bomb. Mat. Med.*, p. 561.

دیگر تیز پری پفجاء کبوتر گوله * هلیله پنجدام - بلیله پنج دام - سونش آهن¹ ده دام - دو پوتلی بسته در آب تر کند * بعد از هفته آب دهد *

دیگر - اگر هوا گرم باشد بیارد چهار دام لیمون کاغذی - ماشه کافور عدد آن - در آب تر کرده بخوراند ؛ سرد بماند * دیگر اگر کبوتر گوله بلند رود همه داروها را در کوزه انداخته بعد از دانه ازین آب دهد ؛ وقت دوپهر ، گاه گاهی : — ملهتی نیمدام - آمله پنجدام - بلیله پنجدام - گشنیز دام - کباب چینی دو دام *

دیگر - اگر پائین روند بیارد باجریه دام - سوهاگه دام - آب کوکزار دو دام - بول آدم پنجدام - همه را تر کرده خشک کند ؛ نگاهدارد * وقت بامداد نیم دمتری دهد سر هر کبوتر *

دیگر - اگر خواهد کبوتر دانه اندازد² نمک آب دهد ؛ آنچه دانه خورده باشد اندازد *

دیگر - علاج موی خورده : کبوتر پبخال سبز کند و خشک شود و کاه و دانه نخورد * روغن ماده گاؤ بدهد ؛ در چند روز نیکو شود *

دیگر - علاج زگام کبوتران * بیارد روغن گاؤ میش - دهد - و قدری انکوزه با آب حل کرده بدهد ؛ به شود * پارو نمک باریک نیز بهم آمیخته بدهد - نیکو شود *

دیگر - علاج سردی یافته * اگر داند سردی خورده باشد یا در جای سرد بوده باشد مریض گردد و شکم روان شود و دانه نخورد ؛ پلپل دراز سوده - روغن ماده گاؤ - آرد گندم - غلوه کند ؛ نیکو شود *

¹ آهن filings ; سونش آهن.

² This is done to *gola* pigeons on their return with a full crop. The grain cast up is collected, dried, and stored up for the rains, when the pigeons are unable to roost far.

دیگر - علاج نقصان شهوت و سست شدن و بیضه خام دادن *
مغز نر کنجشک با روغن ستور¹ و آرد گندم غلوه سازد و بخوراند - نیکو
شود ؛ مجرب است *

دیگر علاج * اگر بیضه خام اندازد، کودی² سوخته باریک نموده
چند روز بخوراند ؛ به شود *

دیگر علاج لاغری و ضعف * نان گندم با روغن ماده گاو مالیده کفد ؛
بدهد ؛ فربه شود *

دیگر - علاج علت تخمه * اگر علتی در شکم باشد و دانه بمواد نخورد،
باید که شکم او را براند تا همه علت از شکم بیرون رود و کبوتر نیکو شود *
بیارد قدری نبات و حل کفد ؛ خوردن دهد * هر چه در شکم باشد
صاف شود *

دیگر - علاج تخمه * اگر بیرون باشد آنجا را بخار و نمک شوره در بول
آدمی تر کند و اندک چونه اندازد و در آنجا مالد صبح و شام ؛ علت
دفع شود ؛ مجرب است *

دیگر علاج * اگر تمام بدن تخمه باشد تخم پنوار³ با دانه بدهد -
علت دفع شود - مصفا بر آید *

دیگر - جهت مستی و نشاط * دانه معصفر⁴ بدهد ؛ و اگر زمستان
غالب باشد دانه کنجد سیاه بدهد ؛ فربه شود *

¹ ستور (sutor), A., *Origanum vulgare*, called *marjoram* by Europeans in India.

² کودی, the Kodo Millet, *Paspalum scrobiculatum*. In Tamil, *kodi* is a name for *Ipomæa hederacea*.

³ پنوار (panwār), H., *Cassia Tora*, the Fœtid Cassia.

⁴ معصفر (mu'asfūr), P., *Carthamus tinctorius*, the safflower.

دیگر علاج پیه¹ که در شکم میشود - بشکل دانه‌های خشخاش می باشد - این همه مثل عراقست² - چون پخته شود بیرون آرد *

دیگر - علاج بلند³ یا دهشت زدگی * آن کبوتر همچو مخمور شده باشد و دانه نخورد ؛ و اگر زخم خورده باشد و کبوتر از و هم و هیبت عقاب و یا گربه دانه نخورد ، پس پاره معجون بنگ با آرد گندم و روغن ستور غلوه بسته خوردن دهد - زخم و هیبت زود برود *

دیگر - اگر کبوتران را دهک⁴ رسیده باشد و از سبب این دانه و آب نخورند ، بیارد سرگین کبوتر و ماکیان ؛ آس کرده بر زخم بمالد ؛ به شود *

دیگر * اگر کبوتر نیک مست شده باشد و ماده را بدواند ولی ماده بیضه خام بیرون اندازد ، فر را چند روز دافه سیر ندهد تا مستی کم شود *

دیگر علاج تخمه * بخار بعد از نمک و چونه هر دو با لعاب دهن بمالد ؛ به شود *

دیگر علاج زهر دانه⁵ * اگر کبوتران زهر دانه خورده باشند و همان زمان دریابد طغار پر آب کند و پیدش ایشان بدارد تا همه در آب در آیند و آب خورند و قی کنند و نیکو شوند * اگر یک دانه در حوصله ایشان باشد از تلواسه بی قرار باشند ؛ قاقی انکند نیکو نشوند *

دیگر برای کبوتر خانه ؛ نقل از رساله عجوز * بلاد را در خانه کبوتر بدارد ؛ گربه بهوس نزدیک نگیرد *

¹ پیه ; later on this is spelt پیه ; the word not traceable.

² عراق , not known.

³ بلند , not known.

⁴ دهک H., "blow" ?

⁵ زهر دانه poisoned or intoxicating grain.

دیگر علاج بحری^۱ کبوتر * بیارد اجوائن ساویده در پارچه بندد -
در آب تر کرده ناس دهد، یکروز درمیان وقت شام؛ شفا یابد.*
مست شود - جفت خورد *

دیگر * برای تیز پر کردن کبوتر، خوب پرد - بیارد کلوخ خشت - زرد
مرچ - دهنیه^۲ - کلونجی - سونف - اجوائن - شب در بول تر کرده
باریک نموده در آب آمیخته بدهد - تیز پری کند - کبوتر خوب و تند پرد *
دیگر علاج * اگر کبوتر را زکام شود سنگتاب دهد - قرفل بخوراند -
شفا یابد *

دیگر دانه کبوتران * برای دیوانی^۳ سه پاؤ دام - گوله دام - کابلی نیمدام *
دیگر * اگر خواهد کبوتر صاف کند در آب لیمون مصری حل کرده
بدهد - صاف شود *

دیگر * اگر خواهد کبوتر صاف شود مرهتی و کباب چینی هر دو بوزن
برابر در قند پیچیده بدهد برابر نخود؛ آب پیش او ماند؛ صاف شود *
دیگر * اگر خواهد کبوتر پراند هر کدام کبوتر را دانه نیمدام دهد - اول
کبوتران را سه روز برنج بریان کرده بدهد - بعده خالی کند * بیارد نمک بوزن
دودام - پهنکری - مرچ ده عدد - سوهاگه کسیره - اول در پارۀ قند سیاه ساویده
یار کند و ده گولی بندد * اگر کابلی باشد دام نمک بگیرد - در قند سیاه انداخته

^۱ بحری not traceable as a disease.

^۲ دهنیه (dhanya), H., Coriander, *Coriandrum sativum*.

^۳ دیوانی; in one of his letters, Abu'l-Fazl refers to a species of pigeons called دیوان بیگی; it is sabz in colour, but its wings, tail, and head are white.

کبوتر را بدهد و در خانه نگاهدارد * بعد از ساعت آب بدارد صاف شود *
 آنروز دانه ندهد - بوزن نیمدمام میداده باشد *

دیگر زهر دانه زاع * کایین پهل¹ زاع را در هرچه دهد بیهوش گردد *

دیگر علاج * چون سبوس اجوائن خورد در پرها بمالد دفع شود *

دیگر * اگر آزار غرغره یا دیگر باشد، بیارد چونۀ تنبول برابر دال نخود؛
 در قند پیچیده بدهد تا سه روز؛ شفا یابد *

دیگر * اگر خواهد کبوتر تیز رو باشد و هم اشتها بیارد باجوره در کمیز
 آدم تر کند و خشک کند نگاهدارد - وقت بامداد پاره چکپی² دهد *

دیگر * اگر اکبوتر یا مرغ مست نمیشود، سه دانه³ بدهد -
 مست شود - تخم دهد - جفت شود *

دیگر * اگر بیضه ندهد، دال نخود و حرام مغز همراه کرده بدهد؛
 بیضه دهد *

دیگر علاج زکام * بیارد روغن تلخ - فاس دهد - و پاره انکوزه در آب
 حل کند بدهد - به شود *

دیگر مسهل * بیارد خشت؛ پخته کند * قدری نمک و بول آدمی
 یکجا کند و خشک کرده درآوند⁴ کبوتران بدارد چنانچه کبوتران بخورند
 خودی خود بخورند؛ از خوردن این زکام برود *

¹ کایین پهل (*kāiphal*), H., *Myrica Nagi*, the Box-myrtle.

² چکپی; for *chakī* H., "a taste; a light meal."

³ سه دانه, probably a mistake for سیاه دانه (*siyāh dāna*), P., *Nigella ariva*, small fennel or black⁴ amin.

⁴ آوند, vessel, pan.

دیگر * اگر کبوتران سردی یافته باشند و مجهول و ضعیف گردند، پلپل دراز و روغن کنجد و آرد گندم غلوه کند و در حلق اندازد؛ بجای دانه او را همین غلوه بدهد؛ به شود * اگر خشک گردد بول آدمی چند قطره در سه روز بدهد؛ به شود *

دیگر * اگر تخمه در پلگ چشم یا در گلو نزدیک نوک باشد پس تخمه را از استر برد و سرکه مال؛ این از همه بهتر است *

دیگر * اگر کبوتر را شهوت بسیار باشد و بر بیضه نه نشیند قدری کافور بدهد تا شهوت اندک شود *

دیگر * اگر دمه باشد بیارد کافور بدهد؛ نیکو شود *

دیگر * اگر علت شکم باشد مصبر اندک بدهد؛ نیکو شود *

دیگر * روغن گاو - سیاه دانه - و آرد گندم غلوه کند؛ در حلق فرود آرد؛ به شود؛ فربه گردد *

دیگر صافی کبوتر * مصبر - کودی - قند سیاه دام - برابر پلپل دراز گولی بزند * اول دانه کبوتر بوقت پیشین دهد؛ آب ندهد * بعد گولی آب پیش بدارد که صاف شود * بامداد پارۀ دانه دهد، بپراند؛ بلند پروازی کند *

دیگر * اگر کبوتر کره¹ یافته باشد یا دهن پخته شود، این دواها را باریک نموده در دهن اندازد، به شود * مبهتی کت² دمري - کباب چینی دمري - مرج ده عدد - الاچی نیم دمري - باریک نموده در دهن اندازد *

دیگر * آنکه گجراتی³ باریک نموده در دهن اندازد؛ شفا یابد *

¹ کره؛ a disease, not known.

² مبهتی کت، word not traceable. *Mulhatti* is the Liquorice Root.

³ گجراتی (*gujrātī [elāchī]*), H., the Lesser Cardamom, *Elettaria cardamomum*.

دیگر * اگر درون شکم پرده پرده مانده باشد پاره نان در شوربای گوشت
تر کرده بدهد * علت از شکم بیرون آید : شفا یابد : مجرب است *

دیگر * اگر زکام یا خرخره باشد، بیارد سه پر * اول تا نصف پر در دهن
انداخته بگرداند : اما پر را بلعاب دهن تر کرده بگرداند : پر دویم را تمام
درون بگرداند، جالغ عفکبوت و دانه نیز خواهد برآمد : پر سیوم ساده
بگرداند : شفا یابد : مجرب است *

دیگر * بول آدمی پنج شش روز جمع کند، در کوزه بگیرد : و یک سیر
شاهی قند کهنه درو انداخته پنج شش روز بگذراند تا گنده شود * بعده
موافق مقدار باجره اندازد : خشک نموده بدارد * هرگاه داند کبوتر مستی
میکند و در حکم نیست موافق وزن دانه دهد : بامداد پراند : خوبها کند *
دیگر * اگر هوا گرم باشد بهلی¹ نیمدم با مصری در آب اندازد -
بوقت دو پهر آن آب را دهد : سرد بماند *

دیگر * اگر کبوتر از بیضه دادن مانده باشد هفت روز هفت کودی
زرد، یعنی هر روز یک کودی دهد تا هفت روز *

دیگر * مغز گنجشک با نان روغنی دهد *

دیگر * اگر در شکم پیه باشد بیارد نوشادر برابر دو نخود : در قند پیچیده
بدهد : پیه آب شود : صحت یابد * اگر بیضه در شکم مانده باشد نیم کودی
مصبر بدهد : در دو گهری آنچه در دل باشد بجنسه اندازد *

دیگر * اگر کبوتر را سوکها² شود، پر ذنب بکند و پرسینه دور کند
پس روغن تر کرده هر شب بدهد : فربه شود *

¹ بهلی (bhalli = bhelā), H., the marking-nut, *Semecarpus anacardium*.

² سوکها, consumption, atrophy; wasting away, emaciation.

دیگر * اگر کبوتر تند نه باشد بیارد سونف و در بول آدمی تر کند
و شب بدارد * اجوائی همراه آب تر کند * آمیخته بخوراند * خوب ببرد *

دیگر بابت شاه کمال، دفع تخمه * بیارد چونه - اشخار - چوکار -
هر سه برابر * اول تخمه را چاک کرده آنچه علت باشد دور کند * بعده دارو
بمالد : دفع گردد *

دیگر * اگر بهه¹ و غیره در شکم باشد، بیارد پلاس پاپره² و بساید : برابر
موتنه با آرد گندم غلوه بسته بدهد که فرود برد * از آب دادن قاخیر کند -
آنچه علت باشد تمام بیرون اندازد * بعد دو سه روز در میان کرده دهد :
پیه دفع شود : مجرب است *

دیگر دفع تخمه * منته ساریده بمالد : به شود *

دیگر * اگر پیه¹ باشد - سوهاگه - مصبر - هر دو را برابر یک کودی
بدهد * بابت کریم *

دیگر، دفع خرخره * بیارد سیر و ادراک - هر دو را کوفته آب اورا گرفته
در قند سیاه حل کند * هرگاه داند گوی بسته میشود، برابر نیم نخود گوی
بفد : وقت بامداد بدهد * اگر گوی اندازد از آب پرهیز کند * بعد از
دو سه گهی نیم آتشی³ آب دهد : آنچه علت باشد همه اندازد،
به شود * بابت شاه کمال *

دیگر، دفع دمه * بیارد مرج کسیره - پاپل دراز کسیره - اجوائی
دمی آب لیمون سحق کرده برابر نخود گوی بفد : هر روز بدهد : شفا یابد *

¹ بهه, a disease; occurred before as بهه. Below it is spelt پیه.

² پلاس پاپره (palās-pāpra), H., the seeds of the *Butea frondosa*, Butea Gum or Bengal Kino.

³ نیم گرم, for نیم آتشی.

دیگر صافی صد کبوتر * بیارد مندی¹ نیم پار - کلونجی نیم پار - کباب
چینی دام - قرنفل دام - نمک سیفده دو نیم دام - ایلوا کسیره - قند سیاه
پار آثار - این همه را یکجا کرده باریک نموده بمقدار پار دام گویی بندد *
اگر موی خورده باشند، پیتخال همز کنند و خشک شوند و بکهند و دانه
بمراد نخورند *

دیگر علاج سردی یافته * اگر دانه سرد خورده باشد بول آدمی چند
قطره بدهد؛ در سه روز نیکو شود *

دیگر علاج سردی یافته * اگر دانه سرد خورده باشد، یا در جائی سرد
مانده باشد، پس مخمور باشد، و ضعیف گردد، شکم روان باشد و دانه
نخورد * پهل دراز و پهل گرد سوده با روغن ستور و آرد گندم غلوه کند -
بجای دانه بدهد - نیکو شود *

دیگر، علاج باد * اگر باد آید و گردن کبوتر کج شود، در پیشانی
در فرق داغ کند بدوک؛ نیکو شود؛ و اگر تمام اندام آماس کند آب برگ
بید انجیر در حلق او اندازد چند روز؛ نیکو شود * اگر باد در آید گردن
کبوتر کج شود در پیشانی داغ کند *

علاج * اگر کبوتر را زخم رسیده باشد و خون چکد پارۀ مومیائی
بدهد؛ نیکو شود *

علاج بیضۀ خام انداختن * دال نخود و هرام مغز بدهد *

دیگر * اگر خواهد کبوتر بلند پروازی کند، بیارد قرنفل - جوتری - زعفران -
جزر - شکرتری² - وزن برابر - پوتلی بگردد و در آب جوشاند * آب صاف

¹ مندی (mundi), H., *Sphaeranthus indicus*.

² شکرتری، sugar produced from the juice of the date-sugar palm, *Phoenix syl-*
vestris. The proper spelling of تری is نازی.

گرفته برنج در آن تر کند؛ خشک نموده جکفی¹ دهد * بسته دارد * بعد از ساعت پراند؛ مثل عققا بلند پروازی کند * پارۀ شب دهد، پارۀ بامداد *

دیگر بابت ابوالفتح؛ تخمه در پرده دفع گردد * ادویه آورده گولی بوزن کوک² بندد؛ هر روز بدهد؛ شفا یابد * اینست - سوهاگ³ بریان - نوشادر بریان - پنهانگری بریان - جوکهار - ایلوا - قند سیاه *

دیگر ماده که بیضه خام اندازد هر روز صبح و شام این را بدهد، بیضه پخته بدهد * کودی زرد دام - سوخته سیاه دانه نیمدام - آرد مایه نیمدام - آرد نخود کسیره - آرد گندم کسیره - الیچی دام - با بیضه کبوتر حل کند، برابر نخود گولی بندد *

دیگر بابت حمید * کودی - سوخته سیاه دانه - مورچ - قرنفل - با آرد خمیر کرده گولی بندد، بدهد *

دیگر گرسنگی کبوتر و دفع علت شکم؛ بابت پیر محمد * اگر کبوتر دانه زبون بخورد، گولی دهد؛ با مراد بخورد، فربه شود * بیارد اشخار دو دمیری - زرد چوبه دو دمیری - سوهاگ دو دمیری - قند کهنه دام - گولی برابر نخود بندد - بوقت حاجت دهد *

بهوک * نکچهکنی دام - کلونجی دام - نمک لاهوری دام - نخود بریان - با شیرۀ ترب گولی بندد؛ بوزن دو نخود بندد؛ بدهد *

دیگر بابت محمد رحیم صافی گوله * بیارد سوکه³ خام ماشه - قرنفل و مصبر ماشه - بلبل گرد ماشه - برابر همه قند سیاه - بوزن همه نمک

¹ Vide note 2, p. 408.

² کوک (kokan), H., the seeds of the fruit of *Garcinia indica* or Kotam Butter, also of *Celosia cristata*.

³ سوکه ; can this be a mistake for سهاگ ?

لاهوري - گولپها بغداد * هضم دانه : باجره نیم آذار - مرج یکدام - سوهاگه
دام - شکر تری پاو - وقت بامداد چند دانه میداده باشد *

دیگر حیات¹ برنج پاو - و شکر تری پاو - آب لیمون بقدری که تمام
تر شود * وقت کریز چند روز الاچی دانه بدهد با آرد ؛ از کریز خوب
بر آید *

دیگر * اگر کبوتر تخم ندهد، سفیدی بیضه مرغ با آرد پخته بدهد *
دیگر * اگر خواهد کبوتر مست شود، کلونجی پوتلی بسته در آب
اندازد ؛ مست شود *

دیگر • اگر خواهد که کبوتر بلند رود، آب هو گهتری دهد و شب
چراغ نماید ؛ بلند رود *

1 حیات ; can this be "grains" ?

باب

در معرفت فربه کردن اسب و دفع علت موترة¹ و غیره

علاج * نوشادر همراه آرد بدهد * روز اول نوشادر یکدمری - روز دوم
دو دمری - تا هفت روز همین طور وزن اضافه نموده دهد - موترة دفع گردد *

دیگر دفع موترة * بیارد سرگین کنجشک و جمالگوته * با آب لیمون
بساید * اندک از جلی موترة با ناخن موی دور کند و از چوب نقطه بجای
سرنهد و دو وقت بگرداند آب بر آید شفا یابد ؛ مجرب است و آزموده است *

دیگر دفع لاغری اسب * بیارد حالون² - رای - و میتی³ - هر سه وزن
برابر بساید - هر روز مشتی بدهد و دو آثار دانه دهد * بعد از یک هفته یک
پاو قند سیاه بدهد ؛ فربه شود *

دیگر * هر روز سه سیر برنج پخته کند ؛ سرد کرده در یک سیر روغن گاو
یار کند ؛ سه هفته بدهد ؛ فربه شود ؛ روشن گردد *

---

¹ موترة or موتہرا (mothrā), H., bog- or blood spavin.

² حالون ; this is probably هلیون (halyūn), the asparagus, *Asparagus officinalis*.

³ میتی for میهتی (methi), H., the Fenugreek, *Trigonella Fenum-graecum*.

دیگر ولیده^۱ * موته و کفجد سیاه نیز در جواز^۲ باریک بکوبند
 قامل آرد شود؛ با دوسیر روغن گاو مونده^۳ کفد؛ با آب گرم تر کند؛ زمانی
 بدارد که بمواد تر شود * بعده در توپره^۴ کند؛ بدهد * تمام زمستان اگر
 ولیده بدین نوع بدهد اسپ لاغر و ضعیف چنان فریه شود که در
 پوست نکفجد *

دیگر فریه کردن اسپ و دفع دنبیل^۵ و زهریاد^۶ و هیچ عات نشود * در
 زمستان دهد * اگر زهره باد دنبیل باشد بانی^۷ همراه دهد - مرج دو دام -
 بابرنگ دو دام - کفگنی دام - اندر ملخ^۸ دام - کالی زیری نیمدام - نمک
 سونچر دو دام - ادرك دو دام - زرد چوب دو دام - سونف دام - همه را
 باریک نموده با آرد نخود بریان غلوه بندد؛ بدهد؛ اگر هنگی زیاده شود؛
 سرگین بند، شانه بند، هرگز نشود برین سال؛ تمام زمستان بدهد * این
 راتب یک روزه اسپ است *

دیگر، فریه کردن اسپ * بیارد شیر ماده گاو پنج آثار - حالون پاو -
 باریک نموده بیندازد * بامداد پخته بدهد * شب پاو روغن دهد *
 چنان فریه شود که نهایت ندارد؛ چست و چالاک شود * پنج آثار
 دانه بدهد *

۱ ولیده and ملیده, vulg. for مالیده, "half-baked cakes of flour, milk, butter, and sugar. Vide note 1, page 427.

۲ جواز (jawāz or juwāz), a large wooden or stone mortar for pounding grain.

۳ مونده; for گونده from Hindi gūndhnā "to knead."

۴ دنبیل (dumbal), imposthume, bubo.

۵ زهریاد, erysipelas.

۶ بانی, word not traceable.

۷ اندر جو تلخ (Indarjū talḥ), Kurchi or Conessi Bark, Holarrhena antidysenterica.

دیگر دفع موتره * برگ کرپل¹ و خردل هر دو را بساید - در جفرا² گاو اندازد - اسپ را بخوراند - موتره دفع شود *

دیگر دفع موتره * سبجي چهار دام - نمک رسیق³ نیم آثار - نمک سونچر چهار دام - نیله تهوته یکدام - سم الغار یکدام - اجوائن دام - در ظرف گلي انداخته در بول اندازد؛ زیر آتش کند؛ تا هفتک نگاهدارد؛ بول بسیار اندازد * بر آورده در زمستان یکدمزي بدهد - انشاء الله تعالى بر طرف شود *

دیگر دفع موتره * روغن کنجد دو دام - نمک سینده دام - هر دو را یکجا کرده در هر دو گوش اسپ اندازد؛ مالش دهد تا بعدی که هر دو گوش ورم شود، آن زمان بگذارد * بکرم الله تعالى موتره بر طرف شود *

دیگر دفع موتره و چکاول⁴ * بیارد برگ کرنجو⁵ دو آثار - خشک کرده نگاهدارد * هر روز مقدار دو دام بعد خوردن دانه در اندک دانه بدهد *

دیگر دفع گمنام⁶ اسپ * در روز جمعه بعد از ادای نماز جمعه تعویذ نوشته اول شش جیتل⁷ را شیروینی بطلبد و بارواح شیخ معروف کرخي⁸ فاتحه خواند؛ بطفلان بدهد * بعد ازین تعویذ را برگردن اسپ به بندد و در

¹ کرپل (*karel*), H., *Capparis aphylla*.

² جفرا², Sour, coagulated milk.

³ نمک رسیق, not traceable.

⁴ چکاول, ring-bone on fore-feet.

⁵ کرنجو (*karanjū*), H., the Fever-nut, *Caesalpinia Bonducellia*.

⁶ گمنام, vide note 8, page 419.

⁷ جیتل, a silver coin; said to be a Hindi word.

⁸ Ma'rūf al-Karkhī, a saint; died in 200 A.H.

جمعه آینه و کند و در آب روان اندازد؛ گمنام دفع شود * تعویذ مذکور ایست :-

بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد
 الهی بحرمت خواجه معروف کرخی رحمة الله عليه
 بعد از آن نام اسپ را بنویسد که الهی این اسپ تازی
 یا ترکی فلان رنگ را صحت بخش بسم الله الشافی
 بسم الله الکافی بسم الله المعافی

دیگر دفع باد قیصر^۱ * بیارد این ادویه را و باریک بساید - فند و گوگل^۲ را
 قوام کند و ادویه ذیل را بآب انداخته گولی بدد و هر روز یکی بدهد؛ اسپ را
 دانه ندهد - آب وقت شام بدهد بوزن ده سیر گرم کرده * ادویه ایست :-
 کوته^۳ پاؤ - گاؤ پهل^۴ - اجوائن خراسانی - اجوائن هندی - یکیک پاؤ - نمک
 پاؤ - پپلا مول^۵ پاؤ - بابرنک پاؤ - چینل^۶ پاؤ - نمک سونچر پاؤ - نمک سینده

^۱ قیصر = چاندنی H., "tetanus."

^۲ گوگل (gūgal), H., Gum Gugul, *Balsamodendron mukul*.

^۳ کوته (kota), H., *Portulaca quadrifida*.

^۴ گاؤ پهل, for کای پهل (kāi phal) ? the Box-myrtle, *Myrica Nagi*.

^۵ پپلا مول (piplā-mūl). H., Long Pepper, *Piper longum*.

^۶ چینل : chinol, in Gujarat, is the name of *Cassia Absus*. According to the *Makhan*, jantul is *rhynus sepyllum*.

پاؤ - ناسپال¹ پاؤ - هلیله پاؤ - بللیله پاؤ - کفگنی پاؤ - موته پاؤ - دهاوہ² پاؤ - پوست کیکر³ پاؤ - کیسلے⁴ پاؤ - مین پهل پاؤ - قند سیاه دو آثار - قند و گوگل با همه ادویه آمیخته یکپاؤ بخوراند - انشاء الله تعالی صحت شود *

دیگر برای دفع هذه⁵ زائوہ و فربه شدن اسب : قا بیست و یک روز بدهد * کسیره وزن در شب پیش از دانه * بیارد ادویه : بکوند : استخوان آدم سوخته پاؤ - پوتہ⁶ سجی پاؤ - تنکار قیلہ⁷ بریان دو نیم دام *

دیگر دفع بدنام⁸ و قولنج و خشک بیل⁹ و برسائی¹⁰ * بیارد زرد چوبہ آثار - کالیہ¹¹ آثار - مندال¹² آثار - مرج - صبح و شام دام بدهد *

دیگر دفع زخم اسب * بیارد مصبر دام - آرد میدہ دو دام - در بول آدمی لیتی¹³ پز - تنگ طلا کند - در اندک روز شفا یابد *

دیگر دفع زخ اسب * بیارد نرسی¹⁴ - با آب لیمون نصف بساید - و نصف لیمون بر زخ بمالد * بعدہ طلا کند - از بیخ افتد - دفع شود *

¹ ناسپال (*nāspāl*), in the Panjab, the rind of the Pomegranate, *Punica granatum*.

² دهاوہ (*dhāwa*), H., *Anogeissus latifolia*.

³ کیکر (*kikar*), H., *Acacia arabica*.

⁴ کیسلے, not traceable.

⁵ هڈا (*haḍḍā*), H., "Spavin." *Zānū'ā* in Hindustani is "capped knee."

⁶ پوتہ (*pūtā*), H., *Kydia calycina*.

⁷ تنکار قیلہ, a variety of *tinkār* or Biborate of soda. In Khory's Bomb. Mat. Med., p. 79, it is given as *Telio fānkna khāra*.

⁸ بدنام; *bad-nām*, *gumnām*; *khunām* and *bel* are all horse-dealers' names for farcy and glanders.

⁹ خشک بیل; *bel*, cutaneous disease, eruption; but amongst horse-dealers "consumption": here it apparently means farcy. خشک a horse-dealers' term for "laryngitis," also the name of a skin disease.

¹⁰ برسائی; *Barsatee* the disease?

¹¹ کالیہ not traceable; for قلیا?

¹² مندال (*mandāl*), H., *Rhododendron arboreum*.

¹³ لیتی for لپ? *Lep*, salve, ointment, plaster.

¹⁴ نرسی (*nirbisi*), H., *Delphinium denudatum*.

دیگر - دفع گمنام * هر روز بخواند بدمد * بدت *

بدیدم سوارى در آن راه جوان * حیاطا حیوطا سیوطا¹ بکوان

دو هفته بخواندم دمیدم بر آن * نماند ز گمنام نام و نشان

دیگر دفع موتره، یادگار تلسیداس * بیارد شاخ گاو میش سوخته

سوهاگه - گورلوته² کهار یکدام - شب در بول آدمی توکرده بدارد * بامداد

بعد از گهری نهاری³ دهد - در مدت یکماه صحت یابد *

دیگر دفع موتره * بیارد ناسپال آثار - گندهک⁴ آنولیسار آثار - زرد

چوبه آثار - هالون آثار - ساجی آثار - تچ⁵ آثار - سوهاگه آثار - همه را باریک

سائیده نگاهدارد و هر روز نهار مقدار دو دام بدهد - اگر موتره کلان باشد

سه دام؛ اگر بسیار کلان باشد چهار دام بدهد، تا که دفع شود *

دیگر * اگر اسب که مادیان را دهد حرام زادگی کند، پس روز یکشنبه

بیارد پلپل دراز و دل ماده گاؤ و بول ماده گاؤ و بول مادیان - هر چهار ادویه را

باریک بساید و چشم اسب را دو دفعه از آن شوید - حرامزادگی نکند -

مجبور است *

دیگر دفع فیل پا یعنی موسل⁶ * گل نانی بار⁷ و چند برگ اک

در بول آدمی بجوشانند، بعده هر روز باریک چوب لت⁸ بسته گرمگرم طلا

¹ حیاطا حیوطا سیوطا, words without meaning.

² گورلوته کهار, not traceable

³ نهاری, the morning feed and also a mixture of *gur*, *āfā*, *ghi*, dried colocynth and salt given to a tired horse as a pick-me-up, or to a lean horse as extra food.

⁴ گندهک آنولیسار, vide p. 421, note 6.

⁵ تچ (taj), H., True cinnamon, *Cinnamomum zeylanicum*.

⁶ فیل پا یعنی موسل, "elephantiasis." *Mūsāl* H., a club?

⁷ گل نانی بار; not traceable. *Nānī-janglī-kāndo* is *Scilla indica*.

کند * بعده وقت شام برگ سنبهالو¹ جوش داده شیر گرم بندد و نیز آب اورا
بالا می انداخته باشد * بعد از هفت هشت روز به شود *

دیگر علاج بیرهدی² * بیارد استره - مورا بتراشد و درانجا چند
کلک زند * بعده بیارد اشخار و هرقال و بیخ پرم دندی - از هر کدام اندک
بگیرد - بساید - بمالد - و از پاچک سوسی بف بسیار روز دهد - دفع گردد *
اگر بسیار کلان کلان باشد میخ حکی اندازد³ *

دیگر دفع بیرهدی * بیارد گندم : ریزه بخاید و بر علت بندد : بالای آن
پارچه سفال نهد : محکم بندد : دفع گردد : بابت اجمیری بیگ *
دیگر دفع بدنام و زهریاد * کهکهر⁴ - نیل کفگنی - زیره سیاه - لوته⁵ -
بابرنگ - مرج - بوزن برابر - صبح و شام بوزن دام بدهد - شفا یابد *

دیگر دفع اگن باد⁶ * دودام گندهک انولیسار⁷ - نیم پاؤ برگ نیم - چکه⁸
جغرات⁹ - یکجا کرده بدهد * بعده بیارد برگ انجیر - مثل نهک¹⁰ بساید
در پشت بمالد - اگر بستانی زبانی³ کند در آب بشوید - دفع گردد *

دیگر دفع اگن باد * بیارد گندهک دو دام - بعد دانه متواتر بخوراند
تا مدت یک ماه یا چهل روز بلافاغه * باریتعالی صحت بخشد -
ضرر ندارد - با آب گرم بشوید *

¹ سنبهالو (sambhālū), H., *Vitex negundo*.

² بیرهدی ber haḍḍī H., "a splint."

³ Errors in text.

⁴ کهکهر (khakhar), H., *Butea Gum*, *Butea frondosa*.

⁵ لوته, for پوته (pūta)? *Kydia calycina*.

⁶ اگن باد agan-bād Hindu. "contagious mange."

⁷ انولیسار for آنولاسار ? *Anolāsār*, H., "purified sulphur": vide p. 420, note 4.

⁸ چکه; *chakka*, H., thick curd, coagulated milk.

⁹ جغرات (*jughrāt*), (in the dialect of Samarqand), sour, coagulated milk.

¹⁰ نهک probably for نمک (*namak*) "To pound like salt" is a colloquial idiom, or "to pound very fine."

دیگر دفع اگن باد * گندهک انولیسار دودام - روغن تلخ دو دام - حالون
نیم پاؤ - آب حالون هر روز مع پاره دانه و دازوی مذکور را بدهد - انشاء الله
تعالی صحت شود *

دیگر دفع اگن باد * گوشت بز مقدار دو آثار بیارد - قیمه کرده همراه
دانه و یک پاؤ روغن زرد بخوراند بیست و یکروز یا یک ماه *

دیگر برای پیل¹ اسب - نوشته بندوق - بابت شاه مردان * * مصراع
* لا هی لی هی لوهی *

دیگر دفع - علاج قیصر - بابت گهانس² * بیارد پوست درخت
سهجفه دام - پوست درخت هنبس³ دام - انگوزه دام - سه گولی کند -
یک گولی تا سه روز دهد - دانه ندهد - شفا یابد *

دیگر دفع قیصر * سوهاگه - پهنکری - رای آثار - نمک شور آثار -
افیون دام - کونفار - چوب زقوم پنج آثار - صابون آثار - تخم دهاتوره دو دام -
همه را کوفته بوزن بندی⁴ گولی بندد - بخوراند *

دیگر برای گمنا⁵ و بدنام - در گلولی اسب نوشته بندد صحت شود -
روز یک شنبه و یا چهارشنبه و یا جمعه نویسد - سورهای والضعی -
والم نشرح - والحمد مع بسم الله - تمام سورها نویسد *

دیگر یا سهلتی⁶ است که در دنسب میشود * بیارد زرد چوب
و نمک سنگ و جوکار و نوشادر و سجی و چونه وقتد سیاه کهنه - همه را

¹ پیل, a glandular swelling.

² هنبس, not traceable.

³ بندی (bendi), the seeds of *Thespesia populnea* ?

⁴ یا سهلتی ; word not traceable.

باریک آس کرده درانجا که درد باشد خوب با آبگرم بشوید بلکه خوب بمالد *

دیگر علاج قولنج * زنجبیل دو دام - بادیان دو دام - بخوراند - به شود *

دیگر برای اسب کم خور * بیارد مرج دو دام - اجوائن دو دام - نمک دو دام - روغن دو دام - انگوزه نیم دام - بچ دو دام - بنگ نیم دام - باید که همه را کوفته بخوراند - اشتها شود *

دیگر دفع شاشه بند اسب * برشم نویسد - بول کشاده گردد بفرمان خدای تعالی : دست راست عطوشا¹ - دست چپ عشا - پای راست عطوشا - پای چپ عطشو *

دیگر دفع جهوله² اسب * بیارد سیر پاک پاؤ آثار - نمک سنگ یکنیم - ساجی پاؤ - تیل ارنه - این همه را خوب بسایند در تیل جوشانند ؛ ادویه را با سب سخت بمالد بعدیکه عاجز آید * جل و گردنی بپوشاند - در جای گرم نگاهدارد - اسب عرق کند - صحت یابد *

دیگر * اگر اسب را باد گرفته باشد بیارد کفکفی دو دام - ادرك دو دام - مرج دو دام - یکجا کرده بدهد یک هفته - شفا یابد *

دیگر دفع خارش اسب * بیارد صابون نیم پاؤ - اشخار نیم پاؤ - باروت نیم پاؤ - هر سه را ساویده در یکجا جوش دهد * شب به پشت اسب بمالد * وقت بامداد بشوید * هر نوع خارش باشد دفع شود *

¹ عطوشا — عشا , mystical words of no particular meaning.

² جهوله , palsy, paralysis.

دیگر دفع قبض شکم اسب و آدمی، هرکه باشد * این را بفویسد و بر زمین فرو نهد و سه مرتبه گرداگرد این نقش اسب را بگرداند؛ صحت یابد : ایفست :—

۶	۷	در
۱	۵	ح
۱۱	۷	ح

دیگر دفع خارش اسب * بیارد ارداو^۱ جو پاؤ - برگ نیم نیم پاؤ - مسکه گاؤ پاؤ - این همه را هر روز بدهد تا هفت روز؛ صحت یابد *

دیگر علاج جو گیر^۲ * بیارد موته چهار دام - اشخار بیست دام - کنگر چهار^۳ دام - تیل دام - افیون کسیره - مصبر کسیره - نیلا قهوتها کسیره - این جمله داروها خوب باریک بساید تا دو پهر کهرل کند * بعده چهل و چهار گولی بدهد - اول روز یک گولی با پاؤ آثار دانه دهد و زیاده کرده بمیعاد رساند *

دیگر دفع جو گیر و قولنج - چهارده روز بدهد شفا یابد * ایفست : زرد چوبه دام - مصبر - کودی - برابر بدهد *

^۱ ارداو^۱ جو H.; *ardāva* means coarsely ground. In Delhi the word means gram crushed like *ātā*, but Indian saises generally call gram and barley, roughly crushed and mixed, *ardāva*.

^۲ جو گیر, "indigestion," vide page 429, note 8.

^۳ کنگر چهار^۳ (*kangar khār*), a species of *Emex*, vide Khory's Bomb. Mat. Med., p. 467.

دیگر دفع کون مرغ اسب^۱ * بیارد بینج اک بسوزد؛ خاکستر نگهدارد * بعد روغن گرم کرده بالای زخم اندازد - بالای آن خاکستر اندازد - در یک هفته شفا یابد *

دیگر دفع زهویاد^۲ و خام باد و هر نوع باد باشد * بیارد ادویه - تا سه هفته همراه آرد موتهه بدهد: این است - کفکفی پاؤ - کالی زیری پاؤ - سوناگه بریان پنجدام - بوزن دو دام مرار^۳ و آرد موتهه - شفا یابد *

دیگر علاج اسبی که علف کم خورده * بیارد کچور^۴ - آس کند و در دو نیم سیر شیر گوسفند و یا ماده گاؤ بدهد؛ برین وزن یک هفته نیکو شود؛ مجرب است *

دیگر * شملیت نیم آثار - سپندان سرخ نیم آثار - بر بت یعنی سلوتی^۵ نیم آثار - پاک کرده جمله را سه حصه کند - یک حصه ازین با دو سیر آب بجوشاند - چون سرد شود در گاری اسب ریزد - گلو فراخ شود - بعاف خوردن آید *

دیگر اسبی که قولنج دارد علامت او آنست که همی خسپد و خیزد و خوبستن را بر زمین زند؛ زیر پاهای خویش بنگرد و پوستش گرم بود *

علاج * بیارد نیم سیر گل خيرو^۶ - یک سیر کنجد سیاه - جمله را جوکوب کرده در هفت سیر آب بجوشاند و نه درم نمک سنگ بر آن افکند و در حلق اسب ریزد؛ قولنج بکشد * مجرب تر - بیارد هوانسه^۷ چپر^۸

^۱ کون مرغ اسب.

^۲ Lymphangitis, Oedema, and also for *Anasarca*; also *Erysipelas*.

^۳ *marāra*? *Desmodium tiliaefolium*?

^۴ کچور (*kachūr*), H., *Hedychium spicatum*.

^۵ سلوتی is not traceable. *barbat* is *Dalbergia lanceolaria*; *بربت* یعنی سلوتی.

^۶ گل خيرو (*gul-i kherū*), H., Marsh Mallow Root, *Althea officinalis*.

^۷ *جوانسه* for *هوانسه* (*jawānsa*), H., the Persian Manna Plant or Camel Thorn, *Alhagi maurorum*.

^۸ چپر (*chapar*), H., clay-slate?

نمک شور - از هریک نه درم - باریک کرده - در نه درم روغن تلخ بیامیزد -
 شانه کند - فی الحال بکشاید - اگر اثر دیر کند دو کورت همببین وزن نهد -
 بی شبه قولنج بکشاید *

دیگر * اگر از علاج عاجز آید این را بخواند و بدمد - بفرمان
 خدای تعالی بکشاید و نیکو شود : ایفست : —

بسم الله الرحمن الرحيم

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً ﴿٦٠﴾

دیگر * اسبی که درد شکم دارد علامت او آنست که از پیغی او آب
 رود و از چشمهای او آب بسیار رود و از علف خوردن باز ایستد *

علاج * نخست دهان او را بکشاید، بنگرد تا زبان چگونه است - اگر
 دمیده بود و گنجایش گشتن داری بفرماید تا زیر زبان او نشتر زند - همان
 ساعت کمتر شود و خوش گردد - این قولنج را هم نیک است *

دیگر * جوائن و انگوزه آس کرده با آب گرم حل کرده در حلق اسب
 ریزد؛ در حال نیکو شود *

دیگر * انگوزه و بجم و کوته¹ و نمک سنگ - از هریک شش درم -
 باریک با آب شیر گرم حل کند - در حلق اسب ریزد - درد شکم دفع شود *
 دیگر * بیارد خیار² خرد و هلیله و کفگی - از هریک هشت درم -
 جمله باریک کرده در کمیز ماده گاؤ یا گوسفند و یا کمیز آدمی حل کند -
 در حلق اسب ریزد - بفرمان خدای تعالی درد شکم نمازد - آنچه در شکم
 او باشد که سبب درد است آن بیرون افتد *

¹ کوته (kota), H., *Portulaca quadrifida*.

² خیار خرد ; *khayār-i khurd* is the *khīra* or *Cucumis sativus*. *Khayār* is also the name of *Luffa acutangula*.

دیگر* اسبی که کرم در شکم دارد علامت او آنست که موها برخاسته باشند و پوست بروی خشک باشد، اما در علف خوردن نیکو بود و پیوسته کون در دیوار بماند • علاج او این است - یکنیم آثار کفجد سیاه و یکنیم آثار شملیت - با آب بهم بشوید - با مقدار پنچ آثار جو آرداوا بیامیزد - قاسه روز برین وزن بدهد تا بخورد - هر کرمی که در شکم باشد بیفتد - بفرمان خدای تعالی صحت شود *

دیگر* نیم سیر سیر در ظرفی بکوبد - با ولیده¹ اندوده در ده سیر آب بجوشاند تا آنکه ثلث آب بماند - بعده سه درم صبر یعنی کوار² بساید و در آن افکند و با دو سیر روغن کفجد در گلولی اسب ریزد - همه علائها که درون شکم اسب بود بفرمان خدای تعالی دفع گردد - بدین نوع و وزن تا سه هفته باید داد *

دیگر* برگ درخت جمیر³ که پلاس گویند، مقدار یک آثار باریک آس کفد و با آب نم⁴ در حلق اسب ریزد، تا سه روز - جمله کرمان بیفتد* دیگر* بیارد قنجدیل دانگی - با دو سیر سیر - بهم اسب را بدهد - همان زمان شیر⁵ بهنگره⁵ و شیر⁵ برگ دهاتوره بیامیزد و در حلق اسب ریزد - نیکو شود *

¹ ولیده for مالیده; half-baked *chapātis* mashed up with *ghī* and *gur*; in Indian Cavalry Regiments generally given after the morning parade, i.e., between the morning and noon-feed.

² کوار صبر یعنی کوار; *sabr* or *qabir* is the plant *Aloe succotrina*. The Hindi name is *ghikuwār* (*ghikuwār*), and not کوار.

³ جمیر که پلاس گویند; *palās* is *Butea frondosa*, while *jamīr* is *Ficus palmata*. *Jamīr* is nowhere given as a name of *palās*.

⁴ با آب نم کورده; probably با آب نیم; another probable reading is کورده.

⁵ بهنگره (*bhangara*), H., *Perilla ocimoides*.

دیگر علاج اسبی که اورا گمنام¹ بیرون نه آمده باشد * روز یک شنبه پنج اوکه² بیارد - هفت گره بزند - در هر گره درود اَمِنْ الرَّسُولِ³ تا آخر آیه بخواند و در گلولی اسب گمنام بزدن دفع شود *

دیگر * اسب را که گمنام تمام وجود گرفته باشد روز یکشنبه این دعا را در گوشش بخواند و بدمد: تا سه شنبه بکلی صحت شود - همین را سه بار بخواند: دعا این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَذْهَبِ اَبْسَ رَبِّ النَّاسِ وَ اَشْفِ اَنْتَ *

دیگر * اگر اسب سنج دهن⁴ باشد و هارون⁵ در گوش شب بخواند یا بنویسد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا برحمتک یا ارحم الراحمین *

دیگر * اگر روده اسب در فوطه آمده باشد - دودرم میدده در یک سیر شیر ماده گاؤ جوشانده پانزده روز بدهد - شفا یابد *

دیگر سرفه اسب * بیارد رائی سود⁶ دام - شب در بول آدمی قر کرده بدارد - بامداد بدهد - فایده کفد - در سه روز شفا یابد *

دیگر دفع خام⁷ باد * روز یکشنبه پیش از آفتاب سره⁸ مع بوتّه هلهل⁹ در مشت گرفته باسب بدهد: در هفت روز شفا یابد: علت دفع شود *

¹ گمنام, vide note 8, page 419.

² اوکه (ākh), H., Sugarcane, *Saccharum officinarum*.

³ Qur'ān, II., 285.

⁴ سنخ دهن; evidently for سخت دهن.

⁵ هارون, a corruption of the Arabic حرون "restive, refractory."

⁶ رائی سود, for رائی سودا, ground mustard?

⁷ خام باد; name of an obscure disease.

⁸ سره (sara), H., *Abies Webbiana*.

⁹ بوتّه هلهل (hulhal), H., *Gynandropsis pentaphylla*.

دیگر، علاج شوره^۱ پشت اسب * بیارد حنا - و پهنکری - برابر کرده بساید - با آب در قند سیاه بجوشاند - در پشت بمالد - صحت شود *

دیگر اگر خصیه ورم شود ازین ادویه در خصیه بمالد: — گل پلاس - زنجبیل - عقرقرها - سوهاگه - رائی - برنج - بوزن برابر گرفته بمالد *

دیگر برای دفع بوغمه^۲ اسب * سونته دو دام - میده دو دام - تالکیر^۳ دو دام - نیلکنتی^۴ دو دام - سوهاگه دو دام - بیخ کنیر سفید دو دام - کالی زیری دو دام - انکول^۵ - سهو را^۶ - تخم مرغ سفید - آب بیخ کنیر سفید - گولی بسته بخوراند *

دیگر، برای قبض بول * در گوش سیماب اندازد؛ خلاص شود *

دیگر، دفع بیل^۷ اسب * هلیله پنجدام - توتیای سبز پنجدام - در آب لیمون گولی بگردد - بوزن کوکن اسب را بدهد - شفا یابد *

دیگر جوگیر^۸ اسب * اگر ده ساله باشد جمله داروها را یکجا کرده و سائیده شانزده گولی بگردد و هفت روز دانه ندهد و سه روز دو وقت هر روز صبح و شام دهد - وقت دانه دهد - بعد از هفت روز یک پاؤ دانه بدهد - هر روز نیم پاؤ زیاده کند - اول دانه دهد - بعد از آن گولی دهد - تا سه روز

1 شوره پشت, sore back ?

2 بوغمه *boghma*, the horse-dealers' term for Enteritis.

3 تالکیر, not traceable.

[*cæsia*.

4 نیلکنتی (*nīlkanti*), H., *Ajuga bracteosa*; *nīlkantha*, Black Zedoary, *Curcuma*

5 انکول (*ankol*), H., *Alangium Lamarckii*.

6 سهو را (*sihūr*), H., the milk-hedge plant, *Euphorbia antiquorum*.

7 بیل *bel*, H., farcy or glanders; also called, *khunām bad-nām* and *gum-nām*, and in Hindi *semba*. *Khush-bel*, however, is apparently a horse-dealers' term for consumption.

8 جوگیر or *jau-girā*, *bād-girā*, *āb-girā* and *sīna-girā* are horse-dealers' terms for forms of indigestion. The horse appears to be suffering from rheumatism.

آب ندهد - بعد از چهار روز وقت ساعت¹ یک پاؤ پوست تر کرده نگاهدارد و وقت آب همراه ساعت¹ کرده اول روز بخوراند؛ بعد از آن آب خالی بخوراند * دارو اینست :- جوکار نیم آثار - سوهانگه هفت دام - بهتکری نه دام - گوگل چهارده دام - سحی شانزده دام - صابون دوازده دام - نیله تهوته دام - افیون یکنیم دام - آرد موته سه پاؤ - تیل شیرین هشت دام *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد پوست² نوزده دام - روغن شیرین پنجم - بنگ دو دام - نمک سه دام - پوست را همراه روغن یکجا کند - وقت شب هر جا که خارش باشد بمالد - یک روز بمالد - سه روز از آب سرد خوب بشوید - صحت یابد *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد نیله تهوته دام - مردار سنگ دو دام - مرچ چهار دام - تیل شیرین پاؤ - این جمله را یک جا کرده باریک کند * بعد از آن همراه آب بشوید - صحت یابد *

دیگر، برای خارش است اسب * بیارد یکنیم آثار پیاز و یک و نیم آثار روغن - هر دو را یکجا پخته کند - بعده با تیل³ یکذات کند - لیپ کند و بالای آن نرم کرده گل بمالد - تا سه روز بر آن بمالد - بعده آب پیاز و تیل بر تمام بدن بمالد - دو نیم روز گل بمالد - باز آب بشوید *

دیگر، برای خارش است اسب * کوکنار پاؤ - کلونجی نیم پاؤ - اجوائن خراسانی دو دام - اجوائن ساده دو دام - گندهک چهار دام - جرب

¹ وقت ساعت; not traceable.

² پوست post, Urdu, poppy-heads. Post, white poppy, *Papaver somniferum*.

³ تیل (= سرمون تیل), mustard oil.

دو دام - گندهک آنولیسار دو دام - سیماب نیمدام - چوک¹ دو دام - تیل
شیرین موافق بدن - جمله یکجا بساید - در بدن بمالد * بعد از آن که
بی تابی کند همراه آب گرم بشوید * بعد از آن گل لیپ² کند * بعده
بشوید * جغرات چکه کرده بمالد ؛ بشوید *

دیگر، دفع اکن باد * مرچ همراه شیر سوده لیپ³ کند - بامداد
بشوید *

دیگر علاج بر سائی⁴ * بیارد مصبر دام - و سبوس گندم ده دام -
باریک نماید در ظرف گلی کند - بامداد بول طفل درو اندازد و بر آتش
ملایم پزد - مثل ملهم شود - با پارچه طلا کند - اول مرتبه شفا یابد .
مجبوب است *

دیگر، علاج مرض که بر بغد سم مثل گوشت بالا می شود * اول
موی آن جا را بتراشد و پاچک⁵ صحرائی بمالد که خون بر آید - بیارد
صابون دانه و بساید - بر پارچه بمالد - بعد از یکساعت هلیله کلان و سوپاری
هر دورا بسوزد خاکستر کند - اندک خاکستر باشد و بالا پرچه صابون
بزد - در اندک مدت شفا یابد - مجرب است *

دیگر، علاج شیر دم⁶ اسب ؛ از علت باد است * هرگاه دم زور گیرد
این دارو را دهد، شفا یابد ؛ اینست - قرنفل نیمدام - کالی زیری نیمدام -
قند سیاه دو دام *

¹ چوک (chūk), H., sorrel, *Rumex vesicarius*.

² لیپ, H., to plaster on thickly.

³ بر سائی; error for بر سائی, vide note 10, page 419.

⁴ پاچک cow-dung; dry dung of animals.

⁵ شیر دم sher-dam, adj. (and sher-damī, subs), broken-winded.

دیگر علاج شیر¹ اسب * روغن را با صد آب بشوید - هر روز با سبجي
و آب لیمون بشوید - پاره روغن حل کند بمالد - در چهارده روز به شود *
دیگر دفع کچوره² * آنرا از سبجي هر روز بشوید - داروی تازه بنهد -
پیچیده نگاهدارد - در چند روز به شود *

دیگر علاج عقرب³ یعنی در سفیدی پاره موی سرخ باشد * بیارد
سه غوک چاهی - او را پخته کند - در دیگ چهار سیر آب اندازد -
پیه آنها را بگیرد و بر موی سرخ بمالد - اول موی مذکور را دور کند -
بعد از آن موی سفید بر آید *

دیگر بند شکم⁴ اسب * بیارد جوهکار پاؤ - سوخته ستوا⁵ نیم
آثار - این هر دو را آس کند - با آب گرم اسب را بدهد - در حال
صحت شود *

دیگر خارش⁶ اسب * بیارد بادنجان سه آثار - نمک دو آثار -
روغن کنجد یک آثار - در اندک آب انداخته بزد - درهم کند - اول جای
خارش را چنان بمالد که سرخ شود * بعده این دوا را بمالد - تمام شب
بگذارد - بامداد بشوید - تا سه چهار روز عمل کند - شفا یابد - مجرب است *

دیگر - اگر خواهد کمیت را ابلق کند روغن گرم کند - بمالد - موی
سفید بر آید *

¹ شیر; not traceable; see, however, note 5, p. 481.

² کچوره; name of a disease; not known.

³ عقرب, or "scorpion" is a horse-dealers' term for a broken blaze, etc., i.e., for a star, blaze, or race in which there are coloured hairs.

⁴ بند شکم Urdu "constipation."

⁵ ستوا, H., flour of parched grain.

⁶ خارش non-contagious mange or prickly heat.

دیگر اگر خواهد اسب مشکي را بور کند، اول اسب را خوب بشوید
 با آب و خاکستر پخته * بعد از آن با آب گرم صابون شسته چنانچه چرک
 نماند * بعده پهنکری و شیوه بیتها^۱ بمالد - بور شود - نیز مگس از اسب
 دور شود - معجز است *

دیگر برای رنگ اسب بور * از خاکستر پخته بشوید - بعد از آن با آب
 و صابون بشوید چنانچه چرک و جرب نماند - بعده پهنکری باریک آس کند
 و بقم با تیل ممزوج کرده بپزد - اگر چنانچه با بقم و با آب ساجی صاف
 بریزند ارغوان شود - اگر بقم خالص باشد سرخ گردد - و اگر بهمان که اول
 زده شود آب اسبرک بریزد زرد شود *

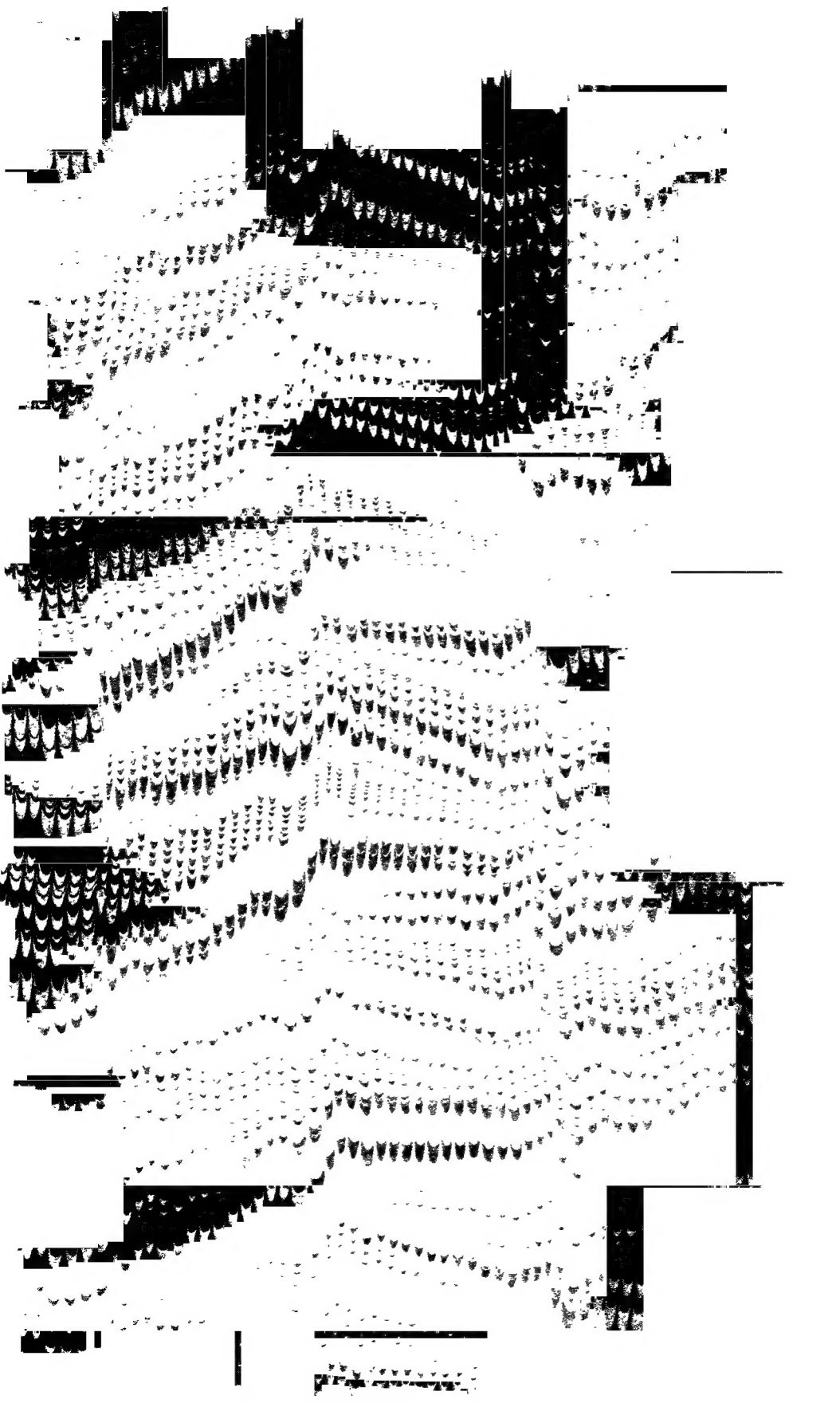
---

^۱ پیتها (*peṭhā*), H., the pumpkin, vegetable marrow, *Cucurbita Pepo*.

ت—ت

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.